

พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

พัฒนาการความโศดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560"

ของ จินตนา เหลือล้ำ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครุฑเมือง)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ สุขเจริญ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพล สุรนัครินทร์)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560
ผู้วิจัย	จินตนา เหลือล้ำน
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	ความโสด, พัฒนาการ, นวนิยายไทย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพัฒนาการความโสดและการประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ผลการศึกษาพบว่า ความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทยปรากฏชุดความคิดความโสด 2 ชุดความคิด ได้แก่ 1) ชุดความคิดความโสดด้านลบ ปรากฏ 3 ชุดความคิด ได้แก่ 1.1) ความโสด คือ ความอภัยศ ประกอบด้วย 1.1.1) ถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง 1.1.2) ถูกด้อยค่าว่าอับลักษณ์ 1.1.3) ถูกด้อยค่าว่าเปี่ยงเบนทางเพศ 1.2) ความโสด คือ ความทุกข์ ประกอบด้วย 1.2.1) ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด 1.2.2) ความโสดทำให้คนในครอบครัวของคนโสดเป็นทุกข์ และ 1.3) ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม 2) ชุดความคิดความโสดด้านบวก ปรากฏ 2 ชุดความคิด ได้แก่ 2.1) ความโสด คือ อิสระ และ 2.2) ความโสด คือ พื้นที่ปลดปล่อย

พัฒนาการของการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในทุกช่วงปีที่ปรากฏนวนิยายที่เสนอเรื่องความโสดผลสรุปดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายต้องการย้ำว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่ส่งผลด้านลบทั้งต่อตัวผู้ที่เป็นโสดไม่ว่าจะเป็นชายโสด หญิงโสด และผู้ที่เป็นเพศทางเลือกและยังส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเนื่องจากสถานะโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัยศ สถานะโสดทำให้คนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความทุกข์ และการตัดสินใจที่จะมีสถานะโสดเป็นการตัดสินใจที่ขัดค่านิยมดั้งเดิมในความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด พัฒนาการที่แสดงให้เห็นแนวโน้มการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบอย่างต่อเนื่องเป็นการย้ำว่าผู้เขียนนวนิยายต้องการเสนอว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้คนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีความสุข

พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกพบว่าชุดความคิดความโสดด้านบวกปรากฏในนวนิยายเป็นจำนวน 10 ช่วงปี โดยพบว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่เกี่ยวกับผู้หญิงโสดมีการเสนออย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเน้นเสนอให้เห็นว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อผู้หญิงทั้งทางด้านร่างกายที่ไม่ถูกสามีทำร้าย ทางด้านจิตใจที่ไม่ต้องถูกสามีควบคุม ทางด้านการครองชีพที่ไม่ต้องจัดสรรรายได้เพื่อนำไปเลี้ยงบุตรและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว

กลวิธีการประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยผ่านองค์ประกอบของนวนิยาย พบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1 การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่อง พบ 2 ประเภท ได้แก่ 1.1) การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครอง 1.2) การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต 2) การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละคร พบ 2 ลักษณะ ได้แก่ 2.1) การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่มีสถานะโสด 2.2) การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสด 3) การประกอบสร้างความโสดผ่านฉาก พบ 2 ลักษณะ ได้แก่ 3.1) การประกอบสร้างความโสดผ่านฉากแต่งงาน 3.2) การประกอบสร้างความโสดผ่านฉากเลี้ยงรุ่น

Title	THE DEVELOPMENT OF SINGLEHOOD IN THAI NOVELS DURING B.E. 2516-2560
Author	Chintana Lualon
Advisor	Associate Professor Kanchana Witchayapakorn, Ph.D.
Academic Paper	Ph.D. Dissertation in Thai - (Type 2.1), Naresuan University, 2022
Keywords	Single, Development, Thai Novels

ABSTRACT

This research aim to study the development of singlehood and the construction of singlehood in Thai novels during B.E. 2516 – 2560. The study found that The loneliness that appears in In Thai novels, there are 2 concepts of singleness: 1) Negative concepts of singleness appear in 3 concepts 1.1) Being single is shame, consisting of 1.1.1) Being devalued as having no partner 1.1.2) Being right Underrated as ugly 1.1.3) Underrated as sexually deviant 2Singleness is suffering, consisting of 1.2.1) Singleness is suffering of single people 1.2.2) Singleness makes family members of single people suffer. 1.3) Singleness is the contradiction of traditional values. 2) Positive singleness concepts appear in 2 concepts: 2.1) Singleness is freedom and 2.2) Singleness is safe space.

The development of a series of negative celibacy concepts that appeared in every year of novels that proposed celibacy. These conclusions show that novel authors want to emphasize that single status is a status that has negative effects on both It affects those who are single, whether single men, single women, and LGBT people.

Being single makes single people and those involved miserable. And the decision to remain single is a decision that runs counter to the conventional opinion of those dealing with single people. Developments that show trends in presentation The series of negative loneliness continuations reiterates that the author of the novel

wishes to present celibacy as a state that makes single people and those involved unhappy.

The development of the positive single mindset found that the positive single mindset appeared in In a 10-year period of novels, it found that a series of positive ideas about single women were consistently presented, indicating that the author emphasized that single status positively affects women both physically and mentally. The body that was not abused by the husband psychologically without being controlled by her husband The way of living that does not have to allocate income to raise children and to pay for family expenses.

Strategies for assembling celibacy in Thai novels through novel elements were found in 3 elements: 1) assembling celibacy through plots were found in 2 types: 1.1) assembling single through finding a mate storyline 1.2) assembling single through learning plots Life 2) Constructing singles through characters found 2 characteristics: 2.1) Constructing singles through characters with single status 2.2) Constructing singles through characters related to single characters he assembly of celibacy 3) Assembling singles through the scene was found in 2 characteristics: 3.1) the assembly of celibacy through the wedding scene, 3.2) the assembly of celibacy through the reunion scene.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาของรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่กรุณาอธิบายให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการทำวิจัยจนสามารถจัดทำงานวิจัยเล่มนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. สนม ครุฑเมือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาคภูมิ สุขเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพล สุรนครินทร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มอบทุนสนับสนุนการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคนที่คอยให้กำลังใจ รับฟังปัญหาและให้คำปรึกษาในระหว่างการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณป้าอเนก แก้วลอยมา คุณพ่อ คุณแม่ น้อง ๆ ที่เป็นกำลังใจในระหว่างการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์

จินตนา เหลือถิ่น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
วิธีดำเนินการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม.....	12
1. เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม.....	12
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม.....	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดปิตาธิปไตย.....	18
1. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องปิตาธิปไตย.....	18

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดปีตาธิปไตย	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดเพศสภาพ	21
1. เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องเพศสภาพ.....	21
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องเพศสภาพ.....	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดการประกอบสร้าง	24
1. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดการประกอบสร้าง.....	24
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดประกอบสร้าง	26
3. องค์ประกอบของเรื่องเล่าประเภทนวนิยาย.....	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความโสด	29
1. เอกสารที่เกี่ยวกับความโสด.....	29
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความโสด	33
บทที่ 3 พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560	43
ความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560.....	43
1. ชุดความคิดความโสดด้านลบ	43
1.1 ความโสด คือ ความอภัยศ	44
1.2 ความโสด คือ ความทุกข์.....	60
1.3 ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม.....	76
2. ชุดความคิดความโสดด้านบวก.....	80
2.1 ความโสด คือ อิสระ	80
2.2 ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัย.....	83
พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560.....	86
1. พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560	86

2. พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560....	98
บทที่ 4 กลวิธีการประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560.....	102
การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่อง	102
1. การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครอง	102
2. การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต	131
การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละคร	138
1. การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่มีสถานะโสด.....	138
2. การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสด ...	190
การประกอบสร้างความโสดผ่านฉาก.....	216
1. การประกอบสร้างความโสดผ่านฉากแต่งงาน	216
2. การประกอบสร้างความโสดผ่านฉากงานเลี้ยงรุ่น.....	222
บทที่ 5 บทสรุป	224
สรุปผลการวิจัย.....	224
อภิปรายผล	228
ข้อเสนอแนะ	239
บรรณานุกรม	240
ภาคผนวก.....	248
ประวัติผู้วิจัย	328

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 นวนิยายที่เป็นรูปเล่ม จำนวน 36 เรื่อง.....	8
ตาราง 2 นวนิยายออนไลน์ จำนวน 7 เรื่อง.....	9
ตาราง 3 พัฒนาการชุดความคิดความโสตด้านลบในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560	225
ตาราง 4 พัฒนาการชุดความคิดความโสตด้านบวกในนวนิยายช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560	226

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ถือว่าการอยู่รวมกลุ่มกันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งเพราะการรวมกลุ่มจะทำให้สามารถทำกิจกรรมให้สำเร็จได้ด้วยการช่วยเหลือกัน ดังนั้นมนุษย์จึงสร้างกลุ่มของตนเองขึ้นมาและแบ่งหน้าที่ต่าง ๆ ให้แต่ละคนรับผิดชอบซึ่งการรวมกลุ่มกันอยู่ของมนุษย์นั้น เรียกว่า สังคม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายของคำว่าสังคมไว้ว่า “คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบ กฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ดังนั้นการอยู่รวมกลุ่มกันเป็นสังคมจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการประกอบกิจการต่าง ๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

เมื่อการรวมตัวกันอยู่เป็นสังคมมีเป้าหมายคือการให้สมาชิกร่วมมือกันปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ สมาชิกในสังคมจึงถือเป็นกำลังสำคัญที่จะทำหน้าที่ต่าง ๆ แต่ละสังคมจึงให้ความสำคัญกับการสร้างสมาชิก ซึ่งสถาบันแรกที่จะสร้างสมาชิกให้แต่ละสังคมก็คือสถาบันครอบครัว ดังที่ ศิริรัตน์ แอดสกุล (2560, น. 136) ได้กล่าวว่า “สถาบันครอบครัวมีหน้าที่สำคัญคือ การผลิตสมาชิกให้สังคมเพื่อให้สังคมมีสมาชิกที่มีความสามารถหลากหลายเพื่อเป็นกำลังสำคัญสำหรับประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ให้สังคมขับเคลื่อนต่อไป”

เมื่อสถาบันครอบครัวมีหน้าที่สร้างสมาชิกให้สังคม ทำให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว สำหรับสังคมไทยสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ. 2560 หมวดที่ 6 ซึ่งเกี่ยวกับแนวนโยบายแห่งรัฐ มาตราที่ 71 มีเนื้อหาที่กำหนดว่า รัฐบาลไทยต้องให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวเพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา, 2560, น. 18) แสดงให้เห็นว่าสถาบันการปกครองของไทยตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวโดยกำหนดให้รัฐบาลไทยต้องให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว

นอกจากกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วยังพบว่าหน่วยงานของรัฐบาลไทยยังให้ประชาชนเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวด้วยการเผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการมีครอบครัว เช่น สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดทำหนังสือเรื่อง ชีวิตครอบครัว และกล่าวถึงความสำคัญของครอบครัวในส่วนคำนำว่า

...ครอบครัวถือเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคมในการทำหน้าที่กลุ่มเกลา และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้สมาชิกรวมถึงสร้างความผูกพันและสร้างความสามัคคีกันทำให้เกิดขึ้นแก่สมาชิกในสังคม ดังนั้นการสร้างครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการเตรียมตัวและเตรียมการมาอย่างดี เพื่อให้ครอบครัวมีความพร้อมในการทำหน้าที่ผลิตสมาชิกครอบครัวที่มีคุณภาพ

(สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2552)

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลไทยสร้างแนวคิดให้ประชาชนตระหนักว่า การสร้างครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นประชาชนจึงต้องเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีครอบครัว

นอกจากกฎหมายรัฐธรรมนูญและข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐบาลเผยแพร่แล้วยังพบว่าระบบการศึกษาของสังคมไทยก็สร้างแนวคิดให้ผู้เรียนรับรู้ความมุขยต้องมีครอบครัวเพื่อดำรงเผ่าพันธุ์ เมื่อชราจะมีลูกหลานคอยดูแล เห็นได้จากเนื้อหาในหนังสือเรียนวิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยาเบื้องต้นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้อธิบายเรื่องมุขยจำเป็นต้องมีครอบครัวว่า

...มุขยเป็นสัตว์สังคมซึ่งถือว่าเป็นสัตว์ชั้นสูง มีความเป็นอยู่และพฤติกรรมประจำสังคมของตนเองอันแตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นที่ถือกันว่าเป็นสัตว์ชั้นต่ำ การที่มุขยจำเป็นต้องมีครอบครัวนั้น การดำรงพันธุ์ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งเพื่อสืบพันธุ์ เพื่อให้ครอบครัวดำรงสืบต่อไปได้ และหวังจะได้บุตรไว้ปลอบประโลมใจในยามทุกข์ยาก ช่วยดูแลยามแก่ชรา

(คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, 2544, น. 133)

จากปรากฏการณ์ที่ยกมาข้างต้นนั้นอาจกล่าวได้ว่า หน่วยงานต่าง ๆ ในสังคมไทยพยายามตอกย้ำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว โดยการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับสถาบันครอบครัวด้วยชุดความคิดว่า การมีครอบครัวคือหน้าที่อย่างหนึ่งของประชาชนไทย โดยปรากฏเป็นเนื้อหาในกฎหมายรัฐธรรมนูญ เนื้อหาในสื่อประชาสัมพันธ์และในหนังสือเรียน

ถึงแม้ว่าสถาบันที่มีอำนาจในสังคมไทยไม่ว่าจะเป็นสถาบันการปกครอง หน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะสร้างแนวคิดว่า การมีครอบครัวคือหน้าที่สำคัญของประชาชนไทย แต่จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันประชากรและสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล กลับพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2523 – 2533 จำนวนประชาชนไทยที่เป็นโสดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ข้อมูล

ยังชี้ว่า ประชาชนไทยที่อายุมากแต่ยังไม่แต่งงานมีแนวโน้มตัดสินใจอยู่เป็นโสดมากกว่าการหาคู่ครอง เพื่อสร้างครอบครัว (Springsnews, 2559)

จากสถานการณ์ที่ประชาชนไทยเป็นโสดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดงานวิจัยจำนวนมาก ที่ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับคนโสดในสังคมไทยซึ่งจากการสำรวจงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความโสด พบว่า ลักษณะงานวิจัยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ งานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลจากคนโสด และงานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด

งานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลจากคนโสด พบว่า เป็นงานวิจัยในสาขาวิชาด้านสังคมศึกษาและสาขาบริหารธุรกิจ ลักษณะของการวิจัยจะเป็นการตั้งคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลจากคนโสด ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยประเภทนี้สามารถแบ่งประเด็นการศึกษาได้เป็น 4 ประเด็น

ประเด็นที่ 1 การวิเคราะห์แนวคิดของคนที่เป็นโสด เป็นงานวิจัยที่มุ่งสอบถามแนวคิดของคนที่เป็นโสด เช่น งานวิจัยของ รัชณี เบญจธง (2537) ที่ศึกษาเรื่อง **ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในชีวิตของสตรีโสด** โดยศึกษาแนวคิดของผู้หญิงโสด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือพยาบาลเพศหญิงที่เป็นโสด จำนวน 250 คน โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า สตรีโสดมีความพึงพอใจในชีวิตโสดระดับปานกลางค่อนข้างสูง ทั้งยังรับรู้ว่าชีวิตมีความหมายและมีความสุขในการดำเนินชีวิต ส่วนปัจจัยเรื่องอายุ รายได้ และระดับการศึกษาไม่ได้ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจในชีวิต ด้านรูปแบบของการอยู่เป็นโสด ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงโสดส่วนใหญ่สมัครใจที่จะอยู่เป็นโสด

ประเด็นที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมของคนที่เป็นโสด เป็นงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมของผู้ที่เป็นโสด เช่น งานวิจัยของ พนิดา หอมบุญยงค์ (2552) ที่ศึกษาเรื่อง **รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงวัยทำงานที่มีสถานภาพโสดใน กทม** โดยศึกษาพฤติกรรมการดำเนินชีวิตและการใช้เวลาของผู้หญิงวัยทำงานที่มีสถานภาพโสดในกรุงเทพมหานคร ด้วยการใช้แบบสอบถามเพื่อแบ่งประเภทของผู้หญิงโสดที่อยู่ในกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงโสด สามารถแบ่งผู้หญิงโสดได้ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสาวโสดนักคิด จะเป็นกลุ่มผู้หญิงโสดที่มีความรู้เรื่องการเมืองและวัฒนธรรม ชอบการบริโภคและการท่องเที่ยว กลุ่มสาวโสดรักครอบครัว จะเป็นกลุ่มผู้หญิงโสดที่รักครอบครัวสามารถปรับตัวในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จชอบทำงานและชอบทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคม กลุ่มสาวโสดผู้สนใจตนเอง จะเป็นกลุ่มผู้หญิงโสดที่ทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจและชื่นชอบ กิจกรรมส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการติดตามแฟชั่น และเรื่องที่กำลังอยู่ในกระแสสังคม กลุ่มสาวโสดนักเดินทาง จะเป็นกลุ่มผู้หญิงโสดที่ชอบท่องเที่ยวมักวิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ตามความจริง และจะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ประเด็นที่ 3 การวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจของคนที่เป็นโสด เป็นงานวิจัยที่ศึกษากระบวนการตัดสินใจที่จะอยู่เป็นโสดของคนโสดว่ามีกระบวนการการตัดสินใจอย่างไร เช่น งานวิจัยของ ปริญา อยู่เป็นแก้ว (2552) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงในยุคโลกาภิวัตน์ โดยศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจเป็นโสด ทศนคติเกี่ยวกับการแต่งงานของผู้หญิงโสดและค่านิยมการอยู่เป็นโสด โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้หญิงโสดอายุ 40 ปีขึ้นไปจำนวน 20 คน จากกลุ่มอาชีพ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาชีพด้านสาธารณสุข กลุ่มอาชีพรับราชการ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัท และกลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัว ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจอยู่เป็นโสด ได้แก่ มีรายได้สูงเพราะมีการศึกษาที่ดี เคยผิดหวังจากความรัก มีปัญหาทางครอบครัว เช่น ต้องดูแลพ่อแม่หรือพ่อแม่ไม่ยอมให้มีครอบครัว กลัวชีวิตสมรสไม่มั่นคง ด้านความคิดเห็นของผู้หญิงที่เป็นโสด ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงโสดคิดว่าการอยู่เป็นโสดทำให้มีความสุขเนื่องจากมีอิสระ ส่วนการแต่งงานทำให้มีภาระ อีกทั้งสังคมไทยในปัจจุบันยอมรับคนที่เป็นโสดมากขึ้น

ประเด็นที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดกับคนโสด เป็นงานวิจัยที่ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีสถานภาพโสด เช่น งานวิจัยของ ชัญญา ลี้ศัตร์พ่าย (2542) ที่ศึกษาเรื่อง **ความเครียดของการอยู่เป็นโสดของสตรีอายุ 30 ปีขึ้นไปในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เขตกรุงเทพ** โดยศึกษาความเครียดของสตรีอายุ 30 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้หญิงโสดอายุ 30 ปีขึ้นไปที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 405 คน โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 5 ตอน ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามบุคลิกภาพ แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม แบบสอบถามความเครียดในการอยู่เป็นโสด ผลการศึกษาพบว่า ระดับความเครียดของผู้หญิงโสดในกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 30-40 ปีขึ้นไปเกิดความเครียดจากความต้องการพึ่งพาอารมณ์จากเพศชาย และความเครียดจากความต้องการทางเพศสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรีเกิดความเครียดจากความเหงาและความอ้างว้างสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการเกิดความเครียดจากค่านิยมทางลบที่สังคมมีต่อสตรีโสดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและลูกจ้างบริษัทเอกชน

จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลจากคนโสด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอาจจำแนกตามลักษณะการประกอบอาชีพ เช่น รับราชการ ทำงานกับเอกชน หรือจำแนกตามภูมิลำเนาที่อาศัย เช่น คนโสดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบ การสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง และประเด็นที่สนใจศึกษาจะเป็นประเด็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์แนวคิดของคนที่เป็นโสด การวิเคราะห์พฤติกรรมของคนที่เป็นโสด การวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจ

ของคนที่เป็นโสด และการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดกับคนที่เป็นโสด ทั้งนี้สรุปได้ว่า งานวิจัยที่ศึกษาข้อมูลจากคนโสดจะเน้นหาคำตอบจากคนโสดเพื่อไขข้อสงสัยว่า เหตุใดกลุ่มคนเหล่านี้จึงมีสถานภาพโสด

ส่วนลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความโสดในสังคมไทยอีกลักษณะหนึ่ง คือ งานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด จากการสำรวจพบว่า งานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด มีจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง **ภาพลักษณ์หญิงโสด: นัยของการเมือง** ซึ่งเป็นการศึกษาในสาขารัฐศาสตร์ และ งานวิจัยเรื่อง **แหวนดอกไม้: ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามภายใต้ความโสดและครอบครัวในสังคมสมัยใหม่** ซึ่งเป็นการศึกษาในสาขาอักษรศาสตร์ ทั้งนี้งานวิจัยทั้งสองเรื่องศึกษาเรื่องความโสดจากวรรณกรรม ประเภท **บทละครโทรทัศน์ และนวนิยาย**

งานวิจัยแรกที่ศึกษาแนวคิดเรื่องความโสดจากวรรณกรรมเป็นงานวิจัยของ พรวิมวดี มีสมสาร (2547) ที่ศึกษาเรื่อง **ภาพลักษณ์หญิงโสด: นัยของการเมือง** โดยศึกษาตัวละครหญิงโสดในบทละครโทรทัศน์จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ ขมิ้นกับปูน ดงดอกเหมย ทรายฟ้าสิ้นดาวสาวแก่ ทับตะวัน ครูพันธ์ใหม่จิตพิสัยเดือด บ้านทรายทอง บ้านสาวโสด วิวาท์พาวุ่น สะใภ้จ้าว หน้าต่างสี่ชมพูประตูลีฟ้า ผลการศึกษาพบว่า บทละครโทรทัศน์สร้างภาพลักษณ์ตัวละครที่เป็นหญิงโสดว่ามีความวิตกกังวลทางอารมณ์ ไม่มีความดึงดูดทางเพศ มีนิสัยเห็นแก่ตัว ไม่มีความเป็นผู้หญิง ทั้งนี้ผู้วิจัยสรุปว่า สาเหตุที่บทละครโทรทัศน์สร้างภาพลักษณ์ให้ตัวละครหญิงโสดมีความบกพร่อง ไม่สมบูรณ์จนผู้ชายไม่ต้องการเลือกไปเป็นคู่ครอง เนื่องจากบทละครโทรทัศน์เสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่สังคมปรารถนาว่าต้องเป็นผู้หญิงที่ดี เรียบร้อย เพื่อเป็นภรรยาที่เพียบพร้อมของสามีและมารดาที่ดีของบุตร ส่วนผู้หญิงที่ไม่ดีผู้ชายก็จะไม่เลือกไปเป็นคู่ครองทำให้ต้องมีสถานะโสด แสดงให้เห็นว่าบทละครโทรทัศน์ไม่ได้เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้หญิงแต่เป็นสื่อที่สืบทอดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ให้แก่ผู้ชมละครโทรทัศน์

งานวิจัยของ รัชนิยา ศรีสมาน. (2556) ศึกษาเรื่อง **แหวนดอกไม้: ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามภายใต้ความโสดและครอบครัวในสังคมสมัยใหม่** โดยศึกษาตัวละครเอกที่มีสถานะโสดในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** ซึ่งเป็นตัวละครเอกชายและหญิงที่สวมบทบาทเพศตรงข้าม คือ มีการแสดงออกที่ตรงข้ามกับเพศสรีระ แต่ตัวละครยังคงมีรสนิยมรักต่างเพศ ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครชาย คือ ลายสิงห์มีลักษณะเป็นผู้ชายแบบเมโทรเซ็กซ์ชวลที่มีลักษณะเป็นผู้ชายที่ดูแลตัวเอง มีรสนิยมที่ดี ส่วนตัวละครหญิง คือ แหวนเพชรเป็นผู้หญิงที่พึ่งพาตนเองเพราะได้รับอิทธิพลการดำเนินชีวิตจากย่าที่แม้จะเป็นผู้หญิงก็สามารถเป็นหัวหน้าครอบครัวได้ ตัวละครชายและหญิงที่มีลักษณะเพศตรงข้ามและมีสถานภาพโสดต่างพบกับปัญหาจากการครองตัวเป็นโสดที่ต่างกัน ลายสิงห์ซึ่งเป็นตัวละครชายต้องขัดแย้งกับครอบครัวเพราะถูกครอบครัวตั้งคำถามว่าทำไมไม่แต่งงาน โดยเฉพาะ

ตัวละครพ่อและพี่ชายของลายสิงห์ที่กีดกันให้ลายสิงห์แต่งงาน ส่วนแหวนเพชรเป็นตัวละครหญิงที่มีความขัดแย้งทางความคิดกับสังคมเพราะแหวนเพชรคิดว่าสังคมให้สิทธิประโยชน์กับคนที่มีคูครองมากกว่าคนที่เป็นโสด ผู้วิจัยสรุปว่า ลายสิงห์และแหวนเพชรเป็นตัวละครที่ผู้เขียนนวนิยายเรื่องนี้ประกอบสร้างให้นำเสนอแนวคิดเรื่องการใช้ชีวิตโสดในสังคมสมัยใหม่ว่ามนุษย์ไม่จำเป็นต้องแต่งงาน

จะเห็นได้ว่าจากสภาพสังคมไทยที่มีจำนวนคนโสดเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความโสดเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือ งานวิจัยที่เน้นการหาคำตอบจากตัวผู้ที่เป็นโสดด้วยการใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ หรือการสัมภาษณ์เพื่อหาคำตอบของงานวิจัย โดยจะศึกษาในประเด็นด้านแนวคิด พฤติกรรม กระบวนการตัดสินใจ และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับคนโสด ลักษณะที่สอง คือ งานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่นำเสนอเรื่องความโสด ซึ่งจากการสำรวจพบว่าเป็นการศึกษาจากวรรณกรรมประเภทบทละครโทรทัศน์และนวนิยาย ได้แก่ การศึกษาตัวละครหญิงที่เป็นโสดจากบทละครโทรทัศน์ และการศึกษาตัวละครที่สวมบทบาทเพศตรงข้ามจากนวนิยาย

จากการสำรวจพบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับความโสดซึ่งศึกษาด้านตัวละครที่เป็นโสดทั้งตัวละครหญิง และตัวละครที่สวมบทบาทเพศตรงข้าม แสดงให้เห็นว่าในสังคมไทยมีนักเขียนที่ใช้ตัวบทวรรณกรรมประเภทนวนิยายในการสร้างความหมายของความโสดให้ปรากฏขึ้นในสังคม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเกิดข้อสงสัยว่าในสังคมไทยปรากฏจำนวนนวนิยายที่นำเสนอเรื่องความโสดจำนวนเท่าใด

จากข้อสงสัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสำรวจนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด โดยใช้หลักในการสำรวจ คือ การดูจากชื่อเรื่องของนวนิยายที่ปรากฏคำที่บ่งชี้ความหมายของการมีสถานภาพโสด เช่น โสด คาน คานทอง หม้าย และการดูการอธิบายเนื้อหาโดยรวมของนวนิยายที่ปรากฏบนปกหน้าหรือปกหลังของนวนิยายที่อธิบายว่านวนิยายเรื่องดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องคนโสด ซึ่งจากการสำรวจพบว่า นวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด มีจำนวน 43 เรื่อง โดยเป็นนวนิยายที่เป็นรูปเล่มแบบและนวนิยายออนไลน์

นวนิยายที่เป็นรูปเล่มเกี่ยวกับความโสดเรื่องแรกที่พบ คือ นวนิยายเรื่อง กิจกรรมชายโสดของ สุวรรณี สุคนธา เผยแพร่เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2516 จากนั้นในปี พ.ศ. 2531 จึงปรากฏนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน ของ กฤษ ญ ฉัตร

ต่อมาช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2547 ปรากฏนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสดจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง สามหนุ่มเนื้อทอง เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2540 เรื่อง สี่ไม้คาน เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2541 เรื่อง พ่อมายชายโสด เรื่อง โสดสโมสร เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2544 และเรื่องแหวนดอกไม้ในปี พ.ศ. 2547

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในช่วง พ.ศ. 2540 – 2547 จำนวนของนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโศกปรากถึง 5 เล่ม ในขณะที่ช่วงแรกหลังจากที่พบ เรื่อง กิจกรรมชายโศกในปี พ.ศ. 2516 จึงปรากฏเรื่องต่อมา คือ กว่าจะลงจากคาน ซึ่งห่างกันถึง 15 ปี

ในช่วง พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2560 ถือได้ว่าเป็นช่วงที่ปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโศกมากที่สุดโดยมีจำนวนถึง 29 เรื่อง โดยปรากฏทั้งนวนิยายที่เป็นรูปเล่ม และนวนิยายที่เป็นนวนิยายชุด ช่วงที่พบว่ามีนวนิยายที่เกี่ยวกับความโศกมากที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2555 ซึ่งปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโศกจำนวน 9 เล่ม

ส่วนนวนิยายที่เกี่ยวกับความโศกที่มีรูปแบบนวนิยายออนไลน์ จากการสำรวจพบว่า นวนิยายออนไลน์ที่เกี่ยวกับความโศกเรื่องแรกที่พบคือ เรื่อง หนุมโศกในฝัน เผยแพร่เมื่อปี พ.ศ. 2549 ซึ่งจากการสำรวจพบว่านวนิยายออนไลน์ที่เกี่ยวกับความโศก มีจำนวน 7 เล่ม

จากสถานการณ์ที่ปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโศกในสังคมไทยมีจำนวนมากถึง 43 เรื่อง และจากการพบว่าการศึกษาวิจัยวรรณกรรมที่นำเสนอเรื่องความโศกยังศึกษาในประเด็นตัวละครที่เป็นโศก ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา พัฒนาการความโศกในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – 2560 เพื่อเข้าใจพัฒนาการความโศกที่ปรากฏในนวนิยายไทย และเข้าใจกลวิธีการประกอบสร้างความโศกใน นวนิยายไทยอันจะทำให้เห็นพัฒนาการการสร้างความหมายของความโศกในสังคมไทยผ่าน การประกอบสร้างด้วยรูปแบบนวนิยาย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการความโศกในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560
2. เพื่อศึกษาการประกอบสร้างความโศกในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้เห็นพัฒนาการความโศกในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560
2. ทำให้เห็นการประกอบสร้างความโศกในนวนิยายไทยช่วงพ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยจะศึกษานวนิยายไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโศกในช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560 จำนวน 43 เรื่อง ประกอบด้วยนวนิยายที่เป็นรูปเล่มแบบเล่มเดี่ยวจบ และแบบนวนิยายชุด และนวนิยายออนไลน์

ตาราง 1 นวนิยายที่เป็นรูปเล่ม จำนวน 36 เรื่อง

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ปีที่พิมพ์ครั้งแรก	หมายเหตุ
1. กิจกรรมชายโสด	สุวรรณี สุคนธา	พ.ศ. 2516	เล่มเดียวจบ
2. กว่าจะลงจากคาน	กรุง ญ ฉัตร	พ.ศ. 2531	เล่มเดียวจบ
3. สามหนุ่มเนื้อทอง	กันยามาส	พ.ศ. 2540	เล่มเดียวจบ
4. สีส้มคาน	สีสวัสดิ์	พ.ศ. 2541	เล่มเดียวจบ
5. พ่อม่ายชายโสด	อาริตา	พ.ศ. 2544	เล่มเดียวจบ
6. โสดสโมสร	ว.วิจิษฐ์กุล	พ.ศ. 2544	เล่มเดียวจบ
7. แหวนดอกไม้	ดวงตะวัน	พ.ศ. 2547	เล่มเดียวจบ
8. สวย เร็ด เซ็ด โสด	โสภี พรรณราย	พ.ศ. 2551	เล่มเดียวจบ
9. ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว	ป่าหนอน และคณะ	พ.ศ. 2551	เล่มเดียวจบ
10. สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว	ณารา	พ.ศ. 2550	เล่มเดียวจบ
11. รักบังใจ	อุรัสยา	พ.ศ. 2554	นวนิยายชุด สิ่งดีดีที่เรียกว่ารัก
12. เล่ห์เกมรัก	สิรินดา	พ.ศ. 2554	
13. ใจเกี่ยวรัก	ปราณธร	พ.ศ. 2554	
14. ปฏิบัติการคานกระดก	อัยย์เนญา	พ.ศ. 2554	เล่มเดียวจบ
15. กามเทพรรรษา	อิสยาห์	พ.ศ. 2555	นวนิยายชุด The Cupids บริษัทรักอุตลุด
16. กามเทพออกศึก	อุมาริการ์	พ.ศ. 2555	
17. กามเทพออนไลน์	ร่มแก้ว	พ.ศ. 2555	
18. ลูกคมกามเทพ	Shayna	พ.ศ. 2555	
19. ซ่อนรักกามเทพ	ช่อนกลีน	พ.ศ. 2555	
20. กามเทพซ่อนกล	แก้วแต้ม	พ.ศ. 2555	
21. กามเทพจำแลง	แพรณัฐ	พ.ศ. 2555	
22. กามเทพปราบมาร	ณารา	พ.ศ. 2555	
23. หัวใจไกลคานทอง	เขมปัดณ์	พ.ศ. 2555	เล่มเดียวจบ
24. ดาวกั๊วเดือน	รอมแพง	พ.ศ. 2555	นวนิยายชุด
25. ดาวกั๊วเดือน ภาคพิเศษ	รอมแพง	พ.ศ. 2556	
26. กั๊วคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล	วัตตรา	พ.ศ. 2557	เล่มเดียวจบ
27. บ่วงรักกับดักวิวาร์	วงศัมนิต	พ.ศ. 2557	เล่มเดียวจบ
28. กว่าจะเป็นเจ้าของ	เม็ตแตงโม	พ.ศ. 2557	เล่มเดียวจบ
29. ปฏิบัติการหักคานทอง	พบพร	พ.ศ. 2558	เล่มเดียวจบ
30. โสดพร้อมเสิร์ฟ	รทิวัตร บุญยเกียรติ	พ.ศ. 2558	เล่มเดียวจบ

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ปีที่พิมพ์ครั้งแรก	หมายเหตุ
31. กลรักแฟนกำมะลอ	ต๋วงวัน	พ.ศ. 2559	เล่มเดียวจบ
32. แรดสลัดคาน	วรนิษฐา	พ.ศ. 2559	
33. แรดระเบิดคาน	โยธกา		
34. มาตามคานทอง	เมอมา	พ.ศ. 2560	เล่มเดียวจบ
35. ขอให้ความโสดสวยจงเป็นนิรันดร์	ปณณัพิมพ์	พ.ศ. 2560	เล่มเดียวจบ
36. Lady flirt บังเอิญโสด คุณคน หล่อโปรดจีบ	ปุยฝ้าย	ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	เล่มเดียวจบ

ตาราง 2 นวนิยายออนไลน์ จำนวน 7 เรื่อง

ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ปีที่เผยแพร่ครั้งแรก
1. หนุ่มโสดในฝัน	Katesnk	พ.ศ. 2549
2. ลาแต่แก้วใสกับนายหนุ่มโสด	Black Latte	พ.ศ. 2552
3. บ้านทีกหนุ่มไม่ยอมโสด	Secrethurs	พ.ศ. 2553
4. ปฏิบัติการสลายความโสด	Mintchocolate	พ.ศ. 2554
5. รอฟรีโสดก่อนได้ไหมครับ	LeeNaz	พ.ศ. 2559
6. พ่อหม้ายชายโสด	ไตรติมา	พ.ศ. 2558
7. ใต้ความโสด	Toothpaste_peppermin	พ.ศ. 2560

2. ขอบเขตด้านกรอบแนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดสตรีนิยม ใช้ในการศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560

2.1.2 แนวคิดปีศาจปไตย ใช้ในการศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560

2.1.3 แนวคิดเพศสภาพ ใช้ในการศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560

2.1.4 แนวคิดการประกอบสร้าง ใช้ในการศึกษาการประกอบสร้างความหมายความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560

2.2 กรอบในการวิจัย

2.2.1 การศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560
ปรากฏความหมายความโสด แบ่งเป็น 2 ชุด ได้แก่ ชุดความหมายด้านลบและชุดความหมายด้านบวก

2.2.2 การศึกษาการประกอบสร้างความหมายความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 โดยใช้แนวคิดองค์ประกอบของนวนิยาย ประกอบด้วย โครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล หากปรากฏนวนิยายอยู่ในกลุ่มข้อมูลมากกว่า 5 เรื่อง ผู้วิจัยจะแสดงรายชื่อนวนิยายทุกเรื่อง แต่การยกตัวอย่างเพื่ออธิบายจะอธิบายนวนิยายเพียง 5 เรื่องเพื่อมิให้การอธิบายในกลุ่มข้อมูลนั้นยาวเกินไป โดยการนำเสนอข้อมูลจากเรียงจากส่วนที่พบมากที่สุดก่อน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความโสด หมายถึง ทศนคติของผู้เขียนนวนิยายช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ที่นำเสนอบุคคลที่มีสถานภาพโสดที่ไม่เคยมีคู่รัก ไม่เคยมีคู่ชีวิต ไม่เคยสมรส ไม่เคยจดทะเบียนสมรส หรือเคยสมรสแต่ต้องกลับมาใช้ชีวิตคนเดียวอีกครั้ง

พัฒนาการความโสด หมายถึง การเปลี่ยนแปลงชุดความคิดความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

การประกอบสร้าง หมายถึง วิธีการเสนอความหมายความโสดในนวนิยายไทยผ่านองค์ประกอบของนวนิยาย ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก

อับลักษณ์ภายนอก หมายถึง ชุดความคิดความโสดด้านลบที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีรูปร่างที่ไม่น่ามอง

อับลักษณ์ภายใน หมายถึง ชุดความคิดความโสดด้านลบที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีอุปนิสัยที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นที่พึงใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมนวนิยายไทยที่มีโครงเรื่องเกี่ยวกับเรื่องความโสดทั้งที่เป็นรูปเล่มและในอินเทอร์เน็ตที่ปรากฏในช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

2. **ชั้นศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล**
 - 2.1 วิเคราะห์ความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทยที่เป็นข้อมูลที่ใช้ศึกษา
 - 2.2 วิเคราะห์พัฒนาการความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทย
 - 2.3 วิเคราะห์การประกอบสร้างความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทยที่ปรากฏในนวนิยายไทย
 - 2.4 สรุปและอภิปรายผล
3. **ชั้นนำเสนอการวิจัย**

เสนอผลการศึกษาวิเคราะห์แบบพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความหมาย ความโสด และการประกอบสร้างความหมายความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทย ซึ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้แบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดปิตาธิปไตย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดเพศสภาพ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดการประกอบสร้าง
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดการเป็นโสด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม

1. เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม

แนวคิดสตรีนิยมเป็นแนวคิดที่เริ่มเกิดขึ้นในตะวันตกตั้งแต่ ค.ศ. 1960 โดยมีแนวคิดว่าระบบสังคมและวัฒนธรรมทำให้ผู้ชายได้เปรียบผู้หญิง ผู้ชายมีอำนาจในการกำหนดสถานภาพและบทบาทของผู้ชายและผู้หญิง โดยกำหนดว่าควรปฏิบัติตนอย่างไร การกำหนดสถานภาพโดยผู้ชายได้ลดทอนความสามารถและกดขี่ผู้หญิง เช่น การกำหนดให้ผู้ชายมีสถานภาพเป็นผู้นำครอบครัวโดยมีหน้าที่ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ส่วนผู้หญิงมีสถานภาพเป็นแม่บ้านที่มีหน้าที่เลี้ยงลูก ทำงานบ้าน แนวคิดสตรีนิยมจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้คนในสังคมตระหนักถึงความเหลื่อมล้ำของผู้ชายและผู้หญิง และต้องการให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ผู้หญิงได้มีสิทธิต่าง ๆ เท่าเทียมกับผู้ชาย (นพพร ประชากุล, 2552, น. 194-197)

แนวคิดสตรีนิยมได้รับความสนใจจนกลายเป็นแนวคิดสตรีนิยมหลายกระแส ได้แก่

1. สตรีนิยมแนวเสรีนิยม (Liberalist Feminism) แนวคิดนี้มีอิทธิพลต่อการปฏิรูปด้านสิทธิเสรีภาพของสตรีในตะวันตกในช่วงทศวรรษ 1960 และ 1970 อย่างมาก โดยแนวคิดสตรีนิยมแนวเสรีนิยมมีแนวคิดที่ว่า สังคมแบบดั้งเดิมปิดกั้นสถานภาพของผู้หญิง ดังนั้นแนวคิดนี้จึงต้องการเรียกร้องความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย

2. สตรีนิยมแนวสังคมนิยม (Socialist Feminism) แนวคิดของสตรีนิยมนี้เชื่อว่าการกดขี่ผู้หญิงจะหายไปเมื่อระบบชนชั้นในสังคมสิ้นสุดลง

3. สตรีนิยมแนวสุดขั้ว (Radical Feminism) แนวคิดของสตรีนิยมนี้เชื่อว่าสังคมที่ถูกครอบงำโดยระบบปิตาธิปไตยทำให้ผู้หญิงถูกกดขี่ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างหญิงชายต้องแก้ด้วยการสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่ผสานความเป็นผู้หญิงและผู้ชายเข้าด้วยกัน (นพพร ประชากุล, 2552, น. 198 – 200)

ต่อมานักวิชาการด้านวรรณกรรมได้นำแนวคิดสตรีนิยมมาใช้ในการศึกษาวรรณกรรม เรียกว่า การวิจารณ์วรรณกรรมแนวสตรีนิยม (Feminist Criticism) การศึกษาวรรณกรรมแนวนี้มีเป้าหมายสำคัญของการศึกษา คือ ศึกษาวรรณกรรมที่มีกระบวนการนำเสนอให้ผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้หญิงเข้าใจถึงมายาคติที่สังคมชายเป็นใหญ่สร้างขึ้นเพื่อจำกัดศักยภาพผู้หญิง และผลักดันให้ผู้หญิงพร้อมที่จะใช้ศักยภาพแท้จริงของตนเองทำสิ่งต่าง ๆ (นพพร ประชากุล, 2552, น. 363)

การวิจารณ์วรรณกรรมแนวสตรีนิยมจะต้องศึกษา 3 ส่วน ได้แก่ การเขียน การอ่าน และตัวบท ในด้านการเขียน คือ การศึกษาวรรณกรรมที่แต่งโดยนักเขียนที่เป็นผู้หญิงเพื่อศึกษาลักษณะวรรณกรรมที่ผู้หญิงเป็นคนแต่งขึ้น และศึกษาว่าการนำเสนอแนวคิดของนักเขียนหญิงนั้นถูกแนวคิดปิตาธิปไตยครอบงำหรือไม่ ด้านการอ่านจะศึกษาว่า ผู้หญิงสนใจอ่านวรรณกรรมแบบใด และมีวิธีการอ่านวรรณกรรมอย่างไร ด้านตัวบทจะเป็นการศึกษาตัวบทเพื่อดูว่าผู้แต่งสร้างภาพผู้หญิงในวรรณกรรมออกมาเป็นอย่างไร และปรากฏอคติทางเพศสภาพหรือไม่ ซึ่งการวิเคราะห์ตัวบทมี 3 ระดับ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มุ่งวิเคราะห์ภาพผู้หญิงที่ปรากฏในเนื้อหา การวิเคราะห์โครงสร้าง (Structural Analysis) มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบต่าง ๆ ในตัวบท การรื้อสร้าง (Deconstruction) มุ่งดูความสัมพันธ์และความเลื่อนไหลโดยการหาจุดอ่อนในโครงสร้าง (นพพร ประชากุล, 2552, น. 369 – 393)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า แนวคิดสตรีนิยมเป็นแนวคิดที่เกิดจากการเห็นว่า สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนที่ทำให้ผู้หญิงถูกผู้ชายเอาเปรียบจนไม่สามารถแสดงศักยภาพได้เทียบเท่าผู้ชาย ผู้หญิงถูกสังคมกำหนดให้ทำหน้าที่เป็นผู้ตามผู้ชายเพราะสภาพร่างกายที่อ่อนแอกว่า ดังนั้นสังคมจึงกำหนดให้ผู้หญิงคิดว่าตนเองอ่อนแอและต้องพึ่งผู้ชาย จนทำให้ผู้ชายอ้างความชอบธรรมนี้กำหนดสิ่งที่เอาเปรียบ และกีดกันบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงในสังคมอย่างชัดเจน ด้วยสาเหตุดังกล่าวทำให้แนวคิดสตรีนิยมต้องการให้คนในสังคมรับรู้และแก้ไขความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง อย่างไรก็ตามแนวคิดสตรีนิยมได้พัฒนาเป็นหลายแนวคิด ได้แก่ สตรีนิยมแนวเสรีนิยมที่เรียกร้องเสรีภาพให้สตรี สตรีนิยมแนวสังคมนิยมที่ต้องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมด้วยการสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่ไม่ต้องแบ่งชายและหญิงออกจากกัน นอกจากนี้นักวิชาการด้านวรรณกรรมได้นำแนวคิดสตรีนิยมมาใช้เพื่อ

วิเคราะห์วรรณกรรม เรียกว่า การวิจารณ์วรรณกรรมแนวสตรีนิยมเน้นศึกษาว่าวรรณกรรมมีการนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชายอย่างไร เพื่อให้ผู้หญิงตระหนักว่าบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงนั้นเกิดจากการกำหนดของสังคม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม

จากการสำรวจงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีสตรีนิยมวิเคราะห์วรรณกรรม พบการศึกษาในหัวข้อดังต่อไปนี้

ภัทรพร หงส์ทอง (2538) ศึกษาเรื่อง **การศึกษาแนวคิดสตรีนิยมของทมยันตีระหว่าง พ.ศ. 2506 – พ.ศ. 2534** ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายของทมยันตีในช่วง พ.ศ. 2506 - พ.ศ. 2534 นำเสนอปัญหาของสตรีทั้งในเรื่องชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และการเมือง ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นภาพตัวแทนของสตรีที่เป็นกุลสตรีเป็นภาพตัวแทนของสตรียุคใหม่ที่มีจิตใจที่เข้มแข็ง และเป็นผู้หญิงที่ทำงานได้ทั้งงานในบ้านและงานนอกบ้าน นอกจากนี้ ตัวละครหญิงยังต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิสตรี งานวิจัยเรื่องนี้เสนอว่า การคิดเรียกร้องสิทธิสตรีของทมยันตีเป็นอิทธิพลที่ทมยันตีได้จากประสบการณ์ที่เกิดจากการรับรู้สภาพสังคมไทยและประสบการณ์จริงในชีวิตของทมยันตี นอกจากนี้ นวนิยายของทมยันตีสะท้อนให้เห็นพัฒนาการความคิดของผู้แต่งที่เรียกร้อง และต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี โดยชี้ให้เห็นว่าสตรีในสังคมไทยถูก เอาเปรียบเพราะสังคมไทยยอมรับเรื่องชายเป็นใหญ่

จิรวรรณ สุนทรวาทีน (2542) ศึกษาเรื่อง **การวิเคราะห์พฤติกรรมและสภาวะทางจิตของตัวละครหญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศในนวนิยายของโบตัน** โดยศึกษาตัวละครหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ปรากฏในนวนิยายของโบตันจำนวน 13 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า โบตันเสนอสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านตัวละครว่ามี 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) เกิดจากค่านิยมของผู้ชายที่มองเห็นผู้หญิงเป็นวัตถุบำบัดความใคร่ 2) เกิดจากผู้หญิงมีบุคลิกภาพที่กระตุ้นความต้องการทางเพศของผู้ชาย 3) เกิดจากฐานะครอบครัวของตัวละครผู้หญิงทำให้ผู้ชายล่วงละเมิดทางเพศ เช่น ผู้หญิงมีฐานะยากจนถูกนายจ้างลวนลาม ผู้หญิงร่ำรวยถูกผู้ชายล่วงละเมิดเพราะต้องการอาศัยความร่ำรวยของผู้หญิง 4) ผู้ชายเห็นแก่ตัวจึงหลอกผู้หญิงไปล่วงละเมิดทางเพศ 5) เวลาและสถานที่ที่เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงถูกล่วงละเมิด เช่น เวลากลางคืนหรือสถานที่เปลี่ยว 6) ความสำส่อนของเพศชายที่ต้องการเปลี่ยนคู่นอนจึงหลอกผู้หญิงให้ไปเป็นคู่นอนของเพื่อน ส่วนการนำเสนอสภาวะทางจิตเมื่อถูกล่วงละเมิดทางเพศ พบว่า โบตันนำเสนอสภาพตัวละครหญิงเมื่อถูกล่วงละเมิดว่ามีสภาพจิตเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ ต่ำหนืดตนเองว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ถูกล่วงละเมิด เกิดความอับอาย หวาดกลัว รู้สึกว่าตนเองหมดคุณค่า กังวลว่าสามีจะรู้ว่าเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีทัศนคติด้านลบกับผู้ชาย ส่วนกลไกการป้องกันตนเอง พบว่า โบตันนำเสนอให้ตัวละครหญิงที่ถูกล่วงละเมิดมีกลไกป้องกันตนเอง โดยทำให้ตัวละครที่มีพฤติกรรมมั่นใจตนเองแต่เมื่อถูกล่วงละเมิดก็กลายเป็นมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงและตัวละครที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงเมื่อถูกล่วงละเมิดกลับมีความมั่นใจในตนเอง

มยุรา พรหมอ้วน (2542) ศึกษาเรื่อง **แนวคิดเกี่ยวกับสตรีในนวนิยายของ นันทนา วีระชน ช่วงปี พ.ศ. 2517 – 2528** ผลการศึกษาพบว่า นันทนา วีระชน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสตรี 6 ด้าน ได้แก่ 1) แนวคิดค่านิยมการเลี้ยงดูบุตร วัฒนธรรม ศาสนา และขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม 2) แนวคิดบทบาทและสถานภาพของสตรีโดยเสนอแนวคิดให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว และส่งเสริมให้ผู้หญิงปฏิบัติตนเป็นกุลสตรีที่ดี 3) สนับสนุนให้ผู้หญิงหมั่นศึกษาหาความรู้ 4) ผู้หญิงควรทำงานหารายได้เพื่อช่วยครอบครัว 5) ผู้หญิงควรเข้าสังคมและช่วยเหลือสังคม 6) ผู้หญิงควรมีส่วนร่วมทางการเมืองได้เทียบเท่ากับผู้ชาย

เสาวลักษณ์ พลรัฐธนาสิทธิ์ (2544) ศึกษาเรื่อง **แนวคิดเกี่ยวกับผู้หญิงในนวนิยายของ น้าอบ: การศึกษาเชิงวิเคราะห์** โดยศึกษาตัวละครหญิง 21 ตัว จากนวนิยายของน้าอบ จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ คือหัตถาครองพิภพ คือหัตถาครองพิภพจบสากล ผู้ชายไม้ประดับ สือสีเนหา บ้านบุษบาบัณ ทองหนึ่ง เฉือนใจ ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายของน้าอบสร้างบุคลิกลักษณะภายนอกของตัวละครผู้หญิงให้เป็นลูกครึ่ง หน้าตาสวย มีเสน่ห์ บุคลิกดี เป็นสาวสังคม มีรสนิยมดี มีฐานะร่ำรวย และมีชาติตระกูลที่ดี ส่วนการสร้างบุคลิกภาพภายในมักสร้างให้ตัวละครหญิงมีจิตใจเข้มแข็งอดทน ช่วยตนเองไม่พึ่งพาใคร ส่วนบทบาทสถานภาพของตัวละครหญิง พบว่า มีบทบาทแม่ที่รักและดูแลลูก คอยช่วยเหลือเมื่อลูกเป็นทุกข์ บทบาทของภรรยาจะเป็นภรรยาที่รักสามี ชื่อสัตย์ บทบาทลูกจะเป็นลูกที่กตัญญู เชื่อฟังพ่อแม่ สะท้อนให้เห็นว่าน้าอบสร้างตัวละครหญิงให้เลือกคู่เอง ตัวละครหญิงสามารถแก้ปัญหาและปรับตัวเข้ากับสังคมได้

ดวงทิพย์ คุ่มมณี (2546) ศึกษาเรื่อง **สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยาย: กรณีศึกษานวนิยายของกิ่งฉัตรปี พ.ศ. 2535 – 2544** โดยศึกษานวนิยายของกิ่งฉัตร จำนวน 15 เรื่อง ได้แก่ พรพรหมอลวง มายาตะวัน เสราดาร์ล ด้วยแรงอธิษฐาน ดวงใจพิสุทธิ์ ตามรักคืนใจ แสงดาวฝั่งทะเล เพรงเงา มนต์จันทร์ บ่วงหงส์ ดั่งไฟได้นำ มีเพียงรัก รอยพรหมกลางลิขิต ลำเนาลม โดยศึกษา 3 ประเด็น ได้แก่ การวิเคราะห์ตัวละครหญิง การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้อ่านที่เป็นผู้หญิง และการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียน ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงสะท้อนภาพของผู้หญิงในปัจจุบันทั้งด้านปัญหาที่ ตัวละครหญิงประสบ ได้แก่ ปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาที่สังคมคาดหวังให้เป็นผู้หญิงที่มีแนวคิดร่วมสมัย ส่วนประเด็นการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้อ่านนวนิยายที่เป็นเพศหญิงพบว่า ผู้อ่านเพศหญิงมีวัตถุประสงค์การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินไม่ได้ต้องการนำแนวคิดที่ตัวละครใช้แก้ปัญหาเป็น แนวทางการดำเนินชีวิต การวิเคราะห์ทัศนคติผู้เขียนพบว่า กิ่งฉัตรมีทัศนคติว่าผู้หญิงควรมีความเป็นผู้หญิงร่วมสมัย คือ มีความรู้ สามารถพึ่งพาตนเองได้แต่ต้องคงความเป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงไทยไว้ และผู้หญิงถึงแม้จะมีความแตกต่างจากผู้ชายทางกายภาพแต่ผู้หญิงและผู้ชายก็ต้องเคารพสิทธิกันและอยู่ร่วมกันได้

ปั้นหล้า ศิลาบุตร (2551) ศึกษาเรื่อง **สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของปิยะพร ศักดิ์เกษม** โดยศึกษานวนิยายของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม จำนวน 13 เรื่อง โดยศึกษา 2 ประเด็น ได้แก่ วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงและวิเคราะห์ทัศนคติของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม ที่มีต่อผู้หญิงไทย ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงมีบทบาทและสถานภาพ 2 ด้าน ได้แก่ 1) สถานภาพและบทบาทในด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพลูกสาว บทบาท คือ เคารพเชื่อฟังและตอบแทนพ่อแม่ สถานภาพภรรยา บทบาท คือ ดูแลให้เกียรติ แบ่งเบาภาระ และตอบสนองความต้องการทางเพศของสามี สถานภาพญาติผู้ใหญ่ มีบทบาทใน การเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนญาติ 2) สถานภาพและบทบาทในสังคม มีบทบาทในการทำงานให้สังคมเพราะตัวละครหญิงในนวนิยายของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม จะมีการศึกษาและหน้าที่การงานที่ดี ส่วนผลการศึกษาทัศนคติของปิยะพร ศักดิ์เกษม ที่มีต่อผู้หญิงไทย พบว่าผู้เขียนเสนอว่า ผู้หญิงไทยควรรักนวลสงวนตัว มีการศึกษาที่ดีมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีคุณธรรม และต้องการให้สังคมไทยปลูกฝังค่านิยมให้ผู้หญิงและผู้ชายรู้หน้าที่ของตนเอง และให้เกียรติกัน

พรสวรรค์ สุวรรณธาดา (2552) ศึกษาเรื่อง **นักเขียนนวนิยายสตรีกับการนำเสนอทัศนคติสตรีนิยมในนวนิยายไทยร่วมสมัย** โดยวิเคราะห์นวนิยายไทยร่วมสมัยตามกรอบแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายไทยร่วมสมัยที่แต่งโดยนักเขียนสตรี โดยวิเคราะห์ 3 ประเด็น คือ ผู้หญิงกับเพศวิถี ผู้หญิงกับครอบครัว และผู้หญิงกับการเมือง ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นผู้หญิงกับเพศวิถี ปรากฏแนวคิดผู้หญิงไม่ว่าจะมีสถานะทางสังคมสูงหรือต่ำก็ต้องเป็นนางบำเรอของผู้ชาย ผู้หญิงที่ขายตัวหรือเป็นเมียน่อยจะมีสภาพเป็นวัตถุทางเพศให้ผู้ชาย และถูกสังคมพิพากษาว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี แต่ผู้ชายที่เที่ยวผู้หญิงหรือมีภรณยาน้อยจะไม่ถูกประณามจากสังคม ประเด็นผู้หญิงกับครอบครัวปรากฏแนวคิดเรื่องภรรยาที่ดีต้องเป็นช่างทำหลังเชื่อฟังสามี และต้องเป็นแม่ที่เสียสละ เก่งการบ้านการเรือน ประเด็นผู้หญิงกับการเมืองผู้เขียนนำเสนอให้ตัวละครหญิงห่วงใยบ้านเมือง แต่ผู้เขียนจะสร้างให้ตัวละครหญิงไม่สามารถบริหารประเทศได้ตามลำพังแต่ต้องได้รับการสนับสนุนจาก ตัวละครฝ่ายชายจึงจะสามารถบริหารประเทศได้ ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยสรุปว่านักเขียนสตรีแม้จะพยายามสะท้อนให้เห็นความทุกข์ของผู้หญิง แต่เนื่องจากนักเขียนสตรีเหล่านี้ยังเป็นสมาชิกของสังคมปิตาธิปไตยการนำเสนอตัวละครฝ่ายหญิงจึงมีลักษณะที่ยังต้องเชื่อฟังและพึ่งพาผู้ชาย

ขวัญฤทัย นันท์ธนะวานิช (2553) ศึกษาเรื่อง **การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงเหนือและภาพสะท้อนทางสังคมจากตัวละครผู้หญิงเหนือในนวนิยายไทย** โดยศึกษาตัวละครเอกหญิงที่เป็นผู้หญิงเหนือ จากนวนิยาย 12 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะกายภาพ นิสัย พฤติกรรมของตัวละครผู้หญิงภาคเหนือ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงปี พ.ศ. 2493 – 2517 ผู้แต่งจะเสนอให้ตัวละครผู้หญิงภาคเหนือสวยงามตามชาติพันธุ์ ส่วนนิสัยจะมีนิสัยชื่อ ไม่ทันคน ช่วงปี

พ.ศ. 2525 – 2543 ผู้แต่งไม่ได้เห็นว่า ตัวละครผู้หญิงภาคเหนือต้องสวย ส่วนนิสัยจะสร้างให้ตัวละคร มีจริตมารยา ช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2551 ผู้แต่งนำเสนอให้ตัวละครหญิงภาคเหนือมีความงาม แบบอุดมคติ จนทำให้ตัวละครขาดความสมจริง ส่วนภาพสะท้อนทางสังคม ปราบกฎ 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงเหนือ สะท้อนสถานภาพและบทบาท 5 ด้าน ได้แก่ การเป็น ลูกสาว การเป็นภรรยา การเป็นมารดา การเป็นพี่สาว-น้องสาว สะใภ้ 2) ด้านค่านิยม ได้แก่ ค่านิยม ด้านความงาม ค่านิยมด้านการประกอบอาชีพ ค่านิยมด้านการสืบทอดประเพณีการเลือกคู่ ค่านิยม ด้านภาษา

จากการรวบรวมงานวิจัยด้านวรรณกรรมที่ใช้แนวคิดสตรีนิยมในการศึกษาพบการศึกษา วรรณกรรมที่ผู้แต่งเป็นผู้หญิง การศึกษาตัวละครหญิง และการศึกษาที่สอบถามความคิดเห็นของผู้อ่านที่ เป็นผู้หญิง สำหรับการศึกษาค้นคว้าการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560 จะนำแนวคิดสตรีนิยมมาวิเคราะห์ในด้านที่เกี่ยวกับชุดความคิดว่าความโสดมีความหมายด้านบวกที่ นำเสนอว่า ความโสด คือ อิสระ และการสร้างตัวละครหญิงที่ต้องการอยู่เป็นโสด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม สรุปได้ว่า แนวคิดสตรี นิยมเป็นแนวคิดที่มีวัตถุประสงค์กระตุ้นให้คนในสังคมตระหนักถึงความเหลื่อมล้ำของผู้ชายชายและ ผู้หญิงที่เกิดจากการกำหนดสถานภาพของผู้ชายที่กำหนดสถานภาพให้ผู้ชายเป็นใหญ่จนลิดรอนสิทธิ ต่าง ๆ ของผู้หญิง ดังนั้นแนวคิดสตรีนิยมจึงต้องการให้ผู้หญิงรู้ถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง ด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดสตรีนิยม นักวิชาการได้นำแนวคิดสตรีนิยมมาศึกษาวรรณกรรมใน ประเด็นต่าง ๆ ประกอบด้วย การศึกษาแนวคิดของนักเขียนเพื่อศึกษานักเขียนมีแนวคิดเรียกร้อง สิทธิสตรีในนวนิยายที่นำเสนอหรือไม่ การศึกษาตัวละครหญิงเพื่อศึกษาว่าตัวละครหญิงในนวนิยาย เป็นภาพแทนของผู้เขียนที่นำเสนอผู้หญิงในสังคมไทย เช่น ผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศเมื่อกลับมา ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมแล้วมีสภาพจิตใจ และบริหารจัดการกับความรู้สึกของตนเองอย่างไร การศึกษานวนิยาย ไทยตามช่วงเวลาเพื่อศึกษานวนิยายในช่วงนั้นเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสตรีนิยมอย่างไร

ทั้งนี้การศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 จะนำ แนวคิดสตรีนิยมมาวิเคราะห์นักเขียนนวนิยายทั้งเพศหญิงและเพศชายว่าเสนอแนวคิดเพื่อเรียกร้อง ความเท่าเทียมของผู้หญิงอย่างไร รวมทั้งการนำแนวคิดสตรีนิยมมาศึกษาการประกอบสร้างตัวละคร หญิงที่ต้องการอยู่เป็นโสดว่าตัวละครหญิงที่เป็นโสดนำเสนอแนวคิดผู้หญิงโสดในสังคมไทยอย่างไร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดปิตาธิปไตย

1. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องปิตาธิปไตย

ปิตาธิปไตย มีความหมายตามตัวอักษรว่า การปกครองที่ผู้ชายเป็นผู้นำในกลุ่มสังคม เช่น ในชนเผ่า ในครอบครัว ผู้นำเหล่านี้โดยปกติจะเป็นผู้สูงอายุในสังคม มีอำนาจถูกต้องตามกฎหมายในสังคมนั้น (ธัญญา สังขพันธ์านนท์, 2559, น. 298)

ต่อมาตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 นักสตรีนิยมมีความเห็นว่า ระบบปิตาธิปไตย คือ ระบบที่ทำให้ผู้ชายได้รับสิทธิต่าง ๆ มากกว่าผู้หญิงทั้งด้านการศึกษา การปกครอง การประกอบอาชีพ ด้วยการกดขี่ เอาเปรียบ ปิดกั้น ความสามารถที่แท้จริงของผู้หญิงและผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้หญิงควรจะได้รับเท่าผู้ชาย (นพพร ประชากุล, 2552, น. 196) โดยระบบปิตาธิปไตยจะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และการจัดลำดับชั้นที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงทำให้ผู้ชายมีอำนาจในการกำหนดลักษณะแบบฉบับให้กับความเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง (ธัญญา สังขพันธ์านนท์, 2559, น. 299)

กาญจนา แก้วเทพ, และสมชาย หินวิมาน (2551, น. 611 - 612) กล่าวว่า การกดขี่ผู้หญิงที่เกิดจากระบบปิตาธิปไตยนั้น แบ่งได้ 3 ลักษณะ ประกอบด้วย

1. การกดขี่ผู้หญิงโดยใช้ลักษณะทางชีวภาพ โดยกดขี่ให้ผู้หญิงมีบทบาทเป็นแม่มีหน้าที่เลี้ยงดูลูกเพราะเห็นว่าผู้หญิงเป็นเพศที่คลอดลูก
2. การกดขี่ผู้หญิงด้วยการแต่งงาน
3. การกดขี่ผู้หญิงด้วยพื้นฐานรักต่างเพศ โดยกำหนดว่าผู้หญิงจะต้องมีความรักกับผู้ชาย ดังนั้นผู้ชายจะดีหรือเลว ผู้หญิงก็ต้องรักผู้ชายเท่านั้น การรักเพศเดียวกันเป็นความน่าละอาย

สรุปได้ว่า แนวคิดปิตาธิปไตย หมายถึง ระบบที่เกิดจากสังคมที่ทำให้ผู้ชายมีอำนาจมากกว่าผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงถูกปิดกั้น ลิดรอนสิทธิต่าง ๆ เนื่องจากระบบปิตาธิปไตยให้สิทธิผู้ชายกำหนดความเป็นผู้ชาย และความเป็นผู้หญิงที่พึงประสงค์จนเกิดเป็นมายาคติที่กำหนดบทบาท หน้าที่ของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งเป็นมายาคติที่ทำให้ผู้หญิงต้องตกเป็นฝ่ายที่เสียเปรียบทั้งนี้ระบบปิตาธิปไตยถือได้ว่าเป็นอำนาจที่แฝงตัวอยู่ในสังคมมาเป็นเวลานาน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดปิตาธิปไตย

จากการสำรวจงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า นักวิชาการนำแนวคิดปิตาธิปไตยมาใช้ศึกษา งานวิจัย ในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

เขียน นีรันดรบุต (2546) ศึกษาเรื่อง การถ่ายทอดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านนิตยสารผู้หญิง โดยศึกษาจากนิตยสารสำหรับผู้หญิง ได้แก่ นิตยสารดิฉัน นิตยสารขวัญเรือน และนิตยสารคู่สร้างคู่สม ที่พิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2424 2529 2534 2539 และ 2544 ผลการศึกษาพบว่า นิตยสารผู้หญิงทั้ง 3 เล่ม ได้ประกอบสร้างแนวคิด 4 ด้านที่ย้ำให้เห็นการควบคุมแนวคิด

การดำเนินชีวิตของผู้หญิงด้วยแนวคิดปิตาธิปไตย ได้แก่ 1) ด้านชีวิตส่วนตัวและครัวเรือน โดยนำเสนอว่าผู้หญิงที่ดีต้องเป็นทั้งแม่และเมียที่ดี 2) ด้านชีวิตการทำงานและภายนอกครัวเรือน เสนอว่า แม่ผู้หญิงจะต้องออกมาทำงานนอกบ้าน แต่ก็ต้องไม่ละเลยหน้าที่การดูแลบ้านเรือน หรือถ้าผู้หญิงสามารถทำงานได้ดีกว่าผู้ชายก็ต้องใช้กุศโลบายว่าผู้หญิงไม่ได้เก่งกว่าผู้ชายเพื่อให้ผู้ชายช่วยเหลือ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ เสนอว่า ผู้หญิงที่ดีจะต้องรักษาพรหมจรรย์ไว้ในวันแต่งงาน และต้องไม่มีความต้องการทางเพศ 4) ด้านความงาม เสนอว่า ผู้หญิงที่งามจะต้อง ผอม มีผิวขาว และต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับความเป็นผู้หญิง ทั้งนี้ผู้วิจัยสรุปว่า นิติสารผู้หญิงเป็นเครื่องมือถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยให้คงอยู่ต่อไปมากกว่าเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้หญิงตระหนักในคุณค่าของตนเอง

พลากร เจียมธีระนาถ (2554) ศึกษาเรื่อง **วาทกรรมชายเป็นใหญ่ในภาพยนตร์ไทยที่ให้ความสำคัญแก่สตรี** โดยศึกษาจากภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอเกี่ยวกับผู้หญิง จำนวน 12 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์เหล่านี้มีโครงเรื่องเพื่อเสนอคุณค่าของผู้หญิง และมุ่งวิจารณ์สังคมชายเป็นใหญ่ แต่โครงเรื่องระดับลึกที่เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจของตัวละครกลับถูกครอบงำด้วยแนวคิดปิตาธิปไตย โดยสังเกตจากบทบาทในเรื่องที่คาดหวังจากตัวละครหญิง เช่น ตัวละครหญิงในภาพยนตร์แม้ถูกสร้างให้เป็นตัวละครที่มีความเข้มแข็งไม่แพ้ผู้ชาย แต่ภายในจิตใจยังต้องการพึ่งพาผู้อื่น ตัวละครหญิงถึงจะสามารถหารายได้ได้เองแต่ก็ยังยึดติดกับความเชื่อว่า ผู้หญิงที่ดีต้องเป็นแม่และภรรยาที่ดี ทั้งนี้ผู้วิจัยสรุปว่าถึงแม้ภาพยนตร์ไทยร่วมสมัยจะพยายามปรับตัวด้วยการนำเสนอภาพผู้หญิงยุคใหม่ที่หลุดพ้นจากการกดขี่ของผู้ชายแต่ ความจริงแล้วภาพยนตร์เหล่านี้ก็ยังคงถ่ายทอดอุดมการณ์ปิตาธิปไตยผ่านองค์ประกอบภาพยนตร์เช่นเดิม

อาทรี วณิชตระกูล (2555) ศึกษาเรื่อง **จากรรณกรรมสู่ละครเพลงไทยร่วมสมัย: ความรักกับการประกอบสร้างตัวละครเอกหญิง** โดยใช้แนวคิดปิตาธิปไตยศึกษาการประกอบสร้างตัวละครเอกหญิงในวรรณกรรมเพลงไทยร่วมสมัย ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมละครเพลงไทยร่วมสมัยเน้นให้ตัวละครเอกหญิงเทิดทูนความรักมากกว่าวรรณกรรมนวนิยายที่เป็นต้นฉบับ ส่งผลให้วรรณกรรมละครเพลงไทยต่อยอดอุดมการณ์ปิตาธิปไตยโดยให้ตัวละครเอกหญิงทุ่มเทความรักซื้อสัตย์ต่อผู้ชาย และรักนวลสงวนตัวเพื่อให้ผู้ชายรัก

ขอบุณ สมบูรณ์วงศ์ (2558) ศึกษาเรื่อง **ปัจเจกบุคคล ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชน วิถีชีวิตในสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงในวรรณกรรมของ อุทิศ เหมะมูล** โดยศึกษานวนิยายและเรื่องสั้นของอุทิศ เหมะมูล โดยศึกษาวิถีชีวิตและความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่เปลี่ยนไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองโดยใช้แนวคิดปิตาธิปไตยในการวิเคราะห์ตัวละคร ผลการศึกษาพบว่าตัวละครที่เป็นพ่อถูกสร้างให้มีอำนาจที่สามารถบังคับคนในครอบครัวให้ปฏิบัติตามเพื่อทำให้ครอบครัวมีรายได้ทั้งนี้เพราะตัวละครที่เป็นพ่อมีอำนาจสูงสุดในครอบครัว

ปิยะธิดา เกตุชาติ, และวรรณพร พงษ์เพ็ง (2560) ภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ของสำนักพิมพ์โอฟ เลิฟ ผลการศึกษาพบว่า ผู้แต่งนำเสนอภาพแทนตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้มีสถานะเป็นวัตถุทางเพศ ทำหน้าที่เป็นแม่ และภรรยาที่ดี มีบุคลิกอ่อนหวาน ยึดมั่นศักดิ์ศรี ขยันอดทน ผู้วิจัยสรุปว่า สาเหตุที่ตัวละครหญิงมีลักษณะดังกล่าวเพราะแนวคิดของผู้เขียนได้รับอิทธิพลของสังคมแบบปิตาธิปไตย

สรยา รอดเพชร, ทศนีย์ ทานตวณิช, และนัทธนัย ประสานนาม (2561) ศึกษาเรื่องผู้หญิงกับปิตาธิปไตยในนวนิยายของอุทิศ เหมะมูล โดยใช้แนวคิดปิตาธิปไตยในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับปิตาธิปไตยในนวนิยายของ อุทิศ เหมะมูล มี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ผู้หญิงภายใต้อำนาจปิตาธิปไตย ตัวละครหญิงต้องอยู่ใต้อำนาจของสามี โดยมีสาเหตุมาจาก การศึกษา และ ชาตिकाำเนิด 2) ผู้หญิงกับการขัดขืนอำนาจปิตาธิปไตย พบว่า นวนิยายของ อุทิศ เหมะมูล นำเสนอให้ตัวละครหญิงขัดขืนอำนาจของผู้ชายในครอบครัว เช่น สามี

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดปิตาธิปไตย สรุปได้ว่า แนวคิดปิตาธิปไตย คือ แนวคิดที่แสดงให้เห็นว่า สังคมให้อำนาจแก่ผู้ชายในการเป็นผู้นำและการเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การปกครอง สังคมให้อำนาจผู้ชายในการสร้างมายาคติที่ทำให้ผู้หญิงถูกรีดรอนสิทธิในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำงาน ด้านการศึกษา รวมถึงคำสอนหรือค่านิยมต่าง ๆ ที่กำหนดว่าผู้หญิงต้องเป็นแม่ เป็นภรรยา เป็นลูกที่ดีซึ่งมายาคติเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้หญิงเสียเปรียบผู้ชาย ส่วนงานวิจัยนั้นพบว่า มีนักวิจัยด้านวรรณกรรมที่นำแนวคิดปิตาธิปไตยมาศึกษาวรรณกรรมที่เป็นตัวบทต่าง ๆ เช่น นิตยสาร ภาพยนตร์ นวนิยาย เรื่องสั้น ผลการสำรวจงานวิจัยเหล่านี้พบว่า ตัวบทเหล่านี้ยังเป็นเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ตอกย้ำแนวคิดปิตาธิปไตยที่ทำให้ผู้หญิงต้องมีลักษณะเป็นผู้หญิงแบบฉบับที่ต้องมีลักษณะแม่ที่ดี และคนรักที่ซื่อสัตย์ ถึงแม้ว่าตัวบทเหล่านี้จะพยายามนำเสนอเนื้อหาภายใต้บริบทสมัยใหม่แต่ก็ยังคงเป็นเครื่องมือในการตอกย้ำแนวคิดปิตาธิปไตยเช่นเดิม

สำหรับการศึกษาพัฒนาการความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 จะใช้แนวคิดปิตาธิปไตยเพื่อศึกษาชุดความคิดความโสดในด้านลบ และการประกอบสร้างตัวละคร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเพศสภาพ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องเพศสภาพ

แนวคิดเรื่องเพศสภาพ เป็นแนวคิดที่มาจากแนวคิดสตรีนิยม เนื่องจากแนวคิดสตรีนิยม มีจุดประสงค์ที่ต้องการกระตุ้นให้คนในสังคมตระหนักว่า ผู้หญิงถูกผู้ชายลิดรอนสิทธิ และถูกผู้ชายเอาเปรียบจนไม่ได้แสดงศักยภาพและไม่ได้รับสิทธิเท่ากับผู้ชาย แนวคิดสตรีนิยมจึงวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศในสังคม โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้หญิงควรได้รับ ธรรมชาติของเพศหญิงและเพศชาย บทบาทและหน้าที่ของเพศหญิงและเพศชาย (ธัญญา สังขพันธ์านนท์, 2559, น. 268)

การจำแนกเพศนั้นเริ่มจากการสังเกตอวัยวะเพศ ถ้ามีอวัยวะเพศชายถือว่าเป็นเพศชาย ถ้ามีอวัยวะเพศหญิงถือว่าเป็นเพศหญิง การแบ่งเพศด้วยการสังเกตอวัยวะสืบพันธุ์ที่ติดตัวมา โดยธรรมชาตินี้เรียกว่า เพศ (Sex) โดยแบ่งได้เป็น เพศผู้ (Male) และเพศเมีย (Female) (ชูมาภรณ์ ผาชัยภูมิ, 2559, น. 202)

เมื่อมนุษย์ถูกจำแนกเพศตามลักษณะของอวัยวะเพศแล้ว สังคมก็จะกำหนดให้ต้องมีลักษณะเป็นชาย (Masculine) หรือเป็นหญิง (Feminine) ซึ่งความเป็นชายและความเป็นหญิงที่สังคมกำหนดขึ้นจะถูกปลูกฝังให้ผ่านความเชื่อ ทักษะคิด ประเพณี จนกลายเป็นบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องความเป็นชายและความเป็นหญิง การแสดงออกลักษณะทางเพศให้ตรงกับที่สังคมกำหนดเรียกว่า เพศสภาพ (Gender) (ชูมาภรณ์ ผาชัยภูมิ, 2559, น. 202) ดังนั้นเพศสภาพไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่เกิดจากกระบวนการสร้างของสังคมผ่านสถาบันและกลไกต่าง ๆ ตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน ศาสนา สื่อมวลชน เพศสภาพ จึงเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2557, น. 457)

เพศสภาพนอกจากกำหนดความเชื่อ การปฏิบัติตนของชายและหญิงแล้ว เพศสภาพยังเกี่ยวข้องกับการกำหนดว่า ชายและหญิงจะต้องมีบทบาทและหน้าที่อย่างไรในสังคม ซึ่งการทำหน้าที่และบทบาทให้ตรงตามเพศนั้นเรียกว่า บทบาททางเพศ (Gender Role) บทบาททางเพศ คือ การกระทำที่สังคมเห็นว่าเหมาะสมกับชายและหญิง บทบาททางเพศนี้จะสัมพันธ์กับโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง (วิษณุ อภิสมภารโยธิน, 2560 อ้างถึงใน สุภาวดี เพชรเกตุ, 2562, น. 38)

อย่างไรก็ตาม แม้เพศสภาพจะมาจากกระบวนการขัดเกลาผ่านกลไกต่าง ๆ ในสังคม แต่ก็ยังมีบุคคลที่ชอบและปฏิบัติทางเพศตามความต้องการของตนเอง การแสดงออกทางเพศที่มีลักษณะนี้เรียกว่า เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง วิธีปฏิบัติหรือความปรารถนาที่บุคคลมีต่อผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ (นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, 2556, น. 12)

สรุปได้ว่า แนวคิดเรื่องเพศสภาพเป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่า ความเป็นชาย และ ความเป็นหญิง เกิดจากการหล่อหลอมของสังคม โดยกำหนดให้บุคคลต้องมี บทบาททางเพศ คือ การมีบทบาทและหน้าที่ที่เหมาะสมกับเพศตามที่สังคมต้องการ เพศสภาพเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบทของสังคม แนวคิดเรื่องเพศสภาพยังเกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่อง เพศวิถี หมายถึง ความปรารถนาทางเพศของแต่ละบุคคลที่อาจเป็นความปรารถนาต่อบุคคลต่างเพศ หรือเพศเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงออกทางเพศที่ไม่ตรงกับบทบาทของชายและหญิงตามที่สังคม กำหนด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องเพศสภาพ

จากการสำรวจงานวิจัยที่ใช้แนวคิดเรื่องเพศสภาพ ปรากฏการศึกษาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

สหโรจน์ กิตติมหาเจริญ (2551) ศึกษาเรื่อง “สุภาพบุรุษ” ในพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวกับวรรณกรรมศรีบูรพา โดยศึกษาพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและงานเขียนของ กุหลาบ สายประดิษฐ์ หรือ ศรีบูรพา เพื่อศึกษาการสร้างลักษณะของชายที่เป็นสุภาพบุรุษ ผลการศึกษาพบว่า สุภาพบุรุษในพระราชนิพนธ์ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ ลักษณะความเป็นชายแบบชนชั้นสูง มีชาติกำเนิดที่ดี เสียสละ รู้บทบาทหน้าที่ที่ต้องทำต่อครอบครัว สังคม และชาติ กล่าวหาญ ให้เกียรติผู้หญิง รู้จัก ควบคุมอารมณ์ และเคารพศักดิ์ศรีผู้อื่น ส่วนสุภาพบุรุษในงานเขียนของ ศรีบูรพา สุภาพบุรุษจะเป็น คนชนชั้นใดก็ได้แต่ต้องมีความประพฤติที่ดี เป็นคนเสียสละ กล่าวหาญ มีความยุติธรรม มีมารยาทกับ ผู้หญิงทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ผู้วิจัยสรุปว่า ความแตกต่างกันของภาพชายที่เป็นสุภาพบุรุษของ นักเขียนเกิดจากความแตกต่างของสภาพสังคมและวัฒนธรรม ระหว่างสังคมก่อนการเปลี่ยนแปลง การปกครองและหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบ ประชาธิปไตย

อนัญญา วาริสอาด (2553) ศึกษาเรื่อง **อัตลักษณ์กับบริบททางสังคมในนิยาย โรแมนติกแนวข้ามภพชาติของไทย** โดยศึกษาจากนวนิยาย 6 เรื่อง ได้แก่ แต่ปางก่อน เพรงภพ กฤตยา ด้วยแรงอธิษฐาน รอยไหม นิมิตรา ผลการศึกษาพบว่า ภาพอดีตตัวละครเอกจะถูกความ เข้มงวดทางเพศสภาพบีบคั้นทำให้ความรักไม่สมหวัง เช่น ตัวละครหญิงถูกกล่าวหาว่าไม่รักษา พรหมจรรย์ทำให้ไม่สมหวังในความรัก แต่ในภาพปัจจุบันความรักของตัวละครเอกสมหวังเพราะ อิทธิพลของแนวคิดทุนนิยมและประชาธิปไตยที่เปิดกว้างในเรื่องเพศสภาพมากขึ้นทำให้ตัวละครมี อิสระในการตัดสินใจเรื่องความรัก

จุฑามาศ ไชยมงคล (2555) ศึกษาเรื่อง **การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางเพศและพื้นที่ของหญิงรักหญิงในสื่อนวนิยาย** โดยศึกษาจากนวนิยาย 5 เรื่อง ซึ่งเคยเผยแพร่ในเว็บไซต์แล้วจึงพิมพ์เป็นหนังสือ ได้แก่ เรื่อง No! ก็ว่าจะไม่รัก เพียงเงา หัวใจไร้บัญชา รักใครใคร่ครวญ ไกลเข้ามาอีกนิด โดยมุ่งศึกษา อัตลักษณ์ของหญิงรักหญิงในนวนิยายไทย ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงรักหญิงจะมีบุคลิกภาพดี เป็นผู้นำ มีหน้าที่การงานที่จริงจังกับการทำงาน นวนิยายทั้ง 5 เรื่องนำเสนอว่าความรักของหญิงรักหญิงเป็นความรักที่สวยงามไม่ต่างจากความรักชายหญิง และนำเสนอเรื่องความเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่สามารถแสดงออกด้านความรัก นอกจากนี้ยังนำเสนอว่าสังคมไม่ควรมองว่าคนที่รักเพศเดียวกันผิดปกติ

รัฐชนีย์ ศรีสมาน (2557) ศึกษาเรื่อง **ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามในนวนิยายโรมานซ์: ความสัมพันธ์กับเรื่องเพศในสังคมไทย** โดยศึกษาตัวละครที่สวมบทบาทเพศตรงข้ามที่ปรากฏในนวนิยายโรมานซ์จำนวน 17 เรื่อง ได้แก่ กุ้งนาง ทัดดาว บุชญา วิหคเหินฟ้า โสมส่องแสง คุณพ่อจอมซ่าส์ เจ้าสัวน้อย ผู้ดีอีสาน สมปองน้องสมชาย คุณแม่จำแลง คุณพ่อหวานแหวว ดาวเรือง เจ้าบ่าวกันครัว แหวนดอกไม้ แม่ค้าขนมหวาน มังกรแก้มแดง เล่ห์ลับสลับร่าง พิมมาลา ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามในนวนิยายโรมานซ์มี 3 ประเภท ได้แก่ ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้าม ตัวละครสวมบทบาทบุคลิกลักษณะเพศตรงข้าม ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามโดยการสลับร่าง บทบาทของตัวละครแสดงให้เห็นว่า ทศนคติ ความเชื่อ บริบททางสังคมเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดกรอบบทบาทของชายหญิงที่สังคมพึงประสงค์ เนื่องจากสาเหตุที่ตัวละครต้องเลือกที่จะสวมบทบาทเพศตรงข้ามเพราะตัวละครต้องการความสะดวก ปลอดภัยจากโลกภายนอก และต้องการอิสระทางร่างกาย นวนิยายนำเสนอให้เห็นว่า เมื่อตัวละครเลือกสวมบทบาทเพศตรงข้ามแล้วก็จะเกิดโอกาสต่าง ๆ กับตัวละคร เช่น เมื่อตัวละครหญิงสวมบทบาทเป็นชาย ทำให้ตัวละครหญิงสามารถหลุดพ้นจากกรอบปิตาธิปไตยที่ปิดกั้นโอกาสของผู้หญิงไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยให้ข้อคิดว่าการที่ตัวละครชายและหญิงในวรรณกรรมโรมานซ์สวมบทบาทเพศตรงข้ามไม่ได้ทำให้กรอบเรื่องเพศในสังคมไทยหายหรือเปลี่ยนแปลงไป แต่เป็นเพียงแค่การกระตุ้นให้คนอ่านตระหนักถึงเรื่องเพศที่อาจถูกกดทับมองข้าม หรือละเลยไป

ดิษยพรรณ ศรีบุญเรือง (2557) ศึกษาเรื่อง **การนำเสนอภาพความเป็นหญิงและความเป็นชายในคัมภีร์อรรถกถาธรรมบท** จากคัมภีร์อรรถกถาธรรมบทที่แปลเป็นภาษาไทยจากเรื่องที่เกี่ยวข้องขรรวาสที่แสดงลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงที่ชัดเจน จำนวน 59 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า ภาพความเป็นชายที่ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถาส่วนใหญ่จะสะท้อนความสำเร็จของผู้ชายที่อยู่ในวรรณะกษัตริย์ ความสำเร็จที่สูงที่สุดคือการได้เป็นกษัตริย์ คุณสมบัติที่ผู้ชายมี คือ ความเชื่อมั่น ความก้าวร้าว และความตึงตึงทางเพศ ส่วนภาพความเป็นหญิงที่ปรากฏ ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงชั้นสูงที่ไม่สนใจรูปลักษณ์ภายนอก มีความเพียบพร้อม ด้านอารมณ์และพฤติกรรมปรากฏทั้ง

ผู้หญิงที่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม และผู้หญิงที่แหวกขนบ ด้านการวิเคราะห์ความเป็นหญิงและชาย ด้วยกรอบศาสนา พบว่า ความเป็นชายและหญิงในบริบทของศาสนาพรหมณ์จะต้องยึดมั่นจารีต ประเพณีอย่างเคร่งครัด ถ้าทำผิดจะถูกทำโทษอย่างรุนแรงเพราะได้อิทธิพลแนวคิดปิตาธิปไตย ส่วนความเป็นหญิงชายในบริบทพุทธศาสนาจะมีความยืดหยุ่นมากกว่า การตัดสินใจผิดจะใช้หลัก ธรรมะและให้ความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง

จากการศึกษางานวิจัยที่ใช้แนวคิดเรื่องเพศสภาพ พบว่า มีการศึกษาเพศสภาพของหญิง โดยประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ แนวคิดความเป็นชายและหญิง สำหรับการศึกษาพัฒนาการความโสด ในนวนิยายไทยระหว่างปี พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ผู้วิจัยจะนำแนวคิดเรื่องเพศสภาพมาศึกษาชุด ความคิดความ และการประกอบสร้างตัวละครเพื่อศึกษาว่า นักเขียนนวนิยายประกอบสร้างความเป็น หญิงและความเป็นชายที่มีสถานะโสดอย่างไร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการประกอบสร้าง

1. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดการประกอบสร้าง

แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างเป็นแนวคิดที่มาจากพื้นฐานทฤษฎีโครงสร้างนิยมที่มี แนวคิดที่ว่า ความจริงที่มนุษย์เชื่อนั้นประกอบด้วยความจริงที่มีอยู่แล้ว และความจริงที่มนุษย์สร้างขึ้นมา Berger, & Luckmann (1990 อ้างถึงใน วิทยา พานิชล้อเจริญ, 2543, น. 14) กล่าวว่า มนุษย์ รับรู้ความจริงจาก 2 ทาง คือ การรับรู้ความจริงด้วยตนเอง และการรับรู้ความจริงจากการให้ ความหมายจากสถาบันทางสังคม ความจริงที่เกิดจากการให้ความหมายจากสถาบันทางสังคมมักเป็น ความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถหาคำตอบได้ สถาบันทางสังคมจะสร้างความหมายของความ จริงเหล่านี้ไว้เป็นคลังความรู้จนสุดท้ายคนในสังคมก็จะรับรู้ว่าคุณหมายของสิ่งที่สถาบันทางสังคมได้ เก็บสะสมไว้นั้นคือความจริง ดังนั้น ความจริง (Reality) จึงไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่แล้ว แต่ความจริงเป็นสิ่งที่ ประกอบสร้าง (Construct) ขึ้นมา เรียกว่า การประกอบสร้างความจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, น. 241)

ในการประกอบสร้างความจริงนั้น เรื่องเล่า ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มนุษย์นำมาใช้ ประกอบสร้างความจริงเพื่อให้ความหมายสิ่ง ๆ ต่าง ๆ (โกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์, 2560) กล่าวว่า แนวคิด ที่ว่าเรื่องเล่าเป็นเครื่องมือในการประกอบสร้างความหมายมาจากแนวคิดประกอบสร้างนิยม (Constructionism) ที่มีแนวคิดที่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมมนุษย์ คือ สิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจาก เรื่องเล่า และส่งต่อจากกลุ่มผู้นำเพื่อควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์

จากแนวคิดการประกอบสร้างความจริงของสังคม (Social Construction of Reality) ที่กล่าวว่า มนุษย์รับรู้ความจริงจากการสื่อสารเพื่อให้ความหมาย และแนวคิดประกอบสร้างนิยม (Constructionism) ที่กล่าวว่าความหมายของสิ่งต่าง ๆ ในสังคมถูกประกอบสร้างผ่านเรื่องเล่า ดังนั้นเรื่องเล่า จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ประกอบสร้างความหมายของสิ่งต่าง ๆ ในสังคม

เรื่องเล่า (Narrative) หมายถึง การนำเสนอเหตุการณ์ชุดหนึ่งที่มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ตอนต้นไปสู่สถานการณ์ตอนจบซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนหนึ่งและดำเนินเรื่องไปตามสถานที่และเวลา เรื่องเล่ามีทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง เช่น ข่าว สารคดี และเป็นเรื่องที่สมมติขึ้น เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น (นพพร ประชากุล, 2552, น. 237)

Herman (2007 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2553, น. 245-256) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องเล่าในช่วงก่อนหน้าทศวรรษ 1970 เป็นการศึกษาในกระบวนทัศน์เดิม (Old Paradigm) แต่หลังจากทศวรรษ 1970 พบว่ามีการนำแนวคิดการศึกษาเรื่องเล่ามาใช้ศึกษาด้านจิตวิทยา การเมือง ด้านสุขภาพ กฎหมาย ศาสนาซึ่งถือว่าการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่ (Narratology)

การศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่แตกต่างจากการศึกษาในกระบวนทัศน์เดิมกล่าวคือ การศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์เดิม (Old Paradigm) มีแนวคิดที่ว่า เรื่องเล่า คือ ภาพสะท้อนจากสิ่งทีมาจากความจริงที่มีอยู่ก่อนแล้ว ต้องมีความจริงจึงจะเกิดเรื่องเล่า ดังนั้นการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์เดิมจะศึกษาว่าในเรื่องเล่ามีภาพสะท้อนความจริงอะไรบ้าง ส่วนการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่ (Narratology) จะใช้แนวคิดที่มาจากพื้นฐานของทฤษฎีประกอบสร้างนิยม (Constructionism) ที่มีแนวคิดว่ามีโลกจะมีความเป็นจริงเชิงภาวะวิสัย แต่มนุษย์จะรับรู้ความจริงเชิงภาวะวิสัยด้วยการประกอบสร้างความหมาย (Construction of Meaning) จนกลายเป็นความจริงเชิงอัตวิสัย (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, น. 249 - 250) ดังนั้นการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่จะยึดแนวคิดที่ว่า เรื่องเล่าเป็นเครื่องมือการประกอบสร้างความหมายของมนุษย์ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่จะศึกษาว่าผู้แต่งเรื่องเล่ามีวิธีการใช้เรื่องเล่าเพื่อประกอบสร้างความหมายอย่างไร (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, น. 254)

สรุปได้ว่า แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างเป็นแนวคิดที่เกิดจากความคิดว่า ความจริงในสังคมเป็นสิ่งที่เกิดจากการประกอบสร้างขึ้นมาด้วยการให้ความหมายผ่านสถาบันในสังคม ทั้งนี้เรื่องเล่าถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในการให้ความหมายเพื่อสร้างความจริงในสังคม เรื่องเล่า คือ การนำเสนอเหตุการณ์ที่เริ่มจากตอนต้นไปจนถึงตอนจบ ซึ่งเรื่องเล่ามีทั้งเรื่องที่เกิดขึ้นจริง และเรื่องที่เป็นเรื่องสมมติ แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างได้ทำให้การศึกษาเรื่องเล่าพัฒนาจากการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์เดิมที่ศึกษาว่าเรื่องเล่าเกิดจากภาพสะท้อนในสังคมกลายเป็นการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่ที่มีแนวคิดที่ว่า เรื่องเล่าคือเครื่องมือที่มนุษย์ใช้เพื่อประกอบสร้างความหมายให้กับสิ่ง

ต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเล่าในกระบวนทัศน์ใหม่จะศึกษาว่าผู้แต่งใช้วิธีการประกอบสร้างเพื่อสร้างความหมายให้สิ่งต่าง ๆ ผ่านเรื่องเล่าอย่างไร

สำหรับการศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2560 จะใช้ทฤษฎีการประกอบสร้างเพื่อศึกษาวิธีการเสนอความหมายความโสดที่ปรากฏในเรื่องเล่าประเภทนวนิยาย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดประกอบสร้าง

จากการสำรวจงานวิจัยที่ใช้แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างในการศึกษา ปรากฏงานวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

เอกพล เขียรถาวร (2552) ศึกษาเรื่อง **การประกอบสร้างความจริงในเกี่ยวกับเทพดาและผีของหนังสือพิมพ์ไทย** โดยศึกษาการประกอบสร้างความหมายของเทพดาและผี จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก ข่าวสด และการสัมภาษณ์เชิงลึกบรรณาธิการข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความหมายของเทพดาและผีของข่าวในหนังสือพิมพ์ยังผลิตซ้ำความเชื่อดั้งเดิมของคนในสังคมไทยว่า เทพดาและผียังมีอยู่ และถือว่าการปรากฏตัวของเทพดาและผีเป็นเรื่องประหลาด ส่วนประเด็นข่าวเกี่ยวกับเทพดาและผีมีอยู่ 5 ประเด็น ได้แก่ การบวงสรวงอ้อนวอน การปรากฏตัวของเทพดา อาชญากรรมที่เกี่ยวกับเทพดาและผี อุบัติเหตุเกี่ยวกับเทพดาและผี การควบคุมเทพดาและผี ด้านปัจจัยการนำเสนอข่าว พบว่า เกิดจากนโยบายองค์กร ทศนคติของบรรณาธิการ และองค์ประกอบคุณค่าของข่าว โดยบรรณาธิการข่าวทั้ง 4 ฉบับมีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยสำคัญในการเสนอข่าวเทพดาและผีคือ กระแสความสนใจของคนในสังคม

วิทยา พานิชล้อยเจริญ (2554) ศึกษา **การประกอบสร้างเชิงสังคมของอารมณ์ขันในรายการตลกสถานการณ์ทางโทรทัศน์ไทย** โดยศึกษาพัฒนาการกระบวนกรประกอบสร้างการเปลี่ยนแปลงด้านเนื้อหารายการ และการนำเสนอความตลกของอารมณ์ขันทางสังคมจากรายการตลกสถานการณ์ไทย ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ส่งผลต่อพัฒนาการกระบวนกรประกอบสร้างรายการตลกสถานการณ์ คือ ปี พ.ศ. 2539 ตลกคาเฟ่ได้แสดงเป็นตัวละครหลักในรายการตลกสถานการณ์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านรูปแบบรายการโดยชนชั้นล่างสามารถเข้าถึงรายการตลกสถานการณ์มากขึ้น เกิดการผสมผสานวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของชนชั้นล่าง และชนชั้นกลางทำให้ฐานผู้ชมมีจำนวนมากขึ้นจนรายการประสบความสำเร็จอย่างยาวนาน การเปลี่ยนแปลงด้านเนื้อหาพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ความขัดแย้งด้านเนื้อหาตลกสถานการณ์มีความหลากหลายมากขึ้น ปรากฏการเสนอตัวละครที่เป็นพระนางมากขึ้น และใช้นักแสดงตลกมืออาชีพมาเป็นตัวละครมากขึ้น ส่วนการนำเสนอความตลก พบว่า หลังปี พ.ศ. 2545 จะเสนอความตลกแบบโปกฮามากกว่าตลกชวนหัว

วิทยา วงศ์จันทา (2555) ศึกษาเรื่อง **การประกอบสร้างความเป็นลาวในวรรณกรรมและสื่อภาพยนตร์ไทยร่วมสมัย** โดยศึกษา จากวรรณกรรมและภาพยนตร์ไทยร่วมสมัย ผลการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความเป็นลาวในวรรณกรรมไทยและภาพยนตร์ไทยร่วมสมัยมี 3 ลักษณะ คือ ยุคล่าอาณานิคม ความเป็นลาว หมายถึง การโยกหาอดีตและวิถีชีวิตของวัฒนธรรมที่รุ่งเรือง ยุคหลังสงครามเย็น ความเป็นลาว หมายถึง มิตรภาพที่ปราศจากอคติกับประเทศอื่นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุคโลกาภิวัตน์ ความเป็นลาว หมายถึง ดินแดนแห่งความสุขเพื่อค้นหาความหมายของชีวิต ทั้งนี้ความเป็นลาวในวรรณกรรมและสื่อภาพยนตร์ไทยร่วมสมัยเป็นผลจากการประกอบสร้างทางประวัติศาสตร์ที่ลื่นไหลไปตามบริบทและการเมืองระหว่างไทยกับลาว

ดาราดพร ศรีม่วง (2556) ศึกษาเรื่อง **การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของนักเขียนกรณีศึกษาเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของ เสกสรร ประเสริฐกุล** ผลการศึกษาพบว่า เสกสรรศรีประเสริฐกุล ประกอบสร้างอัตลักษณ์ของตนเองด้วยเนื้อหา 5 กลุ่ม ได้แก่ ประวัติเรื่องราวชีวิตของตนเอง บันทึกการเดินทางและการใช้ชีวิตกลางแจ้ง ทักษะต่อประเด็นต่าง ๆ การทบทวนวิเคราะห์และอธิบายตนเอง ประเด็นปรัชญาชีวิตและจิตวิญญาณ ด้านการนำเสนออัตลักษณ์ของผู้เขียนในแต่ละช่วงชีวิตประกอบด้วย อัตลักษณ์วัยเด็ก อัตลักษณ์วัยรุ่น อัตลักษณ์วัยกลางคน และอัตลักษณ์วัยชรา ด้านกลวิธีในการประกอบสร้างความหมาย ได้แก่ การใช้องค์ประกอบของวรรณกรรม การใช้ภาษา การใช้วรรณศิลป์ การสร้างคู่ตรงข้าม การอธิบายและให้เหตุผลเพื่อเน้นย้ำอัตลักษณ์ของผู้เขียน และไม่ให้เกิดภาพในด้านลบกับผู้เขียน

บัญชา เตสวน (2560) ศึกษาเรื่อง **การประกอบสร้างความหมายผู้ชายแบบเมโทรเซ็กซ์ชวลในนิตยสาร Attitude และ Lips** ผลการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความหมายผู้ชายเมโทรเซ็กซ์ชวลว่าผู้ชายเมโทรเซ็กซ์ชวลมีแรงดึงดูดทางเพศต่อกลุ่มเคียวรี่ ชอบออกกำลังกายและดูแลสุขภาพ มีร่างกายเป็นสินค้าและทุนเศรษฐกิจ ต้องการทำให้ร่างกายเป็นชายสมบูรณ์แบบสนใจแฟชั่น มีการศึกษาสูง มีรสนิยมการใช้ชีวิตแบบตะวันตก มีความคิดสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำสมัยใหม่ มีครอบครัวและสายสกุลที่มีชื่อเสียง ส่วนการใช้ภาษาในการประกอบสร้าง พบว่า ใช้ศัพท์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การใช้ภาษากันเอง การใช้อุปสรรคเปรียบเทียบต่อสู้อ การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การใช้ด้านบวก การใช้ภพนายแบบเพื่อโฆษณาสินค้า

สรุปได้ว่า งานวิจัยที่ใช้แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างมักใช้เพื่อหาการประกอบสร้าง ความหมายของเรื่องต่าง ๆ ในสังคม เช่น ความหมายทางชาติพันธุ์ ความหมายทางเพศ ความหมายด้านตัวตน ทั้งนี้การวิจัยเรื่องพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 จะใช้แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างเพื่อศึกษาการสร้างความหมายความโสดที่นักเขียนนำเสนอ โดยจะศึกษาการประกอบสร้างความหมายความโสดที่ปรากฏในนวนิยายจากองค์ประกอบของเรื่องเล่าประเภทนวนิยาย

3. องค์ประกอบของเรื่องเล่าประเภทนวนิยาย

นวนิยายเป็นเรื่องเล่าแนวใหม่ที่เกิดในช่วงคริสต์วรรษที่ 18 – 19 เรียกว่า NOVEL หรือ NOVELLA (กุหลาบ มัลลิกมาส, 2546, น. 34) เรื่องเล่าแนวใหม่เมื่อนำมาเผยแพร่ในประเทศไทย เรียกว่า นวนิยาย (สายทิพย์ นุกุลกิจ, 2539, น. 172)

กุหลาบ มัลลิกมาส (2546, น. 100 – 136) อธิบายว่า องค์ประกอบของนวนิยาย ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เกิดกับตัวละคร โครงเรื่อง คือ ส่วนที่บอกลักษณะคร่าว ๆ ของเนื้อเรื่อง แนวคิดสำคัญ ฉาก ตัวละคร บทสนทนา กลวิธีการแต่ง การใช้คำในการเขียนเรียกว่าท่วงทำนอง การแต่ง

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2539, น. 182 – 187) อธิบายว่า องค์ประกอบของนวนิยาย ประกอบด้วย แก่นเรื่อง โครงเรื่อง คือ คำโครงที่ผู้แต่งกำหนดว่าจะแตงนวนิยายอย่างไร ตัวละคร บทสนทนา ฉาก บรรยากาศ

สรณัฐ ไตลังคะ (2560, น. 21 - 109) กล่าวว่า องค์ประกอบของเรื่องเล่าประเภทบันเทิงคดี เช่น นวนิยาย ประกอบด้วย **โครงเรื่อง** ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ 3 วิธี ได้แก่ วิเคราะห์โครงเรื่อง จากวิธีการเล่าเรื่องโดยวิเคราะห์จากการจัดลำดับเหตุการณ์ วิเคราะห์โครงเรื่องตามประเภทย่อยของบันเทิงคดี เช่น โครงเรื่องแนวผจญภัย โครงเรื่องแนวระทึกใจ โครงเรื่องแนวพาฝัน วิเคราะห์โครงเรื่องตามลักษณะโครงสร้าง **กลวิธีการเล่าเรื่อง** ได้แก่ การเล่าเรื่องโดยไม่ได้ใช้ตัวละครเป็นผู้เล่า และการเล่าเรื่องที่ทำให้ตัวละครเป็นผู้เล่า **ตัวละคร** เป็นองค์ประกอบของเรื่องเล่าบันเทิงคดีที่ผู้เขียนสร้างให้แสดงพฤติกรรมตามที่ผู้เขียนสร้าง ตัวละครประกอบด้วยตัวละครมิติเดียว (Flat Character) เป็นตัวละครที่ผู้เขียนสร้างลักษณะหรือพฤติกรรมด้านเดียว ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ไม่ยาก และตัวละครหลายมิติ (Round Character) เป็นตัวละครที่ผู้เขียนสร้างให้มีนิสัยหลากหลายมีการเปลี่ยนแปลงทางนิสัยและทัศนคติจนทำให้ผู้อ่านประหลาดใจ **ฉาก** หมายถึง สถานที่และเหตุการณ์ในเรื่อง **แนวคิด** หมายถึง ความคิดที่เสนอในเรื่อง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของเรื่องเล่าประเภทนวนิยาย มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก แนวคิด ทั้งนี้ การศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 – 2560 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ โครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก เพื่อศึกษาการประกอบสร้างของผู้เขียนนวนิยายว่าใช้เรื่องเล่าประเภทนวนิยายในการสร้างความหมายความโสดอย่างไร และปรากฏพัฒนาการของการนำเสนอความหมายความโสดด้วยเรื่องเล่าประเภทนวนิยายหรือไม่ อย่างไร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความโสด

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความโสด

ในสังคมไทยได้มีนักวิชาการและหน่วยงานต่าง ๆ อธิบายความหมายของผู้ที่มีสถานะโสด รูปแบบของการอยู่เป็นโสด รวมถึงการอธิบายปัจจัยที่ส่งเสริมให้คนเป็นโสด การดำเนินชีวิตของคนโสด และปัญหาของผู้ที่อยู่เป็นโสด ดังนี้

1.1 ความหมายของผู้ที่มีสถานภาพโสด

ความหมายทั่วไปของผู้ที่มีสถานภาพโสด หมายถึง ผู้ที่ไม่มีคู่สมรส ผู้ที่ไม่มีคู่ชีวิต หรือผู้ที่เคยผ่านการสมรสแต่ต้องกลับมาโสดอีกครั้ง (อัจฉรา โยมสินธุ์, 2558)

สำหรับแนวความคิดด้านสาขาประชากรศาสตร์ ผู้ที่มีสถานภาพโสด หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยสมรส ผู้หญิงหรือผู้ชายที่อายุ 50 ปีแล้วยังไม่ได้สมรสจะมีสถานภาพโสดถาวร (จินดารัตน์ โพธิ์นอก, 2541)

ทางกฎหมายได้อธิบายถึงผู้ที่มีสถานภาพโสดว่า ผู้มีสถานภาพโสด หมายถึง บุคคลที่มีได้จดทะเบียนสมรส (รัชพล ศิริสาคร, 2560)

สรุปได้ว่า บุคคลที่มีสถานภาพโสด คือ บุคคลที่ไม่เคยสมรส หรือ บุคคลที่มีได้จดทะเบียนสมรส ทั้งนี้บุคคลที่มีสถานภาพโสดอาจเป็นบุคคลที่มีสถานภาพโสดถาวร คือ ไม่เคยสมรสจนถึงอายุ 50 ปี และบุคคลที่เคยสมรสแต่มีสาเหตุที่ต้องกลับมาใช้ชีวิตโสดอีกครั้ง

1.2 รูปแบบของการอยู่เป็นโสด

Peter J. Stein (1981, อ้างถึงใน ชัชสุนีย์ ศุภิรวัฒน์, 2528, น. 43 – 47) ได้จัดรูปแบบการอยู่เป็นโสดโดยดูจากลักษณะการตัดสินใจของคนที่เป็นโสดจากกลุ่มที่เป็นโสดด้วยความสมัครใจ และกลุ่มที่เป็นโสดด้วยความไม่สมัครใจ ทำให้แบ่งรูปแบบของการอยู่เป็นโสดได้ดังนี้

1.2.1 การเป็นโสดชั่วคราวแบบสมัครใจ

การอยู่เป็นโสดชั่วคราวแบบสมัครใจ คือ รูปแบบการอยู่เป็นโสดของคนที่มีสมัครใจอยู่เป็นโสดเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งเนื่องจากสาเหตุบางอย่าง เช่น กำลังอยู่ในระหว่างการศึกา กำลังเริ่มทำงานจึงต้องการใช้เวลาให้กับการเรียนและทำงาน ด้วยรูปแบบการใช้ชีวิตดังกล่าวทำให้คนกลุ่มนี้ยังไม่พร้อมที่จะมีคู่ครองจึงสมัครใจที่จะใช้ชีวิตโสด

1.2.2 การเป็นโสดถาวรแบบสมัครใจ

การอยู่เป็นโสดถาวรแบบสมัครใจ คือ รูปแบบการอยู่เป็นโสดของคนที่มีสมัครใจอยู่เป็นโสดตลอดชีวิต สาเหตุที่ทำให้คนกลุ่มนี้สมัครใจเป็นโสดตลอดชีวิต มี 4 สาเหตุ ได้แก่ 1) ไม่เคยแต่งงานมาก่อนและพอใจที่จะอยู่เป็นโสดตลอดไป 2) เคยแต่งงานแล้วแต่กลับมามีสถานภาพโสดอีกครั้งและไม่ต้องการที่จะกลับไปแต่งงานอีก 3) ไม่เห็นด้วยกับการแต่งงาน คิดว่า

มนุษย์ไม่ต้องแต่งงานก็สามารถอยู่ด้วยกันได้ 4) ไม่สามารถแต่งงานได้เพราะสถานะทางสังคม เช่น พระสงฆ์

1.2.3 การเป็นโสดชั่วคราวโดยไม่สมัครใจ

การอยู่เป็นโสดชั่วคราวโดยไม่สมัครใจ คือ รูปแบบการอยู่เป็นโสดของกลุ่มคนที่ไม่ต้องการเป็นโสดแต่มีสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถหาคู่ครองได้ คนโสดกลุ่มนี้ยังคงมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าจะหาคู่ครอง และแต่งงานให้ได้

1.2.4 การเป็นโสดถาวรโดยไม่สมัครใจ

การอยู่เป็นโสดโดยไม่สมัครใจ คือ รูปแบบการอยู่เป็นโสดของคนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ถึงแม้คนกลุ่มนี้จะต้องการมีคู่ครอง ไม่ต้องการเป็นโสด แต่ทางสังคมศาสตร์คนกลุ่มนี้จะถูกจัดว่าเป็นกลุ่มคนโสดถาวรเพราะมีอายุเกินที่จะมีโอกาสแต่งงาน

สรุปได้ว่า ในสังคมมีผู้ที่ต้องการมีสถานภาพโสดด้วยความสมัครใจ ทั้งสมัครใจเป็นโสดตลอดชีวิต และสมัครใจเป็นโสดเพียงชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง และผู้ที่ไม่ได้สมัครใจเป็นโสดซึ่งคนกลุ่มนี้ยังมีเป้าหมายที่จะหาคู่ครองต่อไป แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการอยู่เป็นโสดที่สะท้อนถึงความหลากหลายทางความคิดในการตัดสินใจเรื่องการมีคู่ครองของคนในสังคม

1.3 ปัจจัยส่งเสริมให้บุคคลมีสถานภาพโสด

ปัจจุบันปรากฏบุคคลที่มีสถานภาพโสดในสังคมไทยมากขึ้นซึ่งปัจจัยที่ส่งเสริมให้บุคคลมีสถานภาพโสด มีดังนี้

1.3.1 ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้หญิงเป็นโสด

ศุทธิดา ขวณวัน (2549, อ้างถึงใน ระวีวรรณ ธรณี , 2549, น. 9 – 11) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงมีสถานภาพโสด ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงบทบาททางเพศ เนื่องจากสังคมพัฒนามากขึ้นทำให้ผู้หญิงได้รับการศึกษาจนมีความรู้สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายส่งผลให้ผู้หญิงมีรายได้จึงไม่จำเป็นต้องแต่งงานเพื่อให้ผู้ชายดูแลจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงเป็นโสดมากขึ้น

2) การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนทางเพศ เนื่องจากจำนวนประชากรเพศหญิงมีมากกว่าเพศชายทำให้ผู้หญิงต้องเป็นโสดเพราะจำนวนผู้ชายน้อยจึงไม่มีผู้ชายให้เลือกเป็นคู่ครองอีก ทั้งผู้หญิงที่มีอายุมากจะมีโอกาสเป็นโสดสูงเพราะผู้ชายนิยมแต่งงานกับผู้หญิงที่มีอายุน้อยกว่า

3) การย้ายถิ่น การย้ายถิ่นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงเป็นโสด เนื่องจากเมื่อผู้หญิงย้ายถิ่นฐานจะทำให้ประชากรผู้หญิงในท้องถิ่นนั้นมากขึ้น ทำให้ผู้หญิงที่ย้ายถิ่นเข้าไป และผู้หญิงที่อยู่ในถิ่นเดิมมีโอกาสเป็นโสดมากขึ้นเพราะจำนวนผู้ชายที่จะมาเป็นคู่ครองไม่เพียงพอ

4) รักร่วมเพศ การที่ผู้ชายมีพฤติกรรมชายรักชายทำให้ผู้หญิงต้องมีสถานภาพโสดมากขึ้นเพราะไม่สามารถหาผู้ชายมาเป็นคู่ครองได้

5) ผู้หญิงได้รับการศึกษามากขึ้น เมื่อผู้หญิงมีการศึกษาสูงขึ้นจึงต้องการผู้ชายที่มีความรู้ความสามารถมาเป็นคู่ทำให้บางคนตัดสินใจเป็นโสดเพราะไม่พบผู้ชายตามมาตรฐานที่ต้องการ นอกจากนี้ผู้หญิงบางคนใช้เวลาในการศึกษานานทำให้ผู้ชายวัยเดียวกันแต่งงานไปแล้ว จึงเหลือผู้ชายที่จะให้มาเป็นคู่ครองน้อย

6) การต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน ผู้หญิงบางกลุ่มสนใจที่จะทำงานมากกว่าแต่งงานเพราะต้องการความก้าวหน้าในการทำงานจึงทุ่มเทเวลาในการทำงานจนไม่สนใจหาคู่ครอง

7) การยอมรับของสังคมต่อผู้หญิงที่เป็นโสด เนื่องจากสังคมยอมรับว่าความโสดไม่ใช่เรื่องน่าอาย ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีสถานภาพทางสังคมเท่ากับผู้ที่แต่งงาน ดังนั้นผู้หญิงจึงตัดสินใจเป็นโสดมากขึ้น

1.3.2 ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้ชายเป็นโสด

อัจฉรา โยมสินธุ์ (2558, น. 13) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้ชายมีสถานภาพโสด ดังนี้ มีชีวิตที่ไม่มั่นคงทำให้ผู้หญิงไม่เลือก นิสัยติมากเกินไป มีเพื่อนที่นิสัยไม่ดีทำให้ผู้หญิงไม่เลือก ไม่อยากแต่งงานเพราะคิดว่าการเป็นโสดมีอิสระ ยังพอใจกับกิจกรรมที่สนใจ ไม่ต้องการผูกพันหรือมีพันธะ ไม่ดูแลความสะอาดของร่างกายทำให้ผู้หญิงไม่สนใจ ไม่สามารถบริหารจัดการเวลาในการดำเนินชีวิตได้

Riker, & Brisbane (1999 อ้างถึงใน Prawit Manaruttanasri, 2006, น. 6 – 7) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้ชายเป็นโสดที่มีประเด็นแตกต่างจากที่นำเสนอไปดังนี้ ผู้ชายต้องการมีสถานภาพโสดเพราะต้องการทำงานให้เต็มที่ การหย่าร้าง มีประสบการณ์ความรักที่ไม่ดีทำให้ไม่อยากมีคู่ครองอีก ยังหาผู้หญิงที่เหมาะสมไม่พบ ต้องการอยู่กับครอบครัวมากกว่ามีคู่ครองมีประสบการณ์ที่พ่อแม่หย่าร้าง ต้องการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง และเมื่อชราจะไปอยู่บ้านอุปถัมภ์มีปัญหาด้านเศรษฐกิจและกลัวว่าแต่งงานแล้วอาจหย่าร้างกัน

สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงและผู้ชายมีสถานภาพโสดเกิดจากปัจจัยส่วนตัว เช่น ยังรักอิสระ ยังต้องการตั้งใจทำงาน ยังหาคู่ที่เหมาะสมไม่ได้ และจากปัจจัยทางสังคม เช่น ประชากรชายมีจำนวนน้อยทำให้ผู้หญิงต้องเป็นโสด ผู้หญิงได้รับการศึกษาทำให้มีงานทำจึงไม่ต้องการแต่งงานเพราะสามารถอยู่ด้วยตนเองได้ไม่ต้องพึ่งผู้ชาย

1.4 การดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสด

Levinson (1978, อ้างถึงใน ชัชสุนีย์ ศุขสิวรรณ, 2528, น. 27 – 29) ได้อธิบายการดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสดตามช่วงอายุว่ามีทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงที่ 1 ผู้ที่มีอายุน้อยและไม่เคยแต่งงาน (อายุ 20 – 28 ปี) ช่วงที่ 2 อายุ 28 – 35 ปี และช่วงที่ 3 อายุ 35 ปีขึ้นไป ซึ่งการดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสดแต่ละช่วงอายุมีดังนี้

ช่วงที่ 1 อายุ 20 – 28 ปี การดำเนินชีวิตของคนโสดในช่วงอายุนี้อาจจะเป็นช่วงที่เพิ่งจบการศึกษา และมุ่งมั่นเรียนรู้การทำงาน ผู้ที่เป็นโสดในช่วงอายุนี้จึงยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นโสด เพราะพอใจที่ได้ดำเนินชีวิตด้วยตนเอง

ช่วงที่ 2 อายุ 28 – 35 ปี การดำเนินชีวิตของคนโสดในช่วงอายุนี้มี 2 ประเภท คือ ประเภทแรกยังคงทุ่มเทให้กับการทำงานมากกว่าการหาคู่ครอง แต่อีกประเภทหนึ่งคือยังคงทำงานและเริ่มแสวงหาคู่ครองเพื่อแต่งงานมีครอบครัว ทั้งนี้เพราะคนโสดในช่วงอายุนี้จะถูกคนรอบข้าง เช่น พ่อแม่ ญาติ คาดหวังให้แต่งงานเพราะถือว่าเป็นช่วงอายุที่เหมาะสม และตัวผู้ที่เป็นโสดเองก็เริ่มแสวงหาคู่ครองเพราะคิดว่าเป็นช่วงวัยที่ตนเองต้องมีครอบครัวเพราะได้ผ่านการทำงานมาระยะหนึ่งแล้ว

ช่วงที่ 3 อายุ 35 ปีขึ้นไป การดำเนินชีวิตของคนโสดในช่วงอายุนี้จะเป็นช่วงที่คนโสดดำเนินชีวิตด้วยตนเองมากขึ้นเพราะมีประสบการณ์การทำงานพอสมควร เริ่มมีฐานะที่ดีจากรายได้ที่สะสม บางคนจึงตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตคนเดียวเพราะสามารถดูแลตนเองได้ อีกประการหนึ่งคนโสดช่วงอายุ 35 ปีขึ้นไปถือว่าเข้าสู่สถานะโสดถาวรตั้งนั้นการดำเนินชีวิตจึงเน้นวางแผนการอยู่ด้วยตนเอง

จะเห็นได้ว่าการดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสดหรือคนโสดจะสอดคล้องกับอายุและสังคม กล่าวคือ ช่วงอายุ 20 – 28 ปี เป็นช่วงที่คนโสดอยู่ในช่วงการศึกษาหาความรู้ และอยู่ในช่วงเรียนรู้การทำงาน ดังนั้นคนโสดในช่วงอายุนี้จึงดำเนินชีวิตโดยเน้นการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนตนเอง มุ่งมั่นกับการเรียนและการทำงาน คนรอบข้างก็ยังไม่ได้คาดหวังให้มีครอบครัวเพราะรับรู้ว่าเป็นช่วงที่บุคคลเหล่านี้ยังต้องฝึกฝนตนเองและยังไม่พร้อมมีครอบครัว แต่เมื่อถึงช่วงอายุ 28 – 35 ปี เป็นช่วงที่คนโสดกลุ่มนี้ต้องดำเนินชีวิตด้วยการจัดสรรเวลาในการทำงานและการหาคู่ครองเพราะคนรอบข้างและตัวผู้เป็นโสดตระหนักว่าตนเองมีรายได้และสามารถสร้างครอบครัวได้แล้ว คนโสดในช่วงอายุนี้จึงดำเนินชีวิตด้วยการให้ความสำคัญกับการทำงานและการหาคู่ครองควบคู่กันไป แต่เมื่อถึงช่วงอายุ 35 ปีขึ้นไป การดำเนินชีวิตของคนโสดช่วงนี้จะพึ่งพาตนเองมากขึ้นเพราะมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และเริ่มวางแผนการใช้ชีวิตคนเดียว

อย่างไรก็ตามแม้การดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสดในแต่ละช่วงอายุจะแตกต่างกันแต่ในช่วงที่คนโสดต้องดำเนินชีวิตด้วยตนเองโดยไม่มีคู่ครองนั้น คนโสดก็ควรเรียนรู้ขั้นตอนของการใช้ชีวิตโสดเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในช่วงที่เป็นโสดต่อไปได้ เจตน์ เจริญโท (2555, น. 50 – 113) ได้อธิบายการใช้ชีวิตสำหรับคนที่มีสถานภาพโสดว่าคนโสดจะต้องรู้จักช่วยเหลือตนเองสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเองไม่กลัวที่จะต้องใช้ชีวิตคนเดียวอดทนทำเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง หากเป็นผู้ที่เคยมีคู่ครองมาแล้วแล้วต้องกลับมาใช้ชีวิตโสดควรใช้เวลาตนเองปรับตัวกับการอยู่คนเดียวหากิจกรรมที่สนใจทำ

สรุปได้ว่า การดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสดจะเน้นในเรื่องการเข้าใจตนเอง ความอดทนทั้งชีวิตส่วนตัวและชีวิตทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่มีสถานภาพโสดเข้มแข็งทางจิตใจ สามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีสติแม้จะไม่มีคู่ครองช่วยตัดสินใจ

1.5 ปัญหาของคนโสด

การมีสถานภาพโสดบางครั้งอาจส่งผลให้ผู้ที่เป็นโสดประสบปัญหาในการดำเนินชีวิต แก้วจันทร์ทิพย์ ไชยสุริยะ (ม.ป.ป., น. 103 – 113) กล่าวถึงปัญหาของผู้ที่เป็นโสดประกอบด้วย ปัญหาด้านการเงินเพราะต้องทำงานคนเดียว ปัญหาการดูแลบุตรเพราะต้องทำงานไปด้วยเลี้ยงลูกไปด้วยทำให้ไม่มีเวลาดูแลลูกและอาจประสบปัญหาด้านค่าใช้จ่ายที่ใช้เลี้ยงดูลูก ปัญหาด้านเพศสัมพันธ์ อาจเกิดการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวเพื่อสนองความต้องการ หากไม่ป้องกันอาจเกิดผลกระทบต่าง ๆ ได้ เช่น การตั้งครรภ์ การติดโรค

นอกจากนี้ อรวีร์ กิริติเสถียร (2534, อ้างถึงใน ชัญญา ลีศัตร์พ่าย, 2546, น. 29 – 31) ได้กล่าวถึงความเครียดที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีสถานภาพโสด ได้แก่ ความเครียดเพราะได้รับแรงกดดันจากสังคมโดยอาจถูกสงสัยว่ามีความบกพร่อง หรือถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ความเครียดจากความต้องการพึ่งพาทางอารมณ์จากผู้ชาย ความเครียดจากความเหงา ความเครียดจากความต้องการมีบุตร ความเครียดจากความต้องการทางเพศ ความเครียดจากความวิตกกังวลถึงชีวิตในวัยชรา

สรุปได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ที่มีสถานภาพโสดมีทั้งปัญหาที่เกิดจากผลกระทบภายนอก เช่น ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาการดูแลบุตรหลังหย่าร้าง และปัญหาด้านจิตใจ เช่น เกิดความเหงา ความวิตกกังวล หรือความต้องการทางเพศจนอาจทำให้เกิดความสัมพันธ์ชั่วคราวที่ไม่เหมาะสม รวมไปถึงปัญหาที่เกิดจากเพศสภาพเช่นผู้หญิงโสดจะเกิดความเครียดในด้านต่าง ๆ

จากการสรุปเอกสารที่เกี่ยวกับความโสดในประเด็น ความหมายของผู้ที่มีสถานภาพโสด รูปแบบของการอยู่เป็นโสด ปัจจัยส่งเสริมให้บุคคลมีสถานภาพโสด การดำเนินชีวิตของผู้ที่มีสถานภาพโสด และปัญหาของผู้ที่เป็นโสด ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์แนวคิดความโสดด้านลบ และด้านบวก และการประกอบสร้างตัวละครที่เป็นโสด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความโสด

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความโสดในประเทศไทยจากการสำรวจพบว่ามีการศึกษาเป็น 2 ประเภท ได้แก่ งานวิจัยที่เน้นสอบถามข้อมูลจากคนโสด และงานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด โดยประเด็นการศึกษาปรากฏดังนี้

2.1 งานวิจัยที่เน้นสอบถามข้อมูลจากคนโสด

งานวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาเกี่ยวกับความโสดจะใช้การถามคำถามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์ จากการศึกษาแบ่งได้เป็น งานวิจัยที่วิเคราะห์แนวคิดของคนที่เป็นโสด งานวิจัยที่วิเคราะห์พฤติกรรมของคนที่เป็นโสด งานวิจัยที่วิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจของคนที่เป็นโสด งานวิจัยที่วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดกับคนโสด

2.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์แนวคิดของคนที่เป็นโสด

ชัชสุนี ศุขิตวรรณ (2528) ศึกษาเรื่อง **ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของสตรีโสด: ศึกษากรณีสตรีที่ไม่เคยแต่งงานและมีอายุ 30 ปีขึ้นไป** โดยศึกษาความคิดของของสตรีโสด และศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของสตรีโสด ผลการศึกษาพบว่า สตรีส่วนใหญ่มีเกียรติภูมิแห่งตนระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเกียรติภูมิแห่งตนมากที่สุด คือ การยอมรับจากเพื่อนฝูง ลำดับสอง คือ การยอมรับจากครอบครัว ลำดับสาม คือ การยอมรับจากผู้ร่วมงาน และการยอมรับจากคนทั่วไปและลำดับสี่ คือ ระดับรายได้และอาชีพ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับเกียรติภูมิแห่งตน คือ ความโดดเดี่ยวทางสังคม ส่วนเหตุผลที่เป็นโสดได้แก่ มีอิสระ ไม่พบผู้ที่ถูกใจ กลัวว่าแต่งงานแล้วมีปัญหา ไม่พร้อมที่จะแต่งงาน คิดว่าชีวิตโสดมีความสุขแล้ว ไม่ต้องการรับผิดชอบชีวิตครอบครัว และการศึกษาและการงานไม่เปิดโอกาสให้พบคนที่ถูกใจ

รัชนิ เบญจธรรมา (2537) ศึกษา เรื่อง **ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในชีวิตของสตรีโสด** ผลการศึกษาพบว่า สตรีโสดมีความพึงพอใจในชีวิตโสดระดับปานกลางค่อนข้างสูงโดยรู้สึกมีความสุขในการดำเนินชีวิต ความตั้งใจและการอดทนต่อชีวิตสตรีโสดที่มีอายุมากมีความพึงพอใจไม่แตกต่างจากสตรีโสดที่มีอายุน้อยเพราะแต่ละช่วงอายุมีกิจกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในชีวิต เมื่อจำแนกความพึงพอใจตามระดับการศึกษาพบว่าสตรีโสดที่มีระดับการศึกษาสูงมีความพึงพอใจไม่ต่างกับสตรีโสดที่มีระดับการศึกษาต่ำ รูปแบบการอยู่เป็นโสดพบว่าสตรีโสดเป็นโสดโดยสมัครใจให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นมากกว่าการหาคู่ครอง เช่น การศึกษา การทำงาน การเสริมสร้างฐานะความเป็นอยู่

ชัชทอง ธุระทอง (2541) ศึกษาเรื่อง **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดรูปแบบการเป็นโสด และปัจจัยสนับสนุนการใช้ชีวิตโสด : ศึกษาเฉพาะสตรีโสดวัย 25-50 ปี ใน กทม.** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้สมัครใจเป็นโสดมากที่สุด รองลงมาสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว และสมัครใจเป็นโสดถาวรน้อยที่สุด ด้านการสนับสนุนทางสังคมพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนค่อนข้างสูงจากครอบครัวระดับ ปานกลางค่อนข้างสูง กลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนจะประกอบอาชีพรับราชการและเอกชน ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวสูง คือ กลุ่มที่มีการศึกษาดี ทำงานธุรกิจเอกชน และไม่เคยสมรส ปัจจัยด้านจิตใจกลุ่ม

ตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นในตนเองค่อนข้างสูง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีการศึกษาสูง รายได้ดี และเห็นว่าการเป็นโสดดีกว่าและสมัครใจเป็นโสดถาวร การเห็นคุณค่าในตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นคุณค่าในตนเองระดับค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูง รายได้ดี ยังไม่เคยสมรส การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสด พบว่า ปัจจัยที่ทำให้สตรีเป็นโสดถาวรแบบสมัครใจมาจากอายุที่ค่อนข้างสูงและคิดว่าการเป็นโสดดีกว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดชั่วคราว คือ อายุยังน้อยและมีรายได้ดี ปัจจัยที่มีอิทธิพลการไม่สมัครใจเป็นโสด คือ ความเป็นโสดของสตรีจะทำให้สังคมมีปัญหาและการคิดว่าการแต่งงานดีกว่า

กัญญารัตน์ สุตสะอาด (2542) ศึกษาเรื่อง **สตรีโสดในสังคมไทยปัจจุบัน** ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้สตรีอยู่เป็นโสด ได้แก่ ค่านิยมในการแต่งงานและเลือกคู่ครอง กระแสการเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิสตรี และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมความรู้สึกของสตรีโสด พบว่า มี 2 แนว คือ มีความรู้สึกในด้านลบเนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม รู้สึกกดดัน และเกิดความเครียดจากคนรอบข้าง รู้สึกวิตกกังวลเมื่ออยู่ในวัยชรา ต้องการพึ่งพาเพศตรงข้าม ต้องการเพื่อนคู่คิด กลัวความโดดเดี่ยว ต้องการชีวิตสมบุรณ์แบบ และอายุที่ต้องอยู่เป็นโสด ส่วนความรู้สึกด้านบวก รู้สึกว่าสังคมยอมรับ รู้สึกว่าชีวิตโสดมีอิสระ ไม่ต้องมีการะเลียงดูบุตรและทำงานบ้าน ไม่รู้สึกวิตกกังวลเมื่อถึงวัยชราเพราะดูแลตนเองได้ และมีชีวิตความเป็นอยู่อบอุ่น ทศนคติของคนไทยที่มีต่อภาวะความเป็นโสด มีความเห็นว่าสตรีโสดไม่ได้เป็นปัญหาของสังคม และสาเหตุที่ทำให้สตรีเป็นโสดไม่ใช่เพราะสตรีมีความบกพร่องแต่เกิดจากสาเหตุอื่น

จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว (2542) ศึกษาเรื่อง **การกำหนดเป้าหมายชีวิตของแรงงานสตรีโสดภาคเกษตรอุตสาหกรรม จ.สุพรรณบุรี** ผลการศึกษาพบว่า แรงงานสตรีโสดอายุเฉลี่ยประมาณ 26 ปี อายุน้อยที่สุด คือ 14 ปี อายุสูงสุด คือ 57 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาการกำหนดเป้าหมายของชีวิตของแรงงานสตรีโสด 1) ด้านครอบครัว พบว่า ร้อยละ 77 จะแต่งงาน ร้อยละ 23 ไม่แต่งงาน ร้อยละ 69.7 ต้องการแยกครอบครัว อายุคู่สมรสส่วนใหญ่คือว่าชายควรมากกว่าหญิง การเตรียมตัวเมื่อสูงอายุ หากไม่แต่งงานคิดว่าจะสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ และจะเป็นที่พึ่งให้กับญาติ 2) ด้านสังคม พบว่าแรงงานสตรีต้องการเรียนถึงปริญญาตรี ส่วนใหญ่รู้จักระบบการศึกษานอกโรงเรียน และไม่คิดจะเปลี่ยนงานที่ทำเพราะเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี และยังไม่ต้องการเปลี่ยนบทบาทให้สตรีเท่าเทียมชาย ด้านสุขภาพ พบว่า แรงงานสตรีโสดออกกำลังกายแต่ไม่ได้ออกกำลังกายทุกวัน และหากเกิดความเครียดจะหางานอดิเรกทำหรือระบายให้ผู้ใกล้ชิดฟัง

อดิศักดิ์ ลบแยม (2545) ศึกษาเรื่อง **ความคิดเห็นต่อการแต่งงานของข้าราชการสตรีโสดจังหวัดนครปฐม** ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัติของคู่ครองที่ข้าราชการสตรีโสดต้องการคือต้องอายุมากกว่าประมาณ 1-3 ปี มีระดับการศึกษาและเงินเดือนใกล้เคียงกัน ฐานะเท่ากัน

และต้องการคู่ครองที่มีเหตุผล เหตุผลที่ทำให้ข้าราชการสตรีโสดแต่งงาน คือ ความรัก อายุต่ำกว่า 30 ปี เป็นความรักที่ไม่ต้องการเหตุผล อายุเกิน 30 ปีจะดูความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ก่อนถึงจะรัก

ระวีวรรณ ธรณี (2549) ศึกษาเรื่อง **ผู้หญิงโสด: อัตลักษณ์และการดำเนินชีวิต** ผลการศึกษาพบว่า การปฏิสังสรรค์ของผู้หญิงโสดจะมีสถานการณ์ที่กระทบต่ออัตลักษณ์ของผู้หญิงโสด ซึ่งเกิดจากอิทธิพลครอบครัวต้นกำเนิดและเครือญาติ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสังคมโดยสถานการณ์เหล่านี้ส่งผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ผู้หญิงโสดจะมีกลยุทธ์จัดการความรู้สึกมีปมด้อย เช่น การให้คำอธิบาย การมองให้เป็นเรื่องสนุก การหลีกเลี่ยง การปกปิด ส่วนกลุ่มผู้หญิงโสดจะนำเสนออัตลักษณ์ ได้แก่ การเห็นตัวอย่างการมีครอบครัวต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและการศึกษา การได้รับการยอมรับจากสังคม โดยเน้นเรื่องการเมืองงาน ทำ การมีการศึกษา ส่วนการดำเนินชีวิตของผู้หญิงโสดประกอบด้วยความสัมพันธ์ในครอบครัวต้นกำเนิดและเครือญาติ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน การสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ลักษณะของความสัมพันธจะเกื้อหนุนผู้หญิงโสด ส่วนผู้หญิงโสดก็จะจัดการและเตรียมพร้อมชีวิตตนเองในด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย

พรรณบงกช ศิริภู (2552) ศึกษาเรื่อง **ความคิดเห็นของสตรีโสดต่อการอยู่เป็นโสดของสตรี** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อการอยู่เป็นโสดของสตรีว่า สตรีโสดคือผู้มีความรู้ความสามารถสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี มีวุฒิภาวะเรื่องความรักที่ดี ดังนั้นชายที่จะมาเป็นคู่ครองต้องมีมาตรฐานสูง และมีความเห็นว่าการอยู่เป็นโสดของสตรีไม่ได้เป็นปัญหาของสังคม เพราะสังคมปัจจุบันยอมรับบทบาทของสตรี และสตรีโสดเองก็รักอิสระความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต นอกจากนี้พบว่าสตรีโสดที่มีอาชีพ รายได้ และฐานะครอบครัวที่ต่างกันจะมีความคิดเกี่ยวกับสถานะและบทบาทของสตรีโสดต่างกัน

ธัญดา บุรณวุฒิ (2553) ศึกษาเรื่อง **ความสุขของผู้หญิงโสดอายุ 35 ปีขึ้นไป** พบว่า ความสุขของผู้หญิงโสดมี 4 ลักษณะ 1) พึงพอใจ คือ การมีความพึงพอใจในชีวิตโดยรวมของตนเอง 2) การมีอิสระ คือ มีอิสระ สามารถทำอะไรได้ตามความต้องการ 3) การมีพลังในตนเอง คือ สามารถตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง 4) การมีความมั่นคงในใจ คือ การรู้จักและเข้าใจตนเองรวมถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้นทำให้เปลี่ยนมุมมองชีวิต นำไปสู่ความมั่นคงในจิตใจ ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนให้อยู่ในภาวะโสดอย่างมีความสุข ได้แก่ 1) การประสบความสำเร็จในการทำงาน 2) การมีแหล่งครอบครัวสนับสนุน ช่วยเหลือ ไม่กดดันเรื่องการแต่งงาน 3) การมีเพื่อนที่ดี คือ การมีเพื่อนที่คอยรับฟังเป็นที่ปรึกษา 4) การมีกิจกรรมที่สนใจให้ทำ ส่วนสิ่งที่มากระทบความสุขทำให้รู้สึกหวั่นไหวต่อการเป็นโสดและวิธีการจัดการ เช่น การปล่อยวาง การคิดทางบวก การยืดหยุ่นสถานการณ์ การอยู่กับปัจจุบัน การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา และสิ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่เป็นโสด ได้แก่ การมีทัศนคติทางลบกับชีวิตคู่และมีทัศนคติทางบวกกับชีวิตโสด

จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่เน้นสอบถามข้อมูลจากคนโสดจะศึกษาเกี่ยวกับความพอใจ การกำหนดเป้าหมายชีวิต ปัจจัยที่ทำให้เป็นโสด ทั้งนี้พบว่าผู้หญิงโสดจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่นักวิจัยสนใจศึกษา

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมคนโสด

คณิตร เต็งรัง (2542) ศึกษาเรื่อง **พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการหญิงโสด** ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีโสดมี 10 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลตนเอง ด้านการปฏิบัติโภชนาการ ด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ด้านแบบแผนการนอนหลับ ด้านการจัดการกับความเครียด ด้านการตระหนักในคุณค่าของตนเอง ด้านการมีจุดมุ่งหมายในชีวิต ด้านการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น ด้านการควบคุมสิ่งแวดล้อม และด้านการใช้ระบบบริการสุขภาพ ส่วนใหญ่ข้าราชการสตรีโสดมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในเกณฑ์ปานกลาง พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านตระหนักคุณค่าของตนเอง การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และการควบคุมสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ดี พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการดูแลตนเอง การปฏิบัติโภชนาการ การออกกำลังกาย และกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน การจัดการกับความเครียด และการใช้ระบบบริการสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

พนิดา หอมบุญยงค์ (2552) ศึกษาเรื่อง **รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงวัยทำงานที่มีสถานภาพโสดใน กทม.** พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงโสดแบ่งได้ 4 กลุ่ม 1) กลุ่มสาวโสดนักคิด มีลักษณะรอบรู้เรื่องการเมืองและวัฒนธรรม ชอบการบริโภคและการท่องเที่ยว ชอบงานอดิเรกและใช้เวลาว่าง 2) กลุ่มสาวโสดรักครอบครัว มีลักษณะรักครอบครัวและปรับตัวเพื่อความสำเร็จ ชอบงานอดิเรกและการใช้เวลาว่าง รักตัวเองและสังคม มองโลกบนความจริง ชอบการทำงานและกิจกรรมสังคม 3) กลุ่มสาวโสดผู้สนใจตนเอง ชอบงานอดิเรกและการใช้เวลาว่าง รักตัวเองและสังคม มองโลกบนความเป็นจริง ชอบแฟชั่นและค่านิยม 4) กลุ่มสาวโสดนักเดินทางช่างเลือก ชอบการบริโภคและการท่องเที่ยว เป็นนักวิเคราะห์มองโลกบนความจริงเป็นนักธุรกิจมุ่งแข่งขัน ชอบกีฬาและความบันเทิง รักตัวเองและสังคม รักครอบครัวปรับตัวเพื่อความสำเร็จ

ภัทรพร สังข์สุบรรณ (2549) ศึกษาเรื่อง **รูปแบบการดำเนินชีวิต (lifestyle) และความรู้สึกของกลุ่มผู้บริโภคหญิงโสดใน กทม. ที่มีผลต่อการสื่อสารการตลาดของแผนกสินค้าแฟชั่นสตรีของ บ.เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้หญิงโสดที่ไปซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์สาขาบางกะปิมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นความบันเทิง ส่วนกลุ่มผู้หญิงโสดที่ไปซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์งามวงศ์วาน จะเน้นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม สังคม กีฬา สุขภาพ บันเทิง บ้านและครอบครัว สำหรับด้านพฤติกรรมผู้บริโภค กลุ่มผู้หญิงโสดที่ไปซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางกะปิ มีพฤติกรรมซื้อโดยไปห้างเพราะไปซื้อสินค้าและพบเพื่อนหลังเลิกเรียนหรือเลิกงาน โดยชอบซื้อสินค้าแฟชั่นบุติก สตรีมากที่สุด ส่วนการ

เปิดรับข่าวสารจะเปิดรับข่าวสารทุกวัน สื่อที่นิยมมากที่สุด คือ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร ส่วนกลุ่มหญิงโสดที่ซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้า เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน มีพฤติกรรมมาห้างเพื่อซื้อสินค้าและรับประทานอาหาร และมักซื้อสินค้าที่แผนกเครื่องสำอาง สื่อที่นิยมรับข่าวสาร คือ อินเทอร์เน็ต และนิตยสาร สื่อประชาสัมพันธ์ในห้างเมื่อมาซื้อสินค้า

สุพัตรา กิ่งพุ่ม (2550) ศึกษาเรื่อง **รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การเปิดรับสื่อ นิตยสารของกลุ่มผู้หญิงโสด อายุ 30-49 ปี ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น** พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงโสดมี 5 กลุ่ม 1)กลุ่มหัวโบราณ อนุรักษ์นิยม รักษาสุขภาพ 2) กลุ่มปล่อยชีวิตไร้จุดหมาย ไม่ใส่ใจสุขภาพ 3) กลุ่มทันสมัย ชอบแสงสีในโลกรกว้าง 4) กลุ่มแม่ศรีเรือน 5) กลุ่มชีวิตน่าค้นหา พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ นิตยสาร ผู้หญิงโสดอายุ 30-49 ส่วนใหญ่อ่านนิตยสาร ทุกสัปดาห์ พฤติกรรมการอ่านหนังสือเป็นการอ่านตั้งแต่หน้าแรก บางหน้าอ่านละเอียดส่วนที่เหลือ อ่านผ่าน ๆ ส่วนใหญ่สถานที่ที่อ่านคือที่บ้าน สมาชิกที่อ่านนิตยสารร่วมกับหญิงโสด คือ เพื่อนร่วมงาน นิตยสารที่ผู้หญิงโสดสนใจ คือ นิตยสารแพรว และคอลัมน์เกี่ยวกับสุขภาพ

นภาพร เจตตะวัฒนะ (2547) ศึกษาเรื่อง**รูปแบบแรงจูงใจในการ โฆษณาการรับรู้คุณค่าตราสินค้าในกลุ่มสาวโสด รูปแบบแรงจูงใจการโฆษณากับการรู้จักตราสินค้า** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มสาวโสดรู้จักตราสินค้าจากโฆษณาที่ใช้รูปแบบจูงใจเชิงอารมณ์ ใกล้เคียงกับรูปแบบจูงใจเชิงเหตุผล ด้านปัจจัยอายุ พบว่า ความแตกต่างด้านอายุไม่ทำให้เกิด ความแตกต่างด้านการรับรู้ตราสินค้า ด้านรูปแบบแรงจูงใจในการโฆษณากับการรับรู้คุณภาพตราสินค้า พบว่า กลุ่มสาวโสดรับรู้คุณภาพตราสินค้าจากรูปแบบจูงใจในโฆษณาเชิงอารมณ์ได้ มากกว่ารูปแบบ จูงใจในโฆษณาเชิงเหตุผล และรับรู้สินค้าประเภทเกี่ยวพันต่ำได้ดีกว่าสินค้าประเภท เกี่ยวพันสูง และพบว่าอายุมีผลต่อการรับรู้คุณภาพสินค้า โดยสาวโสดกลุ่มอายุ 25-34 ปี รับรู้คุณภาพ สินค้าได้ดีกว่าอายุ 35-44 ปี

วรางคณา รัตนประสิทธิ์ (2550) ศึกษาเรื่อง **การรับรู้ภาพลักษณ์และการ นำเสนอตนเองในด้านหน้าที่การงานของผู้หญิงโสด** ผลการศึกษา พบว่า เนื้อหาที่สื่อมวลชนไทย นำเสนอ สื่อมวลชนมักนำเสนอผู้หญิงโสดในบทบาทของู้ทำงานให้ความบันเทิงและลักษณะของวัตถุ ทางเพศ นอกจากนี้ยังนำเสนอผู้หญิงโสดในลักษณะของสาวแก่ หรือผู้หญิงที่มีชีวิตไม่สมบูรณ์อัน เนื่องมาจากยังไม่ได้แต่งงาน ซึ่งแตกต่างจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิงโสด โดยผู้หญิงโสดจะมีการรับรู้ ตนเองว่ามีคุณค่าไม่ต่างจากคนอื่นเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือมีความสุขกับสถานภาพของตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของผู้หญิงโสดจากคนรอบข้างมองว่าผู้หญิงโสดมีแนวโน้มเปลี่ยนงานบ่อย รองลงมาคือมองว่าผู้หญิงโสดมีความคล่องตัวและทุ่มเทการงานมากกว่าผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว เนื่องจากสื่อมวลชนและคนรอบข้างบางส่วนยังมองผู้หญิงโสดในด้านลบ จึงทำให้ผู้หญิงโสดใช้วิธีการ

นำเสนอตนเอง ด้วยการมุ่งสร้างให้ผู้สื่อสารชอบด้วยวิธีการชื่นชม เียนยออีกฝ่ายหนึ่งมากที่สุด และ เลี่ยงการนำเสนอตนเองโดยการสร้างความขุ่นข้องหมองใจให้อีกฝ่าย

ธนิศา แสงวงพรรค (2559) ศึกษาเรื่อง **แรงจูงใจ การแสวงหาข้อมูล และการตัดสินใจท่องเที่ยวของผู้บริโภคหญิงโสดวัยทำงาน** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมักท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนหรือคนรู้จัก มักเดินทางไปภาคเหนือและชอบท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ การแสวงหาข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้อินเทอร์เน็ต

ธนิณี บัณฑิตวัฒนาวงศ์ (2556) ศึกษาเรื่อง **รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และการเปิดรับสื่อของผู้หญิงโสดใน กทม.** ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงโสดใน กทม. มีรูปแบบการดำเนินชีวิต 15 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้หญิงโสดก้าวหน้า 2) ผู้หญิงโสดเต็มที่กับชีวิต 3) ผู้หญิงโสดรักบ้าน 4) ผู้หญิงโสดมีแนวคิด 5) ผู้หญิงโสดอารมณ์สุนทรีย์ 6) ผู้หญิงโสดทะเลาะทะเลยาน 7) ผู้หญิงโสดรักสุขภาพ 8) ผู้หญิงโสดรักกีฬา 9) ผู้หญิงโสดรักการทำงาน 10) ผู้หญิงโสดจิตอาสา 11) ผู้หญิงโสดรักสวยรักงาม 12) ผู้หญิงโสดพักผ่อนแบบคนเมือง 13) ผู้หญิงโสดจับจ่ายยุคใหม่ 14) ผู้หญิงโสดไม่คิดมาก 15) ผู้หญิงโสดมีแก่นสาร ด้านการเปิดรับสื่อของผู้หญิงโสดใน กทม. พบว่า ผู้หญิงโสดทุกช่วงมีพฤติกรรมการเปิดสื่อใหม่มากกว่าสื่อเก่า สื่อใหม่ที่ใช้งานมากที่สุด คือ Facebook สื่อดั้งเดิมที่นิยมมากที่สุด คือ โทรทัศน์

สรุปได้ว่า งานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมของคนโสดจะศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ ได้แก่ พฤติกรรมการรับสื่อ การตัดสินใจเพื่อเลือกซื้อสินค้า การตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว และการนำเสนอตนเองในการทำงาน จากการสำรวจงานวิจัยพบว่าหัวข้องานวิจัยส่วนใหญ่จะศึกษาพฤติกรรมของผู้หญิงโสด แสดงให้เห็นว่านักวิชาการสนใจศึกษาพฤติกรรมของผู้หญิงโสดมากกว่าผู้ชายโสด

2.1.3 งานวิจัยที่วิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจของคนโสด

ปริญญา อยู่เป็นแก้ว (2552) ศึกษาเรื่อง **การตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงในยุคโลกาภิวัตน์** ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจอยู่เป็นโสด ได้แก่ ผู้หญิงมีการศึกษาสูงทำให้ได้งานที่รับค่าตอบแทนสูง เคยผิดหวังจากความรัก มีปัญหาทางครอบครัว เช่น ต้องดูแลพ่อแม่ พ่อแม่ไม่ยอมให้มีครอบครัว กลัวชีวิตสมรสไม่มั่นคง ด้านความคิดเห็นของผู้หญิงที่เป็นโสด ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงโสดคิดว่าการอยู่เป็นโสดของตนเองทำให้ตัวเองมีความสุข เพราะมีอิสระทางความคิด และสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ นอกจากนี้ยังคิดว่าการแต่งงานทำให้มีภาระ และคิดว่าสังคมเปิดโอกาสให้คนที่เป็นโสดมากขึ้น

ภัทรพร อ่อนไสว (2544) ศึกษาเรื่อง **แนวทางการพัฒนาบริการสังคมเพื่อเตรียมการให้กับสตรีโสดก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุในเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร** พบว่ามีสตรีโสดพบว่า มี 1 รายที่ วางแผนการใช้ชีวิตระยะยาว ส่วนสิ่งที่สตรีโสดต้องการเมื่อถึงวัยชรา คือ ต้องการ

บริการด้านสุขอนามัย ด้านเศรษฐกิจ เช่น อาชีพ รายได้ ด้านบริการสังคม เช่น การหาที่อยู่อาศัยที่มั่นคง การจัดกิจกรรมนันทนาการ

ปิยรัตน์ เมืองไทย (2541) ศึกษาเรื่อง **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมตัวเข้าสู่วัยสูงอายุของข้าราชการสตรีโสด สังกัดราชการส่วนกลาง กระทรวงสาธารณสุข** ผลการศึกษาพบว่า สตรีโสดร้อยละ 61.3 เตรียมตัวสู่วัยสูงอายุต่าง ๆ ในระดับปานกลาง, ด้านการเตรียมตัวด้านร่างกายและจิตใจส่วนใหญ่เตรียมตัวด้านการเผชิญความเครียดด้วยการเตรียมออกกำลังกาย ควบคุมอาหาร นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ การปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะเมื่อเจ็บป่วย, ด้านการเงินมีเพียงร้อยละ 50 ที่เตรียมด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าผู้หญิงโสดพยายามมีบ้านเป็นของตนเอง นอกจากนี้ยังพบ ร้อยละ 50 วางแผนว่าจะอยู่ที่ไหนเมื่อสูงอายุ ส่วนอีกร้อยละ 50 ยังไม่แน่ใจว่าใครจะดูแล ผู้วิจัยเสนอว่า สตรีโสดควรตระหนักในวิถีชีวิตคนโสด เรียนรู้ ปรับตัว และจัดการชีวิตให้มีความสมดุลตั้งแต่ช่วงต้น หน่วยงานต่าง ๆ ควรกิจกรรมทางเสริมการเตรียมตัวของสตรีโสด

จะเห็นได้ว่า งานวิจัยที่วิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจของคนโสดจะศึกษาด้านการตัดสินใจในการจัดการชีวิตเมื่อคนโสดมีอายุมากขึ้น และการศึกษาการตัดสินใจเพื่อเตรียมตัวเป็นโสดของคนที่มีแนวโน้มว่าต้องโสด จากการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่นักวิจัยเลือกศึกษาคือผู้หญิงโสด

2.1.4 งานวิจัยที่วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดกับคนโสด

ชญญา ลีศัตร์พ่าย (2546) ศึกษาเรื่อง **ความเครียดในการอยู่เป็นโสดของสตรีอายุ 30 ปีขึ้นไปในหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เขตกรุงเทพฯ** ผลการศึกษาพบว่าระดับความเครียดของหญิงโสดในกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 30-40 ปีขึ้นไป มีความเครียดจากการต้องการพึ่งพาอารมณ์จากเพศชาย และความเครียดจากความต้องการทางเพศสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความเครียดจากความเหงาและอ้างว้างสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการมีความเครียดจากค่านิยมทางลบที่สังคมมีต่อสตรีมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง พนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างบริษัทเอกชน

จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความโสดในเชิงปริมาณจะเน้นการสอบถามข้อมูลจากผู้หญิงโสด โดยศึกษาด้านความคิด พฤติกรรม การตัดสินใจ และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับคนโสด แสดงให้เห็นว่านักวิชาการในสังคมไทยสงสัยว่า คนโสดมีความคิด พฤติกรรม และได้รับผลกระทบที่แตกต่างจากคนที่มีคู่อย่างไรเป็นการแสดงให้เห็นว่า คนโสด คือ กลุ่มคนที่แตกต่างจากกลุ่มคนในสังคมนักวิชาการจึงสนใจศึกษาแนวคิด พฤติกรรม การตัดสินใจของคนโสด

2.2 งานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด

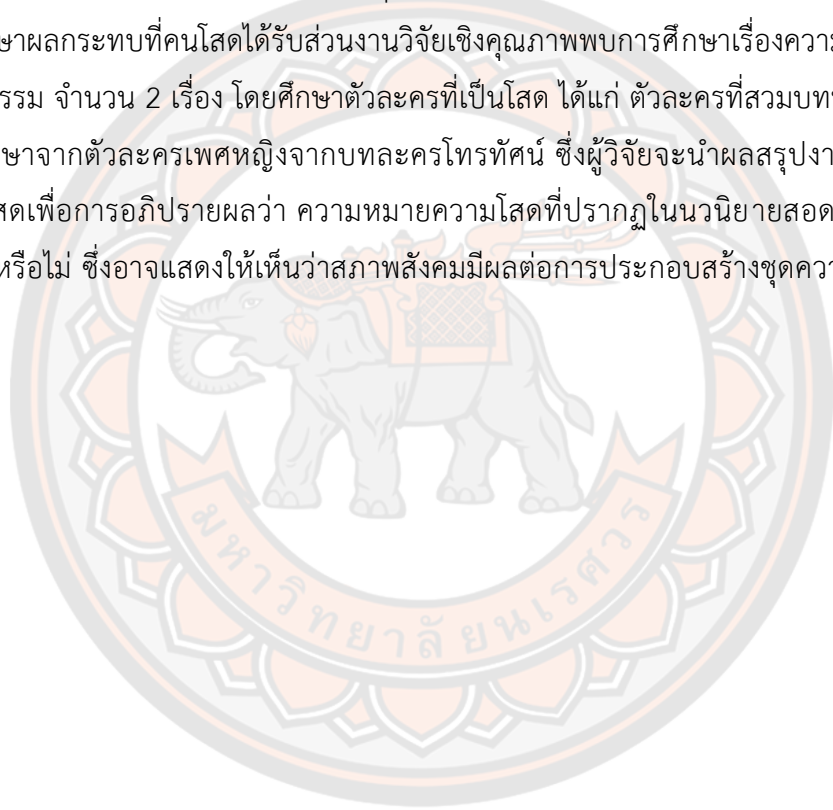
จากการสำรวจพบงานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสดเพียง 2 เรื่อง ได้แก่งานวิจัยที่วิเคราะห์นวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคนที่เป็นโสด และงานวิจัยที่วิเคราะห์ตัวละครที่เป็นโสดในบทละครโทรทัศน์

รัชนิย์ ศรีสมาน. (2556) **แหวนดอกไม้ : ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามภายใต้ ‘ความโสด’ และ ‘ครอบครัว’ ในสังคมสมัยใหม่** โดยศึกษาตัวละคร 2 ตัว ในนวนิยายเรื่องแหวนดอกไม้ คือ ลายสิงห์ และ แหวนเพชร จากการศึกษาพบว่าลายสิงห์เป็นตัวละครชายที่มีลักษณะนอกกรอบ คือ มีลักษณะเป็นผู้ชายแบบเมโทรเซ็กซ์ชวลที่ดูแลตัวเอง รักสวยรักงาม มีรสนิยมที่ดีในการดำเนินชีวิต ส่วนแหวนเพชรเป็นผู้หญิงที่พึ่งพาตนเองเพราะมีผู้หญิงอย่างย่าแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงก็สามารถเป็นหัวหน้าครอบครัวได้ ผู้วิจัยพบว่าตัวละครทั้งสองที่เป็นโสดต่างพบกับปัญหาจากการครองตัวเป็นโสดที่ต่างกัน ลายสิงห์ถูกตั้งคำถามจากครอบครัวถึงสาเหตุของการไม่แต่งงาน และการเป็นโสดของเขาทำให้เขารู้สึกแปลกแยกจากคนในครอบครัวเพราะได้รับความกดดันว่าทำไมไม่แต่งงาน ส่วนแหวนเพชรเป็น ตัวละครหญิงที่ตั้งคำถามกับคนรอบข้างและสังคมว่าการที่เธอเป็นโสด เช่น ทำไมคนโสดต้องจ่ายภาษีมากกว่า ตัวละครแหวนเพชรมักตอบโต้ความขัดแย้งเรื่องความโสดของตนเองด้วยการโต้แย้งความคิดตรงข้าม ในขณะที่ลายสิงห์พยายามทำตัวให้กลมกลืนกลับครอบครัวถึงแม้จะถูกครอบครัวทำให้รู้สึกแปลกแยก ผู้วิจัยสรุปว่า ตัวละครลายสิงห์และแหวนเพชรเป็นตัวละครที่ถูกประกอบสร้างให้เสนอมิแนวคิดเรื่องการใช้ชีวิตโสดของสังคมสมัยใหม่ที่พยายามทำลายแนวคิดเดิมที่สังคมกำหนดให้คนในสังคมแต่งงานมีครอบครัวเพื่อให้ผู้อ่านรู้เท่าทันสังคมที่เปลี่ยนไป

พริ้มวดี มีสมสาร (2547) **ภาพลักษณ์หญิงโสด: นัยของการเมือง ศึกษา** ภาพลักษณ์ของผู้หญิงโสดโดยศึกษาจากบทละครโทรทัศน์ที่แสดงให้เห็นภาพของตัวละครหญิงโสดจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ ขมื่นกับปุน ดงดอกเหมย ทรายฟ้าสิ้นดาวสาวแก่ ทับตะวัน ครูพันธ์ใหม่จิตพิสัยเดือด บ้านทรายทอง บ้านสาวโสด วิวาท์พาวุ่น สะใภ้จ้าว หน้าต่างสี่ชมพู ประตูลีฟ้า ผลการศึกษาพบว่า บทละครโทรทัศน์สร้างภาพลักษณ์ตัวละครที่เป็นหญิงโสดว่าเป็นผู้หญิงที่มีความวิปริตทางอารมณ์ ไม่มีความดึงดูดทางเพศ มีนิสัยเห็นแก่ตัว ไม่มีความเป็นผู้หญิง ผู้วิจัยสรุปว่า บทละครโทรทัศน์สร้างภาพลักษณ์ให้ตัวละครหญิงโสดมีความบกพร่อง ไม่สมบูรณ์จนผู้ชายไม่ต้องการเลือกไปเป็นคู่ครอง ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าบทละครโทรทัศน์ต้องการเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่สังคมต้องการ คือ ผู้หญิงต้องมีนิสัยที่ดี เรียบร้อยเพื่อเป็นทั้งภรรยาที่เพียบพร้อมของสามีและมารดาที่ดีของบุตร ส่วนผู้หญิงโสดที่มีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีก็ผู้ชายก็จะไม่เลือกไปเป็นคู่ครองจนต้องครองสถานะความเป็นโสด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทละครโทรทัศน์ไม่ได้เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้หญิงแต่ยังคงสืบอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ให้แก่ผู้ชมละครโทรทัศน์

จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับความโสดปรากฏไม่มาก โดยจะศึกษาแนวคิดที่ปรากฏผ่านตัวละครที่เป็นโสดทั้งการศึกษาตัวละครที่มีลักษณะเพศตรงข้ามในนวนิยาย และตัวละครหญิงโสดในบทละครโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่านักวิชาการสนใจการนำเสนอแนวคิดความโสดในวรรณกรรมของนักเขียนที่เป็นตัวแทนในการนำเสนอมุมมองเรื่องความโสดในสังคมไทยว่านักเขียนมีความคิดเห็นต่อเรื่องการอยู่เป็นโสดอย่างไร

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวกับความโสด สรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับความโสดส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาโดยการถามคำถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มคนโสด ประเด็นที่ศึกษาประกอบด้วย แนวคิดของคนโสด พฤติกรรมของคนโสด กระบวนการตัดสินใจของคนโสด และการศึกษาผลกระทบที่คนโสดได้รับส่วนงานวิจัยเชิงคุณภาพพบการศึกษาเรื่องความโสดที่ปรากฏในวรรณกรรม จำนวน 2 เรื่อง โดยศึกษาตัวละครที่เป็นโสด ได้แก่ ตัวละครที่สวมบทบาทเพศตรงข้าม และศึกษาจากตัวละครเพศหญิงจากบทละครโทรทัศน์ ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับความโสดเพื่อการอภิปรายผลว่า ความหมายความโสดที่ปรากฏในนวนิยายสอดคล้องกับผลวิจัยเหล่านี้หรือไม่ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าสภาพสังคมมีผลต่อการประกอบสร้างชุดความคิดของผู้เขียนหรือไม่

บทที่ 3

พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

คำว่า โสด พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานระบุว่า เป็นคำวิเศษณ์ มีความหมายว่า เดี่ยว โดด ไม่มีคู่ ยังไม่มีสามี หรือภรรยา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ดังนั้น คำว่า โสด จึงใช้เพื่ออธิบายสถานภาพของผู้ที่ไม่มีคู่สมรส ผู้ที่ไม่มีคู่ชีวิต หรือผู้ที่เคยผ่านการสมรสแต่ต้องกลับมาโสดอีกครั้ง (อัจฉรา โยมสินธุ์, 2558)

สำหรับแนวความคิดด้านสาขาประชากรศาสตร์ ผู้ที่มีสถานภาพโสด หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยสมรส ผู้หญิงหรือผู้ชายที่อายุ 50 ปีแล้วยังไม่ได้สมรสจะถือว่าเป็นสถานภาพโสดถาวร (จินดารัตน์ โพธิ์นอก, 2541) ส่วนแนวความคิดด้านกฎหมายได้อธิบายถึงผู้ที่มีสถานภาพโสดว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด หมายถึง บุคคลที่มีได้ จดทะเบียนสมรส (รัชพล ศิริสาคร, 2560)

อาจกล่าวได้ว่า สังคมไทยให้ความหมายว่าบุคคลที่มีสถานภาพโสด คือ บุคคลที่ไม่เคยสมรส หรือ บุคคลที่มีได้จดทะเบียนสมรส ทั้งนี้บุคคลที่มีสถานภาพโสดอาจเป็นบุคคลที่มีสถานภาพโสดถาวร คือ ไม่เคยสมรสจนถึงอายุ 50 ปี และบุคคลที่เคยสมรสแต่มีสาเหตุที่ต้องกลับมาใช้ชีวิตโสดอีกครั้ง

ถึงแม้ว่าในสังคมไทยจะให้ความหมายของความโสดว่าเป็นคำที่ใช้อธิบายถึงลักษณะของบุคคลที่ยังไม่มีคู่รัก ไม่มีคู่สมรส หรือบุคคลที่เคยสมรสแต่ต้องกลับมาใช้ชีวิตคนเดียวอีกครั้ง แต่เนื่องจากสังคมต้องการให้สมาชิกในสังคมสร้างครอบครัวเพื่อเพิ่มจำนวนสมาชิกให้สังคมคนโสดจึงเป็นกลุ่มบุคคลที่สังคมสนใจ

นวนิยายถือเป็นช่องทางหนึ่งที่ผู้เขียนใช้ในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด จากการศึกษานวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดในการศึกษาบทที่ 3 นี้จะกล่าวถึงความโสดในนวนิยายไทย และพัฒนาการ ความโสดในนวนิยายไทย

ความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

จากการศึกษาความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 พบว่าผู้เขียนนำเสนอชุดความคิดความโสดเป็น 2 ชุดความคิด ประกอบด้วย ชุดความคิดความโสดด้านลบ และชุดความคิดความโสดด้านบวก

1. ชุดความคิดความโสดด้านลบ

จากการศึกษานวนิยายไทยที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด พบว่านวนิยายได้เสนอชุดความคิดความโสดในด้านลบ ดังนี้

1.1 ความโสด คือ ความอภัยศ

จากการศึกษานวนิยายที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศ ดังนี้

1.1.1 ถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดทำให้คนโสดต้องรู้สึกอภัยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นบุคคลที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ ปรากฏในนวนิยายจำนวน 19 เรื่อง ได้แก่ แหวนดอกไม้ (2547) สวย เร็ด เซ็ด โสด (2551) รักบังใจ (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) ใจเกี่ยวรัก(2554) กามเทพธรรษา (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) กามเทพออกศึก (2555) ซ่อนรักกามเทพ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ้อนกล (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555) หัวใจไกลคานทอง (2555) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557) กลรักแฟนก้ามะลอ (2559) แรตสลัดคาน (2559) แรตระเบิดคาน (2559) มาตามคานทอง (2560)

ในนวนิยายเรื่อง รักบังใจ (2554) ของ อรุณญา นำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดต้องรู้สึกอภัยศเพราะถูกด้อยค่าว่าไม่สามารถหาคู่ครองได้ดังเหตุการณ์ที่ ลภัสสรดาต้องรู้สึกอภัยศเมื่อไปงานมงคลสมรสของพลอยรวีเนื่องจากพลอยรวีประกาศให้แขกที่มาร่วมงาน รู้ว่าลภัสสรดาเป็นผู้หญิงคนสุดท้ายของคนที่ศึกษารุ่นเดียวกันที่ยังเป็นโสดดังข้อความ

...เราทั้งสามรู้โดยอัตโนมัติว่ากำลังถูกกลั่นแกล้ง รวมถึงแก้แค้นคตีความเก่า ๆ กลางงานแต่งงาน แถมสายตาดจิกกัดแถมสาแแก่ใจของเจ้าสาวหยุดลง ณ ตำแหน่งที่พวกเรานั่งอยู่อย่างจงใจ เพียงครู่เดียวเราก็ตกเป็นเป้าสายตาของแขกผู้มีเกียรติคองงาน (จากที่ก็โดดเด่นเพราะความสวยงามอยู่แล้ว) และแน่นอนว่าฉันไม่รือรอที่จะสลัดคราบเจ้าหญิงในชุดเกาะอกสีทอง พร้อมจะวางมงกุฎเพชรเม็ดงามลงเพื่อจะแปลงร่างเป็นแม่มดบุกขึ้นไปบนเวที แต่ไม่ทันยัยแม่มดพลอยรวีซึ่งชิงชิงความได้เปรียบเอ่ยผ่านไมโครโฟนต่อไปอย่างสะใจ

... “ลี้จี้ลี้ ลีลภัสสรดา ฟ้าเขมิกา แล้วก็ตองปารวือยูไหนจี้ะ ออกมารับช้อดอกไม้เร็วเข้าพวกเธอเป็นสามคนสุดท้ายในกลุ่มแล้วนะจี้ะ ไม่รับคราวนี้เห็นทีจะแย่นะ ๆ เร็วหน่อย

เจตนาตั้งใจประจานกันของเจ้าสาวซึ่งยืนยิ้มแฉล้มอยู่บนเวที (แบบไม่แคร์ว่าเจ้าบ่าวที่ยืนอยู่ข้าง ๆ จะทำหน้าปูเลี่ยน ๆ เพียงใด) ทำเอาคนอื่น ๆ ในโต๊ะของชมรมเชียร์ที่พวกเรานั่งอยู่เริ่มวิพากษ์วิจารณ์ถึงการกระทำอันไม่เหมาะสมนั้น”

(อรุณญา, 2554, น. 34- 35)

จากข้อความจะเห็นว่าผู้เขียนนำเสนอว่า ความโสด คือ สถานภาพที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกประเมินว่ามีคุณสมบัติที่ดีกว่าผู้หญิงที่ได้แต่งงาน เห็นได้จากผู้เขียนนำเสนอให้ลภัสราตัวละครหญิงที่มีคุณสมบัติเพียบพร้อม ได้แก่ เป็นผู้หญิงที่มีหน้าตาสวยงามมีรูปร่างที่ดี มีฐานะดี แต่เมื่อลภัสรายังเป็นโสด พลอยรวิจึงทำให้ลภัสราต้องรู้สึกอับอายโดยใช้ช่วงของการแย่งรับช่อดอกไม้เจ้าสาวประกาศให้ผู้ที่มาร่วมงานรู้ว่า ลภัสรายังเป็นโสด ทำให้ลภัสราโกรธที่ถูกพลอยรวิประจานต่อหน้าคนจำนวนมากว่ายังหาคู่ครองไม่ได้

จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เขียนนวนิยายใช้สถานการณ์การรับช่อดอกไม้เจ้าสาวสื่อให้เห็นว่าความโสดทำให้ผู้หญิงที่เพียบพร้อมต้องรู้สึกอับอายเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง แสดงให้เห็นว่านวนิยายได้เสนอความหมายของความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดถูกตอกย้ำว่าการหาคู่ครองไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดปกติและการแต่งงานมีครอบครัวเป็นเรื่องสำคัญของผู้หญิง นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงจะมีคุณค่าหรือไม่อยู่ที่การตัดสินใจของผู้ชายและผู้หญิงก็ให้คุณค่า กับการที่ตนเองถูกเลือกจากผู้ชาย เห็นได้จากการนำเสนอให้พลอยรวิรู้สึกว่าเป็นเธอคือผู้ชนะที่ผู้ชายตัดสินใจเลือกเธอไปเป็นคู่ครอง ในขณะที่ ลภัสรายังไม่ได้รับการยอมรับจากผู้ชาย ดังนั้นถึงลภัสราจะเป็นผู้หญิงที่เพียบพร้อมเพียงใดหาหาคู่ครองไม่ได้ก็ถือว่าไม่ใช่ผู้หญิงที่ได้รับการยอมรับ

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพธรรษา** (2555) ของ อิศยาห์ นำเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับอายเพราะถูกด้อยค่าว่าไม่สามารถหาคู่ครองได้ ดังเหตุการณ์ที่ธรรษานักงานหญิงของบริษัทจัดหาคู่ชีวิตอัตโนมัติถูกมีเจ้าของบริษัทด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่มีเสน่ห์จึงไม่สามารถหาคู่ครองได้ ดังข้อความ

... “คุณลีลา คุณพริ้ม คุณเกด คุณพราวดี คุณหอม คุณมี้ม คุณออย และคุณหนูษา ผมอยากจริงจัง ๆ ว่า พวกคุณนี่มันไร้เสน่ห์หมดใจชายหรือไงถึงได้อยู่เป็นโสดกันหมดแบบนี้ แล้วเวลาลูกค้าถามจะเอาอะไรไปตอบพวกเขาได้ ในเมื่อพวกคุณยังไม่มีแฟน แล้วพวกเขาจะคาดหวังอะไรจากบริการของเรา ผมขอประกาศนะ ปีนี้ผมไม่ขอทนอีกแล้วกับความไร้น้ำยาของพวกคุณ พวกคุณจะต้องหาแฟนให้ได้ เป็นตัวอย่างให้ลูกค้า พวกเขาจะได้ประทับใจเวลาที่มาใช้บริการของเราเข้าใจไหม

ธรรษาเจ็บจี๊ด ๆ เข้าไปถึงแก่นกลางใจ อยากจะชกกระแต้ว ๆ เสียตรงนั้น สุดจะทนกับการถูกอิตาอิตเลอร์กดขี่ โขกสับ ประจาน และหยามหยัน แต่สุดท้ายหล่อนก็รู้ดีว่าจะผ่านพ้นไปได้เหมือนทุกครั้ง เจกเช่นเพื่อน ๆ ร่วมงานที่เหลือที่หน้าตาบอญญไม่รับกันสักคน”

(อิสยาห์, 2555, น. 11-12)

จากข้อความผู้เขียนเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกอับยศเพราะถูกผู้ชายด้อยค่าด้วยการ ดูถูกว่าไม่มีเสน่ห์จึงหาคู่ครองไม่ได้ จากเหตุการณ์ข้างต้นภิมต้องการให้หรรษาหาคู่ครองให้ได้เพราะหรรษาเป็นพนักงานของบริษัทจัดหาคู่ ภิมประเมินว่าความโสดของหรรษาจะทำให้ลูกค้าไม่เชื่อถือคุณภาพของการจัดหาคู่ที่บริษัทให้บริการ ภิมจึงนำเรื่องไม่มีคู่ครองของหรรษามาตอกย้ำให้หรรษารู้สึกอับยศจนทนไม่ได้เนื่องจากเจ็บใจที่ถูกตอกย้ำว่าหาคู่ครองไม่ได้ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิด ปิตาธิปไตยว่าอำนาจการเลือกคู่ครองอยู่ที่ผู้ชายผู้หญิงต้องประพฤตินให้ตรงกับความต้องการของผู้ชายจึงจะถูกผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง *ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล* (2557) ของ วัดตรา นำเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดต้องรู้สึกอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าหาคู่ครองไม่ได้ ดังเหตุการณ์ที่ปัทมาต้องรู้สึกอับยศเพราะถูกพิศทรรตดูถูกว่าเธอไม่สามารถหาคู่ครองได้เพราะเป็นผู้หญิงที่ไม่มีเสน่ห์ ดังข้อความ

... “คุณพิศมาหาฉันที่บ้านไม่ได้มันดลวงหน้าแบบนี้ แค่อาหนึ่งสื่อพิมพ์มาส่งหรือคะ”

“ต้องมันดลวงหน้าด้วยหรือ กลัวผมมาเห็นว่าคุณสวีตกับใครหรือไง”

“นี่คุณพิศ คุณต้องทำความเข้าใจในตัวฉันใหม่แล้วนะคะ ฉันอยู่ในวงการมาเกือบสิบปีไม่มีข่าวเสียหาย มีข่าวจับคู่กับพระเอกบ้างก็เพื่อ โปรโมตละครเท่านั้น”

“แสดงว่าไม่มีเสน่ห์พอที่จะทำให้ผู้ชายชื่นชอบ หลงรักและหลงใหลว่าฉันเถอะก็เลยทำท่าว่าจะป็นคาน”

“นี่คุณ ดูถูกกันมากเกินไปแล้วนะ” ปัทมาดูเขาอย่างไม่เกรงใจและมี สีหน้าขึงขัง”

(วัดตรา, 2557, น. 123)

จากข้อความปัทมาเป็นผู้หญิงที่มีหน้าตาที่สวยงามจนได้ประกอบอาชีพเป็นดาราแต่เนื่องจากปัทมามีสถานภาพโสดทำให้พิศทรรตสร้างความอับยศให้เธอด้วยการด้อยค่าว่าเธอหาคู่ครองไม่ได้เพราะขาดเสน่ห์ที่จะทำให้ผู้ชายสนใจ จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าการตัดสินใจว่าจะเลือกผู้หญิงมาเป็นคู่ครองหรือไม่เป็นอำนาจของผู้ชาย ดังนั้นหากผู้หญิงไม่ต้องการเป็นโสดต้องประพฤตินให้ต้องใจชาย หากทำไม่ได้ก็ต้องเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่ จากข้อความจะเห็นว่าปัทมารู้สึกว่าโกรธที่ถูกพิศทรรตด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่มีแค่ความสวยแต่ไม่สามารถทำให้ผู้ชายพึงใจได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงยอมรับอำนาจของผู้ชายเพราะรู้สึกว่ถ้าไม่มีคู่ครองก็ยังไม่ใช่ผู้หญิงที่มีคุณค่า

ในนวนิยายเรื่อง **แรตสลัดคาน** (2559) ของ โยธกา เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดต้องรู้สึกอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าหาคู่ครองไม่ได้ ดังเหตุการณ์ที่แมนศรี ถูกกิริณาเยาะเย้ยว่าเป็นโสดในงานเลี้ยงคืนสู่เหย้าของโรงเรียน

... “สนุกมากเลยนะเมนี่ เธอสวยขึ้นจริง ๆ นั่นแหละ”

“ก็จะได้เลิกซีเห่ยังงี้ละ ความซีเห่ระนะ มันเลิกได้ด้วยเงิน พอดีว่าฉันนะรวย รวยซี ๆ”

“จ๊ะ รวย รวยจริง ๆ นั่นแหละ แต่ว่าซีเห่ใช้เงินซื้อได้ แต่อย่างอื่นเงินซื้อไม่ได้นะ ฉันว่าคงจะมีคนเห็นว่าเธอมีอะไร... กิริณามองแมนศรีแบบหัวจรดเท้า พลังบ่ปากและยกไหล่”

“ก็เลยยังเก้ ๆ อยู่บนคาน”

“คนอย่างฉันนะ เลือกยะ จะได้ไม่เป็นแม่มาย้วยสาวยังงี้ละ เมื่อโดนแมนศรีย้อนกิริณาก็หน้าตึงไปนิด ๆ แล้วหัวเราะหยัน ๆ”

“แต่ก็ยังคงเคยได้มีผัว ได้ลองใช้ชีวิตคู่นะเมนี่ ไม่ใช่ว่าไม่เคย ไม่เคยมีใครมาจีบเลย มันน่าอับอายนะ เกิดมาทั้งที่ไม่เคยมีแฟน”

“อย่างฉันนะมีเยอะเยอะมีให้เลือกไม่หวาดไม่ไหวต่างหากละ” แมนศรีทำปากยี่นเริ่มโมโหแล้ว ตูย ๆ เธอทำเอวฉับเข้าทางกิริณาและบัณฑิตาทันที”

“พิสูจน์ซิว่าเธอนะมีเสน่ห์แล้วก็มีผู้ชายมารุมจีบจริง ๆ เมนี่”

“พิสูจน์อย่างไรละ” เลือดบ้ำเริ่มเดือดปุด ๆ

(โยธกา, 2559, น. 7-8)

จากข้อความแมนศรีต้องรู้สึกอับยศที่ถูกกิริณาตั้งค่าน่าเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่าอาย จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อถูกผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง จากตัวอย่างกิริณาแม้จะมีฐานะที่ด้อยกว่าและมีรูปร่างหน้าตาที่เป็นรองแมนศรี แต่กิริณาไม่ได้ถือว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้ตนเองด้อยกว่าแมนศรี กิริณาถือว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่ามากกว่าแมนศรีเพราะเคยมีโอกาสได้แต่งงานมีคู่ครอง ในขณะที่แมนศรีแม้จะมีทุกอย่างเหนือกว่ากิริณาแต่แมนศรีก็รู้สึกอับยศเสื่อมเสียจนรู้สึกโกรธที่กิริณานำเรื่องการเป็นโสดของตนเองมากล่าวประจานกลางงานเลี้ยงรวมศิษย์เก่า จากเหตุการณ์ที่กิริณาตั้งค่าน่าแมนศรี และแมนศรีโกรธเพราะรู้สึกว่าตนเองถูกทำให้เสื่อมเสียเรื่องการเป็นผู้หญิงโสดแสดงให้เห็นการตอกย้ำแนวคิดปิตาธิปไตยของผู้เขียนว่าผู้หญิงยอมรับอำนาจการตัดสินใจของผู้ชายที่จะเลือกตนเองไปเป็นภรรยา

ดังนั้นผู้หญิงจึงรู้สึกว่าคุณค่าต่อเมื่อมีผู้ชายเลือก ดังนั้นความโสดจึงเป็นสถานะที่ทำให้รู้สึกอับยศเพราะถูกตอกย้ำว่าไร้คู่

ในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง** (2560) ของ เฌอมา เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้ คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกตอกย้ำว่าเป็นผู้ที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ ดังเหตุการณ์ที่ตรีประดับถูก เบญจภาสร้าง ความอับยศด้วยการดูถูกว่าตรีประดับยังไร้คู่

... “จะว่าไปเธอนี้ก็อภัพนะตรีประดับ” เบญจภาเริ่มแล้วเดินวนรอบหญิงสาวอย่างยั่วอารมณ์ “ทั้งเรียนเก่ง ฐานะดี หน้าตาดี แถมยังประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่เรื่องความรักกับล้มเหลว คบกับผู้ชายก็คนต่อกี่คนก็ถูกเขาทิ้งเขาหลอกรวากับเศษขยะไม่มีราคา ถ้ามจริงนะ เธอนะ เคยคิดบ้างรีเปล่าว่าตัวเองมีความผิดปกติตรงไหนทำไมผู้ชายของเธอทุกคนถึงได้นอกใจเธอง่ายนัก แคฉันทระดิกนี้วหน้อยเดียวก็มา”

“กล้าถาม ! ก็เพราะเธอเอาตัวเข้าแลกไม่ใช่เธอถึงได้ผู้ชายเฮงชวยพวกนั้นไป”

เบญจภายักไหล่ราวกับไม่เห็นสิ่งที่ตรีประดับว่าเป็นเรื่องสำคัญ “เขาเปลี่ยนใจเพราะฉันไปยั่ว หรือเพราะเขาไม่ได้รักเธอจริง ๆ กันแน่ก็ลองคิดดูนะ อย่ามัวแต่โง่งมทำงาน ปล่อยให้ผู้ชายทิ้งไปจนสมฉายามาตามคานทองของเธอ”

(เฌอมา, 2560, น. 69 – 70)

จากข้อความตรีประดับเป็นผู้หญิงที่ทำงานเก่งกว่า มีหน้าตาและรูปร่างที่ดีกว่า เบญจภา แต่เมื่อเบญจภาได้แต่งงานก่อนตรีประดับทำให้เบญจภา รู้สึกว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่ามากกว่าตรีประดับ เบญจภาเห็นว่าการทำงานได้ดีและการมีหน้าตาและรูปร่างที่สวยงามของตรีประดับไม่ได้ทำให้ตรีประดับเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าได้เท่าตนเอง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอแนวคิดพิตาทิปไตยว่าผู้หญิงยอมรับว่าผู้ชายมีอำนาจที่จะเลือกผู้หญิงเป็นคู่ครอง ผู้หญิงโสดที่ไม่มีผู้ชายเลือกคือผู้หญิงที่ไร้ค่า จากข้อความเบญจภานำประเด็นที่ตรีประดับเป็นโสดตอกย้ำว่าตรีประดับเป็นผู้หญิงอภัพถึงจะมีหน้าที่การงานดีแต่ไร้วาสนาที่ผู้ชายจะเลือกไปเป็นภรรยา นอกจากนี้ความโสดของตรีประดับทำให้เบญจภาตอกย้ำว่าเธอเป็นผู้หญิงไม่ปกติเพราะผู้ชายที่เคยคบกับตรีประดับต่างพากันเปลี่ยนใจไปชอบผู้หญิงอื่น จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอให้เบญจภาทำให้ตรีประดับได้รับความอับยศเพราะถูกตอกย้ำว่าไม่สามารถหาคู่ครองได้ ส่วนตรีประดับที่มีข้อดีที่สามารถทำงานได้ดีและมีความสวยมากกว่ากลับยอมให้เบญจภาพูดจาตอกย้ำตนเองโดยไม่ได้แย้งเพราะมีบมในใจว่าตนเองยังหาสามีไม่ได้โดยไม่ยอมนำคุณค่าที่ตนเองมีมาโต้แย้งกับเบญจภาแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนตอกย้ำแนวคิดพิตาทิปไตยว่าผู้หญิงยอมรับอำนาจการตัดสินใจเลือกคู่ครองของผู้ชาย หากผู้หญิงยังเป็นโสดก็จะกลายเป็นความอับยศที่ถูกผู้หญิงที่มีคู่ครองนำความโสดมาเยาะเย้ยตอกย้ำ

จะเห็นได้ว่า นวนิยายได้นำเสนอชุดความคิดความโสดในด้านลบว่า ความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศด้วยการถูกดูถูก เยาะเย้ย และถูกประเมินค่าว่าไม่ปกติด้วยการด้อยค่าว่าเป็นคนที่ไร้คู่ จากการศึกษาพบว่านวนิยายนำเสนอว่าผู้หญิงโสดมักได้รับความอับยศประเด็นเรื่องการไร้คู่ครองโดยนำเสนอให้ตัวละครหญิงโสดถูกผู้หญิงที่ได้แต่งงานดูถูกว่ามีความผิดปกติจึงไม่มีผู้ชายสนใจ และถูกผู้ชาย ดูถูกว่าเป็นผู้หญิงที่ขาดเสน่ห์ การนำเสนอลักษณะนี้แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจการตัดสินใจเลือกผู้หญิงแก่ผู้ชาย ความโสดของผู้หญิงจึงมีความหมายด้านลบว่าเป็นความอับยศของผู้หญิงที่จะถูกด้อยค่าว่าเป็นได้แค่ผู้หญิงที่ไร้คู่เพราะผู้ชายไม่ยอมรับ

1.1.2 ถูกด้อยค่าว่าอับลักษณะ

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าอับลักษณะจึงต้องเป็นโสด ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 11 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) แหวนดอกไม้ (2547) สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว(2550) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) กามเทพพรรยา (2555) กามเทพออกศึก (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ็อนกล (2555) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557) แรตระเบิดคาน (2559)

1) ถูกด้อยค่าว่ามีความอับลักษณะภายนอก

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีความอับลักษณะภายนอก ปรากฏในนวนิยายจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2550) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) กามเทพพรรยา (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ็อนกล (2555) แรตระเบิดคาน (2559)

ในนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน (2531) ของ กรุง ญ ฉัตร เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศด้วยการถูกด้อยค่าว่าเป็นคนที่มีรูปลักษณ์ภายนอกอับลักษณะ ดังเหตุการณ์ที่ประกายรัศมีถูกเจียรदनัยประเมินว่าที่เธอยังเป็นโสดเพราะเธอเป็นคนไม่สวย

...“ตื่นทราบหรือกนะคะ ความสวยของตื่นอาจจะไม่เข้าขั้นนางงาม แต่มันสมอง ความรู้ ฐานะชาติตระกูลนี่สิคะ หาไม่ง่ายเลย ซีนยอมสละโสดอย่างง่าย ๆ ผู้ชายที่ตื่นเลือกก็ได้ฮือฮาแน่ จริงไหมคะ”

ร่ำ ๆ อยากรจะตอบไปว่า

โฮ้ย ! ไม่จริงครับ คุณหาความสวยไม่ได้เลย น่าเบื่อเหมือนยารุ ตลอดเวลาที่คุณพูด ผมเบื่อฉิบหาย เหมือนนางแก้วหน้าม้า...”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 6)

จากข้อความเยีรदनัยไปพบประกายรัศมีผู้หญิงโสดที่นงนุชแม่เลี้ยงของเขา แนะนำให้รู้จักและต้องการให้เป็นคู่รักของเยีรदनัยถึงแม้ว่าประกายรัศมีจะคิดว่าตนเองมีรูปลักษณ์ที่ อาจจะไม่สวยที่สุด แต่เธอก็คิดว่าตนเองมีคุณสมบัติที่สามารถทำให้ผู้ชายมาสนใจตนเองได้ แต่เยีรदनัยกลับประเมินว่าที่ประกายรัศมีต้องเป็นโสดเพราะรูปลักษณ์ภายนอกของเธอที่ไม่สามารถ ดึงดูดผู้ชายได้

ต่อมาเยีรदनัยนำเรื่องรูปร่างของประกายรัศมีมาวิจารณ์ให้นงนุชฟังทำให้ ประกายรัศมีได้รับความอภัยจากการวิจารณ์ของเยีรदनัย

...“ไม่ไหวละครับ ขึ้นแต่งงานกับยัยพุดมากนี้ ผมมีหวังใบ้กินน้ำลายพุด”

“น้ำจะพุดให้หนูหมีเธอลดการพุดของแบบนี้เราคุยกันได้”

“ไม่เอาครับผมไม่อยากได้ผู้หญิงหุ่นตะเกียบ”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 13)

จากข้อความประกายรัศมีได้รับความอภัยเพราะถูกเยีรदनัยประเมิน รูปลักษณ์ของเธอว่าไม่สวยทำให้ต้องเป็นผู้หญิงโสด จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่า ผู้ชายมีอำนาจที่จะกำหนดมาตรฐานรูปลักษณ์ของผู้หญิง เห็นได้จากเยีรदनัยตัดสินว่าสาเหตุที่ทำให้ ประกายรัศมีเป็นโสดเพราะรูปลักษณ์ของเธอไม่เป็นที่ต้องใจเยีรदनัยเนื่องจากเยีรदनัยประเมินว่า เธอมีพื้นที่ไม่สวยและมีรูปร่างที่พอมบางมากเกินไป เยีรदनัยนำเรื่องที่ประกายรัศมีมีรูปลักษณ์ที่ไม่ ถูกใจเขาไปแจ้งให้นงนุชทราบว่าเป็นสาเหตุที่เขาตัดสินใจจะไม่เลือกประกายรัศมีเป็นคู่ครอง ซึ่งถือว่าเป็น สิ่งที่ทำให้ประกายรัศมีได้รับความอภัยที่ต้องถูกเยีรदनัยด้อยค่ารูปลักษณ์ของเธอกับนงนุช อีกทั้งนงนุชมิได้โต้แย้งที่เยีรदनัยด้อยค่าเรื่องรูปลักษณ์ของประกายรัศมี แสดงให้เห็นว่านงนุชยอมรับ การกำหนดมาตรฐานรูปลักษณ์ของเยีรदनัย จึงกล่าวได้ว่าผู้เขียนต่อยอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้ อำนาจผู้ชายในการกำหนดมาตรฐานรูปลักษณ์ของผู้หญิง ดังนั้นผู้หญิงโสดจึงได้รับความอภัยเพราะ ถูกด้อยค่าว่ามีความอปลักษณ์ภายนอก

ในนวนิยายเรื่อง **สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2550)** ของ ณาธา เสนอชุด ความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่ามีรูปลักษณ์ภายนอก ที่ไม่น่าสนใจ ดังเหตุการณ์ที่นาคินทร์พุดถึงนายกากับบิดาหลานสาวตนเองและเป็นลูกศิษย์ของ นายกกว่าการแต่งกายของนายกาคือการแต่งกายที่มีลักษณะของผู้หญิงอายุมากที่ยังเป็นโสด

...“วันก่อนที่อาไปส่งนิตากลับมหา’ลัยยังเห็นแกใส่เสื้อเชิ้ตขาวติดกระดุมถึงคอ ผมก็ไว้ทรงบ๊อบตัดหน้าม้าจนปิดมาถึงตา สวมแว่นตากกรอบสีดำเหมือนนกฮูก กระโปรงก็ยาวเพื่อยวบปิดตาตุ่ม ตอนแกเดินข้ามถนน อาคิดว่าวิญญูณลอยข้ามฟากไปสิงในอาคารเรียนเสียอีก”

(ณารา, 2550, น. 15-16)

ต่อมา นาคินทร์ได้พบนายิกาอีกครั้ง เขาพบว่านายิกาได้เปลี่ยนแปลงการแต่งกายให้ทันสมัย นาคินทร์พูดถึงนายิกากับหลานสาวที่เป็นลูกศิษย์ของนายิกาว่า นายิกา ก็เหมือนกับผู้หญิงโสดที่หันมาเปลี่ยนแปลงการแต่งกายให้น่าสนใจเพื่อทำให้ผู้ชายสนใจแล้วตนเองจะไม่ต้องเป็นคนโสดอีกต่อไป

...“พวกผู้หญิงแก่ที่ลุกขึ้นมาสลัดคราบเก่าออกต่างก็หวังลงจากคานทั้งนั้น ไม่มีอะไรหรอก” เขาสายหน้าเบา ๆ พร้อมคาดเดา “แสดงว่าเธอต้องคิดจะจับใครอยู่แน่ ๆ”

(ณารา, 2550, น. 16)

จากข้อความจะเห็นว่า นายิกาตอนเป็นผู้หญิงที่แต่งกายไม่ทันสมัยถูกนำไปพูดลับหลังให้ได้รับความอับยศว่าที่เป็นโสดเพราะแต่งกายไม่ส่งเสริมบุคลิกภาพให้น่าสนใจ แต่เมื่อนายิกาเปลี่ยนแปลง การแต่งกาย นายิกาก็ถูกทำให้อับยศด้วยการถูกนำไปพูดลับหลังว่าเป็นผู้หญิงโสดที่เปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อหาคู่ครอง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้ชายมีอำนาจในการกำหนดรูปลักษณ์ภายนอกของผู้หญิงให้เป็นแบบที่ตนเองต้องการ เห็นได้จากนาคินทร์ วิจาร์ณการแต่งกายของนายิกาว่าไม่ทันสมัยซึ่งรูปลักษณ์ภายนอกของนายิกาไม่ตรงกับความสุขของ นาคินทร์ทำให้เขานำประเด็นการแต่งกายของนายิกามาด้อยค่านายิกาว่าต้องเป็นสาวโสดเพราะการแต่งกายที่ไม่ดึงดูดใจ

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก (2554)** ของ อัยย์เนญา เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีรูปลักษณ์ภายนอกที่ไม่น่าสนใจ ดังเหตุการณ์ที่สินินาถูกปิงดาวทำให้ได้รับความอับยศด้วยการตำหนิว่าสินินาเป็นโสด เพราะมีรูปลักษณ์ภายนอก ได้แก่ การแต่งกายและการแต่งหน้าที่ไม่ดึงดูดใจชาย

...“ปังแค่คิดว่าถ้าเจ้ช่วยอัพเกรดน้องนี้ พาเข้าสังคมไฮโซอาจจะได้ตักถังข้าวสาร นะฮ้าเพราะถ้ายังแต่งหน้าซิดเป็นผิอาจุมมา เสื้อผ้าประตูน้ำแบบนี้ มีหวังถ้าไม่ขึ้นคานก็มี แต่พนักงานตอกตอยมาชวนไปกินหอยกระทงอยู่วันยังค่ำละฮะ”

(อัยย์เนญา, 2554, น. 32 - 33)

จากข้อความปิงดาวเห็นว่าสินีนาฏเป็นผู้หญิงแต่ไม่ยอมแต่งหน้ากลับปล่อยให้ใบหน้าให้ซิดเขียวไร้สีสัน ปิงดาวทำให้สินีนาฏได้รับความอภัยด้วยการตำหนิสินีนาฏต่อหน้าว่า ใบหน้าที่ไร้เครื่องสำอางของสินีนาฏทำให้ใบหน้าของเธอซิดเขียวเหมือนวิญญานหญิงสูงวัย และเห็นแบบ การเลือกเสื้อผ้าของสินีนาฏว่าเลือกใส่เสื้อผ้าราคาถูกก็จะทำให้ผู้ชายที่เข้ามาจีบเป็นผู้ชายที่มีรายได้น้อย เพราะการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าราคาถูกของสินีนาฏแสดงให้เห็นว่าเธอมีฐานะการเงินไม่ดี ผู้ชายที่เข้ามาจีบจึงเป็นผู้ชายที่มีรายได้น้อย จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยเพราะถูกตอยค่าด้วยการดูหมิ่นว่าเป็นผู้ที่มีรูปลักษณะภายนอกอปลักษณ์เพราะไม่แต่งหน้าให้สวยงามและแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ไม่มีรสนิยมจึงทำให้เป็นโสด แสดงว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดพิเศษสภาพว่า ผู้หญิงต้องแต่งหน้าให้มีสีสันสวยงามและแต่งกายด้วยรสนิยมที่ดีเพื่อส่งเสริมบุคลิกให้เห็นถึงความเป็นผู้หญิง

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพธรรษา** (2555) ของ อิศยาห์ เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัยเพราะถูกตอยค่าว่ามีรูปลักษณะภายนอกที่ไม่น่าสนใจ ดังเหตุการณ์ที่อังกาบถูกพนักงานบริษัทหาคู่คิวิตตอตอยค่าว่าเธอต้องป็นโสดเพราะเธอมีรูปลักษณะภายนอกที่ไม่ดึงดูดใจผู้ชาย

...“ที่แท้ก็เรื่องยายแองจี้ นางมารร้ายประจำบริษัทของเรานี้เอง เมื่อไรยายปลวก นั้นจะไปให้พ้นจากบริษัทของเราก็ไม่รู้ใช้บริการมาตั้งนานแล้วหาคู่ก็ไม่ได้สักทีเรื่องมากก็เท่านั้น ขนาดพี่พริมยังจนปัญญาจะซ่อมบุคลิกของคุณเธอ หอมเองก็แทบขอยอมแพ้เหมือนกัน ไม่รู้จะสอนแต่งหน้าให้ยายแองจี้ทำไหนดิ หน้าตาประมาณนี้แต่บังคับหอมให้แต่งหน้าเหมือน แอฟ ทักษอร เลยส่งต่อให้พรารวันแทนดีกว่า” หอมหมื่นลี้กูรูด้านการแต่งหน้าที่มีหน้าที่แนะนำเรื่องการแต่งหน้าให้ลูกค้านายาว

“พรารดีก็อยากขอบายเหมือนกัน คนอะไรอยากจะได้คู่แต่ระดับลูกค้ำพรีเมียม ความคิดตื่นเงินที่สุด” แพรวพรารผู้มีหน้าที่ดูแลลูกค้ำกลุ่ม Average หรือพูดง่าย ๆ คือกลุ่มอัสลิซ้หฺเรเสริมขึ้นมาบ้าง

แองจี้ เจ้าของคอลัมน์ฟลายไฮวิทแองเจิล ในนิตยสารฟิงก์เลดี้ คือลูกค้ำมาราธอนของคิวิตตอที่ใช้บริการมายาวนานกว่าลูกค้ำคนไหน ๆ แต่ไม่มีหนุมใดยอมตกลงปลงใจคบ

หากับแม่สาวหุ่นอวบขาว ตาหยี ใบหน้าห้ำเหลียม มีเอกลักษณ์คือขนตาปลอมยาวหนึ่งนิ้ว สักที่

(อิสยาห์, 2555, น. 34)

จากข้อความ อังกาบ ได้รับความอับยศเมื่อถูกพนักงานบริษัทจัดหาคุณินทา ว่าอังกาบต้องเป็นโสทเพราะมีรูปลักษณ์ภายนอกที่อัปลักษณ์ ได้แก่ มีใบหน้าที่ไม่สวยงามและมีรูปร่าง ที่เกินมาตรฐานทำให้ไม่มีผู้ชายสนใจเลือกอังกาบไปเป็นคู่ถึงแม้ทางบริษัทจะมีพนักงานที่พยายาม ปรับปรุงบุคลิกภาพของอังกาบแต่อังกาบก็ยังไม่มีการสนใจ ทำให้พนักงานต่างเหยียดหยาม อังกาบว่าที่เธอยังต้องเป็นโสทเพราะมีใบหน้าที่อัปลักษณ์ พนักงานด้อยค่าหน้าตาของอังกาบด้วยการ เรียกอังกาบว่า ปลวก ซึ่งหมายถึงบุคคลที่มีใบหน้าที่ไม่สวย จากข้อความแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอ แนวคิดปิตาธิปไตยด้วยการให้อำนาจผู้ชายในการกำหนดลักษณะภายนอกของผู้หญิง จากข้อความจะ เห็นว่าพนักงานหญิงบริษัทหาคู่ต่างลงความเห็นว่าอังกาบเป็นโสทเพราะมีรูปลักษณ์ภายนอกที่ไม่ ดึงดูดใจชาย ได้แก่ เป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างท้วม ตาชั้นเดียว ใบหน้าเหลียม แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงให้อำนาจผู้ชายกำหนดลักษณะบุคลิกภายนอก ผู้หญิงที่เป็นโสทจะถูกทำให้อับยศด้วยการด้อยค่าว่ามี รูปลักษณ์ที่ผู้ชายไม่สนใจเป็นการการตอกย้ำแนวคิดปิตาธิปไตยของผู้เขียนว่าผู้หญิงยอมรับให้ผู้ชายมี อำนาจกำหนดบุคลิกภายนอกของผู้หญิง

นวนิยายเรื่อง **กามเทพออกศึก** (2555) ของ อุมาริกาท์ เสนอชุดความคิดว่า ความโสททำให้คนโสทได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีรูปลักษณ์ภายนอกที่อัปลักษณ์ ดังเหตุการณ์ที่พตด้วงได้รับความอับยศเพราะถูกหอมหมื่นลี้ด้อยค่าว่าเขามีรูปร่างอ้วนจึงทำให้เป็น โสท ดังนั้นพตด้วงจึงเหมาะกับอังกาบสาวโสทที่มีรูปร่างอ้วนเช่นเดียวกับเขา

...หอมหมื่นลี้นี้ก็ไม่ออกเลยว่าจะไปหาคู่ควงให้หมูตอนพ่อพันธุ์จากที่ไหน จนถึงวันนี้มีประชุมประจำสัปดาห์ และได้ยินกิมเอ๋ถึงลูกค้ำคนโปรดของคิวิตฮัตขึ้นมา

(อุมาริกาท์, 2555, น. 67)

จะว่าไปแองจี้ก็เข้าข่าย ขาว อวบ อิม เหมือนกัน ด้วยฝ่ายนั้นมี โฟร์โมสต์ขนาด พอพิตพอเหวี่ยงกับของเธอ หอมหมื่นลี้เลยมั่นใจว่านม คอถัมนิสต์สาวต้องกระแทกตา ผู้กำกับสุดหินแน่นอน...

สมรมุริกที่หมูตอนจอมที่นต้องปะทะกับนางสาวหน้าปลวกนั้นจะเป็นที่ไหนไป ไม่ได้นอกจากงานปาร์ตี้ที่บริษัทจัดขึ้นเดือนละสองครั้ง

(อุมาริกาท์, 2555, น. 68)

จากข้อความ พดด้วง เป็นลูกค้าชายโสดที่มาใช้บริการจัดหาคู่แต่เขากลับต้องได้รับความอับยศเพราะถูกหอมหมื่นลี้พนักงานบริษัทจัดหาคู่ต่อยาค่าว่าเขาเป็นลูกค้าที่ทำให้ลูกค้าหญิงสนใจได้น้อยและกล่าวเปรียบเทียบรูปร่างที่อ้วนของพดด้วงว่าเขามีรูปร่างเหมือนกับสัตว์ คือ หมู จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้ผู้ชายมีหน้าที่ดูแลครอบครัวเพราะฉะนั้นจึงเกิดการสร้างแนวคิดผู้ชายต้องมีรูปร่างที่สมส่วนแข็งแรงเพื่อปกป้องถึงความเป็นชายที่มีพลังกำลังเพื่อปกป้องครอบครัวต่อไปได้ ดังนั้นการเสนอให้พดด้วงเป็นผู้ชายที่มีรูปร่างอ้วนและยังเป็นโสด ความโสดทำให้พดด้วงถูกหอมหมื่นลี้ต่อยาค่าว่าเป็นชายที่มีรูปร่างเหมือนหมูและยังนำเสนอว่าคนโสดที่มีรูปร่างอ้วนควรได้คู่รักที่มีรูปร่างอ้วนเช่นกันดังปรากฏในเหตุการณ์ที่หอมหมื่นลี้วางแผนให้พดด้วงได้รู้จักกับ อังกาเป็น การแสดงให้เห็นว่าความโสดทำให้คนโสดถูกต่อยาค่าเป็นผู้ที่มีความอับลักษณะภายนอก

จะเห็นได้ว่านวนิยายได้นำเสนอชุดความคิดความโสดในด้านลบว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศด้วยการถูกต่อยาค่าว่าเป็นผู้ที่มีรูปร่างลักษณะภายนอกไม่ดึงดูดใจเพศตรงข้าม จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอว่าผู้หญิงโสดได้รับความอับยศด้วยการถูกผู้ชายผู้หญิง และสาวประเภทสองต่อยาค่าผู้หญิงโสด คือ ผู้หญิงที่มีรูปร่างลักษณะภายนอกไม่น่าสนใจ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ เช่น มีใบหน้ารูปเหลี่ยม ฟันเหยิน มีรูปร่างอ้วน ลักษณะการแต่งกาย เช่น แต่งกายไม่ทันสมัย เลือกรองผมที่ไม่ส่งเสริมบุคลิกภาพให้โดดเด่นซึ่งแสดงให้เห็นถึงการถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจผู้ชายในการกำหนดรูปร่างลักษณะภายนอกของผู้หญิง ส่วนผู้ชายโสดจะได้รับความอับยศด้วยการถูกผู้หญิงต่อยาค่าว่ามีรูปร่างอ้วนแสดงให้เห็นแนวคิดเพศสภาพที่สังคมกำหนดให้ผู้ชายมีรูปร่างที่สมส่วนเพื่อจะได้มีกำลังปกป้องผู้หญิงจึงกล่าวได้ว่านวนิยายเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกต่อยาค่าว่ามีรูปร่างลักษณะภายนอกที่อับลักษณะมากกว่าผู้ชาย

2) ถูกต่อยาค่ามีความอับลักษณะภายใน

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดถูกต่อยาค่ามีความอับลักษณะภายใน ปรากฏในนวนิยายจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ **กว่าจะลงจากคาน (2531) แหวนดอกไม้ (2547) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557)**

ในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน (2531)** ของ กรุง ญ ฉัตร เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกต่อยาค่ามีความอับลักษณะภายใน ดังเหตุการณ์ที่ประกายรัศมีได้รับความอับยศเพราะถูกเรียรดนัยต่อยาค่าว่าที่เธอต้องเป็นโสดเพราะเธอเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยชอบจัดการ

...เขาหายสงสัยแล้วละ เหตุใดหล่อนจึงไปค้างเติ่งบนคานอยู่เช่นนั้น แม้ว่าจะมีศักดิ์
สกุลสูงและนามสกุลใหญ่โตชนิดที่ใคร ๆ ได้ยินมักร้องอ้อถึง ด้วยความยิ่งใหญ่ แต่สิ่งเหล่านี้
ไม่ได้หมายความว่าทำให้ผู้ชายชอบหล่อนได้ ไม่มีผู้ชายคนไหนอยากพาดตนเองโจนลงนรก
เพราะได้ภรรยาเป็นผู้นำเจ้าก็เจ้าการและจุ่นจ้านหรอก การได้หล่อนเป็นเมียหมายความว่า
จะได้แม่อีกโสดหนึ่งด้วย

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 5-6)

จากข้อความประกายรัศมีได้รับความอภัยเพราะถูกเจียรตัญยด้อยค่าว่าที่
เธอต้องเป็นโสดเพราะเธอเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยชอบจัดการและซักถามผู้ชายมากจนเกินไป จะเห็นได้ว่า
ผู้เขียนเสนอให้เจียรตัญยมีอำนาจตัดสินใจว่าผู้หญิงที่มีนิสัยอย่างประกายรัศมีเหมาะสมแล้วที่เป็นโสด
เพราะประกายรัศมีมีนิสัยชอบบงการชีวิตผู้ชายซึ่งเจียรตัญยเห็นว่าเป็นลักษณะนิสัยที่บกร่อง แสดง
ให้เห็นว่าผู้เขียนนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจผู้ชายในการเป็นผู้นำ ดังนั้นผู้หญิงโสดที่มี
ความคิดเป็นของตนเองและบงการผู้ชายมากเกินไปจึงได้รับความอภัยเพราะถูกผู้ชายด้อยค่าว่าเป็น
ผู้หญิงที่มีนิสัยที่ผู้ชายไม่ต้องการ

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน เสนอชุดความคิด
ว่าความโสดทำให้ผู้ชายโสดได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่าไม่มีความกล้าหาญ ดังเหตุการณ์ที่
ลายสิ่งได้รับความอภัยเพราะถูกแหวนเพชรด้อยค่าว่าเขาเป็นผู้ชายที่ไม่มีความกล้าหาญ

...“ฟังนะผมไม่ได้พิศวาสคุณแม้แต่ชนิดเดียว อย่ามาโยกโย้ บ่ายเปียงไปเลย ไปตาม
สาธุการออกมาพบผมเดี๋ยวนี้ ผมไม่ต้องการพูดกับคุณ”

“หนอยโดนจับได้แล้วยังมาทำไก่อีกหรือ โห..ไม่แน่ว่าจริงนี่หว่า จะจีบฉันทันที อุตส่าห์
ต้นตันตามฉันทมาถึงนี่ แล้วทำไมไม่กล้ารับอย่างลูกผู้ชาย มิน่าล่ะถึงได้อยู่เป็นโสดไม่มีใครเอา
มาถึงปานนี้”

(ดวงตะวัน, 2547, น. 82-83)

จากข้อความแหวนเพชรเข้าใจผิดคิดว่าลายสิ่งแอบสะกดรอยตามเธอ
เพราะเขาสนใจเธอ แต่ความจริงแล้วลายสิ่งทำตามหาสาธุการสามีของดาวจงกลซึ่งเป็นน้องสาว
ของลายสิ่ง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอว่าแหวนเพชรเป็นผู้หญิงที่มีความคิดว่าผู้ชายต้องมี
ความกล้าหาญกล้ายอมรับความจริง เมื่อแหวนเพชรเชื่อว่าลายสิ่งแอบสะกดรอยตามเธอมาเพราะ
ลายสิ่งสนใจเธอแต่เมื่อแหวนเพชรพบว่าลายสิ่งปฏิเสธว่าเขาไม่ได้สะกดรอยตามเธอแหวนเพชรจึง
ด้อยค่าความเป็นชายของลายสิ่งว่าเขาไม่มีความกล้าในการยอมรับความจริง ดังนั้นแหวนเพชรจึง

ต่อว่าลายสิ่งให้เขาได้รับความอับยศว่าเธอไม่แปลกใจที่ทำไมเขายังมีสถานะโสด จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้ผู้ชายต้องเป็นคนกล้าหาญในการยอมรับความจริงเห็นได้จากแหวนเพชรคาดหวังที่จะให้ลายสิ่งยอมรับว่าเขาสะกดรอยตามเธอแต่เมื่อลายสิ่งปฏิเสธแหวนเพชรก็ด้อยค่าเขาว่าเป็นผู้ชายที่ไร้ความกล้าหาญ ดังนั้นความโสดจึงทำให้ผู้ชายได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นคนที่มีคุณลักษณะภายใน คือ มินิสัยไม่กล้าหาญ

ในนวนิยายเรื่อง **ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557)** ของ วัดตราเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีนิสัยที่บกพร่องจึงทำให้เป็นโสด ดังเหตุการณ์ที่เมธาวลัยได้รับความอับยศเพราะถูกเจษฎาตำหนิเรื่องนิสัย

...“ผมมีเรื่องอยากเตือนบอสอีกเรื่อง ถ้าบอสลดความเกรี้ยวกราด ลดความเย่อหยิ่ง อวดดีลงไปบ้าง ทำตัวน่าทะนุถนอม ผมว่าไม่นานอาจจะมีคนอยากแต่งงานกับบอสก็ได้ นะครับ”

เขาพูดอย่างไม่เกรงใจและไม่หวั่นว่าเธอจะยกย่อนกลับอย่างไร

“นี่เป็นเด็กเป็นเล็กอย่าริอ่านมาสอนฉันนะ ฉันโตกว่าหลายปี และฉันก็เป็นเจ้านาย คุณจำใส่หัวไว้ด้วย”

(วัดตรา, 2557, น. 14)

จากข้อความเมธาวลัยเป็นหัวหน้าของกฤษฎาแต่เนื่องจากเมธาวลัยยังเป็นโสดและเธอต้องการที่จะแต่งงาน กฤษฎาเมื่อรู้ว่าเมธาวลัยต้องการแต่งงานจึงกล้าตำหนิเมธาวลัยว่าสาเหตุที่ทำให้เมธาวลัยเป็นผู้หญิงโสดเพราะเธอมีนิสัยที่ไม่ต้องใจชาย จะเห็นได้ว่ากฤษฎาไม่เห็นคุณค่าว่า เมธาวลัยเป็นผู้หญิงที่มีศักยภาพการทำงานที่ดีจนสามารถดำรงตำแหน่งหัวหน้า กฤษฎาสร้างความอับยศให้เมธาวลัยตำหนิซึ่งหน้าว่าเมธาวลัยมีนิสัยที่บกพร่องที่ทำให้ผู้ชายไม่ต้องการเธอไปเป็นคู่ครองคือการเป็นผู้หญิงที่ทีนิสัย แข็งกร้าว กฤษฎาแนะนำเมธาวลัยให้เปลี่ยนแปลงนิสัยให้เป็นผู้หญิงที่อ่อนโยนเพื่อให้เหมือนกับผู้หญิงทั่วไปที่ผู้ชายจะได้รู้สึกอยากดูแล จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้ผู้หญิงต้องมีอุปนิสัยอ่อนหวานเพื่อปกป้องถึงความเป็นหญิง และเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้ชายมีอำนาจดูแลผู้หญิงเพราะผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ

จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้มีความอับลักษณะภายใน ได้แก่ การมีอุปนิสัยที่ทำให้เพศตรงข้าม คิดว่าเป็นข้อพิสูจน์ว่าคนโสดมีนิสัยที่บกพร่องทำให้ผู้หญิงและผู้ชายที่เป็นโสดได้รับความอับยศด้วยการถูก ต่อว่าทั้งต่อหน้าและลับหลัง เช่น ผู้ชายถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ชายที่ไม่มีคุณลักษณะ ส่วนผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่ามีข้อบกพร่องคือเป็นคนมีนิสัยแข็งกร้าว ชอบบงการ แสดงให้เห็นว่า

ผู้เขียนเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยให้ผู้ชายมีอำนาจดูแลผู้หญิง และเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้ผู้หญิงมีอุปนิสัยที่เรียบร้อย

3) ถูกด้อยค่าว่าเบี่ยงเบนทางเพศ

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่เกี่ยวข้องกับความโสดเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ **แหวนดอกไม้ (2547) ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) ดาวเกี่ยวเดือน (2555)**

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ดังเหตุการณ์ที่ลายสิ่งถูกแหวนเพชรถามว่าเขามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นชายรักชายหรือไม่

...“ถามจริงคุณเป็นสาวใช้ปะ ตอบมาตามตรงเถอะรับรองฉันไม่ปากโป้งหรอก ฉันเองก็มีเพื่อนผู้ชายที่เป็นสาวอยู่คน ที่ถามนี้ไม่ใช่อะไรหรอกนะ เราจะได้คบหากันง่ายกว่านี้ สบายใจด้วยกันทั้งสองฝ่ายล่ะ”

(ดวงตะวัน, 2558, น. 159)

...“ทำไมนะ ผมไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมผู้ชายที่อยู่เป็นโสดจะต้องโดนข้อหาว่าเป็นเกย์หรืออะไรแบบนี้ด้วยนะ ไม่สร้างสรรค์เลย คุณดูละครโทรทัศน์มากเกินไปหรือเปล่า”

(ดวงตะวัน, 2558, น. 162)

จากข้อความแหวนเพชรต้องการสอบถามลายสิ่งว่าเขาเป็นเกย์เหมือนกับเพื่อนของตนเองหรือไม่ เนื่องจากแหวนเพชรเห็นว่าลายสิ่งอายุมากแล้วแต่ยังมีสถานะโสด อีกทั้งลายสิ่งเป็นผู้ชายแต่เขากลับเปิดร้านดอกไม้ทำให้แหวนเพชรคิดว่าเขาน่าจะเป็นโสดเพราะมีความเบี่ยงเบนทางเพศ ส่วนลายสิ่งรู้สึกไม่พอใจและตั้งคำถามกับแหวนเพชรว่าทำไมผู้ชายโสดอย่างเขาต้องถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้ชายโสดต้องรู้สึกอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เห็นได้จากลายสิ่งเป็นผู้ชายที่มีความสามารถด้านการงานที่ใช้ฝีมืออย่างการจัดดอกไม้แต่งงานดังกล่าวสังคมคิดว่าเป็นงานที่เหมาะสมกับผู้หญิง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้การทำงานที่ใช้ความปรานีเป็นงานของผู้หญิง เมื่อลายสิ่งเป็นผู้ชายที่มีสถานะโสดที่ประกอบอาชีพด้วยการเปิดร้านดอกไม้จึงต้องได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเบี่ยงเบนทางเพศเพราะประกอบอาชีพที่ไม่ตรงกับเพศสภาพความเป็นชาย

ในนวนิยายเรื่อง **ลุ่มหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551)** ของ ป้าหนอนและคณะ เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดต้องได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ดังเหตุการณ์ที่จอมนางถูกเพื่อน ๆ ในกลุ่มทำให้รู้สึกอภัยด้วยการดูถูกว่าจอมนาง เป็นโสดเพราะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

...สอกของนิรวิติเกยกันกับเพื่อนอีกคน จอมนาง หรือ ไอ้จอมของ เพื่อน ๆ สาว อดีตดั๊มเมเยอร์นี่กหมั่นไส้ ไอ้..ไม่ใช่สินะ แม่นี่ก็อีกจะมาช่วงชิงดอกไม้หาอะไรมีทราบก็ ออกแนวทอมสุดฤทธิ์ ดูลิ..แม่แต่วันที่ต้องมางานแต่งงานเพื่อน เป็นวันที่สาว ๆ แต่ละคน ประชันความสวย แม่คุณยังมาในแจ๊คเกิ้ลหนึ่งกลับสีน้ำตาลลูกว้าว มีรสนิยมหน่อยเพราะ รู้จักหาของอาร์มานี่มาใส่ จะยืมมาหรือเปล่านั้นไม่รู้

(ป้าหนอน และคณะ, 2551, น. 13)

จากข้อความจอมนางมักถูกเพื่อน ๆ ในกลุ่มทำให้รู้สึกอภัยเพราะดูถูกว่า เธอมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเนื่องจากเธอมีลักษณะเหมือนผู้ชาย ดังเหตุการณ์ที่นิรวิติเพื่อนของ จอมนางทำให้ จอมนางได้รับความอภัยด้วยการดูถูกว่าจอมนางเป็นผู้มีความเบี่ยงเบนทางเพศจึงไม่มี คุณสมบัติที่จะมาแย่งช่อดอกไม้ของเจ้าสาวเพราะเห็นว่าจอมนางเป็นผู้หญิงโสดที่มีความเบี่ยงเบนทาง เพศโดยดูจาก การแต่งกายของจอมนางที่ชุดของจอมนางไม่ได้เน้นความสวยงาม

...คิดถึงตรงนี้จอมนางก็ขี้กโหล่และปีบข้อนิ้วของตัวเองเล่นเบา ๆ พร้อมกับส่าย หน้าน้อย ๆ อย่างหน่าย ๆ ยิ่งเงเธอก็ไม่ได้คิดจริงจังกับการพนันไร้สาระนั้นอยู่แล้วนี่จะ เสียเวลาคิดไปมากมายทำไม

...ถ้าบังเอิญมีโอกาสมาถึงละ

จู่ ๆ อีกคำถามก็ผุดขึ้นมาในความคิด มันทำให้มุมหนึ่งของริมฝีปากบางกระตุกขึ้น แน่นนอนว่าคำตอบคือ ต้องคว้าเอาไว้ซะสิ การทำให้เพื่อน ๆ พวกนั้นที่นึกดูถูกเธอ เสมอว่าเป็นแค่ทอมบอยอ้าปากค้างได้มันน่าสนุกน้อยเสียไหมละ..จริงไหม

(ป้าหนอน และคณะ, 2551, น. 212)

จากข้อความจอมนางถูกเพื่อนผู้หญิงด้อยค่าว่าเธอมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง เพศเพราะจอมนางมักจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสมกับความเป็นหญิง อีกทั้งจอมนางยังเป็น โสดทำให้เพื่อน ๆ คาดเดาว่าจอมนางน่าจะมีสถานะโสดตลอดไปเพราะคิดว่าจอมนางชอบเพศ เดียวกันจะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพด้วยการเสนอว่าผู้หญิงต้องแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่

แสดงความเป็นผู้หญิง จากเหตุการณ์ในข้อความจอนางไปงานเลี้ยงแต่งงานของเพื่อนแต่กลับแต่งกายต่างจากเพื่อนผู้หญิงคนอื่น ผู้เขียนเสนอให้จอนางเป็นผู้หญิงโสดที่แต่งกายไม่ตรงกับเพศสภาพ ความเป็นหญิงจึงทำให้จอนางถูกเพื่อนด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทำให้จอนางรู้สึกอับยศที่ถูกเพื่อน ๆ ด้อยค่าว่าเธอมีความเบี่ยงเบนทางเพศ

ในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน (2555)** ของ รอมแพง เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้ผู้ชายโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ดังเหตุการณ์ที่ ม.ร.ว. จันทราภาณุ ได้รับความอับยศเพราะถูกเพื่อน ๆ ของประกายดาวนินทาว่ามีพฤติกรรมชายรักชาย

...“จันทร์ไหน ชื่อเหมือนผู้หญิงเชียว” จิตสุภางค์มองหาพลาญก็พูดไป

“หม่อมราชวงศ์จันทราภาณุ นวรัตน์ ไล่แกะดั่งจะตาย หลังเขาจริงเชียว หล่อมาก รวยมากแล้วก็ตระกูลดีสุด ๆ หนุ่มสังคมที่กำลังเป็นที่จับตามองของสาว ๆ หลายคนเชียว ละ” มิลินทร์ทำงานเป็นนักข่าวสังคมให้กับหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งจึงค่อนข้างจะรอบรู้และว่องไวในเรื่องของคนระดับที่เป็นข่าว

“อายุเท่าไร”

“สามสิบห้าจะสามสิบหกแล้วละ บ้านเขาเรียกว่าวัง วังนวรัตน์ เป็นหลานปู่ของเจ้าของวัง เลือดเจ้าเต็มตัวเชียวละแก เพราะแม่เป็นหม่อมหลวงแล้วไปแต่งงานกับหม่อมเจ้าอีก”

“สามสิบห้าเป็นเกย์หรือเปล่า”

“บ้า ! เกย์อะไร คงผู้หญิงแทบไม่เข้าหน้า”

“อ้าวแก เกย์สมัยนี้แอบแมนก็มีนะยะ”

(รอมแพง, 2556, น. 43)

จากข้อความ ม.ร.ว. จันทราภาณุเป็นผู้ชายที่เกิดในตระกูลที่ดี เป็นคนมีฐานะ และมีหน้าตาดี แต่เมื่อเขาเป็นผู้ชายที่มีอายุ 35 ปีแล้วแต่ยังมีสถานะโสดทำให้ถูกผู้หญิงนินทาว่าเขาอาจจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แสดงให้เห็นว่านวนิยายนำเสนอว่าผู้ชายที่มีสถานะโสดแม้จะมีคุณสมบัติที่ดีแต่เมื่อยังไม่แต่งงานความโสดก็เป็นสาเหตุให้ได้รับความอับยศด้วยการถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดบทบาทให้ผู้ชายต้องแต่งงานมีครอบครัว นอกจากนี้ตามธรรมชาติของผู้ชายต้องสนใจผู้หญิง ดังนั้นผู้ชายที่อายุมากแล้วแต่ไม่สนใจผู้หญิงและยังมีสถานะโสดคนในสังคมจะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรม

เบี่ยงเบนทางเพศเพราะเห็นว่าผู้ชายอายุมากแล้วมักจะสนใจผู้หญิงหากยังไม่สนใจแปลว่าน่าจะสนใจเพศเดียวกัน

จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีความเบี่ยงเบนทางเพศ โดยพบว่านวนิยายเสนอให้ผู้ชายโสดได้รับ ความอับยศทั้งต่อหน้าและถูกนินทาด้วยการด้อยค่าว่ามีความเบี่ยงเบนทางเพศเพราะมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับเพศสภาพ ได้แก่ เป็นผู้ชายแต่ทำงานที่ใช้ความประณีต และเป็นผู้ชายที่มีฐานะและหน้าตาดีแต่อายุมากแล้วยังมีสถานะโสด ส่วนผู้หญิงโสดได้รับความอับยศซึ่งหน้าด้วยการถูกด้อยค่าว่ามีความเบี่ยงเบน ทางเพศเนื่องจากมีพฤติกรรมที่ไม่ตรงกับเพศสภาพ ได้แก่ มีพฤติกรรมห้าวหาญไม่เรียบร้อยและเลือกแต่งกายทะมัดทะแมงโดยไม่สนใจแต่งกายเพื่อดึงดูดความสนใจ

จากการศึกษาชุดความคิดความโสดในนวนิยายพบว่านวนิยายนำเสนอชุดความคิด ความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้บุคคลที่มีสถานะโสดถูกคนในสังคมด้อยค่าจนคนโสดรู้สึกอับยศทั้ง การถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ที่หาคู่ครองไม่ได้ การถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ที่ความอับลักษณะทั้งภายนอกและภายใน นอกจากนี้คนโสดยังถูกด้อยค่าว่ามีความเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งแสดงให้เห็นว่านวนิยายนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยโดยการเสนอให้ตัวละครหญิงโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ และความโสดยังทำให้ตัวละครหญิงโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้มีความอับลักษณะ ตัวละครหญิงที่เป็นโสดในนวนิยายจะรู้สึกอับอายและเจ็บใจเพราะรู้สึกว่าตนเองถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่บกพร่องแสดงให้เห็นว่านวนิยายนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจผู้ชายในการตัดสินใจเลือกผู้หญิง และผู้หญิงก็ยอมรับในอำนาจของผู้ชายที่จะเป็นฝ่ายตัดสินใจเลือกตนเอง ส่วนแนวคิดเพศสภาพพบว่านวนิยายเสนอว่าคนโสดทั้งหญิงและชายจะถูกด้อยค่าว่าเบี่ยงเบนทางเพศด้วยการเสนอว่าตัวละครที่มีสถานภาพโสดจะถูกตัวละครอื่นด้อยค่าว่ามี ความเบี่ยงเบนทางเพศเนื่องจากตัวละครโสดมีพฤติกรรมไม่ตรงกับเพศสภาพ เช่น เป็นผู้ชายแต่มีอาชีพเป็นคนจัดดอกไม้ เป็นผู้หญิงแต่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าคล้ายผู้ชาย

1.2 ความโสด คือ ความทุกข์

จากการศึกษานวนิยายที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ โดยปรากฏการนำเสนอ ดังนี้

1.2.1 ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์ ปรากฏในนวนิยายจำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ สามหนุ่มเนื้อทอง (2540) โสดสโมสร (2544) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) กามเทพพรรษา (2555) ดาวเกี่ยวเดือน (2556) บ่วงรักกับดักวิวาท (2557) ปฏิบัติการหักคานทอง (2558) โสดพร้อมเลิฟ (2558) กลรักแฟนกามะลอ (2559) แบ่งได้ดังนี้

1) ทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้าง

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้าง ปรากฏในนวนิยายจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ โสดสโมสร (2544) หนุมโสดในฝัน (2549) สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2555) บันทึกหนุมไม่ยอมโสด (2553) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) ดาวเกี่ยวเดือน (2556)

ในนวนิยายเรื่อง โสดสโมสร (2544) ของ ว.วินิจฉัยกุล เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดเกิดความทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้าง ดังเหตุการณ์ที่เจนใจยอมรับกับแจ้ันว่าความโสดทำให้เธอเป็นทุกข์เพราะเธอเหงาและต้องการผู้ชายมาดูแลแต่เพราะเธอเป็นผู้หญิงโสดที่มีฐานะและการทำงานที่ดีทำให้เธอกังวลว่าผู้ชายที่เข้ามาจะหลอกลวงเพื่อหวังทรัพย์สินของเธอ

...“พี่รู้ตัว ผู้หญิงโสด อายุมาก ไม่สวย แต่มีเงินอย่างพี่” เธอพูดถึงตัวเองอย่างเปิดเผย ไม่มีทีท่าจะหลบเลี่ยงเข้าข้างตนเอง “เป็นพวกโซคร้าย อย่างเขาเรียกว่ามีอัตราเสี่ยงสูงไงละแจ้ันคือไม่ค่อยจะเจอผู้ชายดี ๆ คนเข้ามาคบก็หวังหลอกเอาเงินเรานั้นแหละ”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 97)

จากข้อความเจนใจยอมรับกับแจ้ันว่าเธอคบหากับเทียนทั้งที่รู้ว่าเทียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแต่เจนใจก็เลือกที่จะคบกับเทียนต่อไปเพราะคิดว่าเทียนทำให้เธอหายเหงาและไว้ใจได้

...ผมพูดไม่ออก เจนใจไม่ได้แคบอย่างที่ผมเคยคิด เธอดูคนออกมากเอากการ ผมซักสงสัยตจิด ๆ ว่า เธอเองก็ดูเทียนออกเท่า ๆ กับผมดูออกเหมือนกันเพียงแต่เธอไม่ไว้วายออกมาเท่านั้น

เธอพูดต่อไปเหมือนเดาใจผมได้

“พี่ชอบมีใครสักคนที่เราไว้ใจได้อย่างเทียน เขาเป็นคนที่หวังดีกับเรา ไม่มีอะไรต้องสงสัยความจริงใจ เขาหวังพี่ พี่ก็หวังเขา นิสัยเราเข้ากันได้ดี ไปไหนมาไหนก็ได้บ่อย ๆ ต่อไปพี่ว่าจะพาอาม้าไปทัวร์กับเขาบ้างบางครั้ง แกจะได้ไม่หงุดหงิดที่ต้องอยู่เฝ้าบ้าน เทียนก็เห็นด้วย มันลงตัวดีใช่ไหมแจ้ัน”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 97)

จากเหตุการณ์ข้างต้นใจยอมรับกับแฉับว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่ไม่มีโชคมี เพราะอายุมากแล้วยังเป็นโสด ความโสดนี้ทำให้ใจมีความทุกข์เพราะต้องการผู้ชายที่ไว้ใจได้มา คอยดูแลจึงกล่าวได้ว่านวนิยายนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะความเหงา แสดงให้เห็นแนวคิด ปีศาจปีศาจว่าผู้ชายมีอำนาจในการดูแลผู้หญิงและผู้หญิงต้องการผู้ชายมาคอย ดูแลถึงแม้ผู้หญิงจะมีหน้าที่การงานและฐานะที่ดีหากยังเป็นโสดก็ทำให้เกิดความเหงา ไม่นั่นคงทาง อารมณ์ดังนั้นผู้หญิงจึงต้องการผู้ชายมาดูแล

ในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **หนุ่มโสดในฝัน** (2549) ของ Katensnk นำเสนอ ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดรู้สึกอ้างว้าง ดังเหตุการณ์ที่ กบ ชายหนุ่มที่มีพฤติกรรมชายรักชายที่เพิ่งเลิกกับคนรัก เมื่อ กบ ต้องกลับมาใช้ชีวิตโสดทำให้ เขาารู้สึกอ้างว้างจนต้องตัดสินใจไปออกไป ผ่อนคลายความทุกข์ที่เกิดจากความเหงา

...ผมอยู่ในภาวะของการขาดแฟนมากกว่า 1 ปี คู่รักคนสุดท้ายเพิ่งโบกมือ บ้าย บายกับผมเมื่อปีที่ผ่านมาก่อนที่จะถึงปีใหม่ด้วยซ้ำ ผมต้องฉลองความเป็นโสดโดยมีเพียง เพื่อนเท่านั้นที่อยู่ข้างกาย

(Katensnk, 2549)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอว่าความโสดทำให้คนโสดเกิด ความทุกข์เพราะต้องการการดูแลจากคนรัก จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอให้รับรู้สึกว่าตนเองต้องเป็นทุกข์ เนื่องจากไร้คู่รักมาเป็นเวลากว่า 1 ปี ความอ้างว้างจากการขาดคนรักทำให้เขารู้สึกว่าแม้เขาจะได้รับ ความรักจากเพื่อน ๆ แต่ความรักนั้นไม่ทำให้เขามีความสุขเท่ากับความรักที่ได้จากคนรัก ดังนั้นกบจึง ต้องบรรเทาความทุกข์ที่เกิดจากการอ้างว้างเพราะขาดคู่ครองด้วยการออกไปหาคนที่จะมาเป็นคนรัก คนใหม่

...ผมแต่งตัวดูดีสุดชีวิตเพื่อออกไปเที่ยวยามค่ำคืนหลังจากเลิกจากงานสัมมนา ของบริษัท จุดประสงค์ของการออกจากห้องนอนในโรงแรมที่แสนอบอุ่นมาเผชิญอากาศ ช้างนอกที่หนาวเหน็บ นอกจากเพื่อการพักผ่อนแล้ว ผมกำลังมองหาประสบการณ์ ใหม่ ๆ ในชีวิตกับหนุ่มดี ๆ สักคนที่ผมอาจมีโอกาสดูใจและสานความสัมพันธ์ด้วย

(Katensnk, 2549)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้ชายโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้างผลของความทุกข์ใจทำให้เขาหาคู่ครองคนใหม่ เพราะไม่สามารถทนกับความทุกข์ที่เกิดจากความรู้สึกอ้างว้างเพราะขาดคู่ครองได้อีกต่อไป

ในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **บันทึกหนุ่มไม่ยอมโสด (2553)** ของ Secrethurs นำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ผู้ชายโสดรู้สึกอ้างว้าง ดังเหตุการณ์ที่ เคน วัลย์รูนชายที่เป็นโสดมาตลอดทำให้เขาไม่เคยรู้ว่าการได้รักและการถูกรัก เป็นอย่างไรด้วยเหตุผลดังกล่าวเคนจึงไม่ต้องการที่เป็นโสดอีกต่อไปเพราะความโสดทำให้เขาต้องทนอ้างว้าง ดังนั้นเมื่อเคนได้เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขาจึงตั้งเป้าหมายว่าจะหาผู้หญิงเพื่อมาเป็น คู่รักให้ได้

...วันแรกของการเข้ามาหาลัยของผม ผมคิดว่าที่นี่แหละที่จะทำให้ผมรู้จักกับคำว่า รัก ดังนั้นเป้าหมายของผมสำหรับที่นี่ก็คือ “แฟนสวย ๆ สักคนก่อนจบ”

(Secrethurs, 2553)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอให้เห็นชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ชายโสดที่ทำให้เขารู้สึกอ้างว้างเนื่องจากสถานะโสดทำให้เขาไม่เคยได้รับความเอาใจใส่จากคนรัก ดังนั้นความทุกข์จากความอ้างว้างจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ชายโสดต้องการหาคนรักเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นจากความทุกข์อันเกิดจากความรู้สึกอ้างว้างเพราะไร้คู่

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก (2554)** ของ อัยย์เนญา เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดเกิดความทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้าง ดังเหตุการณ์ที่สินินาฏไม่ต้องการเป็นโสดเพราะกลัวจะต้องเสียชีวิตลำพัง

...“มันต้องไม่เป็นอย่างนี้ซี เจ็ต้องไม่เป็นอย่างป่า” สินินาฏร้องไห้กับอกซิวนนท์ ด้วยน้ำเสียงสะอื้น เธอบอกถึงสิ่งที่ตนเองกลัวนั้นคือการจากไปอย่างเดียวดายเพราะความทรงจำของพ่อกับแม่คือครอบครัวที่แสนอบอุ่น การจากไปของคุณป่าที่เรือนแสงตะวันในจังหวัดเชียงรายจึงถือว่าเดียวดายยิ่งนัก

“ป่าไปโดยที่ไม่มีอ้อมกอดของคนรักส่งจาก ไม่มีกระทั่งปลายทางที่รอรับ”

นั่นต่างหากที่สินินาฏกลัว ร่างบางร้องไห้ปริ้มใจแทบขาดในอ้อมกอดของ ชิวนนท์ วินาทีนี้เองเขาถึงเพิ่งเข้าใจ นี่เองคือเหตุผลที่เธอกลัวการขึ้นคานเพียงเพราะไม่ยอมจากโลกนี้ไปอย่างโดดเดี่ยว

(อัยย์เนญา, 2558, น. 416 – 417)

จากข้อความสั้นนี้มาทุกขใจเพราะกังวลว่าหากเธอเป็นโสดเธอต้องเสียชีวิต
 อย่างว่าแห้วเหมือนกับป่าของเธอที่เป็นโสดและเสียชีวิตโดยที่ไม่มีใครดูใจ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอว่า
 ความโสดทำให้สั้นนาฏเป็นทุกข์เพราะรู้สึกว้าเหว แสดงให้เห็นว่านวนิยายเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่า
 ผู้หญิงต้องการผู้ชายมาดูแลเห็นได้จากสั้นนาฏต้องการแต่งงานเพื่อให้มีสามีมาดูแลสั้นนาฏจึงพยายาม
 หลีกหนีความโสดด้วยการพยายามหาคู่ครองให้ได้

ในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน (2556)** ของ รอมแพง เสนอชุดความคิด
 ว่า ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้าง ดังเหตุการณ์ที่ประกายดาวรู้สึกว่าการโสดทำให้
 ให้ตนเองยังมีความทุกข์เพราะรู้สึกว้าเหวที่ไม่มีโอกาสได้ทำหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร

...แม้ประกายดาวตอนนี้มีอะไรที่ค่อนข้างจะเพียบพร้อมเหมือนจะสุขสมบุญรมมี
 เพื่อนฝูงห้อมล้อม แต่ในบางคราวเมื่อเห็นสายใยความผูกพันของคนที่มีครอบครัวอย่างพวก
 เพื่อน ๆ ก็ทำให้เธออดไม่ได้ที่จะรู้สึกอ้างว้างลึก ๆ

(รอมแพง, 2556, น. 37)

จากข้อความประกายดาวรู้สึกว่าการโสดทำให้ชีวิตที่สมบูรณ์แบบของ
 ตนเองที่มีทั้งรูปสมบัติและทรัพย์สมบัติยังไม่เต็มที่ไม่เต็มที่ไม่เพราะความโสดยังทำให้ประกายดาวยัง
 รู้สึกเป็นทุกข์เนื่องจากเธอรู้สึกว้าเหวและอ้างว้างเพราะประกายดาวเห็นเพื่อนของเธอที่แต่งงานมี
 ครอบครัวได้ทำหน้าที่ของแม่ที่ได้ดูแลลูก ๆ ประกายดาวรู้สึกว่าการโสดทำให้เธอไม่ได้รับรู้ถึง
 ความผูกพันระหว่างคนในครอบครัวนั้นคือความผูกพันที่เกิดขึ้นระหว่างแม่และลูก แสดงให้เห็นว่า
 ผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพที่สังคมกำหนดว่าผู้หญิงมีหน้าที่เป็นแม่เพื่อดูแลบุตร ดังนั้นความโสด
 จึงทำให้ผู้หญิงโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้างที่ยังไม่ได้ทำหน้าที่ของความเป็นแม่

จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้
 บุคคลที่มีสถานภาพโสดต้องเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้าง จากการศึกษาพบว่านวนิยายนำเสนอให้
 ตัวละครหญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้างจากการต้องการมีสามีคอยดูแล และจากการต้องการ
 ได้ทำหน้าที่แม่เพื่อดูแลบุตร แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงโสดต้องทุกข์ใจ
 เพราะรู้สึกว้าเหวเนื่องจากไม่มีสามีคอยดูแลแสดงให้เห็นถึงการนำเสนอว่าผู้หญิงยอมรับให้ผู้ชายมี
 อำนาจเหนือกว่าที่จะมาเป็นผู้ดูแลชีวิต และแนวคิดเพศสภาพว่าผู้หญิงโสดต้องทุกข์ใจเพราะไม่ได้ทำ
 หน้าที่ดูแลบุตรแสดงให้เห็นถึงการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสังคมว่าผู้หญิงจะมีความสุขได้ต้องทำ
 หน้าที่ของความเป็นแม่เพื่อจะได้มีความสุขจากการสร้างความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ส่วนความทุกข์
 ของผู้ชายทั้งผู้ชายที่มีพฤติกรรมชายรักชาย และผู้ชายที่กำลังอยู่ในช่วงการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ผู้เขียนเสนอว่าความโสดทำให้ผู้ชายเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอ้างว้างจากการขาดคนรักมาดูแล ดังนั้นผู้ชายโสดจึงแค่ต้องการหาคนรักมาทำให้ตนเองไม่รู้สึกเหงาเท่านั้น

2) ทุกข์เพราะอับอาย

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่นำเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอับอายที่ไร้คู่ ปรากฏในนวนิยายจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ **กามเทพธรรษา (2555) โสทร้อมเสิร์ฟ (2558) กลรักแฟนก้ามะลอ (2559)**

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพธรรษา (2555)** ของ อีสย่าห์ เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดต้องเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอับอาย ดังเหตุการณ์ที่ธรรษารู้สึกอับอายที่ไม่เคยมีแฟนจึงตัดสินใจโกหกเพื่อน ๆ ว่าตนเองเคยคบกับผู้ชาย

...เมื่อคืนนี้หล่อนต้องแต่งเรื่องว่าเคยอกหักเพราะพี่อัทด้วยความอายเพราะขึ้นเพื่อน ๆ รู้ว่าหล่อนไม่เคยมีแฟนมาก่อนสักคน หล่อนคงอับอายจนไม่รู้อะไรจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน

(อีสย่าห์, 2555, น. 22)

จากข้อความธรรษาไม่เคยมีแฟนจึงทำให้เป็นโสดมาตลอด ธรรษารู้สึกอับอายที่จะให้เพื่อน ๆ ที่ทำงานรู้ว่าตนเองเป็นโสดไม่เคยมีผู้ชายมาสนใจ ธรรษาจึงตัดสินใจปิดสถานะโสดของตนเองด้วย การโกหกว่าเคยมีคนรักเพื่อหลีกเลี่ยงความอับอาย จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอให้เห็นว่าความโสดทำให้ผู้หญิงเป็นทุกข์เพราะการไม่มีผู้ชายมาสนใจเป็นเรื่องที่น่าอับอาย แสดงให้เห็นแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงยอมรับอำนาจของผู้ชายให้ผู้ชายเป็นฝ่ายตัดสินใจเลือกตนเองเป็นคู่ครองและถือว่าการถูกผู้ชายเลือกเป็นคู่รักคือการพิสูจน์ให้คนอื่นเห็นว่าตนเองมีคุณค่าจนทำให้ผู้ชายตัดสินใจที่จะเลือก

ในนวนิยายเรื่อง **โสทร้อมเสิร์ฟ (2558)** ของ รทิวัตร บุญเกียรติ เสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดต้องเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอับอาย ดังเหตุการณ์ที่ริศราารู้สึกอับอายที่จะให้คนรู้ว่าตนเองเป็นโสด

...“ฉันไม่ไหวแล้วแก ฉันอยากแต่งงาน”

“แกรู้หรือเปล่าว่าฉันอยากไปดูหนังในโรงหนัง แต่ฉันก็ไปไม่ได้ คนสวยอย่างฉันจะไปนั่งดูหนังในโรงคนเดียวได้อย่างไรน่าชายหน้าจะตาย ทุกวันนี้ฉันเลยต้องซื้อตั๋วไปดูที่บ้านถึงทีวีที่บ้านฉันมันจะจอใหญ่มากก็เถอะแต่ทั้งภาพทั้งเสียงมันสู้จอโรงหนังได้ที่ไหนละ

ฉันอยากไปนั่งกินไอติมที่ร้าน แต่ถ้าให้ไปนั่งกินคนเดียว ใคร ๆ ก็รู้กันหมดซิว่าไม่มีใครเอาฉัน”

(รวีพัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 198 – 199)

จากข้อความริศราต้องทุกข์ใจเพราะรู้สึกอับอายที่จะให้คนในสังคมรู้ว่าตนเองเป็นโสท จะเห็นว่านวนิยายนำเสนอว่า ผู้หญิงถึงแม้จะเป็นคนสวยโดดเด่นแต่หากยังเป็นโสท ความโสทก็ทำให้ต้องทุกข์เพราะอับอายที่หาคู่ไม่ได้ นวนิยายเสนอให้ริศราเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องการเพื่อไม่ให้คนในสังคมสังเกตว่าเธอยังเป็นโสทแสดงให้เห็นการนำเสนอว่าความโสททำให้คนโสทต้องเป็นทุกข์เพราะความอับอายจนไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างคนปกติได้โดยเฉพาะผู้หญิงโสท การนำเสนอให้ริศราเห็นว่าการแต่งงานคือทางออกสุดท้ายที่จะทำให้เธอสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติแสดงให้เห็นว่านวนิยายนำเสนอว่าผู้หญิงโสทยังยึดติดกับค่านิยมว่าการมีคู่ครองคือสิ่งที่ชีวิตว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่ปกติเพราะมีคุณสมบัติเพียงพอให้ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง แสดงให้เห็นแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้ชายมีสิทธิ์ในการเลือกผู้หญิงและผู้หญิงให้อำนาจผู้ชายในการเลือกตนเอง

ในนวนิยายเรื่อง **กลรักแพนกำมะลอ (2559)** ของ ตะวัน เสนอชุดความคิดว่าความโสททำให้คนโสทต้องเป็นทุกข์รู้สึกอับอาย ดังเหตุการณ์ที่นลินีรู้สึกเป็นทุกข์เพราะอายที่จะต้องไปงานแต่งงานคนเดียว

...“เอาละโสทและสวยอย่างฉันไม่เห็นมีอะไรน่าอาย ผู้หญิงไม่มีแพนก็มีเยอะเยอะไปทำให้ยามลเสียตายเป็นต้องสละโสทแล้วกัน” เมื่อให้กำลังใจตนเองเสร็จ หญิงสาวจึงสำรวจความเรียบร้อยอีกรอบก่อนจะเดินออกจากห้องพัก หัวใจดวงน้อยเต้นแรงไม่หยุดด้วยความตื่นเต้นปนหวาดระแวงกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีกไม่ถึงชั่วโมงข้างหน้า

(ตะวัน, 2559, น. 35)

จากข้อความนลินีต้องไปงานแต่งงานของวิมลภาเพื่อนร่วมรุ่นที่ไม่ถูกกัน ตั้งแต่สมัยเรียน นลินีอายที่จะให้วิมลภารู้ว่าตนเองยังเป็นโสทในขณะที่วิมลภาได้แต่งงาน ความโสททำให้นลินีเป็นทุกข์เพราะรู้สึกหวาดระแวงว่าตนเองจะต้องขายหน้าเพราะไปงานแต่งงานเพียงลำพังเนื่องจากไม่มีคู่รักไปด้วย

จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอว่าความโสททำให้ผู้หญิงโสทต้องทุกข์ใจเพราะอับอายที่จะต้องไปพบกับผู้หญิงที่ได้แต่งงานก่อน แสดงให้เห็นว่านวนิยายนำเสนอแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงให้ความสำคัญกับการแต่งงานเพราะผู้หญิงที่เป็นโสทจะรู้สึกอายที่ตนเองยังไม่ถูก

ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครองแสดงให้เห็นถึงยอมรับอำนาจของผู้ชายว่าผู้หญิงที่ถูกผู้ชายเลือกคือผู้หญิงที่มีคุณค่า หากยังเป็นโสดแสดงว่ามีข้อบกพร่องจึงเป็นเรื่องที่ผู้หญิงรู้สึกอับอาย

3) ทุกข์เพราะความโสดเกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วย

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่นำเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะความโสดเกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วย ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **บ่วงรักกับดักวิวาท์ (2557) มาตามคานทอง (2560)** ในนวนิยาย **บ่วงรักกับดักวิวาท์ (2557)** ของ วงศ์มนิต นำเสนอชุดความคิด ความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดเพราะสถานะโสดมีผลต่อการเจ็บป่วย ดังเหตุการณ์ที่ ปุณยวีร์หญิงสาวที่ยังหาคู่ครองไม่ได้ ปุณยวีร์มีอาการปวดท้องอย่างมากเมื่อเธอไป พบแพทย์ก็พบว่าตนเองป่วยเป็นโรคช็อกโกแลตซิส ปุณยวีร์พบว่าสถานะโสดของเธอเป็นปัญหาใน การรักษาโรคดังกล่าวเนื่องจากแพทย์แนะนำให้เธอมีบุตรเพื่อรักษาอาการ

...“มีหลายวิธีรับทั้งการใช้ยาและการผ่าตัด ส่วนใหญ่เราจะให้โปรเจสเทอโรนหรือ ยาคุมกำเนิด ซึ่งทั้งแบบทานและฉีดจะช่วยลดอาการปวดลง แต่จะทำให้คุณไม่มีประจำเดือนประมาณสามเดือน ลักษณะเหมือนคนทานยาคุมปกติ อาจจะมีอาการหงุดหงิด ขาปลายมือ ปลายเท้าบวม แต่ถ้าคุณไม่เลือกวิธีใช้ยาและยังมีอาการปวดมากอยู่ เนื่องจาก ชีสนี่โตขึ้นเรื่อย ๆ เราก็จะใช้การผ่าตัดซึ่งมีสองวิธี คือ จะเป็นการผ่าตัดเอาตัวชีสนี่ออก แต่คุณก็มีโอกาสกลับมาเป็นใหม่ได้อีก กับอีกวิธีก็คือรับมีลูกให้พอใจก่อนแล้วค่อยตัดออกก็ยังไม่สาย วิธีนี้คือตัดที่ตัวต้นเหตุคุณจะได้ไม่กลับมาเป็นซ้ำอีกครั้ง”

“มีลูก ฉันทันจะมีลูกได้อย่างไร สามียังหาไม่ได้เลย” เสียงหนึ่งดังขึ้นในความคิดหลังจาก ทราบวิธีการที่จะรักษาโรคนี

(วงศ์มนิต, 2557, น. 29)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะพบว่าสถานะโสดเป็นอุปสรรคในการรักษาอาการป่วย เนื่องจากการรักษาอาการป่วยจะต้องมีบุตรเพราะหากผ่าตัดรังไข่แล้วจะไม่สามารถมีบุตรได้ ดังนั้น ความโสดจึงทำให้ผู้หญิงโสดทุกชีวิตต้องการจะมีบุตรแต่ยังหาคู่ครองไม่ได้

ในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง (2560)** ของ เฌอมา นำเสนอชุดความคิดความโสด ด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดเพราะสถานะโสดมีผลต่อการเจ็บป่วย ดังเหตุการณ์ที่ตรีประดับหญิงสาวที่ยังเป็นโสดเกิดอาการปวดท้องอย่างรุนแรงจนหมดสติ เมื่อตรีประดับถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล แพทย์ที่ตรวจพบว่าอาการปวดท้องอย่างรุนแรงของเธอเกิดจากถุงน้ำรังไข่ด้านซ้ายแตก แพทย์จึงรักษาด้วยการตัดถุงน้ำรังไข่ด้านซ้ายออก เมื่อตรีประดับฟื้นจาก

การผ่าตัดและพบว่าตนเองถูกตัดรังไข่ด้านซ้ายไปก็ทำให้เธอเป็นทุกข์ว่าหากเธอยังมีสถานะโสดและ
ถุงน้ำรังไข่ด้านขวาแตกอาจทำให้เธอถูกตัดรังไข่ด้านขวาจนทำให้เธอไม่สามารถมีบุตรได้

...“จริงอยู่ที่ฉันยังมีลูกได้แต่ใครจะรู้ว่าพรุ่งนี้ฉันอาจช่วยถูกตัดมดลูกไปอีกข้างก็ได้”

“โอกาสน้อยมากที่จะเกิดซ้ำข้างที่เหลือ”

“ใครจะรับประกันได้ละ ถึงได้ฉันก็ไม่เชื่อ ฉันจะไม่ยอมเสี่ยงกับความดวงสวยของตัวเองอีกแล้ว !”

หญิงสาวสวนกลับทันควันแล้วยกมือขึ้นลูบคางตัวเอง เธอครุ่นคิดแล้วนั่งนาน
นึ้ยย้อนถึงช่วงเวลาหลายวันที่ผ่านมาที่เธอรู้สึกเหมือนตกนรกทั้งเป็นกับความคิดที่ว่าตนเอง
มีลูกไม่ได้

เธอเคยรับรู้ถึงความรู้สึกการเป็นมาตามไร้รังไข่มาแล้ว การต้องใช้ชีวิตอย่าง
ไร้ทายาท ไร้ลูกน้อยสืบทอดสมบัติและนามสกุลมันเป็นทุกข์เช่นไร

(เสมอมา, 2560, น. 111)

จากข้อความผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะอาการเจ็บป่วยที่เกิดจากระบบสืบพันธุ์อาจทำให้คนที่ต้องการมีบุตรแต่ยังเป็นโสดไม่สามารถมีบุตรได้

จะเห็นได้ว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่ทำให้คนโสดตระหนักได้ว่าสถานะโสดของตนเองส่งผลกระทบต่ออาการเจ็บป่วยจากการศึกษาพบว่าการเสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยจะเสนอเฉพาะโรคที่เกี่ยวข้องกับระบบสืบพันธุ์ของผู้หญิงโสดแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายเน้นให้เห็นว่าความโสดเป็นปัจจัยที่เพิ่มความทุกข์ให้กับผู้หญิงที่เป็นโสด

4) ทุกข์เพราะถูกกดดันให้หาคู่ครอง

จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่นำเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะถูกกดดันให้หาคู่ครอง ปรากฏในนวนิยายจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ **ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)**

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)** ของ พบพร นำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ผู้ชายโสดรู้สึกกดดันจากความคาดหวังให้มีคู่ครองจากคนในครอบครัว ดังเหตุการณ์ที่ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ ชายหนุ่มโสดที่ยังไม่

ตัดสินใจเลือกคู่ครองเพราะเขาต้องการผู้หญิงที่เขาคิดว่าเหมาะสมกับเขา แต่เมื่อเวลาผ่านไปคนในครอบครัวของ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ต่างกังวลที่เขายังเป็นโสดในขณะที่ญาติวัยเดียวกับเขาต่างแต่งงานมีครอบครัว ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ญาติของ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์จะหาคู่ครองให้เขา การกระทำของญาติทำให้ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์รู้สึกเป็นทุกข์เพราะรู้สึกกดดันและอัดอั้นใจที่ต้องถูกญาติจัดการหาคู่ครองให้

...ว่าแล้วก็รู้สึกเชิงอย่างหาที่สุดไม่ได้ถึงขนาดกระโจนตัวออกจากเตียงคว้าเสื้อผ้ายัดใส่กระเป๋าขอลี้ภัยอย่างด่วนทีเดียว อยู่วังนี้ไม่ได้แล้ว มีโอกาสโดนคลุมถุงชนแหง ๆ จะต้องออกตามหารักแท้ให้เจอให้ได้

(พบพร, 2558, น. 18)

จากข้อความจะเห็นว่าผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความทุกข์เนื่องจากสถานะโสดทำให้ผู้ชายโสดถูกญาติกดดันให้รับหาคู่ครองซึ่งการถูกญาติก้าวร้าวเรื่องการมีคู่ครองทำให้ผู้ชายโสดไม่มีความสุข เนื่องจากขาดอิสระในการหาคู่ครอง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอว่าผู้ชายโสดยังคงต้องการสิทธิในการตัดสินใจที่จะเลือกคู่ครองด้วยตนเอง เพราะผู้ชายคือหัวหน้าครอบครัวที่จะต้องเลือกภรรยาที่ตรงกับความต้องการ หากผู้ชายยังคงสมรัทจะเป็นโสดเพราะต้องการหาคู่ครองที่เหมาะสมกลัวถูกก้าวร้าวจากญาติความโสดก็ทำให้ผู้ชายโสดเกิดความทุกข์จากการกดดันของญาติ

จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์ จากการศึกษาพบว่า นวนิยายเสนอว่าความโสดทำคนโสดต้องทุกข์ใจ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) ทุกข์เพราะอ้างอ้าง เสนอว่า ความโสดทำคนโสดต้องทุกข์ใจเพราะรู้สึกอ้างอ้างที่จะต้องอยู่คนเดียวโดยพบว่าผู้เขียนจะเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกอ้างอ้าง เพราะรู้สึกว่าตนเองไม่มีคู่ครองคอยดูแล และเป็นทุกข์เพราะคิดว่ายาม บั้นปลายชีวิตต้องเสียชีวิตลำพัง และเสนอว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ชายโสดที่ทำให้ชายโสดไม่มีความสุขเพราะขาดคนรักมาคอยดูแล 2) ทุกข์เพราะอับอาย เสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงต้องทุกข์ใจเพราะอับอายที่จะให้คนอื่นรู้ว่าตนเองไม่ได้ถูกผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกว่าตนเองไม่ปกติจึงใช้ชีวิตด้วยการปกปิดสถานะโสด 3) ทุกข์เพราะความโสดเกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วย เสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดเนื่องจากสถานะโสดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วย โดยนวนิยายจะเสนอว่าผู้หญิงที่ป่วยเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์จะเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าหากอาการป่วยรุนแรงขึ้นและตนเองยังหาคู่ครองไม่ได้จะทำให้ไม่สามารถมีบุตรได้ และการมีบุตรจะช่วยรักษาอาการเจ็บป่วยได้แต่เนื่องจากยังมีสถานะโสดจึงเกิดความทุกข์ว่าสถานะโสดทำให้ตนเองไม่สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยได้

4) ทุกข์เพราะถูกกดดันให้หาคู่ครอง เสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ชายโสดที่ต้องการจะหาคู่ครองที่พอใจแต่กลับถูกรอคอยกดดันให้มีคู่ครอง

5) ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวของคนโสดเป็นทุกข์ ปรากฏในนวนิยายจำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ กิจกรรมชายโสด (2516) กว่าจะลงจากคาน (2531) โสดสโมสร (2544) แหวนดอกไม้ (2547) ปฏิบัติการสลายโสด (2554) กามเทพปราบมาร (2555) โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558) Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรตจีบ (มปป.) ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์ (2560)

5..1) ทุกข์เพราะถูกตั้งคำถามว่าทำไมไม่สมานึกในครอบครัวเป็นโสด

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวเป็นทุกข์เพราะถูกตั้งคำถามว่าทำไมไม่สมานึกในครอบครัวเป็นโสด ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558)

ในนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน (2531) ของ กรุง ญ ฉัตร เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวของคนโสดเป็นทุกข์เพราะถูกตั้งคำถามว่าทำไมไม่สมานึกในครอบครัวยังมีสถานะโสด ดังเหตุการณ์ที่นางนุชบอกกับเจียรดน้อยว่าเธอมักถูกคนรอบข้างถามว่าทำไมเจียรดน้อยยังมีสถานะโสด

...“กลัวเป็นหนุ่มขึ้นคานเหลือเกินค่ะ ไปไหน ๆ ใคร ๆ ก็ชอบถามว่าเมื่อใดลูกชายจะลงจากคานทั้งทีก็เป็นผู้ชายเปอร์เฟค”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 202)

จากข้อความ นางนุช แม่เลี้ยงของเจียรดน้อยต้องรู้สึกทุกข์ใจเพราะคนรอบข้างมักจะถามว่าเจียรดน้อยซึ่งถือว่าเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบทั้งหน้าตา ฐานะความรู้เหตุใดจึงยังมีสถานะโสด จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้ผู้ชายมีหน้าที่ในการแต่งงานเพื่อสร้างและดูแลครอบครัว ผู้ชายที่มีความพร้อมแต่เมื่ออายุมากแล้วยังไม่มีครอบครัวจึงถือเป็นเรื่องผิดปกติทำให้คนในครอบครัวของผู้ชายโสดต้องรู้สึกทุกข์ใจเพราะต้องถูกคนรอบข้างสอบถาม

ในนวนิยายเรื่อง โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558) ของ รติวัตร บุญเกียรติ เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวของคนโสดเป็นทุกข์เพราะถูกตั้งคำถามว่าทำไมไม่สมานึกในครอบครัวยังมีสถานะโสด ดังเหตุการณ์ที่แพรวพรรณรายมารดาของพลอกถักทุกข์ใจที่เพื่อน ๆ สอบถามว่าบุตรสาวจึงยังมีสถานะโสด

...“คุณแม่อยากคุยกับลูกเรื่องคุณนะค่ะ”

อะไรนะ ! คุณตัวนั้นหรือ พลอยถักทวนคำนี้ในใจซ้ำ ๆ ยุคนี้ พ.ศ.นี้ ยังมีการดูตัวอีก
หรือนี้

“คุณแม่คิดว่าถึงเวลาที่ลูกจะมีคู่ครองดี ๆ กับเขาเสียทีนะจ๊ะ อายุของลูกก็จะ
สามสิบแล้วสมควรที่จะแต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาได้แล้ว อีกอย่าง แม่เบื่อ เบื่อที่ต้องคอยตอบ
คำถามของเพื่อน ๆ เรื่องแฟนของลูกเต็มที แต่ยังไม่ถึงลูกก็ไม่ต้องกังวลไปหรอกนะจ๊ะ เพราะ
คนที่คุณแม่จะพามาให้ลูกดูตัวเป็นหนุ่มหล่อ การศึกษาดี ชาติตระกูลสูง ที่สำคัญคือมีฐานะ
ไม่ด้อยไปกว่าเรา”

(รพีวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 15)

จากข้อความแพรวพรรณรายรู้สึกทุกข์ใจเพราะถูกเพื่อน ๆ ถามถึง
พลอยถักบุตรสาวที่อายุ 30 ปีแล้วแต่ยังมีสถานะโสด แพรวพรรณรายทนความทุกข์ใจที่เพื่อน ๆ มัก
ถามถึงสถานะโสดของพลอยถักไม่ไหวจึงหาวิธีให้พลอยถักด้วยการดูตัว จากข้อความแสดงให้เห็นว่า
ผู้เขียนเสนอแนวคิดเพศสภาพ คือ สังคมกำหนดให้ผู้หญิงแต่งงานมีครอบครัว พลอยถักอายุ 30 ปี
แล้วแต่ยังเป็นโสดจึงยังไม่ได้ทำหน้าที่ที่สังคมคาดหวังให้ผู้หญิงทำคือการเป็นแม่ ดังนั้นเมื่อพลอยถัก
อายุมากแล้วแต่ยังไม่แต่งงานจึงทำให้บุคคลรอบข้างสงสัยจึงตั้งคำถามสาเหตุการเป็นโสดของพลอย
ถักกับพรรณรายทำให้พรรณรายต้องทุกข์ใจเพราะความไม่สบายใจ นอกจากนี้เหตุการณ์จากข้อความ
ดังกล่าวยังเสนอให้เห็นแนวคิดปิตาธิปไตยที่สังคมให้อำนาจผู้ชายในการเป็นหัวหน้าครอบครัว
เพื่อดูแลผู้หญิง เห็นได้จากแพรวพรรณรายพยายามหาผู้ชายที่ดีให้มาดูตัวพลอยถักแสดงให้เห็นว่า
ผู้หญิงยอมรับอำนาจผู้ชายที่จะให้อำนาจผู้ชายมาคุ้มครองดูแล อีกทั้งผู้หญิงที่ได้แต่งงานก็จะไม่ถูก
สังคมมองว่ามีความผิดปกติแพรวพรรณรายจึงพยายามหาวิธีให้พลอยถักเพื่อให้ตนเองสบายใจที่ลูกสาว
จะได้แต่งงานมีครอบครัว และตนเองจะได้ไม่ต้องทุกข์ใจเพราะต้องคอยถูกซักถามว่าทำไมลูกสาวจึง
ยังเป็นโสด

5.2) ทุกข์เพราะกังวลว่าจะไม่มีคนดูแลคนโสด

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้
คนในครอบครัวเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าคนโสดต้องใช้ชีวิตลำพังไม่มีคนดูแล ปรากฏในนวนิยายจำนวน
2 เรื่อง ได้แก่ โสตสโมสร (2544) Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรตจีบ (ม.ป.ป.)

ในนวนิยายเรื่อง โสตสโมสร (2544) ของ ว.วินิจฉัยกุล เสนอชุด
ความคิดว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวของคนโสดเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าคนโสดจะไม่มีคนดูแล
ดังเหตุการณ์ที่พี่น้องของ มิราเป็นห่วงที่มิรายังไม่ได้แต่งงาน

...พี่น้องทุกคนได้ดีทั้งนั้นประกอบอาชีพการงานเป็นหลักเป็นฐานไม่มีใครเหลวไหล พ่อแม่ที่จากไปแล้วก็หลับตาตายไปอย่างหมดห่วง พี่ชายคนโตของมิราก็สร้างตัวขึ้นมาจนมีฐานะชั้นเศรษฐี เขาเป็นพี่ที่ตีมากที่สุดสำหรับน้องทุกคนโดยเฉพาะมิรา ส่วนพี่สาวก็แต่งงานไปกับนักธุรกิจและมีกิจการค้าของตนเอง น้องสาวคนเล็กเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางโรคผิวหนังมีคลินิกส่วนตัว ดารา นางแบบแห่งกันไปรักษาผิวหนังกันเต็มรับทรัพย์อ้ออีกเหมือนกันในบรรดาพี่น้องทั้งหมด มิราคนเดียวที่ยังไม่แต่งงานผมว่าเพราะข้อนี้เองพี่น้องจึงค่อนข้างเป็นห่วงและมีความรู้สึกว่ามีรายยังไม่พ้นอกทุกคนมีภาระที่ต้องเอาใจใส่มากบ้าง น้อยบ้างตามกำลังเวลาว่างของแต่ละคน

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 46)

จากข้อความพี่น้องของมิราเป็นห่วงมิราเพราะเธอเป็นคนเดียวที่ยังไม่ได้แต่งงาน ทุกคนจึงทุกขใจเพราะกังวลว่าไม่มีใครดูแลมิรา ทุกคนจึงพยายามดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของมิราเพราะรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงตัวคนเดียวทุกคนจึงคอยเอาใจใส่มิรา จะเห็นได้ว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวกังวลว่าคนโสดจะไม่มีใครดูแล โดยเฉพาะผู้หญิงโสดครอบครัวจะรู้สึกว่ามีผู้หญิงโสดเหมือนเด็กที่พี่น้องต้องเป็นผู้ปกครองคอยดูแล แสดงให้เห็นแนวคิดปิตาธิปไตยว่าผู้หญิงต้องมีผู้ชายดูแล อำนาจการปกครองผู้หญิงอยู่ที่ผู้ชายเนื่องจากผู้หญิงที่แต่งงานเมื่อมีสามีคอยดูแลแล้วคนในครอบครัวก็หมดห่วง

ในนวนิยายเรื่อง **Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรดจิบ (ม.ป.ป.)** ของปุยฝ้าย เสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนในครอบครัวเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าคนโสดจะไม่มีใครดูแล ดังเหตุการณ์ที่มารดาของดารีกาไม่ต้องการให้ดารีกาเป็นโสดตามที่พระได้เตือนมา

...“วันนี้คุณแม่นิมนต์หลวงปู่ท่านมาที่บ้านเพราะเป็นวันพระใหญ่ แล้วอยู่ ๆ หลวงปู่ท่านก็ทักคะ ท่านบอกว่าให้คุณดอลลี่ไปสวดถอนคำสาบานที่วัดหรือไม่ก็สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ไหนก็ได้ ไม่อย่างนั้นจะต้องขึ้นคานไปตลอดชีวิต บางทีคุณดอลลี่อาจจะเคยไปบนบานอะไรกับใครเอาไว้ในชาติก่อนเลยทำให้คุณดอลลี่ต้องอยู่รอเนื้อคู่ที่เคยไปสาบานกันเอาไว้”

ปกติก็ไม่เห็นว่าคุณแม่จะเชื่อเรื่องพวกนี้เลยสักครั้งเดียว แต่ทำไมอยู่ ๆ ครั้งนี้ถึงได้ดูจริงจังขนาดนี้

(ปุยฝ้าย, ม.ป.ป, น. 53)

จากข้อความแม่ของดารีกากังวลว่าดารีกาอาจต้องเป็นโสดตามที่พระได้เตือนมา ด้วยความกังวลใจเธอก็แนะนำให้ดารีกาไปถอนคำสาปเพื่อที่จะได้ไม่ต้องเป็นโสด

...“นี่คุณแม่ดูจริงจังไปหน่อยไหมคะ หนูว่า”

“คุณแม่ก็ต้องจริงจังค่ะคุณดอลลี่ การขึ้นคานนี้ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ นะคะตอนนี้คุณดอลลี่ยังสาว ยังสวย ยังมีคุณแม่กับคุณตาเป็นเพื่อน แต่คุณดอลลี่ต้องคิดถึงอนาคตด้วยนะคะว่าถ้าคุณดอลลี่ไม่ได้แต่งงาน แล้วคุณแม่กับคุณตาทายจากไป คุณดอลลี่จะอยู่ยังไง เกิดเจ็บป่วยตอนแก่ขึ้นมาใครจะอยู่ดูแลคะ”

(บุยฝ้าย, ม.ป.ป, น. 54)

จากข้อความจะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอให้แม่ของดารีกาซึ่งเป็นคนในครอบครัวของคนโสดเป็นห่วงว่าหากดารีกาเป็นโสดไม่มีคนดูแล แสดงให้เห็นว่านวนิยายนำเสนอว่าผู้หญิงหากยังเป็นโสดจะทำให้ครอบครัวเป็นห่วงเกรงว่าจะไม่มีผู้ดูแลแล้วว่านวนิยายตอกย้ำให้ผู้หญิงเห็นความสำคัญของการมีคู่เพราะการไม่มีคู่ทำให้ครอบครัวเป็นกังวล

5.3) ทุกข์เพราะความโสดสัมพันธ์กับดวงชะตา

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนในครอบครัวเป็นทุกข์เพราะความโสดสัมพันธ์กับดวงชะตา ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **ปฏิบัติการสลายโสด (2554) หัวใจไกลคนทอง (2555)**

ในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **ปฏิบัติการสลายโสด (2554)** ของ Mintchocolate เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดดังเหตุการณ์มารดาของริทต้องเป็นทุกข์เมื่อรู้ว่าสถานะโสดของเคนบุตรชายส่งผลต่อดวงชะตาของเธอ หากริทสามารถหาคู่ครองได้ภายใน 3 เดือน จะทำให้มารดาพ้นเคราะห์ได้ ดังนั้นมารดาของริทซึ่งไม่เคยทุกข์ใจที่บุตรชายยังมีสถานะโสด แต่เมื่อรู้ว่าสถานะโสดของบุตรชายทำให้ดวงชะตาของตนเองเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นได้จึงเป็นทุกข์ที่บุตรชายยังมีสถานะโสด

...“แม่ไปหาหมอมา มะ มะ หมอเค้าบอกแม่ว่าแม่...” เอาแล้วไงผมหน้าซีดเผือด ผมกลัวว่าแม่จะเป็นโรคร้ายนะซี

“หมอเค้าบอกให้ลูกแต่งงานภายใน 3 เดือน ^^” นั่นไงแม่เป็นมะเร็งจริงด้วย อือ ๆ TT หะ !!!

“เมื่อกี้แม่ว่าไงนะครับ” ผมถามเพื่อความแน่ใจ

“แม่น่ะไปหาหมอดูมา หมอดูบอกว่าแม่อะดวงกำลังแย ให้แก้ไขโดยให้ลูกแต่งงาน แต่ต้องภายใน 3 เดือนเท่านั้น”

(Mintchocolate, 2554)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเป็นทุกข์เพราะสถานะโสดของบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับโชคชะตาของตนเอง

ในนวนิยายเรื่อง **หัวใจไกลคานทอง (2555)** ของ เขมปัดณ์ เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเนื่องจากความโสดกำลังจะส่งผลกระทบต่อดวงชะตาของตัวคนโสดและส่งผลกระทบต่อดวงชะตาผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังเหตุการณ์ที่พบพรพี่สาวของพราวพุธรู้ว่าพราวพุธน้องสาวที่ยังเป็นโสดกำลังจะประสบเคราะห์ร้ายซึ่งเคราะห์ร้ายจะหายไปหากพราวพุธสามารถหาคู่ครองได้

...พบพรจึงนำคำทำนายที่ถอดจากบุพนิมิตที่เห็นภาพพราวพุธประสบอันตรายมาปรึกษาคุณแม่ ซึ่งภาพคำทำนายนั้นถอดเป็นคำพยากรณ์ได้ว่า

ถึงคราวปีชง หากคู่สมพงษ์แต่งงานแก้เคล็ด

จากนั้นสามพี่น้องจึงได้ข้อสรุปว่า ถึงเวลาที่ต้องยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ พราวพุธหาคุณแม่ให้พบก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ร้ายขึ้น

(เขมปัดณ์, 2555, น. 194)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเนื่องจากสถานะโสดจะทำให้น้องสาวมีเคราะห์ ดังนั้นเมื่อพี่สาวรู้ว่าการมีคู่ครองจะช่วยให้น้องสาวพ้นเคราะห์ได้สถานะโสดของน้องสาวจึงสร้างความทุกข์ใจให้กับพี่สาว

จะเห็นได้ว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเนื่องจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดทราบว่าสถานะโสดของบุคคลที่ใกล้ชิดของตนเองส่งผลกระทบต่อดวงชะตาทั้งส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อคนโสด แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอว่า ความโสดเป็นสถานะที่ไม่เป็นมงคลดังนั้นมนุษย์จึงต้องมีคู่ครองเพื่อให้ดวงชะตาเปลี่ยนไปในทางที่ดี

5.4) ทุกข์เพราะเห็นว่าคนโสดถูกใส่ความ

จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนในครอบครัวเป็นทุกข์เพราะเห็นว่าคนโสดถูกใส่ความ ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)**

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน ผู้เขียน เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ทุกข์ใจเนื่องจากพบว่าคนโสดถูกบุคคลที่ไม่หวังดีนำสถานะโสดสร้างเรื่องเพื่อใส่ร้ายให้คนโสดเสื่อมเสียดังเหตุการณ์ที่มารดาของแหวนเพชรต้องทุกข์ใจที่ได้ทราบข่าวลือจากคนในหมู่บ้านว่า แหวนเพชร ยังเป็นโสดเพราะต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอย่างเสรี

...นางประนอมนั่งดมยาหน้าซัดเผือด ด้วยว่าสิ่งที่ได้ไปได้ยินได้ฟังมาสะท้อนก้องใน หัวอกผู้เป็นแม่

“มันเปลี่ยนผู้ชายไม่ซ้ำหน้า ทำตัวเหมือนพวกหากิน แต่นี่ยอมให้เขาเอาฟรี ๆ อ้างว่ารักอิสระไม่แต่งงาน โห้ มันเข้าเคাঁออกจะตาย อายุอานามออกจะปูนั้นแล้ว ไม่แต่งงานเสียทีนะ ไม่น่าเลยนะ เห็นมันมาแต่เล็กแต่น้อย”

น้ำตาคนเป็นแมรินไหลลงมาอย่างสุดกลั้น ผู้หญิงที่กำลังเป็นหัวข้อสนทนาของ

ชาวบ้านร้านตลาดในเวลานี้จะเป็นใครอื่นไปไม่ได้เลยนอกจากลูกสาวคนเดียวของนาง

(ดวงตะวัน, 2558, น. 370)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า มารดาของแหวนเพชรเมื่อได้รู้ว่าสถานะโสดของแหวนเพชรถูกบุคคลที่ไม่หวังดีนำไปสร้างข่าวลือที่สอดคล้องกับความคิดของคนในหมู่บ้านว่า แหวนเพชรอายุมากแล้วแต่ยังมีสถานะโสดก็เพราะแหวนเพชรมีความสุขที่ได้เปลี่ยนคู่เพื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการถูกนินทาด้วยเรื่องดังกล่าวทำให้มารดาของแหวนเพชรต้องทุกข์ใจอย่างมาก ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดที่ต้องรู้ว่า บุตรสาวอาจถูกใส่ความ

จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนที่เกี่ยวข้องกับคนโสด จากการศึกษาพบว่านวนิยายเสนอว่าความโสด ทำให้คนในครอบครัวเป็นทุกข์มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทุกข์เพราะถูกตั้งคำถามว่าเหตุใดสมาชิกในครอบครัวจึงเป็นโสด โดยเสนอว่าผู้ชายและผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบสร้างความทุกข์ใจให้คนในครอบครัว เพราะต้องคอยหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกตั้งคำถามว่าเหตุใดคนในครอบครัวจึงเป็นโสด 2) ทุกข์เพราะกังวลว่าจะไม่มีผู้ดูแลคนโสดโดยเสนอว่าผู้หญิงโสดจะทำให้ครอบครัวเป็นห่วงว่าจะไม่มีสามีคอยดูแลแสดงให้เห็นว่านวนิยายตอกย้ำแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจผู้ชายในการดูแลผู้หญิง 3) ทุกข์เพราะความโสดสัมพันธ์กับดวงชะตาโดยเสนอว่าความโสดทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเป็นทุกข์เพราะสถานะโสดของคนโสดบุคคลส่งผลกระทบต่อดวงชะตาของบุคคลที่ใกล้ชิดและต่อตัวคนโสด 4) ทุกข์เพราะเห็นว่า

คนโสดถูกใส่ความโดยเสนอว่า ความโสดทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนโสดทุกขใจเพราะเห็นว่าคนโสดถูกคู่อรินำสถานะโสดมาใส่ความให้คนโสดเสื่อมเสียชื่อเสียง

1.3 ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม

จากการศึกษานวนิยายที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด ปรากฏชุดความคิดความโสดในด้านลบว่า ความโสดคือการขัดค่านิยมดั้งเดิม ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) สี่ไม้คาน (2541) โสดสโมสร (2544) แหวนดอกไม้ (2547) สวย เร็ดเซ็ด โสด (2551) ลูบคมกามเทพ (2555) ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์ (2560) Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรดจิบ (ม.ป.ป)

ในนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน (2531) ของ กรุง ญ ฉัตร เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ดังเหตุการณ์ที่บิดาของดุริยาคิดว่าผู้หญิงไม่ควรอยู่เป็นโสด

...“ดูดีเข้าใจความรู้สึกของพ่อค่ะ ดุติสัญญาว่าจะไม่ทำให้พ่อเสียใจ”

“แต่ดูดีก็เป็นผู้หญิงพ่อเป็นห่วงนะ”

“ห่วงว่าจะขึ้นคานหรือห่วงว่าจะโดนคนหลอกคะ”

“มันทั้งสองอย่างแหละลูกเอ๊ย อายุอานามของดูดีก็พอสมควรแล้ว พ่อก็อยากให้คุณมีคู่ครองที่ดี ๆ นะลูก ผู้หญิงให้เก่งอย่างไรถ้าไม่มีสามีก็เปลวอยู่ คนแก่ ๆ ยังพูดกันว่าสามีเป็นฉัตรแก้วกันเกิดให้งามหน้างามเนตรได้ตลอดเวลา”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 115)

จากข้อความบิดาของดุริยาต้องการให้ดุริยามีสามีทั้งที่ดุริยาเป็นผู้หญิงที่มีหน้าที่การงานที่ดีสามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเองแสดงให้เห็นว่านวนิยายเสนอว่าผู้หญิงต้องมีสามีหากไม่มีสามีถือว่าไม่ปกติเพราะสามีจะดูแลและทำให้ผู้หญิงอยู่ในสังคมได้อย่างมีเกียรติ แสดงให้เห็นแนวคิดปิตาธิปไตยว่าสังคมให้ความสำคัญกับอำนาจของผู้ชาย ผู้หญิงที่ได้รับการยอมรับจากผู้ชายให้ไปเป็นคู่ครองถือว่าเป็นผู้หญิงที่มีคุณสมบัติที่ดีแม้ว่าจะเป็นผู้หญิงที่สามารถดูแลตนเองได้แต่ก็ควรมีสามี ดังนั้นผู้หญิงจึงต้องแต่งงานตามค่านิยมในสังคม

ในนวนิยายเรื่อง สี่ไม้คาน (2541) ของ สีสวลี เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ดังเหตุการณ์ที่ลำตวนยายของแก้วคิดว่าการตัดสินใจอยู่เป็นโสดของแก้วเป็นการขัดค่านิยมดั้งเดิมที่กำหนดว่าผู้หญิงต้องแต่งงาน

...“เอ๊ะ ยายนี่ ยายจะมาบังคับให้แก่วางงานไม่ได้นะ”

“ทำไม ทำไมจะบังคับไม่ได้ เอ็งอยากอวดตีนัก ข้านี้แหละจะละเมิดสัญญากับตนเองเพราะเอ็ง ข้าจะให้เอ็งแต่งงานให้ได้และข้านี้แหละจะเป็นฝ่ายหาผู้ให้เอ็งเป็นคนแรกเลยทีเดียวนะ”

เจ้าแก้วหน้าตื่นเพราะยายเขาต้องพูดจริงแน่นอน

“แหม ยายนะยาย กลัวแก่วางงานขึ้นคานใจใหม่ล่ะ”

“เออเพราะเอ็งมันสันดานดิบแบบนี้ข้าถึงต้องหาผู้ให้ ทุกวันนี้ไม่มีใครเขามามองเอ็งแน่ เรื่องนี้ข้าถือเป็นเรื่องที่น่าอับอายมากที่สุดเพราะว่าพี่ ๆ เอ็งเขาจะแต่งงานกันหมดแล้ว เหลือเอ็งเอาไว้ทำอะไรล่ะ”

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 210)

จากข้อความลำดับความต้องการให้แก้วซึ่งเป็นหลานสาวอยู่เป็นโสดเนื่องจากไม่ยอมแต่งงาน ลำดับถือว่าการที่มีหลานสาวที่ไม่ได้แต่งงานเป็นเรื่องน่าอายเพราะผู้หญิงควรแต่งงาน ดังนั้นการตัดสินใจอยู่เป็นโสดถือเป็นการขัดค่านิยมของสังคม

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน เสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ดังเหตุการณ์ที่อานวยพ่อของแหวนเพชรต้องการให้แหวนเพชรแต่งงาน

...“ก็คิดดูสิ แกอายุปาเข้าไปตั้งยี่สิบเก้าจะสามสิบอยู่รอมร่อแล้ว อยู่เป็นสาวแก่ทีนทีก็ยังไม่แต่งงานแต่งการไปสักทีจนเพื่อน ๆ รุ่นราวคราวเดียวกับแกตบแต่งจนมีลูกมีเต้า ยัวะยัยแล้ว”....

แหวนเพชรฟังแล้วได้แต่นั่งนิ่งอึ้ง เนื้อตัวจะระเบิดออกเป็นเสียง ๆ เสียให้ได้ คำก็แกสองคำก็ทีนที สามคำก็แต่งงาน แล้วยังต่อด้วย “จะรักใครชอบใครพ่อกับแม่แม่ไม่เคยว่าขอให้ตบให้แต่งงานให้ชาวบ้านรู้ อย่ามาลกลอบแบบนี้ เป็นขี้ปากชาวบ้านเปล่า ๆ”

(ดวงตะวัน, 2558, น. 393)

จากข้อความอานวยต้องการให้แหวนเพชรแต่งงานตามค่านิยมที่ผู้หญิงต้องแต่งงาน เนื่องจากอานวยได้ยินข่าวลือจึงทำให้เข้าใจผิดว่าแหวนเพชรแอบมีความสัมพันธ์กับชายสิ่งหนึ่ง โดยไม่ยอมแต่งงานทำให้เขาไม่เห็นด้วยที่แหวนเพชรยังคงทำตัวเป็นสาวโสด จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอว่าพ่อแม่ของคนโสดไม่เห็นด้วยที่จะให้ลูกหลานคงสถานะความโสดด้วยการไม่แต่งงานทั้ง ๆ ที่มี

ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ดังนั้นการอยู่เป็นโสดของคนโสดที่แอบมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามจึงเป็นสิ่งที่ขัดค่านิยมดั้งเดิม

ในนวนิยายเรื่อง **สวยเริตเซิตโสด (2551)** ของ โสภี พรหมฉาย เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ดังเหตุการณ์ที่พรพรรณไม่เห็นด้วยที่บุตรสาวคือขวัญอุมาต้องการที่จะมีสถานะโสดมากกว่าแต่งงาน

...คุณพรพรรณคู่ออกว่าขวัญอุมาทำเป็นเล่นกับการเลือกคู่ครองเห็นผู้ชายเป็นของเล่นเสียมากกว่าจะเลือกเป็นคู่ครองอย่างแท้จริงลูกสาวสนุกกับชีวิตโสด

โสด อีสระ สวย หยิ่ง โดดเด่นและเป็นทีกล่าวขวัญ

คุณพรพรรณเป็นห่วง ท่านไม่สนุกกับลูกสาวด้วยเลยสักนิดแต่เพราะสภาพร่างกายที่อ่อนแอทำได้เพียงแค่ตักเตือนและหวังใย

“แม่ขา” ขวัญอุมาเรียกมารดา บทจะหวานหล่อนก็แสนอ่อนมารดานัก

“เก็บขวัญไว้อยู่ใกล้ ๆ คุณแม่นาน ๆ นะคะ ขวัญไม่อยากแต่งงานมีลูก กลัวมีลูกแล้วขวัญจะไม่สวยเหมือนเดิม”

หญิงสาวคิดไปไกลขนาดกลัวมีลูก

คุณพรพรรณว่าลูกสาวคิดผิด

“การมีลูกเป็นความสุขที่สุดของคนเป็นแม่กับเมียนะจ๊ะ”

(โสภี พรหมฉาย, 2551, น. 24-25)

จากข้อความพรพรรณไม่เห็นด้วยที่ขวัญอุมาคิดว่าสถานะโสดคือความอิสระที่ทำให้ผู้หญิงสามารถเลือกหาผู้ชายที่ถูกใจ พรพรรณต้องการให้ขวัญอุมาแต่งงานมีครอบครัวและทำหน้าที่ของการเป็นแม่ จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอว่าความโสดของคนรุ่นใหม่แตกต่างจากคนรุ่นเก่า คนรุ่นใหม่โดยเฉพาะผู้หญิงถือว่าความโสดทำให้ตนเองมีอิสระในการเลือกคู่ครอง ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องรีบแต่งงานแต่ความโสดของคนรุ่นเก่า คือ การขัดค่านิยมที่ถือว่ามนุษย์ต้องแต่งงานมีครอบครัว โดยเฉพาะผู้หญิงควรแต่งงานเพื่อจะได้ทำหน้าที่แม่ซึ่งถือว่าเป็นความสุขที่สุดของผู้หญิง จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอแนวคิดเพศสภาพว่าสังคมกำหนดให้ผู้หญิงมีหน้าที่ในการเป็นภรรยาและแม่ ดังนั้นผู้หญิงที่ผู้เป็นโสดจึงถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดค่านิยม

ในนวนิยายเรื่อง **ขอให้ความโสดสวยจนเป็นนิรันดร์ (2560)** ของ ปณณิพิมพ์ เสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ดังเหตุการณ์ที่วรรณและช่างภาพเห็นว่าการอยู่เป็นโสดของเวียงลดาเป็นการกระทำที่ขัดค่านิยม

...“ไม่มีวันอะไร แกจะเอาแต่ลอยชายไปวัน ๆ อย่างนี้หรือ”

“ลอยชายอะไรกันแม่ เวียงก็ทำมาหากินอยู่” เวียงลดาไม่ยอมเชื่อว่าจะต้องมาเถียงกับคุณนายวรรณาด้วยหัวข้อนี้อีกเรื่องอาชีพของเธอที่เคยพาดพิงกันมาแล้วในอดีต เวียงลดาที่พิสูจน์ให้พ่อแม่เห็นมาหลายปีแล้วว่าเธอเลี้ยงตนเองได้ ต่อให้ไม่ได้มีอะไรมากมาย แต่ก็ไม่ทำให้พวกท่านเดือดร้อน แล้วทำไมยังหยาบคายเอามาพูดถึง

“ฉันก็ไม่ได้ว่านี่ ฉันกับพ่อแค่อยากให้มีชีวิตแถมั่นคงกว่านี้เป็นฝั่งเป็นฝาไปมีคนดูแลพวกฉันจะได้หมดห่วง”

เวียงลดาหันไปส่งสายตาขอความเห็นใจจากผู้เป็นพ่อบ้าง พ่อของเธอเป็นคนมีเหตุผลและมักจะเห็นอกเห็นใจและสนับสนุนลูก ๆ มากกว่าคุณนายวรรณาสเสมอ

ช่างภพถอนหายใจ ตัวเขาเองก็หนักใจไม่น้อยกว่าภรรยา

“ครั้งนี้พ่อเห็นด้วยกับแม่แถมเวียง ปีนี้แกสามสิบแล้ว พ่อยังไม่เห็นวีแววว่าแกจะลงหลักปักฐานกับใคร ถ้าแกไม่ยอมให้แม่เขาจัดการเป็นธุระให้ก็บอกมาสิว่าคบหากับใครอยู่พามาให้พ่อแม่เจอ ถ้าคนของแกน่าไว้วางใจ พวกฉันก็จะไม่ก้าวก่ายเรื่องของแกอีก”

(ปิ่นมัทรี, 2560, น. 33-34)

จากข้อความวรรณคดีของเวียงลดาเห็นว่าเวียงลดาอายุใกล้ครบ 30 ปี แต่ยังเป็นโสดเพราะเวียงลดาตั้งใจทำงานจึงไม่ยอมหาคู่ จะเห็นว่านวนิยายนำเสนอให้วรรณไม่เห็นด้วยที่เวียงลดาใช้เวลาไปกับการประกอบอาชีพมากกว่าการหาคู่ครอง วรรณเห็นว่าการแต่งงานจะทำให้ผู้หญิงมีชีวิตที่มั่นคงเนื่องจากมีผู้ชายคอยดูแล ในขณะที่เวียงลดาคิดว่าผู้หญิงหาเลี้ยงตนเองถือเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอชุดความคิดว่าในมุมมองของคนรุ่นเก่าความโสด คือการขัดค่านิยมดั้งเดิม

จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือการขัดค่านิยมดั้งเดิมในมุมมองของ พ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ของคนโสด จากการศึกษาพบว่านวนิยายนำเสนอให้คนโสดมีความคิดว่าความโสดทำให้ตนเองมีอิสระสามารถทำงานหรือหาคู่ครองที่ถูกต้องต่อไปได้ แต่พ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่กลับคิดว่าความโสด คือ การกระทำที่ขัดต่อค่านิยมโดยเฉพาะผู้หญิง เพราะผู้หญิงจะต้องแต่งงานเพื่อให้สามีคอยดูแล ได้ทำหน้าที่ภรรยา และได้ทำหน้าที่มารดาเลี้ยงดูบุตรต่อไป ดังนั้นผู้หญิงที่อยู่เป็นโสดจึงถือว่าทำสิ่งที่ขัดต่อค่านิยมในความคิดของคนรุ่นเก่า

2. ชุดความคิดความโสดด้านบวก

จากการศึกษานวนิยายไทยที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด พบว่านวนิยายได้เสนอชุดความคิด ความโสดในด้านบวก ดังนี้

2.1 ความโสด คือ อิสระ

จากการศึกษานวนิยายที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด ปรากฏชุดความคิดความโสดในด้านบวกว่าความโสด คือ อิสระ ปรากฏในนวนิยายจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ **กิจกรรมชายโสด (2516) กว่าจะลงจากคาน (2531) พ่อมายชายโสด (2544) โสดสโมสร (2544) แหวนดอกไม้ (2547) หนุ่มโสดในฝัน (2549) สวย เร็ด เชิด โสด (2551) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) กามเทพซ้อนกล (2555) โสดพร้อมเลิฟ (2558)**

ในนวนิยายเรื่อง **พ่อมายชายโสด (2544)** ของ อารีตา เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ อิสระ ดังเหตุการณ์ที่ปะการังไม่เห็นด้วยกับความคิดของมารดาที่พยายามหาคู่ให้ แต่ปะการังคิดว่าการอยู่เป็นโสดคือความสุขของเธอ

หล่อนมองไม่เห็นว่าจะต้องเอาชีวิตไปพึ่งพาผู้ชายคนไหนมาดูแล ก็ดูแลตัวเองได้ ไปไหนมาไหนคนเดียวสะดวกกายสบายใจแท้ ๆ เทียว...

แล้วมีหรือที่หล่อนเองอยากจะเดินไปสู่ความมิดมนแบบเดียวกันนั้น ฮั้ว แค่คิดก็สยอง ปะการังบอกตัวเองแค่คิดว่าจะต้องไปไหนกับคนอื่นตลอดเวลา และมีชีวิตอยู่ร่วมกันกินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง ทำอะไรต่อมิอะไรร่วมกัน อยู่ร่วมบ้านเห็นกันและกันจนเอียน มันคงจะต้องมีอาการอาเจียนตามมาแน่นอน หล่อนคิดเอาเองแบบนั้น เคยนอนคนเดียวกลิ้งเกลือกบนเตียงกว้าง ๆ ฟูกที่นอนกว้าง ๆ อย่างสะดวกสบายก็จะหายไปมีใครอีกคนมานอนข้าง ๆ น่าเบื่อจะแย่

(อารีตา, 2544, น. 133)

จากข้อความปะการังคิดว่าความโสด คือ ความสุขเพราะทำให้เธอมีอิสระไม่ต้องคอยทำกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมสามี จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอให้เห็นว่าความโสดทำให้ผู้หญิงมีความสุขเนื่องจากการแต่งงานแสดงให้เห็นแนวคิดสตรีนิยมที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงสามารถดูแลตนเองได้ไม่จำเป็นต้องแต่งงาน

ในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544)** ของ ว.วินิจฉัยกุล เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ อิสระ ดังเหตุการณ์ที่อิงตอบคำถามแจ้ว่าสาเหตุที่ทำให้เธอตัดสินใจเป็นโสดเพราะความโสดทำให้เธอไม่ต้องมีภาระหลังจากแต่งงาน

...“เรื่องแต่งงานหรือ ใครจะอยากแต่ง ทำงานเหนื่อยจะตายแล้วยังต้องมาทำงาน บ้านอีกเพลอ ๆ ก็ต้องเลี้ยงลูกเป็นสิบ ๆ ปี ไม่เอาละจะอยู่เป็นโสดอยากไปไหนก็สบาย ไม่ต้องมีห่วงผูกคอ”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2544, น. 325 – 326)

จากข้อความอิงฟ้าคิดว่าความโสด คือ อิสระของผู้หญิงที่จะได้ทำงานหากแต่งงาน ก็ต้องมีภาระในการทำหน้าที่ภรรยา คือ การทำงานบ้าน และหน้าที่ของมารดา คือ การเลี้ยงบุตร จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอว่าความโสด คือ อิสระของผู้หญิงทำให้ผู้หญิงมีเวลาทำงานและมีเวลาพักผ่อนมากขึ้น แสดงให้เห็นแนวคิดสตรีนิยมว่าผู้หญิงสามารถทำงานหาเลี้ยงชีพได้และไม่ต้องการทำหน้าที่ตามที่สังคมคาดหวังไว้ คือ การเป็นแม่บ้านและการเป็นภรรยา

ในนวนิยายเรื่อง **สวย เริต เซิต โสด (2551)** ของ โสภี พรรณราย เสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ อิสระ ดังเหตุการณ์ที่ขวัญอุมาบอกกับคณิตเมื่อเขาขอเธอแต่งงานว่า ความโสดทำให้เธอมีอิสระเธอจึงยังไม่ต้องการแต่งงานกับเขา

...หล่อนแบ่ปาก ทำไม่ต้องเอาใจหล่อนขนาดนี้ เอาใจกันทุกคนจนจืดจืดไม่สนุกเลย หล่อนอยากลองทำอะไรเองดูบ้าง เช่น เปิดร้านกาแฟเล็ก ๆ ชายของไม่บูดไม่เน่า ไม่มีคนตีมาก็ดีเอง ยิ่งคิดก็ยิ่งสนุกและกระตือรือร้นอยากทำมากยิ่งขึ้น

“แต่ขวัญยังอยากเป็นโสดค่ะ”

“คุณขวัญแต่งงานเถอะครับ”

“แต่ขวัญยังอยากเป็นโสดค่ะเป็นโสดอิสระดีค่ะ”

(โสภี พรรณราย, 2551, น. 55)

จากข้อความขวัญอุมาต้องการเป็นโสดเพราะความโสดทำให้เธอมีอิสระที่จะได้ทำสิ่งที่ต้องการ ความโสดทำให้ขวัญอุมามีแรงจูงใจและตื่นเต้นที่จะได้ทำงานโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชาย จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระที่จะทำในสิ่งที่ต้องการ การแต่งงาน คือ พันธะที่ไม่ต้องการ แสดงให้เห็นแนวคิดสตรีนิยมว่าผู้หญิงต้องการใช้ความสามารถเพื่อประกอบอาชีพ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชาย

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก (2554)** ของ อัยย์เนงู่า เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ อิสระ ดังเหตุการณ์ที่ศิริการต้องการอยู่เป็นโสดเพราะความโสดทำให้ไม่ต้องทำหน้าที่ดูแลภรรยา

...คิรากรนั่งมองเสี้ยวหน้าของสินีนาฏในขณะที่รถติดไฟแดง วิธีการช้อสามของแม่ เขาทำเอาเมื่อคืนนอนไม่หลับเลยทีเดียวนะ แต่งานค่าที่ขายโสดหลาย ๆ คนอยากจับไปวางไกล ๆ สักบั้นปลายชีวิต ก็จะทำให้รีบมีภาระไปไหนกัน อยู่อย่างตอนนี้มีความสุขได้อยู่แล้ว

(อัยย์เนญา, 2554, น. 302)

จากข้อความคิรากรคิดว่าความโสดคืออิสระที่ผู้ชายต้องการ การแต่งงานคือสิ่งที่ทำให้ผู้ชายไม่มีอิสระ ดังนั้นผู้ชายจึงต้องการเป็นโสดเพราะความโสดทำให้ชีวิตมีอิสระและมีความสุข จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอว่า ความโสด คือ อิสระที่ทำให้ผู้ชายไม่ต้องทำหน้าที่รับผิดชอบครอบครัว การแต่งงานเป็นภาระที่เป็นพันธะผูกพันในชีวิต

ในนวนิยายเรื่อง **โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558)** ของ รวิทัต บุญเกียรติ เสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ อิสระ ดังเหตุการณ์ที่วโยบอกกับพลอยถักว่าหลังจากที่หย่ากับสามีแล้วกลับมาเป็นโสดอีกครั้งทำให้พบว่าชีวิตโสดทำให้เธอมีอิสระมากกว่าชีวิตแต่งงาน

...“นี่ถ้าฉันรู้ว่าการกลับมาเป็นโสดมันดีแบบนี้ ฉันอย่าไปตั้งนานแล้ว”

“ขนาดนั้นเชียวนะ”

“ใช่สิ ชีวิตโสดนะมันดีจะตาย อยากทำอะไรก็ทำ อยากไปไหนก็ไปไม่ต้องแคร์สื่อไม่ต้องแคร์ใคร จะกินจะเที่ยวก็คิดเอง ไม่ต้องคอยถามผิว ไม่ต้องคอยรายงานตัวอัยย์.. ความอิสระนี่มันหอมหวานอย่างนี้เอง ฉันไม่น่าหลงเชื่อพวกเธอจนเหมือนโดนขังคุกอยู่หลายปีเลย”

(รวิทัต บุญเกียรติ, 2558, น. 184)

จากข้อความวโยบอกพลอยถักว่าความโสดที่เกิดขึ้นหลังจากการหย่าทำให้เธอรู้สึกว่าการโสดทำให้เธอมีอิสระและมีความสุขกว่าตอนแต่งงานเพราะเธอสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตสามี จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระไม่ต้องใช้ชีวิตตามความคิดเห็นของสามี ความโสดทำให้ผู้หญิงสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระ โดยพบว่าความโสดทำให้ผู้หญิงและผู้ชายมีอิสระในการใช้ชีวิตตามที่ต้องการเนื่องจากสังคมกำหนดว่าผู้หญิงและผู้ชายเมื่อแต่งงานแล้วผู้หญิงจะต้องดูแลสามี เลี้ยงดูบุตร ปฏิบัติตามคำชี้แนะของสามี ส่วนผู้ชายเมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องดูแลครอบครัวให้มีความเป็นอยู่ที่ดี นวนิยายจึงเสนอชุดความคิดว่าความโสดคือสถานะที่ทำให้ผู้หญิงและผู้ชายเป็นอิสระจากบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับสถาบันครอบครัว

2.2 ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัย

จากการศึกษานวนิยายที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัย ปรากฏในนวนิยายจำนวน 11 เรื่อง ได้แก่ **กว่าจะลงจากคาน (2533) สามหนุ่มเนื้อทอง (2540) สี่ไม้คาน (2541) โสดสโมสร (2544) แหวนดอกไม้ (2547) ส้มหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2550) สวย เร็ด เซ็ด โสด (2551) กามเทพปราบมาร (2555) กามเทพจำแลง (2555) ดาวเกี่ยวเดือน ภาคพิเศษ (2555) โสดพร้อมเลิร์ฟ (2558)**

ในนวนิยายเรื่อง **สี่ไม้คาน (2541)** ของ สีสวลี เสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง ดังเหตุการณ์ที่กล้วยไม้คิดว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้ผู้หญิงไม่ต้องพบกับการใช้ความรุนแรงจากสามี

...“นี่พี่กลืนเขาไปไหน ปล่อยให้ลูกอยู่ตามลำพัง เดี่ยวยายกลับมาเห็นเข้าละก็เป็นโดนด่าไปตาม ๆ กัน”

“บอกว่าจะไปบ้านพี่กอบที่ตลาดนะ”

“ไปทำไม”

“เห็นว่าจะให้พ่อกับแม่พี่กอบมาพูดเรื่องตบตีนะ”

“โธ่เอ๊ย ทำอย่างกับว่าเขากลัวพ่อแม่เขาเนี่ย ยายเราดูอย่างกับอะไรเขายังไม่กลัวหรือเกรงใจเลย”

“ที่จริงก็กลัวยายเหมือนกันนะ แต่กลัวเวลาไม่มาเท่านั้นเอง เห็นไอ้สองคนนี่แล้วก็สงสาร อย่างนี้ไงกล้วยถึงอยากไม่มีลูกมีผิว กลัวจะเป็นเหมือนพี่กลืนเขา”

(สีสวลี, 2541, น. 19)

จากข้อความกล้วยไม้บอกกับผกาหลังจากที่เห็นช่อนกลืนลูกประกอบสามีทำร้ายร่างกาย กล้วยไม้จึงคิดว่าการมีครอบครัวทำให้ผู้หญิงถูกทำร้ายจากสามีทำให้เธอต้องการเป็นโสดต่อไป จะเห็นได้ว่า นวนิยายนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกสามีใช้ความรุนแรง ดังนั้นความโสดจึงเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน เสนอชุดความคิดว่า คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง ดังเหตุการณ์ที่แหวนเพชรเห็นว่าถมทองถูกสามีใช้กำลังทำร้ายร่างกาย แหวนเพชรเห็นว่าทำไมผู้หญิงต้องทนกับการถูกสามีทำร้ายร่างกาย

...“ไม่เคยได้ยินหรือไงแหวนที่เขาพูดกันว่าเรื่องของผิวเมียก็เหมือนลื่นกับพินนั่นแหละ เราคนนอกเข้าไปยุ่งเมื่อไหร่ก็เสร็จ พอเขาตีกันเราก็เป็นหมาทันที่”

“รู้ เคยได้ยิน” แหวนเพชรลงเสียงหนัก “แต่พอเห็นคุณถมโดนทุบตีจิ้ง ๆ แบบนั้น มันทนไม่ได้จะคุณสิงห์ ฉันไม่เข้าใจเลยว่าอย่างนี้จะทนอยู่กันไปทำไม อยู่ แต่งงานแล้วดี ดีมีสามีเหมือนมีฉัตรแก้วกันเกศช่วยกันสร้างครอบครัวที่อบอุ่น ไม่เหงา ไม่โดดเดี่ยวเหมือน พวกคนโสดหรอก”

(ดวงตะวัน, 2558, น. 490-491)

จากข้อความแหวนเพชรเห็นว่ากรณีครอบครัวทำให้ผู้หญิงพบกับปัญหาถูกสามีทำร้ายร่างกาย แหวนเพชรเป็นโสดจึงไม่ต้องพบกับปัญหาการถูกสามีทำร้ายร่างกายเธอจึงไม่เข้าใจว่าถมทองทนให้สามีทำร้ายร่างกายเพื่ออะไร จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกสามีทำร้ายร่างกาย

ในนวนิยายเรื่อง **สัมหวนน้ำตาลเปรี้ยว (2550)** ของ ณาธา เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง ดังเหตุการณ์ที่นายิกาารู้สึกทุกข์ใจจากความรักที่ไม่สมหวังระหว่างเธอกับนาคินทร์ ดังนั้นนายิกาจึงกลับไปเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีแต่ผู้หญิงโสดอีกครั้ง

...นายิการู้ว่าทำไมโสดจึงเกลียดผู้ชายก็เพราะหล่อนเคยหมั้นหมายมาก่อน และก่อนพิธีแต่งงานไม่กี่วัน หล่อนก็ได้พบภรรยาลับของแฟนหนุ่มแถมยังมีลูกด้วยกันอีกต่างหาก ด้วยบุคลิกที่มั่นใจในตัวเองอย่างโสด หล่อนจึงล้มพิธีแต่งงานทั้งที่ได้จัดเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมหมดแล้ว แล้วหล่อนก็ปฏิญาณอย่างแน่วแน่ว่าจะขอยู่เป็นโสดไปจนตายดีกว่าต้องแต่งงานกับผู้ชายหลายใจ และเธอรู้อีกกลุ่มหัวใจเปรี้ยวนี้เหมาะกับเธอที่สุดแล้วพอกันทีความเจ็บปวด

(ณาธา, 2554, น. 231)

จากข้อความนายิกาพบว่าความโสดทำให้เธอไม่ต้องพบกับความทุกข์ใจที่เกิดจากความรักที่มีปัญหา นวนิยายนำเสนอว่าผู้หญิงที่ผิดหวังจากความรักเมื่อได้พบกับความทุกข์ใจที่เกิดจากความผิดหวัง เมื่อกลับมาเป็นโสดอีกครั้งก็พบว่าความโสดคือพื้นที่ที่ทำให้ตนเองไม่ต้องพบกับความทุกข์ใจที่เกิดจากผิดหวังเพราะความรักอีก ดังนั้นความโสดจึงเป็นสถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากความผิดหวังเพราะความรัก

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพปราบมาร (2555)** ของ ณาธา เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง ดังเหตุการณ์ที่วราลีพบว่าสถานะโสดทำให้เธอไม่ต้องทุกข์ใจเพราะความรัก

...ความเจ็บปวดและความอับอายในครั้งนั้นทำให้เธอเช็ดกับเรื่องความรัก เวลาคิดจะคบใครจะต้องคิดทบทวนครั้งแล้วครั้งเล่าบวกลบคูณหารและค้นหาประวัติของเขาอย่างละเอียดเสียก่อน แต่กว่าเธอจะมั่นใจผู้ชายคนนั้นก็จากไปเสียแล้วเพราะทนรอเธอไม่ไหว กระนั้นเธอก็ไม่เดือดร้อนเพราะมีความสุขกับชีวิตโสดดี และคิดว่าจะอยู่เป็นโสดเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ คิดว่าถ้าวันหนึ่งมีโอกาสเจอเนื้อคู่ก็จะได้แต่งงานเอง ถ้าไม่มีก็จะอยู่เป็นเพื่อนพริมาเข้าวัดเข้าวาอย่ามั่ว

(ณารา, 2555, น. 89)

จากข้อความวราลีเคยผิดหวังจากความรักเนื่องจากเมื่อตอนศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เธอถูกก้องภพหลอกเป็นคนรักเพื่อให้คนที่เขาแอบชอบไม่พอใจและยอคบกับเขา วราลีต้องเจ็บปวดกับความรักจึงทำให้เธอเป็นโสดมาตลอดเพราะคิดว่าสถานะโสดทำให้เธอปลอดภัยจากความรัก จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอให้ผู้หญิงที่เคยพบกับความรักที่ผิดหวังพบว่าความโสดคือความปลอดภัยที่ทำให้ตนเองมีความสุข

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพจำแลง (2555)** ของ แพรณัฐ เสนอชุดความคิดว่าความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง ดังเหตุการณ์ที่พริมาต้องการที่จะเป็นโสดต่อไปเพราะความโสดทำให้เธอไม่ต้องถูกคนรักบงการชีวิต

...พริมาไม่เคยคิดจะมีใครอยู่แล้ว ความรักมาพร้อมกับความทุกข์เสมอ เธอไม่यरักใครอีกแล้วและไม่ต้องการตกเป็นทาสในเรือนเบี้ยของผู้ชายเหมือนที่คมกริชทำให้เธอรู้สึกตลอดเวลาที่คบกัน

(แพรณัฐ, 2555, น. 199)

จากข้อความพริมาต้องการที่จะเป็นโสดต่อไปถึงแม้ว่าเธอต้องเสียค่าโบนัสนเพราะหาคู่ครองไม่ทันตามสัญญาที่เธอได้พนันกับเพื่อนร่วมงานทั้งนี้เพราะพริมาเคยถูกคนรักบงการชีวิตเมื่อพริมาเป็นโสดทำให้พบว่าความโสดคือสถานะที่ทำให้เธอไม่ต้องให้คนรักมาบงการชีวิต จะเห็นได้ว่านวนิยายเสนอให้ผู้หญิงที่เคยมีความรักพบว่าการมีความรักทำให้ตนเองถูกคนรักบงการชีวิตจนไม่มีความสุข ดังนั้นความโสดเป็นสถานะที่ทำให้ผู้หญิงไม่ต้องทุกข์เพราะถูกผู้ชายบังคับ

จะเห็นได้ว่านวนิยายนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง โดยพบว่านวนิยายนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงรู้สึกปลอดภัย ประกอบด้วย ความโสดทำให้รู้สึกปลอดภัยจากการถูกสามีทำร้ายร่างกาย และความโสดทำให้รู้สึกปลอดภัยจากความรู้สึกที่ทรมาณกับความรักที่ไม่สมหวัง เช่น การถูกบังคับ การถูกหลอกหลวง

จากการศึกษาความโสดในนวนิยายไทยสรุปได้ว่า นวนิยายนำเสนอชุดความคิดความโสดออกเป็น 2 ชุดความคิด ประกอบด้วย ชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ โดยพบว่านวนิยายนำเสนอว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัยศด้วยการถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้มีความอปลักษณ์ และถูกด้อยค่าว่าเบี่ยงเบนทางเพศ ความโสด คือ ความทุกข์ พบว่า นวนิยายนำเสนอว่า ความโสดทำให้คนโสดมีความทุกข์ และความโสดทำให้คนในครอบครัวคนโสดมีความทุกข์ และความโสดคือการขัดค่านิยมดั้งเดิม ชุดความคิดความโสดด้านบวก ได้แก่ ความโสด คือ อิสระ และ ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัย

พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

จากการศึกษาชุดความคิดความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏชุดความคิดความโสด 2 ชุด ได้แก่ ชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวก สำหรับในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ปรากฏในนวนิยายไทยในช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ซึ่งผลการการศึกษามีดังนี้

1. พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560

จากการศึกษาพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายไทยพบว่าชุดความคิด ความโสดด้านลบเป็นชุดความคิดที่ปรากฏในนวนิยายที่นำเสนอเกี่ยวกับความโสดในทุกช่วงปีที่ผู้วิจัยศึกษา ได้แก่ ปี พ.ศ. 2516 พ.ศ. 2531 พ.ศ. 2540 พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2544 พ.ศ. 2547 พ.ศ. 2550 พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2554 พ.ศ. 2555 พ.ศ. 2557 พ.ศ. 2558 พ.ศ. 2559 และ พ.ศ. 2560 ทั้งนี้พบว่าการเสนอชุดความคิด ความโสดด้านลบในนวนิยายแต่ละช่วงปีมีพัฒนาการของการเสนอดังนี้

ชุดความคิดความโสดด้านลบเริ่มปรากฏในปี พ.ศ. 2516 ในนวนิยายเรื่อง **กิจกรรมชายโสด** ของ สุวรรณี สุคนธา โดยปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด** โดยเสนอว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้มารดาของชายโสดเป็นทุกข์เพราะต้องการให้บุตรชายได้แต่งงานเพื่อทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว ทั้งนี้ตัวละครที่เป็นมารดาของชายโสดเชื่อว่าหากบุตรชายได้แต่งงานบทบาทของการเป็นหัวหน้าครอบครัวจะทำให้บุตรชายที่ยังไม่มีอาชีพที่มั่นคงและมีนิสัยเจ้าชู้จะมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่านวนิยายเรื่อง กิจกรรมชายโสด ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบเพียงลักษณะเดียว คือ ความโสดคือความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ทั้งนี้เพราะเนื้อหาของนวนิยายเกี่ยวกับผู้ชายโสดคนหนึ่งที่ยังค้นหาตนเองด้วยการทำอาชีพต่าง ๆ เพื่อหาประสบการณ์ซึ่งทำให้เขาได้มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน ดังนั้นตัวละครชายโสดซึ่งเป็นตัวละครหลักของเรื่องจึงไม่ทุกข์ร้อนกับสถานะโสดทำให้นวนิยายปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบเพียงลักษณะเดียว

ต่อมานวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสดปรากฏอีกครั้งใน ปี พ.ศ. 2531 โดยปรากฏเพียง 1 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** ของ กรุง ญ ฉัตร ซึ่งปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบ 3 ชุดความคิด ได้แก่ **ความโสด คือ ความทุกข์ ความโสด คือ ความอภัยศ และ ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม** แสดงให้เห็นชุดความคิดความโสดด้านลบที่เพิ่มขึ้นจากชุดความคิดด้านลบที่เพิ่มขึ้นจากชุดความคิดที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2516 โดยนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** นำเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด โดยเสนอว่าความโสดทำให้มารดาของชายโสดเป็นทุกข์เพราะถูกบุคคลที่รู้จักถามว่าเหตุใดบุตรชายจึงยังเป็นโสดทั้ง ๆ ที่มีคุณสมบัติต่าง ๆ ครบซึ่งการนำเสนอชุดความคิดความโสดว่าความโสดคือทุกข์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความโสดดังกล่าวแตกต่างจากการนำเสนอในนวนิยายเรื่อง **กิจกรรมชายโสด** ในปี พ.ศ. 2516 โดยที่การเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของมารดาชายโสดในปี พ.ศ. 2531 ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ของมารดาชายโสดที่เกิดจากความสงสัยของบุคคลรอบข้างที่สงสัยว่าเหตุใดชายที่มีคุณสมบัติที่สมบูรณ์จึงยังมีสถานะโสดซึ่งแตกต่างจากการนำเสนอในปี พ.ศ. 2516 ที่ความทุกข์ของมารดาชายโสดเกิดจากความห่วงใยของผู้เป็นมารดาเท่านั้น แสดงให้เห็นการเสนอแนวคิดของผู้เขียนที่แตกต่างไปจากเดิมว่าความโสดเริ่มเป็นปัญหาให้คนที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเพราะคนรอบข้างนั้นให้เห็นว่าสถานะโสดคือสถานะที่ไม่ปกติทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดต้องเป็นทุกข์เพราะคนโสดกลายเป็นคนไม่ปกติในความคิดของผู้อื่น

นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2531 นวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** ปรากฏการเสนอชุดความคิด ความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศ โดยเสนอว่าผู้หญิงโสดถูกต่อว่าว่าเป็นผู้ที่บกพร่องทางรูปร่าง หน้าตา และนิสัย ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครหญิงที่มีการศึกษาสูง มีฐานะการเงินดี แต่เนื่องจากตัวละครหญิงมีอายุใกล้ 30 ปี แต่ยังเป็นโสดทำให้ถูกตัวละครชายต่อว่าว่าสาเหตุที่ทำให้ตัวละครหญิงเป็นโสดเพราะมีรูปร่างที่ผอมเกินไป ใบหน้าไม่สวยซึ่งความคิดดังกล่าวเป็นรสนิยมส่วนตัวของตัวละครชายแต่ด้วยตัวละครหญิงยังมีสถานะโสดทำให้สถานะดังกล่าวกลายเป็นสิ่งที่ตัวละครชายตอกย้ำว่าเขาคิดว่าผู้หญิงที่เขาได้พบเป็นผู้ที่บกพร่องทางด้านรูปร่าง หน้าตา และนิสัย ทำให้ตัวละครหญิงโสดต้องได้รับ ความอภัยศเพราะถูกต่อว่าว่ามีความอปลักษณ์

ส่วนการเสนอชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือการขัดค่านิยมดั้งเดิม เป็นชุดความคิดที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2531 เป็นปีแรกเช่นกัน โดยเสนอว่าบิดาของผู้หญิงโสดไม่เห็นด้วยที่บุตรสาวจะอยู่เป็นโสดถึงแม้ว่าบุตรสาวจะทำงานเลี้ยงชีพได้แต่บิดาคิดว่าความโสดคือการขัดค่านิยมของการแต่งงานเพราะผู้หญิงต้องแต่งงานเพื่อให้สามีคอยดูแล สรุปลงได้ว่าในปี พ.ศ. 2531 ปรากฏนวนิยายเพียง 1 เรื่อง คือ นวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** โดยปรากฏชุดความคิดด้านลบ 3 ชุดความคิด ได้แก่ ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด และปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบเพิ่มจากปี พ.ศ. 2516 จำนวน 2 ชุดความคิด ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ และความโสด

คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิมซึ่ง การนำเสนอทั้ง 2 ชุดความคิดนี้เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนเริ่มใช้นวนิยายเพื่อนำเสนอว่าความโสดส่งผลกระทบต่อผู้หญิงที่ยังคงมีสถานะโสด

ในปี พ.ศ. 2540 ปรากฏนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโสด 1 เรื่อง คือนวนิยายเรื่อง **สามหนุ่มเนื้อทอง** ของ ก้นยามาส โดยพบว่านวนิยายเรื่องดังกล่าวปรากฏชุดความคิดความโสด ด้านลบว่า **ความโสด คือ ความทุกข์** โดยผู้เขียนนำเสนอให้ตัวละครหญิงโสดรู้สึกเป็นทุกข์กับสถานะโสดของตนเองเพราะเธอต้องการแต่งงานกับคู่รักก่อนอายุ 30 ปีทำให้เธอต้องดิ้นรนที่จะจัดงานแต่งงานให้ได้ทั้งที่คู่รักของเธอยังไม่พร้อมจะแต่งงานทำให้ทั้งคู่ต้องขัดแย้งกัน จะเห็นได้ว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความทุกข์ที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2540 แสดงให้เห็นถึงการเสนอว่าความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ผู้หญิงโสดต้องทุกข์ใจเพราะต้องการจะแต่งงาน ซึ่งแตกต่างจากการนำเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ในช่วงปี พ.ศ. 2516 และปี พ.ศ. 2531 ที่นวนิยายนำเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดที่กังวลเกี่ยวกับสถานะโสดของบุตรชาย จึงกล่าวได้ว่าในปี พ.ศ. 2540 นี้ผู้เขียนเริ่มเสนอให้เห็นว่าความโสด คือ สถานะที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงโสดโดยตรงเพราะทำให้ผู้หญิงโสดต้องเกิดความทุกข์จากการดิ้นรนให้พ้นจากสถานะการเป็นโสด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 ยังคงปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดเพียง 1 เรื่อง เช่นกัน คือนวนิยายเรื่อง **สีไม้คาน** ของ สีสวัสดิ์ ที่ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความทุกข์** โดยเสนอว่าความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดกังวลว่าจะต้องอยู่ลำพังเนื่องจากไม่ได้แต่งงานทำให้ไม่มีลูกหลานคอยดูแลดังนั้นความโสดจึงทำให้ผู้หญิงโสดเกิดความทุกข์เพราะความกังวลในเรื่องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าปี พ.ศ. 2541 ชุดความคิดความโสดด้านลบเริ่มปรากฏการนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดเกิดความทุกข์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางจิตใจเนื่องจากความกังวลว่าจะไม่มีคนดูแลจึงเป็นการตอกย้ำว่าผู้เขียนต้องการเน้นว่าผู้หญิงจำเป็นจะต้องแต่งงานเพื่อจะได้มีคนดูแล ดังนั้นผู้หญิงที่ยังไม่มีคู่ต้องพยายามหลุดพ้นจากสถานะโสดให้ได้

ในปี พ.ศ. 2544 นวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดเริ่มมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544)** ของ ว. วินิจัยกุล และนวนิยายเรื่อง **พ่อหม้ายชายโสด** ของ อาริตา จากการศึกษาพบว่าในปี พ.ศ. 2544 นวนิยายทั้ง 2 เรื่อง เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบ 2 ชุดความคิด ได้แก่ **ความโสด คือ ความทุกข์** และ **ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม** โดยชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ เสนอว่า ความโสดทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเป็นทุกข์โดยเสนอว่าความโสดทำให้ญาติของผู้หญิงโสดเกิดความทุกข์เพราะกังวลว่าจะไม่มีคนดูแลญาติของตนที่ยังคงมีสถานะโสดซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวแตกต่างจากการนำเสนอในปี พ.ศ. 2516 ที่เสนอว่าความโสดทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายโสดเป็นทุกข์เพราะต้องการให้ผู้ชายโสดได้แต่งงานเพื่อแสดงศักยภาพของการเป็นหัวหน้าครอบครัวซึ่งเป็นบทบาทที่

สังคมกำหนด แต่ในปี พ.ศ. 2544 นวนิยายเรื่อง **โสดโมสร** นำเสนอว่า ผู้หญิงโสดทำให้ญาติเกิดความทุกข์เพราะกังวลว่าจะไม่มีคนดูแล แสดงให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของการเสนอชุดความคิดที่แสดงให้เห็นว่าความโสดของผู้หญิงทำให้ญาติเกิดความทุกข์จึงกล่าวได้ว่าปี พ.ศ. 2544 ผู้เขียนเริ่มต่อยอดชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดของผู้หญิงคือสถานะที่ทำให้ญาติเป็นทุกข์ ส่วนชุดความคิดความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ผู้เขียนเสนอว่า ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วมีความคิดว่าผู้หญิงที่ตั้งใจว่าจะอยู่เป็นโสดเพราะคิดว่าตนเองสามารถดูแลตนเองได้เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเพราะผู้หญิงต้องแต่งงานมีสามีคอยดูแล ชุดความคิดดังกล่าวปรากฏในนวนิยาย เรื่อง **พอหม้ายชายโสด** ซึ่งการเสนอบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดเห็นว่าการตัดสินใจเป็นโสดถือเป็นการขัดค่านิยมดั้งเดิมแตกต่างจากปี พ.ศ. 2531 ที่เสนอว่าผู้ที่คิดว่าการตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงเป็นเรื่องที่ขัดค่านิยม คือ บิดาของผู้หญิงโสดเนื่องจากบิดาเชื่อว่าบุตรสาวสมควรแต่งงานเพื่อให้สามีดูแล แต่ในปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่คิดว่าการตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงเป็นการขัดค่านิยมคือผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2544 ผู้เขียนต้องการย้ำแนวคิดว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่ไม่เหมาะสมกับผู้หญิงเพราะผู้หญิงจำเป็นต้องแต่งงานเพื่อจะได้ทำหน้าที่เป็นภรรยาและมารดา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ปรากฏนวนิยายเกี่ยวกับความโสด 1 เรื่อง คือ นวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** ของ ดวงตะวัน ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบถึง 3 ชุดความคิด ได้แก่ **ความโสด คือ ความอภัยศ** **ความโสด คือ ความทุกข์** และ **ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม** ในส่วนของการเสนอชุดความคิด ความโสด คือ ความอภัยศ พบว่า ผู้เขียนเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยศด้วยการถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ที่ไร้คู่ครองซึ่งเป็นการเสนอชุดความคิดดังกล่าวเป็นครั้งแรก ผู้เขียนได้เสนอว่า ผู้หญิงโสดถูกคนในสังคมทำให้ได้รับความอภัยศด้วยการด้อยค่าว่าหากผู้หญิงยังเป็นโสดต่อไปก็จะกลายเป็นเพียงผู้หญิงสูงวัยที่หาคู่ครองไม่ได้ ดังนั้นปี พ.ศ. 2547 จึงถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดทำให้ผู้หญิงได้รับความอภัยศเพราะถูกด้อยค่าว่าหาคู่ครองไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต่อยอดให้ผู้หญิงหลีกเลี่ยงสถานะโสดเพราะสถานะโสดทำให้ผู้หญิงถูกดูแคลนจากคนในสังคมว่าอายุมากแล้วแต่ยังหาคู่ครองไม่ได้ นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2547 ยังเป็นปีแรกที่เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้ผู้ชายโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเนื่องจากมีอายุมากสมควรที่จะมีครอบครัวแต่ยังคงมีสถานะโสด แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนย้ำว่าผู้ชายที่มีสถานะโสดเมื่อถึงวัยที่ต้องมีครอบครัวแต่ยังไม่แต่งงานจะถูกบุคคลอื่นตัดสินว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ส่วนชุดความคิดความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ผู้เขียนเสนอว่าบิดาและพี่ชายของชายโสดเห็นว่าผู้ชายที่อยู่ในวัยมีครอบครัวแต่ไม่ยอมแต่งงานถือเป็นการกระทำที่ขัดค่านิยมที่ผู้ชายต้องแต่งงานเพื่อทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว ชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ ปรากฏการเสนอชุดความคิดว่าความโสดทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดเป็นทุกข์ โดยเสนอว่าสถานะโสดทำให้ญาติของผู้หญิงโสด

เป็นทุกข์เพราะได้รับฟังคำนิยามว่าผู้หญิงโสด คือ ผู้หญิงที่ไม่ต้องการแต่งงานเพราะต้องการเปลี่ยนคู่ไปเรื่อย ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศโดยไม่ต้องมีพันธะผูกพันทำให้ญาติต้องเป็นทุกข์กับข่าวลือเพราะพฤติกรรมการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ ของผู้หญิงเป็นสิ่งที่สังคมถือว่าไม่เหมาะสม จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. 2547 ถึงแม้จะปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับความโสดเพียง 1 เรื่องแต่ผู้เขียนได้เสนอชุดความคิดความโสดถึง 3 ชุดความคิด และได้เสนอให้เห็นว่าความโสดส่งผลกระทบต่อทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่มีสถานะโสด แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2547 นี้ผู้เขียนนวนิยายเน้นการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบอย่างชัดเจนแสดงให้เห็นบทบาทของนวนิยายที่ส่งเสริมให้ผู้ชายและผู้หญิงหลีกเลี่ยงสถานะโสดอย่างชัดเจน

ปี พ.ศ. 2549 เป็นปีที่ปรากฏการนำเสนอนวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดในรูปแบบออนไลน์ โดยปรากฏในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **หนุ่มโสดในฝัน** ของ Katesnk โดยผู้เขียนเสนอชุดความคิด **ความโสด คือ ความทุกข์** ของชายโสดที่มีพฤติกรรมชายรักชาย โดยเสนอว่าชายโสดที่มีพฤติกรรมชายรักชายเกิดความทุกข์เพราะรู้สึกว่าเขาหลังจากเลิกกับคนรักทำให้เขาต้องการหาคนรักใหม่ แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2549 ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดว่าความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดที่มีพฤติกรรมชายรักชายรู้สึกอ้างว้างในนวนิยายออนไลน์ซึ่งลักษณะการเสนอคล้ายกับนวนิยายในสื่อสิ่งพิมพ์แต่นวนิยายออนไลน์เสนอผ่านตัวละครชายรักชาย แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอว่าความโสดทำให้ผู้ที่มีพฤติกรรมชายรักชายเป็นทุกข์เช่นเดียวกัน

ปี พ.ศ. 2550 ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด** โดยเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะผู้หญิงโสดกังวลว่าตนเองจะหาสามีไม่ได้และกลายเป็นผู้หญิงสูงวัยแต่ยังไม่ได้แต่งงาน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สัมหวนน้ำตาลเปรี้ยว** ของ ณารา ซึ่งนำเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงที่ทำงานมั่นคงสามารถหาเลี้ยงชีพได้กลับต้องเป็นทุกข์เพราะยังหาคู่ครองไม่ได้ โดยผู้เขียนให้ตัวละครหญิงโสดตั้งเป้าหมายว่าตนเองจะต้องไม่เป็นโสด ซึ่งการนำเสนอชุดความคิดดังกล่าวปรากฏเป็นครั้งแรกที่นำเสนอให้เห็นถึงความทุกข์ของผู้หญิงที่มีการงานมั่นคงแต่กลับเป็นทุกข์เพราะตนเองยังเป็นโสด แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2550 ผู้เขียนย้ำว่าถึงแม้ผู้หญิงจะสามารถหาเลี้ยงชีพได้แต่สถานะโสดกลับเป็นสถานะที่ยังสร้างความทุกข์ใจเพราะผู้หญิงไม่ต้องการเป็นโสดทั้งชีวิต จากการศึกษาพบว่าชุดความคิดดังกล่าวปรากฏมากขึ้นในการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในช่วงปีต่อมา

ในช่วงปี พ.ศ. 2551 ถึงแม้จะปรากฏนวนิยายเกี่ยวกับความโสด 2 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง **สวย เร็ด เชิด โสด** ของ โสภี พรรณราย และนวนิยายเรื่อง **ลุ่มหัวใจดอกไม้เจ้าสาว** ของ ป้าหนอนและคณะ แต่นวนิยายทั้ง 2 เรื่อง ได้เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความอภัย** ที่แตกต่างจากการนำเสนอในปีที่ผ่านมา โดยในปี พ.ศ. 2551 เป็นปีแรกที่ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่ามี

ความเป็ยงเบนทางเพศ โดยนำเสนอว่าผู้หญิงที่มีสถานะโสดหากแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ไม่ตรงกับเพศสภาพที่สังคมกำหนด และมีบุคลิกที่ไม่เรียบร้อยจะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว โดยตัวละครเป็นผู้หญิงโสดที่ชอบแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายที่ทะมัดทะแมง และมีนิสัยไม่นุ่มนวลอ่อนหวานทำให้บุคคลรอบข้างตัดสินว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศซึ่งสร้างความไม่พอใจให้กับตัวละครที่ถูกประเมินว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ส่วนชุดความคิดที่เสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยศว่าเป็นผู้ที่ไร้คู่ครอง ปรากฏในนวนิยายเรื่อง สวย เร็ด เซ็ด โสด โดยเสนอว่าผู้หญิงโสดที่อายุเข้าสู่วัยกลางคนจะถูกผู้ชายทำให้ได้รับความอภัยศด้วยการประเมินว่าผู้หญิงโสดวัยกลางคนเป็นผู้หญิงใจง่ายเพราะต้องการความรักเนื่องจากต้องอดทนกับความรู้สึกลัวว่าเหว่ จะเห็นได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2551 ชุดความคิดความโสดด้านลบเสนอชุดความคิดด้านลบที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงที่มีสถานะโสด แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเน้นว่าความโสดทำให้ผู้หญิงได้รับความอภัยศทั้งจากการถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศ และด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงไร้คู่ครองที่หลงรักผู้ชายได้ง่าย

ปี พ.ศ. 2553 ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความทุกข์** ปรากฏในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **บันทึกหนุ่มไม่ยอมโสด** ของ Secrethurs เสนอความทุกข์จากความโสดของนักศึกษาชายที่รู้สึกเหงาทำให้เขาต้องการจะหลุดพ้นจากสถานะโสดด้วยการหาคู่รักให้ได้ในขณะที่กำลังเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2553 เป็นปีแรกที่ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของวัยรุ่นชายที่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษา แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2553 เริ่มปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดสร้างความทุกข์ให้กับผู้ชายที่อยู่ในวัยเรียนที่ต้องการหาคู่รักเพื่อให้คลายเหงายังไม่ถึงขั้นการสร้างครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากการนำเสนอในปีที่ผ่านมาที่เสนอว่าความโสดคือความทุกข์ของผู้ที่มีวุฒิและคุณวุฒิที่เหมาะสมกับการสร้างครอบครัว แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเริ่มย้ำว่าความโสด คือ ความทุกข์ของทุกเพศทุกวัย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2554 ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความอภัยศ** และ **ความโสด คือ ความทุกข์** การเสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความอภัยศพบว่า ปี พ.ศ. 2554 เป็นปีแรกที่ปรากฏชุดความคิดความโสดว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยศเพราะถูกผู้หญิงซึ่งรู้จักกันและสามารถหาคู่ครองได้ก่อนนำเสนอสถานะความโสดมาด้อยค่าผู้หญิงโสดว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกอภัยศเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครองโดยชุดความคิดดังกล่าวปรากฏในนวนิยายชุดที่ประกอบด้วยนวนิยาย จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง **รักบังใจ** ของ อรุสยา นวนิยายเรื่อง **เล่นเกมรัก** ของ สิริริตา และนวนิยายเรื่อง **ใจเกี่ยวรัก** ของปราณธร แสดงให้เห็นว่าปี พ.ศ. 2554 เริ่มปรากฏการสร้างชุดความคิดตอกย้ำให้ผู้หญิงหลีกเลี่ยงสถานะโสดเพราะสถานะโสดคือจุดด้อยที่เป็นปมให้ผู้หญิงที่ได้แต่งงานนำมาตอกย้ำให้ผู้หญิงโสดต้อง

รู้สึกอับอายซึ่งการนำเสนอชุดความความโสดด้านลบในลักษณะดังกล่าวจะปรากฏในนวนิยายหลายเรื่องในปีต่อมา

ส่วนการเสนอชุดความคิดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ ปรากฏการนำเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เป็นโสด และ ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ เป็นโสด โดยนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอับอายที่ตนเองอายุมากแล้วแต่ ยังหาคู่ครองไม่ได้ ปรากฏในนวนิยายเรื่องเล่ห์เกมรัก ของ สิริจินดา ซึ่งการนำเสนอชุดความคิดที่แสดง ให้เห็นว่าผู้หญิงโสดต้องทุกข์ใจเพราะอับอายที่ตนเองยังหาคู่ครองไม่ได้ในปี พ.ศ. 2554 ถือเป็นปีแรก ที่ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนการการเสนอชุดความคิด ความโสดด้านลบของผู้เขียนที่ตอกย้ำว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ที่ผู้หญิงอยู่ในกลุ่มคนรู้จัก ผู้หญิงโสดเมื่อเห็นว่าผู้หญิงที่รู้จักและอยู่ในกลุ่มได้แต่งงานก่อนก็ยิ่งทำให้ ผู้หญิงโสดรู้สึกทุกข์ใจกับสถานะโสดของตนเองเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากรู้สึกว่าตนเองเป็นคนสุดท้ายที่ยัง หาคู่ครองไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2554 ผู้เขียนตอกย้ำว่าสถานะโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิง แตกต่างจากผู้หญิงที่มีคู่ครอง ผู้หญิงโสด คือ คนที่ไม่เข้ากลุ่มเพราะไม่ได้แต่งงาน ดังนั้นสถานะโสด เป็นสถานะที่ทำให้ผู้หญิงต้องหลีกเลี่ยงเพราะจะทำให้เกิดความทุกข์ ส่วนการเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นโสดในปี พ.ศ. 2554 นี้ ปรากฏการนำเสนอว่ามารดาของผู้ชาย โสดเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าบุตรชายที่เป็นโสดจะมีเคราะห์ตามที่หมอดูทำนายโดยปรากฏในนวนิยาย ออนไลน์เรื่อง **ปฏิบัติการสลายโสด** ของ Mintchocolate การนำเสนอชุดความคิดดังกล่าวถือเป็นปี แรกที่ปรากฏการนำเสนอว่าสถานะโสดมีผลเกี่ยวข้องกับโชคชะตา แสดงให้เห็นว่าใน ปี พ.ศ. 2554 เริ่มปรากฏผู้เขียนที่สร้างชุดความคิดความโสดว่าความโสด คือ สถานะที่ไม่เป็นมงคลที่ส่งผลให้ชีวิต ต้องประสบเคราะห์จนทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดรู้สึกทุกข์ใจซึ่งจากการศึกษาพบว่าในช่วงปีต่อมา ชุดความคิดดังกล่าวยังปรากฏในนวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดที่เป็นแบบรูปเล่มด้วย

ปี พ.ศ. 2555 เป็นปีที่ปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโสดถึง 9 เรื่อง โดยปรากฏชุด ความคิดความโสดด้านลบ 2 ชุดความคิด ได้แก่ **ความโสด คือ ความอับยศ** และ **ความโสด คือ ความทุกข์** จากการศึกษาพบว่า การนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบทั้ง 2 ชุดความคิดเป็นชุด ความคิดที่ต่อเนื่องจากการนำเสนอในปี พ.ศ. 2554 ชุดความคิดความโสด คือ ความอับยศ พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 ปรากฏการนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่า เป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้จากผู้บริหารของบริษัทที่ผู้หญิงโสดทำงานอยู่ซึ่งการด้อยค่าดังกล่าว เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการทำงานของผู้หญิงโสดเพราะสถานะโสดทำให้ผู้บริหารประเมินว่า ความโสดเป็นข้อบกพร่องในการทำงาน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพออกศึก** ของอุมาริการ์ ซึ่งการนำเสนอชุดความคิดดังกล่าวเน้นให้เห็นด้านลบของความโสดที่รุนแรงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2554 ที่นำเสนอว่าสถานะโสดทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครองจากผู้หญิงที่รู้จักกันและได้แต่งงานไป

ก่อน แต่ในปี พ.ศ. 2555 การนำเสนอแสดงให้เห็นว่าสถานะโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับอายว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้และยังเกี่ยวพันกับการประเมินศักยภาพในการทำงาน แสดงให้เห็นว่า ปี พ.ศ. 2555 ผู้เขียนเน้นให้เห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับผู้หญิงโสดว่าความโสดมีผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2555 ยังปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับอายที่ทำให้ผู้หญิงถูกด้อยค่าว่ามีรูปร่างอัปลักษณ์ที่รุนแรงมากขึ้นจากปี พ.ศ. 2533 โดยในปี พ.ศ. 2555 พบการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงอัปลักษณ์โดยเปรียบเทียบว่ามีรูปร่างหน้าตาการแต่งกายเหมือนกับผู้ใช้แรงงาน ปรากฏใน นวนิยายเรื่อง **ลูบคมกามเทพ** ของ Shayna การนำเสนอดังกล่าวแตกต่างจากการนำเสนอที่ผ่านมาที่เสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับอายเพราะถูกด้อยค่าว่ามีใบหน้าและรูปร่างไม่ตรงตามอุดมคติของผู้ชาย แต่การนำเสนอในปี พ.ศ. 2555 เสนอชุดความคิดความโสดที่ด้อยค่าผู้หญิงโสดว่ามี ใบหน้า รูปร่าง และการแต่งกายตามชนชั้นทางสังคม คือ ชนชั้นแรงงาน และผู้ที่ถูกเปลี่ยนจากผู้ชาย เป็นผู้หญิง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนตอกย้ำให้ผู้หญิงเห็นว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่ามีความอัปลักษณ์โดยเปรียบเทียบกับชนชั้นทางสังคมซึ่งเป็นปีแรกที่ปรากฏการเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่ามีรูปร่าง และการแต่งกายเป็นชนชั้นใช้แรงงาน

ด้านชุดความคิดความโสดด้านลบที่เสนอว่า ความโสด คือ ความอับอายที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าเปี่ยงเบนทางเพศ จากการศึกษาพบว่า ปี พ.ศ. 2555 ผู้เขียนเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้ชาย ที่มีหน้าตา ฐานะ การศึกษาที่ดีแต่ยังมีสถานะโสดได้รับความอับอายด้วยการถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ชายที่มีความเปี่ยงเบนทางเพศ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน** ของ รอมแพง ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดดังกล่าวแตกต่างจากการนำเสนอที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2547 ที่เสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้ชายโสดที่ประกอบอาชีพไม่ตรงเพศสภาพได้รับความอับอายเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรม เปี่ยงเบนทางเพศ แต่ในปี พ.ศ. 2555 ผู้เขียนเสนอว่าแม้ผู้ชายที่เป็นโสดจะเป็นผู้ชายที่มีคุณสมบัติครบถ้วนแต่หากอายุมากแล้วแต่ยังไม่มีครอบครัวความโสดก็ทำให้ถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเปี่ยงเบนทางเพศ แสดงให้เห็นว่าชุดความคิดความโสดคือความอับอายที่ทำให้ผู้ชายโสดถูกด้อยค่าว่าเปี่ยงเบนทางเพศเปลี่ยนแปลงการเสนอโดยเปลี่ยนจากผู้ชายโสดที่มีอาชีพไม่ตรงตามเพศสภาพเมื่อมีสถานะโสดถูกด้อยค่าว่ามีความเปี่ยงเบนทางเพศ แต่ในปี พ.ศ. 2555 ผู้ชายที่สมบูรณ์แบบแต่เมื่ออายุ สามารถมีครอบครัวได้แต่เมื่อยังสถานะโสดก็จะถูกประเมินว่ามีพฤติกรรมเปี่ยงเบนทางเพศ

ส่วนการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ พบว่า ปี พ.ศ. 2555 พบการเสนอว่าความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด และความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด การเสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด ปรากฏการเสนอว่าผู้หญิงโสดรู้สึก เป็นทุกข์เพราะเกิดความอับอายที่จะให้เพื่อนรู้ว่าตนเองไม่เคยมีคู่รัก ปรากฏในนวนิยายเรื่อง

กามเทพพรรยา ของ อีสยาห์ ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2541 ที่เสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกว่ามีคนรัก แต่ในปี พ.ศ. 2555 ผู้เขียนเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกเป็นทุกข์เพราะอายุที่ยังไม่เคยมีคู่รัก แสดงให้เห็นถึงการเสนอให้เห็นว่าสถานะโสด คือ ปมด้อยที่ทำให้ตนเองแตกต่างจากผู้หญิงที่มีคู่ จึงเกิดความอับอายมากกว่าความรู้สึกว่าเหว

นอกจากเสนอชุดความคิดว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะรู้สึกอับอายแล้วยังปรากฏการเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะต้องการมีบุตร ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน** ของ รอมแพง ที่เสนอชุดความคิดว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกเป็นทุกข์ที่ไม่มีบุตรซึ่งการนำเสนอดังกล่าวแตกต่างจากการเสนอชุดความคิด ความโสด คือ ความทุกข์ ในปี พ.ศ. 2541 ที่นำเสนอว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกว่ามีคู่แล้ว แต่ในปี พ.ศ. 2555 ผู้เขียนเสนอชุดความคิดว่า ความโสด ของผู้หญิงที่ต้องการทำหน้าที่มารดา แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงต้องทุกข์เพราะไม่ได้ทำบทบาทของการเป็นแม่ ซึ่งเป็นบทบาทที่เป็นสัญชาตญาณของผู้หญิง ส่วนการเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนที่โสดในปี พ.ศ. 2555 ปรากฏชุดความคิดว่า ความโสด ทำให้บิดา มารดาของผู้หญิงโสดเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าบุตรสาวยังมีสถานะโสดทั้งที่ถึงวัยที่จะต้องหาคู่ครอง ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพพรรยา** ของ อีสยาห์ และพบการเสนอชุดความคิดว่า ความโสดทำให้มารดาของผู้ชายโสดเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าบุตรชายจะมีสถานะโสดเพราะไม่ยอมแต่งงาน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพปราบมาร** ซึ่งเป็นการเสนอที่คล้ายกับการเสนอในปีที่ผ่านมา

ปี พ.ศ. 2557 ปรากฏนวนิยายที่เกี่ยวกับความโสด 2 เรื่อง โดยเสนอชุดความคิด ความโสดว่า **ความโสด คือ ความอับยศ** และ **ความโสด คือ ความทุกข์** โดยชุดความคิด ความโสด คือ ความอับยศ พบว่า ผู้เขียนเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่ามีความอับปลักษณ์ภายใน คือ มีอุปนิสัยที่ผู้ชายไม่ต้องการ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล** ของ วัตตรา โดยเสนอว่า ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกผู้ชายด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมที่ทำให้ผู้ชายไม่พึงใจจึงต้องเป็นโสด ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวยังคงคล้ายกับการเสนอในปี พ.ศ. 2555 ที่ผู้เขียนเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดถูกผู้ชายทำให้ได้รับความอับยศเพราะถูกประเมินว่ามีพฤติกรรมที่ทำให้ผู้ชายไม่พึงใจจึงต้องเป็นโสด

การเสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ พบการเสนอว่าความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะสถานะโสดมีความเกี่ยวข้องกับการป่วยเป็นครั้งแรก ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **บ่วงรักกับตักวิวาร์** ของ วงศ์มนิต ที่เสนอว่าผู้หญิงโสดต้องเป็นทุกข์เพราะป่วยเป็นโรคช็อกโกแลตซิส แต่สถานะโสดทำให้ผู้หญิงไม่สามารถรักษาโรคดังกล่าวได้ แสดงให้เห็นว่า ปี พ.ศ. 2557 ผู้เขียนสร้าง

ชุดความคิดความโสดด้านลบให้เห็นว่า ความโสด มีผลกระทบต่อสุขภาพดั่งนั้น ปี พ.ศ. 2557 จึงเป็นปีแรกที่พบการเสนอชุดความคิดว่า ความโสดมีผลเสียต่อด้านจิตใจและด้านสุขภาพ

ปี พ.ศ. 2558 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความทุกข์** โดยเสนอว่าความโสดทำให้ผู้ชายเป็นทุกข์เพราะถูกคนในครอบครัวกดดันเรื่องการหาคู่ครองซึ่งถือเป็นการเสนอชุดความคิดนี้เป็นครั้งแรก ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการหักคานทอง** ของ พบพร ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวแตกต่างจากการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์จากปีที่ผ่านมาที่ผู้เขียนมักจะเสนอว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสด แต่ในปี พ.ศ. 2558 ผู้เขียนเสนอว่า ความโสด มีผลกระทบต่อผู้ชายโสดที่แสดงให้เห็นความคาดหวังของสมาชิกในครอบครัวที่คิดว่าผู้ชายควรแต่งงานมีครอบครัวเพื่อเป็นหัวหน้าครอบครัวต่อไปแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอว่าความโสดก็ทำให้ผู้ชายเป็นทุกข์เช่นกัน ส่วนการเสนอว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสด ปรากฏการเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดที่มีรูปร่างหน้าตาที่สวยงามต้องรู้สึกอับอายที่จะให้คนในสังคมรู้ว่าแม้แต่ตนเองจะเป็นผู้หญิงสวยแต่ยังคงเป็นโสด ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดพร้อมเสิร์ฟ** ของ รติวัตร บุญยเกียรติ ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวแตกต่างจากการเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดในปีที่ผ่านมา เนื่องจากในปีที่ผ่านมาผู้เขียนมักแสดงชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่คิดว่าตนเองมีรูปร่างหน้าตาที่ไม่โดดเด่นดั่งนั้นสถานะโสดจึงสร้างความทุกข์ให้กับผู้หญิงโสดที่อับอายว่าตนเองไม่มีคู่เพราะรูปร่างหน้าตาไม่โดดเด่น แต่ในปี พ.ศ. 2558 ผู้เขียนเสนอว่าแม้จะเป็นผู้หญิงที่สวยงามแต่ความโสดก็สร้างความทุกข์ให้ผู้หญิงสวยที่เป็นโสดต้องเป็นความทุกข์เพราะไม่ต้องการให้คนในสังคมรู้ว่าตนเองแม้จะสวยแต่ยังหาคู่ไม่ได้ ดั่งนั้นความโสดจึงเป็นความทุกข์ที่ทำให้ผู้หญิงต้องอับอาย

ปี พ.ศ. 2559 ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า **ความโสด คือ ความอับยศ** ที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่ครอง จากการศึกษาพบว่า ในปี พ.ศ. 2559 การเสนอ ชุดความคิดดังกล่าวยังคงมีลักษณะคล้ายกับการเสนอที่ผ่านมาโดยเสนอให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศจากผู้หญิงที่รู้จักกันและสามารถหาคู่ครองได้ก่อน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กลรักแพนกำแพง** ของ ตะวัน ที่เสนอให้ผู้หญิงโสดถูกเพื่อนผู้หญิงที่เรียนรุ่นเดียวกันที่สามารถหาคู่ครองได้ก่อนนำสถานะโสดมาด้อยค่าผู้หญิงโสดว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ และปรากฏในนวนิยายเรื่อง **แรดสลัดคาน** ของ วรนิษฐา ที่เสนอให้ผู้หญิงโสดถูกเพื่อนผู้หญิงที่ได้แต่งงานทำให้ อับยศด้วยการด้อยค่าว่าการเป็นผู้หญิงโสดเป็นเรื่องน่าอาย จะเห็นได้ว่าการเสนอว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดต้องถูกด้อยค่าจากผู้หญิงที่รู้จักกันและได้แต่งงานก่อนยังมีลักษณะการเสนอคล้ายกับปี พ.ศ. 2554 ที่ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดนี้เป็นครั้งแรก แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต่อยอดแนวคิดปีตาธิปไตยว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงถือว่าการที่ผู้ชาย

ตัดสินใจเลือกตนเองไปเป็นคู่ครองคือสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าตนเองมีคุณค่า ดังนั้นผู้หญิงที่เป็นโสดจึงถูกผู้หญิงที่มีคู่ครองประเมินว่ามีคุณสมบัติที่ดีกว่า

ปี พ.ศ. 2560 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบ ว่า **ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่** และ **ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดเป็นทุกข์** โดยเสนอว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่เปลี่ยนแปลงจาก พ.ศ. 2554 และ พ.ศ. 2559 โดยนำเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่จากผู้หญิงที่ทำงานในองค์กรเดียวกัน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง** ของ เฉลิมมาทำให้เห็นว่า การนำเสนอว่าความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศจากผู้หญิงที่รู้จักกันที่สามารถแต่งงานได้ก่อนยังคงปรากฏสืบเนื่องมา แต่การนำเสนอใน พ.ศ. 2560 มีการเปลี่ยนการเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงโสดถูกมิใช่แค่ถูกเพื่อนร่วมเรียนทำให้ได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าไร้คู่เท่านั้น แม้แต่ผู้หญิงที่ทำงานในองค์กรเดียวกันก็นำสถานะโสดมาด้อยค่าผู้หญิงโสด แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการย้ำว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกผู้หญิงที่เป็นเพื่อนกันและผู้หญิงที่ทำงานในองค์กรเดียวกันนำสถานะโสดมาด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้

ส่วนการเสนอชุดความคิด ความโสด คือ ความทุกข์ ปรากฏการเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดได้แก่ บิดา มารดาเพราะกังวลว่าบุตรสาวจะไม่มีผู้ดูแลซึ่งเป็นชุดความคิดที่ไม่แตกต่างจากการนำเสนอในปีที่ผ่านมา ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์** ของ ปณิตพิมพ์ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนยังคงเสนอว่าความโสดทำให้สร้างความทุกข์ให้กับบิดามารดาของผู้หญิงโสด

จะเห็นได้ว่าพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยายไทย ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในทุกช่วงปีที่ปรากฏการเสนอนวนิยายเกี่ยวกับความโสด ทั้งนี้พบว่าช่วงปี พ.ศ. ที่เริ่มปรากฏชุดความคิดความโสดด้านลบที่เป็นจุดเริ่มต้นการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบเริ่มจาก พ.ศ. 2516 ปรากฏชุดความคิดว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เป็นโสดโดยกังวลว่าความโสดจะทำให้ผู้ชายโสดขาดความรับผิดชอบเพราะไม่ได้ทำหน้าที่การเป็นหัวหน้าครอบครัว ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 เริ่มปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดในด้านลบว่าความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ที่มีความอับลักษณะทั้งท่าทางและนิสัย พ.ศ. 2540 เริ่มปรากฏการนำเสนอว่า ความโสด คือ การขัดขานิยมดั้งเดิมโดยปรากฏชุดความคิดว่าความโสดทำให้คนโสดมีข้ออ้างเพื่อมีความสัมพันธ์กับคนที่พอใจ พ.ศ. 2541 เป็นปีที่เริ่มปรากฏการนำเสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดเพราะทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกเหงา ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 เริ่มปรากฏการนำเสนอ ชุดความคิดว่าความโสดทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเป็นทุกข์เพราะกังวลว่าคนโสดจะต้องอยู่ลำพังไม่มีคนดูแล ในปี พ.ศ. 2547 เริ่มปรากฏชุด

ความคิดความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยด้วยการถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่ครอง **ปี พ.ศ. 2549** เป็นปีที่ปรากฏการนำเสนอชุดความคิดความโสดว่าความโสดทำให้ผู้ที่มีพฤติกรรมชายรักชายเป็นทุกข์เนื่องจากเกิดความรู้สึกเหงาเมื่อต้องกลับมาใช้ชีวิตโสดซึ่งถือเป็นปีแรกที่ปรากฏการนำเสนอเนื้อหาความโสดในนวนิยายออนไลน์ **ต่อมาในปี พ.ศ. 2551** เป็นปีแรกที่ปรากฏชุดความคิดความโสดว่าความโสด คือ ความอภัยของผู้หญิงโสดสูงวัยที่ถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงไร้คู่ที่จิตใจอ่อนไหวได้ง่ายหากมีผู้ชายเข้ามาใกล้ชิด และยังปรากฏการนำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ **ปี พ.ศ. 2554** เป็นที่เริ่มปรากฏชุดความคิดความโสดว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยด้วยการถูกผู้หญิงที่เป็นบุคคลที่รู้จักแล้วสามารถหาคู่ครองได้ก่อนนำเสนอความโสดมาด้อยค่าว่าผู้หญิงโสดเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่เพราะไม่มีผู้ชายสนใจซึ่งสร้างความอภัยให้กับผู้หญิงโสด และปรากฏชุดความคิดว่าความโสดทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเป็นทุกข์เพราะสถานะโสดมีผลต่อการทำให้คนโสดต้องประสบเคราะห์ร้ายตามการทำนายดวงชะตา **ในปี พ.ศ. 2555** ปรากฏชุดความคิดความโสดว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยเพราะถูกคนที่ทำงานเดียวกันด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงไร้คู่ครอง และปรากฏชุดความคิดว่าความโสดทำให้ผู้ชายโสดที่สมบูรณ์แบบได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่าเบี่ยงเบนทางเพศ **ในปี พ.ศ. 2557** เป็นปีแรกที่ปรากฏชุดความคิดความโสดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความทุกข์เพราะสถานะโสดมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาการเจ็บป่วย **ปี พ.ศ. 2558** เป็นปีแรกที่ปรากฏชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ชายโสดเพราะคนในครอบครัวกดดันเรื่องการหาคู่ครองจนทำให้ผู้ชายโสดไม่มีความสุข และ**ในปี พ.ศ. 2560** ปรากฏชุดความคิดความโสดว่าความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอภัยเพราะถูกบุคคลที่ทำงานในองค์กรเดียวกันด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงไร้คู่

จะเห็นได้ว่าพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายต้องการย้ำว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่ส่งผลด้านลบทั้งต่อตัวผู้ที่เป็นโสดไม่ว่าจะเป็นชายโสด หญิงโสด และผู้ที่เป็นเพศทางเลือก และยังส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเนื่องจากสถานะโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัย สถานะโสดทำให้คนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความทุกข์และการตัดสินใจที่จะมีสถานะโสดเป็นการตัดสินใจที่ขัดค่านิยมดั้งเดิมในความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด พัฒนาการที่แสดงให้เห็นแนวโน้มการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบอย่างต่อเนื่องเป็นการย้ำว่าผู้เขียนนวนิยายต้องการเสนอว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้คนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีความสุข

2. พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560

จากการศึกษาพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ปรากฏในนวนิยายไทยพบว่า ชุดความคิดความโสดด้านบวกปรากฏในปี พ.ศ. ดังต่อไปนี้ พ.ศ. 2516 พ.ศ. 2531 พ.ศ. 2540 พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2544 พ.ศ. 2547 พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2554 พ.ศ. 2555 และ พ.ศ. 2558 ทั้งนี้พบว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกในแต่ละช่วงปีมีพัฒนาการของการเสนอดังนี้

ชุดความคิดความโสดด้านบวกเริ่มปรากฏใน ปี พ.ศ. 2516 โดยปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กิจกรรมชายโสด** ของ สุวรรณีย์ สุขคนธา โดยผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า **ความโสด คือ อิสระ** โดยเสนอว่าความโสดทำให้ผู้ชายโสดรู้สึกมีอิสระทางความคิดเพราะไม่ต้องถูกปิดกั้นด้วยคำวิจารณ์ของภรรยา และยังปรากฏการนำเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้ชายมีอิสระที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงเนื่องจากยังไม่ต้องถูกผูกมัดจากสถานะการแต่งงานเพราะเมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องซื้อสัตย์กับภรรยา จากการศึกษาพบว่า ปี พ.ศ. 2516 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกเพียงลักษณะเดียว คือ ความโสดทำให้ผู้ชายเป็นอิสระ ทั้งนี้เพราะนวนิยายเรื่อง กิจกรรมชายโสด นำเสนอเรื่องราวของชายหนุ่มโสดที่ยังต้องการค้นหาตนเองจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า **ความโสด คือ อิสระ** และ **ความโสด คือ ความปลอดภัย** โดยปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** ของ กฤษฎา ฤกษ์ ที่เสนอว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้ชายมีอิสระ ส่วนการเสนอว่า ความโสด คือ ความปลอดภัย ผู้เขียนเสนอว่าสถานะโสดทำให้ผู้หญิงรู้สึกปลอดภัยทางด้านจิตใจเนื่องจากไม่ต้องทนฟังคำวิจารณ์หากชีวิตแต่งงานมีปัญหา และปลอดภัยจากความทุกข์ที่เกิดจากปัญหาชีวิตคู่ จะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. 2531 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกเสนอให้เห็นถึงด้านบวกของความโสดที่ส่งผลดีต่อผู้ชายและผู้หญิง โดยเริ่มเสนอด้านบวกของสถานะโสดที่ส่งผลต่อผู้หญิงในด้านความปลอดภัยทางด้านจิตใจ ส่วนด้านบวกที่ส่งผลดีต่อผู้ชายยังคงเน้นเรื่องความมีอิสระในการใช้ชีวิต โดยไม่ต้องมีสถานะครอบครัวผูกมัด

ในปี พ.ศ. 2540 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวก ความโสด คือ ความปลอดภัย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สามหนุ่มเนื้อทอง** ของ กันยามาส ผู้เขียนเสนอว่าสถานะโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยทางด้านร่างกายเพราะไม่ต้องถูกสามีทำร้ายร่างกาย และความโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เนื่องจากสามีมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่ผู้เขียนเริ่มนำเสนอชุดความคิด ความโสดด้านบวกที่สัมพันธ์กับปัญหาทางสังคม ได้แก่ ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวและปัญหาโรคติดต่อที่เกิดจากการสำส่อนทางเพศ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า **ความโสด คือ ความปลอดภัย** ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สี่ไม้คาน** ของ สีสวลี โดยเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกสามีทำร้ายซึ่งคล้ายกับที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2540 นอกจากนี้ยังปรากฏการเสนอ

ชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้หญิงที่กลับมา มีสถานะโสดโดยผู้เขียนเสนอว่าผู้หญิงที่เลิกรักกับคนรักเมื่อกลับมา มีสถานะโสดจะรู้สึกปลอดภัยจากความทุกข์ใจที่เกิดจากการเคยถูกคนรักนอกใจ

ปี พ.ศ. 2544 เป็นปีแรกที่ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า **ความโสด คือ อิสระ และความโสด คือ ความปลอดภัย** ชุดความคิดโสด คือ อิสระ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **พ่อบุญชายโสด** ของ อาริตา โดยผู้เขียนเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระในการทำกิจกรรมที่ต้องการ ในขณะที่การแต่งงานเป็นสถานะที่ทำให้ผู้หญิงต้องคำนึงถึงสามีเมื่อต้องการทำกิจกรรมต่าง ๆ จนไม่มีอิสระ จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. 2544 ผู้เขียนเริ่มสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้หญิงเชื่อว่าความโสด คือ อิสระที่ทำให้ผู้หญิงสามารถใช้ชีวิตได้ตามลำพังโดยไม่จำเป็นต้องมีคู่ครอง นอกจากนี้ชุดความคิด คือ อิสระยังปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร** ของ ว. วิจิตรกุล โดยเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระจากหน้าที่ภรรยาที่ต้องดูแลสามีและหน้าที่ของมารดาที่ต้องดูแลบุตร และการเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระที่จะคบหาผู้ชายเพื่อเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. 2544 ชุดความคิดความโสดด้านบวกเสนอว่า ความโสด คือ สถานะที่ปลดปล่อยผู้หญิงจากพันธนาการของภาระหน้าที่ที่เกิดจากการแต่งงาน ทั้งการดูแลสามีและการดูแลบุตร

ส่วนการเสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความปลอดภัย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร** โดยเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากความทุกข์ใจที่สามีนอกใจและความทุกข์ที่เกิดจากการถูกสามีเอาเปรียบด้านค่าใช้จ่าย จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. 2544 ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระ และ ความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงหลุดพ้นจากอำนาจปิตาธิปไตยที่ส่งผลให้ผู้หญิงต้องทำหน้าที่เพื่อดูแลผู้ชาย และต้องอยู่ภายใต้การปกครองของผู้ชายที่เป็นคู่ครอง

ในปี พ.ศ. 2547 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวก ได้แก่ **ความโสด คือ อิสระ และ ความโสด คือ ความปลอดภัย** ชุดความคิดความโสด คือ อิสระ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** ของ ดวงตะวัน โดยเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระสามารถทำกิจกรรมตามต้องการและสามารถใช้จ่ายได้ที่หาได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องนำไปเลี้ยงบุตร ส่วนชุดความคิดความโสด คือ อิสระของผู้ชายโสดยังคงเสนอความคิดที่คล้ายกับการเสนอในปี พ.ศ. 2516 ที่เสนอว่า ความโสดทำให้ผู้ชายมีอิสระทางความคิดเพราะไม่ต้องรับรู้ความคิดเห็นที่ขัดแย้งของคู่ครอง

ชุดความคิด ความโสด คือ ความปลอดภัย เสนอว่า ความโสด คือ ความปลอดภัยที่ทำให้ผู้หญิงพ้นจากการถูกสามีทำร้ายและความทุกข์ใจจากการคิดเห็นขัดแย้งกันกับคู่ครอง ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ปี พ.ศ. 2547 เป็นปีแรกที่ปรากฏการเสนอว่า ความโสด ทำให้ผู้หญิงที่เคยแต่งงานเมื่อหย่าและกลับมา มีสถานะโสดจะรู้สึกว่าการโสดทำให้ตนเองปลอดภัยจากความทุกข์ใจของปัญหาการมีครอบครัว แสดงให้เห็นว่า ปี พ.ศ. 2547 เริ่มปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า

ความโสด คือ สถานะที่ส่งผลดีต่อผู้หญิงที่มีคู่ครองแล้วพบว่าการมีคู่ครองทำให้มีความสุขเมื่อกลับมาไม่มีสถานะโสดจึงพบว่าการเป็นโสดดีกว่า

ในปี พ.ศ. 2551 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวก **ความโสด คือ อิสระ** และ **ความโสด คือ ความปลอดภัย** ในนวนิยายเรื่อง **สววย เร็ด เชิด โสด** ของ โสภี พรพรรณราย โดยชุดความคิดความโสด คือ อิสระ เสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระทำความรู้จักเพื่อเรียนรู้ผู้ชายตามที่ต้องการ แสดงให้เห็นว่า พ.ศ. 2551 ผู้เขียนเน้นให้ผู้หญิงเห็นว่า ความโสด คือ อิสระที่จะทำให้ผู้หญิงทำความรู้จักกับผู้ชายได้ตามต้องการแต่หากมีคนรักหรือแต่งงานก็จะทำให้ผู้หญิงหมดโอกาสที่จะทำความรู้จักผู้ชาย ส่วนชุดความคิดความโสด คือ ความปลอดภัยพบว่าในปีแรกที่เสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากสภาพร่างกายที่เสื่อมโทรมหลังมีบุตรซึ่งเป็นการเสนอชุดความคิดด้านบวกที่เสนอความปลอดภัยทางด้านสุขภาพของผู้หญิงโสดที่ได้รับผลกระทบน้อยกว่าผู้หญิงมีคู่

ปี พ.ศ. 2554 ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวก **ความโสด คือ อิสระ** ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระตัก** ของ อัยย์เนญญา โดยเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้ชายโสดมีอิสระเดินทางไปทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยไม่ต้องกังวลว่าต้องรีบกลับบ้านเพราะภรรยาหรือ ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวคล้ายกับการเสนอในปี พ.ศ. 2547 ที่ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดว่าความโสดทำให้ผู้ชายมีอิสระจากความกังวลว่าภรรยาจะเป็นห่วง

ปี พ.ศ. 2555 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวก 2 ชุดความคิด ได้แก่ **ความโสด คือ อิสระ** และ **ความโสด คือ ความปลอดภัย** โดยชุดความคิด คือ อิสระ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพซ้อนกล** ของ แก้วแต้ม โดยเสนอว่าความโสดทำให้ผู้ชายโสดรู้สึกมีอิสระจากการแต่งงานที่เหมือนกับเป็นสถานที่จองจำเพราะต้องกังวลถึงความรู้สึกของผู้หญิงจนไม่มีความคิดเป็นของตนเอง ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวยังคงคล้ายกับการเสนอในปี พ.ศ. 2547 ที่เสนอชุดความคิดความโสด คือ อิสระที่ทำให้ผู้ชายไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองถูกครอบงำ แสดงให้เห็นว่าการเสนอชุดความคิดความโสด คือ อิสระ ผู้เขียนจะเน้นว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้ผู้ชายมีอิสระ ดังนั้นความโสดจึงเป็นสถานะที่ผู้ชายต้องการ

ส่วนชุดความคิดความโสด คือ ความปลอดภัย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพจำแลง** ของ แพรณัฐ เสนอว่าความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้หญิงทั้งผู้หญิงที่เคยมีความรักและผู้หญิงที่ไม่เคยมีความรักซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความปลอดภัยที่ทำให้ผู้หญิงที่เคยมีความรักแล้วกลับมาไม่มีสถานะโสดรู้สึกปลอดภัยกว่าตอนมีคู่ครองโดยรู้สึกว่าสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัยเพราะไม่ต้องถูกผู้ชายใช้อำนาจบังคับ

ปี พ.ศ. 2558 ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า **ความโสด คือ ความปลอดภัย** ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดพร้อมเสิร์ฟ** ของ รติวัตร บุญยเกียรติ ที่นำเสนอว่าความโสดทำให้ผู้หญิงที่หย่าร้างรู้สึกว่าการโสด คือ ความปลอดภัยที่ทำให้ไม่ต้องทุกข์ใจเพราะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการมีชีวิตคู่

จะเห็นได้จากผลการศึกษาพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกพบว่าชุดความคิดความโสดด้านบวกปรากฏในนวนิยายเป็นจำนวน 10 ช่วงปี โดยว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่เกี่ยวกับผู้หญิงโสดมีการเสนออย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเน้นเสนอให้เห็นว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อผู้หญิงทั้งทางด้านร่างกายที่ไม่ถูกสามีทำร้ายทางด้านจิตใจที่ไม่ต้องถูกสามีควบคุมทางด้านการครองชีพที่ไม่ต้องจัดสรรรายได้เพื่อนำไปเลี้ยงบุตรและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว

บทที่ 4

กลวิธีการประกอบสร้างความคิดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

กลวิธีการประกอบสร้างความคิดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 คือ วิธีการเสนอชุดความคิดความคิดทั้งชุดความคิดด้านลบและชุดความคิดด้านบวกผ่านองค์ประกอบของนวนิยาย ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก ซึ่งผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การประกอบสร้างความคิดผ่านโครงเรื่อง
2. การประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละคร
3. การประกอบสร้างความคิดผ่านฉาก

การประกอบสร้างความคิดผ่านโครงเรื่อง

โครงเรื่อง หมายถึง การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องในนวนิยายอย่างมีเหตุผล จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความคิดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความคิดทั้งชุดความคิดด้านลบและชุดความคิดความคิดด้านลบผ่านโครงเรื่อง 2 ประเภท ได้แก่ การประกอบสร้างความคิดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครองและการประกอบสร้างความคิดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต

1. การประกอบสร้างความคิดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครอง

โครงเรื่องตามหาคู่ครอง คือ โครงเรื่องที่นำเสนอเหตุการณ์ให้คนโสดมีเหตุผลให้ต้องหาคู่ครองให้สำเร็จ จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่ประกอบสร้างชุดความคิดความคิดโดยผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครองปรากฏในนวนิยายจำนวน 22 เรื่อง ได้แก่ **สี่ไม้คาน (2541) สุนัขหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) รักบังใจ (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) กามเทพทรรษา (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) กามเทพออกศึก (2555) ซ่อนรักกามเทพ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ้อนกล (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555) หัวใจไกลคานทอง (2555) ดาวเกี่ยวเดือน (2556) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557) กว่าจะป็นเจ้าสาว (2557) ปฏิบัติการหักคานทอง (2558) กลรักแฟนก้ามะลอ (2559) แรตสลัดคาน (2559) แรตระเบิดคาน (2559) มาตามคานทอง (2560)** จากการศึกษาพบว่าลักษณะโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองผู้เขียนจะกำหนดเหตุการณ์ให้ตัวละครต้องหาคนคู่ครองด้วยเหตุผล 5 ประการ ได้แก่ ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะ ตามหาคู่ครองเพราะญาติ ตามหาคู่ครองเพราะรู้สึกอ้างว้าง ตามหาคู่ครองเพราะป่วย และตามหาคู่ครองเพราะต้องการสะเดาะเคราะห์

1.1 ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะ

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะ จากการศึกษาพบว่าโครงเรื่องตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะ ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัย และความโสด คือ ทุกข์ ผู้เขียนจะนำเสนอเหตุการณ์ที่ทำให้คนโสดรู้สึกอภัยเพราะถูกด้อยค่า ได้แก่ การถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง และการถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และนำเสนอเหตุการณ์ที่ทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกเสียหน้าที่รู้ว่าบุคคลที่เป็นคู่แข่งสามารถหาคู่ครองได้ก่อน ดังนั้นคนโสดจึงจัดการแข่งขันหาคู่ครองเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองสามารถหาคู่ครองได้ จากการศึกษาพบว่า นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะปรากฏในนวนิยายจำนวน 14 เรื่อง ได้แก่ **ล้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) รักบังใจ (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) กามเทพธรรษา (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) กามเทพออกศึก (2555) ซ่อนรักกามเทพ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ้อนกล (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557) กลรักแฟนกัมละอ (2559) แรตระเบิดคาน (2559)** ผู้วิจัยพบว่าผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะ 2 ลักษณะ คือ ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสด และตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่มีคู่

1.1.1 ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสด

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสด จะนำเสนอเหตุการณ์ว่าตัวละครเป็นกลุ่มเพื่อนที่สมาชิกทุกคนยังมีสถานะโสดต้องแข่งขันกันหาคู่ครองเพราะต้องการเป็นคนที่สามารถหลุดพ้นจากสถานะโสดได้ก่อน จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสด ปรากฏในนวนิยายจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ **ล้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) กามเทพธรรษา (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) กามเทพออกศึก (2555) ซ่อนรักกามเทพ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ้อนกล (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557)** จากการศึกษาพบว่า โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสดเป็นโครงเรื่องที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัย ประกอบด้วย ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และ ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **ล้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551)** ของ ป้าหนอน และคณะในตอน ล้นหัวใจยายหอมบอย เสนอเรื่องของ จอมนาง และเพื่อนสาวโสด 4 คน ได้แก่ รุ่งระวี ปาลีรัตน์ นิธิวดี และกฤติกา ทั้งหมดไปร่วมงานแต่งงานของเพื่อนสาวที่เป็นนักศึกษารุ่นเดียวกัน

ในช่วงที่เจ้าสาวโยนช่อดอกไม้ให้กับผู้หญิงที่ร่วมกิจกรรมการรับช่อดอกไม้ของเจ้าสาว จอมนางและเพื่อนบังเอิญรับช่อดอกไม้ของเจ้าสาวได้พร้อมกัน ดังข้อความ

...“และเหมือนเกิดกลียุค สาว ๆ ทั้งกลุ่มวิ่งตัววายและกรีดร้องกันเสียงลั่น ทีนี้ละ ชุมนุ่นวนวายกันไปหมด เพราะเจ้าสาวดันมือแม่น ปาไปตรงที่สาว ๆ ยืนมากที่สุด ใคร ๆ ต่างก็อยากได้ช่อดอกไม้เจ้าสาวกันทั้งนั้นด้วยความเชื่อกันว่าสตรีสาว (หรือไม่สาว) คนใดที่คว้าดอกไม้เจ้าสาวได้จะเป็นเจ้าสาวต่อไป

หลังเสียงและกลียุคสงบปรากฏว่าดอกไม้ตกอยู่ในมือสาว ๆ ถึงห้าคน!!

(ป่าแหวน และคณะ, 2551, น. 10)

เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปมปัญหาให้ จอมนาง ซึ่งเป็นหนึ่งในสาวโสดห้าคนที่รับช่อดอกไม้เจ้าสาว ต้องเข้าร่วมการแข่งขันหาคู่ครองเพื่อเป็นเจ้าของช่อดอกไม้ของเจ้าสาวที่เธอรับได้พร้อมกับเพื่อนสาวโสดอีก 4 คน จอมนางนั้นไม่ได้สนใจที่จะร่วมลงแข่งขันหาคู่ครองเพื่อจะได้เป็นเจ้าของช่อดอกไม้เจ้าสาว แต่เมื่อจอมนางเห็นว่าเพื่อน ๆ ของเธอมักทำให้จอมนางรู้สึกอับอายด้วยการด้อยค่าว่าจอมนางเป็นผู้หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจึงทำให้ยังเป็นโสด จอมนางต้องการลบคำสบประมาทของเพื่อนจึงได้ตัดสินใจร่วมแข่งขันหาคู่ครอง ดังข้อความ

...“แต่ก็นั่นแหละจะให้ไปหาผู้ชายเพียงเพราะการพนันมันก็มีนิสัยของเธอไปหน่อยอยู่เป็นโสดมาตั้งนานเพราะยังไม่ถูกใจผู้ชายสักคนและยังไม่มีผู้ชายคนไหนถูกใจเธอ จะให้เปลี่ยนแปลงตนเองนะไม่มีทางเลย คนที่จอมนางจะคบเป็นแฟนและยอมพาไปเปิดตัวจะต้องเป็นคนที่เธอยอมรับได้จากหัวใจจริง ๆ จะทำให้เจอในเวลา 1 เดือนนี้สงสัยต้องพึ่งปาฏิหาริย์

คิดถึงตรงนี้จอมนางก็ขยักไหล่และบิ๊บข้อนิ้วของตนเองเล่นเบา ๆ พร้อมกับส่ายหน้า น้อย ๆ อย่างหน่าย ๆ ยิ่งเงเธอก็ไม่ได้คิดจริงจังกับการพนันไร้สาระนั้นอยู่แล้วนี่จะเสียเวลา คิดมากไปทำไม

จู่ ๆ อีกคำถามก็ผุดขึ้นมาในความคิด มันทำให้มุมหนึ่งของริมฝีปากบางกระตุกขึ้น แน่นนอนว่าคำตอบ คือ ต้องคว้าไว้นะสิ การทำให้เพื่อน ๆ พวกนั้นที่นึกดูถูกเธอ เสมอว่าเป็นแค่ทอมบอยอ้าปากค้างได้มันน่าจะสนุกน้อยเสียเมื่อไหร่ล่ะ จริงไหม

(ป่าแหวน และคณะ, 2551, น. 211-212)

ต่อมาจอมนางถูกเพื่อนของมารดาขอร้องให้ดูแลโยชิตาบุตรสาวซึ่งเป็นดาราสาวที่มีชื่อเสียงหลังจากที่โยชิตาได้รับจดหมายขอให้ปฏิเสธบทนักแสดงนำของละครที่กำลังจะผลิตขึ้น จอมนางรับปากไปเป็นผู้ดูแลความปลอดภัยให้โยชิตาเพราะคิดว่าเป็นโอกาสที่อาจจะทำให้ตนเองเอาชนะเพื่อน ๆ ด้วยการได้คู่ครองเป็นนักแสดงชายระหว่างที่ไปดูแลโยชิตา ดังข้อความ

...จอมนางตอบกลับหัวเราะอย่างร่าเริง ภายในใจระหิมียิ้มย่องเพราะนี่อาจเป็นการยิงกระสุนนัดเดียวได้นกสองตัวก็ได้ นอกจากจะได้ดูแลโยชิตาที่เธอรักและเอ็นดูเหมือนน้องแท้ ๆ แล้ว การออกจากชีวิตที่จำเจ อาจทำให้เธอค้นพบดารานุ่มสีกคนที่เหมือนเพชรในตมก็ได้

ถ้าฟลุคล่ะก็ พวกเพื่อน ๆ จอมยุ่งจะได้อำปากค้ำก้นกิ้งงานนี้แหละ

(ป่าแหวน และคณะ, 2551, น. 215-216)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องให้คนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้คนโสดถูกต่อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เห็นได้จากผู้เขียนสร้างเหตุการณ์ให้จอมนางตัดสินใจลงแข่งขันหาคู่ครองให้ได้ ภายใน 1 เดือนโดยที่ไม่ได้ต้องการช่อดอกไม้เจ้าสาวแต่เพราะเธอถูกเพื่อนในกลุ่มทำให้ได้รับความอภัยศด้วยการต่อยค่าสถานะโสดและบุคลิกของจอมนางคือสิ่งที่ชี้ว่าจอมนางมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จอมนางไม่พอใจที่ถูกเพื่อนลดคุณค่าของความเป็นผู้หญิงเพียงเพราะตนเองยังมีสถานะโสด จอมนางจึงตัดสินใจแข่งขันหาคู่ครองเป็นการพิสูจน์ให้เพื่อนเห็นว่าความโสดไม่ใช่สิ่งที่บ่งชี้ว่าตนเองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพปราบมาร (2555)** ของ ฌารา เสนอเรื่องของ วราลี พนักงานสาวโสดบริษัทจัดหาคู่ควิปัตถ์และเพื่อนร่วมงานสาวโสดอีก 7 ถูกภีมเจ้าของบริษัทตำหนิว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่มีเสน่ห์เพราะทุกคนต่างเป็นโสดไร้ผู้ชายสนใจ การกระทำของภีมทำให้วราลีและเพื่อนร่วมงานหญิงโสดทุกคนรู้สึกอับอายที่ต้องถูกภีมนำเรื่องสถานะความโสดมาตอกย้ำว่าพวกเธอยังเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ ดังข้อความ

...“คุณลีลา” ภีมย้ำ วราลีได้แต่กัดฟันกรอด บันทึความแค้นลงไปในบัญชีดำในใจอีกครั้ง

“คุณพริ้ม คุณเกต คุณพรวด์ คุณหอม คุณมิม คุณออย และคุณหนูษา ผมอยากจริงจัง ๆ ว่า พวกคุณนี่มันไร้เสน่ห์ที่มัดใจชายหรือไปถึงได้อยู่เป็นโสดกันหมดแบบนี้ เวลาถูกคำถามจะเอาอะไรไปตอบพวกเขาได้เมื่อพวกคุณยังไม่มีแฟนพวกเขาจะคาดหวังอะไร

จากพวกเขาได้ แล้วดูสิเนี่ย วันวาเลนไทน์ทั้งที่ไม่มีใครส่งดอกไม้มาให้ ไม่มีใครไปออกเดทกับเขาสักคน”

อ้อาก !!! ช่างแทงใจดำจริง ๆ วราลีทำหน้าที่ราวกับกลืนยาขมไปทั้งหมด คนอื่นก็คงจะรู้สึกเหมือนถูกจับกรอกยาขมเหมือนกันเพราะได้แต่มองหน้ากันเจื่อน ๆ

(ณารา, 2555, น. 11)

ต่อมาгимสั่งให้วราลีและพนักงานอีก 7 คน หาคู่ครองให้ได้เพื่อให้ลูกค้าที่มาใช้บริการมั่นใจว่าข้อเสนอแนะเรื่องการปฏิบัติตัวในการหาคู่มาจากพนักงานที่น่าเชื่อถือเพราะทุกคนมีคู่ครองแล้ว เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้วราลีและเพื่อนร่วมงานสาวโสดจัดทำ “สัญญาสลายโสด” ที่กำหนดให้ทุกคนแข่งขันหาคู่ครองเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้พวกเขาหาคู่ครองได้สำเร็จ วราลีและเพื่อนหวังว่าเมื่อพวกเขาสามารถหาคู่ครองได้แล้ว ก็มักจะเลิกนำสถานะโสดมาตอกย้ำว่าพวกเขาเป็นผู้หญิงไร้ความสามารถที่จะทำให้ผู้ชายหลงรักวราลี ดังข้อความ

...“ดี จั๊นเอามาลงขันกัน !” วราลีประกาศ “ใครได้แฟนก่อนก็ได้โบนัสตัวเองกลับคืน ถ้าใครหาแฟนไม่ได้ภายในหนึ่งปีจะต้องเอาโบนัสก่อนนี้แบ่งให้คนที่ได้แฟนไปแล้วเท่า ๆ กัน”

สาวทั้งเจ็ดอ้าปากค้างไปตาม ๆ กัน แน่นอนว่าทุกคนสายหน้าไม่เห็นด้วยทันที เพราะต่างก็มีแผนที่จะใช้เงินก้อนนี้อยู่แล้ว

“มานจะเป็นกำลังจ่าย เป็นแรงฮึดให้เราหาแฟนให้ด้วย เราจะต้องเอาชนะความกลัวของเรา และเอาชนะคำสบประมาทของгимเพราะเจ๊จะไม่วันยอมทนให้เขาแซะอีกแล้ว” แม้จะเมาวราลีก็พยายามเกลี้ยกล่อมเพื่อน ๆ

(ณารา, 2555, น. 18)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนสร้างเหตุการณ์ให้วราลีทำสัญญาสลายโสดเพื่อแข่งขันหาคู่ครองกับเพื่อนพนักงานสาวโสดเพื่อลบคำสบประมาทของгим แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องเอาชนะผู้ที่โสดเพื่อเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศ ความโสดทำให้คนโสดถูกต้อยค่าว่าไร้คู่ครอง เห็นได้จากผู้เขียนกำหนดให้วราลียอมนำเงินโบนัสมาเดิมพันแข่งขันกันหาคู่ครองกับเพื่อนเพื่อเป็นการแข่งขันหาคู่ครองกระตุ้นให้ตนเองพยายามหาคู่ครองให้ได้ เนื่องจากวราลีไม่สามารถทนให้гимนำสถานะโสดของเธอมาต้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงไร้คู่เพราะไม่มีเสน่ห์

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพออนไลน์ (2555)** ของ ร่มแก้ว นำเสนอเรื่องของ แพรวพราว พนักงานสาวโสดของบริษัททหาคิวปิดฮัตที่ต้องชุ่นเคืองกับสถานการณ์ที่ภีมนายจ้าง กล่าวหาว่าสถานะโสดของแพรวพราวและเพื่อนร่วมงานจะเป็นสาเหตุที่ทำให้การให้คำแนะนำเรื่อง การหาคู่ไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งที่ความจริงแล้วแพรวพราวและเพื่อน ๆ ให้คำปรึกษาผู้ที่มาใช้บริการ จัดหาคู่ได้เป็นอย่างดี ดังข้อความ

...ภีมเปิดฉากเรื่องประสิทธิภาพการทำงานของทุกคนและย้ำเรื่องเดิม ๆ คือ การที่ พนักงานคิวปิดฮัตทุกคนล้วนเป็นโสดกันหมด พร้อมประกาศว่าปีนี้ทุกคนจะต้องหาแฟนให้ได้เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างให้ลูกค้ำประทับใจเมื่อมาใช้บริการ

พักหลังนี้รู้สึกว่ภีมจะเข้มงวดกับทุกคนขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีใครเข้าใจว่าเหตุใดภีม จะต้องวุ่นวายกับพวกเธอเพราะที่ผ่านมาสาว ๆ ทุกคนก็ได้พิสูจน์แล้วว่า การไม่มีแฟนไม่ได้ ทำให้ความสามารถในการรับลูกค้ำด้อยลงแต่การเถียงก็เท่ากับเป็นการเสาดน้ำมันลงในกองไฟ ทุกคนจึงจำต้องทนฟังเขาบ่นแบบหุทวนลม

(ร่มแก้ว, 2555, น. 13 - 14)

ด้วยเหตุการณ์ที่ภีมนำเรื่องสถานะโสดมาตำหนิว่าแพรวพราวและเพื่อนเป็นผู้หญิงที่ไม่มีความสามารถที่จะทำให้ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง และการกำชับว่าให้ทุกคนหาคู่ครองให้ได้ จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้แพรวพราวและเพื่อนตัดสินใจทำ “สัญญาสลายโสด” แข่งขันกันหา คู่ครองให้ได้ภายใน 1 ปี โดยทุกคนได้นำเงินโบนัสมาเป็นเดิมพันในการแข่งขันหาคู่ครอง เพื่อแสดงให้ ภีมเห็นว่าพวกเธอเป็นผู้หญิงที่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะทำให้ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครองและเขาจะได้ เลิกนำสถานะโสดของแพรวพราวและเพื่อนมาเป็นประเด็นทำให้พวกเธอได้รับความอับยศด้วยการด้อยค่าว่าพวกเธอเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ ดังข้อความ

...“สัญญาฉบับนี้ ข้าพเจ้า นางสาวกามเทพทั้งแปดแห่งบริษัทคิวปิดฮัตยินยอม พร้อมใจกันเขียนขึ้นมาเพื่อลบคำสบประมาทของนายภีม เตชะดำรงกุล กรรมการผู้จัดการ หรืออิตเลอร์ของพวกเราให้จงได้ พวกเราขอตั้งสัตย์ปฏิญาณว่าจะต้องหาแฟนให้ได้ภายใน หนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาฉบับนี้เป็นต้นไป โดยมีเงินโบนัสประจำปีของทุกคน เป็นเดิมพัน”

(ร่มแก้ว, 2555, น. 21)

เมื่อแพรวพราวทำสัญญาสลายโสดแล้ว แพรวพราวจึงใช้การหาคู่ครองผ่านสังคมออนไลน์โดยใช้นามแฝงปลอมตัวทำความรู้จักกับชายโสดที่เข้ามาหาคู่ครองผ่านระบบสังคมออนไลน์ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องให้คนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะคนโสดด้วยกันเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอภัยศที่使人โสดถูกด้อยค่าว่าเป็นคนที่ไร้คู่ครอง จะเห็นได้จากผู้เขียนสร้างเหตุการณ์ให้สถานะโสดของแพรวพราวเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอถูกกีดกันซึ่งเป็นนายจ้างทำให้ได้รับความอภัยศด้วยการด้อยค่าว่าแพรวพราวเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ ปัญหาดังกล่าวทำให้แพรวพราวและเพื่อนร่วมงานที่ถูกกีดกันนำสถานะโสดมาทำให้ได้รับความอภัยศตัดสินใจทำ “สัญญาสลายโสด” เพื่อแข่งขันกันหาคู่ครอง เนื่องจากแพรวพราวและเพื่อน ๆ ต้องการให้สัญญาสลายโสดเป็นแรงกระตุ้นให้พวกเธอหาคู่ครองให้ได้เพื่อทำให้กีดกันด้อยค่าพวกเธอว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้

ในนวนิยายเรื่อง **ซ่อนรักกามเทพ (2555)** ของ ซ่อนกลิ่น นำเสนอเรื่องของ นันทิสาน พนักงานบริษัทจัดหาคู่ควิปัตย์ นันทิสานมักจะถูกกีดกันนายจ้างนำเรื่องสถานะโสดของเธอมานำเป็นเหตุผลตำหนิว่าความโสดของนันทิสานและเพื่อนร่วมงานอีก 7 คน จะทำให้ลูกค้าที่มาใช้บริการจัดหาคู่ไม่เชื่อมั่นการให้คำแนะนำเรื่องการปฏิบัติตนให้สามารถหาคู่ครองได้ กีดกันยกย้าเรื่องสถานะโสดของนันทิสานว่าเธอเป็นหญิงสาวเป็นเพียงหญิงสาวที่ไม่มีเสน่ห์จึงไร้คู่ครอง เหตุการณ์ดังกล่าวจึงเป็นปมปัญหาให้นันทิสานและเพื่อนจัดทำสัญญาแข่งขันหาคู่ครองที่มีชื่อว่า “สัญญาสลายโสด” เพื่อกระตุ้นให้นันทิสานและเพื่อนหาคู่ครองให้ได้เพื่อแสดงให้กีดกันเห็นว่าพวกเธอไม่ได้เป็นผู้หญิงขาดเสน่ห์ไร้คู่ครอง ดังข้อความ

...สัญญาฉบับนี้ ข้าพเจ้า นางสาวกามเทพทั้งแปดแห่งบริษัทควิปัตย์ยินยอมพร้อมใจกันเขียนขึ้นมาเพื่อลบคำสบประมาทของนายกิม เตชะดำรงกุล กรรมการผู้จัดการหรืออิตเลอร์ของพวกเราให้จงได้

(ซ่อนกลิ่น, 2555, น. 11)

นันทิสานตกลงแข่งขันหาคู่ครองกับเพื่อนสาวโสดเพราะคล้อยตามคำพูดของวาราลีและพริมาที่โน้มน้าวให้นันทิสานเห็นประโยชน์ของการทำสัญญาสลายโสดเพื่อแข่งขันหาคู่ครองเพราะสัญญาการแข่งขันหาคู่ครองดังกล่าวจะกระตุ้นให้ทุกคนตั้งใจหาคู่ครองเพื่อลบคำสบประมาทของกิมที่มักเสียดสีพวกเธอว่าเป็นสาวโสดไร้เสน่ห์ ดังข้อความ

...“มันคือตัวช่วยสุดท้ายที่จะทำให้พวกน้อง ๆ ดิ้นหลุดจากความเป็นโสดตามความต้องการของบอส เมื่อตั้งใจแล้วก็ต้องทำให้ถึงที่สุดใช้ไหมเจ๊ลิ”

ความต้องการของบอสอย่างนั้นหรือ นันทิสาคิดในใจ

“ใช่แล้ว ไอ้สัญญาฉบับนี้มันผูกขึ้นมาได้เพราะนายภิมคนเดียว หากเขาไม่ปรามาสพวกเธอไว้อย่างเจ็บแสบ สัญญาหาแฟนฉบับนี้คงไม่เกิดขึ้น”

(ช่อนกลิน, 2555, น. 13)

เมื่อนันทิสาคิดสัญญาสลายโสดแล้วเธอก็พยายามหาคู่ครองด้วยการแอบใช้โปรแกรมหาคู่ของบริษัทที่มีชื่อโปรแกรมว่า “เนื้อคู่ประตูดวง” เพื่อหาบุคคลอาจจะเป็นผู้ครองของนันทิสาคิดในอนาคต จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสดเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง เห็นได้จากโครงเรื่องของนวนิยายเรื่อง ซ่อนรักกามเทพ ที่ผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้นันทิสาคิดต้องยอมนำเงินโบนัสมาเป็นเดิมพันในการแข่งขันหาคู่ครองเนื่องจากนันทิสาคิดต้องการหาคู่ครองให้ได้เพื่อแสดงให้ภิมนายจ้างยอมรับและเลิกด้อยค่าว่านันทิสาคิดเป็นสาวโสด ไร้เสน่ห์ไร้คู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557)** ของ วัดตรา นำเสนอเรื่องของ เมธาวลัย ณีภูธราลีนิ ปินัทธา ทั้งสามคนเป็นเพื่อนร่วมรุ่นที่ศึกษามหาวิทยาลัยเดียวกันและทุกคนยังเป็นสาวโสด ต่อมาทั้งสามคนได้ไปร่วมงานแต่งงานของเพื่อนที่เรียนร่วมรุ่นเดียวกัน ระหว่างที่อยู่ในงานแต่งงานทั้งสามคนถูกเพื่อนที่มีคู่ครองต่างสงสัยและร่วมกันวิเคราะห์ว่าเหตุใดทั้งสามคนยังเป็นโสดทั้ง ๆ ที่ในสมัยเรียนทั้งสามคนต่างเป็นผู้หญิงที่สวยงาม ดั่งข้อความ

...เมื่อเพื่อนรักทั้งก๊วนได้มารวมกัน ทั้งหมดไม่ได้สนใจพิธีการบนเวทีแม้แต่น้อย ต่างก็แย่งคุย แย่งกันถาม ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อน ๆ จะถามถึงเส้นทางความรักและกำหนดการแต่งงานของสามสาวสวย เร็ด เชิด หยิ่ง

...“นี่พวกฉันอุตส่าห์คาดหวังว่าเธอสามคนที่สวยสมบูรณ์แบบที่สุดจะได้แต่งงานก่อนใครหลังเรียนจบนะ แล้วทำไมปล่อยให้ล่วงเลยมาเกือบสิบปีแล้วไม่ได้แต่งงานซะทีฮึฮึฉันก็ไม่ได้แต่งงานแรกเลย”

(วัดตรา, 2557, น. 59)

เมธาวลัย ณีภูธราลินี ปินัทธา เมื่อถูกรู้สึกเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นต่างนำประเด็นความโสดของพวกเธอมาเป็นหัวข้อในการสนทนาจึงรู้สึกเสียหน้า ทั้งสามสาวจึงต่างโกหกโอ้อวดว่าตนเองที่กำลังจะแต่งงาน ดึงข้อความ

...สามสาวที่ยังไม่มีคู่รักที่แท้จริงแต่ก็คุยฟุ้งถึงคนรักของตนเองซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องขึ้นมาเพื่อเกทับกัน และเพื่อลวงเพื่อนคนอื่น ๆ ให้คล้อยตามว่าตนนั้นมีแนวโน้มจะแต่งงานก่อน

(วัดตรา, 2557, น. 60)

เหตุการณ์ที่สามคนต่างโกหกเพื่อโอ้อวดว่าตนเองถือเป็นปมปัญหาที่ทำให้ตัวละครทั้งสามคนต่างหาวิธีเพื่อหาคู่ครองให้ได้เร็วที่สุด เหตุการณ์ต่อมาผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้ตัวละครแต่ละตัวพยายามแข่งขันหาคู่ครองที่จะมาเป็นเจ้าบ่าวในงานแต่งงาน เริ่มจากเหตุการณ์ที่เมธาวลัยขอร้องให้กฤษฎาซึ่งเป็นเลขาแสดงเป็นคู่รักเพื่อลวงเพื่อนอีกสองคนว่าเธอกำลังจะแต่งงาน

...“ฉันพูดเบา ๆ ก็ได้ ฉันปรึกษาคุณเพื่อจะขอร้องให้คุณช่วย”

“ช่วยอะไรครับ” เขาเองก็ใจเต้นแรงเมื่อถึงนาฬิกาที่เจ้านายสาวจะเอ่ยปากขอร้อง

“ช่วยปรากฏตัวเป็นว่าที่เจ้าบ่าวของฉัน ช่วยทำให้ฉันชนะเพื่อนทั้งสองคนเท่านั้นแหละ”

(วัดตรา, 2557, น. 74)

จากข้อความจะเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ที่เมธาวลัยขอร้องให้กฤษฎาแกล้งแสดงเป็นเจ้าบ่าวเพราะเธอต้องการที่จะชนะเพื่อนทั้งสองคนที่เธอสามารถหาคู่ครองได้ก่อน มิเช่นนั้นแล้วเมธาวลัยจะต้องถูกณีภูธราลินี และปินัทธาทำให้เธอรู้สึกอับอายเพราะถูกทั้งสองคนเยาะเย้ยว่าเมธาวลัยไม่สามารถหาเจ้าบ่าวได้ตามที่ได้พูดไว้

ปินัทธาตกลงกับพิศพรตที่จะแกล้งแสดงเป็นคนรักเพื่อลวงเพื่อนสาวโสดทั้งสองคนว่าเธอกำลังจะแต่งงานและแสดงให้เห็นว่าเธอจะไม่แพ้เพราะเป็นคนที่ทำคู่ครองไม่ได้

...“เอาอย่างนี้ละกันนะ นับแต่วันนี้เป็นต้นไปเรามาร่วมมือกัน ผมเดินตามเกมของคุณ ส่วนคุณก็เดินตามเกมของผม ถ้าคุณทนได้ภายใน 1 เดือน ผมจะยอมแต่งงานกับคุณ” เขาหวังตามองการตัดสินใจของเธอ

ปินัทธาหัวใจเต้นแรงแทบจะทะลุออกนอกมาเลยทีเดียวนเมื่อฟังข้อเสนอของเขาจนจบเธอเชื่อว่าเธอทนเขาได้แน่ ๆ เพราะการอยู่ในวงการที่ต้องสวมหน้ากากหลายต่อหลาย

ชั้น เธออยู่มาได้เกือบสิบปีเช่นนี้ ไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่สำหรับเธออีกแล้ว เธอต้องได้เขามาเป็นเจ้าบ่าว จะแค่ลงเพื่อนหรือได้เขามาเป็นเจ้าบ่าวตัวจริงในชีวิตเธอก็พร้อมจะจุดแขน เขาระจอนลงไปในเกมของกันและกันแล้ว

(วัดตรา, 2557, น. 98)

จากข้อความป็นที่ชายยอมรับข้อเสนอของพิศพรตที่เสนอให้เธอแสดงเป็น คนรักของเขาเป็นเวลา 1 เดือน เพื่อลวงมารดาของเขาที่ต้องการให้เขากลับไปคืนดีกับภรรยา ป็นที่ธา ต้องการเอาชนะเพื่อนสาวโสดอีกสองคนจึงตอบตกลงรับข้อเสนอ นอกจากนี้ผู้เขียนสร้างเหตุการณ์ ณ์ภูฐาลินียอมรับว่ายุบุตรให้แสดงเป็นคนรักหลัง

ณ์ภูฐาลินียอมรับที่ว่ายุบุตรอ้างเป็นคู่รักของเธอทั้งที่ว่ายุบุตรเป็นผู้ชายที่เธอ ไม่ลงรอยด้วยเนื่องจากเธอสงสัยว่าว่ายุบุตรคือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ แต่เป็นเพราะ ณ์ภูฐาลินีไม่ต้องการให้เพื่อนอีกสองคนรู้ว่าเธอยังเป็นโสดเธอจึงตกลงให้ว่ายุบุตรแกล้งแสดงว่าเป็นว่า ที่เจ้าบ่าว

...หลังจากวางสายว่ายุบุตรแล้วณ์ภูฐาลินีก็ครุ่นคิดอย่างหนักกับเรื่องที่ว่ายุบุตรทำ ให้เกิดขึ้น แม้เธออยากจะว่าใส่หน้าว่าเธอไม่มีวันแต่งงานกับเขา แต่ก็ทำไม่ได้อย่างใจคิด

พอเก็บกลับมาคิดทบทวนดูแล้ว ว่ายุบุตรก็มีส่วนช่วยให้เธอไม่ต้องเสียศักดิ์ศรี เธอจะไม่ยอมขึ้นคานให้เมธวลัยและป็นที่ธาเหยียดหยามแน่ ๆ วันนัดพบเพื่อนทั้งสอง เธอจะได้ยึดตอบอย่างสง่าผ่าเผยว่าเจ้าบ่าวของเธอมิตัวตนอยู่จริง

ถึงนาที่นี้ณ์ภูฐาลินียอมตกกระไดพลอยโจน ยอมให้ว่ายุบุตรเป็นเจ้าบ่าวไปก่อน แล้วค่อยเอาคืนในภายหลัง

(วัดตรา, 2557, น. 142-143)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ป็นที่ธายอมรับเรื่องที่ว่ายุบุตรทำการ์ตงาน มงคลสมรระหว่างเธอกับเขาเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ป็นที่ธาไม่พอใจแต่เพราะป็นที่ธาต้องการหลีกเลี่ยง ีความอภัยศที่เกิดจากการถูกด้อยค่าว่าเป็นโสดเพราะหาคู่ครองไม่ได้ เธอจึงยอมรับข้อเสนอเพื่อจะได้ ชนะเพื่อนสาวโสดอีก 2 คน แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองด้วยการแข่งขันระหว่างคนโสดเพื่อเสนอ ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศ ที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

สรุปได้ว่าโครงเรื่องคนโสดตามหาคนรักเพราะต้องการเอาชนะผู้ที่มีสถานะโสด ผู้เขียนจะใช้เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ ได้แก่ ความโสดทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยผู้เขียนจะกำหนดเหตุการณ์ให้คนโสดต้องแข่งขันหาคู่ครองกับเพื่อนที่มีสถานะโสดเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองไม่ได้มีสถานะโสดเพราะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และความโสดทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยพบว่า ผู้เขียนจะกำหนดเหตุการณ์ให้คนโสดถูกทำให้ได้รับความอภัยศจากบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยการนำสถานะโสดมาเป็นประเด็นด้อยค่าคนโสดซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นสาเหตุทำให้ตัวละครโสดต้องรีบหาคู่ครองเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าตนเองสามารถหาคู่ครองได้ด้วยการแข่งขันกับผู้ที่มีสถานะโสดเหมือนกัน กล่าวได้ว่าการที่ผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้ตัวละครที่มีสถานะโสดแข่งขันกันหาคนรักภายในระยะเวลาที่จำกัดเป็นการประกอบสร้างให้เห็นว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้คนโสดรู้สึกอภัยศจนต้องผลักดันตนเองให้รีบพ้นจากสถานะโสดโดยเร็วด้วยการแข่งขันเพื่อเสริมแรงตนเองให้พ้นจากความอภัยศที่เกิดจากสถานะโสด

1.1.2 ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่มีคู่

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่มีคู่ ผู้เขียนจะนำเสนอเหตุการณ์ว่าตัวละครที่มีสถานะโสดได้พบกับตัวละครที่มีคู่ครองหรือเคยมีคู่ครอง ตัวละครที่มีคู่ครองแล้วหรือเคยมีคู่ครองจะทำให้ตัวละครที่เป็นโสดรู้สึกอภัยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นคนที่ไร้คู่ครองจนตัวละครที่เป็นโสดต้องตามหาคู่ครองเพื่อลบความอภัยศ จากการศึกษาพบว่า นวนิยายที่มี โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่มีคู่ ผู้เขียนจะใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ปรากฏในนวนิยายจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ **รักบังใจ (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) กลรักแฟนกำมะลอ (2559) แรตระเบิดคาน (2559)**

ในนวนิยายเรื่อง **รักบังใจ (2554)** ของ อุรัสยา นำเสนอเรื่องของ ลภัสรดา หญิงสาวที่นอกจากจะมีหน้าตาและรูปร่างที่สวยงามแล้ว ลภัสรดายังมีฐานะที่ร่ำรวยเพราะครอบครัวมีสมบัติมากมาย ต่อมาลภัสรดาต้องไปร่วมงานแต่งงานของ พลอยรวี เพื่อนสาวที่เป็นคู่ปรับเพราะทั้งสองคนมักจะแข่งกันทั้งเรื่องความเด่นในแวดวงสังคม และฐานะของครอบครัว แต่เมื่อพลอยรวีรู้ว่า ลภัสรดายังเป็นโสด พลอยรวีจึงใช้ช่วงการโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาวให้ผู้หญิงโสดที่มาร่วมงานแต่งงานของตนเองทำให้ลภัสรดาต้องรู้สึกอภัยศด้วยการประกาศให้แขกที่มาร่วมงานทราบว่าลภัสรดา เขมิกา และ ปารวีเป็นผู้หญิงสามคนสุดท้ายในกลุ่มของผู้ที่เรียนรุ่นเดียวกันสมัยมหาวิทยาลัยที่ยังมีสถานะโสดดังข้อความ

...“พลอยอยากโยนช่อดอกไม้จะแย้อยู่แล้วค่ะ แต่ห่วงกลัวว่าเพื่อนสามคนสุดท้าย ในรุ่นจะไม่ได้แต่งงาน” ไม่ได้จิบปากจิบคอพูดเฉย ๆ หากเจ้าหล่อนยังทำเป็นกวาดตามองไปรอบ ๆ งาน “มองลงไปยังไม่เห็นมารอรับดอกไม้กันเลย”

(อุรีสยา, 2554, น. 34)

การประกาศให้แขกที่มาร่วมงานแต่งงานได้ทราบว่ามีภรรยาเป็นโสดทำให้ภรรยาที่รู้ว่า พลอยรวิจึงใจทำให้เธอได้รับความอับยศด้วยการประจานให้แขกที่มาร่วมงานรู้ว่า ภรรยา พร้อมทั้งเขมิกา และ ปารวี เป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ในขณะที่เพื่อนผู้หญิงที่เรียนรุ่นเดียวกันต่างมีคู่ครองแล้ว รวมถึงพลอยรวิที่สามารถหาคู่ครองได้เช่นกัน ดังข้อความ

...เราทั้งสามรู้ได้โดยอัตโนมัติว่ากำลังถูกลั่นแกล้ง รวมถึงแก้แค้นคดีความเก่า ๆ กลางงานแต่งงาน แถมสายตาดูใจกัดแถมสาแแก่ใจของเจ้าสาวยังหยุดลง ณ ตำแหน่งที่เรา นั่งอยู่อย่างจงใจ เพียงครู่เดียวเราก็ตกเป็นเป้าสายตาของแขกผู้มีเกียรติค่อนงาน

(อุรีสยา, 2554, น. 34)

จากเหตุการณ์ที่พลอยรวินำเรื่องที่มีภรรยาเป็นโสดมาประจานให้ผู้ที่มาจัดงานแต่งงานได้ทราบเป็นปมปัญหาให้ภรรยาโกหกเพื่อน ๆ ที่มาจัดงานว่าความจริงตนเองมีคู่รักแล้วและกำลังจะแต่งงานในไม่ช้า เมื่อพลอยรวิทราบก็ไม่เชื่อจึงทำให้ภรรยาโกหกว่าเธอ พร้อมทั้งเขมิกา และปารวี ต่างก็มีคู่ครองและกำลังจะแต่งงาน การโกหกเพื่อรักษาหน้าตนเองของภรรยาทำให้ทั้งสามคนต้องหาคู่ครองเพื่อลบความอับยศที่ถูกพลอยรวิตั้งข้อหาว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ ดังข้อความ

...“ถูกใช้ใหม่ละ พวกเธอยังไม่มีแฟนแต่โกหกว่ามี”

กริตตต เรื่องอื่นอาจจะยอมได้ (เรื่องไหนหว่าที่คนอย่างฉันจะยอมง่าย ๆ) แต่เรื่องแบบนี้ใครจะยอมให้ยายพลอยหยามหน้าหน้าได้เล่า ตอนนั้นฉันเฝ้ามองไปเก็บไว้ที่ไหนไม่รู้ ชั่วครวณก่อนเช็ดหน้าพูดโพล่งออกไปหน้าตาเฉย

“โกหกที่ไหนถามจริงเหอะ อย่างพวกฉันนี้สวยเลือกได้ขนาดนี้จะไม่แฟนคงเลย เธอกล้าโง่เชื่ออย่างนั้นจริง ๆ หรือยะ”

ผลก็คือฉันถูกยายพลอยทำงานเพลอสิมตัวประกาศออกไปว่าจะแต่งงานกับบุรุษผู้โชคดีที่ฉันอ้างขึ้นมาเองว่ากำลังคบหาดูใจอยู่ภายในหนึ่งปีและแน่นอนว่าคนอย่างคุณหนูสี่จะไม่ยอมตายคนเดียว (อีกแล้ว) ในเมื่อมีการอุปสมบทหมั้น ก็ต้องมีการตายหมู่เช่นกัน งานนี้

เพื่อนสุดที่รักทั้งสองคนซึ่งยังโสดสนิทของฉันทก็พลอยติดร่างแหไปกับฉันทด้วย เพราะฉันทเล่นประกาศแทนเพื่อนฝูงไปแล้วว่า งานแต่งงานที่ว่ำนั้นจะมีอยู่ถึงสามงาน

(อุรีสยา, 2554, น. 41)

จะเห็นได้ว่านวนิยายเรื่อง รักบังใจ ผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครอง เพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่ได้แต่งงานเพื่อเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอัปยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยผู้เขียนลำดับเหตุการณ์ด้วยการเริ่มต้นให้บุคคลที่เป็นโสดพบกับบุคคลที่มีคู่ครองและถูกบุคคลที่มีคู่ครองตอกย้ำเรื่องสถานะโสดด้วยการประกาศให้บุคคลอื่นได้ทราบเพื่อทำให้คนโสดรู้สึกอับอายว่าเป็นผู้ที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ ต่อมาผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้คนโสดโกหกว่าไม่ได้มีสถานะโสดทำให้คนโสดต้องหาคู่ครองเพื่อลบคำสบประมาทของบุคคลที่มีคู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **เล่ห์เกมรัก (2554)** ของ สิริจินดา นำเสนอเรื่องราวของ ปารวี หญิงสาวโสดที่ถูกพลอยรวีเพื่อนสมัยเรียนที่ได้แต่งงานก่อนนำเรื่องสถานะโสดของเธอ ลภัสสรดา และเขมิกาประกาศให้แขกที่มาร่วมงานแต่งงานรู้ว่าทั้งสามคนยังไม่มีคู่ครองเนื่องจากพลอยรวีต้องการให้ปารวีรู้สึกอับอายที่ถูกประจานว่าเป็นผู้หญิงสามคนสุดท้ายในหมู่เพื่อนที่เรียนร่วมรุ่นที่ยังหาคู่ครองไม่ได้ ดังข้อความ

...“พลอยอยากโยนช่อดอกไม้จะแยแล้วค่ะ แต่ห่วงกลัวว่าเพื่อนสามคนสุดท้ายในรุ่นจะไม่ได้แต่งงาน มองลงไปยังไม่เห็นมารอรับดอกไม้กันเลย”

แขกทั้งโต๊ะที่สามสาวนั่งอยู่ชะงักกึก ปารวีหน้าเสีย ลภัสรดาก็ดริมฝีปาก หรีตา ในขณะที่เขมิกาเป็นคนเดียวที่ทำหน้านิ่งอยู่ได้

(สิรินดา, 2554, น. 15)

จากข้อความ ปารวี รู้สึกตกใจเพราะไม่คาดคิดว่าพลอยรวีจะนำเรื่องที่เธอยังเป็นโสดประกาศให้ ผู้ที่มาร่วมงานแต่งงานได้ทราบด้วยสถานการณ์ที่พลอยรวีต้องการให้ปารวีและเพื่อนสนิทอีก 2 คนต้อง อับอายต่อหน้าผู้คนที่มาจัดงานว่าพวกเธอเป็นหญิงสาวที่หาคู่ครองไม่ได้ ลภัสสรดา เพื่อนสนิทของปารวี ที่เป็นคู่ปรับของพลอยรวีเพราะแข่งขันกันแย่งชิงความโดดเด่นมาตลอด จึงโกหกเพื่อน ๆ ที่มาจัดงานว่า ปารวี ลภัสสรดา และเขมิกา ต่างมีคนรักแล้วและกำลังจะแต่งงาน ซึ่งการโกหกของลภัสสรดาทำให้ปารวีกังวลใจอย่างมากเพราะตนเองยังไม่ได้มีคนรักตามที่ลภัสสรดาโกหกไว้ ดังข้อความ

...“อ้าว มีแผนกันแล้วหรือจ๊ะ ไม่เห็นพามาให้ดูเลย แล้วก็ปล่อยให้หายพลอยดูถูก
อยู่ได้”

“มีสิคะ มีกันหมดทุกคนแหละค่ะ แค่ไม่ต้องการให้มารับมลพิษอย่างทีลี้กับเพื่อน
เจอถึงไม่พามาที่ไง

ปารวียืนอยู่ข้างรถจักรยานยนต์จะกุมขมับ ใครจะไปคิดว่าคำพูดของเพื่อนสาวที่
โพล่งออกไปยามโมโหจะมามัดตัวอีกครั้งเมื่อตอนจะออกจากงาน

(สิรินดา, 2554, น. 18)

พลอยรวีเมื่อได้รู้เรื่องการแต่งงานเป็นเรื่องที่ทั้งสามคนโกหกเพราะทั้งสาม
คนไม่น่าจะมีคนรักที่จะแต่งงานภายใน 1 ปี ตามที่ลภัสรดากล่าวแต่ลภัสรดายังโกหกต่อไปว่าทั้งสาม
คนมีคู่รักที่จะแต่งงาน ทำให้ปารวีต้องหาคนรักเพื่อแสดงให้พลอยรวีเห็นในงานแต่งงานของรุ่นพี่ในอีก
หนึ่งปี เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปมปัญหาให้ปารวีตัดสินใจที่จะหาคู่ครองเพราะไม่ต้องการให้พลอยรวี
นำเรื่องที่ยังมีสถานะโสดไปประกาศให้คนอื่นได้ทราบจนเธอต้องรู้สึกอับอายเพราะเกิดความอับอาย
ที่ถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ดังข้อความ

...ก่อนหน้านั้นหญิงสาวไม่เคยเครียดหรือผิดปกติแต่อย่างใดกับเรื่องที่ตนเองไม่มีคน
ข้างกาย แต่ครั้งนี้หากเธอเป็นคนเดียวที่ไม่มีคู่ครองไปงานแต่งงานของวรัญญา ในขณะที่วัน
งานใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยเพิ่มความกดดันที่ได้ผลหนัก คราวนี้คงถูกยัยพลอยเล่น
งานเอาแน่ ๆ

(สิรินดา, 2554, น. 33)

จะเห็นได้ว่าในนวนิยายเรื่อง รักบังใจ ผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหา
คู่ครองเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับอายที่ทำให้คนโสดถูก
ด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยการนำเสนอเหตุการณ์ให้คนโสดถูกบุคคลที่ได้แต่งงานก่อนนำเรื่องสถานะโสด
มาด้อยค่าว่าคนโสดเป็นผู้ที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ ต่อมาเหตุการณ์ที่เป็นปมปัญหาคือคนโสด
ไม่ต้องการยอมรับความอับอายจากการถูกด้อยค่าว่าเป็นคนที่ไร้คู่ครองจึงตัดสินใจที่จะหาคู่รักให้ได้
เพื่อเอาชนะบุคคลที่มีคู่ครองเพื่อพิสูจน์ว่าตนเองไม่ได้เป็นบุคคลที่หาคู่ครองไม่ได้

ในนวนิยายเรื่อง **กลรักแฟนกัมมะลอ (2559)** ของ ตะวัน นำเรื่องราวของ
นลินี หญิงสาว อายุ 29 ปีแต่ยังคงเป็นโสด นลินีมีเพื่อนชื่อ วิมลภา ทั้งสองคนเป็นเพื่อนที่เรียนรุ่น
เดียวกัน นลินีและ วิมลภามักจะแข่งขันกันในทุก ๆ เรื่องเพราะต่างไม่ยอมแพ้กัน ต่อมาวิมลภากำลัง
จะแต่งงานจึงได้พบว่าที่เจ้าบ่าวมาแนะนำให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มได้รู้จัก นลินีเมื่อได้รู้ว่า วิมลภา กำลังจะ

ได้แต่งงาน นลินีไม่ต้องการเสียหน้าเพราะรู้ว่าวิมลภานำว่าที่เจ้าบ่าวมาแนะนำให้เพื่อน ๆ รู้จักเพราะต้องการเยาะเย้ยนลินีให้อับอายเพราะนลินียังคงหาคู่ครองไม่ได้ นลินีไม่ต้องการแพ้วมลภานำมาเย้ย นลินีจึงโกหกว่าตนเองมีคู่รักที่เป็นผู้ชายที่มีคุณสมบัติดีกว่าคู่รักของวิมลภา ดังนั้นเมื่อใกล้ถึงวันงานแต่งงานวิมลภาก็ทวงถามเรื่องคู่ครองของนลินี วิมลภาก็ได้โพสข้อความในเฟซบุ๊กทำให้ นลินีพาผู้รักมาร่วมงานแต่งงาน

...วิมลภาแท็กอะไรบางอย่างมา เมื่อกดดูเธอก็แทบลมจับ ภาพสถานที่จัดงานยังไม่ร้ายแรงเท่ากับสเตตัสที่จะฆ่าเธอให้ตาย

มาดูสถานที่และกำหนดการคร่าว ๆ สำหรับงานแต่งงานของมลกกับพิพงค์ อาทิตย์ หน้าเจอกันนะนี่ ฉันทอดูแฟนเธออยู่นะจ๊ะ อย่าลืมควงมาละเพราะมีหลาย ๆ คนเขารอผู้ชายของนลินีกันทั้งนั้น

เมื่อนลินีเห็นข้อความดังกล่าวจึงรู้ว่าวิมลภารู้ทันว่านลินีโกหกและต้องการจะเปิดโปงให้เพื่อน ๆ รู้ เพื่อให้นลินีต้องอับอายต่อหน้าเพื่อน ๆ เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปมปัญหาของเรื่องที่ทำให้นลินีต้องรีบหาวิธีหาผู้ครองเพื่อตบตาวิมลภา ดังข้อความ

...“โธ่เอ๊ย! ยายบ้า” นลินีกุมขมับ มีoxyimmของตนเองและไล่อ่านความเห็นซึ่งเป็นคนรู้จักกันทั้งนั้น เกือบห้าสิบความเห็นบอกว่าอยากให้เห็นแฟนของเธอ ยังไม่นับรวมหลายร้อยไลค์ ให้ตาย วิมลภาช่างกล้าใช้โซเซียลมีเดียมาเล่นงานเธอจริง ๆ มิหนำซ้ำยังมีคนติดตามมากมายอีกด้วย งานนี้จะถอยหลังไม่ได้แล้ว

“เอวจะ จะเอาให้เธอหน้าแตกยับเลยยายมล !”

เมื่อตั้งแล้วว่าจะไม่ยอมแพ้ เธอจึงรีบโทรศัพท์ปรึกษาหาราธิปทันทีว่าจะจ้างใครมาเป็นคู่ควงที่หน้าตาหล่อเหลา โพรไฟล์เลิศที่สำคัญรวยสุด ๆ แต่เรื่องรวยเธอคิดว่าสร้างเรื่องหลอกได้เพราะวิมลภาคงไม่เอาเวลาอันมีค่ามานั่งซดค๋ยแน่ ๆ คิดได้แบบนี้หญิงสาวก็รู้สึกโล่งใจนิดหน่อย

(ตะวัน, 2559, น. 13 -14)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคนรักเพราะต้องการเอาชนะคนที่มีคู่ครองเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่า ไร้คู่ครอง เห็นได้จากผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้นลินีตัดสินใจโกหกวิมลภาเมื่อรู้ว่าวิมลภากำลังจะแต่งงาน สาเหตุที่นลินีโกหกวิมลภาเพราะนลินีถือว่าวิมลภาเป็นคู่แข่งของเธอ ดังนั้น

หากวิมลภาจะด้อยค่าลินีเพราะคิดว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่ดีกว่าเพราะสามารถหาคู่ครองได้ ลินีเห็นว่าวิมลภาต้องการด้อยค่าตัวเธอว่าเป็นเพียงผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ ลินีจึงตัดสินใจโกหกวิมลภาว่าตนเองมีคู่รักแล้ว ต่อมาลินีพบว่า วิมลภารู้ทันว่าลินีโกหกและต้องการจะเปิดเผยความจริงเรื่องที่ลินียังเป็นโสดให้แขกที่มาร่วมงานแต่งงานได้ทราบ ด้วยสาเหตุดังกล่าวลินีจึงตัดสินใจหาคู่ครองด้วยการจ้างผู้ชายมาแสดงเป็นคนรักเพื่อ ตบตาวิมลภาเพราะไม่ต้องการถูกวิมลภาด้อยค่าว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอัปยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าไว้คู่

ในนวนิยายเรื่อง **แรดระเบิดคาน (2559)** ของ โยธกา นำเสนอเรื่องราวของ แม้นศรี สาวโสดที่เคยเป็นคนที่มีรูปร่างและใบหน้าที่ไม่สวยงาม ต่อมาแม้นศรีถูกสลาकिनแบ่งรัฐบาลได้เงินรางวัล 30 ล้านบาท แม้นศรีจึงนำเงินรางวัลส่วนหนึ่งมาทำศัลยกรรมทั้งหน้าและรูปร่างเพื่อลบปมด้อยที่ถูกเพื่อนบางคนนำเรื่องรูปร่างหน้าตาของเธอมาล้อเลียน อย่างไรก็ตามแม้แม้นศรีจะกลายเป็นสาวสวยแล้วแต่ในงานเลี้ยงรุ่นของโรงเรียน แม้นศรีกลับถูกกิริณ่าเพื่อนสมัยเรียนที่ชอบล้อเลียนแม้นศรีเรื่องรูปร่างหน้าตาของแม้นศรีนำเรื่องสถานะโสดของแม้นศรีมาทำให้แม้นศรีเกิดความอัปยศด้วยการด้อยค่าว่าแม้นศรีเป็นผู้หญิงโสดเพราะไม่มีผู้ชายสนใจ เนื่องจากกิริณ่าเห็นว่าถึงแม้แม้นศรีจะกลายเป็นสาวสวยแล้วแต่แม้นศรีก็ยังเป็นโสดดังนั้นแม้นศรีจึงไม่สามารถสู้ตนเองได้ดังข้อความ

...“สนุกมากเลยนะเมนี่ เธอสวยจริง ๆ นั่นแหละ” กิริณ่าไปรยยาหอมก่อนแม้นศรี ยิ้มด้วยรอยยิ้มของผู้ชนะ

“ก็จะได้เลิกชี้เหรอย่างไระละ ความชี้เหรนะมันเลิกได้ด้วยเงิน พอตีว่าฉันนะ รวย รวย ฮี ๆ”

“จ๊ะ รวย รวย จริง ๆ นั่นแหละ แต่ว่าชี้เหรใช้เงินซื้อได้ แต่อย่างอื่นเงินซื้อไม่ได้นะ ฉันว่าคงจะมีคนเห็นว่าเธอมีอะไร..”

กิริณามองแม้นศรีแบบหัวจรดเท้า พलगเบ้าปากและยกไหล่

(โยธกา, 2559, น. 283)

จากข้อความกิริณ่านำเรื่องสถานะโสดมาย้ำแม้นศรีให้รู้สึกอัปยศว่าสถานะโสดของแม้นศรีคือสิ่งที่ชี้ว่าแม้นศรีเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่เพราะไม่มีผู้ชายสนใจ การตอกย้ำของกิริณ่าเป็นปมปัญหาของเรื่องที่ทำให้ ตัวละครแม้นศรีโกรธจนยอมแข่งขันหาคู่ครองให้ได้ภายใน 1 ปีตามคำท้าของกิริณ่า ดังข้อความ

...“แต่ก็ยังเคยได้มีผ้า ได้ลองใช้ชีวิตคุณะเมนี้ ไม่ใช่ว่าไม่เคย ไม่เคยมีใครมาจับเลย มันท้ออายนะ เกิดมาทั้งที่ไม่เคยมีแฟน”

“อย่างฉันนะมีเยอะแยะมีให้เลือกไม่หวาดไม่ไหวต่างหากล่ะ” แม้นศรีทำปากยื่น เริ่มโมโหแล้วตุ้ย ๆ เธอทำเอวฉับเข้าทางกิริณาและบัณฑิตาทันที

“พิสูจน์ซิว่าเธอนะมีเสน่ห์แล้วก็มีผู้ชายมารุมจีบจริง ๆ เมนี้”

“พิสูจน์อย่างไรล่ะ” เลือดบ้าเริ่มเดือดปุด ๆ ..

“ก็หาคุณวมงานนี้ให้ได้ ฉันใช้เวลาหนึ่งปีเลย ทำได้ปะล่ะ หาแฟนให้ได้แล้วนำมา ประกาศ ฉันอยากจะรู้ว่าอย่างหล่อนนะจะหาผู้ชายได้ดีขนาดไหน ดีกว่าฉันนี่เปล่าเพราะระดับฉันนะทั้งผู้ชายย่ะที่เป็นแม่มา้ยเพราะทั้งผู้ชาย ถ้าหล่อนควมมาฉันก็จะควมมาเหมือนกันจะหาผู้ชายใหม่มาประชันกับเธอ ดูสิว่า ของใครจะดีกว่าใคร”

(โยธกา, 2559, น. 283-284)

จะเห็นได้ว่านวนิยายเรื่อง แรตระเบิดคาน ผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเอาชนะบุคคลที่มีคู่เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง เห็นได้จาก แม้นศรี ตัวละครหญิงโสดยอมรับคำทำที่กิริณาทำให้แม้นศรีหาคู่ครองเนื่องจาก แม้นศรีต้องการให้กิริณาเลิกการนำสถานะโสดมาเหยียดหยามว่าแม้นศรีเป็นเพียงผู้หญิงที่ไม่มีผู้ชายยอมรับไปเป็นคู่ครอง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การประกอบสร้างความคิดความโสดโดยใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะนำเสนอเหตุการณ์ให้คนโสดต้องเอาชนะบุคคลที่เป็นโสดเหมือนกันและเอาชนะบุคคลที่มีคู่ครองทั้งบุคคลที่แต่งงานแล้วและบุคคลที่เคยแต่งงาน ผลการศึกษาพบว่าโครงเรื่องดังกล่าวผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบที่เสนอว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัย 2 ด้าน ได้แก่ ถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครองและถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองจะเป็นเหตุการณ์ที่ดำเนินเรื่องเกี่ยวกับตัวละครหญิงโสดเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดผ่านโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองว่าผู้หญิงโสด คือ กลุ่มที่ได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครองและถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1.2 ตามหาคู่ครองเพราะอ้างอ้าง

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะรู้สึกอ้างอ้างจะนำเสนอเหตุการณ์ว่า ตัวละครที่เป็นโสดต้องตามหาคู่ครองเพราะรู้สึกถึงความโสดทำให้ตนเองรู้โดดเดี่ยว จากการศึกษาพบว่า นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะอ้างอ้างใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความทุกข์ ปากฎในนวนิยาย จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

หนุ่มโสดในฝัน (2549) บันทึกรักหนุ่มไม่ยอมโสด (2553) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) ดาวเกี่ยวเดือน (2556)

ในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **หนุ่มโสดในฝัน** (2549) ของ Katensnk นำเสนอเรื่องราวของ กบ ชายหนุ่มโสดที่มีพฤติกรรมชายรักชาย กบเพิ่งกลับมามีสถานะโสดหลังจากที่เลิกกับแฟน เมื่ออยู่ในสถานะโสดมาเป็นเวลานานถึงหนึ่งปีเต็มทำให้กบรู้สึกเป็นทุกข์เนื่องจากเกิดความอ้างว้าง ดังข้อความ

...ผมอยู่ในภาวะของการขาดแฟนมากกว่า 1 ปี คู่รักคนสุดท้ายเพ็ง โบกมีอบ้าย บายกับผมเมื่อปีที่ผ่านมา ก่อนที่จะถึงปีใหม่ด้วยซ้ำผมต้องฉลองความเป็นโสดโดยมีเพียงเพื่อนเท่านั้นที่อยู่ข้างกาย

(Katensnk, 2549)

ความเหงาของกบที่เกิดจากการที่เขาต้องกลับมามีสถานะโสดเป็นปมปัญหาของนวนิยายที่ทำให้ กบ ตัดสินใจตามหาชายหนุ่มคู่ครองคนใหม่เพื่อทำให้ความรู้สึกอ้างว้างของเขาหายไป เขาจึงเลือกที่จะใช้เวลาหลังเลิกงานไปตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เปิดให้ผู้คนผ่อนคลายความเครียด ยามค่ำคืนเพราะหวังว่าการไปสถานที่เหล่านั้นจะทำให้เขาได้พบกับคู่ครองที่มีพฤติกรรมชายรักชายเหมือนกัน ดังข้อความ

...ผมแต่งตัวดูดีสุดชีวิตเพื่อออกไปเที่ยวยามค่ำคืนหลังจากเลิกจากงานสัมมนา ของบริษัท จุดประสงค์ของการออกจากห้องนอนในโรงแรมที่แสนอบอุ่น มาเผชิญอากาศข้างนอกที่หนาวเหน็บ นอกจากเพื่อการพักผ่อนแล้ว ผมกำลังมองหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ในชีวิตกับหนุ่มดี ๆ สักคนที่ผมอาจมีโอกาสดูใจและสานความสัมพันธ์ด้วย

(Katensnk, 2549)

จะให้เห็นว่านวนิยาย เรื่อง **หนุ่มโสดในฝัน** ผู้เขียนใช้โครงเรื่องให้คนโสดตามหาคู่ครองเพราะความอ้างว้างประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดรู้สึกอ้างว้าง

ในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **บันทึกรักหนุ่มไม่ยอมโสด** (2553) ของ Searethurs นำเสนอเรื่องราวของ เคน นักศึกษามหาวิทยาลัยปี 1 ที่ไม่เคยมีคนรักทำให้เขารู้สึกทุกข์ใจเพราะความรู้สึกอ้างว้างที่ไม่เคยมีความรัก ดังนั้นเมื่อเขาได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเขาจึงตั้งใจที่จะหาคู่ครองให้ได้เพราะไม่ต้องการมีความทุกข์จากความอ้างว้างเพราะความโสด

...วันแรกของการเข้ามาหาลัยของผม ผมคิดว่าที่นี่แหละที่จะทำให้ผมรู้จักกับคำว่ารัก ดังนั้นเป้าหมายของผมสำหรับที่นี่ก็คือ “แฟนสวย ๆ” สักคนก่อนจบ

(Srethurs, 2553)

...เปิดเรียนมาได้ 1 สัปดาห์ หาผู้หญิงสวย ๆ สักคนไม่ใช่ปัญหาของผมแต่ปัญหาของผมก็คือจะเข้าไปจีบเธอยังไงละก็คนมันไม่เคยนี้หน้า เพื่อนผมคนหนึ่งรู้ว่าผมอยากมีแฟนเลยแนะนำผมไว้ว่า ต้องกล้า กล้าอะไรนะเธอ อย่างแรกก็ต้องกล้าไปทัก ต่อมาก็กล้าคุย และที่สำคัญต้องกล้าขอเบอร์ เธอละผมจะต้องทำให้ได้

(Srethurs, 2553)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า เคน ไม่ต้องการจะเป็นทุกข์เนื่องจากความเหงาที่เกิดจากสถานะโสด เขาพยายามเปลี่ยนนิสัยของตนเองให้กล้าที่จะสานสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยการเข้าไปพูดคุยเพื่อขอหมายเลขโทรศัพท์เพื่อติดต่อทำความรู้จักกับผู้หญิงที่เขาพอใจ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เคนตัดสินใจโทรศัพท์ไปหาผู้หญิงที่เขาสนใจเพื่อจะหาคู่ครองให้ได้ ดังข้อความ

...วันหนึ่งผมโชคดี ผมได้เบอร์ของสาวสวยคนหนึ่ง บังเอิญเพื่อนผมสมัยเรียนมัธยมอยู่คณะเดียวกันกับเธอ แนะนำให้ผมรู้จักและให้เบอร์โทรศัพท์ แต่เสียดายที่เป็นเบอร์โทรศัพท์ที่หอพักไม่ใช่เบอร์มือถือ แต่ไม่เป็นไรดีกว่าไม่ได้

ผ่านมาหนึ่งสัปดาห์สำหรับการนั่งมองดูเบอร์โทร อืม ยังไงวันนี้ผมก็ต้องโทรไปหาเธอให้ได้

(Srethurs, 2553)

จะเห็นได้ว่านวนิยายเรื่อง บันทึกรุ่นหนุ่มไม่ยากโสด ผู้เขียนใช้โครงเรื่องผู้ชายที่มีสถานะโสดตามหาคู่ครองเพราะรู้สึกถึงความโสดทำให้ตนเองเป็นทุกข์ที่ต้องรู้สึกอ้างว้าง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดรู้สึกอ้างว้างผ่านโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก (2554)** ของ อัยย์เนญา นำเสนอเรื่องราวของ สินีนาฏ หญิงสาวอายุ 29 ปี ที่กลายเป็นสาวโสดเมื่อคนรักของเธอออกไปคบหากับผู้หญิงอื่น หลังจากทีสินีนาฏกลับมาที่มีสถานะโสดอีกครั้ง สินีนาฏรู้สึกทุกข์ใจอย่างมาก เนื่องจากสินีนาฏไม่ต้องการมีสถานะโสดเพราะความโสดทำให้เธอรู้สึกอ้างว้าง ดังข้อความ

...“ว่านแกอย่าเอาเรื่องขึ้นคานของฉันทมาทำเป็นเรื่องตลกได้ไหม ฉันทซีเรียสจริง ๆ นะ”

“ผู้หญิงอายุเท่าแกที่ยังไม่แต่งงานก็มีเยอะเยอะ แกกว่านี้ก็มีถมไป ไม่เห็นมีใครเค้า จิตตกเท่าแกเลย”

“น้อยไปสิ แกไม่รู้อะไร ผู้หญิงคนไหน ๆ ก็คิดมากพอ ๆ กับฉันทนั่นแหละแต่ว่า ไม่แสดงออกเพี้ย”

ฉันทก็แสดงออกมาให้น้อยหน่อยเถอะ” บัดดีหนุ่มซี่ปลายตะเกียบมาเป็นการเตือนก่อนจะก้มหน้าก้มตากินต่อไป ไม่สนใจอาการขุ่นเคืองของอีกฝ่าย

“คนยิ่งเครียด ๆ ยังจะมอล้อเลียนอยู่ได้” พอเห็นหญิงสาวคู่ปรับไม่ตลกด้วย เขาจึงเริ่มจริงจังขึ้นมาบ้าง

“ถามจริง ๆ นะนิ ทำไมแกถึงได้กลัวขึ้นคานนัก”

คำถามนั้นทำให้อีกฝ่ายฉุนกว่าเดิมถึงกับตอบตาขวางเสียงเหวี่ยง

“มีใครบ้างไม่ยอมแต่งงาน”

(อัยย์เนญา, 2554, น. 51)

จากข้อความสินีนาฏเกิดความทุกข์ใจเนื่องจากกังวลที่ตนเองต้องกลับมามีสถานะโสด การกลับมามีสถานะโสดอีกครั้งของสินีนาฏเป็นปมปัญหาของเรื่องที่สินีนาฏพยายามหาคู่ครองคนใหม่ เพราะเธอไม่ต้องการที่จะมีชีวิตอยู่เพียงลำพังโดยไร้คู่ครอง นอกจากนี้สาเหตุสำคัญที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดเพราะความโสด ทำให้คนโสดต้องรู้สึกอ้างว้าง ปรากฏในเหตุการณ์ที่สินีนาฏเห็นว่าปฏิญญารุ่นพี่ที่เป็นสาวประเภทสอง ที่เธอเคารพต้องเสียชีวิตอย่างอ้างว้างเพราะเขาเป็นโสดไม่มีครอบครัว ดังข้อความ

...“มันต้องไม่เป็นอย่างนี้สิ เจ็ดต้องไม่เป็นอย่างป่า” สินีนาฏร้องให้กับอกซิวนนท์ ด้วยน้ำเสียงสะอื้น เธอบอกถึงสิ่งที่ตนเองกลัวนั่นคือการจากไปอย่างเดียวตายเพราะ ความทรงจำของพ่อกับแม่คือครอบครัวที่แสนอบอุ่น การจากไปของคุณป่าที่เรื้อนแสงตะวัน ในจังหวัดเชียงรายจึงถือว่าเดียวตายยิ่งนัก

“ป่าไปโดยที่ไม่มีอ้อมกอดของคนรักส่งจาก ไม่มีกระทั่งปลายทางที่รอรับ”

นั่นต่างหากที่สินีนาฏกลัว ร่วงบางร้องไห้ปริมิใจแทบขาดในอ้อมกอดของซิวนนท์ วินาทีนี้เองเขาถึงเพิ่งเข้าใจใจนี้เองคือเหตุผลที่เธอกลัวการขึ้นคานเพียงเพราะไม่ยอมจากโลกนี้ไปอย่างโดดเดี่ยว

(อัยย์เนญา, 2558, น. 416 – 417)

จะเห็นได้ว่า นวนิยายเรื่อง ปฏิบัติการคานกระดก ผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะความอ้างว้างเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่ต้องใช้ชีวิตอย่างอ้างว้าง

ในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน (2556)** ของ รอมแพง เสนอเรื่องราวของประกายดาว หญิงสาวโสดที่ดูเหมือนว่าเธอจะมีความสุขเนื่องจากประกายดาวมีฐานะทางการเงินที่ดี มีงานทำที่มั่นคง และเธอยังเป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างและใบหน้าที่สวยงาม แต่ประกายดาวกลับมีความทุกข์เพราะเธอรู้สึกว่าสถานะโสดทำให้ตนเองรู้สึกอ้างว้างเมื่อเห็นผู้หญิงที่มีคู่ครองได้ทำหน้าที่มารดา ดั่งข้อความ

...แม้ประกายดาวตอนนี้มีอะไรที่ค่อนข้างจะเพียบพร้อมเหมือนจะสุขสมบุญรมมีเพื่อนฝูงห้อมล้อม แต่ในบางคราวเมื่อเห็นสายใยความผูกพันของคนที่มีครอบครัวอย่างพวกเพื่อน ๆ ก็ทำให้เธออดไม่ได้ที่จะรู้สึกอ้างว้างลึก ๆ

(รอมแพง, 2556, น. 37)

ความทุกข์ใจของประกายดาวเพิ่มมากขึ้นเมื่อเธอได้ใกล้ชิดกับหลานสาวจึงทำให้เธอยิ่งมั่นใจว่าสาเหตุที่ทำให้ตนเองรู้สึกเหงาเพราะต้องการมีบุตร แต่เนื่องจากประกายดาวยังเป็นโสดและเธอไม่ได้ต้องการคู่ครองเพียงแต่เธอต้องการมีบุตรเท่านั้น ดั่งข้อความ

...ความมุ่งมั่นที่ปลุกปล้ำของเธออาจจะมาจากฮอร์โมนส่วนใดส่วนหนึ่งที่กระตุ้นความเป็นแม่ในตัว และอาจจะเกิดขึ้นเมื่อได้กอดได้หอมหลาน หากความรู้สึกเหงาลึกซึ้งและความรู้สึกขาดอะไรบางอย่างจึงทำให้ช่วงหลัง ๆ มานี้เธอเริ่มคิดบ่อย ๆ และถี่ขึ้น แต่วันนี้ดูจะรุนแรงเป็นพิเศษ

ประกายดาวเคยพูดกับเพื่อน ๆ และพูดกับตัวเองหลายครั้งหลายคราว่าอยากมีลูกแต่ไม่อยากมีพ่อของลูก หากก็ได้แต่คิด แต่ในวันนี้เวลานี้เหมือนกับว่าความคิดนี้เริ่มอึดตัวเต็มที่ มันอาจจะประหลาดไปสักหน่อยแต่วันนี้เธอเริ่มจะมั่นใจแล้วว่าตัวเองทำได้

(รอมแพง, 2556, น. 52-53)

ความต้องการมีบุตรของประกายดาวจึงเป็นปมปัญหาของเรื่อง เนื่องจากประกายดาวยังไม่มีคู่ครองจึงไม่สามารถมีบุตรได้ แต่เนื่องจากวิวัฒนาการทางการแพทย์จึงทำให้ประกายดาวหาคู่เพื่อต้องการนำสเปิร์มของฝ่ายชายมาฝังในรังไข่ของเธอเท่านั้น ด้วยความต้องการดังกล่าวทำให้

ประกายดาวตามผู้ชายที่เธอคิดว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่เธอต้องการเพื่อนำสเปิร์มของเขาทำให้เธอมีบุตรได้ ดังข้อความ

...“ดาวอยากมีลูกของตัวเอง ดาวจะท้องเอง” ประกายดาวยืนยันคำเดิม
“แกไปมีแฟนตั้งแต่เมื่อไหร่ ทำไมไม่เอามาให้พี่รู้จักบ้าง แล้วนี่พัฒนาถึงขั้นจะมีลูกด้วยกันแล้วหรือ ใช้ไม่ได้เลยนะไอ้ดาว”

“เดี่ยว ๆ ๆ อย่าเพิ่งบ่น ดาวยังไม่ได้พูดสักหน่อยว่ามีแฟน”

“ไม่มีแฟนแล้วจะมีลูกเนี่ยนะแกบ้าหรือเปล่า” แदनดินทำหน้าพิลึก ๆ

“ดาวพูดจริง ๆ ดาวจะไปหาซื้อสเปิร์มของคนหล่อ ๆ ฉลาด ๆ และก็นิสัยโอเค มาผสมกับไข่ของดาวแล้วให้หมดจัดการให้” ประกายดาวสรุปด้วยเสียงที่เบาหว่า
มันคง

(รวมแพง, 2556, น. 55)

จะเห็นได้ว่านวนิยายเรื่อง ดาวเกี่ยวเดือน ผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดต้องพบกับความอ้างว้าง เห็นได้จากผู้เขียนให้ประกายดาวเห็น ภาพความอบอุ่นจากครอบครัวของพี่ชายและเพื่อนทำให้ประกายดาวรู้สึกอ้างว้างเนื่องจากประกายดาวต้องการมีบุตรและได้ทำหน้าที่ของมารดา แต่เนื่องจากเธอยังมีสถานะโสดประกายดาวจึงตัดสินใจที่จะตามหาผู้ชายที่เธอคิดว่าเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบเพื่อที่จะนำสเปิร์มของเขามาผสมในรังไข่จนทำให้เธอมีบุตรได้ตามต้องการ

จะเห็นได้ว่าโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะอ้างว้าง ผู้เขียนใช้โครงเรื่องดังกล่าวเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เป็นโสดเพราะทำให้คนโสดต้องรู้สึกอ้างว้าง โดยผู้เขียนเสนอโครงเรื่องให้ตัวละครที่เป็นโสดรู้สึกอ้างว้างจนต้องหาคู่ครองโดยมีสาเหตุที่ทำให้รู้สึกอ้างว้างที่แตกต่างกันจากการศึกษาพบว่าโครงเรื่องดังกล่าวนำเสนอว่าคนโสดรู้สึกว่าความโสดทำให้ตนเองอ้างว้างเนื่องจากต้องอยู่เพียงลำพังตลอดชีวิต และความโสดทำให้ตนเองรู้สึกอ้างว้างเพราะไม่ได้ทำหน้าที่ของมารดาในการเลี้ยงดูบุตร

1.3 ตามหาคู่ครองเพราะญาติ

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะญาติจะนำเสนอว่าตัวละครที่เป็นโสดต้องตามหาคู่ครองเนื่องจากญาติกังวลกับสถานะการมีคู่ครองของตัวละคร จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะญาติ ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **สี่ไม้คาน (2541) ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)** โดยใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์

ในนวนิยายเรื่อง **สี่ไม้คาน (2541)** ของ สีสวลี นำเสนอเรื่องราวของ แก้ว สาวโสด ที่ถูกยายบังคับให้เธอและพี่สาวอีก 3 คน ได้แก่ ผกา พิกุล กล้วยไม้ ห้ามแต่งงานและให้อยู่เป็นโสด เนื่องจากยายลำดวนไม่ต้องการให้หลานสาวทั้ง 4 คน ต้องถูกสามีทำร้ายเหมือนกับช่อนกลิ่นซึ่งเป็นหลานสาวคนแรกของยายลำดวนที่มักจะถูกสามีทำร้ายร่างกาย ดังข้อความ

...“แกอย่ามาทะเลาะสิ่งนั้นแก้วดูตัวอย่างน้องช่อนกลิ่นเอาไว้บ้างแล้วกันว่าผัวมันเป็นยังไงบ้าง เห็นไหมว่าไอ้กอบมันเป็นอย่างนี้ อย่างนี้พวกแกไม่ต้องคิดมีผัวเด็ดขาด ถ้าใครขึ้นมีละก็เป็นเห็นดีกัน ยายจะเอาเลือดหัวเอ็งทั้ง 4 คนออก ไอ้ผู้ชายหน้าไหนบ้างที่มันดินะหน้าไหนที่จะเชื่อใจมันได้ดูอย่างแม่แกแล้วกัน” แล้วผู้เป็นยายก็หยุดพูดกลางกลิ่นก้อนแข็ง ๆ ที่มาจุกอยู่ นัยน์ตาก็ซึกจะมีน้ำรินขึ้นมาทันที

(สีสวลี, 2541, น. 4)

เหตุการณ์ที่ยายลำดวนยืนยันว่าจะให้หลานสาวที่เหลือเป็นโสดเป็นปมปัญหาของเรื่องเพราะแก้วไม่เห็นด้วยกับความคิดของยาย แก้วเห็นว่าความโสดจะทำให้ตนเองและพี่สาวต้องทุกข์ใจเพราะความว้าเหวé ดังนั้นแก้วจึงตั้งใจที่จะหาคู่ครองให้ตนเองและพี่สาวเพราะไม่ต้องการทุกข์ใจเพราะความเหงาที่เกิดจากการไร้คู่ ดังข้อความ

...“มันเรื่องอะไรที่จะต้องไปสงสารยาย พี่กุลควรจะสงสารตัวเองดีกว่า ยายจะมาอยู่กับเราเท่าไรกัน อีหน้อยยายตายไป พี่กุล พี่ผกา พี่กล้วยไม้จะลำบากจะมีใครอยู่เป็นเพื่อน แล้วพอแก่ลงพี่กุลจะอยู่ยังไง ลูกหลานไม่มีมาดูแล ยายยังมีหลานมีเหลนตั้งหลายคน อย่างนี้เขาเรียกว่ายายเป็นคนเห็นแก่ตัวรู้ไหม พี่กุลต้องสงสารพวกเราบ้าง แล้วก็ต้องคิดถึงอนาคตพวกเราบ้าง”

(สีสวลี, 2541, น. 70)

จากข้อความเป็นเหตุการณ์ที่แก้วโน้มน้าวให้พี่สาวทั้งสามคนหาคู่ครองเนื่องจากแก้วเห็นว่าความโสดจะทำให้พี่สาวและตนเองจะต้องมีความทุกข์ที่ไม่มีคนดูแล จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องให้คนโสดต้องหาคู่ครองเพราะญาติเพื่อนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้คนโสดต้องเป็นทุกข์เพราะความอ้างว้าง เห็นได้จากแก้วต่อต้านความคิดของยายที่จะให้หลานสาวทุกคนเป็นโสดเนื่องจากแก้วคิดว่าพวกเธอต้องมีคู่ครองเพื่อจะได้มีครอบครัวไว้คอยดูแล

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)** ของ พบพร นำเสนอเรื่องราวของ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ ชายหนุ่มโสดที่ญาติ ๆ เป็นห่วงเพราะยังไม่มีคู่ครอง ดังนั้นญาติ ๆ ของเขาจึงพยายามที่จะหาคู่ครองให้แต่ ม.ร.ว.ธรรมรัตน์ไม่ต้องการภรรยาที่ผู้อื่นหาให้ ด้วยสถานการณ์ที่ญาติของเขาพยายามหาคู่ครองให้เขาทำให้ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ต้องทุกข์ใจเพราะสถานะโสดเนื่องจากความโสดทำให้เขาไม่มีอิสระในการเลือกคู่ครองด้วยตนเอง ดังข้อความ

...ช่วงนี้ที่วังทศราณีแต่เรื่องวุ่นวายจนเขาปวดหัวไปหมดตั้งแต่มีทารกสองคนอยู่ในบ้าน เขากลายเป็นคนที่ถูกเพ่งเล็งโดยญาติสนิทมิตรสหายเป็นพิเศษด้วยอายุที่ล่วงเข้าสู่เลขสามมาหน่อย ๆ หน้าที่การงานก็ประสบความสำเร็จดีแถมไม่มีชื่อเสียงต่างพร้อย แต่ทำไมทำไม หม่อมราชวงศ์ธรรมรัตน์ ทศนราคนนี้อย่างไม่มีเมียสักที ไม่ใช่ว่าไม่อยากแต่แค่ยังไม่เจอคนที่ใช่เท่านั้นเองให้ตายเสียอย่ามาเร่งรัดกันได้ไหม

(พบพร, 2558, น. 10)

เหตุการณ์ที่ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ต้องทุกข์ใจเพราะความโสดทำให้เขาขาดอิสระในการเลือกคู่ครองเนื่องจากญาติ ๆ ของเขาพยายามสอบถามถึงสาเหตุที่เขายังไม่คู่ครอง สาเหตุดังกล่าวจึงเป็นปมปัญหาของนวนิยายที่ทำให้ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ตัดสินใจหาหาคู่ครองเนื่องจากกังวลว่าญาติจะบังคับให้เขาแต่งงานกับผู้หญิงที่ญาติ ๆ เป็นผู้คัดเลือกมาให้ ดังข้อความ

...ว่าแล้วก็รู้สึกเชิงอย่างหาที่สุดไม่ได้ถึงขนาดกระโจนตัวออกจากเตียงคว้าเสื้อผ้ายัดใส่กระเป๋าขอลี้ภัยอย่างด่วนทีเดียว อยู่วังนี้ไม่ได้แล้ว มีโอกาสโดนคลุมถุงชนแหง ๆ จะต้องออกตามหารักแท้ให้เจอให้ได้

(พบพร, 2558, น. 18)

จะเห็นได้นวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการหักคานทอง** ผู้เขียนใช้โครงเรื่องให้ตัวละครตามหาคู่ครองเพราะญาติประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือความทุกข์ของคนโสดที่ถูกครอบครัวยึดติดให้มีคู่ครอง

จะเห็นได้ว่าโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะญาติเป็นโครงเรื่องที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ โดยนำเสนอเหตุการณ์ที่ตัวละครต่อต้านคำสั่งของญาติที่ต้องการให้มีสถานะโสดแต่ตัวละครไม่ต้องการเป็นโสดเพราะรู้สึกว่าการโสด คือสถานะที่ทำให้ตนเองเป็นทุกข์เพราะไม่ต้องการใช้ชีวิตเพียงลำพังด้วยความรู้สึกที่ว่า และความโสดทำให้เป็นทุกข์เพราะญาติกดดันให้มีคู่ครองด้วยการเข้ามาเลือกคู่ครองให้ โครงเรื่องคน

โสดตามหาคู่ครองเพราะญาติจึงใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดที่แสดงให้เห็นว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดต้องถูกญาติเข้ามาจัดการสถานการณ์มีคู่ครอง ดังนั้นโครงเรื่องจึงมีลักษณะให้คนโสดต่อต้านการเข้ามาแทรกแซงของญาติที่จะเข้ามาจัดการเรื่องการมีคู่ครองที่ทำให้ตนเองมีความทุกข์ ด้วยการกำหนดโครงเรื่องให้ตัวละครตามหาคู่ครองเองเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นความทุกข์ที่ต้องลำบากใจเพราะสถานะโสด

1.4 ตามหาคู่ครองเพราะอาการป่วย

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพื่อรักษาอาการป่วยจะนำเสนอเหตุการณ์ว่าตัวละครที่เป็นโสดต้องหาคู่ครองเพราะเกิดอาการป่วย จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะเกิดอาการป่วย ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **บ่วงรักกับดักวิวาท์ (2557) มาตามคานทอง (2560)** เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด

ในนวนิยาย **บ่วงรักกับดักวิวาท์ (2557)** ของ วงศ์มนิต นำเรื่องราวของปุณยวีร์สาวโสดที่เพิ่งทราบว่าตนเองป่วยเป็นซ็อกโกแลตซิส ปุณยวีร์ต้องตัดสินใจเพื่อรักษาอาการป่วยด้วยการแต่งงานและมีบุตรเนื่องจากแพทย์แนะนำว่าต้องตัดเนื้องอกออกซึ่งจะทำให้เธอมีบุตรไม่ได้ดังข้อความ

...“มีหลายวิธีรับทั้งการใช้ยาและการผ่าตัด ส่วนใหญ่เราจะให้ โปรเจสเตอโรนหรือยาคุมกำเนิด ซึ่งทั้งแบบทานและฉีดยาจะช่วยลดอาการปวดลง แต่จะทำให้คุณไม่มีประจำเดือนประมาณสามเดือน ลักษณะเหมือนคนทาน ยาคุมปกติ อาจจะมีอาการหงุดหงิด ซาปลายมือ ปลายเท้าบ้าง แต่ถ้าคุณ ไม่เลือกวิธีใช้ยาและยังมีอาการปวดมากอยู่เนื่องจากซิสนี่โตขึ้นเรื่อย ๆ เราก็จะใช้การผ่าตัดซึ่งมีสองวิธี คือ จะเป็นการผ่าตัดเอาตัวซิสนี่ออกแต่คุณก็มีโอกาสกลับมาเป็นใหม่ได้อีก กับอีกวิธีก็คือรับมีลูกให้พอใจก่อนแล้วค่อยตัดออกก็ยัง ไม่สาย วิธีนี้คือตัดที่ตัวต้นเหตุ คุณจะได้ไม่กลับมาเป็นซ้ำอีกครั้ง”

“มีลูก ฉันจะมีลูกได้อย่างไร สามียังหาไม่ได้เลย” เสียงหนึ่งดังขึ้นในความคิดหลังจากราบวิธีการที่จะรักษาโรคนี

(วงศ์มนิต, 2557, น. 29)

จากเหตุการณ์ที่ปุณยวีร์พบว่าตนเองป่วยเป็นซ็อกโกแลตซิส หรือเนื้องอกบริเวณรังไข่ และแพทย์แนะนำให้เธอมีบุตรแล้วค่อยผ่าตัดเนื้องอกออกไปถือเป็นปมปัญหาของเรื่องที่ทำให้ปุณยวีร์หาคู่ครองเพื่อที่จะมีบุตร ต่อมาปุณยวีร์จึงตัดสินใจที่จะแต่งงานกับเตชภณ เนื่องจากเตชภณลวนลามปุณยวีร์ทำให้มารดาของปุณยวีร์ที่บังเอิญมาเห็นไม่พอใจจึงให้ทั้งสองคนแต่งงานกัน เตชภณได้รู้ว่า

บุญยวีร์ป่วยเป็นถุงน้ำในรังไข่และการมีบุตรเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยรักษาได้ เติชภณจึงเสนอให้บุญยวีร์มีบุตรกับเขาเพื่อรักษาอาการป่วย แต่บุญยวีร์รู้ว่าเติชภณมีคนรักอยู่แล้วและต้องแต่งงานกับตนเอง เพราะผู้ใหญ่จัดการ บุญยวีร์จึงไม่รับข้อตกลงที่จะมีบุตรกับเติชภณ ดังข้อความ

...“แล้วเธอมีวิธีที่ดีกว่านั้นหรือ ฉันเองก็มีคนรักอยู่แล้ว เราเองไม่ได้รักกันเธอเองก็รู้อี”

“อย่างนั้นก็ไม่ต้องหอรอกะ แต่งงานกันสักปีโดยไม่ต้องมีลูกเพราะเราจะไม่สร้างปัญหาขึ้นมาอีก อีกอย่าง อย่ามีความสัมพันธ์กันเลยนะ เราจะแยกห้องกันนอน ถึงเวลาที่ต่างคนต่างไป ส่วนเรื่องการรักษาแป้งจะฉีดยาคูมเอาไว้ หรือไม่ก็หลังจากหย่า ถ้าคิดว่าจะไม่ไหวจริง ๆ อาจจะใช้วิธีขอบริจาคสเปิร์มแล้วมีลูกก็ได้ไม่จำเป็นต้องรบกวนคุณหอรอกะ คุณจะได้กลับไปหาคนรักของคุณ ฉันเองก็จะได้สบายใจด้วย ต่างคนต่างไม่มีพันธะต่อกัน”

ที่เขาพูดมาทั้งหมดที่จะช่วยเธอเรื่องมีลูกก็เพื่อจะได้มีข้อต่อรองกลับไปหาแฟนตนเอง

(วงศ์มนิต, 2557, น. 101)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้บุญยวีร์ต้องทุกข์ใจที่ตนเองเป็นโสดและต้องรักษาอาการป่วย แต่เมื่อเธอพบว่าตนเองไม่สามารถหาคู่ครองที่จะเป็นสามีของเธอได้อย่างถูกต้อง เธอจึงตัดสินใจที่จะมีบุตรเพื่อรักษาอาการป่วยด้วยการขอบริจาคสเปิร์ม แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนกำหนดให้สถานะโสดของ บุญยวีร์ ทำให้บุญยวีร์เป็นทุกข์เพราะรู้ว่าตนเองจะไม่สามารถรักษาอาการป่วยได้ แสดงให้เห็นว่านวนิยายเรื่อง บ่วงรักกับดักกิ่วาห์ ประกอบสร้างความคิดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่อาการของโรคบางอย่างสถานะโสดทำให้ไม่สามารถรักษาอาการป่วยนั้นได้

ในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง (2560)** ของ เฌอมา นำเสนอเรื่องราวของตรีประดับ หญิงสาวที่มีคุณสมบัติทั้งรูปร่างและความสามารถในการทำงานที่ดี แต่ตรีประดับกลับต้องมีสถานะโสดเพราะเธอมักจะถูกคนรักขอยุติความสัมพันธ์ วันหนึ่งตรีประดับเกิดอาการถุงน้ำรังไข่ ด้านซ้ายแตกแพทย์จึงรักษาอาการป่วยโดยตัดถุงน้ำรังไข่ด้านซ้ายที่แตกออกไป เมื่อตรีประดับพบว่าตนเองถูกตัดรังไข่ด้านซ้ายทิ้งแล้วจึงเกิดความกลัวว่าตนเองจะไม่สามารถมีบุตรได้หากเกิดอาการถุงน้ำรังไข่แตกอีก ดังข้อความ

...จริงอยู่ที่หญิงสาวมุ่งแต่งงานและไม่เคยคิดถึงการมีลูก ใจคิดแต่ว่ายังไม่ถึงเวลา แต่ก็ไม่เคยคิดว่าไม่ยอมมี ทว่าวันนี้เธอกลับพบว่าตนเองไม่สามารถมีลูกได้อีก ครั้งแรกที่หมออธิบายว่าการผ่าตัดอาจทำให้เธอต้องเสียปีกมดลูกไป เธอยอมรับว่าตกใจ แต่ไม่คิดว่าดวงจะชวยขนาดนั้น แต่พอลืมตาแล้วพบว่าตนเองไม่เหลือสิ่งใดแล้ว นั่นละ เธอถึงได้พบว่าเธอประมาทในชีวิตเหลือเกินตรีประดับยกมือลูบหน้าท้องของตนเอง น้ำตาใส ๆ ไหลลงอาบแก้มระลอกหนึ่ง

‘ลูก’ คำนี้ดูห่างไกลจากชีวิตของเธอเหลือเกิน เธอไม่เคยคิดว่าตนเองอยากได้ลูกสาวหรือลูกชาย ไม่เคยคิดว่าจะให้แกใช้ชื่ออะไร ต้องมีอักษรเหมือนชื่อพ่อหรือชื่อแม่ มันก็เรื่องปกติธรรมดาไม่ใช่หรือ มันก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่ใช่หรือ เมื่อคนเราโตพอที่จะรับผิดชอบตนเองได้ มีหน้าที่การงานที่ดี มีคนรักที่ดี ก็จะถึงเวลาแต่งงานและมีลูก แต่วันนี้เวลานี้เธอกลับพบว่า ไม่ทันที่เธอจะพบรักแท้หรือแต่งงานด้วยซ้ำเธอก็ถูกตัดสิทธิ์จากคำว่าแม่เสียแล้ว

(เฉอมมา, 2560, น. 107 - 108)

เหตุการณ์ดังกล่าวจึงเป็นปมปัญหาที่ทำให้ตรีประดับตัดสินใจหาคู่ครองหลังจากที่รู้ว่าตนเองถูกตัดรังไข่ด้านซ้ายไปแล้วเนื่องจากอาการป่วย ดังข้อความ

...“จริงอยู่ที่ฉันยังมีลูกได้แต่ใครจะรู้ว่าพรุ่งนี้ฉันอาจชวยถูกตัดมดลูกไปอีกข้างก็ได้”

“โอกาสน้อยมากที่จะเกิดซ้ำข้างที่เหลือ”

“ใครจะรับประกันได้ละ ถึงได้ฉันก็ไม่เชื่อ ฉันจะไม่ยอมเสี่ยงกับความดวงชวยของตัวเองอีกแล้ว !”

หญิงสาวสวนกลับทันควันแล้วยกมือขึ้นลูบคางตัวเอง เธอครุ่นคิดแล้วนั่งนาน นึกย้อนถึงช่วงเวลาหลายวันที่ผ่านมาที่เธอรู้สึกเหมือนตกนรกทั้งเป็นกับความคิดที่ว่าตนเองมีลูกไม่ได้เธอเคยรับรู้ถึงความรู้สึกการเป็นมาตามไรรั้งไข่มามาแล้ว การต้องใช้ชีวิตอย่างไรทายาท ไร้ลูกน้อยสืบทอดสมบัติและนามสกุล มันเป็นทุกข์เช่นไร เธอยอมรับว่าเสียใจเสียใจที่ก่อนหน้านี้รู้ตัวช้า เธอบอกตัวเองว่าหากมีโอกาส หากย้อนเวลากลับไปได้สักนิดให้เธอแลกกับอะไรก็ยอมทั้งนั้น แต่วันนี้ ตอนนี้โอกาสนั้นได้กลับมาหาเธอแล้ว เธอสามารถมีลูกได้อย่างคนปกติ แล้วเธอจะยอมเสียโอกาสนั้นไปหรือ จะกลับไปใช้ชีวิตไม่สนอะไรเหมือนที่ผ่านมาอย่างนั้นหรือไม่มีทางตรีประดับเข็ดหน้าขึ้นมองปฐิมที่ยืนกอดอกหลวม ๆ มองเธออยู่ข้างเคียง

“ฉันตัดสินใจแล้ว”

“หืม”

“ฉันจะมีลูกให้เร็วที่สุด มีก่อนที่รังไข่ของฉันจะถูกเพื่อนของแกตัดไปอีกข้างนึง”

(เฉมมา, 2560, น. 111 - 112)

จะเห็นได้ว่าโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะอาการป่วย ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างความหมายความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะความอ้างว้าง เห็นได้จากผู้เขียนใช้เหตุการณ์ให้ตัวละครป่วยเป็นโรคที่ทำให้ไม่สามารถมีบุตรได้ส่งผลให้ตัวละครมีความวิตกกังวลว่าจะไม่สามารถมีบุตรได้จึงต้องพยายามหาคู่ครองเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นจากสถานะโสดเพื่อจะได้มีลูกต่อไป

1.5 ตามหาคู่ครองเพราะต้องการสะเดาะเคราะห์

นวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการสะเดาะเคราะห์จะนำเสนอเหตุการณ์ว่าตัวละครที่เป็นโสดต้องตามหาคู่ครองเนื่องจากการมีคู่ครองจะสามารถทำให้ตนเองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องพ้นจากเคราะห์ร้ายได้ จากการศึกษาพบว่านวนิยายที่มีโครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการสะเดาะเคราะห์ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดคือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **ปฏิบัติการสลายโสด (2554) หัวใจไกลคนทอง (2555)**

ในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **ปฏิบัติการสลายโสด (2554)** ของ Mintchocolate นำเสนอเรื่องราวของ ริท ชายหนุ่มโสดที่มีพฤติกรรมชายรักชาย ริทต้องหาคู่ครองและแต่งงานให้ได้ภายใน 3 เดือนเนื่องจากมารดาแจ้งว่าหมอดูได้ทำนายว่าสถานะความโสดของริทส่งผลต่อดวงชะตาของมารดาเพราะความโสดของเขาอาจทำให้มารดาประสบเคราะห์ร้าย ดังข้อความ

...“แม่ไปหาหมอมา มะ มะ หมอเค้าบอกแม่ว่าแม่...” เออแล้วไงผม หน้าซีดเผือด
ผมกลัวว่าแม่จะเป็นโรคร้ายนะซี

“หมอเค้าบอกให้ลูกแต่งงานภายใน 3 เดือน ^^” นั่นไงแม่เป็นมะเร็งจริงด้วย
ฮือ ๆ TT หะ !!!

“เมื่อกี้แม่ว่าไงนะครับ” ผมถามเพื่อความแน่ใจ

“แม่น่ะไปหาหมอดูมา หมอดูบอกว่าแม่อะดวงกำลังแย ให้แก้ไขโดยให้ลูกแต่งงาน
แต่ต้องภายใน 3 เดือนเท่านั้น”

(Mintchocolate, 2554)

เหตุการณ์ที่หมอดูทำนายว่าสถานะความโสดของริทส่งผลต่อดวงชะตาของมารดา ต่อมารดาของริทเชื่อว่าถ้าหากริทไม่หาคู่รักและแต่งงานภายใน 3 เดือนตามที่หมอดูทำนาย มารดาจะไม่มอบมรดกให้ เหตุการณ์ดังกล่าวจึงเป็นปมปัญหาของเรื่องที่ทำให้ริทต้องหาผู้ครองเพื่อช่วยให้มารดาพ้นเคราะห์และทำให้ตนเองได้รับมรดกต่อไป ดังข้อความ

...“ไม่ !!! ยังไงผมก็ไม่แต่งงาน” ผมยื่นคำขาดให้แม่ ฮี ให้มันรู้ไปว่าแม่ไม่ตามใจลูกชายสุดที่รักอย่างผม ^^

“ตามใจ !!! ถ้าแกไม่แต่งงานก็ไม่ต้องเอามรดกฉัน” นั่นไงแม่ตามใจผมชัด ๆ 5555
^o^

“หะ !!! อ้ากกก แม่คร้าบบบ” มรดกของแม่มีเป็นหมื่นล้าน แง้ ๆ หนูจ๋าเอา ๆ TT
“ฮี ! แม่ขอยื่นคำขาดนะ ภายใน 3 เดือนนี้เท่านั้น หมดเขตเมื่อไหร่ละก้อ...ฮีฮี”
อ้ากกก แม่ผมถ้าหัวเราะชั่วร้ายอย่างนี้ละก็ น่ากลัวอย่าบอกใคร
“ตะ ตกลงครับ” ผมตอบรับเสียงอ่อย TT เฮ้อ แล้วนี่ผมจะไปหาแฟนจากไหน
ละเนี่ย

(Mintchocolate, 2554)

จากข้อความ ริท จำเป็นต้องหาคนรักให้ได้ภายในสามเดือนเนื่องจากมารดาของเขาเป็นทุกข์ที่สถานะโสดของบุตรชายสัมพันธ์กับดวงชะตาของตนเอง ริทไม่เชื่อคำทำนายของหมอดู จึงไม่ใส่ใจกับความประสงค์ของมารดาที่ต้องการให้เขามีคู่ แต่เมื่อมารดาของริทยังคงเป็นทุกข์เพราะสถานะโสดของริทมีผลต่อดวงชะตาของเธอ จะเห็นได้ว่ามารดาของริททุกข์ใจเรื่องสถานะโสดของริทที่เกี่ยวข้องกับดวงชะตาของเธออย่างมากจนนำเรื่องมรดกมาเป็นเงื่อนไขที่กระตุ้นให้ริทรีบหาคนรัก แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ โครงเรื่องคนโสดตามหาผู้ครองเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด

ในนวนิยายเรื่อง **หัวใจไกลคนทอง (2555)** ของ เขมปัดฉัตร นำเสนอเรื่องราวของพรารพุด หญิงสาวโสดที่มีพี่สาวสามคน พบพรพี่สาวพรารพุดมีญาณวิเศษสามารถพยากรณ์อนาคตได้ พบพรเห็นจากญาณว่าพรารพุดกำลังจะมีเคราะห์เนื่องจากพรารพุดกำลังจะมีอายุครบ 25 ปี พบพรจึงต้องการให้พรารพุดมีผู้ครองเพราะการมีผู้ครองจะทำให้พรารพุดพ้นเคราะห์ ดังข้อความ

...พบพรจึงนำคำทำนายที่ถอดจากบุพนิมิตที่เห็นภาพพราวพุดประสบอันตรายมา
ปรึกษาคู่แฝด ซึ่งภาพคำทำนายนั้นถอดเป็นคำพยากรณ์ได้ว่า

ถึงคราวปีชง หากคู่สมพงษ์แต่งงานแก่เคล็ด

จากนั้นสามพี่น้องจึงได้ข้อสรุปว่า ถึงเวลาที่ต้องยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ พราวพุดหา
คู่แท้ให้พบก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ร้ายขึ้น

(เขมปณณ, 2555, น. 194)

เหตุการณ์ที่พบพรพบว่าพราวพุดกำลังจะมีเคราะห์ซึ่งการแก้เคราะห์คือพราวพุด
จะต้องมีคู่ครองจึงเป็นปมปัญหาของเรื่องที่ทำให้พบพร หนึ่งตะวัน และจันทร์วาด พี่สาวทั้งสามคน
กระตุ้นให้พราวพุดหาคู่ครองให้ได้เพราะกังวลว่าพราวพุดจะต้องประสบกับเคราะห์ร้ายหากยังเป็นโสด
ต่อไป จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามคู่ครองเพื่อให้พ้นเคราะห์เพื่อประกอบสร้างชุด
ความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด เห็นได้จากพี่สาวทั้ง
สามคนหวังว่าพราวพุดจะได้รับเคราะห์หากยังมีสถานะโสดอยู่ทั้งสามคนจึงต้องกระตุ้นให้พราวพุด
หาคู่ครอง

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องคนโสดตามหาคู่ครองประกอบสร้างชุดความคิด
ความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยประกอบ
สร้างผ่านเหตุการณ์ คนโสดตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะจากการแข่งขันเพื่อให้พ้นจากสถานะ
โสดกับคนที่มีสถานะโสดเช่นเดียวกัน และการหาคู่ครองเพื่อเอาชนะคนที่มีคู่ครองหรือเคยมีคู่ครองมา
ก่อนเพื่อลบค่าลบประมาทที่ถูกด้อยค่าว่าไม่มีคู่ครอง นอกจากนี้โครงสร้างคนโสดตามหาคู่ครองใช้
ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความทุกข์ ได้แก่ ความโสดทำให้คน
โสดเป็นทุกข์เพราะอ้างว้าง โดยประกอบสร้างผ่านเหตุการณ์ให้คนโสดตามหาคู่ครองเพื่อทำให้
ความรู้สึกอ้างว้างจากการไม่มีคู่รักหมดไป ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะถูกญาติกดดันเรื่อง
การหาคู่ครองทำให้คนโสดต้องหาคู่ครองด้วยตนเอง ความโสดทำให้คนโสดเป็นทุกข์เพราะรู้สึกว่า
ตนเองจะไม่ได้ทำหน้าที่มารดาผ่านการเสนอเหตุการณ์ให้ คนโสดตามหาคู่ครองเพราะรู้ว่าตนเองป่วย
เป็นโรคที่ไม่สามารถมีบุตรได้ และประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ
ความทุกข์ที่ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเป็นทุกข์เนื่องจากความโสดส่งผลต่อชะตาของชีวิตทั้งชะตา
ของคนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดทำให้คนโสดต้องหาคู่ครองเพื่อสะเดาะเคราะห์

2. การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต

โครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต คือ โครงเรื่องให้ผู้เขียนนำเสนอเหตุการณ์ให้คนโสดได้เรียนรู้
แนวคิดการสร้างครอบครัวในระหว่างที่ยังมีสถานะโสด ปรากฏในนวนิยายจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่
กว่าจะลงจากคาน (2531) สามหนุ่มเนื้อทอง (2540) พ่อมายชายโสด (2544) โสดสโมสร

(2544) แหวนตอกไม้ (2547) สวย เร็ด เซ็ด โสต (2551) สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2554) ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์ (2560)

ในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน (2531)** ของ กรุง ญ ฉัตร นำเสนอโครงเรื่อง การเรียนรู้ชีวิตของดุริยาและเจียรदनัยทั้งสองคนยังไม่ต้องการมีคู่ครอง เจียรदनัยถูกเริ่มฤกษ์บิดาและ นงนุชมารดาเลี้ยงรบเร้าให้มีครอบครัวเนื่องจากทั้งสองคนเห็นว่าเจียรदनัยถึงวัยที่เหมาะสมจะมี ครอบครัว นงนุชจึงแนะนำให้เจียรदनัยรู้จักกับบุษบาวรรณลูกสาวของเพื่อนนงนุช บุษบาวรรณเป็น เพื่อนกับดุริยาซึ่งดุริยาตั้งใจว่าจะยังไม่มีคู่ครองเพราะดุริยาเห็นเดรียาพี่สาวต้องทุกขใจเพราะผิดหวัง ในรักจนตัดสินใจฆ่าตัวตาย ต่อมาดุริยาได้พบกับเจียรदनัยในวันที่เขามาพบกับบุษบาวรรณ ดุริยา คิดว่าเจียรदनัย คือ คู่รักของเดรียาที่เป็นสาเหตุให้เดรียาฆ่าตัวตาย ดุริยาจึงคิดจะแก้แค้นให้เดรียา ด้วยการทำให้เจียรदनัยหลงรักเธอแล้วจากนั้นเธอจะทอดทิ้งเขา ซึ่งเหตุการณ์ที่ดุริยาตัดสินใจเรื่อง ชีวิตคู่ก่อนที่จะตัดสินใจแก้แค้นเจียรदनัย ผู้เขียนใช้เหตุการณ์ช่วงดังกล่าวประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของคนโสดเพราะทำให้ไม่ต้องพบกับความผิดหวัง จากความรัก

...ดุริยายังเคยเอามานึกเสมอว่า ถ้าหล่อนจับพลัดจับผลูแต่งงานกับผู้ชายสักคน ถ้าชีวิตสมรสราบรื่นมันก็แค่เสมอตัว แต่ถ้าหล่อนมีชีวิตระหงระแหงก็คงจะถูก วิพากษ์วิจารณ์อื้อฉาวให้รำคาญใจอยู่ไม่น้อยทีเดียว สรุปลแล้วเป็นสาวแกก็มีคนคอยตั้งป้อม กระแนะกระแหน ครั้นเป็นแม่ย่าก็มีแต่คนคอยขออนขออด การให้นวลอนงค์ทราบก็ดีไป อย่างหนึ่ง เจ้าตัวจะได้ไปพูดซุบซิบให้ฮือฮาเล่น เมื่อใครต่อใครรู้ว่าดุริยามีผู้ชายสักคนใน ชีวิต คนเหล่านั้นจะได้ไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับดุริยาอีก การมีคนเข้ามายุ่งหรือต่อแยะ สำหรับ คนอื่นอาจดูเป็นสิ่งโก้เก๋ แต่สำหรับดุริยาไม่ได้คิดเช่นนั้นเลย หญิงสาวไม่ชอบให้เพศตรงข้าม เข้ามายุ่งยากในชีวิต บทเรียนที่เดรียาได้รับเป็นบทเรียนราคาแพงที่ดุริยาต้องสังวรและ จดจำให้ มาก ๆ เลยทีเดียว

“ปากของมนุษย์ฆ่าคนให้ตายทั้งเป็นมานานักต่อนักแล้ว”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 104)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนสร้างเหตุการณ์ให้ดุริยาเรียนรู้จากการเห็นชีวิตรักที่ล้มเหลวของ เดรียาพี่สาว ทำให้ดุริยาคิดว่าสถานะโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกคนอื่น วิพากษ์วิจารณ์ปัญหาชีวิตคู่ ดังนั้นดุริยาจึงยังไม่ต้องการมีคู่ครอง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่อง การเรียนรู้ชีวิตเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของ ผู้หญิง

ในนวนิยายเรื่อง **สามหนุ่มเนื้อทอง (2540)** ของ กัญยามาส นำเสนอโครงเรื่อง การเรียนรู้ชีวิตของ ชายหนุ่มสามคนที่เป็นเพื่อนสนิทกัน ธีรชัยผู้หญิงที่เขาคบอยู่ก่อนแล้วคือกรรณก แต่เขาไม่ได้คิดที่จะสร้างครอบครัวกับเธอ ต่อมาเมื่อเขาได้รู้จักลำภาธีรซึ่งคิดจะสร้างครอบครัวกับ ลำภา ส่วนวัชระมีเนตรนภัสเป็นคู่รักแต่เนื่องจากเนตรนภัสมักจะดูถูกว่าวัชระมีฐานะที่ด้อยกว่า และกดดันให้เขาปรับแต่งงานกับเธอเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้วัชระอึดอัดและยังไม่อยากแต่งงานกับ เนตรนภัส ต่อมาวัชระได้รู้จักและ มีความสัมพันธ์กับสุพรรณิการ์หญิงสาวที่ตั้งใจว่าจะอยู่เป็นโสดทำให้วัชระต้องเกี่ยวข้องกับผู้หญิงสองคน ส่วนวัชระเป็นชายหนุ่มโสดที่แอบชอบอรุณศรีซึ่งมีคู่รักอยู่แล้ว หนุ่มสาวทั้ง 6 คนได้เรียนรู้เรื่อง การตัดสินใจเลือกคู่ครองโดยที่บางตัวละครตั้งใจว่าจะเป็นโสดแต่ เมื่อได้เรียนรู้ชีวิตก็ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับการมีชีวิตคู่มากขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษาพบการใช้โครงเรื่อง การเรียนรู้ชีวิตประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง จากเหตุการณ์ที่สุพรรณิการ์เตือนอรุณศรีเรื่องการคบกับปรานต์เนื่องจากสุพรรณิการ์เห็นว่า ปรานต์มักจะทำให้อรุณศรีต้องทุกข์ใจ สุพรรณิการ์จึงแสดงความคิดเห็นเรื่องการมีคู่ครองกับอรุณศรี

...“เห็นไหมมีแฟนก็มีทุกข์ ฉันเตือนแกแล้ว”

“เพราะฉันกลัวว่าตอนแก่จะเหงา”

“อ้อ แกอยากจะมีผัวเพราะเรื่องเท่านั้นเองหรือ” สุพรรณิการ์หัวเราะแล้วส่ายหน้า “เป็นความคิดที่ทุเรศที่สุดเลย ทำไมแกไม่คิดว่าตัวเองเป็นที่พึ่งแห่งตน ไม่มีใครช่วยเราได้”

“ผู้หญิงหลายคนได้พึ่งผัวกับลูกนะ”

“แล้วอีกก็คนที่ผัวให้ยืมแข่งพืงนะ มันเอาแข่ง เอาตีนให้ชบหน้าเล่นไปไม่เคยได้ยิน หรือ มูลนิธิช่วยผู้หญิงเขาทำข่าวออกทั่วแกไปทำอะไรอยู่ น่าแฉ้ว แฉ้ว เปลี่ยนความคิดซะ แล้วฉันจะบอกแกว่า ผัวนี่นะเป็นของสาธารณะเหมือนส้วม”

“แกเอามาจากไหนความคิดบ้า ๆ”

“ฉันพูดจริงนะ ผัวนะพออยู่กับเราก็คงของเรา พอออกจากเราไปก้าวออกจากบ้านไป ก็เป็นผัวคนอื่นได้ ถ้าเคราะห์ร้ายสมัยนี้เอดส์ด้วยนะยะ ได้กลับมาฝากเมียอีก”

(กัญยามาส, 2553, น. 166 – 167)

จากข้อความเหตุการณ์สุพรรณิการ์ได้เรียนรู้ชีวิตจากสังคมว่าการมีสถานะโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยมากกว่าการมีคู่ครอง สุพรรณิการ์จึงโน้มน้าวใจให้อรุณศรีอยู่เป็นโสดเพราะความโสดทำให้ผู้หญิงไม่ต้องถูกทำร้าย หรืออาจติดโรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ที่ได้รับเชื้อจากคู่รัก แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้เหตุการณ์สุพรรณิการ์นำประสบการณ์ของผู้หญิงที่ชีวิตคู่ไม่ประสบความสำเร็จโน้มน

น้ำวใจอรุณศรีให้เลิกกับคู่รักแล้วอยู่เป็นโสดเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง

ในนวนิยายเรื่อง **พอม่ายชายโสด (2544)** ของ อาริตา นำเสนอโครงเรื่องการเรียนรู้ชีวิตของ ภาวันต์ ชายหนุ่มที่ต้องกลับมาใช้ชีวิตหลังจากที่แจ่มจันทร์ภรรยาของเขาเสียชีวิตเนื่องจากประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ และเจนจักร ชายหนุ่มโสดซึ่งเป็นน้องชายของแจ่มจันทร์ ชายหนุ่มโสดทั้งสองคนต่างหลงรัก ดาวฤกษ์ หญิงสาวที่เพิ่งกลับมาใช้ชีวิตเพราะสนิทกับคู่รักของเธอจนใจชายหนุ่มทั้งสองคนต่างเรียนรู้เรื่องการหาคู่ครองเนื่องจาก ภาวันต์ยังไม่ยอมรับว่าตนเองมีใจให้ดาวฤกษ์ ส่วนเจนจักรได้เรียนรู้ว่าเขามีใจให้กับปะการังหญิงสาวโสดที่ไม่เคยมีความรักเพราะเธอตั้งใจที่จะอยู่เป็นโสด จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้เหตุการณ์ที่ปะการังถูกเจิมศรัทธาตีสนิทบังคับให้ไปคู่ตัวกับประกอบชัยเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ

...แต่ปะการังนั้นไม่ค่อยจะสบายอารมณ์ หลอนปั่นหน้าเคร่ง ไม่ยิ้มไม่แยม ไม่พูดอะไรเลยก็มีคำสั่งให้หลอนพูดแต่สิ่งที่ดี ๆ งาม ๆ หลอนพูดไม่ค่อยจะเป็นเสียด้วยเพราะฉะนั้นดีที่สุดคือไม่พูดเสียเลยจะได้ไม่พูดอะไรผิด เดี่ยวแม่จะขายหลอนไม่ออก ที่ไม่สบายอารมณ์นี้รวมถึงว่าเคืองใจ น้อยใจแม่ด้วยที่ตั้งท่าจะขายหลอนให้ได้

แม่คิดอย่างไรกันไม่รู้ ปะการังมองว่าเป็นความคิดเขย ๆ ที่ไม่น่าจะมีอยู่อีกต่อไปแล้ว แต่มันก็ยังมียู่ หลอนมองอย่างหญิงรุ่นใหม่ให้เห็นคุณค่าในตัวเองสูงและยังคิดว่าจะพึ่งพาตนเองได้ดีอีกด้วย

(อาริตา, 2551, น. 132 -133)

จากข้อความนี้เป็นเหตุการณ์ที่ปะการังไม่เห็นด้วยกับเจิมศรัทธาผู้ใหญ่ที่ปะการังนับถือและเรียกว่ามารดา เจิมศรีต้องการให้ปะการังแต่งงานแต่ปะการังคิดว่าผู้หญิงสมัยใหม่สามารถดูแลตนเองได้

...หลอนมองไม่เห็นว่าจะต้องเอาชีวิตไปพึ่งพาผู้ชายคนไหนมาดูแลก็ดูแลตนเองได้ไปไหนมาไหนคนเดียวสะดวกกายสบายใจแท้ ๆ เทียว

เพื่อนรุ่นเดียวกันกับหลอนจบปริญญาปั๊บ เรียกว่าพอสอบเสร็จมั่นใจว่าไม่มีวิชาตัวไหนต้องไปสอบซ่อมใหม่อีกแน่นอน ยังไม่รับปริญญาบัตรก็กระโจนเข้าสู่การแต่งงาน ปีสองปีให้หลังมานี้รัฐชาติเลยว่ามีอิสระของสาวโสดนั้นหายไป เจ้าตัวมาพำพรรณนานักหนาถึงสิ่งที่ขาดหายไปโดยที่ไม่มีใครสามารถจะช่วยให้ได้เลย

(อาริตา, 2551, น. 133)

จากข้อความที่เป็นเหตุการณ์ที่ปะการังคิดขัดแย้งภายในใจเนื่องจากไม่พอใจที่เจิมศรี บังคับให้ปะการังดูตัวกับประกอบชัย ปะการังคิดว่าความคิดของเจิมศรีที่ต้องการให้ปะการังแต่งงานมีครอบครัวเพื่อให้สามีดูแลเป็นความคิดที่ไม่ทันสมัยเนื่องจากปะการังสามารถดูแลตนเองได้เพราะเธอสามารถดูแลตนเองได้ นอกจากนี้ปะการังยังได้เรียนรู้จากการฟังประสบการณ์ของเพื่อนที่แต่งงานไปแล้วว่าถ้าเทียบกันแล้วความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระ ส่วนการแต่งงานคือภาระที่ทำให้ผู้หญิงไม่มีอิสระทำสิ่งที่ต้องการ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้เหตุการณ์ที่ปะการังคิดขัดแย้งกับความคิดของเจิมศรี เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระ

ในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544)** ของ ว.วินิจฉัยกุล นำเสนอโครงเรื่องการเรียนรู้ชีวิตของแจ๊นชายหนุ่มโสดที่มีหน้าที่ดูแลลูกบ้านของหมู่บ้านที่บิดาของเขาสร้างขึ้นมา ระหว่างที่ดูแลลูกบ้านแจ๊นได้เรียนรู้ชีวิตของลูกบ้านที่เป็นโสดทำให้เขาได้นำเรื่องราวที่เขาเห็นจากลูกบ้านมาใช้เป็นบทเรียนในเรื่องการตัดสินใจมีคู่ครอง จากการศึกษาพบว่า เหตุการณ์ที่ข่าวฟางเพื่อนของแจ๊นซึ่งเป็นสาวโสด ข่าวฟางได้ทำงานในสำนักพิมพ์ที่มีพนักงานเป็นผู้หญิงโสดทุกคน เหตุการณ์ดังกล่าวคือ เหตุการณ์ที่ข่าวฟางถามรุ่นพี่ผู้หญิงที่ทำงานด้วยกันว่าเหตุใดคนในยุคปัจจุบันจึงอยู่เป็นโสดมากขึ้น

...“ทำไมเดี๋ยวนี้คนถึงแต่งงานกับความโสดเยอะแยะนะ”

...พอได้ยินข่าวฟางถาม เธอก็ถามอย่างแปลกใจนิด ๆ

“ว่าอะไรนะ แต่งงานหรือว่าโสดกันแน่ ฟังแปลก ๆ”

“แต่งกะความโสดค่ะพี่” ข่าวฟางย้ำ “ไม่ใช่แต่งกะหนุ่มเหมือนพวกเราไงล่ะคะ”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 321-322)

จากข้อความที่เป็นเหตุการณ์ที่ข่าวฟางสงสัยเรื่องที่ปัจจุบันมีคนจำนวนมากเลือกที่จะมีสถานะโสดมากกว่าการแต่งงาน จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้พนักงานสาวโสดที่ทำงานด้วยกันกับข่าวฟางได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจที่พวกเธอตัดสินใจเป็นโสด

...“พูดเท่า” เธอชุนิ้วโป่งให้ข่าวฟาง “พี่คนนึงขอแต่งงานกับความโสด ดึกกว่าต้องเอาชีวิตไปผูกกับผู้ชายห่วย ๆ สักคน พี่ทนไม่ได้ถ้าเราจะต้องเป็นฝ่ายทน ทนให้มันไปอาบอบนวด ทนให้มันมีเมียน้อย ทนให้มันอยู่ในบ้านแต่ไม่ออกทำอะไรสักอย่าง แม้แต่ค่าตัวเรา ใครจะหาว่าฉันขึ้นคานไม่สน อยู่บนคานสบายกว่าอยู่บนดินก็พอ

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 322-323)

จากข้อความที่เป็นเหตุการณ์ที่วิวทองแสดงความคิดเห็นของเธอเกี่ยวกับสาเหตุที่เธออยู่เป็นโสดว่าเธอมีความสุขที่เป็นโสดเพราะการเป็นโสดทำให้เธอไม่ต้องถูกผู้ชายเอาเปรียบเนื่องจากวิวทองมีความคิดว่าผู้ชายคือ เพศที่คอยแต่จะเอาเปรียบผู้หญิง

...ผมเปลี่ยนสายตาไปมองอิง นี่ก็สาวโสดอายุใกล้ ๆ พี่วิวทอง ทั้งที่อิง สวย ขาว หุ่นดี ดูเข้าท่าเข้าทีกว่าคนอื่นเยอะทั้งหน้าตาและการแต่งเนื้อแต่งตัว ข้าทางไกลจากสาวเก็บตัวขี้อายเป็นคนติดต่อกับคนได้คล่องแคล่ว เข้าไหนเข้าได้ พุดจาติดจ่อใครไม่ติดขัด ยิ้มสดใสอยู่เสนอ พุดง่าย ๆ ว่าเห็นแล้วน่าจีบ แต่ไม่มีหนุ่มขับรถตามมารับมาส่ง ไม่มีใครเคียดขี้างยามออกงาน ยิ่งคงวิ่งไปวิ่งมาด้วยหัวใจว่างสี่ห้องจนอายุถึงเลข 33 แล้ว

อิงหันมาทางผม มองดูว่าขวิดเปียร์ผมเกลี้ยงไปแล้วก็วกมือเรียกคนเสิร์ฟเข้ามา ขอสิ่งให้อีกขวดนะ แล้วขอยาล้วฟูให้แน่นด้วย เรื่องแต่งงานหรือ ใครจะอยากแต่งงานเหนื่อยจะตายแล้ว ยังต้องมานั่งทำงานบ้านอีก เผลอ ๆ ก็ต้องเลี้ยงลูกเป็นสิบ ๆ ปี ไม่เอาละยะ อยู่เป็นโสดอยากไปไหนก็สบาย ไม่ต้องมีห่วงผูกคอ”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 325-326)

จากข้อความที่เป็นเหตุการณ์ที่อิงฟ้าบอกกับข้าวฟ่างว่าหากเธอแต่งงานเธอก็จะไม่สามารถทำเรื่องที่ต้องการทำเพราะการแต่งงานทำให้ผู้หญิงต้องมีภาระของการทำหน้าที่เป็นมารดาที่ต้องดูแลบุตรและภรรยาที่ต้องดูแลสามี ความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้เหตุการณ์ที่ข้าวฟ่างหญิงสาวโสดถามเรื่องสาเหตุที่ทำให้คนตัดสินใจอยู่เป็นโสดและสาวโสดที่ทำงานสำนักพิมพ์เดียวกับข้าวฟ่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความโสดในมุมมองของตนเองเป็นเหตุการณ์ที่ผู้เขียนใช้ระกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงอิสระ

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน นำเสนอโครงเรื่องการเรียนรู้ของแหวนเพชรและลายสิ่งทั้งสองคนตั้งใจที่จะเป็นโสดแต่เพราะทั้งสองคนบังเอิญได้พบกันในงานแต่งงานโดยแหวนเพชรไปเป็นแขกส่วนลายสิ่งเป็นคนจัดดอกไม้ในงานแต่งงาน เมื่อเจ้าสาวโยนช่อดอกไม้ปรากฏว่าแหวนเพชรและลายสิ่งได้รับช่อดอกไม้ของเจ้าสาวได้พร้อมกัน เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้แหวนเพชรและลายสิ่งได้พบกัน ต่อมาแหวนเพชรต้องไปสัมภาษณ์ลายสิ่งเกี่ยวกับอาชีพเปิดร้านขายดอกไม้ทำให้ทั้งสองคนได้รู้จักกันและได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จนส่งผลให้ทั้งสองคนมีมุมมองเกี่ยวกับการมีคู่ครองที่เปลี่ยนไป จากการศึกษาผู้เขียนเสนอเหตุการณ์แหวนเพชรไปร่วมงานแต่งงานเมื่อถึงช่วงที่เจ้าสาวโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาว แหวนเพชรและลายสิ่งได้รับช่อดอกไม้เจ้าสาวได้พร้อมกันกันทำให้สารุการและดังเพื่อนของแหวนเพชรต่างพูดว่าให้แหวนเพชรแต่งงานกับลายสิ่งเพราะได้รับช่อดอกไม้พร้อมกัน ทำให้แหวนเพชรไม่พอใจที่ถูกทั้งสองคนให้แหวนเพชร

แต่งงานกับชายอื่นเพียงเพื่อต้องการให้แหวนเพชรที่มีคอยดูแลแหวนเพชรจึงแสดงความคิดเห็น เรื่องการแต่งงานของเธอให้สาธุการและตั้งใจได้ฟัง จะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่ ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระของผู้หญิง

...ครั้นจะบ่นจะบอกสาธุการว่ามันเสียความรู้สึกแค่ไหนที่ต้องตกเป็น “เหยื่อ” สิ่งเวทียความเชื่อแปลกประหลาดของงานแต่งงาน ของรักโรแมนติก ของชีวิตคู่แสนหวานที่ หล่อนไม่เคยเชื่อถือ

และที่หล่อนไม่เชื่อถือ แต่อยู่เป็นโสด ไม่ยอมแต่งงานจนอายุจะสามสิบก็ไม่ใช่ เพราะเหตุผลคาด ๆ อย่างอกหักรุนแรงถึงขนาดเช็ดผู้ชายไปจนวันตาย หรือครอบครัว หย่าร้าง แยกแยก ทั้งพ่อและแม่ของแหวนเพชรยังรักใคร่กันดีอยู่ที่ประจวบคีรีขันธ์

“ขอโทษนะที่มาหยุดหงิดใส่พี่ธูกับตั้ง” แหวนเพชรหันไปบอกเพื่อนสนิทพลาญ เสยผมสั้นปัดเป๋ยุ่ง ๆ ให้เข้ารูป

“ไม่เป็นไรหรอกแหวนพี่เข้าใจ” สาธุการบอกยิ้ม ๆ “แหวนมีชีวิตที่ได้อยู่แล้ว จะเอา ชีวิตไปเสี่ยงกับเรื่องที่ดีหรือร้ายทำไมกัน”

“ใช่ ทำไมไม่ต้องเอาตัวเองไปผูกติดกับใคร จะไปไหนมาไหน ใช้เงินใช้ทองคนเดียว สบายใจที่สุด ทำไมต้องปรับตัว ทำไมต้องห่วงหาอาทรกัน โอ๊ะ ขอโทษนะพี่ธู แหวนลืมไป ว่าพี่ธูแต่งงานแล้ว”

(ดวงตะวัน, 2547, น. 23)

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต ปรากฏเหตุการณ์ที่ ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวก โครงเรื่องคนโสดเรียนรู้ชีวิตจะนำเสนอให้ ตัวละครตั้งใจที่จะเป็นโสดแต่ต่อมามีเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีชีวิตคู่จนทำให้ ตัวละครเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการเป็นโสด จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้คน โสดมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจที่จะมีสถานะโสดว่าความโสดทำให้ตนเองมี อิสระสามารถทำเรื่องที่ต้องการได้โดยไม่ต้องมีพันธะ จากการศึกษาพบว่าจะเป็นการเสนอผ่าน เหตุการณ์ของผู้หญิงโสดที่ได้แสดงความคิดเห็นว่า ความโสดทำให้ตนเองมีอิสระจากพันธะของการทำ หน้าที่ภรรยาและมารดา และความโสดทำให้ตนเองปลอดภัยจากการถูกสามีใช้ความรุนแรง

การประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละคร

ตัวละครเป็นองค์ประกอบของของการแต่งนวนิยายที่ผู้เขียนใช้เพื่อแสดงแนวคิดผ่านการประกอบสร้างพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครซึ่งการแบ่งประเภทของตัวละคร อาจแบ่งได้หลายประเภท ได้แก่ ตัวละครมิติเดียว (Flat Character) ตัวละครหลายมิติ (Round Character) ตัวละครหลัก (Major Character) ตัวละครรอง (Minor Character) (สรณัฐ ไตลิ่งคะ, 2560, น. 88 – 89) จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละครในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏการประกอบสร้าง ชูความคิดความคิดสอดทั้งชูความคิดความคิดด้านบวกและชูความคิดความคิดด้านลบ โดยตัวละคร 2 ลักษณะ ได้แก่ การประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละครที่มีสถานะสอด และการประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะสอด

1. การประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละครที่มีสถานะสอด

ตัวละครที่มีสถานะสอด คือ ตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชูความคิดความคิดสอด จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ตัวละครที่มีสถานะสอดในการประกอบสร้างชูความคิดความคิดสอดด้านบวกและชูความคิดความคิดสอดด้านลบ โดยพบว่าตัวละครที่มีสถานะสอดที่ปรากฏในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 มี 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครหญิงสอด และตัวละครชายสอด

1.1 การประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละครหญิงสอด

จากการศึกษาการประกอบสร้างความคิดผ่านตัวละครหญิงสอด พบว่า ตัวละครหญิงสอดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างความคิดสอดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏ 2 ลักษณะ ได้แก่ การประกอบสร้างความคิดสอดผ่านตัวละครหญิงสอดที่เป็นตัวละครหลัก และการประกอบสร้างความคิดสอดผ่านตัวละครหญิงสอดที่เป็นตัวละครรอง

1.1.1 การประกอบสร้างความคิดสอดผ่านตัวละครหญิงสอดที่เป็นตัวละครหลัก

การประกอบสร้างความคิดสอดผ่านตัวละครหญิงสอดที่เป็นตัวละครหลัก คือ การประกอบสร้างความคิดสอดผ่านตัวละครหญิงสอดที่ผู้เขียนกำหนดให้มีบทบาทหลักในนวนิยาย จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความคิดสอดผ่านตัวละครหญิงสอดที่เป็นตัวละครหลักปรากฏในนวนิยายจำนวน 29 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) สามหนุ่มเนื้อทอง (2540) สีไม้คาน (2541) สอดสโมสร (2544) พ่อมายชายสอด (2544) แหวนดอกไม้ (2547) ส้มหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2550) สวย เร็ด เซ็ด สอด (2551) ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) รักบังใจ (2554) กามเทพพรรยา (2555) กามเทพออกศึก (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) ลูกคมกามเทพ (2555) ซ่อนรักกามเทพ (2555) กามเทพซื้องกล (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555) ดาวเกี่ยวเดือน (2555) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2557) บ่วงรักกับดักวิวาท (2557) กว่าจะป็นเจ้าสาว (2557) สอดพร้อมเสิร์ฟ (2558) กลรักแฟนก้ามะล่อ (2559) แรดระเบิดคาน (2559) แรดสลัดคาน (2559)

มาตามคานทอง (2560) ทั้งนี้พบว่าผู้เขียนกำหนดให้ ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวก และยังพบว่าตัวละครหญิงโสดในนวนิยายบางเรื่องผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นหลักประกอบสร้างทั้งชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกภายในตัวละคร ตัวเดียวกัน

1) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลัก

จากการศึกษาพบว่าปรากฏในนวนิยายจำนวน 17 เรื่อง ได้แก่ **สี่ไม้คาน (2541)** ส้มหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2550) ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) ปฏิบัติการคานกระดก (2554) รักบังใจ (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) กามเทพออกศึก (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพพรรยา (2555) ดาวเกี่ยวเดือน (2555) ก๊วนคานทองกับแก๊งพ้อปลาไหล (2557) บ่วงรักกับดักวิวาร์ (2557) กว่าจะเป็นเจ้าของ (2557) โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558) กลรักแฟนก้ามะลอส (2559) แรตตระเบิดคาน (2559) มาตามคานทอง (2559)

ในนวนิยายเรื่อง **สี่ไม้คาน (2541)** ของสี่สวลิ แก้ว เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือความทุกข์ของผู้ที่มี สถานะโสด แก้วเป็นหนึ่งในหลานสาวของยายลำดวน ยายลำดวนต้องการให้หลานสาวทั้ง 4 คนเป็นโสดเพราะไม่ต้องการให้หลานสาวของตนเองแต่งงานไปแล้วต้องพบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเหมือนกับที่ซ่อนกลิ่นหลานสาวที่เป็นลูกสาวของลูกชายของยายลำดวนประสบแต่แก้วกลับค้านความคิดของยายลำดวนที่จะให้ตนเองและพี่สาวมีสถานะโสด

...“หลวงลุงคงปวดหัวน่าดู ทั้งลูก ทั้งหลาน แล้วยังเจ้าลูกเขยที่ไม่ทำมาหากินอีก”
เสียงเจ้าลูกเขยที่เอ่ยถึงกำลังส่งเสียงลั่นไปทั้งบ้านเพราะน้ำเปลี่ยนนิสัย

“เดี๋ยวให้ยายกลับมาตีหัวมันเลยจริง ๆ นะ มีหัวผิดคิดจนตัวตายก็ไม่หายกลุ่ม”

พิกุลเห็นด้วยกับกล้วยไม้เหมือนกัน แต่เจ้าแก้วทำทำเป็นไม่ได้ยิน

“ก็เพราะอย่างนี้ยายจึงไม่อยากให้พวกเราแต่งงาน”

“นับเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อยายเลย” กล้วยไม้พูดเสียงอ่อย

เจ้าแก้วหาเสียงดังแล้วบอกว่า

“แก้วจะแต่งงานแน่นอนแล้วก็จะหาพี่เขยให้ได้ครบทั้งสามคนด้วย”

(สี่สวลิ, 2541, น. 3)

จากข้อความแก้วบอกกับกล้วยไม้ พิกุล ว่าตนเองจะไม่ยอมเป็นโสทรตามที่ยายลำดวนต้องการและจะทำให้พี่สาวทั้งสามคนไม่ต้องมีสถานะโสทรตามที่ยายลำดวนต้องการด้วย ต่อมาแก้วบอกให้วิทย์คนรักของผกา มาสู่ขอผกากับลำดวนเพราะแก้วไม่ต้องการให้ผกาเป็นโสทรตามความต้องการของลำดวน

...“แล้วอีกเรื่องนะไอ้แก้ว มันเรื่องอะไรที่เอ็งไปบอกให้อั้ววิทย์ให้มาขอนั่งผกา”

เรื่องนี้เจ้าตัวดีทำหน้าที่หออหราทำเป็นไม่รู้เรื่องขึ้นมาทันที

“แล้วสาระแนไปบอกครูใหญ่ให้มาขอนั่งพิกุล มันเรื่องอะไรของเอ็งบอกมานะ”

“เปล่าไม่ใช่เรื่องของแก้วหรอก เป็นเรื่องของพี่ผกากับพี่กุลเขานะยาย”

ผู้เป็นยายขยับโคงกระเบน

“แล้วใครใช้ให้เอ็งแสร้งเสือกล่ะ”

“ก็แก้วอยากให้พี่เขาแต่งงานนี่จ๊ะ

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 8)

จากข้อความแก้วไปบอกผู้ชายคนอื่นให้มาแต่งงานกับพี่สาวแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนย้าว่าแก้วเป็นตัวละครที่ต่อต้านความคิดของยายลำดวนที่ต้องการให้หลานมีสถานะโสทร แก้วลงขันขบวนการกระทำของลำดวนอย่างจริงจังแสดงให้เห็นว่าแก้วเห็นว่าความโสทรคือความทุกข์อย่างแท้จริง

แก้วบอกยายลำดวนว่ายายลำดวนควรยกหลานสาวให้กับคนที่มาสู่ขอ เพราะยายลำดวนเองก็หวังว่าที่บ้านของตนเองมีแต่หลานสาว สักวันอาจมีผู้ชายมาพาหลานสาวไปแต่ยายลำดวนยืนยันว่าจะให้หลานสาวทุกคนเป็นโสทร แก้วจึงโต้ตอบว่าแก้วจะหนีตามผู้ชายไปเพราะไม่ต้องการเป็นโสทร

...“ยายกลัวอะไรหรือ” เจ้าแก้วถามเสียงใส

“อ้าว ถ้าใครมาจุดพวกเอ็งล่ะใครจะช่วย ไอ้กอบนะ อย่าไปพูดถึงมันเลย ต่อให้เมียมันโดนลากไปต่อหน้ามันยังไม่กล้าจะแอะเลย เมาเหมือนหมูเหมือนหมาอีกต่างหาก”

“ยายจ๋ายาย กลัวทำไมเรื่องจุดเฉียด ใครจะมาขอคนไหนก็บอกมาดี ๆ เลย ยายก็ยกให้ไปอย่างดี ๆ ไซ้หมม”

“ข้าไม่เคยใครให้ไปทั้งนั้นแหละ” ผู้เป็นยายชักโมโหเมื่อพูดเรื่องนี้

“แหม ยายจะเลี้ยงพี่ ๆ สามคนให้ขึ้นคานทองหรือไงจ๊ะ”

“เออ” เสียงของยายลำดวนเต็ดขาดยั้งนัก

“ถ้ายายไม่ยกให้ไปตี ๆ นะ บางทีอาจจะมีคนมาฉุดก็ได้ หรืออาจจะไม่มีใครหนีตามกันไปได้ แล้วยายจะใสเจีย เสียใจ”

ผู้เป็นยายลุกขึ้นเดิน

“นั่งคนไหนจะกล้า”

“แกวเองแหละ” ว่าแล้วเจ้าตัวดีก็ตั้งท่าวิ่ง

“นั่งแกว”

“กลับมานี่นะ นั่งแกวแตก”

เจ้าตัวดีข้ามไปตะโกนอีกฟากคลอง

“แกวจะไม่ขึ้นคานหรือยาย กลัวตกลงมาแล้วอายเขานะ แหะแหะ”

(สี่สาลี, 2541, น. 12-13)

จากข้อความแกวแสดงให้เห็นชัดเจนว่าไม่ต้องการเป็นโสดเมื่อยายลำตวนยืนยันว่าจะให้หลานสาวทุกคนเป็นโสด แกวบอกกับยายลำตวนว่าอาจจะหนีตามคนรักไป จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้แกวเป็น ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ไม่ต้องการเป็นโสด แกวกล้าที่จะต่อต้านความคิดของลำตวนถึงแม้ว่าลำตวนจะเป็นญาติผู้ใหญ่แต่เมื่อแกวไม่เห็นด้วยที่ลำตวนจะให้หลานสาวทุกคนเป็นโสด แกวก็กกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นว่ายายลำตวนไม่ควรให้หลานสาวทุกคนเป็นโสดถึงแม้ว่ายายลำตวนจะไม่พอใจ อย่างมาก แกวก็กเสียที่จะขัดใจยายและเสนอความคิดเห็นเพราะแกวไม่ต้องการมีสถานะโสด

นอกจากแกวจะกล้าแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับลำตวนเรื่องการบังคับให้หลานสาวทุกคนเป็นโสด แกวยังแสดงความคิดเห็นกับพี่สาวทั้ง 3 คนเพื่อให้พี่สาวกล้าต่อต้านแนวคิดของยายลำตวนที่ต้องการให้ทุกคนอยู่เป็นโสด

...“ใจจริงแล้วพี่สงสารยาย”

“สงสารทำไม”

“พี่ไม่อยากให้ยายเสียใจเลย ไม่อยากให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นนะแกว”

“โธ่ ถึง กะละมัง ปีบ” เจ้าแกวส่ายหน้าไปมา

“มันเรื่องอะไรที่จะต้องไปสงสารยาย พี่กุลควรจะสงสารตัวเองดีกว่า ยายจะมาอยู่กับเราเท่าไรกัน อีกหน่อยยายตายไป พี่กุล พี่ผกา พี่กล้วยไม้จะลำบาก จะมีใครอยู่เป็นเพื่อนแล้วพอแก่ลงพี่กุลจะอยู่ยังไง ลูกหลานไม่มีมาดูแล ยายยังมีหลานมีเหลนตั้งหลายคน อย่างนี้เขาเรียกว่ายายเป็นคนเห็นแก่ตัวรู้ไหมพี่กุล ต้องสงสารพวกเราบ้าง แล้วก็คิดถึงอนาคตของเราบ้าง”

“แต่ยายก็กลัวว่าเราจะเป็นอย่างพี่กลืนไข่ละแก้ว”

“แหม อย่าเอามาเปรียบกันเลย พี่กอบกับพี่กลืนนะเป็นคู่สร้างคู่ทำลายกันไม่เหมือนคู่อื่น ๆ เขาห rokok พี่กุล แก้วถึงว่าอยากให้อายเห็นหลาน เห็นหลานเขยอย่างครูพุดธิ ไข่ละ แล้วยายก็จะเลิกคิดว่าหลานเขยทุกคนเหมือนอย่างพี่กอบเขา”

พี่กุลเองก็เห็นด้วย

(สี่สวสี, 2541, น. 70)

นอกจากนี้แก้วยังให้ข้อคิดพี่กุลเมื่อพี่กุลจะยุติความสัมพันธ์กับคู่รัก คือ ครูพุดธิหลังจากที่ครูพุดธิมาสู่ขอพี่กุลกับยายลำดวนแต่ยายลำดวนปฏิเสธ

...เจ้าแก้วถอนหายใจที่จริงแล้วมันเองก็สงสารพี่สาวและยายเหมือนกันแหละ แต่ก็อยากจะทำอะไรตามความคิดของยายอยู่ดีนั่นเอง

“แก้วเลิกคิดเรื่องนี้เถอะ”

“พี่กุลยอมแพ้อะหรือ”

“บอกครูเขาด้วยแล้วกันให้เขาเข้าใจให้ได้ พี่เองถึงอย่างไรก็ยังรักเขาอยู่เหมือนเดิม ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่พี่ไม่อยากให้อายเสียใจและคิดมาก พี่สงสารยายนะแก้ว”

“แต่แก้วสงสารพี่กุลมากกว่า” มันม่่มปาก

“มันเรื่องอะไรที่ยายจะต้องมากำหนดชีวิตเราล่ะ”

“แก้ว ยายหวังดีกับเรานะ”

“หวังดีอะไรล่ะ แก้วว่ายายเห็นแก่ตัวต่างหากล่ะพี่กุล”

พี่กุลร้องไห้เบา ๆ ในใจนั้นทั้งสงสารยายและตัวเองยิ่งนัก

“พี่จะไม่ขอพบครูเขาอีกแล้วล่ะแก้ว”

“แก้วไม่ยอมหยอก เรื่องนี้ยังงี้ ๆ แก้วก็ไม่ยอมแน่นอน ยายนะยาย ใครเขาจะเหมือนพี่กอบและพี่กลืนล่ะ เพราะคุณนี่ที่เดียวที่ทำให้ยายเข้าใจผิด ๆ”

ว่าแล้วแก้วก็บอกตัวเองทันทีว่า ถ้าเจ้าประกอบก่อเรื่องขึ้นมาอีกครั้งล่ะก็คราวนี้จะหาผ้าใหม่ให้นางช่อนกลืนเลย แล้วจะพาคนดี ๆ ให้อายเขาดูเสียด้วย ยายเขาจะได้เชื่อว่าผู้ชายดี ๆ ก็มีเหมือนกันแหละน่า”

(สี่สวสี, 2541, น. 90-91)

จากข้อความแก้วพยายามบอกพิกุลไม่ให้ยุติความสัมพันธ์กับครุฑุติและแนะนำให้พิกุลสงสารตนเองที่จะต้องทนทุกข์กับความอ้างว้างจากความโสดมากกว่าสงสารยายลำตวน แก้วพยายามให้พิกุลลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อโต้แย้งกับยายลำตวนเพื่อเรียกสิทธิให้พิกุลได้แต่งงาน และตั้งใจว่าจะหาผู้ชายที่มีพฤติกรรมที่ดีให้ช้อนกลืนแทนประกอบสามีคนปัจจุบันที่มีพฤติกรรมไม่ดีเพื่อพิสูจน์ให้ยายลำตวนเห็นว่าผู้ชายไม่ได้มีพฤติกรรมเหมือนประกอบ

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครหญิงโสดที่ไม่เคยมีคู่รักเป็นตัวละครหลักเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่จะต้องอยู่ตามลำพังอย่างอ้างว้าง ผู้เขียนกำหนดให้ แก้ว พยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้นายลำตวนเปลี่ยนแนวคิดที่จะให้หลานสาวทุกคนมีสถานะโสดทั้งการแสดงความคิดเห็นกับยายลำตวน การแสดงความคิดเห็นกับพี่สาวที่ตัดสินใจจะเชื่อยายลำตวน และการจะหาคนรักให้ตนเองและพี่สาวซึ่งแสดงให้เห็นแก้วเป็นตัวละครหญิงที่มีบทบาทหลักในการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดคือความทุกข์ของคนโสด

ในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน (2555)** ของ รอมแพง **ประกายดาว** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็น ตัวละครหลักที่ผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดว่าความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ คนโสดรู้สึกอ้างว้างเพราะต้องการมีบุตรและได้สัมผัสกับความผูกพันระหว่างแม่กับลูก โดยผู้เขียนกำหนดให้ประกายดาวเคยมีคู่รัก 3 คน แต่ว่าทุกคนไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ประกายดาวต้องการสร้างครอบครัว

...ยิ่งสนุกกับงานก็ทำให้หญิงสาวนี้ก็ไม่ออกว่าหากเธอไปทำงานกับคิเวเธอจะมีความสุขขนาดนี้หรือเปล่า หรือถ้าเธอได้ตกลงปลงใจกับจามร เธออาจจะต้องวิ่งตามหิ้งตามหวงเขาจนละทิ้งงานที่เธอเคยรักไปเลยก็ได้ และหากเธอได้แต่งงานกับเอกวินทร์จริง ๆ เธออาจจะต้องเป็นแจ้วรับใช้เขาที่ต่างประเทศแทนที่จะมีอิสระในการใช้ชีวิตแบบนี้

(รอมแพง, 2555, น. 18)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนประกอบสร้างให้ตัวละครประกายดาวเป็นผู้หญิงที่มั่นใจ รักการทำงาน ประกายดาวยังไม่ต้องการแต่งงานเพราะเธอคิดว่าการทำงานจะทำให้เธอต้องพบกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเธอไม่สามารถทำงานได้อย่างมีความสุข แต่ต่อมาเนื่องจากพ่อแม่ของประกายดาวประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตประกอบกับประกายดาวเห็นว่าครอบครัวต่างมีครอบครัวและมีลูกทำให้ประกายดาวรู้สึกอ้างว้าง และกระตุ้นให้ประกายดาวมีบุตรเพื่อเธอจะได้เลี้ยงดูบุตรด้วยความรักและผูกพัน

...วันเกิดปีนี้ของประกายดาวตรงกับวันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อน ๆ จึงมากัน
พร้อมหน้าพร้อมตา คินนี่ประกายดาวคิดว่าจะไปนอนที่บ้านแดนดิน และพรุ่งนี้ก็จะมีการฉลองนิดหน่อยตามประสาคนในครอบครัว

แม้ตอนนี้ประกายดาวจะมีอะไรที่ค่อนข้างจะเพียบพร้อมเหมือนจะสุขสมบูรณ์
มีเพื่อนฝูงห้อมล้อม แต่ในบางคราวเมื่อเห็นสายใยความผูกพันของคนมีครอบครัวอย่างพวก
เพื่อน ๆ ก็ทำให้เธออดไม่ได้ที่รู้สึกอ้างว้างลึก ๆ

(รวมแพง, 2555, น. 37)

นอกจากนี้ประกายดาวเมื่อเห็นว่าแดนดินที่ชายใช้ชีวิตอย่างมีความสุข
หลังจากแต่งงาน มีครอบครัวทำให้ประกายดาวรู้สึก أنهاตัดสินใจถูกหรือไม่ที่ยังคงมีสถานะโสด

...ความสุขในชีวิตการแต่งงานของแดนดินทำให้วูบหนึ่งในความคิดของประกายดาว
เริ่มหวนไหว หลงสวาทถอนหายใจยาว

“ช่วยไม่ได้นี่หว่า ไอ้ที่บอไปบอมาก็ไม่เห็นจะอยากได้” เธอพิมพ์่าก่อนที่จะก้มลง
หอมกระหม่อมของหลาน กลิ่นนมและกลิ่นแป้งเด็กทำให้เธอรู้สึกเต็มตื่นอย่างประหลาด
จนความรู้สึกต้องการแปลก ๆ เกิดขึ้นในใจ”

“ถ้าผู้ชายไม่มีดีพอก็อย่ามีมันเลยสามี แต่ยังไงเราก็ต้องมีลูกเป็นของตัวเองให้ได้”

ความมุ่งมั่นที่พุ่งพล่านของเธออาจจะมาจากฮอร์โมนส่วนใดส่วนหนึ่งที่กระตุ้น
ความเป็นแม่ในตัว และอาจเกิดขึ้นเมื่อได้กอดได้หอมหลาน หากความรู้สึกเหงาลึกซึ้งและ
ความรู้สึกขาดอะไรบางอย่างจึงทำให้ช่วงหลัง ๆ มานี้เธอเริ่มคิดเช่นนี้บ่อยและถี่ขึ้น

แต่วันนี้ดูจะรุนแรงเป็นพิเศษ

(รวมแพง, 2555, น. 52-53)

จากข้อความประกายดาวต้องรู้สึกทุกข์ใจเพราะความต้องการมีบุตร
เพื่อมารดาในการเลี้ยงดูบุตร ความต้องการนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมากขึ้นเรื่อย ๆ ในใจของประกายดาว
แต่เนื่องจากประกายดาวยังเป็นโสดทำให้ประกายดาวรู้ว่าตนเองไม่สามารถมีบุตรได้ ทำให้ประกายดาว
เกิดความทุกข์ใจมากขึ้น ในที่สุดประกายดาวจึงพยายามหลีกเลี่ยงความทุกข์จากความโสดที่ทำให้เธอ
ไม่สามารถมีบุตรได้ ประกายดาวจึงจะนำสเปิร์มฉีดในรังไข่เพื่อให้ตนเองมีบุตร

จะเห็นได้ว่า ประกายดาว เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่
ผู้เขียนประกอบสร้างเพื่อเสนอชุดความคิดความโสดว่าความโสดคือความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่รู้สึก
ว่าเหว่เนื่องจากไม่ได้ทำหน้าที่มารดาในการเลี้ยงดูบุตร

ในนวนิยายเรื่อง **โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558)** ของ รติวัตร บุญเกียรติ **ริศรา** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ทำให้รู้สึกอับอายที่จะให้คนอื่นรู้ว่าตนเองยังหาคู่ครองไม่ได้ ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละคร **ริศรา** เป็นผู้หญิงที่สวยงามโดดเด่น มีบุคลิกภาพที่ดูมั่นใจในสายตาของบุคคลที่ได้พบเห็น ริศรามีหน้าที่การงานที่ดีเพราะเป็นบรรณาธิการของนิตยสารที่ได้รับความนิยมแต่ผู้เขียนกำหนดให้ริศราไม่พอใจที่เป็นคนสวยแต่เป็นโสด ริศราคิดว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่ทำให้เธอมีความทุกข์เพราะสถานะโสดเป็นสถานะที่ทำให้บุคคลอื่นมองว่ามีข้อบกพร่อง ทุกครั้งที่มีการสนทนา ริศราจะรู้สึกเป็นทุกข์ที่ยังหาคู่ครองไม่ได้

...ฉันรู้ดี คนร้อยทั้งร้อยต้องคิดว่าสาวสวยเปรี้ยวจนเซ็ดฟันอย่างฉันคงมีแฟนมาแล้วไม่ต่ำกว่าโหล อีกทั้งคงหักอกผู้ชายเป็นงานอดิเรก และพอจะรู้ด้วยว่าแทบทุกคนคงสันนิษฐานสาวเปรี้ยววัยเกือบสามสิบฤดูฝนคนนี้มีหรือจะไม่ซ่าซอและเจนนัดในประสบการณ์วาบวาม !

แต่ขอโทษเถอะ จะเชื่อไหมว่า ผู้หญิงเปรี้ยวอย่างริศราคนนี้แหละยังคงสามารถครองตนอยู่ในเพศพรหมจรรย์ได้ทุกตารางนิ้ว ชนิดที่ว่าไม่เคยมีส่วนไหนบอบสลายแม้แต่น้อย นี่ควรจะมีใจหรือสังเวชต์ตัวเองดี !

(รติวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 7)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ริศราเป็นทุกข์กับสถานะโสดของตนเองเพราะความโสดทำให้เธอรู้สึกว่าบุคคลอื่นมองว่าเธอเป็นคนสวยแต่ยังหาคนรักไม่ได้

...“แก แกไม่เข้าใจฉันหรอกว่าการเป็นสาวโสดนี้มันทรมาณขนาดไหน แกรู้มั๊ยฉันเหนื่อย ฉันเหนื่อยกับการที่ต้องทำตัวสวยตลอดเวลา การทำสวยเพราะอยากให้ หนุ่ม ๆ หันมามองนะ มันเหนื่อยมากนะแก ไม่กล้าให้ใครเห็นหน้าหน้าที่แท้จริงที่ไม่มีเครื่องสำอางแล้วแกรู้หรือเปล่าว่า ฉันอยากไปดูหนังในโรงหนัง แต่ฉันก็ไปไม่ได้ คนสวยอย่างฉันจะไปนั่งดูหนังในโรงคนเดียวได้ยังไง น่าขายหน้าจะตาย”

(รติวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 198)

จากข้อความริศราระบายความทุกข์กับหมิ่นไมล์เพื่อนสนิทว่า สถานะโสดคือความทุกข์ที่ทำให้ต้องพยายามแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจจากผู้ชาย และสถานะโสดทำให้ริศราไม่สามารถใช้ชีวิตทำกิจกรรมที่คนในสังคมมองว่าเป็นกิจกรรมที่ควรจะต้องมีผู้ร่วมทำกิจกรรม

นั่นด้วย อย่างเช่น การชมภาพยนตร์ ริศราคิดว่าหากเธอไปชมภาพยนตร์คนเดียวบุคคลอื่น ๆ จะมองว่าเป็นเรื่องแปลกที่ผู้หญิงสวยอย่างริศราต้องมานั่งชมภาพยนตร์เพียงลำพัง ซึ่งริศราคิดว่าเป็นเหมือนการประจานว่าเธอมีข้อบกพร่องจึงต้องมีสถานะโสด ผู้เขียนแสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงโสดอย่างริศราต้องประสบความทุกข์จากสถานะโสดของตนเอง

นอกจากนี้ผู้เขียนยังกำหนดให้ริศราเกิดความทุกข์ใจจากสถานะโสดจนต้องหากิจกรรมที่จะช่วยลดความเครียดอันเกิดจากการกังวลว่าตนเองยังไร้คู่ครอง

...“แล้วที่ฉันบ้ำซื้อปิ้งแกวหรือเปลา่ บางทีฉันก็ไม่อยากจะได้หอกนะไ้อ้ของพวกนี้นั้นะ แต่มันเหมือนเป็นการบำบัดอะแกเพราะฉันเครียด ฉันเลยต้องซื้อปิ้งบ้ำบัต”

(รทิวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 198)

นอกจากผู้เขียนจะกำหนดให้ริศราเป็นตัวละครที่สื่อถึงความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ต้องมีสถานะโสดจนต้องหากิจกรรมเพื่อลดความเครียดแล้ว ผู้เขียนยังกำหนดให้ความหวังในชีวิตของริศรา คือ การประกาศให้คนในสังคมรู้ว่าเธอไม่ได้มีสถานะโสดแล้ว หากแต่เธอก็มีคู่ครองไม่แตกต่างจากผู้หญิงคนอื่น

...“ที่สำคัญนะในเฟซบุ๊กนะ ฉันอยากเปลี่ยนสเตตัสจาก Single เป็น Married เต็มที อย่างน้อยก็เป็น Engaged หรือไม่ก็เป็น In a Relationship กับเขาบ้างก็ยังดีเนี่ยแก แกเข้าใจฉันไหม”

(รทิวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 198)

จะเห็นได้ว่า ตัวละคร ริศรา ในนวนิยายเรื่อง โสดพร้อมเสิร์ฟ เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดคือ ความทุกข์ของผู้หญิงที่เป็นโสด จะเห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ริศราเป็นผู้หญิงที่เพียบพร้อมในสายตาของบุคคลทั่วไปเพราะริศราเป็นผู้หญิงสวย มั่นใจ และมีหน้าที่การงานที่ดี แต่ผู้เขียนกลับกำหนดให้ริศราที่มีความทุกข์ทางใจอันเกิดจากการคิดว่าตนเองยังมีสถานะโสดและต้องการหลุดพ้นจากสถานะโสดอย่างมาก ดังนั้นริศราจึงเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบที่ผู้เขียนใช้แสดงให้เห็นว่าความโสดสร้างความทุกข์ให้กับผู้ที่เป็นโสดเป็นอย่างมาก

ในนวนิยายเรื่อง แรตระเบิดคาน (2559) ของ โยธกา แม้นศรี เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดคือ ความอัปยศที่ทำให้ คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ ผู้เขียนกำหนดให้แม้นศรีเป็นผู้หญิงที่คิดว่า

ตนเองเป็นผู้หญิงที่ไม่สวยจึงไม่มีผู้ชายสนใจ ต่อมาแม่นศรีถูกล้อตเตอร์ได้เงินรางวัล จำนวน 30 ล้านบาท
 แม่นศรีจึงนำเงินรางวัลมาทำศัลยกรรมทั้งใบหน้าและร่างกายเพื่อแก้ปัญหาหน้าตาและรูปร่าง
 ที่ไม่สวยงามที่แม่นศรีคิดว่าเป็นปมด้อยของชีวิตและเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอไม่เป็นที่สนใจของผู้ชาย

...แม่นศรีเซิดหน้าขึ้นมองตนเองอย่างภาคภูมิใจ ต่อไปนี้ใครจะมาว่าเธอซีเหร่ไม่ได้
 อีกแล้ว และวันนี้ ที่งานเลี้ยงรุ่นมอสามหนนี้ ทุกคนจะต้องตะลึงลาน เมื่อเห็นแม่นศรีคนนี้
 ในรูปลักษณ์นางฟ้า หาใช่แม่นศรีซีเหร่แบบเดิม เธอไปศัลยกรรม อพเครื่องมาทั้งหน้า นม
 เงินสามสิบล้านที่เธอได้มา แบ่งบางส่วนให้บิดามารดาแล้วเรียบร้อย ส่วนหนึ่งกันไว้เป็นทุน
 และส่วนหนึ่งที่เธอทุ่มทุนทั้งเงิน ทั้งเจ็บตัว นั่นก็คือการเอามาศัลยกรรมเพื่อลบล้างปมด้อย
 คำว่า ซีเหร่!

(โยธกา, 2559, น. 264)

จากข้อความแม่นศรีมีความมั่นใจมากขึ้นหลังจากที่ทำศัลยกรรม
 เรียบร้อยแล้วพบว่าตนเองกลายเป็นคนที่สวย แม่นศรีคิดว่าเธอจะไม่มีวันถูกบุคคลอื่นนำเรื่อง
 ความอัปลักษณ์ของตนเองมาทำให้เธอได้อับอายซึ่งเป็นสิ่งที่เธอคิดว่าเป็นปมด้อยในชีวิตของเธอ
 เพราะแม่นศรีมั่นใจว่าความสวยเท่านั้นที่จะทำให้ตนเองไม่ถูกบุคคลรอบข้างรังเกียจ

นอกจากนี้แม่นศรียังเชื่อมั่นว่าเนื่องจากเธอมีหน้าตาและรูปร่างที่ไม่
 สวยงามทำให้ไม่มีใครสนใจแม่นศรี เห็นได้จากว่าแม่บิดาและมารดาของแม่นศรีให้กำลังใจว่า หน้าตา
 และรูปร่างของแม่นศรีไม่ใช่ส่วนสำคัญที่จะทำให้แม่นศรีได้รับความรักจากผู้อื่น แต่แม่นศรีกลับไม่เชื่อ
 บิดามารดาเธอยังเชื่อมั่นว่ารูปลักษณ์ภายนอกคือสิ่งที่จะทำให้เธอได้รับความสนใจ

...“หนูนะไม่ได้ซีเหร่นะแม่นเฮ้ย อีกอย่างหนึ่ง คนเราไม่ได้คบกันที่หน้าตา นิสัยใจคอ
 ต่างหากเล่าที่จะทำให้มิตรภาพยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นมิตรภาพของคนรัก หรือมิตรภาพแบบเพื่อน”

แล้วเพราะไอ้ความซีเหร่ของเธอนี้รีเปลาละ มันถึงทำให้ไม่มีใครมาจีบเธอ

เพราะไอ้ความซีเหร่นี้รีเปลาละ ทำให้เธอมีเพื่อนน้อยเหลือเกิน

และเพราะไอ้ความซีเหร่นี้แหละทำให้แม่นศรีกลายเป็นคนปากจืดไม่ยอมคนเพราะ
 ภาพในอดีตที่เวียนวนซ้ำ ๆ ว่าเธอถูกรังแก ตกเป็นลูกไล่ก็เพราะไอ้หน้าตาบ้าน ๆ ธรรมดา
 จนก่อนซีเหร่นี้ละคือสาเหตุหลักที่ทำให้เธอโดนนางพวกหัวโจกแก๊งค์ซ้ำซาก

สรุปแล้วหน้าตาธรรมดาแต่จิตใจดี มันก็ไม่เห็นจะมีอะไรดี ยิ่งมาหน้าตาซีเหร่ด้วย
 มันก็ยิ่งไปกันใหญ่

(โยธกา, 2559, น. 264 - 265)

จากข้อความจะเห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ แม้นศรี มีความคิดว่ารูปร่าง และหน้าตาที่ไม่สวยงามเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ตนเองมักถูกแกล้ง เอาเปรียบ ตลอดมา ดังนั้นผู้เขียน จึงกำหนดให้แม้นศรีคิดว่าความสวยจะทำให้ตนเองไม่ด้อยกว่าคนอื่นและไม่ถูกเอาเปรียบรังแก และความสวยที่เกิดจากการทำศัลยกรรมและทรัพย์สินที่ได้จากเงินรางวัลของการถูกล็อตเตอรี่ จำนวน 30 ล้านบาท ทำให้แม้นศรีคิดว่าตนเองคือคนใหม่ที่จะไม่ด้อยไปกว่าผู้อื่น และจะไม่มีใคร แสดงพฤติกรรมรังเกียจและล้อเลียนเธออีก

...สวย สวยจริง ๆ เลยเรา

ชื่นชมกับความงามของตนไปอีกหลายสิบนาที ก่อนที่จะออกมาจากห้องน้ำได้ เธอไม่ต้องเร่งต้องรีบ แหกหูแหกตาไปทำงานประจำอีกแล้วเพราะเธอลาออกแล้วเรียบร้อยแล้ว ตอนนี้เธอคือแม้นศรีคนใหม่ แบบว่าสวยมาก และก็รวยมาก จะไปทำงานให้เหนื่อยทำไม กับการเป็นลูกจ้างคนอื่น ตอนนี้เธอจะเริ่มต้นชีวิตแบบเซเลบละ ทุนก็มีแล้ว สมอเธอก็มี ใช้เงินต่อเงินชิคะ เต็ดขาดดี และรวยแน่ ๆ ไอคิวระดับ 180 แถมยังปราดเปรื่องเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ มันไม่ยากหรอกถ้าเธอจะใช้เงินก้อนที่ได้มาให้เป็นประโยชน์และยิ่งทวีค่ามากยิ่งขึ้น

(โยธกา, 2559, น. 265)

ผู้เขียนกำหนดให้แม้นศรีมั่นใจในความงามของตนเองอย่างมากหลังจาก ที่ศัลยกรรม นอกจากนี้ความร่ำรวยยิ่งทำให้แม้นศรีคิดว่าเธอคือผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบที่สุด แต่ความ มั่นใจทั้งความสวยงามและความร่ำรวยของแม้นศรีเริ่มลดลงเมื่อกิริณาเพื่อนสมัยเรียนของแม้นศรีมา พบแม้นศรีที่งานคือผู้ช่วยของโรงเรียน ผู้เขียนกำหนดให้แม้นศรีไม่รู้สึกละอายหรือโกรธแค้นเมื่อ ถูกกิริณาเหน็บแนมเรื่อง การทำศัลยกรรม แต่เมื่อกิริณานำประเด็นที่แม้นศรียังเป็นโสดและยังไม่เคย มีคู่รักมาด้อยค่าว่าแม้นศรีถึงแม้จะสวยและรวยแต่หาคู่ไม่ได้ ประเด็นเรื่องสถานะโสดที่กิริณานำมา ด้อยค่าแม้นศรีผู้เขียนกำหนดให้แม้นศรีโกรธกิริณาเป็นอย่างมาก

...“ไปทำอะไรมามั่งละเมนี่ ทั้งหน้าเลยเธอ จริงสิก็เข้าหน้าแก่นะแบบ

ว่า เรายังจำได้นะติดตาเลย ก็เมนี่นะ ชี้เหร่ ชี้ก้างที่สุดในรุ่นแล้ว”

“ก็” สาวมันสะอึกไปเล็กน้อย แต่แม้นศรีก็คือแม้นศรีแค่นี้ไม่สะเทือน

ตอนเด็ก ๆ พี่เจอนางพวกนี้เล่นงานมาเยอะกว่านี้ พี่อะทนได้

“ทำหลายอย่างเหมือนกัน แต่รวม ๆ แล้วก็ออกมาโอเคนะ บังเอิญได้เงินมา ใช้เล่น ๆ หลายสิบล้านนะ ไม่รู้จะเอาไปทำอะไรซื้อมัน”

เธอปรายตาไปยังรถสีแดงที่จอดเด่นเป็นสง่า แล้วถอนใจน้อย ๆ

“ซื่อเนี่ย”

มือขวาของเธอกรีดเป็นพืดเพื่อโซ่แหวนเพชรเม็ดเบ้งที่นิ้วนางกับแหวนบุษราคัม ล้อมเพชรที่นิ้วกลาง

“ก็ยิ่งเหลือเลยไม่รู้จะทำอะไร ทำสวยดีกว่า มันไม่เสียหายนี่ ถ้ามีเงินแล้วคิด อยากจะสวย ดีกว่ามีหน้าตาที่แบบ”

ว่าแล้วก็ปรายตามองทั้งกิรณาและบัณฑิตา ก่อนจะถอนใจเฮือกใหญ่จนกินจำเป็น

“เราก็คิดว่า ศัลยกรรมยกหน้าไปเลยดีกว่า จริงไหมจ๊ะควิ”

(โยธกา, 2559, น. 280)

จากข้อความผู้เขียนกำหนดให้แม่นศรีไม่รู้สึกรู้ว่าคำเหน็บแนมของกิรณาที่พยายามย้าว่าความสวยของแม่นศรีไม่ใช่ความสวยธรรมชาติเป็นสาเหตุที่จะลดความมั่นใจในตัวเองของแม่นศรีได้ ผู้เขียนให้ แม่นศรีตอบโต้กิรณาว่าผลของการทำศัลยกรรมทำให้ตนเองสวยกว่ากิรณา และเธอก็มีเงินมากมายซึ่งกิรณาไม่มีทางที่จะเทียบตนเองได้ แต่ต่อมาผู้เขียนกำหนดให้สถานะโสดเป็นสาเหตุที่ทำให้แม่นศรีรู้สึกอับยศที่กิรณานำเรื่องที่แม่นศรีไม่เคยมีคู่รักมาด้อยค่าว่าแม่นศรีเป็นผู้หญิงที่คงสถานะโสดตลอดมา

...“สนุกมากเลยนะเมเนี่ย เธอสวยจริง ๆ นั่นแหละ” กิรณาโพรยยาหอมก่อน แม่นศรี ยิ้มด้วยรอยยิ้มของผู้ชนะ

“ก็จะได้เลิกซีเห่อย่างไรล่ะ ความซีเห่ระมันเลิกได้ด้วยเงิน พอดีว่าฉันนะ รวย รวย ฮี ๆ”

“จ๊ะ รวย รวย จริง ๆ นั่นแหละ แต่ว่าซีเห่ใช้เงินซื้อได้ แต่อย่างอื่นเงินซื้อไม่ได้นะ ฉันว่าคงจะมีคนเห็นว่าเธอมีอะไร..”

กิรนามองแม่นศรีแบบหัวจรดเท้า พลังแบ่ปากและยกไหล่

“ก็เลยยังเก้ ๆ อยู่บนคาน”

“คนอย่างฉันนะเลือกยกะ จะได้ไม่เป็นแม่มาย้วยสาวโง่ล่ะ”

โดนย้อนเข้ากิรณาก็น้ำตึงไปนิด แล้วหัวเราะหยัน ๆ

“แต่ก็ยังคงเคยได้มีผัว ได้ลองใช้ชีวิตคู่ชนะเมเนี่ย ไม่ใช่ว่าไม่เคย ไม่เคยมีใครมาจีบเลย มันน่าอัปอายนะเกิดมาทั้งที่ไม่เคยมีแฟน”

“อย่างฉันนะมีเยอะเยอะมีให้เลือกไม่หวาดไม่ไหวต่างหากล่ะ” แม่นศรีทำปากยื่น เริ่มโมโหแล้ว ตู๋ ๆ เธอทำเอาฉับเข้าทางกิรณาและบัณฑิตาทันที

(โยธกา, 2559, น. 283 - 284)

จะเห็นได้ว่า แม้นศรี เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้ผู้หญิงถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ ผู้เขียนกำหนดให้แม้นศรีไม่รู้สึกรอคอยเมื่อภิรมหาเนืบนนมแม้นศรีในเรื่องของการทำศัลยกรรม แต่ผู้เขียนกำหนดให้แม้นศรีโรครภิรมหาเมื่อภิรมหาว่าเรื่องที่แม้นศรีเป็นโสดมาตลอดชีวิตมาด้อยค่าว่าแม้นศรีเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ แม้นศรี ซึ่งเป็นตัวละครหญิงโสดเป็นตัวละครหลักในการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง (2560)** ของ เฉลิมมา **ตรีประดับ** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ 2 ชุดความคิด ประกอบด้วย ความโสด คือ ความอภัยศ และ ความโสด คือ ความทุกข์

ตรีประดับเป็นตัวละครหญิงโสดที่มีความสามารถในการทำงานทำให้เธอมีตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายสร้างสรรค์โฆษณาของบริษัทรับผลิตโฆษณาที่มีชื่อเสียง แต่ผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับเป็นตัวละครที่ต้องมีสถานะโสดเพราะถูกคนรักบอกเลิกถึง 20 ครั้ง ทำให้แม้ตรีประดับจะทำงานได้ดีเพียงใด แต่ด้วยสถานะโสดของเธอทำให้ตรีประดับถูกเบญจภาพนักงานที่ทำงานอยู่บริษัทเดียวกันนำเรื่องสถานะโสดของตรีประดับมาเนืบนนมให้ตรีประดับเกิดความรู้สึกอภัยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ถูกผู้ชายบอกเลิกจนต้องมีสถานะโสดอยู่หลายครั้ง และผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับเพิ่งถูกตรีนครินทร์คนล่าสุดขอยุติความสัมพันธ์เพื่อไปหมั้นกับเบญจภา

...“เธอทำอะไรนึ้น”

“อยากรู้จริงหรือ เน้ใจนะว่าทนฟังได้”

สีหน้าระริกระริของอีกฝ่ายทำให้ตรีประดับจิกเล็บลงกลางฝ่ามืออย่างแค้นใจ ไม่น่าแปลกใจเลย เธอไม่ควรแปลกใจเลยสักนิดที่เรื่องทุกอย่างออกมาเป็นแบบนี้ ตรีน ไ้ผู้ชายเฮงชวย ! ที่แท้สาเหตุที่ขอเลิกกับเธอเพราะไปติดใจยายเบ้ตึ้นนี้เอง !

“จะว่าไปเธอก็อภัพนะตรีประดับ” เบญจภาเริ่มแล้วเดินวนรอบตัวหญิงสาวอย่างยั่วอารมณ์ “ทั้งเรียนเก่ง ฐานะดี หน้าตาดี แถมยังประสบความสำเร็จในหน้าที่ การงาน แต่เรื่องความรักกลับล้มเหลว คบผู้ชายก็คนต่อก็คนก็ถูกเขาทิ้งเขาหลอกราวกับเศษขยะไม่มีราคา ถ้ามจริงนะ เธอเน้เคยคิดหรือเปล่าว่าตัวเองมีความผิดปกติตรงไหน ทำไมผู้ชายของเธอทุกคนถึงได้นอกใจเธอกันง่ายนึ้ก แ่ฉันกระดิกนิ้วหน้อยเดียวก็มา”

(เฉลิมมา, 2560, น. 69)

จากข้อความตรีประดับถูกเบญจกาเยอะเย้ยว่าเธอสามารถทำให้ตรีนคู่รักของตรีประดับขอยุติความสัมพันธ์กับตรีประดับเพื่อมาเป็นคู่รักของเบญจกา ผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับและเบญจการู้จักกันตั้งแต่สมัยศึกษาในมหาวิทยาลัยจนกระทั่งได้ทำงานในบริษัทเดียวกัน ตรีประดับเป็นตัวละครที่มีคุณสมบัติดีกว่าเบญจกาแต่ผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับมีสถานะโสดและเบญจกานำสถานะโสดของตรีประดับทำให้ตรีประดับได้รับความอับยศว่าตรีประดับเป็นผู้หญิงที่เทียบกับเบญจกาไม่ได้เพราะ เบญจกาสามารถหาคู่รักได้ ซึ่งตรีประดับถึงแม้จะมีคุณสมบัติดีกว่าเบญจกาในทุกด้านแต่เมื่อเบญจกานำเรื่องสถานะโสดมาเหน็บแนมทำให้ตรีประดับรู้สึกอับยศที่ตนเองถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้

...“ก๊าล้าถาม ! ก็เพราะเธอเอาตัวเข้าแรกไม่ใช่หรือ ถึงได้ผู้ชายเฮงชวยพวกนั้นไป!”
เบญจกายกไหล่ราวกับไม่เห็นสิ่งที่ตรีประดับว่าเป็นเรื่องสำคัญ “เขาเปลี่ยนใจเพราะฉันไปยั่ว หรือเพราะพวกเขาไม่รักเธอจริง ๆ กันแน่ ก็ลองคิดดูนะ อย่างมันแต่ใจทำแต่งงานปล่อยให้ผู้ชายทิ้งไปจนสมฉายา มาตามคานทอง ของเธอ”

(เถอมา, 2560, น. 69 - 70)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับซึ่งมีคุณสมบัติเหนือกว่าเบญจกา แต่เบญจกาสามารถนำเรื่องที่ตรีประดับมีสถานะโสดมาทำให้ตรีประดับรู้สึกอับยศด้วยการตอกย้ำว่าตรีประดับเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถทำให้ผู้ชายหลงรักได้ ผู้ชายที่ตรีประดับคบหาทุกคนขอยุติความสัมพันธ์กับเธอทำให้ตรีประดับต้องกลับมา มีสถานะโสดทุกครั้งซึ่งผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับรู้สึกโกรธและเสียหน้าที่ถูกเบญจกานำเรื่องที่เธอเป็นโสดเพราะถูกชายที่คบหาขอยุติความสัมพันธ์ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับเป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่

นอกจากนี้ในนวนิยายเรื่อง มาตามคานทอง ผู้เขียนยังกำหนดให้ตัวละครหญิงโสด ตรีประดับ เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด ผู้เขียนกำหนดให้ตรีประดับป่วยเป็นโรคเนื้องอกในมดลูก แพทย์ได้ตัดรังไข่ของตรีประดับไป 1 ข้าง ทำให้ตรีประดับเกิดความทุกข์ว่าสถานะโสดและการเจ็บป่วยอาจทำให้เธอไม่สามารถมีบุตรได้

...“Ruptured ovarian cyst หรือถุงน้ำรังไข่แตก เป็นถุงน้ำที่เกิดจากเยื่อบุโพรงมดลูกเจริญเติบโตผิดที่ปกติมันจะโตแล้วยุบหายไปตามรอบเดือน แต่ในกรณีของแกนอกจากจะไม่ยุบมันยังแตกอีกด้วย

ตรีประดับค้างไปชั่วขณะกับคำอธิบายที่ได้ฟัง แต่เพราะคำว่าซิสต์รังไข่ และสถานการณ์ที่ดูเข้าขั้นวิกฤต หญิงสาวจึงพอเดาได้ว่าโรคที่เป็นคงไม่ใช่ธรรมดา ๆ”

“แล้วจะต้องรักษาอย่างไร”

บุริมบีบมือคนเสียงสั่นแน่นขึ้น เขาอยากส่งกำลังใจให้หญิงสาว ทว่าจะส่งออกไปอย่างไร ในเมื่อตัวเองยังรู้สึกถึงความน่ากลัวที่อาจเกิดขึ้น

“แพทย์จะผ่าตัดเอามันออก แต่ถ้าเป็นหนัก ก็จำเป็นต้องตัดรังไข่ทิ้งเพื่อทำการรักษา”

“ตัดทิ้ง” หญิงสาวกล่าวซ้ำเสียงแผ่ว “ถ้าตัดรังไข่ทิ้งฉันก็มีลูกไม่ได้ซี”

(เฉมมา, 2560, น. 97)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า ตรีประดับ เมื่อรู้ว่าตนเองป่วยด้วยอาการถุงน้ำรังไข่แตก และอาจต้องตัดรังไข่ทำให้ตรีประดับกังวลว่าการตัดรังไข่อาจทำให้เธอมีบุตรไม่ได้ ต่อมาเมื่อแพทย์ได้ผ่าตัดนำรังไข่ของตรีประดับออกไปแล้ว ตรีประดับจึงรู้สึกเสียใจที่ตนเองยังคงมีสถานะโสด

...‘ลูก’ คำนี้ดูห่างไกลจากชีวิตของเธอเหลือเกิน เธอไม่เคยคิดว่าตนเองอยากได้ลูกสาวหรือลูกชาย ไม่เคยคิดว่าจะให้แกใช้ชื่ออะไร ต้องมีอักษรเหมือนชื่อพ่อหรือชื่อแม่ มันก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่ใช่หรือ เมื่อคนเราโตพอที่จะรับผิดชอบตนเองได้ มีหน้าที่การงานที่ดี มีคนรักที่ดี ก็จะถึงเวลาแต่งงานและมีลูก แต่วันนี้เวลานี้เธอกลับพบว่า ไม่ทันที่เธอจะพบรักแท้หรือแต่งงานด้วยซ้ำเธอก็ถูกตัดสิทธิ์จากคำว่าแม่เสียแล้ว

หากถามว่าเสียใจไหมคงตอบไม่ได้เพราะอย่างที่บอกว่าเธอไม่ได้คิดถึงเรื่องการมีเด็กสักคน แต่มันเป็นความรู้สึกหน่วง ๆ มันใจหาย มันโหวง ๆ เสียใจในใจร้องถามเป็นพัน ๆ ครั้งว่านี่ฉันจะมีลูกไม่ได้เช่นนั้นหรือ ฉันจะต้องเฉาตายโดยไม่มีเลือดเนื้อเกิดมาเพื่อรับสมบัติเงินทองที่สู้อุตสาหะหามาใช้ไหม แล้วพ่อของเธอเล่า พ่อเป็นเด็กกำพร้า ชีวิตพ่อแม่เพียงเธอเท่านั้น ถึงแม่พ่อไม่พูด แต่เธอก็รู้ว่าพ่อเองก็อยากมีหลาน หากบั้นปลายชีวิตของพ่อได้อุ้มเด็กน้อยที่เป็นสายเลือดตัวเอง พ่อจะดีใจแค่ไหน ทว่ากว่าจะคิดได้ก็สายไปแล้ว ตัวเธอไม่สามารถมีลูกได้อีกต่อไป เธอเป็นเพียงมาตามไร้รังไข่อยากที่ยายเบ็ดตีพูดไว้จริง ๆ

(เฉมมา, 2560, น. 107 - 108)

จะเห็นได้ว่า ตรีประดับ เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบ 2 ชุดความคิด ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ ทำให้ผู้หญิงโสดถูกต่อว่าไร้คู่ และ ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ผู้หญิงโสดกังวลว่าตนเองจะไม่ได้ทำหน้าที่มารดา

2) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลัก

จากการศึกษาพบว่าปรากฏในนวนิยาย จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ สามหนุ่มเนื้อทอง (2540) โสดสโมสร (2544) พ่อมายชายโสด (2544) สวย เร็ด เชิด โสด (2551)

ในนวนิยายเรื่อง สามหนุ่มเนื้อทอง (2540) ของ กัญยามาส สุพรรณิการ์ เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงโสดปลอดภัยจากการถูกสามีทำร้ายและจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สุพรรณิการ์เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นผู้หญิงที่มั่นใจในตนเองและสามารถจัดการชีวิตของตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น

...สุพรรณิการ์เป็นลูกสาวคนที่ห้าของบ้าน พ่อแม่ของหล่อนเป็นผู้มีอันจะกินคนหนึ่ง แต่ไม่มีลูกชายแม้แต่คนเดียว สุพรรณิการ์เป็นลูกสาวที่พ่อแม่ไม่ยอมปล่อยให้เป็นอิสระเพราะพี่สาวอีกสี่คนของหล่อนทำตัวให้เห็น ๆ ว่า เมื่อบินได้ก็บินไกล โบกโบยบินไปสู่ฟ้ากว้างไปไกลลิบ เมื่อพ่อแม่มาตายพร้อม ๆ กันปีก่อน สมบัติการค้าจึงตกเป็นของสุพรรณิการ์ซะส่วนใหญ่ พี่ ๆ ของหล่อนรีบไปเฉพาส่วนแบ่งที่เป็นเม็ดเงินเพราะไปตั้งหลักอยู่ต่างประเทศกันหมดแล้ว

แล้วสุพรรณิการ์ก็ยั้งวิ่งมาซื้อหุ้นทำผ้าเข้าไปอีก กิจการที่พ่อแม่ทิ้งไว้ในกิจการอื่น ๆ อย่างโรงน้ำแข็งที่จะต้องใช้เวลาเรือออกทะเลอีก สุพรรณิการ์เก็บผลประโยชน์กินเฉย ๆ ก็สุขสบายดี

แต่เพื่อนของอรุณศรีก็เลือกจะอยู่กรุงเทพฯ และทำผ้า ชอบจะเป็นคนกลางคืนก็เหมาะอยู่หรอกเพราะสุพรรณิการ์ไม่มีใคร นอกจากดูแลตัวเอง แถมดูแลได้อย่างดี อยู่พื้นที่เข้าสคนเดียว ไปไหนต่อไหนคนเดียว ไม่มีแฟน

(กัญยามาส, 2540, น. 104)

ผู้เขียนกำหนดให้สุพรรณิการ์มีนิสัยพึ่งตนเองเพราะสุพรรณิการ์ไม่มีพี่น้องเป็นผู้ชายดังนั้นสุพรรณิการ์จึงคิดว่าผู้หญิงก็สามารถดูแลตนเองได้ อีกทั้งผู้เขียนกำหนดให้พื้นฐานทางครอบครัวของสุพรรณิการ์เป็นครอบครัวที่มีฐานะเพราะประกอบธุรกิจหลายอย่าง สุพรรณิการ์

จึงเป็นผู้หญิงที่ทำงานและรู้จักการลงทุน ทำให้ตัวละครสุพรรณิการ์คิดว่าผู้หญิงมีศักยภาพสามารถดูแลตนเองโดยไม่มีคู่ครองได้

...สุพรรณิการ์หัวเราะ “ดีแล้ว เพราะคนอย่างหมอนั่นนะ ลองได้เป็นต่อแล้วล่ะก็ แกจะเหมือนหมา คือเขาจะริรอไม่แต่งด้วย”

“ฉันจะทำยังไงดี นี่ปรานต์ยืมเงินแกลไปสองแสน ฉันไม่กล้าถามเรื่องการวางแผนชีวิตอีกเลย หลัง ๆ มานี้งานฉันยุ่ง งานเขายุ่ง ความหวานไม่ค่อยมี วิมานที่เคยฝันร่วมกัน มันทำท่าจะเป็นวิมานในอากาศเสียจริง ๆ ค้างเติ่งเอาไว้ไม่เคยได้มาสานต่อกัน ฉันเองก็ไม่แน่ใจ”

“เห็นไหมมีแฟนก็มีทุกซ์ ฉันเตือนแกลแล้ว”

“เพราะฉันกลัวว่าตอนแกลจะเหงา”

“อ้อ แกลอยากจะมีผัวเพราะเรื่องเท่านั้นเองหรือ” สุพรรณิการ์หัวเราะแล้วส่ายหน้า “เป็นความคิดที่ทุเรศที่สุดเลย ทำไมแกลไม่คิดว่าตัวเองเป็นที่พึงแห่งตน ไม่มีใครช่วยเราได้”

“ผู้หญิงหลายคนได้พึ่งผัวกับลูกนะ”

“แล้วอีกก็คนที่ผัวให้ยืมแข่งพึ่งนะ มันเอาแข่ง เอาตีนให้ซบหน้าเล่นไปไม่เคยได้ยินหรือมูลนิธิช่วยผู้หญิงเขาทำข้าวออกทั่วแกลไปทำอะไรอยู่ น่าแฉ้ว เอ๊ย เปลี่ยนความคิดซะแล้วฉันจะขอบอกแกลว่า ผัวนี่นะเป็นของสาธารณะเหมือนส้วม”

“แกลเอามาจากไหนความคิดบ้า ๆ”

“ฉันพูดจริงนะ ผัวนะพออยู่กับเราก็คงของเรา พอออกจากเราไปก้าวออกจากบ้านไปก็เป็นผัวคนอื่นได้ ถ้าเคราะห์ร้ายสมัยนี้เอดส์ด้วยนะยะ ได้กลับมาฝากเมียอีก”

(กัญยามาส, 2553, น. 166 – 167)

จากข้อความเนื่องจากสุพรรณิการ์เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนกำหนดให้พึ่งพาตนเองได้ และเป็นผู้ที่มีความเด็ดเดี่ยว กล้าตัดสินใจเพราะต้องตัดสินใจในการบริหารธุรกิจ ดังนั้นสุพรรณิการ์จึงเห็นว่าสถานะโสดคือสถานะที่ปลอดภัยของผู้หญิงเมื่อสุพรรณิการ์เห็นว่าอรุณศรีมีคู่รักแต่ไม่มีความสุข และโต้ตอบกลับอรุณศรีที่มีแนวคิดว่าการตัดสินใจมีคู่รักเพื่อให้ตนเองไม่รู้สึกเหงา แต่สุพรรณิการ์พึ่งพาตนเองมาตลอดจึงไม่เห็นด้วยกับอรุณศรีที่คิดว่าความโสดคือสาเหตุที่ทำให้ตนเองรู้สึกเหงา แต่สุพรรณิการ์คิดว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกคนรักทำร้าย และปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เนื่องจากสุพรรณิการ์เมื่อมีสถานะโสดก็ไม่เคยประสบปัญหาดังกล่าว

ในนวนิยายเรื่อง **โศดสโมสร (2544)** ของ ว.วินิจฉัยกุล **ข้าวฟ่าง** เป็นตัวละครหญิงโศดที่เป็น ตัวละครหลักซึ่งผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโศดด้านบวกว่า ความโศด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ ผู้เขียนกำหนดให้ข้าวฟ่างเป็นผู้หญิงที่เคยมีคู่รักคือธราดล ซึ่งเป็นผู้ชายที่มีฐานะที่ดี ระหว่างที่ข้าวฟ่างคบกับธราดลในช่วงแรกข้าวฟ่างมีความสุขเพราะธราดลคือผู้ชายตรงตามอุดมคติ แต่ต่อมาข้าวฟ่างเรียนรู้ว่าระหว่างที่คบหากับธราดลข้าวฟ่างรู้สึกกว่าตนเองไม่มีอิสระเพราะต้องคอยสังเกตว่าธราดลพอใจอะไรในขณะที่ธราดลยึดความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงข้าวฟ่าง

...“จะแน่หรือไม่แน่ ชั้นก็เบื่อเต็มทีแล้วที่จะต้องฝืนปรับตนเองให้ต้องกลายเป็นใครอีกสักคน เป็นนางแบบ เป็นสาวสวย เป็นคนเก่ง คนเก๋ มีเทสต์ มีคลาส เป็นอะไรก็ร้อยแปดอย่างที่ฉันไม่เคยเป็นและไม่คิดอยากเป็น แต่ต้องเป็นเพื่อให้ถูกใจเขา แต่เขาซี ไม่มีความคิดจะต้องปรับต้องเปลี่ยนอะไรเลย เพราะถือว่าตัวเขามันวิเศษไปหมดทุกอย่างแล้ว ถ้าฉันทำให้เขาถูกใจไม่ได้ ชั้นก็คบกับเขาไม่ได้”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 312)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ข้าวฟ่างเป็นตัวละครที่มีโอกาสได้มีประสบการณ์ในการคบหากับผู้ชาย แต่ประสบการณ์ที่ข้าวฟ่างได้รับคือความรู้สึกที่ตนไม่มีอิสระต้องฝืนความต้องการของตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการของธราดล ผู้เขียนกำหนดให้ข้าวฟ่าง ได้ทบทวนและเรียนรู้ว่าระหว่างที่คบหากับธราดลข้าวฟ่างไม่มีความสุขและในที่สุดข้าวฟ่างจึงตัดสินใจยุติความสัมพันธ์กับธราดล

นอกจากนี้ผู้เขียนกำหนดให้ ข้าวฟ่าง เป็นตัวละครหญิงโศดที่ยอมรับความเป็นจริง เห็นได้จากบทสนทนาที่ข้าวฟ่างสนทนากับแจ้หลังจากที่ข้าวฟ่างได้รู้ว่าแจ้พยายามทำให้ข้าวฟ่างเลิกควบคุมน้ำหนักเพื่อให้ตนเองมีรูปร่างตามความต้องการของธราดล

...ขอบใจนะที่พยายามจะพิสูจน์ให้ฉันเห็นว่า ถ้าฉันไม่รักษาหุ่นตุ๊กตาบาร์บี้ไว้ให้เขาเล่น คุณดลเขาก็จะโยนฉันทิ้งไป ผู้หญิงไม่ควรทำตัวเป็นตุ๊กตาให้ผู้ชายคนไหนเล่น มันแย่มากจริงมัย ในที่สุดชั้นค้นพบว่าขอเป็นยัยอะไรสักคน ไม่ต้องสวยแต่เป็นอย่างที่ชั้นอยากเป็นมากกว่าคนอื่นอยากให้ชั้นเป็น

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 313)

จากข้อความแสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยของข้าวฟ่างที่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ตามความเป็นจริงเมื่อข้าวฟ่างรู้ว่าธราดลสนใจเฉพาะรูปลักษณ์ภายนอกของเธอ ดังนั้นเมื่อข้าวฟ่างสังเกตเห็นว่าแฉับ พยายามให้เธอกลับมาใช้ชีวิตปกติด้วยการรับประทานอาหารตามที่ต้องการ ข้าวฟ่างจึงเข้าใจว่าแฉับต้องการให้ข้าวฟ่างเป็นตัวของตัวเองไม่ต้องเพื่อธราดล จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ข้าวฟ่างเป็นผู้หญิงที่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับความรัก ต่อมาเมื่อข้าวฟ่างได้กลับมามีสถานะโสดอีกครั้งข้าวฟ่างจึงมีความคิดว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ หลังจากยุติความสัมพันธ์กับธราดลข้าวฟ่างได้ทำงานที่สำนักพิมพ์ซึ่งมีพนักงานเป็นผู้หญิงโสดทั้งหมด ข้าวฟ่างรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำงานกับผู้หญิงโสดเหล่านั้นเพราะข้าวฟ่างรู้สึกว่ากลุ่มพนักงานหญิงโสดมีแนวคิดเรื่องความโสดตรงกับความคิดของตนเองที่เคยมีประสบการณ์ความรักที่ทำให้ตนเองไม่มีอิสระ

...“ฉันคิดว่าอยู่อย่างพี่ ๆ ก็สบายดี อยากรทำอะไรก็ทำ อยากรมีแฟนก็มี อยากรเลิกก็เลิก ไม่เห็นจะต้องผูกมัดตัวเองได้กฎเกณฑ์ให้มันมากมาย ในเมื่อไม่ทำให้ใครเดือดร้อน”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 364)

จะเห็นได้ว่า ข้าวฟ่าง เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระจากการถูกผู้ชายครอบงำ โดยผู้เขียนกำหนดให้ข้าวฟ่างเคยพบกับประสบการณ์ความรักที่ต้องถูกผู้ชายบังคับให้มีรูปลักษณ์ภายนอกตามที่ต้องการ แต่ข้าวฟ่างเป็นตัวละครที่สามารถเข้าใจสถานการณ์และแยกแยะความต้องการของตนเองได้ ข้าวฟ่าง จึงตัดสินใจยุติความสัมพันธ์กับธราดลเพื่อให้ตนเองมีอิสระได้กลับมามีความคิดเป็นของตนเอง ข้าวฟ่างจึงเป็นตัวละครหญิงโสดที่ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ

ในนวนิยายเรื่อง **พ่อหม้ายชายโสด (2544)** ของ อาริตา ปะการัง เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ ปะการังเพิ่งสำเร็จการศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วปะการังเดินทางมาเยี่ยมเจิมศรีมารดาบุญธรรมเพราะปะการังถูกมารดาทิ้งไว้กับลุงเนื่องจากมารดาของปะการังตั้งครรภ์โดยที่ไม่ได้แต่งงานทำให้ปะการังเติบโตมาโดยไม่มีบิดาเพราะบิดาไม่ยอมรับการตั้งครรภ์ของมารดา ส่วนมารดาก็มาพบปะการังไม่บ่อยนักซึ่งการเติบโตมาโดยไม่มีบิดาและถูกมารดาเมินเฉยเป็นปมด้อยของปะการัง

...“แม่รักฉันนะ”

“รักหรือ ฮือ คงรักมั้ง ไม่ได้ได้ชื่อว่าขอมมาเลี้ยงแล้วทั้ง ๆ ขว้าง ๆ”

เจนจักรตอบแกมหัวเราะประจุกะใจบางอย่าง “พวกเด็กไม่มีที่พึ่งแม่กลัวมีปัญหา
เลยขอมมา”

เท่านั้นเองที่เหมือนอะไรบางอย่างที่ตีเข้าแสบหน้า ยั่วจุดเจ็บ หรือจะเรียกให้ถูกคือ
ปมด้อยของหล่อนมากกว่า ปะการังนั้นพ่อแม่มีกี่เหมือนไม่มีตามประวัติหล่อนนั่นคือว่าแม่
ท้องหาพ่อไม่ได้ หรือหาได้แต่คนเป็นพ่อไม่ยอมรับ แม่ก็ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะไม่เก็บ
หล่อนเอาไว้ แต่เพราะหล่อนหัวแข็งเกินไปหรือไร การกำจัดหล่อนให้พ้นจากท้องแม่คง
ไม่สำเร็จแม่จำต้องยอมปล่อยเลยตามเลย จนต้องคลอดหล่อนและทิ้งหล่อนไว้กับลุง
หลังจากนั้นแม่ก็ไม่กลับมาดูมาแลหล่อนเลย นอกจากนาน ๆ ที ตอนนี้อยู่ พ่อก็ยังอยู่
หล่อนรู้ว่าพ่อเป็นใคร แต่เขาสองคนนั้นเหมือนตายจากหล่อนมานานแล้ว

หล่อนมีลุงเหมือนพ่อ มีป้าสะใภ้เหมือนแม่

นางเจิมศรีก็เอ็นดูหล่อนเป็นนักรหนา นางขอหล่อนเป็นลูกบุญธรรม

เจนจักรตอกย้ำในจุดเจ็บในปมด้อยของหล่อน เขาร้ายกาจมาก เรื่องนี้พยายามฝัง
ลงลึกแต่เขาขุดคุ้ยมันขึ้นมาจนได้

(อาริตา, 2544, น. 68-69)

จากข้อความผู้เขียนกำหนดให้ปะการังมีปมในใจที่เกิดจากปัญหา
ครอบครัวคือบิดาและมารดาไม่พร้อมที่จะมีบุตรทำให้ปะการังไม่ได้รับการเลี้ยงดูและขาดความอบอุ่น
จากความรักของผู้ให้กำเนิดซึ่งกลายเป็นปมด้อยของปะการัง ต่อมาเมื่อปะการังจบการศึกษาและ
กลับมาหาเจิมศรีมารดาบุญธรรม เจิมศรีต้องการให้ปะการังแต่งงานกับประกอบชัยซึ่งเป็นคนที่เจิมศรี
เห็นว่าเหมาะสมกับปะการังแต่ปะการังแสดงความคิดเห็นว่าการแต่งงานไม่ใช่เรื่องจำเป็น

...แต่นางเจิมศรีนั้นปักใจแน่แล้วว่า จะหาลูกเขย นางจึงเรียกปะการังมาพูดคุย
พอนางเกริ่น ปะการังหัวเราะจนตัวโยนทีเดียว

“ข้าอะไร” นางถามง ๆ ปะการังยังหัวเราะกว่าจะยอมหยุดแล้วเจนจักรก็มองเห็น
หล่อนแต่ไกล หล่อนหัวเราะแบบไม่มีสำรวมกิริยาเลยสักนิดเขามองหล่อนขวาง ๆ ตั้งแต่
ปะการังมานอนบ้านนี้ เขาผ่านไปนอนบ้านตัวเองเสียเสมอ แต่ก็ยังแวะไปแวะมา แต่แวะมา
เห็นหล่อนก็หงุดหงิดรำคาญตารำคาญใจนัก

หล่อนหัวเราะอะไรกันนั้นเขาเดินเข้าไปได้ยินเสียงหล่อนเอ่ยชัดเจน

“แม่ข้า การังยังไม่อยากมีผิว”

เงินจ้กรสะดุ้งได้เหมือนกัน

“การังพุดจริงนะ”

หล่อนยังไม่เห็นเขานั่นเอง

“ทำไมพุดแบบนี้” นางเจิมศรีตะล่อม “ไม่เคยได้ยินบทพระราชานิพนธ์หรือ
หรือ”

“เคยจำแม่ ที่ว่า ควรจำธรรมดاناไร จักไม่รับไถไซ้ที่ ฉันทิดชาดานารี พึงมีสามี
แบบตัว ไช้ไหมล่ะ”

“นั่นแหละ การังเอ๋ย แม่อยากปลุกฝังลูกสาวสักหน่อย”

ปะการังยังคงสายหน้าอย่างเด็ดเดี่ยวเป็นอันมาก

“ไม่หรือแม่”

เงินจ้กรหยุดยืนเอามือกอดอกนึ่งพียง หล่อนทำท่าเก้งก้านักหนา

“แม่จำ เอามาทำไมผิว กินก็ไม่ได้”

หล่อนพุดจวน่าเกลียดนัก

“เออน่า” นางเจิมศรีเอ่ยส่ง ๆ “ทำอย่างอื่นได้แล้วกัน”

“จะทำอะไรได้นอกจากทำลูก” ปะการังสะบัดเสียง

(อาริตา, 2544, น. 103-104)

จากข้อความจะเห็นว่า ปะการัง เป็นตัวละครที่ไม่ต้องการจะแต่งงาน เพราะคิดว่าผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมีสามีก็ได้ เพราะการมีสามีก็ไม่ได้ทำให้ชีวิตของตนเองดีขึ้น ทั้งนี้จะ เห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ปะการังมีประสบการณ์ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ปะการังรู้ว่ามารดาไม่เลี้ยงดู ตนเองเพราะบิดาไม่ยอมรับ ปะการังจึงมีความคิดว่าผู้ชายไม่มีความรับผิดชอบ ดังนั้นการกำหนดให้ ผู้หญิงแต่งงานเพื่อให้ผู้ชายมาดูแลจึงไม่จำเป็น นอกจากนี้จะเห็นว่า ปะการัง มีแนวคิดที่ชัดเจนว่า ต้องการเป็นโสดเพราะปะการังกลัวที่จะบอกเจิมศรีว่าตนเองไม่ต้องการมีสามี

นอกจากนี้ปะการังยังกล้าบอกเจิมศรีว่าตนเองไม่ต้องการมีสามี ปะการัง ยังบอกกับแจ่มจันทร์ด้วยว่าตนเองไม่เห็นด้วยที่เจิมศรีจะให้ปะการังแต่งงาน และบอกกับแจ่มจันทร์ ว่าความโสดทำให้ตนเองไม่เป็นอิสระเพราะต้องมีสามีที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันซึ่งปะการังคิดว่าการมีสามี จะทำให้ชีวิตของตนเองต้องวุ่นวาย

...“ก็การังไม่ยอมมีผิว”
 แจ่มจันทร์เอามือฟาดไปที่นึ่งเพราะนึกหมั่นไส้ นั่นเอง”
 “การังพูดจริงนะ พี่แจ่ม แม่คิดงี้ก็ไมรู้อ”

(อาริตา, 2544, น. 127)

จากข้อความจะเห็นว่า ปะการัง กลับบอกกับแจ่มจันทร์อย่างชัดเจนว่าตนเองไม่เห็นด้วยกับเจิมศรีที่ต้องการให้แต่งงาน และปะการังยังบอกกับแจ่มจันทร์ต่อไปว่าสถานะโสดทำให้ปะการังรู้สึกมีความสุขและผู้หญิงไม่จำเป็นที่จะต้องยึดติดว่าการแต่งงานเพื่อให้มีสามีคอยดูแลคือความสุขของชีวิต ผู้หญิงสามารถดูแลตนเองได้

...“การังคิดนะว่า อยู่คนเดียวก็สุขสบายดี”
 “ไม่ได้หรอก การัง”
 “ทำไมจะไม่ได้”
 “เพราะมันเป็นเรื่องของธรรมชาตินะจ๊ะ” แจ่มจันทร์อธิบายอย่างใจเย็น
 “การังเป็นผู้หญิงนะจะอยู่คนเดียวดูแลตนเองได้ดีไปได้อย่างไรกัน จะต้องมีคนอื่นมาดูแล”
 ปะการังทำจมูกย่น หล่อมนไม่เห็นด้วยกับความคิดเช่นนั้นนั่นเอง
 “เราแหกมันได้นี่พี่แจ่ม”

(อาริตา, 2544, น. 127)

จากข้อความแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ปะการังเป็นตัวละครหญิงโสดที่มีความคิดเป็นของตนเองปะการังเห็นว่าบิดาไม่ได้ดูแลมารดาจนมารดาเลือกที่จะทอดทิ้งปะการังให้คนอื่นดูแล ปะการังจึงยึดมั่นว่าผู้หญิงไม่จำเป็นต้องแต่งงาน สถานะโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระและสามารถดูแลตนเองได้

ต่อมาปะการังไม่อาจขัดความต้องการของเจิมศรีเธอถูกเจิมศรีบังคับให้มาพบกับประกอบชัยเพื่อดูตัว ปะการังจึงแสดงปฏิกิริยาด้วยการแสดงสีหน้าบึ้งตึงและคิดโต้แย้งในใจว่าตนเองต้องการที่จะมีสถานะโสดเพราะความโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระ

...แต่ปะการังนั้นไม่ค่อยจะสบอารมณ์ หล่อมนปั่นหน้าเคร่ง ไม่ยิ้ม ไม่แยม ไม่พูดอะไรเลยก็มีคำสั่งให้หล่อมนพูดแต่สิ่งดี ๆ งาม ๆ หล่อมนพูดไม่ค่อยจะเป็นเสียด้วยเพราะฉะนั้นดีที่สุที่สุดคือไม่พูดเสียเลยจะได้ไม่พูดอะไรผิด เตียวแม่จะขายหล่อมนไม่ออก

แม็คคิดอย่างไรกันไม่รู้ ปะการังมองว่าเป็นความคิดเขย ๆ ที่ไม่น่ามีอยู่อีกต่อไปแล้ว แต่มันก็ยังมีอยู่ หล่อนมองอย่างหญิงรุ่นใหม่ที่เห็นคุณค่าตัวเองสูงและยังคิดว่าจะพึ่งพาตนเองได้ดีอีกด้วย

หล่อนมองไม่เห็นว่าจะต้องเอาชีวิตไปพึ่งพาผู้ชายคนไหนมาดูแล ก็ดูแลตัวเองได้ ไปไหนมาไหนคนเดียวสะดวกกายสบายใจแท้ ๆ เทียว

เพื่อนรุ่นเดียวกันกับหล่อนจบปริญญาตรีปั๊บ เรียกว่าพอสอบเสร็จมั่นใจว่าไม่มีวิชาตัวไหนต้องไปซ่อมใหม่อีกแน่นอน ยังไม่ได้รับปริญญาบัตรก็กระโจนเข้าสู่การแต่งงาน ปีสองปีให้หลังมานี้รู้สึกเลยว่าอิสระเสรีของสาวโสดนั้นหายไป เจ้าตัวมาพำพรรณานักหนาถึงสิ่งที่ขาดหายไปนี้โดยที่ไม่มีใครจะสามารถช่วยได้เลย ปะการังนั้นหัวเราะเยาะด้วยซ้ำไปเพราะก่อนจะแต่งงานก็อุตส่าห์ไปแจกแจงข้อเสียทั้งหลายทั้งปวงให้ฟังแล้ว แต่เพื่อนสาวกำลังมีอาการประหนึ่งว่าหน้ามืดและมองไม่เห็นแสงสว่างใด ๆ อีก

ปะการังว่าเพื่อนไปว่า พอจะเกิดเห็นแสงสว่างขึ้นมา ก็เห็นลึบ ๆ โกลเหลื่อเกิน โกลจนไม่อาจจะเดินเข้าไปหาได้โดยง่าย

แล้วมีหรือที่หล่อนเองอยากจะเดินไปสู่ความมืดมนแบบเดียวกันนั้น แฮ่! แค่คิดก็สยอง ปะการังบอกตัวเองแค่คิดว่าจะต้องไปไหนกับคนอื่นคนตลอดเวลา และมีชีวิตอยู่ร่วมกันกินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง ทำอะไรต่อมิอะไรร่วมกัน อยู่รวมบ้านเห็นกันและกันจนเอียน มันคงจะต้องมีอาการอาเจียนตามมาแน่นอน หล่อนคิดเอาเองแบบนี้ เคยนอนคนเดียวกลิ้งเกลือกบนเตียงกว้าง ๆ ฟูกที่นอนกว้าง ๆ อย่างสะดวกสบายก็จะหายไปมีใครอีกคนมานอนข้าง ๆ น่าเบื่อจะแย่

(อาริตา, 2544, น. 132-133)

จากข้อความจะเห็นว่าปะการังมีความคิดว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ตนเองมีอิสระไม่ต้องรอทำกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมสามี อีกทั้งปะการังเห็นเพื่อนที่รีบแต่งงานโดยไม่ยอมฟังเหตุผลของปะการังที่พยายามบอกว่าสถานะโสดคือสถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ ดังนั้นเมื่อเพื่อนเหล่านั้นใช้ชีวิตหลังการแต่งงานต่างก็มาปรับทุกข์กับปะการังว่าการแต่งงานทำให้ไม่มีอิสระ ปะการังจึงเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ ดังนั้น ปะการัง จึงเป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกความโสด คือ อิสระ

ในนวนิยายเรื่อง **สวย เร็ด เชิด โสด (2551)** ของ โสภี พรรณราย **ขวัญอุมา** เป็นตัวละคร หญิงโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระ ผู้เขียนกำหนดให้ ขวัญอุมาเป็นนางแบบที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้หญิงที่มีฐานะการเงินที่ดี เนื่องจากบิดาที่เสียชีวิตไปได้มอบหุ้นส่วนบริษัทให้ขวัญอุมา อย่างไรก็ตามขวัญอุมาที่มีความคิดขัดแย้ง

กับพรพรรณมารดาที่มีสุขภาพไม่ดีและกำลังรักษาอยู่ที่โรงพยาบาล พรพรรณต้องการให้ขวัญอุมา แต่งงานเพื่อจะได้มีสามีคอยดูแลและจะได้มีบุตร แต่ขวัญอุมาพบว่าความโสดทำให้มีเธออิสระ และทำให้เธอมีความสุขจากการได้ทำความรู้จักกับผู้ชายที่เข้ามาขอสานสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเป็นคู่รักกับ เธอ

...คุณพรพรรณคู่ออกว่าขวัญอุมาทำเป็นเล่นกับการเลือกคู่ครองเห็นผู้ชายเป็นของ เล่นเสียมมากกว่าจะเลือกเป็นคู่ครองอย่างแท้จริงลูกสาวสนุกกับชีวิตโสด

โสด อิสระ สวย หยิ่ง โดดเด่นและเป็นทีกล่าวขวัญ

คุณพรพรรณเป็นห่วง ท่านไม่สนุกกับลูกสาวด้วยเลยสักนิดแต่เพราะสภาพร่างกาย ที่อ่อนแอทำได้เพียงแค่ตักเตือนและห่วงใย

“แม่ขา” ขวัญอุมาเรียกมารดา บทจะหวานหล่อนก็แสนอ่อนน้อมมารดานัก

“เก็บขวัญไว้อยู่ใกล้ ๆ คุณแม่นาน ๆ นะคะ ขวัญไม่อยากแต่งงานมีลูก กลัวมีลูก แล้วขวัญจะไม่สวยเหมือนเดิม”

หญิงสาวคิดไปไกลขนาดกลัวมีลูก

คุณพรพรรณว่าลูกสาวคิดผิด

“การมีลูกเป็นความสุขที่สุดของคนเป็นแม่กับเมียจะ”

“ยังคะ ขวัญยังไม่อยากคิด

“แต่ลูก”

“ขวัญอยากอยู่เป็นโสดนาน ๆ ค่ะ”

(โสภี พรพรรณราย, 2551, น. 24-25)

จากข้อความจะเห็นว่า ขวัญอุมา เป็นตัวละครที่ยังไม่ต้องการแต่งงาน และเห็นข้อดีของการเป็นโสดเนื่องจากขวัญอุมาเป็นผู้หญิงสวยที่มีความโดดเด่นในสังคมดังนั้น ความสวยที่โดดเด่นนี้ทำให้ขวัญอุมารู้สึกสนุกที่ได้ทำความรู้จักกับผู้ชายที่สนใจเธอ ดังนั้นสถานะโสด จึงเป็นสถานะที่ทำให้ขวัญอุมาได้ใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานไร้พันธะของการมีครอบครัว

นอกจากนี้ขวัญอุมายังเห็นว่าหน้าที่เธอเป็นผู้หญิงสวยที่มีชื่อเสียงแต่ยังมี สถานะโสดทำให้เธอรู้สึกสนุกจากการที่มีชายหนุ่มพยายามทำให้เธอพอใจพวกเขา

...ภิรมย์ภูมิใจทุกครั้งที่มีโอกาสพาหญิงสาวไปทานอาหาร ได้ควงหญิงสาวที่สวย เฝ้ายและเป็นจุดเด่น

ได้คุยถึงธุรกิจการค้าของเขา

“ปีนี้ผมส่งออกมูลค่าพันล้าน มากกว่าปีที่แล้วร่วมร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมได้เป็น
 นักธุรกิจดีเด่นประจำปี เอ้อ คุณขวัญครับแต่งงานกับผมนะครับ”

ขวัญอุมาอมยิ้ม

“คุณขอแต่งงานในรถแบบนี้ไม่โรแมนติกเลยนะคะ ขวัญไม่รับปาก”

“ผมเคยขอแต่งงานกับคุณมาหลายครั้งแล้ว แต่คุณก็ไม่เคยตอบรับสักครั้ง
 แบบไหนที่คุณต้องการ โรแมนติกขนาดไหนผมก็ทำเพื่อคุณมาแล้ว”

ขวัญอุมาหัวเราะ

(โสภี พรรณราย, 2551, น. 30)

...“แล้วเรื่องของเรา”

เรื่องของเรา หล่อนรู้ทัน

ไว้ก่อนนะคะ ขวัญยังอยากเป็นโสดค่ะ”

หล่อนยิ้มหวาน เป็นโสด ไซไซ หวงความโสด

สนุกจะตายได้หัวเราะเล่นกับหนุ่ม ๆ ใครจะเป็นผู้ชนะใจหล่อนได้ต้องรอดต่อไปก่อน

(โสภี พรรณราย, 2551, น. 35 – 36)

จากข้อความ ขวัญอุมา ไม่สนใจคำขอแต่งงานของภริมาซึ่งเป็นนักธุรกิจ
 ที่มีฐานะมั่นคงเพราะขวัญอุมาเห็นว่าหากตนเองยังมีสถานะโสด ตนเองก็ยังคงมีอิสระที่จะได้ทำ
 ความรู้จักกับผู้ชายต่อไป

จะเห็นได้ว่า ขวัญอุมา เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียน
 ใช้ประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความอิสระที่ทำให้ผู้หญิงสามารถทำ
 ความรู้จักกับผู้ชายจนกว่าจะได้พบกับผู้ชายที่พอใจ

3) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและด้านบวกผ่าน
 ตัวละครหญิงโสดที่ เป็นตัวละครหลัก จากการศึกษาพบว่าปรากฏในนวนิยายจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่
 กว่าจะลงจากคาน (2531) แหวนดอกไม้ (2547) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร
 (2555)

ในนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน (2531) ของ กรุง ญ ฉัตร ดุริยา
 เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างทั้งชุดความคิดด้านลบว่า ความโสด คือ การชดค่านิยม
 ดั้งเดิม และ ความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากความรัก
 ที่ผิดหวัง ผู้เขียนกำหนดให้ดุริยาเป็นผู้หญิงที่มีความตั้งใจและมุ่งมั่น ดุริยาตั้งใจเรียนเป็นนิติกรตามที่
 ทุกคนในครอบครัวคาดหวังเพราะพี่สาวและน้องชายของดุริยาไม่ชอบเรียนหนังสือดังนั้นดุริยาจึงเป็น

คนเดียวในครอบครัวที่สามารถทำให้ความตั้งใจของบิดา มารดาเป็นจริงแต่เนื่องจากเดรียที่สาวของ
 ดุริยาฆ่าตัวตายเพราะปัญหาความรักทำให้ดุริยาเห็นว่าความรักเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงต้องเจ็บปวด
 ดุริยาจึงยังต้องการมีสถานะโสด

...“พี่ชายของหนูขณะนี้ เขาเคยทำท่าว่าชอบพอดูดีใช่ไหม”

“ไม่ใช่หรอกค่ะแม่ ถ้าเขาชอบดูดีเขาก็ไม่แต่งงานกับผู้หญิงอื่นซิคะ”

ดุริยาพูดอย่างไม่สะทกสะท้านเลย ไม่มีแว่แห่งความเสียใจบนสีหน้านั้น

“ยายดูดี แม้ว่าอาจเป็นเพราะหนูไม่มีใจกับเขาเลย ทำให้เขาไปสนผู้หญิงอื่นก็ได้”

นางวันดีพูดอย่างเข้าข้างชายผู้นั้น

“แม่คะที่แม่พูดมานี้คงไม่คิดเชียร์ให้ดูดีชอบพอม่ายเมียขอหยานะคะ”

“การเป็นพอม่ายไม่ใช่เรื่องเสียหายเลยนะดูดี ถ้าพ่อสำเร็จเขาจะหวนมาติดกับหนู
 ก็น่าจะรับไมตรีของเขาไว้”

ดุริยาไม่ตอบคำถามของมารดาเลย

“อายุของดูดีก็พอสมควรแล้วนะ”

“น่าจะลงจากคานได้แล้ว”

จามิกรเป็นคนพูดประโยคนั้นเดินเข้ามาสมทบพอดี ดุริยาส่ายหน้าไปมา

“ดูดีไม่ยอมามีกรรมค่ะแม่ ความตายของพี่เดรียทำให้ดูดีสยดสยองและหวาดผวา
 ไม่หายเลย”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 58-59)

จากข้อความจะเห็นว่า ดุริยา มีความต้องการที่จะไม่แต่งงานอย่าง
 ชัดเจน แม้มารดาจะพยายามให้เหตุผลว่า ดุริยาถึงวัยที่สมควรจะแต่งงานแต่เนื่องจากดุริยาเห็นว่า
 ความโสดทำให้ตนเองปลอดภัยจะได้ไม่ต้องประสบกับความรักที่ผิดหวังเหมือนเดรียที่สาวที่ตัดสินใจ
 ฆ่าตัวตายเพราะผิดหวังในความรัก

นอกจากนี้ผู้เขียนยังกำหนดให้ดุริยายืนยันกับบิดาว่าเธอต้องการเป็นโสด
 เพราะเหตุการณ์ที่เดรียฆ่าตัวตายเพราะความรักที่ไม่สมหวัง

...“ดูดีค่อยใจขึ้นขึ้นหน่อยที่เห็นพ่อหัวเราะได้”

“พ่อก็อยากหัวเราะ แต่พอนึกถึงยายเดรีย ใจคอมันอดหดหู่ไม่ได้”

“ดูดีเข้าใจความรู้สึกของพ่อค่ะ ดูดีสัญญาว่าจะไม่ทำให้พ่อเสียใจ”

“แต่ดูดีก็เป็นผู้หญิงพ่อเป็นห่วงนะ”

“หวังว่าจะขึ้นคานหรือหวังว่าจะโดนคนหลอกคะ”

“มันทั้งสองอย่างแหละลูกเอ๊ย อายุอานามของดูดีก็พอสมควรแล้ว พ่อก็อยากให้คุณมีคู่ครองที่ดี ๆ นะลูก ผู้หญิงให้เก่งอย่างไรถ้าไม่มีสามีก็แปลกอยู่ คนแก่ ๆ ยังพูดกันว่าสามีเป็นฉัตรแก้วกันแก่ศให้งามหน้างานเนตรได้ตลอดเวลา”

แหม ! คุณพ่อทำยังกับอิตาท้าวสามล จำจะปลุกฝังลูกแก้วเสียยังแล้วอีก”

“ไอ้ลูกคนนี่มันช่างล่อพ่อเสียจริง ๆ แะะ พ่ออยากให้คุณแต่งงานกับผู้ชายดี ๆ สักคน”

“กลัวเจอเลว ๆ เสียมากกว่า ดูดีบอกตรง ๆ นะคะว่า เรื่องพีเดรทำให้ดูดีเกลียดผู้ชายเกือบทุกคน”

(กรง ญ ฉัตร, 2531, น. 115)

จากข้อความจะเห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ดูดีคิดว่าความโสดจะทำให้ตนเองปลอดภัยไม่ต้องถูกผู้ชายทำให้เสียใจเพราะความรักที่ผิดหวัง ดูดีรู้ว่าบิดาเป็นห่วงที่ตนเองยังไม่มีครอบครัวแต่ดูดีกลับเห็นว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้ตนเองปลอดภัย จะเห็นได้ว่า ดูดีเป็นตัวละครที่ผู้เขียนประกอบสร้างเพื่อเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดเป็นการขัดค้านิยมเดิมโดยกำหนดให้ดูดีตั้งใจที่จะเป็นโสดซึ่งบิดาและมารดาถือเป็นการขัดค้านิยมที่ผู้หญิงต้องแต่งงานมีครอบครัว แล้วผู้เขียนยังกำหนดให้ ดูดี ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกผู้ชายทำร้ายจิตใจเห็นได้จากดูดีไม่ต้องการมีคู่ครอง และชัดเจนแนวคิดของบิดาและมารดาที่ต้องการให้เธอแต่งงาน

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน แหวนเพชร เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ ส่วนชุดความคิดความโสดด้านบวกผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครแหวนเพชรนำเสนอว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัย ผู้เขียนกำหนดให้ แหวนเพชรเป็นตัวละครหญิงที่ต้องการเป็นโสดเพราะความโสดทำให้แหวนเพชรมีอิสระที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่แหวนเพชรเป็นผู้หญิงเมื่อตัดสินใจที่จะเป็นโสดกลับทำให้ แหวนเพชรได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นบุคคลที่หาคู่ครองไม่ได้เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าจะมีผู้หญิงที่ต้องการเป็นโสด ดังนั้นเมื่อแหวนเพชรอายุใกล้สามสิบปีแล้วแต่ยังไม่มีคู่จึงถูกด้อยค่าว่ามีข้อบกพร่องทำให้ไม่มีใครเลือกเป็นคู่ครอง

...และที่หล่อนไม่เชื่อถือแต่อยู่เป็นโสดไม่ยอมแต่งงานจนอายุสามสิบก็ไม่ใช่เพราะเหตุผลคาด ๆ อย่างออกหักรุนแรงถึงขนาดเซ็ดผู้ชายไปจนวันตาย หรือว่าครอบครัว หย่าร้าง แยกแยก ทั้งพ่อและแม่ของแหวนเพชรยังรักใคร่กันดีอยู่ที่ประจวบคีรีขันธ์นั่น

แต่ทำไมต้องหาเหตุผลกันด้วยนะ ก็ถ้าหล่อนจะตอบว่า หล่อนรักชีวิตโสด เหมือนคนที่รักแมว รักรถ รักความสะอาด หรือคนที่ชื่นชอบอาหารญี่ปุ่น คนที่ชื่นชอบดนตรีคลาสสิก ป๊อป แจซ ไม่ได้หรือไงนะ

(ดวงตะวัน, 2547, น. 23)

...“จอบัตรทุกสองที่นั่งวันนี้แถมฟรีสมุดโน้ตสวยหรู สามที่รับไปเลยครับ พวงกุญแจสุดเก๋ สีที่ถั่วยกาแฟสุดคลาสสิก” เด็กหนุ่มท่องประโยคนั้นรวดเร็วพลาบยื่นสมุดเล่มเล็กมาให้แหวนเพชรที่ขอดู “คุณพี่จอบัตรก็ที่ดีครับ”

“ที่เดียวแถมสมุดโน้ตหรือเปล่า” หญิงสาวพลิกดูปกสมุดเล่มเล็กที่เป็นรูปดาราคณโพรตของหล่อนด้วยความสนใจ

“ไม่แถมครับ ถ้าอยากได้ต้องแลกซื้อร้อยห้าสิบบาทครับ”

“เฮ้ย ยังงี้ก็ไม่ยุติธรรมซี”

“ก็พี่มาคนเดียวซื้อตัวใบเดียวนี่ครับ เอางี้ดีไหม พี่รับคูปองแลกป๊อปคอร์นไปนั่งเคี้ยวแก้เหงาก็ได้นี่ฮะ”

“ฉันไม่ได้เหงา ฉันอยากได้สมุดโน้ต” แหวนเพชรยืนยันเจตนาชัดเจน

“แต่พี่จอบัตรตัวใบเดียวต้องแลกซื้อครับ” เจ้าเด็กหนุ่มยื่นกรานเงื่อนไข

“งั้นฉันไม่ดู”

แหวนเพชรบอกเสียงกร้าวแล้วเดินหัวฟัดหัวเหวี่ยงออกมาจากช่อง ชายตัว ทำไม่โลกนี้ไม่ยุติธรรมสำหรับคนใช้ชีวิตคนเดียวเสียเลย ทำไมถึงได้เอื้อทุกอย่างให้แก่คนมีคู่ เป็นหมู่ เป็นพวก !

(ดวงตะวัน, 2547, น. 31)

จากข้อความ แหวนเพชร เป็นตัวละครที่ชื่นชอบสถานะโสดเพราะทำให้ตนเองมีความสุขแต่สถานะโสดของแหวนเพชรก็ทำให้เธอได้รับความอับศว่าเป็นคนไร้คู่ครอง ผู้เขียนกำหนดให้แหวนเพชร ไม่พอใจที่ตนเองต้องถูกคนในสังคมด้อยค่าว่าเป็นคนไร้คู่และรติรอนสิทธิของเธอ

นอกจากผู้เขียนยังกำหนดให้แหวนเพชรเป็นตัวละครหญิงโสัดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบแล้ว แหวนเพชรยังเป็นตัวละครหญิงที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านบวกว่า ความโสัด คือ อิศระ เห็นได้จากผู้เขียนกำหนดให้แหวนเพชรไม่ต้องการแต่งงานมีครอบครัวเพราะไม่ต้องการมีชีวิตที่วุ่นวายจากการทำหน้าที่ภรรยาและมารดา

...“ป่าแหวน ป่าแหวน มานี้ มานี้หน่อย”

ได้ยินเสียงใส ๆ ร้องเรียก แหวนเพชรหันขวับไปทันที นายปอนั่นเอง แหวนเพชรจำไม่ได้หรอกว่าลูกใครเป็นลูกใครที่ขนมมาเลี้ยงกันย้วยเยี้ยเต็มสำนักงานตามนโยบายแสนดีของบรรณาธิการ

ดู ดูสิ ประชากรออกันโลกขนาดนี้แล้ว ยังมีคนขอบยุให้แต่งงานมีลูกเพื่อการสืบต่อเผ่าพันธุ์มนุษยชาติอีก เฮ้อ จะมีกันไปทำไมเยอะแยะนะ วุ่นวายระจองอแงกันออกอย่างนี้ สาวโสัดบ่นพึมในอกในใจขณะเดินเข้าไปหาเด็กชาย

(ดวงตะวัน, 2547, น. 26)

จะเห็นได้ว่า แหวนเพชร เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบว่า ความโสัดทำให้คนโสัดได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยกำหนดให้แหวนเพชรรู้สึกไม่พอใจที่ถูกคนในสังคมด้อยค่าว่าแหวนเพชรเป็นผู้หญิงที่ไร้คู่ครอง นอกจากนี้ผู้เขียนยังกำหนดให้แหวนเพชรเป็นตัวละครหญิงโสัดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดด้านบวกว่า ความโสัดทำให้ผู้หญิงมีอิสระเห็นได้จากการกำหนดให้แหวนเพชรมีความสุขที่ได้ใช้ชีวิต อิสระไม่ต้องคอยทำงานบ้าน เลี้ยงบุตร และไม่ต้องปรับตัวเพื่อให้คนรักพอใจ

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพจำแลง (2555)** ของ แพรวณัฐ **พริมา** เป็นตัวละครหญิงโสัดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านบวกว่า ความโสัด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกคนรักบังคับและชุดความคิดความโสัดด้านลบว่า ความโสัด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสัดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

พริมาเป็นตัวละครหญิงโสัดที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นคนที่มีความรักที่ล้มเหลวเพราะคนรักของพริมามักจะบังคับพริมาให้ทำตามที่ต้องการทำให้พริมาต้องทุกข์ใจ ดังนั้นเมื่อพริมายุติความสัมพันธ์และกลับมามีสถานะโสัดอีกครั้งทำให้เธอพบว่าสถานะโสัดทำให้ตนเองมีความสุขและไม่ต้องการที่จะกลับไปมีความรักอีก

...คู่แท้ของพริมานะหรือ

ไม่ต้องนึกคิดซ้ำสอง เธอก็รู้ว่าคงไม่มีคนผู้นั้นอยู่บนโลก แต่ผู้ชายเพียงหนึ่งเดียวที่
ให้บทเรียนสำคัญแก่ชีวิตเธอ หญิงสาวก็เต็มกลืนแล้ว

อดีตก็คืออดีต เธอต้องอยู่กับปัจจุบันถึงจะถูก และนั่นก็หมายถึงการมีสติอยู่กับ
ลมหายใจ

(แพรวนัฐ, 2555, น. 7)

จากข้อความ พริมา เป็นตัวละครที่เคยมีความรักที่ทำให้ตนเองมี
ความทุกข์ส่งผลให้พริมาคิดว่าตนเองไม่ต้องการมีความรักอีกเพราะคิดว่าเธอไม่น่าจะพบกับคนที่
สร้างครอบครัวเพื่อจะอยู่ด้วยไปตลอดชีวิต

ต่อมาพริมารู้ว่าตนเองต้องรีบหาคู่เพื่อจะได้ชนะการแข่งขันหาคนรักตาม
สัญญาสลายโสด แต่พริมาก็ตระหนักได้ว่า ความโสดเป็นสถานะที่ทำให้เธอไม่ต้องกลับไปเป็นทุกข์
เพราะความรัก พริมาจึงตัดสินใจที่จะไม่หาคนรักตามกติกาในสัญญาสลายโสด

...ไม่มีวันไหนที่พริมาลืมสัญญากำจัดความโสดไปได้จริง ๆ แม้เธอจะเพียรสั่งตนเอง
ไม่ให้คิดถึงมันก็ตาม

ไม่ใช่ว่าพริมาไม่กลัวคำสาบานหอรกนะ แรก ๆ หญิงสาวก็กังวลไม่ต่างจากเพื่อน
ร่วมขบวนการอีกเจ็ดคน แต่หลังจากไตร่ตรองอยู่หลายตลบ พริมาก็สรุปว่า เธอไม่อาจฝืนใจ
หาแฟนเพียงเพื่อลบล้างคำสาบานเพราะตลอดเวลาที่เคยมีคนรัก ชีวิตก็ไม่ต่างจากตกนรก
แล้วเธอจะกลับไปอยู่ในห้วงทุกข์อีกทำไม

(แพรวนัฐ, 2555, น. 15)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า พริมา มีความมุ่งมั่นว่าจะอยู่เป็นโสดเพราะ
ความโสดทำให้เธอมีความสุขไม่ต้องทุกข์ใจเหมือนตอนที่มีความรัก จะเห็นได้ว่าพริมาเป็นตัวละครที่
ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิง
ปลอดภัยจากความทุกข์ที่เกิดจากความรัก ส่วนการนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบพริมาเป็น
ตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้
คนโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นคนที่ไร้คู่ครอง

นอกจากนี้ผู้เขียนกำหนดให้พริมาเป็นตัวละครที่มีความสามารถ
แต่เนื่องจากพริมาทำงานในบริษัทหาคู่ แต่กลับยังไม่มีคนรัก พริมาจึงต้องถูกพริมาเจ้าของบริษัท
ด้อยค่าว่าพริมาเป็นผู้ที่หาคู่ครองไม่ได้

...เสียงระบายนความอัดอั้นถึงชีวิตรักแสนบัดซบของเพื่อนร่วมงานคน อื่น ๆ ดำเนินต่อไป สลับกับก่นด่าเจ้านายจอมโหดที่ปรามาสพวกเธอทั้งหมดว่าบกพร่องต่อการทำงานในฐานะภรรยาที่จับคู่เพียงเพราะไม่มีแฟน ซ้ำยังปราศจากเสน่ห์ ไร้น้ำยา สมควรไปโกนหัวบวชชี โดยเฉพาะพริมาที่เรียนจบปริญญาตรีด้านจิตวิทยากับปริญญาโททางการตลาด แต่กลับไม่รู้เลยว่าผู้ชายต้องการอะไร

(แพรวณัฐ, 2555, น. 9)

จากข้อความผู้เขียนกำหนดให้พริมาถูกกิมนำเรื่องสถานะโสดมาทำให้เธอได้รับความอับอายว่าเธอเป็นผู้หญิงที่ต้องเป็นโสดเพราะเป็นคนที่ทำคู่ครองไม่ได้เพราะไม่มีเสน่ห์ที่จะเรียนรู้ว่าผู้ชายต้องการอะไรทำให้ไม่มีผู้ชายมาสนใจ พริมาจึงต้องได้รับความอับอายเพราะถูกกิมดูถูกว่าไม่เข้าใจความต้องการของผู้ชายทั้งที่พริมาศึกษาทางด้านจิตวิทยา

จะเห็นได้ว่า พริมา เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดด้านบวกว่าความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้หญิงด้วยการนำเสนอให้พริมาเป็นตัวละครที่เห็นข้อดีของการเป็นโสดที่ไม่ต้องถูกคนรักคอยบงการชีวิต ส่วนชุดความคิดด้านลบผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอับอายเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่

ในนวนิยายเรื่อง **กามเทพปราบมาร (2555)** ของ ณาธา วราลี เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกคนรักบังคับและชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับอายที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง วราลี เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้มีประสบการณ์ความรักที่ผิดหวังเมื่อตอนเรียนมัธยมปลาย โดยที่ก้องภพรุ่นพี่ที่วราลีแอบชอบแก้มกับวราลีเพื่อให้ผู้หญิงที่ตนเองชอบมาสนใจทำให้วราลีต้องผิดหวังที่ถูกหลอกใช้จนทำให้เธอไม่ต้องการมีความรักอีกเพราะระแวงว่าจะพบกับคนที่ไม่จริงใจเหมือนก้องภพ

...วราลียอยากจะลุกขึ้นกรี๊ดร้องให้สมกับความเจ็บปวด สมกับที่ถูกหลอกมานานที่ก้องภพเห็นหัวใจของเธอเป็นแค่ของเล่น เป็นแค่ตัวสำรองตลอดมา และเพิ่งกระจ่างแจ้งในวันนี้เองซึ่งเธอก็ต้องขอบคุณเพื่อนผู้นี้มากจริง ๆ ที่ช่วยทำตัวเหมือนน้ำยาล้างตาให้เธอมองเห็นทุกอย่างชัดเจน

จบกันที่ความหกลองจบกันที่วันวาเลนไทน์ นับแต่นี้ไปมันก็เป็นแค่วันธรรมดา วันหนึ่งสำหรับเธอเท่านั้น จะไม่มีความพิเศษใด ๆ อีกแล้ว และเธอจะไม่วันส่งดอกไม้ให้ใครหรือลงทุนทำอะไรให้ใครอีกเจ็บครั้งเดียวก็เกินพอแล้ว

(ณารา, 2555, น. 25)

จากข้อความวราลีเป็นตัวละครที่เคยเสียใจเพราะถูกก้องภพรุ่นพี่ที่เธอชอบแกล้งทำเป็นรักเพราะเขาต้องการให้ผู้หญิงที่เขาสนใจหึงหวง ประสบการณ์ของความเจ็บปวดที่ผิดหวังจากการถูกหลอกทำให้ วราลีตั้งใจว่าจะไม่รักใคร่อีกซึ่งประสบการณ์นี้ทำให้วราลีคิดว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้เธอมีความสุขเพราะทำให้เธอปลอดภัยจากการถูกผู้ชายหลอกว่ารักเธอ

...ความเจ็บปวดและความอับอายในครั้งนั้นทำให้เธอเช็ดกับเรื่องความรัก เวลาคิดจะคบใครจะต้องคิดทบทวนครั้งแล้วครั้งเล่าบวกลบคูณหารและค้นหาประวัติของเขาอย่างละเอียดเสียก่อน แต่กว่าเธอจะมั่นใจผู้ชายคนนั้นก็จากไปเสียแล้วเพราะทนรอเธอไม่ไหว

กระนั้นเธอก็ไม่เดือดร้อนเพราะมีความสุขกับชีวิตโสดดี และคิดว่าจะอยู่เป็นโสดเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ คิดว่าถ้าวันหนึ่งมีโอกาสเจอเนื้อคู่ก็คงจะได้แต่งงานเอง ถ้าไม่มีก็จะอยู่เป็นเพื่อนพริมาเข้าวัดเข้าวาอย่ามัววุ่น

(ณารา, 2555, น. 89)

จะเห็นได้ว่า วราลี เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนกำหนดให้ไม่ต้องการมีคนรักเพราะความรักทำให้ผู้หญิงถูกหลอก ดังนั้น วราลี จึงเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัย แต่เนื่องจาก วราลีชอบความโสด ซึ่งการเป็นโสดทำให้วราลีถูกกิมตำหนิว่าหาแฟนได้

...“คุณลีลา” กิมย้า วราลีได้แต่กัดฟันกรอด บันทึกลงความแค้นลงไปในบัญชีดำในใจอีกครั้ง “คุณพริมา คุณเกด คุณพรวด์ คุณหอม คุณมิม คุณออย และคุณหนูษา ผมอยากรู้จริง ๆ ว่า พวกคุณนี่มันไร้เสน่ห์ที่มัดใจชายหรือใจ ถึงได้อยู่เป็นโสดกันหมดแบบนี้ เวลาถูกคำถามจะเอาอะไรไปตอบพวกเขาได้ เมื่อพวกคุณยังไม่มีแฟน พวกเขาจะคาดหวังอะไรจากบริการของเราได้ แล้วคุณลิเนี่ย วันวาเลนไทน์ทั้งที ไม่มีใครส่งดอกไม้มาให้ ไม่มีใครไปออกเดทกับเขาสักคน”

“อ้อ !! ช่างแทงใจดำจริง ๆ วราลีทำหน้าที่ราวกับกลืนยาขมเข้าไปทั้งหม้อ คนอื่นก็ คงจะรู้สึกเหมือนถูกกรอกยาขมเหมือนกันเพราะได้แต่มองหน้ากันเฉย ๆ และนี่ถ้า มิลินไม่บอกว่าเซ็กซ์พร้อมจะโอนเข้าบัญชีแล้วละก็ วราลีจะขอลาออกตอนนี้ให้รู้แล้วรู้รอด หลังจากถูกด่าแบบนี้มาสี่ปีเต็ม”

(ณารา, 2555, น. 11)

จากข้อความจะเห็นว่า วราลี ได้รับความอับยศเพราะถูกภีมด้อยค่าว่า พวกเธอเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถหาคู่ได้ ทั้งนี้เพราะวราลียังไม่ต้องการมีคู่รักเพราะต้องการหลีกเลี่ยง เพราะกลัวจะถูกหลอกเพราะความรัก จึงกล่าวได้ว่า วราลี เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบ สร้างชุดความคิดความโสดทั้งด้านบวกและด้านลบ

จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิง โสดที่เป็นตัวละครหลักพบว่า ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักถูกใช้เพื่อประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดประกอบด้วย ชุดความคิดความโสดด้านลบ ชุดความคิดความโสดด้านบวก และพบว่า ปรากฏตัวละครหญิงโสดที่เป็น ตัวละครหลักตัวเดียวกันที่ประกอบสร้างทั้งชุดความคิดความโสดทั้ง ด้านลบและด้านบวก ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักถูกใช้ประกอบสร้างชุด ความคิดความโสดด้านลบมากที่สุดโดยปรากฏในนวนิยาย 17 เรื่อง โดยพบว่า ผู้เขียนประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกเหงา เพราะต้องการคนดูแล และต้องการทำหน้าที่มารดา และชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นบุคคลที่ไม่มีความสามารถในการหาคู่ครอง

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็น ตัวละครหลักปรากฏในนวนิยายจำนวน 4 เรื่อง พบว่า ผู้เขียนใช้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละคร หลัก ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงโสดมีอิสระ ในการชีวิตโดยไม่ต้องมีภาระการเป็นภรรยาและมารดา และ ความโสด คือ ความปลอดภัยทำให้ ผู้หญิงไม่ต้องถูกคนรักทำร้ายร่างกายหรือติดโรคทางเพศสัมพันธ์ทั้งนี้พบว่า ตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียน ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัย ผู้เขียนจะ กำหนดให้เป็นตัวละครหญิงที่มีประสบการณ์ความรักที่ไม่ดีเป็นสาเหตุให้ตัวละครต้องการเป็นโสด เพราะไม่ต้องการพบกับความทุกข์ที่เกิดจากความรัก

ในขณะที่ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ถูกใช้ประกอบสร้างทั้ง ชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกซึ่งปรากฏในนวนิยาย จำนวน 4 เรื่อง พบว่า ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักจะเป็นตัวละครที่ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสด ด้านลบว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ และประกอบสร้างชุด

ความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ปลอดภัยของผู้หญิง โดยผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดทั้งด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกเป็นตัวละครหญิงโสดที่ตัดสินใจเป็นโสดเพราะเคยมีประสบการณ์ความรักที่ทำให้เกิดความทุกข์ หรือเป็นตัวละครหญิงโสดที่ไม่เคยมีความรักและไม่ต้องการมีคู่ครอง เพราะต้องการเป็นโสด เมื่อตัวละครหญิงโสดเหล่านี้ตัดสินใจที่จะเป็นโสดทำให้คนรอบข้างที่ไม่เข้าใจคิดว่าเป็นเรื่องผิดปกติที่ตัวละครหญิงเหล่านี้เป็นโสด ตัวละครหญิงโสดเหล่านี้จึงต้องรู้สึกอับอายเพราะถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่มีข้อบกพร่องทำให้ไม่มีผู้ชายต้องการไปเป็นคู่ครอง ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุด ทั้งนี้จะสอดคล้องกับสภาพสังคมที่ให้ความสำคัญสถานะการมีครอบครัวของผู้หญิง ดังนั้นจึงปรากฏการใช้ผู้หญิงที่เป็นโสดเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยายไทยมากที่สุด

1.1.2 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรอง

การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรอง คือ การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิงที่เขียนกำหนดให้มีบทบาทรองในนวนิยาย จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครโสดที่เป็นตัวละครรอง ปรากฏในนวนิยายจำนวน 12 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) สี่ไม้คาน (2541) โสดสโมสร (2544) แหวนดอกไม้ (2547) สวย เร็ด เชิด โสด (2551) กามเทพรรษา (2555) กามเทพออกศึก (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพซ้อนกล (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555) ทั้งนี้พบว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวก ดังนี้

1) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรอง ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ กว่าจะลงจากคาน (2531) สวย เร็ด เชิด โสด (2551) กามเทพรรษา (2555) กามเทพออกศึก (2555) กามเทพออนไลน์ (2555) ลูบคมกามเทพ (2555) กามเทพจำแลง (2555) กามเทพปราบมาร (2555)

ในนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน (2531) ของ กรุง ญ ฉัตร **ประกายรัศมี** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับอายที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีความอับลักษณ์ **ประกายรัศมี** เป็นตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นผู้หญิงที่เธียรदनัยไปพบเพื่อทำความรู้จักตามที่นางนุชมารดาเลี้ยงของเธียรदनัยต้องการให้ทั้งสองคนได้สานสัมพันธ์กัน **ประกายรัศมี** เป็นผู้หญิงที่มั่นใจในตนเอง แต่เธียรदनัยกลับคิดว่าที่ประกายรัศมียังมีสถานะโสดเพราะเธอมีรูปร่างและนิสัยที่ไม่ดึงดูดความสนใจ

...“มีเพื่อน ๆ คนรู้จักดีนั้นคะ ชอบถามอยู่เรื่อยว่า เมื่อใดจะมีข่าววิวาท์เสียที อพิโล ! ผู้ชายสมัยนี้นะคะ มีสักกี่คนเขียวที่มีชาติสกุล ฐานะเท่าเทียมกับฉัน ที่ต่ำกว่าไม่กล้า แฝงอิจฉาหรือคะ เพื่อน ๆ ไม่เข้าใจ หาวาดันจู้จี้เลือกมาก แต่ถ้าเรามีโอกาสเลือกก็น่าจะ เลือกนะคะ คุณนัยว่าจริงไหมคะ”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 5)

จากข้อความจะเห็นว่า ประกายรัศมี เป็นผู้หญิงที่มั่นใจว่าตนเองมี ครอบครัวที่มีฐานะที่ดีในสังคม และคิดว่าไม่ใช่เรื่องแปลกที่ตนเองยังเป็นโสดเพราะเธอต้องการเลือก ผู้ชายที่มีฐานะดีที่เหมาะสมกับตนเอง

...“คืนทราบหรือคะคะ ความสวยของฉันอาจจะไม่เข้าขั้นนางงาม แต่มันสมอง ความรู้ ฐานะชาติตระกูลนี่สิคะ หาไม่่ง่ายเลย ขึ้นยอมสละโสดอย่างง่าย ๆ ผู้ชายที่ฉันเลือก ก็ได้ฮือฮาแน่ จริงไหมคะ”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 6)

จากข้อความประกายรัศมีมั่นใจว่าแม้ตนเองจะไม่ใช่ผู้หญิงที่สวยงามแต่เธอมีสติปัญญาและมีครอบครัวที่เป็นที่รู้จักดังนั้นเธอจึงคิดว่าไม่ใช่เรื่องผิดปกติหากเธอยังมี สถานะโสดเพราะต้องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสมกับเธอมากที่สุด

...“อย่างคุณเจียรदनัยเนี่ย ทำไมไม่หารธุรกิจของตัวเองทำละคะ น่าจะมีหัว ไปอยู่ เมืองนอกตั้งหลายปีติดัก ดันคนไม่ชอบทำงานให้ใครหรือคะ เป็นข้าเขาอึดอัดใจ นี่มีมาก็ ว่าจะเปิดร้านประเภทกีฟซื้อไปให้ทำ จะสั่งของมาจากนอก คนเข้าร้านจะได้ไม่ผิดหวัง ประเภทสบู่ น้ำหอม”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 7)

ประกายรัศมีมั่นใจว่าตนเองมีทัศนคติการค้าขายที่ดี เธอคิดว่าตนเอง สามารถประกอบธุรกิจของตนเองได้โดยไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร จะเห็นได้ว่า ประกายรัศมี เป็นตัวละคร หญิงโสดที่ไม่คิดว่าการเป็นโสดของตนเองเป็นเรื่องผิดปกติ ประกายรัศมีจะหาเหตุผลเพื่อบอกกับ เจียรदनัยว่าที่เธอยังมีสถานะโสดเพราะเธอเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบดังนั้นต้องเลือกคู่ครองที่ดีที่สุด ซึ่งลักษณะนิสัยดังกล่าวทำให้เจียรदनัย ประเมินประกายรัศมีว่าเธอเป็นผู้หญิงที่มีความอับลักษณ์ทาง รูปร่างหน้าตาและนิสัยจึงทำให้เป็นโสด

...เขาหายสงสัยแล้วละ เหตุใดหล่อนจึงไปค้างเติ่งบนคานอยู่เช่นนั้น แม้ว่าจะมีศักดิ์สกุลสูงและนามสกุลใหญ่โตชนิดที่ใคร ๆ ได้ยินมักร้องอ้อถึงความยิ่งใหญ่ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าทำให้ผู้ชายชอบหล่อนได้ ไม่มีผู้ชายคนไหนอยากพาตนเองโจนลงนรกเพราะได้ภรรยาเป็นผู้นำเจ้าก็เจ้าการและจุ่นจ้านหรือก การได้หล่อนเป็นเมียหมายความว่าจะได้แม่อีกโสดหนึ่งด้วย

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 5-6)

จากข้อความ ประกายรัศมี ถูกเจียรदनัยด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยที่ไม่น่าสนใจเพราะเป็นผู้หญิงที่ชอบออกคำสั่งตั้งนั้นสถานะโสดของประกายรัศมีคือการยืนยันความคิดของเจียรदनัยว่าเขาประเมินประกายรัศมีว่าเป็นผู้หญิงที่มีความอปลักษณ์จึงเป็นการประเมินที่ถูกต้อง

...ร่า ๆ อยากจะตอบไปว่า

โธ้ย ! ไม่จริงครับ คุณหาความสุขไม่ได้เลย น่าเบื่อเหมือนยารุ ตลอดเวลาที่คุณพูดผมเบื่อฉิบหาย เหมือนนางแก้วหน้าม้า แล้วขอโทษเหอะ ผู้ชายคนไหนเลือกคุณมาทำเมียช่วยเจ็ดชาติ ตายไปไม่เขาผูกคอเกิด กลัวเกิดแล้วต้องมาร่วมชาติกับคุณอีก

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 7)

จากข้อความ ประกายรัศมี ถูกเจียรदनัยทำให้ได้รับความอภัยศด้วยการประเมินว่าเธอคือผู้หญิงที่มีรูปร่างและนิสัยที่ไม่มีผู้ชายคนไหนอยากได้เป็นคู่ครอง ดังนั้นสถานะโสดของประกายรัศมีจึงเป็นเครื่องยืนยันว่าประกายรัศมีเหมาะที่จะอยู่คนเดียว

จะเห็นได้ว่า ประกายรัศมี เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้ผู้หญิงถูกด้อยค่าว่ามีความอปลักษณ์

ในนวนิยายเรื่อง **สวย เร็ด เชิด โสด (2551)** ของ โสภี พรพรรณราย **จันทรา** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ผู้เขียนกำหนดให้ จันทราเป็นผู้หญิงโสดที่ไม่เคยมีคู่รักทั้งที่อายุ 45 ปีแล้ว และบางครั้งจันทราจะรู้สึกเหงาเพราะต้องดูแลพรพรรณพี่สาวที่ป่วย

...จันทราอยู่บ้านค่อนข้างเหงา เป็นสาวใหญ่โสด ดูแลพี่สาวที่ป่วยแทบจะไม่ได้
ออกไปไหนเลย

ไม่มีสังคม โลกของจันทราแคบมาก

ในบ้านหลังใหญ่คนที่พอจะพูดได้ก็คืออมรซึ่งอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน

ขวัญอุมา วรวิทย์และยลดาที่เป็นรุ่นหลาน

จันทราเหงาจนอธิบายไม่ถูก สาวใหญ่ที่ไม่ได้แต่งงานแถมต้องดูแลพี่สาว ถึงจะรัก
พี่สาวแค่ไหนก็ตามยอมมีวันเบื่อ

(โสภี พรรณราย, 2551, น. 117)

จากข้อความจะเห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ จันทรา เป็นผู้หญิงโสดที่ไม่ค่อย
ได้ออกไปเรียนรู้สังคมภายนอกทำให้จันทราเป็นสาวโสดที่มีประสบการณ์ในสังคมน้อยทำให้ตาม
ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไม่ทัน และจันทรายังมีความรู้สึกเหงาเพราะไม่ค่อยมีใครให้คุยด้วย
มากนัก

...จันทราไม่เคยมีความรักมาก่อน ไม่เคยคบกับชายใด ไม่มีสังคม จันทราแม้แต่พี่สาว
เพราะพ่อแม่ตายตั้งแต่ยังเด็ก คุณพรพรรณจึงทำหน้าที่เลี้ยงจันทรามานับแต่นั้น
เมื่อพรพรรณแต่งงาน จันทราก็ตามมาอยู่ด้วย

อยู่กับพี่สาวไม่ต้องดิ้นรน พี่เอกพี่เขยก็แสนดี รักหล่อนราวกับเป็นน้องแท้ ๆ ชีวิต
จึงมีแต่คนในครอบครัว

(โสภี พรรณราย, 2551, น. 163)

จากข้อความ จันทรา เป็นผู้หญิงโสดที่ไม่เคยมีความรักและไม่เคยต้อง
แก้ปัญหาชีวิตใด ๆ เพราะอยู่ท่ามกลางคนที่ดูแล จันทราจึงอยู่ท่ามกลางความรักของคนในครอบครัว
จะเห็นได้ว่า จันทรา เป็น ตัวละครหญิงโสดที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นคนที่ไม่เคยผ่านความยากลำบาก
ทำให้ไม่เคยแก้ปัญหาชีวิต แต่สิ่งหนึ่งที่จันทรารู้สึกโหยหาคือการต้องการผู้ที่มาคลายความเหงา
ซึ่งพฤติกรรมของ จันทรา ทำให้ วรวิทย์สร้างความอภัยให้จันทราด้วยการด้อยค่าว่าจันทราเป็น
ผู้หญิงโสดที่ไม่เคยมีคู่ครอง ดังนั้นจันทราจะต้องเหงาและหลงรักคนที่เข้ามาใกล้ชิดด้วยได้ง่าย

...แผนการของวรวิทย์ ให้บิดาตีสนิทกับจันทราอย่างซู้สาว

แผนความรักหลอกหล่อหัวใจจันทรา ขณะใจจันทราก่อนได้เป็นพวกเมื่อไหร่ก็ง่าย
แล้วจะได้ให้จันทราเป็นผู้จัดการโอรสของคุณพรพรรณมาให้ตน

วรวิทย์เป็นหนุ่มเจ้าชู้ ความเจ้าชู้ของเขาทำให้ผู้หญิงแทบจะตบกันตาย จีบใครเป็น สำเร็จไปหมด ปากหวาน ใจกว้าง ที่สำคัญอ่านผู้หญิงออก อ่านออกกว่าหน้าจันทรากำลัง เหนงาเป็นสาวใหญ่ โสดสวย หัวใจเหงา บิดาก็เป็นพ่อม่าย ง่ายเลย ถ้าบิดาจะตีสนิทกับ จันทราแบบชู้สาว ไม่ได้เล่นไสยศาสตร์ ไม่ได้เล่นวิชา ไม่มีหลักการอะไร ทำแบบ ง่าย ๆ หลอกผู้หญิง ความรักจะทำให้ผู้หญิงยอมทุกอย่าง

(โสภี พรรณราย, 2551, น. 166)

จากข้อความ จันทรา ถูกวรวิทย์ประเมินว่าจันทราเป็นสาวโสดที่ไว้ใจ เพราะไม่เคยถูกผู้ชายเลือกไปเป็นคู่อีก ดังนั้นวรวิทย์จึงทำให้จันทราได้รับความอับยศด้วยการด้อยค่า ว่าจันทราเป็นผู้หญิงโสดที่ใจง่ายเพราะไม่เคยมีคู่อีกมาก่อน ดังนั้นวรวิทย์จึงให้อมรมบิดาของตนเอง หลอกจันทราให้หลงรัก จะเห็นได้ว่า จันทรา เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนนำมา ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่า ว่าเป็นผู้ที่ไร้คู่ครอง

ในนวนิยายชุด คิวบิตบริษัทรักอูตุลุด ที่ประกอบด้วยนวนิยาย เรื่อง กามเทพรรษา กามเทพปราบมาร กามเทพออนไลน์ ลูกคมกามเทพ กามเทพจำแลง และกามเทพปราบมาร **อังกาบ** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าอับลักษณะ เรื่อง **ลูกคมกามเทพ (2555)** ของ Shayna อังกาบเป็น ตัวละครที่มีการศึกษาและทำงานเป็นนักเขียนของ นิตยสารที่มีชื่อเสียง แต่เนื่องจากอังกาบยังเป็นโสดและเป็นลูกค้าของบริษัทจัดหาคู่วิวคิตซ์ ทำให้ถูก พนักงานบริษัททำให้อังกาบได้รับความอับยศด้วยการด้อยค่าอังกาบว่าสถานะโสดเป็นสิ่งที่ยืนยันว่า อังกาบเป็นผู้หญิงที่มีความอับลักษณะทั้งร่างกายและนิสัย

...“สวีสวีคะฉันทันชื่อแองจี้เป็นคอลัมนิสต์ของนิตยสาร ฟิงก์เลดี้ ยินดีที่ได้รู้จักทุกคน นะคะ” แองจี้ก้าวออกไปแนะนำตัวเป็นคนสุดท้ายด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม แม้จะแอบไม่พอใจ สายตาหลายคู่ที่มองเธอราวกับจะบอกเธอว่า เธอไม่สวย หุ่นไม่ดี ไม่ควรมีโอกาสมาเสนอ หน้ามาร่วมงานนี้ แต่คนเต็มไปด้วยความมั่นใจอย่างเธอก็เซิดหน้า มองตอบด้วยหางตา

ความโกรธกรุ่นถูกเก็บไว้ในสีหน้าราบเรียบ ทว่าในใจดำมืดเสียดเสียยการะเถิด เพราะว่าการกามเทพสาวอาจวางแผนกับบรรดาผองเพื่อนที่เธอเคยมีปัญหาด้วย แล้วจงใจเชิญ มาเพื่อให้อับอายขายหน้า

(Shayna, 2555, น. 100)

จากข้อความ อังกาบ เป็นผู้หญิงที่มั่นใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง ถึงแม้บุคคลอื่นจะมองว่าเธอมีรูปร่างที่ไม่น่าสนใจ แต่ก็ไม่ได้ทำให้อังกาบรู้สึกว่ารูปร่างของตนเองเป็นปมด้อยที่ทำให้เธอไม่มีความมั่นใจที่จะใช้ชีวิต เมื่ออังกาบต้องแนะนำตนเองให้สมาชิกที่มาร่วมงาน จัดหาคู่ของบริษัท คิวปิตฮัต อังกาบก็แนะนำตนเองด้วยความมั่นใจว่าตนเองมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหาคู่ แต่เนื่องจากสมาชิกคนอื่นเห็นว่าอังกาบยังเป็นโสดสถานะโสดของอังกาบ จึงทำให้อังกาบได้รับความอับยศเพราะสมาชิกที่มาร่วมงานต่างด้อยค่าว่าอังกาบเป็นคนที่มีความอับลักษณะจึงเหมาะสมที่จะมีสถานะโสดต่อไป

...“ออยว่าหลัก ๆ ก็คงมาจากเพราะยายปลวกโกรธที่มางานหาคู่ก็ครั้งก็ยั้งหาแพน ไม่ได้นั่นแหละ บวกกับมาเจอกรณีแพ้เครื่องสำอางตอนยายหอมแต่งหน้าให้ก็เลยยิ่งโกรธ หัวฟัดหัวเหวี่ยง พอข้าวนี้ออกมา มันก็เลยถือโอกาสชดุดมมาทีเดียวนั่นแหละ” ..

“ไม่สวยสะดุดตานะพอให้อภัยนะออย แต่ไอ้ประเภทหน้าไม่สวย แถมยังนิสัยห่วยแตก ผู้ชายที่ไหนก็คงสวมวิญญาณเสือเผ่นเปิบแนบกันหมด”

(Shayna, 2555, น. 21)

จากข้อความจะเห็นว่า อังกาบ ถูกพนักงานของบริษัทจัดหาคู่คิวปิตฮัต นำมาพูดลับหลังจนทำให้ได้รับความอับยศด้วยการด้อยค่าว่าอังกาบต้องมีสถานะโสดเพราะมีใบหน้าที่ไม่เป็นที่สะดุดตาและเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยที่ไม่เหมาะสม จะเห็นได้ว่า อังกาบ เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่ามีความอับลักษณะ

2) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครหญิงที่เป็นตัวละครรอง ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **สีไม้คาน (2541) โสดสโมสร (2544)**

ในนวนิยายเรื่อง **สีไม้คาน (2541)** ของ สีสวัสดิ์ ผกา เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่จะทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกสามีใช้ความรุนแรง ผกาเป็นหนึ่งในหลานสาวของยายประกอบที่เห็นด้วยกับแนวคิดของผู้เป็นยายที่ต้องการให้หลานสาวทั้งสี่คนมีสถานะโสดจะได้ไม่ต้องพบกับปัญหาความขัดแย้งในการมีครอบครัวเหมือนกับช่อนกลิ่นหลานสาวอีกคนของยายประกอบที่มักจะมีปัญหาขัดแย้งกับสามีและมักจะถูกสามี ทำร้าย

...“อย่างพี่ผกาแหละ”

“เอ๊ะ” พี่สาวหน้าคั่ว

“จริง” มันเดินวางจานคะน้าที่ผัดเสร็จแล้ว

“ถ้าปีนี้ไม่หาเนื้อคู่ให้เจอนะ ปีหน้าก็ไม่ต้องแต่งแล้วละ”

“ฉันไม่อยากพูดกับเธอ”

“อ้าว พูดเรื่องนี้ทำไมไม่อยากพูดกันทุกที”

ผกาชี้หน้าน้องสาวคนเล็ก

“ไปพูดกับยายไป ฉันจะอยู่อย่างนี้แหละ จะทำไม มันไปเกี่ยวอะไรกับตัวด้วยล่ะ การที่ฉันไม่อยากแต่งงานก็เพราะกลัวจะเป็นอย่างคุณนี่ไง ที่ยายบอกนะเป็นเรื่องจริงทุกอย่างเลยนะ แล้วถ้าพวกเธอคิดจะมีเรือนออกไปล่ะก็ จะต้องผิตหวัง แล้วที่แน่ ๆ ก็ต้องไปถามยายก่อนว่ายายจะยอมไหม”

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 74)

จากข้อความ ผกา เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้มีความคิดว่าการเป็นโสดจะทำให้ตนเองไม่ต้องถูกสามีทำร้าย จะเห็นได้ว่า ผกา มั่นใจว่าสถานะโสดจะทำให้ตนเองปลอดภัย ดังนั้นแม้แก้วจะพยายามพูดว่า ผกา อายุมากแล้วหากยังไม่แต่งงานก็อาจจะต้องเป็นโสดตลอดไป ผกาก็ไม่สนใจคำเตือนของแก้วเพราะเห็นว่าการอยู่เป็นโสดทำให้ตนเองปลอดภัย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผกา เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544)** ของ ว. วินิจฉัยกุล **วิวทอง** เป็นตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้หญิง วิวทองเป็นผู้หญิงที่สามารถประกอบอาชีพหารายได้ด้วยตนเอง ดังนั้นวิวทองจึงคิดว่าเธอสามารถดูแลตนเองได้เพราะฉะนั้นการแต่งงานอาจทำให้เธอต้องเสี่ยงกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากสามี เธอจึงคิดว่าการอยู่เป็นโสดจะทำให้ตนเองปลอดภัย

...ที่วิวทองเป็นเพื่อนรุ่นน้องเข้าร่วมโรงเรียนเดียวกับคุณชื่นชอบ ไปเวียนว่ายอยู่ในยุทธจักรหนังสือมาหลายปี มาเริ่มบุกเบิกหนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ในฐานะ บ.ก. คนแรกและคนเดียว

“พูดเท่า” เธอชูนิ้วโป้งให้ข้าวฟ่าง “พี่คนนึงละขอแต่งกับความโสดดีกว่าจะต้องเอาชีวิตไปผูกกับผู้ชายห่วย ๆ สักคน พี่ทนไม่ได้ที่เราจะต้องเป็นฝ่ายทน ทนให้มันไปอาบอบนวด ทนให้มันมีเมียบ่อย ทนให้อยู่ในบ้านแต่ไม่จ่ายอะไรซักอย่าง แม้แต่ค่าตัวเรา ใครจะหาว่าฉันขึ้นคานฉันไม่สนอยู่บนคานมันสบายกว่าอยู่บนดินก็พอ”

(โสดสโมสร, 2559, น. 322-323)

จากข้อความ วิวทอง เป็นผู้หญิงต้องการอยู่เป็นโสดเพราะเห็นว่าการโสดทำให้ตนเองปลอดภัยจากปัญหาที่อาจจะเกิดจากการมีสามี ดังนั้นวิวทองจึงไม่สนใจหากจะมีใครมากล่าวว่าเธอเป็นผู้หญิงที่หาคู่ไม่ได้เพราะวิวทองคิดแล้วว่าการมีสถานะโสดคือความปลอดภัยในชีวิตของเธอ

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองพบว่า ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองใช้เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวก ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุดโดยปรากฏในนวนิยาย จำนวน 8 เรื่อง ประกอบด้วย ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าอัปลักษณ์ และถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ส่วนการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองปรากฏในนวนิยาย จำนวน 2 เรื่อง ประกอบด้วย ความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้หญิงที่ทำให้ผู้หญิงไม่ต้องถูกสามีใช้ความรุนแรงหรือเอาเปรียบ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองผู้เขียนจะไม่ได้กำหนดให้มีความสำคัญในการดำเนินเหตุการณ์ในโครงเรื่องเพียงแต่เป็นส่วนที่ผู้เขียนใช้เสนอชุดความคิดความโสดเท่านั้น

จากการศึกษาการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดจากตัวละครหญิงโสด ผลการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักและตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรอง โดยผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักมากที่สุด ส่วนตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองพบว่าผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุดเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ตัวละครหญิงโสดเพื่อแสดงชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุดเพื่อต้องการประกอบสร้างความหมายของความโสดว่า สถานะโสดคือ สถานะที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงต้องได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าจากสังคมที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ นอกจากนี้ความโสดยังทำให้ผู้หญิงต้องทุกข์ใจที่ตนเองจะต้องอยู่เพียงลำพัง ส่วนการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครหญิงโสดพบไม่มากโดยพบว่าผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักโดยนำเสนอให้เห็นว่าตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักตั้งใจที่จะมีสถานะโสดเพราะคิดว่าความโสดจะทำให้ตนเองปลอดภัยจากการถูกสามีใช้ความรุนแรงและทำให้ตนเองมีอิสระในการใช้ชีวิตแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอว่าผู้หญิงสามารถใช้ชีวิตด้วยศักยภาพของตนเองได้และผู้หญิงสามารถเลือกใช้ชีวิตโสดเพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากการถูกคู่ครองทำร้ายและไม่จำเป็นจะต้องอดทนหากถูกคู่ครองทำร้ายร่างกายและจิตใจ

1.2 การประกอบสร้างความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสด

จากการศึกษาการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสด พบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครชายโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกและชุดความคิดความโสดด้านลบ 2 ลักษณะ ได้แก่ การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลัก และการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรอง

1.2.1 การประกอบสร้างความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลัก

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลัก คือ การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายที่ผู้เขียนกำหนดให้มีบทบาทเป็นตัวละครหลักที่มีหน้าที่ในการดำเนินเหตุการณ์ในนวนิยาย จากการศึกษาพบว่าการประกอบสร้างความคิดความโสดผ่าน ตัวละครชายที่เป็นตัวละครหลักปรากฏในนวนิยายจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ **กิจกรรมชายโสด (2516) แหวนดอกไม้ (2547) หม่อมโสดในฝัน (2547) บันทึกรักหม่อมไม่ยอมโสด (2553) ดาวเกี่ยวเดือน (2555) กามเทพซ้อนกล (2555) ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)** ทั้งนี้พบว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครชายโสด ที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบชุดความคิดความโสดด้านบวก และยังพบตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนกำหนดให้ประกอบสร้างทั้งชุดความคิดความโสดด้านลบ และชุดความคิดความโสดด้านบวกภายในตัวละครเดียวกัน

1) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละครชายที่เป็นตัวละครหลัก ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ **หม่อมโสดในฝัน (2549) บันทึกรักหม่อมไม่ยอมโสด (2553) ดาวเกี่ยวเดือน (2555) ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)**

ในนวนิยายเรื่อง **หม่อมโสดในฝัน (2549)** ของ Katensnk กบ เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด โดย กบ เป็นตัวละครที่มีพฤติกรรมชายรักชาย เขาเพิ่งยุติความสัมพันธ์กับชายหนุ่มคนรักทำให้เขารู้สึกเหงาเนื่องจากต้องกลับมาใช้ชีวิตโสดอีกครั้ง

...คืนนี้ผมเลือกที่จะมานั่งในร้านกาแฟเพราะเมื่อวานผมไปดื่มกินในผับมาแล้ว
เลยรู้สึกเบื่อที่จะไปอีก การไปผับคนเดียวมันอาจจะเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับหนุ่ม ๆ แต่ผม
กลับรู้สึกเหงาอย่างบอกไม่ถูก

ผมอยู่ในภาวะของการขาดแฟนมากกว่า 1 ปี คู่รักคนสุดท้ายเพิ่ง โบกมือ
บาย บาย กับผมเมื่อปีที่ผ่านมา ก่อนที่จะถึงปีใหม่ด้วยซ้ำผมต้องฉลองความเป็นโสดโดยมี
เพียงเพื่อนเท่านั้นที่อยู่ข้างกาย

(Katensnk, 2549)

จากข้อความ กบ ต้องเป็นทุกข์เนื่องจากความเหงาที่เกิดจากการอยู่เป็นโสดหลังจากที่ยุติความสัมพันธ์กับคู่อีกมา 1 ปี จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้กบไม่สามารถอดทนกับความเหงาได้เขาจึงออกไปพบปะผู้คนตามสถานที่ต่าง ๆ

...ผมแต่งตัวดูดีสุดชีวิตเพื่อออกไปเที่ยวยามค่ำคืนหลังจากเลิกจากงานสัมมนาของบริษัท จุดประสงค์ของการออกจากห้องนอนในโรงแรมที่แสนอบอุ่น มาเผชิญอากาศข้างนอกที่หนาวเหน็บ นอกจากเพื่อการพักผ่อนแล้ว ผมกำลังมองหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ในชีวิตกับหนุ่มดี ๆ สักคนที่ผมอาจมีโอกาสดูใจและสานความสัมพันธ์ด้วย

(Katensnk, 2549)

จะเห็นได้ว่า กบ พยายามหาคู่รักคนใหม่เพราะเขาไม่มีความสุขที่จะต้องทนเหงาเพียงลำพัง ดังนั้นเขาจึงต้องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ในยามกลางคืนด้วยความหวังว่าจะเจอชายหนุ่มคนใหม่ ผู้เขียนกำหนดให้กบต้องพยายามหาคู่รักใหม่ด้วยการแต่งกายให้น่าสนใจเพื่อดึงดูดผู้ชายที่จะมาเป็นคู่รัก และกบยังพยายามหาคู่รักด้วยการใช้เวลาหลังเลิกงานที่ควรจะพักผ่อนแต่เพราะความโสดทำให้เขาเป็นทุกข์ส่งผลให้กบต้องแต่งกายออกมาเพื่อหาคู่รักเพื่อให้ตนเองพ้นทุกข์จากความเหงาเพราะความโสด ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กบ เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด

ในนวนิยายเรื่อง **บันทึกหนุ่มไม่ยอมโสด (2553)** ของ **Secrethurs** เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด เคนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ไม่เคยมีคู่อีกมาก่อน เคนจึงเป็นทุกข์เพราะไม่ต้องการเป็นโสดอีกต่อไปเขาจึงต้องการจะมีคนรักให้ได้เมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย

...วันแรกของการเข้ามหาลัยของผม ผมคิดว่าที่นี่แหละที่จะทำให้ผมรู้จักกับคำว่ารัก ดังนั้นเป้าหมายของผมสำหรับที่นี่ก็คือ “แฟนสวย ๆ สักคนก่อนจบ”

เปิดเรียนมาได้ 1 สัปดาห์ หาผู้หญิงสวย ๆ สักคนไม่ใช่ปัญหาของผมแต่ปัญหาของผมก็คือจะเข้าไปจีบเธออย่างไรล่ะก็คนมันไม่เคยนี้หน้า เพื่อนผมคนหนึ่งรู้ว่าผมอยากมีแฟนเลยแนะนำผมไว้ว่า ต้องกล้า กล้าอะไรนะเธอ อย่างแรกก็ต้องกล้าไปทัก ต่อมาก็กล้าคุย และที่สำคัญต้องกล้าขอเบอร์ เอาละผมจะต้องทำให้ได้

(Secrethurs, 2553)

จากข้อความ เคน เป็นชายโสดที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น แต่เนื่องจากเคนไม่เคยมีคู่รักมาก่อนทำให้เขามีความทุกข์เพราะต้องการจะมีคู่รักให้ได้ในช่วงที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังนั้น เคน จึงพยายามหาคนรักให้ได้เพื่อหนีความทุกข์ที่เกิดจากการมีสถานะโสด จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ เคน เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่ต้องรู้สึกเหงา

ในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน (2555)** ของ รอมแพง **ม.ร.ว. จันทรภาณุ** เป็นตัวละครชายโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอัปยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ม.ร.ว. จันทรภาณุ เป็นผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี ได้รับการศึกษาอย่างดี มีฐานะทางการเงินที่มั่นคง นอกจากนี้เขายังมีอุปนิสัยที่เป็นคนมีระเบียบวินัย ทำให้เขาเป็นผู้ชายที่ถือว่าสมบูรณ์แบบ แต่เนื่องจาก ม.ร.ว. จันทรภาณุ ยังเป็นโสดทำให้เขาถูกสันนิษฐานว่าน่าจะมีพฤติกรรมชาย รักชาย

...ตั้งแต่กลับมาจากประเทศอังกฤษก็มีผู้หญิงมากมายหลายตาทั้งที่อยู่ในวงสังคมชั้นสูงที่มีชื่อเสียง ที่มีหน้าตาสวยสดงดงามเป็นดารารหรือนางแบบวนเวียนมาทำความรู้จักไม่ขาด มีทั้งที่มีความรู้และหน้าตาหลากหลายกันไป รวมไปถึงผู้ที่มีชาติตระกูลเก่าแก่น่าค้นหาและน่าค้นหา ทว่าไม่มีสักรายเดียวที่จะทำให้เขาสะอึกใจหรือติดใจ

(รอมแพง, 2555, น. 63)

จากข้อความจะเห็นว่า ม.ร.ว. จันทรภาณุ เป็นผู้ชายที่ผู้หญิงสนใจเพราะเขามีการศึกษาที่ดี ฐานะที่มั่งคั่งและหน้าตาที่หล่อเหลา แต่เนื่องจาก ม.ร.ว. จันทรภาณุยังไม่พบผู้หญิงที่ทำให้เขาพอใจพอที่จะเลือกมาเป็นคู่ครองจึงทำให้เขายังเป็นโสด

...ร่างสูงใหญ่เต็มไปด้วยมัดกล้ามเนื้อจากการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเฝ้ามองทุกภาพสะท้อนในกระจกเงาอย่างสังเกตราวกับจะจับผิด ภาพตรงหน้า เสื้อสูทที่สวมทับเสื้อเชิ้ตสีขาวนั้นแนบลำตัว ชายเสื้อเชิ้ตที่แลบออกมาทำให้ชายหนุ่มชะงักเล็กน้อยเมื่อยกขึ้นมาดูระดับสายตาก็พบรอยยับย่นเพียงน้อยนิดแต่ก็เพียงพอให้รู้สึกขุ่นเคือง

(รอมแพง, 2555, น. 25)

จากข้อความ ม.ร.ว. จันทรภาณุเป็นผู้ชายที่มีวินัยเพราะเขามีเวลาเพื่อออกกำลังกายที่แน่นอนและเขาสามารถรักษาวินัยของการออกกำลังกายโดยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้เขายังเป็นคนมีระเบียบเครื่องแต่งกายของเขาจะต้องเรียบร้อยเสมอ

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ ม.ร.ว. จันทราภณ เป็นผู้ชายที่มีได้มีข้อบกพร่องแต่เพียงแค่ว่ายังไม่พบผู้หญิงที่พอใจจึงทำให้เขายังมีสถานะโสด แต่เนื่องจากบุคคลที่ไม่ได้รู้จัก ม.ร.ว. จันทราภณ เมื่อรู้ว่าเขาอายุ 35 ปี แล้วแต่ยังเป็นโสดทำให้บุคคลเหล่านั้นคิดว่าเขาน่าจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพราะผู้ชายที่เพียบพร้อมอย่างเขาน่าจะมีครอบครัวแล้ว ถ้ายังไม่มีครอบครัวจนอายุ 35 ปีแปลว่าไม่สนใจผู้หญิง

...“จันทรไหนด ชื่อเหมือนผู้หญิงเซียว” จิตสุรางค์มองหาพลางก็พูดไป

“หม่อมราชวงศ์จันทราภณ นวรัตน์ ไกล่แกดั่งจะตาย หลังเขาจริงเซียว หล่อมาก รวยมากแล้วก็ตระกูลดีสุด ๆ หนุ่มสังคมที่กำลังเป็นที่จับตามองของสาว ๆ หลายคนเซียว ละ” มิลินทร์ทำงานเป็นนักข่าวสังคมให้กับหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งจึงค่อนข้างจะรอบรู้และว่องไวในเรื่องของคนระดับที่เป็นข่าว

“อายุเท่าไร”

“สามสิบห้าจะสามสิบหกแล้วละ บ้านเขาเรียกว่าวัง วังนวรัตน์ เป็นหลานปู่ของเจ้าของวัง เลือดเจ้าเต็มตัวเซียวละแก เพราะแม่เป็นหม่อมหลวงแล้วไปแต่งงานกับหม่อมเจ้าอีก”

“สามสิบห้าเป็นเกย์หรือเปล่า”

“บ้า ! เกย์อะไร คงผู้หญิงแทบไม่ซ้ำหน้า”

“อ้าวแก เกย์สมัยนี้แสบแมนก็มีนะยะ”

(รวมแพง, 2556, น. 43)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า ม.ร.ว. จันทราภณถูกเพื่อนของประกายดาวทำให้เขาได้รับความอับยศเพราะถูกด้อยค่าด้วยการนิทาถลบหลังว่าเขามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งที่ ม.ร.ว. จันทราภณเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิงแต่เพียงแค่ว่ายังเป็นโสดจึงถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวจึงถือได้ว่า ม.ร.ว. จันทราภณเป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการหักคานทอง (2558)** ของ พบพร **ม.ร.ว. ธรรมรัตน์** เป็นตัวละคร ชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดถูกกดดันจากครอบครัวเรื่องการหาคู่ครอง ม.ร.ว. จันทราภณเป็นชายหนุ่มที่มีชาติตระกูลที่ดี เขาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย แต่ ม.ร.ว. จันทราภณยังไม่มีคู่รักเพราะเขายังไม่พบพบผู้หญิงที่ทำให้เขาพอใจ แต่เมื่อญาติวัยใกล้เคียง

กันกับเขาเริ่มแต่งงานมีครอบครัวทำให้เขาเริ่มถูกรบกวนสอบถามเรื่องการแต่งงานทำให้
ม.ร.ว. จันทราภาณุไม่มีความสุข

...“มันเริ่มที่ปัญหาหลายหลาย ปัญหาก็คือความเป็ยเบนของสมรรถนะที่เกิดขึ้นจริง
กับสมรรถนะที่ควรเป็น” เขาเอ่ยกับเจ้าตัวเล็กอย่างคล่องแคล่วราวกับตัวเองอยู่ต่อหน้า
นักศึกษาหลายร้อยคนที่กำลังคร่ำเคร่งกับคลาสเรียนของเขา

“เอ่อ ลุงหมายถึงปัญหาก็คือส่วนต่างของสิ่งที่เป็นกับสิ่งที่หวัง หลานเข้าใจไหม”
คุณลุงเลิกคิ้วถามหลานน้อยที่ยังคงนั่งมีน

“เป็นต้นว่าปัญหาของลุงก็คือ ทุกคนคาดหวังที่จะเห็นเมียของลุง ลูกของลุง
ครอบครัวสุขสันต์เหมือนบ้านหลานเหมือนบ้านลุงใหญ่อะไรประมาณนั้น แต่ในความเป็น
จริงก็คือลุงยังหาไม่เจอเท่านั้นเอง คนที่ทำให้หัวใจของลุงเต้นแรง คนที่ทำให้ลุงมีความสุข
ทุกครั้งที่ดีขึ้นขึ้นมา คนที่ร่วมแบ่งปันสุขและทุกข์แก่กัน หลานเข้าใจใช่ไหม ปัญหาในปัญหาก็
คือสิ่งที่ลุงคาดหวังซึ่งในความเป็นจริงลุงยังหาเจอไม่เจอ เอ้อ ก็หวังเอาไว้ว่าเธอจะเกิด
มาแล้วนะ

(พบพร, 2558, น. 16)

จากข้อความจะเห็นว่า ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ระบายความทุกข์ของเขากับ
หลานชายที่เป็นเด็กทารกแม้หลานชายจะไม่เข้าใจ แสดงให้เห็นว่า ม.ร.ว.ธรรมรัตน์ไม่มีความสุข
เพราะสถานะโสดของเขาทำให้ญาติคาดหวังให้เขามีครอบครัว ม.ร.ว.ธรรมรัตน์ต้องการให้ญาติเข้าใจ
ว่าเขายังเป็นโสดเพราะเขายังไม่พบผู้หญิงที่เขาอยากร่วมชีวิตด้วย

...ยังมีพวกบ้านรองของท่านปู่มาทานกลางวันด้วย เขายังขยาดจะกลับไปตำหนัก
ใหญ่จึงงใจถอดสูทที่เลอะไปด้วยน้ำลายยี้ด ๆ ของหมูน้อยออกวางพาดไว้ที่เก้าอี้เขียน
หนังสือ ก่อนจะทิ้งตัวลงไปบนเตียงหนานุ่มของตนด้วยความเหนื่อยหน่าย ถ้าเข้าไปตำหนัก
ใหญ่ตอนนี้ก็คงไม่วายถูกถามเรื่องคู่ครองเป็นแน่ เขาไม่ใช่คนที่เลือกมากอะไรนักหนา
ขอแคให้ได้มีสิทธิเลือกบ้างอะไรบ้างเท่านั้นเอง

(พบพร, 2558, น. 17)

จากข้อความ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์เกิดความทุกข์เมื่อรู้ว่าหากเขาไปพบญาติ
ทุกคนก็จะถามเรื่องที่เขายังมีสถานะโสดซึ่งการตั้งคำถามเหล่านั้นเป็นการกดดันและทำให้เขาไม่มี
ความสุขจนเลิกที่จะหลีกเลี่ยงไปพบญาติ จะเห็นได้ว่า ม.ร.ว. ธรรมรัตน์เป็นตัวละครชายโสดที่เป็น

ตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสด ว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่ถูกกดดันเรื่องการมีคู่ครองจากครอบครัว

2) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครชายที่เป็นตัวละครหลัก ปรากฏในนวนิยายจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **กิจกรรมชายโสด (2516) กามเทพซ้อนกล (2555)**

ในนวนิยายเรื่อง **กิจกรรมชายโสด (2516)** ของ สุวรรณี สุคนธา **ตุ๊ก** เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวก ความโสด คือ อิสระ ตุ๊ก เป็นหนุ่มโสดที่มีหน้าตาและมีการศึกษาที่ดี เนื่องจากตุ๊กลาออกจากงานทำให้เขาได้ลองทำกิจกรรมต่าง ๆ เนื่องจากเขาเป็นคนที่หน้าตาดีทำให้ระหว่างที่เขาทำกิจกรรมต่าง ๆ เขามักจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงซึ่งตรงกับอุปนิสัยของตุ๊กที่ชอบมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง ดังนั้นสถานะโสดจึงเป็นสถานะที่ตุ๊กคิดว่าทำให้เขามีความสุขเพราะเขาไม่สามารถที่จะแต่งงานเพื่อผูกพันกับผู้หญิงคนเดียวได้เนื่องจากความสัมพันธ์กับผู้หญิงเพียงคนเดียวทำให้เขามีความทุกข์

...“อายุมากแล้วนะตุ๊ก เมื่อไรจะแต่งงาน มีหลักฐาน มีอาชีพดี ๆ กับเขาเสียที”

“ผมทำดีทุกครั้ง เว้นแต่มันไม่ยั่งยืน”

“แล้วเรื่องแต่งงานล่ะ”

“ผมกำลังพยายามอยู่”

“พยายามอะไร” ท่านขึ้นเสียงเซียว โลกนี้ถ้าไม่มีคุณแม่กับคุณคะเนิงคงน่าอยู่กว่านี้”

“ได้แต่เจ้าชู้ไปอย่างนั้น แกต้องแต่งงาน ได้ยินไหม”

“จะให้ผมแต่งกับใคร” ผมนึกขึ้นที่คุณแม่ช่างโบราณดีแท้จะปลุกฝังให้ยังแล้วเสียเรื่อย ไม่งั้นนอนตายตาไม่หลับ

“กับผู้หญิงดี ๆ สักคนหนึ่ง”

“คุณแม่หาให้ซีครับ” ผมว่า และก็นึกเสียใจที่ได้โพล่งออกไปเหมือนซีโพร่งให้กระรอก โพร่งใหญ่เสียด้วยไม่ใช่โพร่งเล็ก ๆ”...

ผมไม่ชอบทำอะไรที่จริงจัง โดยเฉพาะการแต่งงาน จะทรมาณสักเท่าไรหนอถ้าจะต้องอยู่กับผู้หญิงเพียงคนเดียวถึงจะรักใคร่อย่างไรก็ตาม ผมว่าผมทนไม่ได้”

(สุวรรณี สุคนธา, 2516, น. 399-400)

จากข้อความ ตู๊ค คิดว่าการเป็นโสดทำให้เขามีความสุขกว่าการแต่งงาน เพราะความโสดทำให้เขาสามารถมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่เขาพอใจได้ หากเขาแต่งงานก็จะทำให้อิสระในการมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงหมดไปเนื่องจากเขาต้องซื่อสัตย์กับภรรยา ดังนั้น ตู๊ค จึงคิดว่าการแต่งงานคือความทรมาน จะเห็นได้ว่า ตู๊ค เป็นตัวละครชายโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่าความโสด คือ อิสระที่ทำให้ผู้ชายไม่ต้องผูกมัดจากสถานการณ์แต่งงาน

ในนวนิยายเรื่อง กามเทพซ้อนกล (2555) ของ แก้วแต้ม ศรีณีย์ เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสดคือ ความปลอดภัยที่ทำให้ผู้ชายไม่ต้องมีความทุกข์จากการมีปัญหาครอบครัวเมื่อแต่งงาน ศรีณีย์ ประกอบอาชีพทันตแพทย์และมีคลินิกเป็นของตนเอง เขาเป็นผู้ชายที่มีหน้าตาที่ดีซึ่งถือว่าเขามีคุณสมบัติที่สามารถหาผู้หญิงที่จะมาเป็นคู่ครองได้ แต่ศรีณีย์คิดว่าเขายังต้องการเป็นโสดและยังไม่อยากแต่งงานเพราะเขาคิดว่าการแต่งงานอาจทำให้เขาพบกับความทุกข์เหมือนบิดาที่ตามหา มารดาของเขาที่หนีไปเพราะความเข้าใจผิดเรื่องการนอกใจ

...หลายคนขนานนามศรีณีย์ว่า หมอรูปหล่อ หมอฟันสวย และอื่น ๆ อีกหลายฉายา คนไข้ของศรีณีย์ส่วนใหญ่เป็นสาวใหญ่อายุเกินสี่สิบ ้วยทำงานก็มีไม่น้อย บ้างก็เป็นนักศึกษาวัยรุ่น ทุกคนต่างโทรมานัดคุยเพื่อทำฟันกับหมอศรีณีย์อยู่บ่อยครั้ง เรื่องฝีมือชายหนุ่มไม่เป็นรองใครเพราะเรียนจบได้มาสี่ปีแล้ว ประสบการณ์ในการช่วยงานที่คลินิก อาจารย์ในปีสุดท้ายแถมด้วยการปฏิบัติงานในชุมชนก่อนหน้านี้อาศัยหลายปีทำให้ฝีมือดีมาก

จากข้อความ ศรีณีย์ เป็นทันตแพทย์ที่มีความสามารถและเป็นคนที่มีความหน้าตาดีทำให้มีผู้หญิงที่ชื่นชอบเขาหลายคนทั้งวัยเดียวกันและต่างวัย แสดงให้เห็นว่าศรีณีย์เป็นผู้ชายที่สามารถหาคู่ครองได้ไม่ยากเพราะเขามีคุณสมบัติที่ผู้หญิงสนใจ

...“รู้ได้ยังไงว่าผมโสด”

ศรีณีย์ตอกกลับ หน้าตาเขาบอกอยู่แล้วอย่างนั้นเลยหรือว่าเขาเป็นคนไม่มีคู่ ไม่ใช่ผู้ชายหนุ่มไม่ยอมมีแฟนแต่เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมาเขารู้สึกไม่ยอมมีคนที่พิเศษเสียมากกว่า

ผู้หญิงมากมายที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ทั้งเพื่อนในคณะหรือแม้แต่คนไข้สาว ๆ หลายคนต่างทอดสะพานมาให้ แต่ไม่เคยมีใครทำให้ชายหนุ่มอยากยกชีวิตโสดให้ สำหรับเขาการแต่งงานเปรียบเสมือนการถูกจองจำ ไม่เช่นนั้นป่านนี้บิดาของเขาจะลืมนึกเรื่องราวในอดีตและแต่งงานกับใครสักคนมากกว่า

(แก้วแต้ม, 2555, น. 79)

จากข้อความ ศรัณย์ คิดว่าความโสดทำให้เขาไม่ต้องรู้สึกเป็นทุกข์จากความรักรเพราะการแต่งงานเป็นเหมือนการผูกมัดให้เขาต้องผูกพันจนทำให้ชีวิตไม่มีความสุข ดังนั้นถึงจะมีผู้หญิงที่แสดงท่าทีสนใจศรัณย์แต่เขาก็คิดว่าสถานะโสดคือสถานะที่ทำให้เขามีความสุขมากกว่า การแต่งงานมีครอบครัว จะเห็นได้ว่า ศรัณย์ เป็นตัวละครชายโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่าความโสด คือ ความปลอดภัยที่ทำให้ไม่ต้องพบกับความทุกข์ที่เกิดจากการยึดติดกับความรัก

3) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและบวกผ่านตัวละครชายที่เป็นตัวละครหลัก ปรากฏในนวนิยายจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ **แหวนดอกไม้ (2547)**

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน ลายสิงห์ เป็นตัวละครชายโสดที่เป็น ตัวละครหลักที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวก ความโสด คือ อิสระ และชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความอภัยของคนโสดที่ทำให้ถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลายสิงห์เป็นตัวละครที่พอใจกับการมีสถานะโสดเพราะเขาคิดว่าความโสดทำให้เขามีอิสระไม่ต้องมีภาระหลังจากการแต่งงาน แต่เพราะความพอใจในสถานะโสดของเขากลับทำให้ลายสิงห์ต้องได้รับความอภัยด้วยการถูกด้อยค่าว่าน่าจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจึงทำให้มีสถานะโสดทั้งนี้เพราะลายสิงห์มีพฤติกรรมที่ขัดกับเพศสภาพของตนเองคือเป็นผู้ชายแต่ประกอบกิจการร้านจัดดอกไม้

...“ก็เพราะวัน ๆ หมกตัวอยู่แต่ไอ้ร้านดอกไม้ละสิ ถึงไม่ได้เจอผู้หญิง ดี ๆ ที่เขาทำการงานเป็นหลักเป็นฐานมั่นคง ถ้ารับราชการหรือทำงานบริษัทใหญ่โต ป่านนี้ก็คงได้แต่งงานแต่งงานไปแล้ว”

ลายสิงห์เลือกที่จะไม่เปิดประเด็นเรื่องผู้หญิงดี ๆ คือผู้หญิงแบบไหน ทำงานอะไร พบเจอได้ที่ไหน แต่ตัดบทยี้ม ๆ เพียงว่า

“โธ่ พ่อครับ อยู่อย่างนี้ผมก็สบายดีแล้ว ทำไมจะต้องหาหาใส่หัว หาห้วงผูกคอตวยครับ” นึกอยากบอกไปอีกว่า แค่อหาห้วงไปผูกคอเจ้าคูกี้ตัวเดียวก็พอแล้ว จะไปหาใครมารัก มาผูกพัน ให้อย่างยากกว่านายอีกทำไม

(ดวงตะวัน, 2547, น. 48)

จากข้อความจะเห็นว่า ลายสิงห์ ต้องการที่จะเป็นโสดเพราะเขาคิดว่าความโสดทำให้เขามีความสุขเพราะไม่ต้องมีภาระในการดูแลรยาเนื่องจากดูแลรยาทำให้ชีวิตของเขาต้องมีภาระ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระผ่านตัวละครชายโสดซึ่งเป็นตัวละครหลัก นอกจากนี้ผู้เขียนยังให้ตัวละครลายสิงห์นำเสนอ

ชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระที่ทำให้ผู้ชายสามารถใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องถูกความคิดของคนรักมาขัดขวางความคิด

...“ไม่เข้าใจเหมือนกันนะว่าคนโสดเป็นปัญหาสังคมตั้งแต่เมื่อไหร่”

“แหม คุณพูดตรงใจฉันจังเลย” แหวนเพชรยิ้มร่าลูกอกลูกใจ

“ก็เรารักชีวิตโสดเหมือนกันนี่” ชายหนุ่มมองหน้าหญิงสาวร่วมโต๊ะ ยิ้ม ๆ

“ใช่ โสดแสนดี โสดแสนแจ่ม ฉันชอบชีวิตโสดที่สุด แล้วคุณล่ะ ทำไมถึงอยู่เป็นโสด

จะมีหัวข้อสนทนาใดเล่าที่คนโสดสองคนจะคุยกันถูกคอเท่ากับเรื่องข้อดีของการอยู่เป็นโสด ลายสิ่งทีครุ่นคิดอยู่ครู่เดียว ก็บอกสั้น ๆ

“ผมมีโลกส่วนตัว”

“คำตอบไม่สร้างสรรค์เลย ใครบ้างไม่มีโลกส่วนตัวนะคุณ”

ลายสิ่งทีโคลงศีรษะยิ้ม ๆ แล้วบอก

“ผู้หญิงมีดีเทลเยอะ จุกจิก ผมชี้เกี้ยวรับรู้และเข้าใจ”

(ดวงตะวัน, 2547, น. 129-130)

จากข้อความ ลายสิ่งที ยืนยันกับแหวนเพชรว่าเขาต้องการเป็นโสด เพราะความโสดทำให้เขาไม่ต้องถูกคนรักครอบงำความคิดเนื่องจากลายสิ่งทีเห็นว่าผู้หญิงมีความคิดที่ซับซ้อนดังนั้นหากเขาคิดจะทำอะไรคนรักของเขาอาจเสนอความคิดเห็นที่เขาคิดว่าไม่สมเหตุผลจนทำให้เขาขาดความคิดที่แสดงถึงตัวตนของตนเอง ดังนั้นสถานะโสดจึงทำให้เขาเป็นอิสระทางความคิด

...“ทำไมนะ ผมไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมผู้ชายที่อยู่เป็นโสดจะต้องโดนข้อหาว่าเป็นเกย์หรืออะไรแบบนี้ด้วยนะ ไม่สร้างสรรค์เลย คุณดูละครโทรทัศน์มากเกินไปหรือเปล่า”

(ดวงตะวัน, 2558, น. 162)

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ ลายสิ่งที เป็นตัวละครชายที่ใช้ประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกตัดย่ำค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จะเห็นได้ว่า ลายสิ่งที ถูกแหวนเพชรประเมินว่าเขาน่าจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพราะเขายังคงมีสถานะโสดประกอบกับลายสิ่งทีเปิดร้านขายดอกไม้ซึ่งเป็นงานที่ใช้ความละเอียดที่สังคมมองว่าเป็นงานที่เหมาะสมกับผู้หญิงทำให้แหวนเพชรประเมินว่าลายสิ่งทีมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งที่ลายสิ่งทีต้องการเป็นโสดเพราะคิดว่าความโสดทำให้เขามีอิสระจึง

กล่าวได้ว่า ปลายสิงห์ เป็นตัวละครหลักที่เป็นชายโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างทั้งชุดความคิดความโสด ด้านบวกและชุดความคิดความโสดด้านลบ

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักพบว่า ตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักใช้เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ชุดความคิดความโสด ด้านบวกและปรากฏการประกอบสร้างให้ตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างทั้งชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกด้วยตัวละครเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่าตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุดโดยปรากฏในนวนิยายจำนวน 7 เรื่อง ประกอบด้วย ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด และความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าไม่ปรากฏการใช้ตัวละคร ชายโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเห็นว่าสถานะโสดไม่ใช่สถานะที่จะทำให้ผู้ชายต้องพบกับความอภัยว่าเป็นผู้ชายที่ไม่มีผู้หญิงสนใจและไม่ได้มองว่าผู้ชายที่เป็นโสดคือผู้ที่บกพร่องจนหาคู่ครองไม่ได้ ดังนั้นผู้ชายโสดจึงไม่ต้องรับความกดดันว่าจะถูกเหยียดหยามว่าเป็นผู้ชายที่ขาดคุณสมบัติทำให้ผู้หญิงไม่สนใจ

ส่วนการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักพบว่าปรากฏในนวนิยาย จำนวน 2 เรื่อง โดยนำเสนอว่า ความโสด คือ ความอิสระที่ทำให้ผู้ชายสามารถมีอิสระที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่สนใจและการได้แสดงความคิดเห็นโดยไม่ถูกความคิดของคู่ครองครอบงำ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าไม่ปรากฏการใช้ตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่าความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้ชาย แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนต้องการเสนอให้เห็นว่าสถานะการแต่งงานไม่ใช่สถานะที่จะทำให้ผู้ชายต้องกังวลว่าจะถูกคู่รักทำร้ายร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เขียนต้องการสื่อว่าผู้ชายคือผู้นำ จึงไม่ต้องกังวลว่าจะเป็นผู้ถูกระงับจากคู่ครอง

สำหรับการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกด้วย ตัวละครเดียวกัน ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง โดยผู้เขียนใช้ตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ อิสระ โดยผู้เขียนกำหนดให้ ตัวละครชายโสดเป็นชายที่ต้องการเป็นโสดเพราะเขาคิดว่าความโสดทำให้เขาไม่ต้องถูกคนรักครอบงำแต่เพราะการที่เขาไม่ต้องการมีคู่รักประกอบกับเขามีพฤติกรรมไม่ตรงกับเพศสภาพที่สังคมกำหนดทำให้ ตัวละครชายโสดได้รับความอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1.2.2 การประกอบสร้างความเป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรอง

การประกอบสร้างความเป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรอง คือ การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายที่ผู้เขียนกำหนดให้มีบทบาทรองในนวนิยายปรากฏในนวนิยายจำนวน 1 เรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก (2554)**

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก (2555)** ของ อัยย์เนญา **ศิริกร** เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่าความโสด คือ อิสระที่ทำให้ให้ผู้ชายไม่ต้องมีภาระคอยดูแลภรรยา ศิริกรเป็นชายหนุ่มที่มีฐานะทางการเงินเพราะครอบครัวมีธุรกิจขนาดใหญ่ นอกจากนี้เขายังมีรูปร่างหน้าตาที่ดีทำให้ผู้หญิงต้องการให้เขาเลือกเป็นคู่ครอง แต่ศิริกรยังไม่ต้องการคู่ครองเพราะเขาคิดว่าไม่ต้องมีภาระในการดูแลภรรยา

“นี่หล่อนเมาจริง หรือเมาหลอกกันแน่ฮะยัยนี้ รู้ไหมว่าหมายหัวใครอยู่ มีปัญญาหรือยะ”

“ใครหรือเจ้า” ชิวานนท์ผู้ซึ่งกำลังสนุกกับการอัดคลิปมือถือทำทางพิลึกกึกกือของยายบัตดีเอาไว้แบล็คเมล หันกล้องไปซูมเหยื่อผู้โชคร้ายขณะรอเฉลย

“จะใครล่ะยะ ก็ไอโซหนุ่มหล่อ ทายาทเครือ ศรีณรัชต์ ไง”

คำตอบนั้นทำเอาชิวานนท์ถึงกับครางฮือในลำคอด้วยรู้ว่าราคาหุ้นของ เครือศรีณรัชต์ในตลาดหลักทรัพย์นั้นกำลังติดตัวขึ้นสูงและเป็นที่ต้องการมากขนาดไหน คนรู้ดีกว่าจึงเริ่มร่ายยาวให้ฟังถึงธุรกิจเครือศรีณรัชต์ที่ทำให้ ชายหนุ่มคนนั้นกำลังเป็นที่จับตามอง

(อัยย์เนญา, 2554, น. 17)

จากข้อความ ศิริกร เป็นชายหนุ่มที่มีชื่อเสียงในวงสังคมเพราะเป็นบุคคลที่ครอบครัวมีธุรกิจที่สำคัญหลายอย่าง ทำให้มีเขาเป็นที่สนใจ จะเห็นว่าเมื่อศิริกรไปที่ใดเขามักจะได้รับความสนใจ แต่ศิริกรถึงแม้เขาจะรู้ว่าเขาเป็นบุคคลที่คนในสังคมโดยเฉพาะผู้หญิงต้องการให้เขาเลือกพวกเธอไปเป็นคู่รัก แต่ศิริกรกลับยังไม่ต้องการมีครอบครัวเพราะเขาคิดว่าความโสดทำให้เขามีอิสระที่จะทำงานต่าง ๆ ต่อไปเพราะหากแต่งงานเขาก็ต้องมีภาระหลักของการดูแลครอบครัว

...ศิริกรนั่งมองเสี้ยวหน้าของสินีนาฏในขณะที่รถติดไฟแดง วิธีการข้อมสามของแม่เขาทำเอาเมื่อคืนนอนไม่หลับเลยทีเดียวนะ แต่งานค่าที่ชายโสดหลาย ๆ คนอยากจับไปวางไกล ๆ สักบั้นปลายชีวิต ก็จะทำให้รับมีภาระไปไหนกัน อยู่อย่างตอนนี้มีมีความสุขดีอยู่แล้ว

(อัยย์เนญา, 2554, น. 302)

จะเห็นได้ว่า คิรากร เป็นตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรองที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดด้านบวกว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้ชายมีอิสระที่จะทำกิจกรรมที่ต้องการได้เต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องภาระในการดูแลครอบครัว

จากการศึกษาการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสด ผลการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครชายโสดปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักและตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรอง สำหรับตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักพบว่าผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุด ประกอบด้วย ความโสด คือ ความทุกข์ของชายโสด และความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ชายโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ส่วนตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรองพบว่าผู้เขียนใช้เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้ชายมีอิสระในการใช้ชีวิตโดยไม่ต้องกังวลเรื่องการดูแลครอบครัวหลังมีคู่ครอง

2. การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสด

ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสด คือ ตัวละครที่มีปฏิสัมพันธ์กับตัวละครที่มีสถานะโสดและมีความสัมพันธ์ที่สามารถแสดงความเห็นต่าง ๆ กับตัวละครที่เป็นโสด จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและ ชุดความคิดความโสดด้านบวก โดยพบว่าตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏ 2 ลักษณะ ได้แก่ การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครในครอบครัวของคนโสด และการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนของคนโสด

2.1 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครในครอบครัวของคนโสด

จากการศึกษาการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครในครอบครัวของคนโสดพบว่า ผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครในครอบครัวของคนโสด ได้แก่ บิดา มารดา พี่น้อง และ ญาติ

2.1.1 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นบิดา มารดา

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคนโสดปรากฏในนวนิยายจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ **กิจกรรมชายโสด (2516) กว่าจะลงจากคาน (2531) โสดสโมสร (2544) แหวนดอกไม้ (2547) ปฏิบัติการสลายโสด (2554) ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์ (2560)** ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นบิดา มารดาของคนโสด ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวก

1) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละครที่เป็นบิดา มารดา

จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ กิจกรรมชายโสด (2516) กว่าจะลงจากคาน (2531) แหวนดอกไม้ (2547) ปฏิบัติการสลายโสด (2554) ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์ (2560) Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรเจกต์ (ม.ป.ป.)

ในนวนิยายเรื่อง กิจกรรมชายโสด (2516) ของ สุวรรณี สุคนธา มารดาของตุ๊ก เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่โสด มารดาของตุ๊กเป็นตัวละครที่มีความกังวลเกี่ยวกับสถานะโสดของตุ๊ก เนื่องจากตุ๊กบุตรชายลาออกจากงานและได้ลองประกอบอาชีพต่าง ๆ ซึ่งระหว่างที่ทำงานนั้นตุ๊กมักจะไปพัวพันลักษณะชู้สาวกับผู้หญิงเพราะเขาเป็นคนเจ้าชู้และยังไม่ต้องการสร้างครอบครัว ทำให้มารดาของตุ๊กต้องเป็นทุกข์ใจกับสถานะโสดของบุตรชาย

...เมลานีทำเอาผมหงอยไปพักหนึ่ง ในยามค่ำคืนผมมักจะหลับตาฝันถึงผิวเนื้ออัน ผ่องคล้ำละเอียดยื่นไปทั้งเนื้อทั้งตัวอยู่ไม่วาย ผมกระสันถึงหล่อนว่าฉันเถอะ ผมเหงาจนคุณแม่ออกปาก แล้วท่านก็แนะนำว่าผมควรจะทำอะไรเข้าสักอย่าง “ถ้าไม่หางานทำก็หาเมีย” ท่านบอกผมอย่างนั้น

(สุวรรณี สุคนธา, 2516, น. 77)

จากข้อความจะเห็นว่า มารดาของตุ๊ก เห็นว่าตุ๊กมีอาการเซื่องซึม หลังจากที่ต้องแยกทางกับเมลานีผู้หญิงที่ตุ๊กไปมีความสัมพันธ์ระหว่างที่เขาไปเที่ยว มารดาของตุ๊กเป็นทุกข์เพราะเห็นว่าตุ๊กมีอาการซึมลงเพราะคิดถึงคนรักที่เพิ่งเลิกรากันไปเธอมารดาของตุ๊กจึงแนะนำว่า หากตุ๊กยังไม่ต้องการทำงานเขาก็ควรแต่งงานเพื่อจะได้มีครอบครัว ซึ่งตุ๊กเลือกที่จะมีสถานะโสด จากนั้นตุ๊กได้ประกอบธุรกิจแต่ธุรกิจนั้นก็ล้มเหลวทำให้มารดาของตุ๊กตัดสินใจสั่งตุ๊กให้แต่งงาน

...“อายุมากแล้วนะตุ๊ก เมื่อไรจะแต่งงาน มีหลักฐาน มีอาชีพดี ๆ กับเขาเสียที”

“ผมทำดีทุกครั้ง เว้นแต่มันไม่ยั่งยืน”

“แล้วเรื่องแต่งงานล่ะ”

“ผมกำลังพยายามอยู่”

“พยายามอะไร” ท่านขึ้นเสียงเขียว โลกนี้ถ้าไม่มีคุณแม่กับคุณคะนึ่งคงน่าอยู่กว่า

นี้”

“ได้แต่เจ้าชู้ไปอย่างนั้น แก่ต้องแต่งงาน ได้ยินไหม”

“จะให้ผมแต่งกับใคร” ผมนึกชั้นที่คุณแม่ช่างโบราณดีแท้จะปลูกฝังให้ยังแล้วเสีย
เรื่อย ไม่งั้นนอนตายตาไม่หลับ

“กับผู้หญิงดี ๆ สักคนหนึ่ง”

“คุณแม่ทำให้ซีครับ” ผมว่า และก็นึกเสียใจที่ได้โพล่งออกไปเหมือนซีโพรงให้
กระรอก โพรงใหญ่เสียด้วยไม่ใช่โพรงเล็ก ๆ”

(สุวรรณี สุคนธา, 2516, น. 399)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า มารดาของตุ๊ก ทุกข์ใจที่บุตรชายยังคงพัวพัน
กับผู้หญิงไปเรื่อย ๆ ไม่มีท่าทีจะแต่งงาน มารดาของตุ๊กจึงบังคับให้เขาแต่งงานมีครอบครัวเพื่อให้เขามี
ความรับผิดชอบมากขึ้น ดังนั้นเธอจึงตัดสินใจที่จะหาคู่ครองให้ตุ๊กเพราะทนทุกข์ใจที่เห็นบุตรชายยัง
ไม่ยอมมีครอบครัวต่อไปไม่ไหว เธอจึงตัดสินใจหาหญิงสาวที่คิดว่ามีคุณสมบัติที่ดีเพื่อให้มาเป็นภรรยา
ของบุตรชาย

...“แม่จะลองดูลูกเพื่อน ๆ แล้วจะพามาให้ดูตัวถ้าตกลง เอ๊ย ถ้าแม่ว่าดี แกอย่า
ปิดพลั่วไม่ได้นะ”

เออละซี ! ผมร้องแต่ในใจเท่านั้นไม่ดังออกมาจนคุณแม่ได้ยินหรอก

จากนั้นคุณแม่ก็เริ่มออกจากบ้านบ่อยครั้งเข้า จนคุณพ่อสงสัยว่าท่านจะไปญาติ
มิตรในหมู่เพื่อน ผมว่าคุณแม่จะต้องมีการชุมนุมในแบบนั้นบ้างเพื่อจะเข้าไปถึงกันครัวและ
สืบสาวราวเรื่องเมียในอนาคตของผม และพามาให้ได้สักคนหนึ่ง

ท่านว่าถ้าผมมีเมียมีลูก ผมก็จะตั้งหน้าตั้งตาประกอบอาชีพอย่างจริงจัง ไม่จับจด
เรียกว่าผมจะเป็นคนดีมีศีลธรรมขึ้นอย่างนั้นเถอะ

(สุวรรณี สุคนธา, 2516, น. 400-401)

จากข้อความจะเห็นว่า มารดาของตุ๊ก มีแนวคิดว่าการที่ตุ๊กยังมีสถานะ
โสดทำให้ตุ๊กยังไม่มี ความรับผิดชอบ ดังนั้นเมื่อตุ๊กกล่าวกับเธอว่าให้ช่วยหาคู่ครองให้ มารดาของ
ตุ๊กจึงรับปากที่จะหาภรรยาให้บุตรชายเพราะตนเองกำลังทุกข์ใจที่บุตรชายยังคงมีนิสัยไม่จริงจังในการ
ประกอบอาชีพและยังมีนิสัยเจ้าชู้ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ตัวละครมารดาของคนโสดประกอบสร้าง
ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด เห็นได้จาก
มารดาของตุ๊กที่ลงมือหาภรรยาให้บุตรชายเพราะทุกข์ใจที่บุตรชายขาดความรับผิดชอบเพราะยังไม่ได้
สัมผัสกับการเป็นผู้นำครอบครัว

ในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน (2531)** ของ **กรุง ญ ฉัตร บิดาของดุริยา** เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโศกด้านลบว่า ความโศก คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม บิดาของดุริยาเป็นบุคคลที่เข้มงวดโดยเขาวางแผนให้ดุริยาตั้งใจศึกษาเพื่อจะได้มีอาชีพที่ดี เนื่องจากพี่สาว และน้องชายของดุริยาไม่ค่อยตั้งใจเรียนหนังสือจึงทำให้เขาผิดหวัง

...และไม่ทราบว่าเป็นเพราะความผิดพลาดไปประการใด ทำให้ดุริยาพลาดเอ็นทรานซ์หญิงสาวต้องเรียนในมหาวิทยาลัยเปิดจนจบการศึกษาด้านกฎหมายที่บิดามุ่งมั่นอยากให้เรียนมากกว่าที่เจ้าตัวยากจะเรียนเอง ด้วยเหตุผลว่าการเรียนแขนงนี้แม้ทำงานปลดเกษียณแล้ว ก็ยังคงมีอาชีพนายความได้

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 20)

จากข้อความจะเห็นว่า บิดาของดุริยา เป็นคนที่ยึดมั่นในความคิดของตนเองเขากำหนดให้ดุริยาศึกษาในสาขาวิชาที่เขาเห็นว่าจะทำให้ดุริยาที่มีความมั่นคง โดยที่ดุริยาไม่กล้าขัดคำสั่งบิดา ซึ่งลักษณะของการยึดมั่นในความคิดของตนเองของบิดาดุริยายังปรากฏให้เห็นเมื่อเขาให้คำแนะนำว่าดุริยาไม่ควรอยู่เป็นโสดเพราะผู้หญิงที่อยู่เป็นโสดจะดูผิดปกติเพราะผู้หญิงจำเป็นจะต้องมีสามีให้พึ่งพิง

...“พ่อก็อยากหัวเราะนะ แต่พอนึกถึงยายเศร้าใจคอมันอดหดหู่ไม่ได้”

บิดาพูดสารภาพความจริง ดุริยาจับมือบิดามากุมเอาไว้

“ดูดีเข้าใจความรู้สึกของพ่อค่ะ ดูดีสัญญาว่าจะไม่ทำให้พ่อเสียใจ”

“แต่ดูดีก็เป็นผู้หญิงพ่อเป็นห่วงนะ”

“ห่วงว่าจะขึ้นคานหรือห่วงว่าจะโดนคนหลอกค่ะ”

“มันทั้งสองอย่างแหละลูกเอ๊ย อายุอานามของดูดีก็พอสมควรแล้ว พ่อก็อยากให้คุณมีคู่ครองที่ดี ๆ นะลูก ผู้หญิงให้เก่งอย่างไรถ้าไม่มีสามีก็แปลกอยู่ คนแก่ ๆ ยังพูดกันว่าสามีเป็นฉัตรแก้วกันแก่ศึให้งามหน้างามเนตรได้ตลอดเวลา”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 114 - 115)

จากข้อความ บิดาของดุริยา แม้จะเคยเสียใจที่เตรียมบุตรสาวคนโตและเป็นพี่สาวของดุริยาจะเคยผิดหวังในความรักและฆ่าตัวตาย แต่ถึงแม้เขาจะเห็นว่าการมีคู่ทำให้เดริยาต้องเสียใจและฆ่าตัวตาย แต่บิดาของดุริยาก็ยังคงยึดมั่นในค่านิยมที่ผู้หญิงไม่ควรอยู่เป็นโสดดังนั้นเขาจึงยังคงแนะนำให้ดุริยามีคู่ครองเพราะเชื่อว่าผู้หญิงไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ ผู้หญิงต้องได้รับการ

ปกป้องคุ้มครองจากสามี นอกจากนี้บิดาของศรียายังคงแนะนำให้ศรียามีคู่แม่ศรียาจะให้เหตุผลว่าที่ตนเองอยากเป็นโสดเพราะได้เห็นความทุกข์ของการมีคู่รักจากพี่สาว

...“แหม ! คุณพ่อทำยังกะอิตาท้าวสามลจำจะปลุกฝังลูกแก้วเสียยังแล้วอีก”

“ไอ้ลูกคนนี่มันช่างล้อพ่อเสียจริง ๆ แซะ พ่ออยากให้ดูดีแต่งงานกับผู้ชายดี ๆ สักคน”

“กลัวเจอเลว ๆ เสียมากกว่า ดูดีบอกตรง ๆ นะคะว่า เรื่องพี่เดรทำให้ดูดีเกลียดผู้ชายเกือบทุกคน”

“ผู้ชายไม่ได้เลวเหมือนกันหมดหรอกนะดูดี ว่าแต่มีผู้ชายมาสนใจดูดีบ้างหรือเปล่า”

(กรุง ญ ฉัตร, 2531, น. 115)

จากข้อความ บิดาของศรียา พยายามที่จะหว่านล้อมให้ศรียาเลิกความคิดที่จะมีสถานะโสดถึงแม้ว่าศรียาจะอ้างว่าเธอไม่ต้องการเป็นเหมือนเดรียที่มีคู่รักที่เป็นคนไม่ดี แต่บิดาของศรียายังคงหว่านล้อมให้ศรียาเห็นว่าผู้ชายที่เป็นคนดียังมีอีกมาก ศรียาจึงควรจะมีคู่ครองที่ดี จะเห็นได้ว่า บิดาของศรียา เป็นตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนโสดโดยตรงที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม จะเห็นได้ว่าบิดาของศรียาเป็นคนที่มีความคิดแบบดั้งเดิม คือ บุตรต้องปฏิบัติตามที่เขาต้องการแม้ศรียาจะต้องการมีสถานะโสดแต่เขาเห็นว่าผู้หญิงที่อยู่เป็นโสดเป็นสถานะที่ขัดค่านิยมเดิมที่ผู้หญิงจะต้องมีสามีไว้ให้พึ่งพิงและคอยเกื้อหนุนในด้านต่าง ๆ ดังนั้นแม้เขาจะเสียใจที่บุตรสาวคนโตต้องเสียชีวิตเพราะความรักที่ผิดพลาดไปแล้ว แต่เขาก็ยังยืนยันความคิดของเขาว่า ความโสด คือ สถานะที่ขัดต่อความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตที่ผู้หญิงต้องมีคู่ครองคอยดูแล

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน **อำนาจและประណอม** เป็นบิดาและมารดาของแหวนเพชรเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด อำนาจและประណอมมีภูมิลำเนาอยู่ที่ในหมู่บ้านโพทะเลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งสองคนและผู้คนในหมู่บ้านโพทะเลให้ความสำคัญเรื่องการมีความสัมพันธ์ของผู้หญิงและผู้ชายก่อนแต่งงาน ดังนั้นเมื่อธำปนาซึ่งมีเรื่องบาดหมางกับแหวนเพชรสร้างข่าวลือว่าแหวนเพชร ไม่ยอมแต่งงานเพราะต้องการอ้างเรื่องว่าชอบความโสดเพราะทำให้ตนเองมีอิสระ แต่ความจริงแล้ว แหวนเพชรต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายไปเรื่อย ๆ ดังนั้นเมื่ออำนาจและประណอมทราบข่าวลือดังกล่าวทำให้ทุกใจ

...“รูปพรรณสัณฐานที่เขาถือกันนะ มันไอ้แหวนของเราชัด ๆ นะฉันว่า” นายอินที่
ดูจะมีสัมครพรรคพวกอยู่มากที่สุดเคยขึ้นอย่างร้อนใจ

“แล้วที่ฉันได้ยินนะ เขาบอกกันถึงขนาดว่าเป็นลูกเป็นหลานของพวกโพทะเลเชียวนะ แล้วมันจะมีใครละ ผู้หญิงไปทำงานที่กรุงเทพฯ ๆ นอกจากไอ้แหวน” นายอำนวยผู้เป็น
พ่อพูดขึ้นอย่างเคร่งขรึม ถึงอย่างไรเขาก็ไม่นึกเชื่อข่าวลือนั้นเท่าไร ด้วยเชื่อว่าตนเอง
พอจะรู้จักลูกสาวตนเองดี

(ดวงตะวัน, 2558, น. 370)

จากข้อความ อำนวย บิดาของแหวนเพชรต้องรู้สึกทุกข์ใจเมื่อได้ฟังข่าวลือ
เกี่ยวกับแหวนเพชรว่ามีผู้หญิงที่เป็นบุตรหลานของคนในหมู่บ้านโพทะเลเมื่อทำงานที่กรุงเทพฯ ก็มี
พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายตามความพอใจ

...นางประนอมนั่งดมยาหน้าซัดเผือด ด้วยว่าสิ่งที่ได้ไปได้ยินได้ฟังมาสะท้อนก้องใน
หัวอกผู้เป็นแม่

“มันเปลี่ยนผู้ชายไม่ซ้ำหน้า ทำตัวเหมือนพวกหากิน แต่นี่ยอมให้เขาเอาฟรี ๆ
อ้างว่ารักอิสระไม่แต่งงาน โธ่ มันเข้าเคাঁออกจะตาย อายุอานามออกจะปูนั่นแล้วไม่
แต่งงานเสียทีนะ ไม่น่าเลยนะ เห็นมันมาแต่เล็กแต่น้อย”

น้ำตาคนเป็นแม่รินไหลลงมาอย่างสุดกลั้น ผู้หญิงที่กำลังเป็นหัวข้อสนทนาของ
ชาวบ้านร้านตลาดในเวลานี้จะเป็นใครอื่นไปไม่ได้เลยนอกจากลูกสาวคนเดียวของนาง

(ดวงตะวัน, 2558, น. 370)

จากข้อความ ประนอม มารดาของแหวนเพชรต้องรู้สึกเป็นทุกข์กับข่าว
ลือของแหวนเพชรที่คนในหมู่บ้านต่างเชื่อว่าแหวนเพชรอ้างว่าต้องการเป็นโสเภณียิ่งเพราะต้องการมี
เพศสัมพันธ์เพื่อสร้างความสุขซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้เป็นสิ่งที่คนในหมู่บ้านโพทะเลถือว่าไม่เหมาะสม
จะเห็นได้ว่า ทั้ง อำนวย และประนอม ต่างทุกข์ใจเพราะห่วงใยกับข่าวลือ อำนวย นั้น ทุกข์ใจแต่ก็
ยังมีความหวังว่าแหวนเพชรบุตรสาวไม่น่าประพฤติดนเช่นนั้น ในขณะที่ ประนอม มีความทุกข์ใจ
อย่างมากเพราะไม่สามารถอดทนต่อเสียงนินทาของชาวบ้านจนต้องหลั่งน้ำตาเพราะความเสียใจ
อีกทั้งแหวนเพชรยังคงมีสถานะโสเภณีทั้งที่อายุ 29 ปีแล้ว ทำให้อำนวยถึงแม้จะคิดว่าลูกสาวไม่น่ามี
พฤติกรรมตามข่าวลือ แต่เพราะแหวนเพชรยังเป็นโสเภณีทำให้อำนวยคิดว่าข่าวลืออาจจะเป็นความจริง

...คิดแล้วอำนวยก็อ่อนใจ ไข่ เขาเองก็ว่ารู้จักลูกสาวคนเดียวของเขาคนนี้ดีพอ แต่ข่าวลือแสนแสบและฉาวโฉ่นั้นมันก็พัดแรงจนความรู้สึกนึกคิดคลอนแคลนไปเหมือนกัน

“ย่าแก แม่แก เขาก็คิดเหมือนพอนี้แหละ ว่าเรื่องมันมีมูล มันเข้าเค้า” นายอำนวย เอ่ยเสียงเรียบ ไม่เต็มไปด้วยอารมณ์เหมือนเมื่อครู่แล้ว

“มูลอะไร เค้าอะไรของพ่อ” ต่างจากลูกสาวที่ดูจะร้อนขึ้นมาแทน

ก็คิดดูสิ แกอายุปาเข้าไปตั้งยี่สิบเก้าจะสามสิบอยู่รอมร่อแล้ว อยู่เป็นสาวแก่ที่นทิก ยังไม่แต่งงานแต่งงานไปสักทีจนเพื่อน ๆ รุ่นราวคราวเดียวกับแกตบแต่งจนมีลูกมีเต้าย้วยแล้วแกก็อยู่ห่างหูห่างตาพ่อแม่ บางทีแกอาจจะไม่มีใครอยู่ ”

“จะรักใครชอบใครพ่อกับแม่แกไม่เคยว่าขอให้ตบให้แต่งงานให้ชาวบ้านรู้ อย่ามา ลักลอบแบบนี้ เป็นขี้ปากชาวบ้านเปล่า ๆ”

(ดวงตะวัน, 2558, น. 393)

จะเห็นได้ว่า อำนวยและประนอม เป็นตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคน โสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด โดยผู้เขียนกำหนดให้ อำนวยและประนอมต้องทุกข์ใจเพราะสถานะโสดของ แหวนเพชรกลายเป็นประเด็นที่ทำให้ฐานานุบุคคลที่มีความแค่นกับแหวนเพชรนำเรื่องสถานะ โสดของแหวนเพชรสร้างข่าวลือที่ทำให้อำนวยและประนอมต้องทุกข์ใจเพราะเกรงว่าบุตรสาวอาจมี พฤติกรรมสำสอนทางเพศเพื่อความสุข ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่อำนวย และประนอมรวมทั้งคนในชุมชนไม่สามารถยอมรับได้

ในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการสลายโสด (2554)** ของ Mintchocolate **มารดาของริท** เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด มารดาของริทเชื่อในเรื่องการพยากรณ์ดวงชะตาอย่างมาก ดังนั้นเมื่อมีหมอดูทำนายว่าสถานะโสดของริทจะทำให้เธอมีเคราะห์กรรม มารดาของริทจึงบังคับให้ ริทหาคู่รัก

“มะ มะ แม่มีเรื่องสำคัญจะบอก” น้ำเสียงที่ตะกุกตะกักและสีหน้าของแม่ทำเอา ผมเครียดไปเลย ==”

“แม่ไปหาหมอมมา มะ มะ หมอเค้าบอกแม่ว่าแม่...” เอาแล้วไงผมหน้าซีดเผือด ผมกลัวว่าแม่จะเป็นโรคร้ายนะซี

“หมอเค้าบอกให้ลูกแต่งงานภายใน 3 เดือน ^^” นั่นไงแม่เป็นมะเร็งจริงด้วย ฮือ ๆ TT หะ !!!

“เมื่อไหร่จะมาไงนะครับ” ผมถามเพื่อความแน่ใจ

“แม่น่ะไปหาหมอดูมา หมอดูบอกว่าแม่จะดวงกำลังแย ให้แก้ไขโดยให้ลูกแต่งงาน แต่ต้องภายใน 3 เดือนเท่านั้น”

“ไม่ !!! ยังไงผมก็ไม่แต่งงาน” ผมยื่นคำขาดให้แม่ ฮี ให้มันรู้ไปว่าแม่ไม่ตามใจลูก ชายสุดที่รักอย่างผม ^^

“ตามใจ !!! ถ้าแกไม่แต่งงานก็ไม่ต้องเอามรดกฉัน” นั่นไงแม่ตามใจผมชัด ๆ 5555

^o^

“หะ !!! อ้ากกก แม่คร่ำบบบ” มรดกของแม่มีเป็นหมื่นล้าน แง้ ๆ

หนูจาเอา ๆ TT

“ฮี ! แม่ขอยื่นคำขาดนะ ภายใน 3 เดือนนี้เท่านั้น หมดเขตเมื่อไหร่ละก้อ... ฮีฮีฮี”

(Mintchocolate, 2554)

จากข้อความ **มารดา** ของริทเป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นบุคคลที่มีทรัพย์สินสมบัติเป็นจำนวนมาก แต่หมอดูกลับทำนายว่าสถานะความโสดของริทจะทำให้เธอมีเคราะห์ ดังนั้นมารดาของริทจึงทุกข์ใจกับสถานะโสดของริทที่อาจส่งผลกระทบต่อเธอ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นมารดาของคนโสดต้องเป็นทุกข์เพราะมีความกังวลว่าตนเองจะมีเคราะห์เพราะสถานะโสดของบุตร

ในนวนิยายเรื่อง **ขอให้ความโสดสวยจงเป็นนิรันดร์ (2560)** ของปณณิพิมพ์ **ภพและวรรณ** บิดาและมารดาของเวียงลดาเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด วรรณมารดาของเวียงลดาเห็นว่าบุตรสาวอายุ 30 ปีแล้วยังมีสถานะโสดทำให้เกิดความทุกข์ใจเป็นห่วงว่าจะไม่มีใครดูแลเวียงลดา ในขณะที่ภพเมื่อเห็นเวียงลดาบุตรสาวยังมีสถานะโสดจึงเกิดความเป็นห่วงบุตรสาวเช่นกัน

...คิดถึงหน้าลูกสาวแล้วคุณนายวรรณก็ถอนหายใจยาว สะบัดมือกางพัดออกและพัดเป็นจังหวะซ่า ๆ สม่่าเสมอ

“ยังคิดไม่ตกอีกหรือแม่” ภพ หรือช่างภพผู้เป็นสามีนั่งบนเก้าอี้ฝั่งตรงข้าม ถามด้วยรอยยิ้มล้อ ๆ ภรรยากังวลเรื่องอะไรอยู่มีหรือช่างภพจะไม่รู้เพราะอีกฝ่ายมาบ่นและปรึกษาตั้งแต่เมื่อคืนวาน

“ไอ้คิดก็คิดตกนานแล้วละพ่อ แต่แม่เห็นใจลูกมันอยู่หน่อย ๆ ไม่เคยบังคับลูกมาก่อนเลย เฮ้อ กลัวใจเวียงมันจะเตลิด” เธอถอนหายใจอีกครั้งด้วยความกลัดกลุ้ม ลำบากใจ

ไม่น้อยที่จะต้องเอาระบอบเผด็จการมาใช้กับลูกสาวคนโต แต่ครั้งจะวางเฉยเหมือนหลายปีที่ผ่านมาทำไม่ได้อีก

(ปัญญาพิมพ์, 2560 น. 27)

จากข้อความ วรรณมา มารดาของเวียงลดาเป็นทุกข์เพราะเวียงลดา บุตรสาวยังเป็นโสดและเริ่มมีอายุมากทำให้เธอต้องการที่จะให้ลูกสาวแต่งงานกับคนที่เธอเลือกให้ ส่วนภพสามีก็ทุกข์ใจที่เวียงลดาอายุมากแล้วแต่ยังไม่มีสามี ทั้งสองคนรู้ว่าการบังคับเวียงลดาบุตรสาวให้ดูตัวกับผู้ชายที่ทั้งสองคนเลือกให้เป็นการใช้อำนาจความเป็นพ่อแม่บังคับบุตร แต่ทั้งสองคนก็ต้องฝืนใจบังคับบุตรสาว แสดงให้เห็นว่าสถานะความโสดของเวียงลดาทำให้บิดามารดาต้องทุกข์ใจเพราะเป็นห่วงว่าบุตรสาวจะไม่มีผู้ดูแล และทุกข์ใจที่จะต้องบังคับบุตรสาวให้ทำสิ่งที่บิดามารดาต้องการ

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละครที่เป็นบิดา ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ 2 ชุดความคิด ได้แก่ ความโสด คือ ความทุกข์ และความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม สำหรับการนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นบิดา มารดาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดที่กังวลว่าความโสดจะทำให้บุตรชายเป็นคนขาดความรับผิดชอบเพราะไม่ได้แสดงบทบาทการเป็นหัวหน้าครอบครัว และความโสดเป็นความทุกข์ของบิดามารดาของผู้หญิงโสดที่กังวลว่าบุตรสาวเป็นโสดทำให้ต้องอยู่ตามลำพังไม่มีผู้ดูแล และต้องทุกข์ใจที่สถานะความโสดของบุตรสาวทำให้คนในชุมชนเชื่อว่าบุตรสาวมีพฤติกรรมสำล่อนทางเพศเพราะต้องการมีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่ไม่ใช่สามี ส่วนการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิมผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครบิดาของตัวละครที่เป็นผู้หญิงโสดต้องการให้บุตรสาวแต่งงานเพราะมีแนวคิดที่ผู้หญิงจะต้องมีสามีคอยดูแล

2) การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกผ่านตัวละครที่เป็นบิดามารดา

จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกปรากฏในนวนิยาย จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ **โสดสโมสร (2544)**

ในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544)** ของ ว.วินิจัยกุล อุดร บิดาของพิมพ์เพชรเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัย อุดรมีบุตรสาวชื่อว่า พิมพ์เพชร อุดรมีความเห็นว่าพิมพ์เพชรบุตรสาวควรเป็นโสดเพราะการแต่งงานจะทำให้พิมพ์เพชรต้องประสบกับความเสียใจเนื่องจากผู้ชายเป็นเพศที่เอาเปรียบผู้หญิง

...“ผู้หญิงอย่างลูก พ่อถือว่าไม่มีความจำเป็นต้องแต่งงาน”

คุณอุตรตอบเสียงชัดเจน หนักแน่น แสดงความมั่นใจในเหตุผลของเขาทุกถ้อยคำ

“ลูกพ่อ พ่อสร้างมาจนสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว ลูกไม่มีความจำเป็นอะไรต้องไปเสี่ยงกับชีวิตเป็นทุกข์ มีแต่ความไม่แน่นอน มีแต่จะพลั้งพลาด หรืออย่างดีก็เสมอตัวเพราะจะต้องเอาชีวิตไปแขวนไว้กับผู้ชายอีกคน”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 120)

จากข้อความ อุตร มีความคิดว่าพิมพ์เพชรบุตรสาวของเขาเป็นผู้หญิงที่มีฐานะและการศึกษาที่ดีดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องแต่งงานมีครอบครัวเพื่อให้สามีดูแล อุตรเชื่อว่าหากผู้หญิงแต่งงานไปก็จะถูกสามีทำให้เกิดความทุกข์ใจ สาเหตุที่อุตรคิดเช่นนี้เพราะอุตรเคยทำให้ผู้หญิงเสียใจ ดังนั้นเขาจึงคิดว่าผู้ชายทุกคนก็คิดเหมือนเขาคือเอาเปรียบผู้หญิง ดังนั้นผู้หญิงที่แต่งงานจะต้องประสบกับความทุกข์

...“พ่อเป็นผู้ชาย พ่อรู้นิสัยสันดานของผู้ชายด้วยกันดี ผู้ชายต่อให้รอดตัวเองว่าดีแค่ไหน ลึกลงไปมันก็ต้องมีนิสัยเอาเปรียบผู้หญิง มันเป็นธรรมชาตินะลูก สัตว์ที่มีเขี้ยวเล็บแข็งแรงกว่าก็จะเบียดเบียนสัตว์ที่อ่อนแอกว่า เอาละลูก พุดกันมาถึงขั้นนี้แล้ว พ่อก็จะสารภาพอย่างตรงไปตรงมาว่า ลูกว่าพ่อเป็นคนดี รักลูกรักเมีย ชื่อนี้ใช่ แต่พ่อก็รู้ตัวว่าพ่อทำให้ผู้หญิงทุกข์ใจมามาก แม้แต่แม่เอง ก่อนลูกเกิด เขาก็ร้องไห้บ่อย เพราะผู้หญิงที่ยังพัวพันกับพ่อไม่ยอมเลิกก็มีอีกหลายคน บางคนก็เหยียดหยามแม่ มารุกรานเขาถึงบ้าน แต่แม่เขาอดทนไม่มีปากไม่มีเสียงเพราะถือว่าชีวิตที่พ่อหยิบยื่นให้ยังดีกว่าต้องกลับไปตีนถีบปากกัดอย่างเก่า”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 124)

จากข้อความ อุตร อ้างความเป็นพ่อและความเป็นผู้ชายโน้มน้ำหนักพิมพ์เพชรให้อยู่เป็นโสดโดยกล่าวว่าตนเองเป็นผู้ชายรู้ว่าผู้หญิงมักเป็นเหยื่อให้ผู้ชายเอาเปรียบอุตรต้องการให้พิมพ์เพชรเชื่อว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัย

...“จนลูกเกิด พ่อเห็นหน้าลูกพ่อก็รักลูกทันที เพิ่งรู้ว่าความรักเลือดเนื้อเชื้อไขมันมากแค่ไหน รักอย่างไม่เคยรักใครเท่านี้มาก่อน พ่อทะนุถนอมลูกยิ่งกว่าชีวิตพ่อ ตั้งแต่วันแรกที่ลูกเกิดมา พ่อตั้งใจว่าจะไม่มีวันยอมให้ลูกเจ็บช้ำกายใจเพราะผู้ชายคนไหน ไม่มีสามีคนไหนหรือลูก จะรักลูก ถนอมลูก ดูแลลูกเท่าคนเป็นพ่อ เรื่องอะไรพ่อจะยอมให้ลูกสาว

พ่อต้องไปเสี่ยงในเงื้อมมือผู้ชายอีกคน มันจะดีหรือเลว พ่อก็ว่าอย่าเสี่ยงดีกว่า ลูกพ่อไม่ได้ถูกเลี้ยงดูให้ต้องมาเสี่ยงกับความไม่แน่นอนเรื่องอะไรทั้งนั้น”

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 124 - 125)

จากข้อความ อูตฺร โนมนําวใจพิมพ์เพชรว่าพิมพ์เพชรไม่จำเป็นต้องมีสามีเพราะอุดรดูแลพิมพ์เพชรได้ดีอยู่แล้ว หากพิมพ์เพชรแต่งงานก็ต้องมีแต่ความทุกข์ใจ การแต่งงานจึงเป็นสถานะที่ทำให้พิมพ์เพชรต้องพบกับความเสี่ยง จะเห็นได้ว่า อูตฺร เป็นตัวละครที่เป็นบิดาของผู้หญิงโสัดที่ผู้เขียนใช้ ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านบวกกว่าความโสัด คือ พื้นที่ปลอดภัยของผู้หญิง

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านบวกผ่านตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคนโสัด ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นบิดาของผู้หญิงโสัด นำเสนอชุดความคิดความโสัดว่า ความโสัด คือ ความปลอดภัยที่จะทำให้ผู้หญิงไม่ถูกผู้ชายที่เป็นคู่ครองเอาเปรียบ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอความคิดว่า การแต่งงานเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงถูกผู้ชายเอาเปรียบ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างชุดความคิดความโสัด ด้านบวกผ่านตัวละครที่เป็นบิดาเพียง 1 เรื่อง ในขณะที่ การประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบพบว่า ผู้เขียนประกอบสร้างผ่านตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคนโสัดมากกว่า แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอว่าความโสัดทำให้บิดา มารดาของคนโสัด เป็นทุกข์มากกว่าการเห็นข้อดีที่บุตรยังเป็นโสัด

2.1.2 การประกอบสร้างความโสัดผ่านตัวละครที่เป็นพี่น้อง

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดผ่านตัวละครที่เป็นพี่น้องของคนโสัด ปรากฏในนวนิยายจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ **โสัดสโมสร (2544)** **แหวนดอกไม้ (2547)** **หัวใจไกลคนทอง (2555)** จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นพี่น้องกับคนโสัดประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบ

ในนวนิยาย เรื่อง **โสัดสโมสร (2544)** ของ ว.วินิจฉัยกุล **พี่น้องของมิรา** เป็นตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนโสัดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบว่า ความโสัด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนที่เกี่ยวข้องกับคนโสัดกังวลว่าพี่น้องของตนที่ยังมีสถานะโสัดจะมีไม่มีคู่ครองคอยดูแล

...เท่าที่ผมรู้ มิรามมาจากครอบครัวที่ไม่ถึงกับรวยเป็นเศรษฐี แต่ก็ห่างไกลจากคำว่ายากจน

พี่น้องทุกคนได้ดีกันทั้งนั้น ประกอบอาชีพการงานเป็นหลักเป็นฐานไม่มีใครเหลวไหล พ่อแม่ซึ่งจากไปแล้วก็หลับตาตายไปอย่างหมดห่วง พี่ชายคนโตของมิราก็อ่ร้าง

สร้างตัวขึ้นมาถึงขั้นเศรษฐี เขาเป็นพี่ที่ตีมากสำหรับน้อง ๆ ทุกคนโดยเฉพาะมิรา ส่วนพี่สาวก็แต่งงานไปกับนักธุรกิจและมีกิจการค้าของตัวเอง น้องสาวคนเล็กเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางโรคผิวหนัง มีคลินิกส่วนตัว ดารานางแบบแห่กันไปรักษาสิวดูแลผิวหน้ากันเต็ม รับทรัพย์อ้ออีกเหมือนกัน

ในบรรดาพี่น้องทั้งหมดมิราคนเดียวที่ยังไม่ได้แต่งงาน

ผมว่าข้อนี้เองที่พี่น้องทุกคนค่อนข้างเป็นห่วง และมีความรู้สึกว่ามีรายังไม่พ้นอกทุกคนมีภาระจะต้องเอาใจใส่ มากบ้างน้อยบ้างตามกำลังและเวลาว่างของแต่ละคน

(ว.วินิจฉัยกุล, 2559, น. 46)

จากข้อความ พี่น้องของมิรา ถึงแม้จะประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัวและการทำงาน แต่เมื่อมิรายังเป็นโสดทำให้พี่น้องเป็นทุกข์เพราะเห็นว่ามิราต้องอยู่ลำพังไม่มีคู่ครองคอยดูแลช่วยเหลือ ดังนั้นแต่ละคนจึงทำหน้าที่ดูแลมิรา จะเห็นได้ว่าผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเพราะกังวลว่าคนโสดต้องอยู่เพียงลำพังไร้คนดูแล

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน **ข้าวบิณฑ์** และ **สายฟ้า** เป็นตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ข้าวบิณฑ์เป็นพี่ชายของสายฟ้าซึ่งเป็นชายโสด และสายฟ้าเป็นภรรยาของข้าวบิณฑ์ ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครดังกล่าวประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม และความโสด คือ ความอัปยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ

...“ถามจริง ๆ เถอะนายสิงห์ อายุอานามก็มากขึ้นทุกที แล้วทั้งงานร้านดอกไม้ของนายมันก็ต้องคลุกคลีโหมงกับคนที่เขารักกัน เดี๋ยวคนนั้นมาสั่งดอกไม้ให้แฟน เดี๋ยวสั่งให้คู่รัก ทั้งไอเวดดิ้งสตูดิโอที่นายไปรับงานจัดดอกไม้ด้วยอีกล่ะ นายไม่หวั่นไหว ไม่นึกอยากแต่งงานบ้างหรือไง”

“นั่นสิคะ คุณสิงห์ไม่กลัวถูกขอกกล่าวหาสูดฮิตว่าเป็นเกย์หรือคะ” สายฟ้าพี่สะใภ้ของเขาถามยิ้ม ๆ

และสายฟ้าก็ตอบคำถามนั้นของพี่ชายและพี่สะใภ้ด้วยรอยยิ้มเหมือนเช่นทุกครั้ง

“ฉันรู้ว่าแกมั่นใจในตัวเอง” ข้าวบิณฑ์ไล่สายตามองน้องชายตั้งแต่ศีรษะซึ่งโกนผมเกลี้ยงเกลา ผ่ากันเปื้อนลายดอกไม้น่ารักจรดปลายเท้าซึ่งสวมรองเท้าแตะเนื้อนุ่มรูปเป็นโดนัลด์คัก “แต่อย่าลืมนะว่า นายต้องอยู่ในสังคม นายต้องมีครอบครัว”

(ดวงตะวัน, 2547, น. 9)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า ชาวบิณฑ ที่ชายของลายสิงห์เห็นว่าการอยู่เป็น โสัดของชายสิงห์เป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับค่านิยมของสังคมเพราะชาวบิณฑเชื่อว่าผู้ชายทุกคนเมื่อ อายุถึงวัยที่สมควรก็จะต้องแต่งงานมีครอบครัวดังเช่นตัวเขาที่ทำงานและมีครอบครัวเรียบร้อยแล้ว ส่วนสายฟ้าภรรยาของชาวบิณฑมีความคิดว่า หากลายสิงห์เป็นโสัดก็จะถูกคนในสังคมตัดสินว่า ลายสิงห์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อีกทั้งชาวบิณฑที่ชายของลายสิงห์เมื่อเห็นการแต่งกายของ ลายสิงห์ที่ไม่ตรงกับเพศสภาพของเขาทำให้ชาวบิณฑคิดว่าการแต่งกายของลายสิงห์ไม่เหมาะกับ ผู้ชายและการเป็นโสัดของเขาทำให้เขาดูเหมือนผู้ที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ จะเห็นได้ว่าชาวบิณฑ และสายฟ้าเป็นตัวละครที่เป็นพีของคนโสัดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบว่า ความโสัด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม และ ความโสัด คือ ความอัปยศที่ทำให้คนโสัดถูกด้อยค่าว่ามี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในนวนิยายเรื่อง หัวใจไกลคนทอง (2555) ของ เขมปัดณ์ พบพร เป็นตัวละครที่เป็นพีสาวของคนโสัดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสัดด้านลบว่า ความโสัด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสัด พบพรเป็นพีสาวของพรารพุด พบพรมีญาณพิเศษ ที่สามารถเห็นภาพนิมิตล่วงหน้า เมื่อพบพรเห็นนิมิตว่าพรารพุด จะประสบเคราะห์หากยังมีสถานะ โสัด พบพรจึงเป็นทุกข์เพราะเกรงว่าพรารพุดจะประสบเคราะห์ร้าย

...คนในครอบครัวกำลังมีเคราะห์ เคราะห์ซึ่งติดตัวลูกสาวบ้านนี้มาตั้งแต่เกิด
พบพรไม่เห็นบุญนิมิตหลายปีแล้ว ตั้งแต่การพยากรณ์เนื้อคู่ให้หนึ่งตะวันกับ
จันทร์วาดที่สาวฝาแฝดจบลงแบบไม่สวยงาม ชิกแซนส์ ที่ติดตัวเธอมาก็เหมือนถูกปิดกั้นไว้
จวบจนได้เห็นบุญนิมิตอีกครั้ง พบพรจึงวางแผนลับ ๆ ในใจเพราะเธอคือคนที่ถือ
กุญแจดอกสำคัญไว้ กุญแจซึ่งไขไขปริศนาลับเรื่องคู่แท้
พบพรก้าวตุบตุบไปที่เรือนหลังใหญ่อายุหลายสิบปี ในมือถือกระดาษแผ่นหนึ่ง
ซึ่งเธอนำภาพบุญนิมิตไปพยากรณ์แล้วถอดมาทำนายเป็นชะตาชีวิตของน้องสาวคนที่สี่ได้ว่า
ถึงความปีขง หากคู่สมพงศ์แต่งงานแก่เคล็ด

(เขมปัดณ์, 2555, น. 6-7)

จากข้อความจะเห็นว่า พบพร รู้ผลพยากรณ์ดวงชะตาของพรารพุดว่า พรารพุด กำลังมีเคราะห์แต่การแต่งงานมีคู่ครองจะทำให้พรารพุดพ้นเคราะห์ได้ แต่เนื่องจากพรารพุด ยังเป็นโสัดทำให้พบพรต้องทุกข์ใจเพราะเกรงว่าพรารพุดจะประสบเคราะห์ร้ายตามนิมิตที่เห็น ดังนั้น พบพร จึงต้องการให้พรารพุดพ้นเคราะห์

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็นพี่น้องของคนโสด ผู้เขียนจะใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนจะใช้ตัวละครที่เป็นพี่น้องของผู้หญิงโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด โดยกำหนดให้ตัวละครที่เป็นพี่น้องของผู้หญิงโสดเป็นห่วงว่าจะไม่มีคนดูแลผู้หญิงโสดที่เป็นพี่น้องของตนเอง แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนมีแนวคิดที่ผู้หญิงจำเป็นต้องแต่งงานมีครอบครัวเพื่อให้สามีคอยดูแล ในขณะที่พี่น้องของตัวละครชายโสด ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ การขัดค้านิยมดั้งเดิม และความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีแนวคิดที่ผู้ชายต้องแต่งงานเพื่อทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หากผู้ชายเป็นโสดไม่แต่งงานจะถูกมองว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ดังนั้นผู้เขียนจึงกำหนดให้ตัวละครที่เป็นพี่ชายของคนโสดและได้แต่งงานไม่เห็นด้วยที่บุคคลในครอบครัวจะตัดสินใจเป็นโสด

2.1.3 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นญาติ

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครที่เป็นญาติปรากฏในนวนิยายจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ **สีไม้คาน (2541)** จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นญาติของคนโสด ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวก

ในนวนิยายเรื่อง **สีไม้คาน (2541)** ของ สีสวัสดิ์ ลำตวน เป็นตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับคนโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความปลอดภัย ลำตวนเป็นยายของ ผกา พิกุล กล้วยไม้ และแก้ว เนื่องจากชอนกลิ่นลูกสาวบุตรชายของลำตวนประสบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเนื่องจากประกอบสามีของชอนกลิ่นมักทำร้ายร่างกายชอนกลิ่นเมื่อเมาสุรา ทำให้ลำตวนคิดว่าหากหลานสาวทั้งสี่คนเป็นโสดจะทำให้ทุกคนไม่ต้องพบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ลำตวนจึงสั่งห้ามหลานสาวทั้งสี่คนแต่งงาน

...“แกอย่ามาทะเลาะสิ่งนั้นงัวแกวดูตัวอย่างน้องชอนกลิ่นเอาไว้บ้างแล้วกันว่าผัวมันเป็นอย่างนี้บ้าง เห็นไหมว่าไอ้กอบมันเป็นอย่างนี้ อย่างนี้พวกแกไม่ต้องคิดมีผัวเด็ดขาด ถ้าใครขึ้นมีลูกก็เป็นเห็นดีกัน ยายจะเอาเลือดหัวเอ็งทั้ง 4 คนออก ไอ้ผู้ชายหน้าไหนบ้างที่มันดินะหน้าไหนที่จะเชื่อใจมันได้ดูอย่างแม่แกแล้วกัน” แล้วผู้เป็นยายก็หยุดพูดกลางกลิ่นก้อนแข็ง ๆ ที่มาจุกอยู่ นัยน์ตาก็ซึกจะมีน้ำรินขึ้นมาทันที

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 4)

จากข้อความจะเห็นว่า ลำดวน คิดว่าความโสดจะทำให้หลานสาวทั้งสี่คนไม่ต้องพบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเหมือนกับชอนกลินหลานสาวคนโตที่มีปัญหาที่สามีที่ติดสุรา ดังนั้น ลำดวน จึงบังคับให้แก้วหลานสาวที่อายุน้อยที่สุดและไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ลำดวนต้องการให้หลานสาวทุกคนเป็นโสดว่าห้ามคิดขัดขืนคำสั่งของลำดวนที่ต้องการให้ทุกคนเป็นโสด โดยลำดวนให้เหตุผลกับหลาน ๆ ว่าผู้ชายส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นคนดี ดังนั้น ความโสดจึงเป็นสถานะที่ปลอดภัยสำหรับหลานสาวทั้งสี่คน

...“เวรกรรมเหลือเกิน ทำอย่างไรจะตัดนิสสัยมันได้ กลัวไม่เอ็งออกไปเรียนทำเสื่อทำผมอย่างนี้เพราะยายสงสารไม่อยากให้อุดอู่อยู่แต่ในบ้าน สมัยนี้เก็บตัวอยู่ที่เปล่าประโยชน์ แต่ยายไม่ได้ให้เอ็งออกไปเพื่อจะมีผัวนะเอ็ง อย่าทำให้ยายเสียใจแล้วกัน”

กลัวไม่ยิ้มกับผู้เป็นยาย

“ยายไวใจกลัวไม่ได้เลยจ๊ะ”

“แกสามคนนี่ยายไม่หวังอะไรหรอกนอกจากเรื่องผู้ชาย แกมันจะเอาตัวไม่รอด”

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 46)

จากข้อความ ลำดวน กำชับกับกลัวไม่ว่าห้ามมีคนรักระหว่างที่ไปเรียนเสริมสวยและตัดเย็บเสื้อผ้าเพราะการแต่งงานมีสามีจะทำให้กลัวไม่มีความสุข จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้ลำดวนเป็นตัวละครที่มีพฤติกรรมที่ขัดขวางไม่ให้หลานสาวทั้งสี่คนมีคู่ครองอย่างชัดเจน

...“เอ็งนินทาอะไรยายอยู่วะ”

“เปล่า”

“แต่ข้าได้ยิน ผู้เป็นยายชี้หน้า”

“บอกมานะว่านินทาอะไรข้าบ้าง หนอย เรื่องอะไรที่ข้าจะเป็นคนหาผัวให้พวกเอ็ง ตีละ ข้านี้แหละจะให้พวกเอ็งทั้งสี่คนขึ้นคานให้หมด ชาตินี้ไม่ต้องมีผัวกันหรือวะ ดูซิว่าจะพากันลงแดงตายหมดหรือเปล่า เอ็งต้องอยู่บนคานนั่นแหละ ลงมาไม่ได้เป็นอันขาด หรือไม่ก็รอให้ข้าตายไปก่อนแล้วกัน”

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 71)

จากข้อความ ลำดวน แสดงพฤติกรรมที่ชัดเจนว่าจะไม่ให้หลานสาวทั้ง 4 คน ได้มีคู่รักด้วยการใช้อำนาจของความเป็นญาติผู้ใหญ่ที่จะไม่ยกหลานสาวให้กับผู้ชายที่มาสู่ขอ พฤติกรรมของลำดวนที่บังคับให้หลานสาวต้องอยู่เป็นโสดชัดเจนมากขึ้นเมื่อลำดวนไม่พอใจที่พุดมีมาสู่ขอพิกุลโดยลำดวนไล่พุดมีออกจากบ้านโดยไม่สนใจคำทัดทานของใคร

...“นั่งกุล ว่าไงเอ็งไปแอบรักแอบชอบกันเมื่อไหร่ ข้าไม่ยกให้เด็ดขาด”

จำนิตยที่นั่งคุโชนและจิวอยู่นานเลยบอกว่า

“คุณป้ายก ๆ ให้ไปเถอะ จะเก็บเอาไว้ทำไมล่ะ”

“ไอ้จ๋า เอ็งเตรียมย้ายสำมะโนครัวได้แล้ว” ก็อย่างที่บอกว่าจำแกเช่าที่สวนของยายลำดวนทั้งครอบครัว

“อ้อ ที่เสือกมานี้เพราะว่างงานกันนักใช่ไหม ไป กลับไปเซียวก่อนที่ข้าจะโมโหไปมากกว่านี้ ท่านก็ด้วย นี่ไม่ใช่กิจของสงฆ์”

พระลูกชายทำท่าสำรวม

“อาตมาอยากให้อิมแม่เข้าใจ”

แม่ลำดวนยกมือห้ามทัพ

“อฉันจะไปนั่งฟังที่วัด อฉันไม่ได้นิมนต์มาเทศน์ที่นี่ เจริญนิมนต์กลับวัดไปได้ กำหนดกลับไป แล้วคุณตำรวจละที่โรงพักไม่มีงานทำหรือไง”

ครูพุดมีมองดูผู้เป็นยายและสาวคนรัก

“ครู” เสียงยายลำดวนเหยิ่มเหยียวแหละ

“รอให้ฉันตายเสียก่อนแล้วค่อยมาเอานางกุลไป”

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 82 - 83)

จากข้อความจะเห็นว่า ลำดวน มีความคิดที่แน่วแน่ว่าจะไม่ยกพิกุลให้กับพุดมีแม้แต่ลูกชายของลำดวนที่เป็นพระและจำตำรวจนิตยที่เป็นบุคคลที่ชาวบ้านนับถือจะพยายามโน้มน้าวใจให้ลำดวนตกลงให้พุดมีได้แต่งงานกับพิกุล แต่ยายลำดวนก็ยังเห็นว่าความโสด คือ สถานะที่จะทำให้พิกุลปลอดภัยจากการเสียใจเพราะความรัก

ต่อมาแม้จะมีหมอดูทำนายว่าหลานสาวของลำดวนมีดวงชะตาที่จะมีคู่ครอง แต่ลำดวนก็ไม่เชื่อและยังคงตั้งมั่นที่จะเป็นผู้กำหนดให้หลานสาวมีสถานะโสด

...“ตกลงหลานฉันสี่คนต้องมีผ้าทุกคนหรือไหม”

“เป็นไปตามดวงและพรหมลิขิตครับคุณนาย”

“พรหมลิขิตคือฉัน ไม่ใช่ดวงดาวที่ไหนหรอก แล้วฉันก็จะไม่ยอมให้มันมีเรือนสักคนเดียว หมอจะว่ายังไงละหมอ จะเผาตำราทิ้งเมื่อไหร่ก็เอามาเผาที่บ้านฉันแล้วกันนะ”

(สีสวัสดิ์, 2541, น. 119)

จากข้อความ ลำดวน ยึดมั่นว่าหลานทั้ง 4 คนของตนเองจะต้องเป็นโสดเพื่อความปลอดภัยแม้หมอดูจะทักว่าหลานทุกคนจะต้องแต่งงาน แต่เนื่องจากลำดวนตั้งมั่นว่าสถานะโสด คือ ความปลอดภัยของหลานทั้ง 4 คน ลำดวนจึงไม่เชื่อคำทำนายของหมอดู แต่ลำดวนเชื่อว่าชีวิตของหลานสาวทั้ง 4 คน ต้องเป็นโสดตามที่ลำดวนกำหนดเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัวของคนโสด จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครที่เป็นสมาชิกในครอบครัวของคนโสด ได้แก่ บิดามารดา พี่น้อง และญาติ โดยพบว่าตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคนโสดเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดทั้งชุดความคิดความโสดทั้งชุดความคิดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวก โดยพบว่าตัวละครที่เป็นบิดามารดาของคนโสดเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดมากที่สุดปรากฏในนวนิยายจำนวน 6 เรื่อง โดยใช้ประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุด ได้แก่ การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้บิดามารดาของคนโสดทุกข์ใจ ด้วยการใช้ตัวละครที่เป็นมารดาของชายโสดทุกข์ใจเพราะบุตรชายยังไม่ได้แต่งงานทำให้ขาดความรับผิดชอบเพราะไม่ได้ทำหน้าที่ดูแลครอบครัว และยังปรากฏตัวละครที่เป็นมารดาของคนโสดเป็นทุกข์ที่ความโสดของบุตรชายมีผลกระทบต่อดวงชะตาของมารดา ส่วนตัวละครที่เป็นบิดาของผู้หญิงโสดผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นบิดาของผู้หญิงโสดมีความทุกข์เพราะเกรงว่าบุตรสาวจะไม่มีสามีคอยดูแล นอกจากนี้ยังปรากฏการใช้ตัวละครที่เป็นบิดาของผู้หญิงโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นบิดาและมารดาของตัวละครที่เป็นโสดประกอบสร้างทั้งชุดความคิดความโสดทั้งชุดความคิดความโสดด้านลบและชุดความคิดความโสดด้านบวกเพื่อเสนอว่าความโสดมีผลต่อความรู้สึกของบิดามารดาที่เป็นทุกข์เพราะต้องการให้บุตรชายได้ทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัวและต้องการให้บุตรสาวมีสามีคอยดูแล

การใช้ตัวละครที่เป็นพี่น้องของคนโสดจากการศึกษาพบว่าปรากฏในนวนิยายจำนวน 3 เรื่อง โดยใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด และความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามี

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นพี่น้องของคนโสดเพื่อแสดงให้เห็นว่าพี่น้องของผู้หญิงโสดต้องทุกซีกว่าพี่น้องของตนเองจะไม่มีสามีคอยดูแล ส่วนพี่น้องของผู้ชายโสดจะกังวลว่าพี่น้องที่เป็นโสดจะถูกคนในสังคมประณามว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและกังวลว่าความโสดจะทำชายโสดที่เป็นพี่น้องของตนเองจะไม่ได้ทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว

ส่วนการใช้ตัวละครที่เป็นญาติของคนโสดปรากฏในนวนิยาย จำนวน 1 เรื่อง โดยผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความปลอดภัยของผู้หญิงโสด โดยตัวละครที่เป็นญาติต้องการให้หลานสาวมีสถานะโสดเนื่องจากคิดว่าสถานะโสดจะทำให้หลานสาวไม่ต้องพบกับปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับเป็นคนในครอบครัวของคนโสด ทั้งบิดา มารดา พี่น้อง และญาติของคนโสดเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบที่แสดงให้เห็นว่าความโสดมีผลต่อความรู้สึกของคนในครอบครัวที่กังวลเรื่องจะคนโสดจะไม่มีคนดูแล การไม่ได้ทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว และการถูกคนในสังคมมองว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นคนในครอบครัวของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ส่งผลต่อความรู้สึกของคนในครอบครัวว่าความโสดเป็นสถานะที่ปลอดภัยของผู้หญิงในครอบครัวของตนเองที่ทำให้ไม่ต้องพบกับความทุกข์ใจ

2.2 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อน

จากการศึกษาการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อน พบว่า ตัวละครที่เป็นเพื่อนของคนโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2560 ปรากฏ 2 ลักษณะ ได้แก่ เพื่อนร่วมเรียน และเพื่อนร่วมงาน

2.2.1 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียน

การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนปรากฏในนวนิยาย จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ เล่ห์เกมรัก (2554) รักบังใจ (2554) ใจเกี้ยวรัก (2554) แรตระเบิดคาน (2559) กลรักแฟนกำมะลอ (2559) จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ

ในนวนิยายชุด ความรู้สึกดี ๆ ที่เรียกว่ารัก ซึ่งประกอบด้วย นวนิยาย 3 เรื่อง ได้แก่ เล่ห์เกมรัก (2554) ของ สิริจินดา รักบังใจ (2554) ของ อรุณษา ใจเกี้ยวรัก (2554) ของ ปราณธร พลอยรวี เป็นตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนของตัวละครที่เป็นโสดที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอัปยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

...เรื่องของเรื่องคือพลอยรวีเป็นลูกสาวคนเดียวของนักการเมืองชื่อดังที่มักได้ตำแหน่งสำคัญ ๆ ในรัฐบาลที่จัดตั้งโดยนักการเมืองใหญ่พรรคหนึ่ง พุดถึงฐานะการเงินแล้ว พลอยรวีไม่เคยขัดสน พุดถึงอำนาจบารมีพลอยรวีก็มีล้นเหลือ เพื่อน ๆ มักห้อมล้อมตามติด และเธอก็คงชินมาอย่างนี้ จวบจนมาเจอลภัสสรดาซึ่งเป็นคุณหนูตระกูลเก่าแก่ มีนามสกุลเจ้า ต่อท้ายชื่อแสนงาม ร่ำรวยมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลไม่เคยต่างพร้อยแบบสกุลของเธอที่มีแต่คนก่นด่าเสมอ เนื่องจากพ่อของเธอเชื่อว่าเป็นตัวโกงในระบบการเมือง

ชาติกำเนิดจึงเป็นสิ่งเดียวที่พลอยรวีไม่มีวันแก้ไขให้เหนือกว่าอีกฝ่ายได้ และเป็นสาเหตุให้พลอยรวีเกลียดลภัสสรดาเข้ากระดูกดำ

(ปราณธร, 2554, น. 17)

จากข้อความ พลอยรวี เป็นตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นศัตรูกับลภัสสรดา เพราะพลอยรวีรู้สึกว่าการเกิดในครอบครัวที่มีชื่อเสียงที่สังคมยอมรับมากกว่า พลอยรวีจึงมักจะหาเรื่องลภัสสรดาเพื่อลบปมด้วยเรื่องครอบครัว

...“พลอยอยากโยนช่อดอกไม้จะแย่งอยู่แล้วค่ะ แต่ห่วงกลัวว่าเพื่อนสามคนสุดท้ายในรุ่นจะไม่ได้แต่งงาน มองลงไปยังไม่เห็นมารอรับดอกไม้กันเลย”

แขกทั้งโต๊ะที่สามสาวนั่งอยู่ชะงักกึก ปารวีหน้าเสีย ลภัสรดากัดริมฝีปาก หรีตา ในขณะที่เขมิกาเป็นคนเดียวที่ยังทำหน้าที่อยู่ได้”

“เฮ้อ เจ้าสาวทำไมเอาเพื่อนมาขายแบบนี้ล่ะ” เสียวจากหนึ่งในเพื่อนร่วมโต๊ะเอ่ยขึ้น

“นิสัยชอบบระรานเพื่อนนี่ไม่หายชะทีนะ” อีกคนเสริม

“ลี้จ๊ะ ลีลภัสสรดา ฟ้าเขมิกา แล้วก็ต้องปารวีอยู่ไหนจ๊ะ ออกมารับ ช่อดอกไม้เร็วเข้า พวกเธอเป็นสามคนสุดท้ายในกลุ่มแล้วนะจ๊ะ ไม่รับคราวนี้ เห็นทีจะแย่งแน่ ๆ เร็วหน่อย”

(สิรินดา, 2554, น. 15-16)

จากข้อความเมื่อพลอยรวีแต่งงานและได้พบลภัสสรดาและเพื่อนสนิทของลภัสสรดาอีก 2 คน พลอยรวีจึงพูดประจานให้ลภัสสรดาและเพื่อนได้รับความอับยศว่าทั้ง 3 คน คือเพื่อนกลุ่มสุดท้ายที่ที่เรียนหนังสือรุ่นเดียวกันแต่ยังเป็นโสด ต่อมาพลอยรวีพยายามถากถางลภัสสรดาเรื่องที่ลภัสสรดาเป็นโสด ในขณะที่พลอยรวีได้แต่งงานมีคู่ครอง

...ลภัสรดาชวนปารวีและเขมิกาไปหาที่คุยกันต่อ ทั้งสามออกจากงานเป็นกลุ่มแรก ๆ เพราะเบื่อกที่จะเห็นหน้าเจ้าสาวเต็มที ขณะที่กำลังจะเดินออกจากประตูนั้นเอง เจ้าสาวซึ่งเพิ่งเสร็จจากการเดินต้อนรับแขกก็ปราดเข้ามา

“อ้าว จะกลับแล้วหรือ ไม่อยู่ต่ออีกนิดละ ยังมีเกมชิงรางวัลอีกนะเพื่อน”

“ใครเป็นเพื่อนเธอไม่ทราบ ฉันไม่ลดตัวขนาดนั้นหรอก”

เจ้าสาวเริ่มหน้าตึงไม่พอใจ “นั่นซิเนะ มันคนละครดับกัน พวกมางานแต่งงานกับพวกได้แต่งงาน

(สิรินดา, 2554, น. 18)

จากข้อความจะเห็นได้ว่า พลอยรวิ พุดถากกลางลภัสรดาว่าเป็นบุคคลที่ไม่สามารถเทียบกับตนเองได้เพราะพลอยรวิคือผู้หญิงที่สามารถหาคู่ครองได้ ส่วนลภัสรดาถือว่าเป็นผู้หญิงที่ด้อยกว่าเพราะไม่สามารถทำให้ผู้ชายสนใจและขอแต่งงานได้ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกำหนดให้พลอยรวิ เป็นตัวละครที่เป็นเพื่อนเรียนรุ่นเดียวกันกับตัวละครที่เป็นโสดและมีพฤติกรรมที่น่าสทธานะ ความโสดของตัวละครที่เป็นโสดมาด้อยค่าว่าตัวละครที่เป็นโสดเป็นผู้ที่หาคู่ครองไม่ได้เพื่อทำให้ตัวละครที่เป็นโสดได้รับความอับยศเนื่องจากถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **แรดตระเปิดคาน (2559)** ของ โยธกา กิรณา เป็นตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนโสดโดยเป็นเพื่อนร่วมห้องเรียนของแม่นศรีตัวละครหลักของเรื่องที่เป็นโสด ผู้เขียนกำหนดให้ กิรณา เป็นตัวละครที่ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือความอับยศที่ทำให้คนโสดด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง กิรณาเป็นตัวละครที่ไม่ถูกกับแม่นศรีมาตั้งแต่ที่ทั้งสองคนเรียนอยู่ชั้นมัธยม กิรณามักจะล้อเลียนแม่นศรีที่มีหน้าตาที่ไม่สวย ต่อมาแม่นศรีได้กลับมาพบกิรณาอีกครั้งในงานเลี้ยงรุ่นศิษย์เก่าของโรงเรียน กิรณาพบว่าแม่นศรีมีใบหน้า รูปร่างสวยงามขึ้นกว่าเดิมมาก กิรณาทนไม่ได้ที่เห็นแม่นศรีกลายเป็นจุดสนใจของเพื่อนผู้ชายในงานเลี้ยงรุ่น กิรณาจึงทำให้แม่นศรีได้รับความอับยศด้วยการด้อยค่าว่าแม่นศรีเป็นโสดหาคู่ไม่ได้

...คำตอกย้ำที่ตั้งฉับตอกกลับไปทันที ทำให้กิรณาอดตีหัวใจจอมแกล้งประจำห้องหรือตามองคนพุด ซึ่งตอนนี้ สวย สวย สุด ๆ จนเธอไม่สามารถหาอะไรมากระแนะกระแหนได้แบบเคย ก็ให้ได้แต่เจ็บใจ คนเคยเหยียบคนอื่น ตอนนี้มาบีบด้อยให้คนอื่นเขาเหยียบเหยียบเอาอย่าเอาเสียด้วย แล้วมีรีว่าเธอจะยอมง่ายตาย

“ก็ยังมีใครให้ลิมนะ ยัยเมนี่ ดีกว่าคนไม่มีใครเลย

(โยธกา, 2559, น. 279)

จากข้อความ กิรณา ไม่ต้องการด้อยกว่า แม้นศรี ที่ตอนนี้กลายเป็นสาวสวย เมื่อกิรณาถูกแม้นศรี เห็นบนนมเรื่องที่ตนเองเพิ่งเลิกกับสามี กิรณาจึงนำสถานะโสดของแม้นศรีมาเป็นประเด็นที่ทำให้แม้นศรีต้องรู้สึกด้อยกว่ากิรณา ด้วยการเย้ยหยันแม้นศรีว่าถึงแม้ตนเองจะต้องพยายามลืมอดีตคนรักแต่ก็ยังดีกว่าแม้นศรีที่เป็นโสดไม่เคยมีโอกาสมีคู่ครอง นอกจากนี้กิรณายังต้องการทำให้แม้นศรีรู้สึกอับยศในประเด็นที่เป็นผู้หญิงโสดหาคู่ครองไม่ได้ กิรณาจึงนำเรื่องที่แม้นศรีเป็นโสดพูดเย้ยหยันแม้นศรีว่าถึงแม้แม้นศรีจะสวยขึ้นแต่ก็ยังคงเป็นผู้หญิงโสดที่ไร้คู่ครอง

...“หมั่นไส้ นั่งแน่นมาก”

กิรณากระซิบกับบัณฑิตา เธอมองภาพที่แม้นศรีกำลังเดินกับอดีตหนุ่มสุดฮอตที่สุดของชั้นเรียนที่ตอนนี้แม้จะผมบาง ๆ ไปนิด แต่ก็ยังหล่อพอคู่ได้

“มากอะ”

“จะทำยังไงกับมันดี ว่ามันเรื่องศัลยกรรมก็ไม่เห็นมันสะทกสะท้านเลย”

“มันยังโสดไม่มีคนมาจีบ เล่นงานข้อนี้อยู่เลยอะ สามสิบแล้วก็จอกานน่าอายขายหน้าจะตาย ถึงมันจะสวยก็เหอะ”

“ลุยปะ”

“ลุยสิ”

(โยธกา, 2559, น. 282-283)

กิรณารู้สึกไม่พอใจที่แม้นศรีกลายเป็นสาวสวยที่โดดเด่น แต่กิรณาเห็นว่าแม้นศรียังเป็นโสดซึ่งเป็นสถานะที่น่าอับอายสำหรับผู้หญิงเพราะบ่งบอกว่าไม่มีใครเลือกไปเป็นคู่ครอง ดังนั้นกิรณาจึงกล่าวเย้ยแม้นศรีว่าถึงจะสวยแต่ก็เป็นโสดหาคู่ไม่ได้ แต่กิรณาเคยมีคู่ครองมาแล้ว จึงถือว่าเหนือกว่าแม้นศรี

...“สนุกมากเลยนะเมนี้ เธอสวยจริง ๆ นั่นแหละ” กิรณาไปรยยาหอมก่อน แม้นศรียิ้มด้วยรอยยิ้มของผู้ชนะ

“ก็จะได้เลิกซีเห่อย่างไรรละ ความซีเห่ระมันเลิกได้ด้วยเงิน พอดีว่าฉันนะ รวย รวย ฮี ๆ”

“จ๊ะ รวย รวย จริง ๆ นั่นแหละ แต่ว่าซีเห่ใช้เงินซื้อได้ แต่อย่างอื่นเงินซื้อไม่ได้นะ ฉันทาคงจะมีคนเห็นว่าเธอมีอะไร..”

กิรนามองแม้นศรีแบบหัวจรดเท้า พलगแบ้ปากและยกไหล่

(โยธกา, 2559, น. 283)

จากข้อความ กิรณา ไม่ได้รู้สึกว่าคุณด้อยกว่าแม่นศรีแต่อย่างใดเพราะแม่นศรีเป็นโสดเพราะหาคู่ครองไม่ได้ ดังนั้นแม่นศรีจะเปลี่ยนไปจากสมัยที่เป็นเพื่อนร่วมห้องเดียวกับกิรณา แต่กิรณาก็คิดว่าแม่นศรีด้อยกว่าตนเองเพราะ แม่นศรีไม่สามารถทำให้ผู้ชายชอบพอได้ จะเห็นได้ว่า กิรณา เป็นตัวละครที่ ผู้แต่งใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสดคือ ความอภัยของคนโสดที่ถูกด้อยกว่าไว้คู่โดยกิรณาเป็นตัวละครที่ถาดถางแม่นศรีให้รู้สึกอภัยที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้

ในนวนิยายเรื่อง **กลรักแพนกำมะลอ (2559)** ของ ตะวัน วิมลภา เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยกว่า ไว้คู่ครอง วิมลภาเป็นคู่ปรับของนลินีตั้งแต่สมัยเรียน ต่อมาวิมลภาแนะนำให้นลินีรู้จักกับพงศกรคู่รักของวิมลภาที่กำลังจะแต่งงานกัน นลินีไม่อยากเสียหน้าที่วิมลภาสามารถหาคู่ครองเพื่อแต่งงานได้ก่อน นลินีจึงทำวิมลภาว่าตนเองจะหาคู่รักที่ดีกว่าคู่รักของวิมลภาเพื่อพาไปร่วมงานแต่งงานของวิมลภา ดังนั้นเมื่อใกล้ถึงวันแต่งงานวิมลภาจึงประกาศให้เพื่อน ๆ ร่วมรุ่นรู้ว่า นลินีได้บอกกับวิมลภาไว้ว่าจะพาคู่รักมาร่วมงานแต่งงานด้วยเพื่อตอกย้ำนลินีเรื่องทีนลินีรับปากเธอไว้ว่าจะพาคู่รักที่ดีกว่าพงศกรไปในงานแต่งงาน

...หลังจากรับประทานอาหารเข้าควบบายเสร็จ นลินีช่วยภริยาวิดน้ำคั้นกะทิสำหรับทำแกงไก่ตอนเย็น ก่อนจะไปปลีกตัวขึ้นไปด้านบนเพื่อเปิดคอมพิวเตอร์ จากนั้นเข้าไปดูเฟซบุ๊กและพบว่ามีการแจ้งเตือนว่าวิมลภาแท้งกะโหลกอย่างไรมา เมื่อกอดดูเธอก็แทบลมจับ ภาพสถานที่จัดงานยังไม่ร้ายแรงเท่ากับสเตตัสที่จะฆ่าให้ตายมาดูสถานที่และกำหนดการคร่าว ๆ สำหรับงานแต่งงานของมลกกับ พี่พงศ์ อาทิตย์หน้าเจอกันนี่ ฉันทอดูแฟนเธออยู่นะจ๊ะ อย่าลืมควมมาละเพราะมีหลาย ๆ คนเขารอผู้ชายของนลินีกันทั้งนั้น

(ตะวัน, 2559, น. 13)

จากข้อความ วิมลภา ต้องการประจานให้นลินีรู้สึกอภัยที่ยังหาคู่ครองไม่ได้ วิมลภาจึงตั้งใจเขียนข้อความที่มีเนื้อหาตอกย้ำให้นลินีรู้ว่า วิมลภาไม่ลืมที่นลินีได้บอกไว้ว่าจะหาคู่รักที่ดีกว่าวิมลภาลงในแอปพลิเคชันเฟซบุ๊กแล้วเพิ่มชื่อนลินีลงในข้อความของตนเองทำให้ข้อความที่วิมลภาเขียนปรากฏบนแอปพลิเคชันเฟซบุ๊กของนลินี แสดงให้เห็นว่าวิมลภาต้องการประกาศให้เพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นเพื่อนทาง เฟซบุ๊กของทั้งวิมลภาและนลินีได้รู้ว่านลินีได้บอกกับวิมลภาว่าจะพาคู่รักไปงานแต่งงานของนลินี หากนลินีไม่สามารถพาคู่รักมาได้ วิมลภาก็จะได้ทำให้นลินีต้องอับอายเพื่อน ๆ ที่มาร่วมงานว่านลินียังหาคู่รักไม่ได้จริงตามที่โอ้อวด ต่อมาวิมลภาแสดงพฤติกรรมที่โดยกำหนดให้นลินีเป็นตัวแทนที่จะขึ้นไปอวยพรคู่บ่าวสาวเนื่องจากวิมลภามั่นใจว่านลินี

ไม่สามารถหาคู่รักได้ ดังนั้นเมื่อนลินีขึ้นไปอวยพรบ่าวสาวนลินีจะต้องอับอายที่ไม่สามารถหาคู่รักได้ตามที่บอกกับวิมลภาไว้

...“ใกล้ถึงแล้วละ แกล้งแล้วเหอ”

“ใช่ ! แกล้งแล้วกลับไปหาใครมาควงสักคนเลยนะยะ ไม่อย่างนั้นตายแน่ !” คำพูดนั้นของนราธิปทำให้นลินีถอนหายใจ

“จะให้ฉันไปหาใครละ ! ฉันตัดสินใจแล้ว โสดแล้วเป็นไรละ ยายมลออยากพูดอะไรก็พูดไป ฉันรับมือได้ !”

“แกอาจจะมีมือยายมลได้ แต่แกรับมือบรรดาแขกผู้หลักผู้ใหญ่ไม่ได้”

หญิงสาวนี้หัวหน้า “หมายความว่าไง”

“ก็หมายความว่ายายมลมันใส่ในกำหนดการให้แกกับแฟนขึ้นไปอวยพรบ่าวสาวนะสิ แถมยังพูดให้พ่อแม่ของว่าที่สามีฟังว่าแฟนแก่นะรวยมากเป็นไฮโซมาจากตระกูลดัง เขาก็เลยรอดูกันทั้งงานแล้ว”

หญิงสาวเบิกตาโตเท่าไข่ห่าน “ตายแล้ว !”

“เออสิ ตายแน่ ๆ ถอยหลังกลับไปหาใครสักคนเลยนะยะ ยายมลทำแบบนี้เพราะต้องการให้แกขายหน้าและกำซัยชชะอย่างเก้ ๆ แกจะยอมไม่ได้นะยายนี่ ถึงแกจะยอมฉันยอมไม่ได้ ทำแบบนี้มันเหมือนลวงแกไปฆ่าซัด ๆ ถ้าแกแต่งงานคนเดียว มันต้องพูดให้แกเสียหายและอับอายต่อหน้าแขกผู้ใหญ่แน่ ๆ โอ๊ย ยายมลนี่ร้ายกาจจริง ๆ”

(ตะวัน, 2559, น. 37)

จากข้อความ วิมลภา จงใจให้นลินีได้รับความอับยศด้วยการกำหนดให้นลินีเป็นผู้กล่าวอวยพรการแต่งงานของตนเองโดยที่ไม่ได้แจ้งนลินีล่วงหน้าเพื่อให้นลินีต้องอับอายผู้มาร่วมงานที่ส่วนใหญ่ที่เป็นญาติของวิมลภาทำให้รู้จักนลินีด้วยเพราะทั้งสองคนเป็นเพื่อนร่วมเรียนกันมา จะเห็นได้ว่า วิมลภา เป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสดคือความอับยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง เห็นได้จากผู้เขียนกำหนดให้ วิมลภา มีพฤติกรรมที่ต้องการให้แขกที่มาร่วมงานแต่งงานของตนเองได้เห็นนลินียังเป็นโสดไม่สามารถหาคู่รักมางานแต่งงานของตนเองได้ ทั้งนี้เพราะวิมลภาต้องการให้นลินีรู้สึกอับอายที่ถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ยังหาคู่ครองไม่ได้

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ โดยพบว่าตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนจะเป็นผู้หญิงที่มีคู่ครองและเคยมีคู่ครอง

ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนจะทำให้ตัวละครหญิงที่ยังเป็นโสดได้รับความอภัยด้วยการนำสถานะโสดของตัวละครหญิงที่เป็นตัวละครหลักมาด้อยค่าด้วยเหยียดหยามที่ตัวละครหญิงหลักที่ยังมีสถานะโสด

2.2.2 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงาน

การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานปรากฏในนวนิยายจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ **มาตามคานทอง (2560)** จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ

ในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง (2560)** ของ **เมอมา เบญจภา** เป็นตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานของตรีประดับทั้งสองคนต่างเป็นหัวหน้าทีมที่ต้องแข่งขันกันสร้างสรรคงานเพื่อขายให้กับลูกค้า นอกจากแข่งขันกันเรื่องงานแล้วเบญจภามักจะแย่งคนรักของตรีประดับ เมื่อเบญจภาแย่งคนรักของตรีประดับได้สำเร็จเบญจภาก็จะทำให้ตรีประดับได้รับความอภัยด้วยการด้อยค่าว่าตรีประดับเป็นผู้หญิงที่ยังมีสถานะโสดเพราะไม่สามารถหาคนที่จะรักตรีประดับได้อย่างแท้จริง ดังนั้นเบญจภาจึงเป็น ตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยเป็นตัวละครที่ตอกย้ำแนวคิดว่าความโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัยจากผู้ที่เป็นฝ่ายตรงข้ามโดยนำเรื่องสถานะโสดมาเยาะเย้ยให้คนโสดรู้สึกอภัยเพราะถูกด้อยค่าว่าไม่สามารถหาคู่ครองได้

...เบญจภาเหยียดยิ้มแล้วเดินเข้าหาตรีประดับ “ฉันจะต้องตั้งใจทำงานไปทำไม อยู่เฉย ๆ รอโอกาสแย่งงานเธอแบบที่ทำในวันนี้ไม่ดีกว่าหรือ”

“นั่นสินะ ก็คนอย่างเธอมีดีแค่เรื่องนี้เท่านั้นนี่นา ไม่แย่งก็เลียนแบบ คิดเองทำอะไรเองไม่เป็น” ตรีประดับว่าก่อนจะถอนหายใจ ยกมือกอดอกแล้วเอียงหน้ามองอีกฝ่าย “เฮ้อ ฉันก็เข้าใจเธอนะนะเพราะถ้าเธอต้องการจะชนะฉันมันก็มีแต่วิธีนี้ ถ้าฟังด้วยสมองแค่ออย่างเดียวเธอทำอะไรฉันไม่ได้อยู่แล้วจริงไหมล่ะ”

(เมอมา, 2560, น. 68)

จากข้อความ เบญจภา ถือว่าตรีประดับเป็นคู่แข่งดังนั้นเบญจภาจึงทำทุกวิธีเพื่อให้ตนเองสามารถได้ผลงานแม้แต่การนำความคิดของตรีประดับไปนำเสนอแทน ทำให้เบญจภาและตรีประดับเป็นเพื่อนร่วมงานที่ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างกลมเกลียว

...“เธอทำอะไรนั่น”

“อยากรู้จริงหรือ แน่ใจนะว่าทนฟังได้”

สีหน้าระริกระริของอีกฝ่ายจิกเล็บลงกลางฝ่ามืออย่างแค้นใจ ไม่น่าแปลกใจเลย เธอไม่ควรแปลกใจเลยสักนิดที่เรื่องทุกอย่างออกมาเป็นแบบนี้ ตรีน ใ้อู่ชายเองช่วย ! ที่แท้สาเหตุที่ขอเลิกกับเธอเพราะไปติดใจยายเบ็ตตี้ นี่เอง !

“จะว่าไปเธอก็อาภัพนะตรีประดับ” เบญจภาเริ่มแล้วเดินวนรอบตัวหญิงสาวอย่างยั่วอารมณ์ “ทั้งเรียนเก่ง ฐานะดี หน้าตาดี แถมยังประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่เรื่องความรักกลับล้มเหลว คบผู้ชายก็คนต่อก็คนก็ถูกเขาทิ้งเขาหลอกราวกับเศษขยะไม่มีราคา ถ้ามจริงนะ เรอน่ะเคยคิดหรือเปล่านั้นตัวเองมีความผิดปกติดตรงไหน ทำไมผู้ชายของเธอทุกคนถึงได้นอกใจเธอกันง่ายนัก แคฉันทะดิคนี่วหน่อยเดียวก็มา”

(เหมอมา, 2560, น. 69)

จากข้อความเบญจภาเห็นว่าตนเองไม่สามารถทำงานได้ดีกว่าตรีประดับแต่เบญจภาถือว่าตนเองสามารถแย่งคู่รักของตรีประดับมาได้ เบญจภาจึงนำเรื่องที่ตรีประดับต้องกลับมา มีสถานะโสดจงใจให้ตรีประดับได้รับความอับยศด้วยการด้อยค่าว่าตรีประดับเป็นโสดเพราะไม่สามารถทำให้ผู้ชายสนใจได้แม้ประสิทธิภาพการทำงานของเบญจภาจะน้อยกว่าตรีประดับแต่เบญจภาถือว่าตรีประดับไม่สามารถเทียบตนเองได้เพราะเบญจภาสามารถหาคู่ครองได้ก่อนตรีประดับ และเป็นคู่ครองที่เคยเป็นคนรักของตรีประดับมาก่อน

...“กล้าถาม ! ก็เพราะเธอเอาตัวเข้าแลกไม่ใช่หรือ ถึงได้ผู้ชายเองช่วยพวกนั้นไป!”

เบญจภายกไหล่ราวกับไม่เห็นสิ่งที่ตรีประดับว่าเป็นเรื่องสำคัญ “เขาเปลี่ยนใจเพราะฉันไปยั่ว หรือเพราะพวกเขาไม่รักเธอจริง ๆ กันแน่ ก็ลองคิดดูนะ อย่ามัวแต่โง่งทำแต่ งาน ปล่อยให้ผู้ชายทิ้งไปจนสมฉายา มาตามคานทอง ของเธอ”

ทุกคำที่ออกจากปากอีกฝ่ายราวกับเป็นสวิตช์เปิดกล่องความทรงจำที่ตรีประดับซ่อนเอาไว้ หญิงสาวเจ็บแปลบกลางอกเมื่อวีรกรรมความรักที่พยายามใช้เวลาลืมฉายชัดในหัว

(เหมอมา, 2560, น. 69 - 70)

จากข้อความจะเห็นว่า เบญจภา ถือว่าสถานะโสดของตรีประดับทำให้ตรีประดับไม่สามารถเทียบกันตนเองที่สามารถมีคู่ได้ จะเห็นได้ว่า เบญจภาเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้ที่หาคู่ครองไม่ได้

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนของคนโสด ปรากฏตัวละครที่เป็นเพื่อนกับคนโสด 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียน และตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงาน การใช้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียน ปรากฏในนวนิยายจำนวน 5 เรื่อง โดยพบว่าผู้เขียนใช้ ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสด ด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่使人คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนเป็นผู้หญิงที่สามารถหาคู่ครองได้ ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนจะมีพฤติกรรมถากถางตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักเพื่อให้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักรู้สึกอภัยศที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ จากการศึกษาพบว่าตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนของตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักจะรู้สึกว่าการหาคู่ครองได้ ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนจะมีคุณสมบัติที่ศึกษา เช่น ความรู้ ฐานะทางสังคม ลักษณะทางกายภาพที่ดีกว่าแต่ตัวละครที่เป็นเพื่อนของผู้หญิงโสดไม่ได้รู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าเพราะตนเองสามารถทำให้ผู้ชายยอมรับได้ ดังนั้น ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมเรียนของคนโสดจึงเป็นองค์ประกอบที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงาน ปรากฏในนวนิยายจำนวน 1 เรื่อง โดยผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่使人คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานของตัวละครที่เป็นผู้หญิงโสดคือคนที่ไม่สามารถทำให้ผู้ชายยอมรับเพื่อเป็นคู่ครองได้ในขณะที่ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานสามารถหาคู่รักได้และมีโอกาสได้แต่งงาน จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อน ผู้เขียนจะใช้ตัวละครที่เป็นเพื่อนของคนโสดเป็นตัวละครที่มีบทบาทเป็นคู่แข่งของตัวละครหญิงโสด จากนั้นตัวละครที่เป็นเพื่อนคนโสดและหาคู่ครองได้ก่อนจะเยาะเย้ยตัวละครหญิงโสดให้รู้สึกอภัยศที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้ การกำหนดให้ตัวละครที่เป็นเพื่อนผู้หญิงโสดมีบทบาทดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวละครที่เป็นเพื่อนกับคนโสดเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่使人คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

การประกอบสร้างความคิดผ่านฉาก

ฉาก หมายถึง สถานที่ เวลา สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในนวนิยาย ผู้เขียนอาจใช้ฉากในนวนิยายเพื่อสื่อแนวคิดของเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดของเรื่องได้ชัดเจน (สายทิพย์ นุกูลกิจ, 2539, น. 111) จากการศึกษาการประกอบสร้างความคิดในนวนิยายไทย ปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความคิดผ่านฉากด้วยการใช้ฉาก 2 ลักษณะ ได้แก่ การประกอบสร้างความคิดผ่านฉากแต่งงาน และการประกอบสร้างความคิดผ่านฉากงานเลี้ยงรุ่น

1. การประกอบสร้างความคิดผ่านฉากแต่งงาน

ฉากแต่งงาน หมายถึง ฉากที่ผู้เขียนบรรยายถึงสถานที่และสภาพแวดล้อมของการแต่งงาน จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความคิดผ่านฉากแต่งงานปรากฏในนวนิยายจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ **แหวนดอกไม้ (2547) ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551) รักบังใจ (2554) โสดพร้อมเสิร์ฟ (2554) กลรักแฟนก้ามล่อ (2559)** ผู้เขียนใช้ฉากแต่งงานประกอบสร้างชุดความคิดความคิดผ่านฉากได้แก่ ความโสด คือ ความทุกข์ และ ความโสด คือ ความอภัยศ

1.1 การใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความคิด คือ ความทุกข์

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ฉากงานแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความคิดโสดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดบรรยายให้เห็นว่าผู้หญิงโสดต่างแย่งชิงช่อดอกไม้ของเจ้าสาวเพราะต้องการพ้นจากสถานะโสดเพื่อจะได้เป็นเจ้าสาวคนต่อไป

ในนวนิยายเรื่อง **ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (2551)** ของ ป้าหนอน และคณะ ปรากฏการใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความคิดโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสด ปรากฏในฉากงานแต่งงานที่ผู้หญิงโสดต่างแย่งชิงช่อดอกไม้เจ้าสาวเพราะต้องการจะเป็นเจ้าสาวคนต่อไปตามความเชื่อเรื่องการได้รับช่อดอกไม้ของเจ้าสาวแล้วจะได้แต่งงาน

...บรรดาเพื่อนเจ้าสาวทั้งหลายยืนออกันอยู่หน้าสถานศักดิ์สิทธิ์ในชุดหลากสี ผู้หญิงมีจำนวนมากกว่าผู้ชายเพราะเจ้าสาวเรียนมหาวิทยาลัยในสาขาที่มักจะมีแต่ผู้หญิง แถมตั้งแต่เด็กถึงจะเรียนแต่โรงเรียนสหศึกษาก็มักจะคบหาแต่เพื่อนผู้หญิงกระมังจึงมีเพื่อนสาว ๆ มากมายขนาดนี้ เกือบสามสิบคนเห็นจะได้ที่รวมตัวกันอยู่หน้าโบสถ์ ร้องพร้อมชูมือโบกให้เพื่อนที่เป็นเจ้าสาวในวันนี้โยนช่อดอกไม้มา

(ป้าหนอน และคณะ, 2551, น. 10)

จากข้อความนี้เป็นฉากงานแต่งงานที่ผู้เขียนบรรยายให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ผู้หญิงโสดจำนวนมากพากันยื่นเบียดเสียดกันแย่งชิงช่อดอกไม้เจ้าสาวเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นจากสถานะโสด ผู้เขียนบรรยายให้เห็นฉากงานแต่งงานซึ่งเป็นช่วงของการโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาวว่า ผู้หญิงโสดที่มา

ร่วมงานและร่วมกิจกรรมการโยนช่อดอกไม้เจ้าสาวต่างยกมือให้เจ้าสาวเห็นว่าตนเองอยู่ที่ใดโดยไม่มี
 ความเขินอายเนื่องจากทุกคนต้องการจะได้ช่อดอกไม้ของเจ้าสาว

...เสียงแข็งแข่งจนฟังไม่ออกว่าใครร้องเรียกบ้าง แต่ละคนส่งเสียงวิ๊ดวาย บ้างปลักกัน
 จนมีเสียงต่อว่าเชิงหยอกเล่นเจี๊ยวจ๊าวไปหมด มันเป็นประเพณีไปแล้วกระมังว่าหลัง
 คู่บ่าวสาวออกจากโบสถ์แล้ว จะต้องมีการทำอะไรบางอย่างที่สาว ๆ ทั้งหลายตั้งตารอกัน
 ไม่ว่าจะสาวคนนั้นจะมีแฟนแล้วหรือไม่มี ไม่คิดจะมี หรือแม้แต่ไม่มีผู้ชายมามองก็ตามต้อง
 พยายามคว้าเจ้านี้ให้ได้ ดอกไม้เจ้าสาว

(ป่าหนอน และคณะ, 2551, น. 10)

จากข้อความผู้เขียนบรรยายฉากงานแต่งงานในช่วงที่เจ้าสาวโยนช่อดอกไม้ให้
 ผู้ร่วมงานที่เป็นสาวโสดให้เห็นว่าบรรยากาศในงานแต่งงานเริ่มวุ่นวายมากขึ้นเพราะเริ่มมีการปลัก
 เพื่อไม่ให้คนอื่นได้ช่อดอกไม้ของเจ้าสาวไป

...เหมือนเกิดกิลยัค สาว ๆ ทั้งกลุ่มวิ๊ดวายและกรี๊ดร้องกันเสียงลั่น ทีนี้ละ ชุลมุน
 วุ่นวายกันไปหมดเพราะเจ้าสาวดันมือแม่น ปาไปตรงที่มีสาว ๆ ยืนมากที่สุด ใคร ๆ ต่างก็
 อยากได้ช่อดอกไม้เจ้าสาวกันทั้งนั้น ด้วยมีความเชื่อกันว่า สตรีสาว (หรือไม่สาว) คนใดที่
 คว้าดอกไม้เจ้าสาวได้จะเป็นเจ้าสาวคนต่อไป

(ป่าหนอน และคณะ, 2551, น. 10)

จากข้อความผู้เขียนบรรยายให้เห็นฉากของงานแต่งงานในช่วงที่เจ้าสาวได้โยนช่อดอก
 ไม้ไปยังผู้หญิงโสดที่มาพร้อมกันรับช่อดอกไม้เจ้าสาว ผู้เขียนบรรยายให้เห็นถึงบรรยากาศที่เต็มไปด้วย
 ด้วยความวุ่นวายที่เหล่าผู้หญิงโสดต่างพากันแย่งชิงช่อดอกไม้ด้วยหวังว่าช่อดอกไม้ของเจ้าสาวจะ
 บันดาลให้ตนเองได้เป็นเจ้าสาวคนต่อไป จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้ฉากงานแต่งงานที่เป็นช่วงที่ผู้หญิงโสด
 ต่างพากันแข่งขันกันแย่งชิงช่อดอกไม้ของเจ้าสาวเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า
 ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ไม่ต้องการอยู่ในสถานะโสดอีกต่อไป

ในนวนิยายเรื่อง **โสดพร้อมเสิร์ฟ** (2554) ของ อรุณษา ปราบกฏฉากแต่งงาน
 เพื่อประกอบสร้าง ชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ต้องการ
 ได้รับดอกไม้เจ้าสาวตามความเชื่อว่าผู้หญิงที่รับช่อดอกไม้จะได้แต่งงานต่อจากเจ้าสาว

...พลอยไม่เห็นว่าเป็นโบสถ์จะร้อนที่ตรงไหน แต่สุดท้ายพลอยกับบริศรารวมทั้ง กวินทร์และหมิ่นไมล์ก็ออกมายืนอยู่หน้าโบสถ์ เห็นสาว ๆ ที่มาร่วมงานพากันมายืนอออยู่ เต็มเพื่อรอเวลาที่คู่บ่าวสาวจะเดินออกมา สาว ๆ เหล่านั้นต่างรอรับช่อดอกไม้เจ้าสาวด้วยความเชื่อว่า ใครได้รับช่อดอกไม้จะเป็นผู้ก้าวลงจากคานคนต่อไป

(รทีวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 72)

จากข้อความผู้เขียนบรรยายฉากแต่งงานในช่วงที่เจ้าสาวกำลังเตรียมช่อดอกไม้ ให้ผู้หญิงสาวโสดที่มาร่วมงาน ผู้เขียนบรรยายฉากการโยนช่อดอกไม้ที่เกิดขึ้นที่หน้าโบสถ์ที่ใช้ ประกอบพิธีแต่งงาน บริเวณดังกล่าวปรากฏผู้หญิงสาวโสดรวมตัวกันด้วยความหวังว่าจะเป็นผู้ที่ สามารถรับช่อดอกไม้ของเจ้าสาวได้

...ก่อนที่สงครามจะปะทุ คู่บ่าวสาวก็เดินออกมานอกโบสถ์ สาว ๆ ที่ยืนออกันอยู่ ด้านหน้ายิ่งเบียดเสียดกันเข้าไปอีก

“โยนมาทางนี้ โยนมาทางนี้” สาว ๆ เหล่านั้นตะโกนบอกน้ำเพชรที่ตอนนีหัวเราะ คึกคักด้วยความรื่นรมย์ใจ พร้อมกับชูช่อดอกไม้ในมือขึ้น

พลอยเหลือบมองไปที่ช่อดอกไม้สีขาวนั้น นึกอยากได้มันมาครอบครองใจจะขาด แล้ววินาทีที่ทุกคนรอคอยก็มาถึง เมื่อน้ำเพชรหันหลังให้ฝูงชนแล้วโยนช่อดอกไม้ มาทางด้านหลังของตน สาว ๆ ต่างกรูกันเข้าไปหา พร้อมทั้งหัวดีร้องดังวิ๊ดว้าย

ช่อดอกไม้เหมือนจะหล่นตุบลงในมือใครคนหนึ่ง แต่แค่เสี้ยววินาที มันกลับถูกมือ ของอีกคนปัดให้หลุดออกจากมือของคนนั้นแล้วลอยละลิวขึ้นไปบนอากาศอีกครา

โอว เหมือนฟ้าประทานเลยล่ะเพราะดอกไม้ช่อนั้นกำลังลอยมาทางที่พวกพลอยยืน กันอยู่

(รทีวัตร บุญเกียรติ, 2558, น. 74)

จากข้อความผู้เขียนบรรยายให้เห็นฉากที่แสดงให้เห็นผู้หญิงสาวโสดที่ย้อยแย่ง ช่อดอกไม้ของเจ้าสาวอย่างซุหลุม จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิด ความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ต้องการพ้นจากสถานะโสดด้วยการหวัง ว่าการได้รับช่อดอกไม้ของเจ้าสาวจะทำให้ตนเองกลายเป็นเจ้าสาวคนต่อไป ดังนั้นฉากแต่งงานใน ตอนที่เป็นการโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาวผู้เขียนจึงเสนอให้เห็นถึงความวุ่นวายของผู้หญิงโสดที่ต่าง พยายามย้อยแย่งเพื่อให้ตนเองเป็นผู้ที่สามารถรับช่อดอกไม้ของเจ้าสาวได้

นอกจากการใช้ฉลากงานแต่งงานช่วงที่โยนช่อดอกไม้เจ้าสาวให้ผู้หญิงโสดที่มาร่วมงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ต้องการหลุดพ้นจากสถานนะโสดแล้ว จากการศึกษายังปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอัปยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่

ในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** ของ ดวงตะวัน ปรากฏการใช้ฉลากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด

...หลังตกทายและถ่ายภาพเจ้าบ่าวเจ้าสาวแล้ว ลายสิ่งก็ก็เดินเรื่อย ๆ เข้าไปภายในห้องจัดเลี้ยงหรูหราท่ามกลางแขกหรือญาติมิตรของทั้งเจ้าบ่าวเจ้าสาว

แม่ละ จำนวนหนึ่งเป็นญาติพี่น้องของเขาด้วย นั่นไงตั้งตั้งประคองคุณตาพิศยศบิดาของเขารวมกลุ่มอยู่กับญาติผู้ใหญ่ของสายฟ้าและสายธาร ถัดออกมาไม่ไกลเขาเห็นดาวจงกลกับสาธุการผลัดกันอุ้มลูกน้อยวัยห้าเดือนเศษพูดคุยอย่างสนุกสนานอยู่กับเพื่อนกลุ่มโต แก้วกุดันกับเจดีย์ยืนอยู่ชมอาหารญี่ปุ่น และที่ใกล้ที่สุด ข้าวบิณฑ์กับสายฟ้าและลูกทั้งสองคน

“โง่ นายสิ่งที่มาเที่ยวอีกตามเคย เมื่อไหร่จะคงใครมาเสียทีละ”

คล้ายคาดเดาได้ว่า ในบรรยากาศแสนหวานของงานแต่งงานเช่นนี้ ข้าวบิณฑ์ย่อมจะต้องเปิดประเด็นตกทายด้วยเรื่องนี้แน่ ๆ

(ดวงตะวัน, 2547, น. 16)

...พี่ ๆ น้อง ๆ ของเขาสลายตัวออกไปทีละคนสองคน หากแต่ยังไม่ทันที่ลายสิ่งที่จะย้ายไปทางไหน ใครบางคนก็ปราดเข้ามาดักหน้า....

“เห็นหนุธารแต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาแล้วก็ชื่นใจแทนพ่อแม่เขาซะ เฮ้อ พ่อก็เหลือแต่แกลคนเดี๋ยวนี้แหละยังล่องลอยไปวัน ๆ เมื่อไหร่แกลจะมีชีวิตที่เต็มพร้อมสมบูรณ์เหมือนคนอื่นเขาเสียทีนะนายสิ่ง”

(ดวงตะวัน, 2547, น. 17)

จากข้อความเป็นฉลากงานแต่งงานที่ผู้เขียนบรรยายให้เห็นการจัดงานที่มีญาติของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวมาร่วมแสดงความยินดี จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ฉลากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นโสด โดยผู้เขียนกำหนดให้ฉลากแต่งงานที่มีการรวมญาติเพื่อสื่อให้เห็นว่าญาติของคนโสดกังวลที่คนในครอบครัวยังมีสถานะโสด

1.2 การใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสด คือ ความอภัยศ

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ฉากงานแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความอภัยศของผู้หญิงโสดบรรยายให้เห็นว่าฉากแต่งงานเป็นฉากที่ผู้หญิงโสดถูกเพื่อนที่ไม่ถูกกันและสามารถหาคู่ครองได้ก่อนต้องถูกเพื่อนทำให้ได้รับความอภัยศโดยการใช้งานแต่งงานประกาศให้รู้ว่าตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักไม่สามารถทำให้ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **รักบังใจ (2554)** ของ อุรัสยา ปราบฎการ ใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

...บางครั้ง วินาทีของการรอคอยของสาวโสดส่วนมากอาจเป็นวินาทีวิปโยคของสาวโสดส่วนน้อย ว่ากันว่าสิ่งที่ขาดไม่ได้ในงานแต่งงานสมัยนี้ คือ การโยนช่อดอกไม้ เริ่มแรกทีเดียวมันเป็นเพียงธรรมเนียมปฏิบัติของฝรั่งมังค่า แต่ไป ๆ มา ๆ พี่ไทยได้นำธรรมเนียมนี้มายึดถือปฏิบัติเสียเคร่งครัดยิ่งกว่าพิธีรดน้ำสังข์แบบไทย ๆ หรือยกน้ำชาแบบจีน

(อุรัสยา, 2554, น. 33)

จากข้อความผู้เขียนบรรยายฉากแต่งงานช่วงที่เจ้าสาวจะโยนช่อดอกไม้ให้ผู้หญิงโสดที่มาร่วมงานแต่งงาน ผู้เขียนใช้ฉากแต่งงานดังกล่าวเพื่อสื่อว่าภัสสรดาตัวละครที่เป็นผู้หญิงโสดเห็นว่าช่วงที่เจ้าสาวต้องโยนช่อดอกไม้ให้ผู้หญิงโสดเป็นช่วงที่จะทำให้เธอถูกพลอยรวีเจ้าสาวที่ไม่ถูกกันทำให้ภัสสรดาได้รับความอภัยศเพราะพลอยรวีจะใช้ช่วงที่ตนเองโยนช่อดอกไม้เจ้าสาวประจานภัสสรดาให้แขกที่มาร่วมงานแต่งงานได้รู้ว่าภัสสรดายังหาคู่ครองไม่ได้

...แขกที่มาร่วมงานส่วนใหญ่เป็นแขกผู้ใหญ่ซึ่งไม่รู้เรื่องรู้อะไรได้แต่มองหน้ากันงง ๆ ส่วนแขกทางฝั่งเจ้าบ่าวก็รับมุกไม่ทันเช่นกัน สุดท้ายจึงมีแต่หนุ่มสาวที่นั่งอยู่ประจำโต๊ะ ชมรมเชียร์ เท่านั้นที่เริ่มขยับมองหน้ากันอย่างอึดอัด ก่อนปรายตาไปมองสามคนสุดท้ายในรุ่น ที่ว่าพร้อมกันโดยมิได้นัดหมาย รวากับรู้ว่างานนี้จะเป็นคนอื่นไปไม่ได้ นอกจากสามคนนี้เท่านั้น ซึ่งแน่นอนว่า ฉันทก็เป็นหนึ่งในนั้นซึ่งพร้อมจะเซ็ดหน้ารับด้วยความภูมิใจ (โสดแล้วหน้าหัวใจใครไม่ทราบละ)

เราทั้งสามคนรู้ได้โดยอัตโนมัติว่ากำลังถูกกลั่นแกล้ง รวมถึงแก้แค้นคดี ความเก่า ๆ กลางงานแต่งงาน แกรมสายตาดิจิทัลแกมสากใจของเจ้าสาวหยุดลง ณ ตำแหน่งที่พวกเรานั่งอยู่อย่างจงใจ เพียงครู่เดียว เราก็ตกเป็นเป้าสายตาของแขกผู้มีเกียรติค่อนงาน

(อุรัสยา, 2554, น. 34)

ผู้เขียนบรรยายฉากแต่งงานช่วงที่เป็นการโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาวซึ่งผู้เขียนบรรยายให้เห็นลักษณะการจัดงานแต่งงานที่เจ้าภาพจัดให้แขกที่มาร่วมงานที่คุ้นเคยนั่งเป็นกลุ่มในโต๊ะเดียวกัน ส่วนแขกโต๊ะอื่นเป็นเพียงผู้ที่มาร่วมแสดงความยินดี ผู้เขียนใช้ฉากงานแต่งงานที่เป็นช่วงของการโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาวประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ โดยผู้เขียนเน้นให้เห็นว่า ฉากงานแต่งงานที่เป็นช่วงของการโยนช่อดอกไม้เป็นฉากที่ตัวละครที่เป็นผู้หญิงโสดถูกตัวละครที่เป็นคู่ริและสามารถแต่งงานได้ก่อนสร้างความอภัยด้วยการประกาศให้แขกที่มาร่วมงานได้ทราบว่าคุณริยังเป็นผู้หญิงโสด

ในนวนิยายเรื่อง **กลรักแฟนก้ามล่อ** (2559) ของ ตะวัน ปราบฏการใช้ฉากแต่งงานในการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

...เมื่อพิธีเซ่นเซ่นจบลงก็เป็นคิวบ่าวสาวขึ้นมาบนเวที คำถามส่วนใหญ่จากพิธีกรก็จะเป็นคำถามว่าเจอกันที่ไหน รักกันได้อย่างไรและอีกมากมายหลากหลายคำถามที่เอาจริง ๆ แล้วแขกในงานต่างเห็นพ้องต้องกันว่าเจ้าสาวฉายเดี่ยวตอบอยู่คนเดียวเสียมากกว่า โดยมีเจ้าบ่าวยืนยิ้มข้าง ๆ เท่านั้นเอง

“เอาละครับ พี่บ่าวสาวพูดกันไปแล้ว คราวนี้เรามาฟังเพื่อนของทั้งคู่พูดกันบ้างดีกว่าเริ่มจากคนแรกที่ฝ่ายเจ้าสาวเป็นคนเลือกมาเอง เธอบอกว่าผู้หญิงคนนี้เป็นเพื่อนกับเธอมานานนับสิบปี สนิทกันมาก และวันนี้เจ้าสาวของเรายังแอบกระซิบว่าเพื่อนรักของเธอพาแฟนหนุ่มมาด้วย แฟนคนแรกตอนอายุสี่สิบห้าปีเป็นแฟนคนแรกเลยเธอครับคุณมล” พิธีกรที่อ่านตามโพลซึ่งเจ้าสาวเป็นคนคัดคำพูดให้หันไปถามวิมลภาที่ยืนยิ้ม ขณะทีนลินีขบกรามแน่น

(ตะวัน, 2559, น. 54)

จากข้อความผู้เขียนใช้ฉากการแต่งงานด้วยการบรรยายให้เห็นฉากการแต่งงานที่จะมีช่วงที่นิยมในงานแต่งงาน คือ การฉายวิดีโอทัศน์ที่แสดงเรื่องราวความผูกพันของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวและช่วงการตอบคำถามของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวเพื่อบอกเรื่องราวความสัมพันธ์ก่อนที่ทั้งสอง

คนจะตัดสินใจแต่งงาน ฉากแต่งงานดังกล่าวเป็นรูปแบบการแต่งงานในปัจจุบัน จากการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ฉากการแต่งงานช่วงที่เจ้าสาวบอกเล่าเรื่องราวความผูกพันกับเจ้าบ่าวประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง เนื่องจากฉากดังกล่าวผู้เขียนใช้เพื่อสื่อให้เห็นว่าวิมลภาตตัวละครที่เป็นเจ้าสาวประจານลินีเพื่อนที่เป็น อริให้แขกที่มาร่วมงานทราบว่ลินียังไม่ได้แต่งงาน

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ การใช้ฉากแต่งงานในช่วงการแย่งช่อดอกไม้ของเจ้าสาวเพื่อบรรยายให้เห็นความวุ่นวายของการผู้หญิงโสดเพื่อแย่งช่อดอกไม้ของเจ้าสาวเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสด นอกจากนี้ยังใช้ฉากแต่งงานโดยบรรยายให้เห็นถึงช่วงที่ญาติมาร่วมแสดงความยินดีให้กับคู่บ่าวสาวเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด โดยใช้ฉากแต่งงานที่มีญาติมาร่วมตัวกันเพื่อให้ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับคนโสดแสดงความทุกข์เพราะต้องการให้คนโสดซึ่งเป็นคนในครอบครัวสามารถหาคู่ครองเพื่อสร้างครอบครัวให้ได้ นอกจากนี้ยังปรากฏการใช้ฉากแต่งงานช่วงการโยนช่อดอกไม้ของเจ้าสาวในการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครองโดยการกำหนดให้ช่วงที่เจ้าสาวจะโยนช่อดอกไม้เป็นฉากที่แสดงให้เห็นว่าตัวละครหญิงที่เป็นโสดถูกเพื่อนที่ได้เป็นเจ้าสาวจงใจเรียกผู้หญิงโสดให้มาร่วมกิจกรรมการโยนช่อดอกไม้เจ้าสาวเพื่อเป็นการทำให้ตัวละครหญิงสาวได้รับความอภัยที่ถูกคู่ริด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถหาคู่ครองได้

2. การประกอบสร้างความโสดผ่านฉากงานเลี้ยงรุ่น

ฉากงานเลี้ยงรุ่น หมายถึง ฉากที่แสดงให้เห็นการรวมตัวกันของเพื่อนที่จบการศึกษาจากสถาบันเดียวกันกับคนโสด จากการศึกษาปรากฏนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่เรื่อง **แตรระเบิดคาน (2559)** เพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

ในนวนิยายเรื่อง **แตรระเบิดคาน (2559)** ของ โยธกา ปรากฏการใช้ฉากงานเลี้ยงร่วมรุ่นประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าหาคู่ครองไม่ได้

...โรงเรียนหนองปลาช่อนวิทยาคมวันนี้คึกคักสุด ๆ ด้วยบรรดาศิษย์เก่าหลายรุ่นในงานเลี้ยงรุ่นศิษย์เก่า งานคืนสู่เหย้าประจำปีที่จัดงานได้อย่างยิ่งใหญ่เป็นประจำทุกปี เนื่องจากเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ มีลูกศิษย์ลูกหาค่อนข้างมากยังรวมกลุ่มกันอย่างหนาแน่น ทำให้เป็นงานใหญ่ที่ศิษย์เก่าทุกคนมักจะไม่พลาด ถ้าเกิดไม่ติดธุระจริง ๆ

เพราะนอกจากจะมีความสุขที่ได้เจอเพื่อนเก่า สอบถามสารทุกข์สุกดิบเรื่องชีวิตการทำงาน ครอบครัว ยังเป็นเวทีใหญ่สำหรับแก่งแย่งชิงดี สำหรับบรรดาเพื่อนวัยเรียนที่เป็นอริกัน งานนี้ใครจะเกิด ใครจะดับ ใครจะอยู่ ใครจะไป ก็วัดกันได้ในคืนนี้แหละ

(โยธกา, 2559, น. 272)

จากข้อความผู้เขียนใช้ฉากงานเลี้ยงของนักเรียนที่ศึกษาจบสถาบันการศึกษาเดียวกัน โดยผู้เขียนบรรยายฉากว่างานเลี้ยงรวมรุ่นคืองานที่ทำให้คนที่เคยอริกลับมาพบกัน จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ฉากดังกล่าวให้ตัวละครที่เป็นผู้หญิงโสดถูกเพื่อนร่วมเรียนที่เป็นอริกันนำเรื่องความโสดของตัวละครหญิงโสดมาเป็นประเด็นพูดทักท้วงเพื่อแสดงให้เห็นว่าใครเป็นผู้หญิงที่โดดเด่นและมีคุณค่ามากกว่า

จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างความโสดผ่านฉากจากการศึกษาพบว่าผู้เขียนจะประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านฉากที่ทำให้ผู้ที่เป็นโสดต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ขบขันให้เห็นว่าตนเองยังเป็นโสด ได้แก่ ฉากแต่งงานที่ผู้เขียนจะใช้ฉากดังกล่าวประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่าความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสดที่ต้องการจะหาคู่ครองโดยผู้เขียนจะใช้ฉากแต่งงานบรรยายให้เห็นว่าผู้หญิงโสดจะเกิดความกดดันและความต้องการที่จะได้แต่งงานเป็นคนต่อไปถัดจากเจ้าสาวและการใช้ฉากแต่งงานเพื่อประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดผู้เขียนใช้ฉากแต่งงานบรรยายให้เห็นความทุกข์ใจของบิดาของชายโสดที่ไปร่วมงานแต่งงานของผู้อื่นแล้วกระตุ้นให้รู้สึกเป็นห่วงที่บุตรชายของตนเองยังไม่มีคู่ครอง นอกจากนี้ยังปรากฏการใช้ฉากงานเลี้ยงรุ่นประกอบสร้างชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง โดยผู้เขียนใช้ฉากงานเลี้ยงรุ่นเป็นฉากที่ทำให้ผู้หญิงโสดต้องถูกเพื่อนที่ไม่ลงรอยกันและสามารถหาคู่ครองได้ทำให้ได้รับความอับศว่ายังไม่สามารถหาคู่ครองได้

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่อง พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา 2 ประเด็น ได้แก่ เพื่อศึกษาพัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยและเพื่อศึกษาการประกอบสร้างภาพความโสดในนวนิยายไทย โดยศึกษาจากนวนิยายที่เป็นรูปเล่ม จำนวน 36 เรื่อง และ นวนิยายออนไลน์จำนวน 7 เรื่อง สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

จากการศึกษาความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 พบว่า ผู้เขียนนำเสนอชุดความคิดความโสดเป็น 2 ชุดความคิด ได้แก่ ชุดความคิดความโสดด้านลบ และชุดความคิดความโสดด้านบวก

1. ชุดความคิดความโสดด้านลบ

จากการศึกษาพบว่านวนิยายไทยนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบ 3 ชุดความคิด ได้แก่ 1) ความโสด คือ ความอภัยส ประกอบด้วยความโสด คือ ความอภัยสที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง ความโสด คือ ความอภัยสที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าอปลักษณ์ และ ความโสด คือ ความอภัยสที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ 2) ความโสด คือ ความทุกข์ ประกอบด้วย ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด และ ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด 3) ความโสด คือ การขัดค้านิยมดั้งเดิม

2. ชุดความคิดความโสดด้านบวก

จากการศึกษาพบว่านวนิยายไทยนำเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวก 2 ชุดความคิด ได้แก่ 1) ความโสด คือ อิสระ และ 2) ความโสด คือ พื้นที่ปลอดภัย

พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

จากการวิเคราะห์พัฒนาการความโสดในนวนิยายไทย สรุปลผลการศึกษาดังนี้

1. พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยายไทย

ตาราง 3 พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560

ความ อภัย	✓					✓				✓					✓	✓
ความทุกข์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
ขีดคำนิยม	✓				✓	✓										
ปี พ.ศ.	2516	2531	2540	2541	2544	2547	2549	2550	2551	2553	2554	2555	2557	2558	2559	2560

พัฒนาการของการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในทุกช่วงปีแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายต้องการย้ำว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่ส่งผลด้านลบทั้งต่อตัวผู้ที่เป็นโสดไม่ว่าจะเป็นชายโสด หญิงโสดและผู้ที่เป็นเพศทางเลือก แต่ยังคงผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดเนื่องจากสถานะโสดทำให้คนโสดได้รับความอภัย สถานะโสดทำให้คนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความทุกข์ และการตัดสินใจที่จะมีสถานะโสดเป็นการตัดสินใจที่ขีดคำนิยมดั้งเดิมในความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด พัฒนาการที่แสดงให้เห็นแนวโน้มการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบอย่างต่อเนื่องเป็นการย้ำว่าผู้เขียนนวนิยายต้องการเสนอว่าความโสดเป็นสถานะที่ทำให้คนโสดและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีความสุข อย่างไรก็ตามจากตารางแสดงพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายไทย ผู้วิจัยพบว่า ชุดความคิดความโสด คือ การขีดคำนิยมดั้งเดิมปรากฏการนำเสนอถึงปี พ.ศ. 2547 แต่ในขณะที่ชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ยังปรากฏอย่างต่อเนื่องซึ่งทั้งสองชุดความคิดผู้เขียนเสนอว่าเป็นชุดความคิดความโสดที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นห่วงของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ได้แก่ บิดาของคนโสด และญาติของคนโสด แต่การปรากฏชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์มีการเสนออย่างต่อเนื่องกว่า ความโสด คือ การขีดคำนิยมดั้งเดิม แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเสนอว่า ความโสด คือ ความทุกข์ภายในจิตใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อตัวคนโสดมากกว่าการความทุกข์ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะกังวลว่าการอยู่เป็นโสดเป็นเพียงแค่สถานะที่บ่งบอกถึงการประพฤตินตามกรอบของสังคมที่ถือเป็นกฎภายนอกที่ไกลตัวสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด

2. พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกในนวนิยายไทย

ตาราง 4 พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกในนวนิยายช่วง พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2560

ความ	✓	✓	✓	✓	✓				✓			✓		✓		
ปลอดภัย																
อิสระ	✓	✓			✓	✓			✓		✓	✓				
ปี พ.ศ.	2516	2531	2540	2541	2544	2547	2549	2550	2551	2553	2554	2555	2557	2558	2559	2560

พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกพบว่ามีชุดความคิดความโสดด้านบวกปรากฏในนวนิยายเป็นจำนวน 10 ช่วงปี โดยพบว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่เกี่ยวกับผู้หญิงโสดมีการเสนออย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเน้นเสนอให้เห็นว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อผู้หญิงทั้งทางด้านร่างกายที่ไม่ถูกสามีทำร้าย ทางด้านจิตใจที่ไม่ต้องถูกสามีควบคุม ทางด้านการครองชีพที่ไม่ต้องจัดสรรรายได้เพื่อนำไปเลี้ยงบุตรและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว

กลวิธีการประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560

1. การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่อง

จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดทั้งชุดความคิดความโสดด้านบวกและชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านโครงเรื่อง 2 ประเภท ได้แก่ การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครอง และการประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต

1.1 การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครอง ผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้ตัวละครที่เป็นโสดต้องตามหาคู่ครองด้วยเหตุผล 5 ประการ 1) ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะ ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ และ ความโสด คือ ทุกข์ ปรากฏ 2 ลักษณะ ประกอบด้วย ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่เป็นโสด ตามหาคู่ครองเพราะต้องการเอาชนะบุคคลที่มีคู่ 2) ตามหาคู่ครองเพราะอ้างอ้าง ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้คนโสดรู้สึกอ้างอ้าง 3) ตามหาคู่ครองเพราะญาติ ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด 4) ตามหาคู่ครองเพราะอาการป่วย ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด 5) ตามหาคู่ครองเพราะต้องการสะเดาะเคราะห์ ใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด

1.2 การประกอบสร้างความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิต ผู้เขียนกำหนดเหตุการณ์ให้ตัวละครตั้งใจที่จะเป็นโสดแต่ต่อมามีเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีชีวิตคู่จนทำให้ตัวละครเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับการมีสถานะโสด จากการศึกษาพบว่าโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิตผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวก ได้แก่ 1) ความโสด คือ อิสระ โดยเสนอว่าความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงมีอิสระ 2) ความโสด คือ ความปลอดภัย โดยเสนอว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกคู่ครองทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2. การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละคร

จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความโสดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดทั้งชุดความคิดความโสดด้านบวกและชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวละคร 2 ลักษณะ ได้แก่ การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่มีสถานะโสด และการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสด

2.1 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่มีสถานะโสด จากการศึกษาปรากฏตัวละคร 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ตัวละครหญิงโสด แบ่งเป็น การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลัก ผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ชุดความคิดความโสดด้านบวก และใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและด้านบวกในตัวเดียวกัน การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรอง ผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครหญิงโสดที่เป็นตัวละครรองประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ และชุดความคิดความโสดด้านบวก 2) ตัวละครชายโสด แบ่งเป็นการประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครชายที่เป็นตัวละครหลัก ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครหลักประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ชุดความคิดความโสดด้านบวก และใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบและด้านบวกในตัวเดียวกัน การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรอง ผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครชายโสดที่เป็นตัวละครรองประกอบสร้างชุดความคิดความโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านบวก

2.2 การประกอบสร้างความโสดผ่านตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีสถานะโสด จากการศึกษาปรากฏตัวละคร 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ตัวละครในครอบครัวของคนโสด ผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ ตัวละครที่คนในครอบครัวของคนโสด ได้แก่ บิดามารดา ของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ และชุดความคิดความโสดด้านบวก 2) ตัวละครที่เป็นพี่น้องของคนโสด ผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นพี่น้อง ของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ 2) ตัวละครที่เป็นเพื่อนของคนโสด ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นเพื่อนร่วมงานของคนโสด ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ และผู้เขียนใช้ตัวละครที่เป็นเพื่อนเรียนของคนโสดประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ

3. การประกอบสร้างความคิดผ่านฉาก

จากการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างความคิดในนวนิยายไทยช่วง พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความคิดความโสดทั้งชุดความคิดความโสดด้านบวกและชุดความคิดความโสดด้านลบผ่านตัวฉาก 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การประกอบสร้างความคิดความโสดผ่านฉากแต่งงาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ฉากแต่งงานประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความทุกข์ของคนโสด ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง 2) การประกอบสร้างความคิดความโสดผ่านฉากงานเลี้ยงรุ่น ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้ฉากงานเลี้ยงรุ่นประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครอง

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความคิดและพัฒนาการความคิดในนวนิยายไทยช่วงปี พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2560 ผู้วิจัยพบว่า ชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายไทย ได้แก่ ชุดความคิด ความโสด คือ ความอภัย ความโสด คือ ความทุกข์ และ ความโสด คือ การขัดค้านิยม ผู้เขียนนวนิยายได้ถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยและแนวคิดเพศสภาพ ผ่านชุดความคิดความโสดด้านลบที่เกี่ยวกับผู้หญิงโสด ชุดความคิดความโสด คือ ความอภัย พบว่า ผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตย แบ่งได้เป็น 1) การถ่ายทอดว่าผู้ชายใช้อำนาจความเป็นชายประเมินผู้หญิงที่มีสถานะโสดให้ได้รับความอภัยด้วยการด้อยค่าว่า ผู้หญิงโสด คือ ผู้หญิงที่มีรูปร่างและนิสัยไม่เป็นที่ต้องการของผู้ชาย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง กว่าจะลงจากคาน (2531) 2) ผู้หญิงยอมรับอำนาจของผู้ชายโดยผู้เขียนนำเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกเพื่อนที่ได้แต่งงานทำให้ได้รับความอภัยด้วยการด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงไร้คู่ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ผู้หญิงยอมรับอำนาจของผู้ชายที่เป็นฝ่ายตัดสินใจเลือกไปเป็นคู่ครอง ดังนั้นผู้หญิงที่สามารถหาคู่ครองได้จึงกล้าที่จำนำสถานการณ์มีคู่ครองของตนเองเป็น จุดแข็งเพื่อโจมตีเพื่อนผู้หญิงที่เป็นอริกันและยังเป็นโสด ส่วนผู้หญิงที่เป็นโสดก็จะรู้สึกอภัยอับอายที่ถูกคู่แข่งนำสถานะโสดมาด้อยค่าว่าหาคู่ครองไม่ได้ การถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยในชุดความคิดความโสด คือ ความอภัยลักษณะดังกล่าว ปรากฏในนวนิยายเรื่อง รักบังใจ (2554) เล่ห์เกมรัก (2554) ใจเกี่ยวรัก (2554) กลรักแพนกำมะลอ (2559) แรดสลัดคาน (2559) มาตามคานทอง (2560) 3) คนในสังคมประเมินว่าผู้หญิงที่มีคุณค่า คือ ผู้หญิงที่ผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของแนวคิดปิตาธิปไตยในนวนิยายที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงที่ถูกผู้ชายเลือกไปเป็นคู่ครอง คือ ผู้หญิงที่มีคุณค่า แสดงให้เห็นถึงการถ่ายทอดว่าผู้ชายมีสิทธิเลือกผู้หญิง และคนในสังคมก็ยอมรับว่าผู้ชายมีอำนาจที่สามารถเลือกผู้หญิงไปเป็นคู่ครอง ปรากฏในนวนิยายเรื่อง แหวนดอกไม้ (2547)

ชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ จากการศึกษาพบว่า การเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ ผู้เขียนได้ถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตย แบ่งเป็น 1) ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดเป็นทุกข์ เพราะต้องการมีคู่ครองคอยดูแล แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ผู้หญิงโสดยอมรับว่าผู้ชายมีอำนาจมากกว่าและต้องการให้ผู้ชายดูแลชีวิต ดังนั้นเมื่อผู้หญิงยังหาคู่ครองไม่ได้จึงเกิดความทุกข์ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล (2540) สัมหวานน้ำตาลเปรี้ยว (2550)** นอกจากนี้ยังปรากฏการถ่ายทอดแนวคิด ปิตาธิปไตยในการเสนอว่าผู้หญิงโสดรู้สึกเป็นทุกข์เพราะกลัวบุคคลอื่นทราบว่าตนเองยังหาคู่ครองไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยว่า ผู้หญิงยอมรับให้ผู้ชายเป็นฝ่ายเลือกตนเองไปเป็นคู่ครอง และยอมรับว่าผู้หญิงที่ถูกผู้ชายเลือกคือผู้หญิงที่ได้รับการยอมรับ การเป็นโสดถือว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ได้รับการยอมรับทำให้ผู้หญิงต้องการปกปิดไม่ให้คนอื่นรู้ว่าตนเองยังเป็นโสด ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **เล่ห์เกมรัก (2554) กามเทพหรรษา (2555) โสดพร้อมเสิร์ฟ (2558)** 2) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดเป็นทุกข์ที่บุตรสาวหรือพี่น้องที่เป็นผู้หญิงยังหาคู่ครองไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยว่าบิดามารดาและพี่น้องของผู้หญิงโสดยอมรับให้บุตรสาวหรือพี่น้องที่เป็นผู้หญิงแต่งงานเพื่อจะได้มีคู่ครองคอยดูแลและเป็นผู้นำชีวิต ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544) ขอให้ความโสดสวยเป็นนิรันดร์ (2560)**

ชุดความคิดความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม จากการศึกษาผู้วิจัยสังเกตว่า การเสนอชุดความคิดความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ผู้เขียนได้ถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยว่า ผู้หญิงต้องมีสามีคอยดูแล แม้ผู้หญิงจะมีแนวคิดที่สามารถทำงานเพื่อเลี้ยงชีพได้และสามารถดูแลตนเองได้ แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดกลับคิดว่า การตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงที่เป็นบุตรสาวหรือน้องสาวเป็นความคิดที่ไม่เหมาะสมเพราะผู้หญิงจะมีชีวิตที่ดีได้ต้องมีสามีคอยคุ้มครองดูแล การเสนอชุดความคิดความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิมที่ถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยดังกล่าวปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน (2531) พ่อหม้ายชายโสด (2544)**

นอกจากนี้การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบยังปรากฏการถ่ายทอดแนวคิดเพศสภาพผ่านชุดความคิดความโสดด้านลบได้แก่ ชุดความคิดความโสด คือ ความอภัยศ โดยนำเสนอว่าความโสดทำให้คนโสดถูกต่อว่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยพบว่า ผู้เขียนเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้ชายโสดที่ประกอบอาชีพไม่ตรงกับเพศสภาพที่สังคมกำหนดและยังไม่มีคู่ครองถูกทำให้ได้รับความอภัยศว่าเป็นผู้มรพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น การประกอบอาชีพรับจัดดอกไม้ซึ่งอาชีพนี้สังคมมองว่า การจัดดอกไม้เป็นงานที่ใช้ฝีมือปราณีตจึงเป็นงานที่เหมาะสมกับผู้หญิง แต่เมื่อตัวละครชายโสดประกอบอาชีพดังกล่าวซึ่งเป็นการประกอบอาชีพที่ขัดกับเพศสภาพทำให้ตัวละครชายโสดได้รับความอภัยศเพราะถูกคนในสังคมประณามว่าสาเหตุที่ไม่ยอมมีคู่ครองเพราะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทำให้สนใจเพศชายเหมือนกัน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้ (2547)** นอกจากนี้ยังปรากฏการถ่ายทอดแนวคิด เพศสภาพในการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้

ผู้ชายโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยผู้เขียนเสนอว่าผู้ชายที่มีสถานะโสดถึงแม้จะมีหน้าที่การงานที่ดี มีฐานะร่ำรวย และมีการศึกษาที่ดี แต่หากยังมีสถานะโสดก็จะถูกคนในสังคมประเมินว่าเป็นผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจึงไม่มีคู่ครอง ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ดาวเกี่ยวเดือน (2555)**

จากเหตุผลที่กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่า นวนิยายยังเป็นเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ยังให้อำนาจเพศชายในการตัดสินใจว่าผู้หญิงโสดเป็นผู้หญิงที่ไม่ปกติ และผู้หญิงก็ยอมรับในอำนาจของเพศชายให้เป็นฝ่ายเลือกตนเองไปเป็นคู่ครอง ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกอับยศเพราะถูกผู้หญิงที่มีคู่ครองด้อยค่าว่าผู้หญิงโสดเป็นผู้หญิงที่ไม่สามารถทำให้ผู้ชายตัดสินใจที่จะเลือกไปเป็นคู่ครอง ผู้หญิงที่เป็นโสดรู้สึกว่าการโสดเป็นสาเหตุที่ทำให้ตนเองมีความสุขเพราะไม่ต้องการใช้ชีวิตลำพังโดยขาดผู้ชายมาคุ้มครอง และผู้หญิงโสดรู้สึกทุกข์เพราะอับยศที่จะให้บุคคลอื่นรู้ว่าตนเองยังไม่สามารถทำให้ผู้ชายตัดสินใจเลือกไปเป็นคู่ครองเพราะการที่ผู้ชายไม่เลือกตนเองไปเป็นคู่ครองเป็นข้อบ่งชี้ว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ได้รับการยอมรับไปเป็นคู่ชีวิตซึ่งเป็นการให้อำนาจผู้ชายในการตัดสินใจผู้หญิง นอกจากนี้ผู้เขียนยังแฝงแนวคิดปิตาธิปไตยผ่านการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดที่ต้องการให้ผู้ชายมาคุ้มครอง บุตรสาวหรือพี่น้องของตนที่ยังเป็นผู้หญิงโสด และยังเสนอชุดความคิดความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิมที่เสนอว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดไม่เห็นด้วยที่บุตรสาวหรือญาติที่เป็นผู้หญิงจะใช้ชีวิตโสด เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดมีความเห็นว่า ผู้หญิงต้องให้ผู้ชายคอยคุ้มครองดูแลและเป็นผู้นำ ซึ่งเป็นถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจผู้ชายในการปกครองผู้หญิงถึงแม้ผู้หญิงคิดว่าสามารถดูแลตนเองได้แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดยังเห็นว่าผู้หญิงต้องมีผู้ชายเป็นผู้นำในการดำรงชีวิต

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่านวนิยายเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดแนวคิดเพศสภาพที่กำหนดว่าผู้ชายต้องแต่งงานมีครอบครัวเมื่อถึงช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยผู้เขียนเสนอแนวคิดดังกล่าวในการเสนอ ชุดความคิดความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้ชายที่ยังเป็นโสดและเป็นผู้ชายที่มีการศึกษาและมีหน้าที่การงานที่ดีถูกประเมินว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพราะผู้ชายมีหน้าที่ต้องมีคู่ครองเพื่อสร้างครอบครัว และผู้ชายโสดที่ประกอบอาชีพไม่ตรงกับเพศสภาพก็ได้รับความอับยศเพราะถูกประเมินว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งนี้แนวคิดเพศสภาพยังปรากฏในการเสนอชุดความคิดว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิมโดยเสนอว่าบิดาของผู้ชายที่ยังอยู่เป็นโสดไม่เห็นด้วยที่บุตรชายยังไม่มีครอบครัวเนื่องจากเชื่อว่าหน้าที่ของผู้ชายคือการแต่งงานเพื่อสร้างครอบครัว ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่านวนิยายไทยเป็นเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยและแนวคิดเพศสภาพผ่านการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบทั้งชุดความคิดความโสด คือ ความอับยศ ความโสด คือ ความทุกข์ และความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม

ชุดความคิดความโสดด้านบวก ผู้วิจัยพบว่า ชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ปรากฏในนวนิยายไทย ได้แก่ ชุดความคิดความโสด คือ ความปลอดภัย และ ความโสด คือ อิสระ ผู้เขียนนวนิยายได้ถ่ายทอดแนวคิดสตรีนิยมผ่านชุดความคิดความโสดด้านบวกทั้ง 2 ชุดความคิด **ชุดความคิดความโสด คือ ความปลอดภัย** พบว่า ผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดสตรีนิยมแบ่งเป็น 1) การถ่ายทอดว่าผู้หญิงที่มีครอบครัวถูกสามีทำร้ายร่างกายดังนั้นผู้หญิงจึงคิดว่าสถานะโสดทำให้ตนเองปลอดภัย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สามหนุ่มเนื้อทอง** (2540) **สีไม้คาน** (2541) **แหวนดอกไม้** (2547) 2) การถ่ายทอดว่าผู้หญิงที่มีครอบครัวหรือมีคู่ครองถูกสามีหรือคนรักบังคับจิตใจให้ทำตามที่ผู้ชายต้องการทำให้ผู้หญิงรู้สึกไม่ปลอดภัยเพราะถูกบังคับจิตใจ ดังนั้นสถานะโสดจึงทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกคู่ครองทำร้ายจิตใจ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพจำแลง** (2555) **กามเทพปราบมาร** (2555) **โสดพร้อมเสิร์ฟ** (2555) 3) การถ่ายทอดว่า ผู้หญิงที่มีคู่ครองอาจติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่ครอง ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สามหนุ่มเนื้อทอง** (2540) 4) การถ่ายทอดว่า ผู้หญิงที่มีคู่ครองต้องหวาดระแวงที่สามีอาจนอกใจ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร** (2544)

ชุดความคิดความโสด คือ อิสระ พบว่า ผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดสตรีนิยมด้วยการถ่ายทอดแนวคิดว่า ผู้หญิงคิดว่า การมีคู่ครองทำให้ผู้หญิงต้องมีพันธะการดูแลบุตรและสามี ดังนั้นสถานะโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระไม่ต้องทำหน้าที่ดังกล่าว ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการคานกระดก** (2544)

จากเหตุผลที่พบจากการศึกษาชุดความคิดความโสดด้านบวกที่กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า นวนิยายเป็นเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดแนวคิดสตรีนิยม โดยเสนอให้เห็นว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกเอาเปรียบจากผู้ชายทั้งการถูกทำร้ายร่างกาย การถูกนอกใจ การเสี่ยงติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้เขียนเสนอว่า ผู้หญิงสามารถหลีกเลี่ยงการเผชิญสภาวะความไม่ปลอดภัยจากการมีคู่ครองด้วยการมีสถานะโสด นอกจากนี้ผู้เขียนยังเสนอว่า สถานะโสดทำให้ผู้หญิงมีอิสระจากหน้าที่ที่สังคมกำหนดให้เป็นมารดาและภรรยาซึ่งอาจทำให้ผู้หญิงขาดโอกาสที่จะทำสิ่งที่ตนเองต้องการ ดังนั้น การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ ความปลอดภัย และ ความโสด คือ อิสระ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายสะท้อนให้เห็นว่ามีผู้หญิงที่มีคู่ครองบางส่วนต้องประสบเหตุการณ์ที่เกิดจากการเอาเปรียบของผู้ชายที่เป็นคู่ครอง ดังนั้นผู้หญิงสามารถเลือกที่จะมีสถานะโสดได้เพื่อหลุดพ้นจากการถูกผู้ชายเอาเปรียบ แสดงให้เห็นว่า นวนิยายเป็นเครื่องมือที่ผู้เขียนถ่ายทอดแนวคิดสตรีนิยมผ่านการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกทั้ง 2 ชุดความคิด ได้แก่ ความโสด คือ ความปลอดภัย และ ความโสด คือ อิสระ สอดคล้องกับที่ นพพร ประชากุล (2552, น. 194 – 197) ได้กล่าวว่า แนวคิดสตรีนิยมมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงความเหลื่อมล้ำของผู้ชายและผู้หญิง และต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ผู้หญิงได้มีสิทธิต่าง ๆ เท่าเทียมกับผู้ชาย

ในด้านการศึกษาพัฒนาการชุดความคิดความโสดที่ปรากฏในนวนิยายไทย ผู้วิจัยพบว่า พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบ แบ่งได้เป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2516 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2531 ระยะที่ 3 ช่วง พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 และระยะที่ 4 ช่วง พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2560 ผู้วิจัยพบว่า ชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยาย ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่สัมพันธ์กับแนวคิดเรื่องความโสดของผู้ที่มีสถานะโสดในสังคมไทย เนื่องจากชุดความคิดความโสดด้านลบที่เสนอสัมพันธ์กับผลการศึกษางานวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาแนวคิดของบุคคลที่เป็นโสดในประเด็นต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า นอกจากชุดความคิดความโสดด้านลบที่สัมพันธ์กับแนวคิดเรื่องความโสดของผู้ที่มีสถานะโสดในสังคมไทย ยังปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดที่มาจากความคิดของผู้เขียนซึ่งแสดงให้เห็นพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านลบของผู้เขียนนวนิยาย

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2516 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบเป็นการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของมารดาผู้ชายโสดที่ต้องการให้บุตรชายแต่งงานเพื่อบุตรชายจะได้มีความรับผิดชอบมากขึ้นเมื่อต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กิจกรรมชายโสด** ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในระยะแรกเป็นการเสนอชุดความคิดความโสดที่ผู้เขียนไม่ได้เน้นถึงด้านลบของความโสดที่เกี่ยวข้องกับคนโสดมากนัก

ระยะที่ 2 พ.ศ. 2531 ปรากฏชุดความคิดความโสด 3 ชุดความคิด จากนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน** ได้แก่ ชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสด ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่าอับลักษณ์ และความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ผู้วิจัยพบว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบตรงข้ามกับความคิดของผู้ที่เป็นโสดในสังคมไทย โดยเฉพาะการเสนอว่า ความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าอับลักษณ์ และความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิม ผู้เขียนเสนอว่า บิดาของผู้หญิงโสดไม่เห็นด้วยที่บุตรสาวตั้งใจจะอยู่เป็นโสดเพราะคิดว่าตนเองสามารถหาเลี้ยงชีพและดูแลตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชายที่จะมาเป็นคู่ครอง แต่ในปี พ.ศ. 2528 ปรากฏงานวิจัยของ ชัชสุนี ศุขิตวรรณ (2528) ที่ศึกษาเรื่อง **ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของสตรีโสดศึกษากรณีสตรีที่ไม่เคยแต่งงานและมีอายุ 30 ปีขึ้นไป** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงโสดรู้สึกภูมิใจกับสถานะโสดของตนเองเนื่องจากครอบครัวยอมรับ ดังนั้นการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ การขัดค่านิยมดั้งเดิมโดยเสนอว่าบิดาของผู้หญิงโสดไม่เห็นด้วยที่บุตรสาวตั้งใจจะอยู่เป็นโสดจึงขัดแย้งกับความคิดของผู้หญิงโสดในสังคมไทย ผู้วิจัยคิดว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบช่วง พ.ศ. 2533 ของผู้เขียนนวนิยายยังไม่ได้มุ่งเน้นความรู้สึกที่แท้จริงของคนโสดแต่เป็นการถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดแนวคิดปิตาธิปไตยที่ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงไม่ควรอยู่เป็นโสดแต่ควรให้สามีดูแลออกจากบิดา

ระยะที่ 3 พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 ผู้วิจัยพบว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบ ในนวนิยาย ปราบกษัตริย์ความคิดความโสดด้านลบที่แตกต่างจากช่วง พ.ศ. 2533 โดยผู้วิจัยพบว่า ช่วง พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายสัมพันธ์กับ งานวิจัยที่ศึกษาความคิดของคนโสดที่มีต่อสถานะโสดของตนเอง โดยในช่วง พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 ผู้วิจัยพบว่าช่วงปีดังกล่าว ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ ในช่วงปี พ.ศ. 2540 พ.ศ.2541 พ.ศ. 2544 พ.ศ. 2547 และ พ.ศ.2549 ซึ่งในช่วงดังกล่าวปรากฏ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดของผู้หญิงโสดที่มีต่อสถานะโสดของตนเองที่ผลการศึกษาร่วมกับการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ในช่วงปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 ได้แก่ ปี พ.ศ. 2540 ปรากฏชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่ไม่ต้องการอยู่เป็นโสดโดยไม่ได้แต่งงาน ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล** (2540) ปี พ.ศ. 2541 ปรากฏชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่กังวลว่าตนเองจะต้องอยู่เป็นโสดและไม่มีคู่ครอง ไม่มีลูกหลานดูแลเมื่ออยู่ในวัยชรา ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สี่ไม้คาน** (2541) ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดดังกล่าวสัมพันธ์กับงานวิจัยของ ชัชทอง ธีระทอง (2541) ที่ศึกษาเรื่อง **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสด รูปแบบการเป็นโสด และปัจจัยสนับสนุนการใช้ชีวิตโสด: ศึกษาเฉพาะสตรีโสดวัย 25 – 50 ปี ใน กทม.** ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงโสดไม่ได้ต้องการมีสถานะโสด ซึ่งสอดคล้องกับการเสนอชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงที่ไม่ต้องการอยู่เป็นโสดจึงกังวลที่ตนเองยังไม่ได้แต่งงาน แสดงให้เห็นว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในนวนิยาย ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่สัมพันธ์กับความรู้สึกของคนโสดมากขึ้นสะท้อนให้เห็นสภาพจิตใจของคนโสดที่กังวลเกี่ยวกับสถานะโสดของตนเองโดยเฉพาะผู้หญิงโสด นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2547 เป็นปีแรกที่ปรากฏการเสนอชุดความคิดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอภัยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกคนในสังคมด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** (2547) ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบดังกล่าวสัมพันธ์กับงานวิจัยของ กัญญารัตน์ สุตสาคร (2542) ที่ศึกษาเรื่อง **สตรีโสดในสังคมไทย ปัจจุบัน** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดรู้สึกสถานะโสดส่งผลกระทบต่อตนเองเนื่องจากสถานะโสดทำให้ผู้หญิงโสดไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และสถานะโสดทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกกดดันและรู้สึกเครียด แสดงให้เห็นว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในช่วงปี พ.ศ. 2547 สัมพันธ์กับความรู้สึกของผู้หญิงโสดในสังคมช่วงนั้น ดังนั้นในช่วงปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายจึงสะท้อนให้เห็นสภาพจิตใจของคนโสด โดยเฉพาะผู้หญิงโสด อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าในช่วง ปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 แม้นวนิยายจะเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่สัมพันธ์กับความรู้สึกของคนโสด แต่ในช่วงดังกล่าวก็ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดที่หลากหลายกว่าปี พ.ศ. 2533 และเป็นการเสนอชุดความคิดของผู้เขียนที่

ไม่ได้สัมพันธ์กับความรู้สึกขงคนโสดในสังคม ได้แก่ ปี พ.ศ. 2547 เป็นปีแรกที่เสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโสดต้องทุกข์ใจที่รู้ว่าบุตรสาวถูกใส่ความว่าที่ต้องการมีสถานะโสดเพื่อจะได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายได้ตามที่ต้องการ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** (2547) ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้ชายโสดถูกด้อยค่าว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งปรากฏในนวนิยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** เช่นเดียวกัน ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในลักษณะดังกล่าวในช่วงปี พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2549 นี้ถือเป็นช่วงแรกที่น่าเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในลักษณะดังกล่าว โดยผู้วิจัยพบว่าผู้เขียนในระยะที่ 4 ได้รับอิทธิพลการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในลักษณะดังกล่าวในช่วงต่อมา

ระยะที่ 4 พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2560 การเสนอความหมายความโสดด้านลบในระยะที่ 4 ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนนวนิยายเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบทั้งในด้านที่ยังมีเค้าความคิดเดิมจากในระยะที่ 3 และเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบในด้านที่ต่างจากเดิม ซึ่งผู้วิจัยสังเกตว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบยังเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่สัมพันธ์กับความคิดของผู้ที่มีสถานะโสดในสังคมโดยดูจากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดคนที่เป็นโสด และชุดความคิดที่มาจากการเสนอจากความคิดส่วนตัวของผู้เขียน โดยในระยะที่ 4 ช่วง พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2560 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความทุกข์ ยังปรากฏในเกือบทุกปี ยกเว้น พ.ศ. 2559 โดยในปี พ.ศ. 2550 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดที่มีการศึกษาและอาชีพที่ดีแต่เนื่องจากยังมีสถานะโสดทำให้ผู้หญิงโสดตั้งเป้าหมายว่าจะต้องหาคู่ครองให้ได้ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สัมหวนน้ำตาลเปรี้ยว** (2550) ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนยังคงเสนอชุดความคิดความโสดที่สัมพันธ์กับความคิดของผู้หญิงโสดในสังคม ซึ่งปรากฏในงานวิจัยที่ศึกษาความคิดเกี่ยวกับผู้หญิงโสดที่กังวลว่าตนเองจะหาคู่ครองไม่ได้ นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นมาเป็นช่วงปีที่เริ่มปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยศที่ทำให้ผู้หญิงโสดถูกผู้หญิงที่มีคู่ครองด้อยค่าว่าผู้หญิงโสด คือ ผู้หญิงที่ไม่มีคุณค่าเนื่องจากหาคู่ครองไม่ได้เพราะไม่มีผู้ชายยอมรับ ดังนั้นผู้หญิงที่หาคู่ครองได้จึงถือว่าตนเองมีคุณค่ามากกว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบดังกล่าวเริ่มปรากฏในปี พ.ศ. 2554 ในนวนิยายเรื่อง **เล่นเกมรัก ใจเกี่ยวรัก** และ **รักบังใจ** โดยผู้เขียนเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดถูกเพื่อนผู้หญิงที่เป็นอรักกันสมัยเรียนและสามารถหาคู่ครองได้ก่อนนำเรื่องสถานะโสดของผู้หญิงโสดมาประจานให้ผู้หญิงโสดเกิดความอับอาย ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความอับยศทำให้ผู้หญิงโสดถูกผู้หญิงที่เป็นคู่ครักกันด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้ ยังปรากฏในนวนิยายปี พ.ศ. 2559 ได้แก่ นวนิยายเรื่อง **กลรักแฟนก้ามะลอ** และ เรื่อง **แรดสลัดคาน** และยังปรากฏในปี พ.ศ. 2562 ในนวนิยายเรื่อง **มาตามคานทอง** ซึ่งการเสนอชุดความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของระวีวรรณ ธรณี (2549) ที่ศึกษาเรื่อง **ผู้หญิงโสด: อัตลักษณ์และการดำเนินชีวิต**

โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงโสดรู้สึกว่าการที่ตนเองต้องไปพบปะผู้คน สถานะโสดส่งผลด้านลบต่อความรู้สึกที่ตนเองมีต่อสถานะโสดที่เป็นอยู่ โดยกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าเมื่อไปพบกลุ่มเพื่อน กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าการที่ตนเองเป็นปมด้อย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจะจัดการความรู้สึกเป็นปมด้อยด้วยการหลีกเลี่ยงและปกปิดในสถานะความโสดของตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบว่า ความโสด คือ ความอับยาศัยทำให้ผู้หญิงโสดถูกด้อยค่าว่าไร้คู่ครองจากผู้หญิงที่คู่ครองสอดคล้องกับความรู้สึกของผู้หญิงโสดมนต์สังคมที่รู้สึกว่าการที่ตนเองเป็นปมด้อย ดังนั้นเมื่อผู้หญิงโสดต้องไปพบผู้หญิงที่หาคู่ครองได้ ผู้หญิงโสดจึงรู้สึกไม่มั่นใจที่ตนเองยังเป็นคนโสด แสดงให้เห็นว่า ในช่วงระยะที่ 4 การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบยังมีส่วนที่สอดคล้องกับความรู้สึกของคนโสดในสังคม อย่างไรก็ตามในช่วงระยะที่ 4 ผู้วิจัยพบว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบที่มาจากความคิดของผู้เขียนโดยไม่เกี่ยวข้องกับความคิดของคนโสด ปี พ.ศ. 2554 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายโสดโดยเสนอว่า ความโสดทำให้มารดาของผู้ชายโสดเป็นทุกข์ เพราะสถานะโสดของบุตรชายเกี่ยวข้องกับดวงชะตาของตนเองซึ่งเป็นมารดา ปรากฏในนวนิยายออนไลน์เรื่อง **ปฏิบัติการสลายโสด** ซึ่งถือเป็นปีแรกที่น่าเสนอว่าสถานะโสดส่งผลต่อดวงชะตา ปี พ.ศ. 2557 เป็นปีแรกที่ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสด คือ ความทุกข์ของผู้หญิงโสดโดยเสนอว่า สถานะโสดทำให้ผู้หญิงโสดทุกข์ใจเนื่องจากสถานะโสดสัมพันธ์กับอาการเจ็บป่วย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **บ่วงรักกับดักวิวิธ** ปี พ.ศ. 2558 ปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดว่า ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ชายโสดที่สถานะโสดทำให้รู้สึกกดดันที่ครอบครัวต้องการให้มีคู่ครอง และถูกครอบครัวพยายามหาคู่ครองให้ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **ปฏิบัติการหักคานทอง** ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการเสนอ ชุดความคิดความโสดด้านลบ ในระยะที่ 4 พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2560 ชุดความคิดความโสดด้านลบที่ปรากฏในนวนิยายปรากฏทั้งชุดความคิดความโสดที่สัมพันธ์กับความรู้สึกของคนโสดในสังคมไทย และชุดความคิดความโสดที่มาจากความคิดของผู้เขียนซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอชุดความคิดที่แสดงให้เห็นว่า สถานะโสดจะส่งผลกระทบต่อคนโสดตามความเป็นจริง นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสาเหตุที่ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านลบจากความคิดของตนเองเพราะต้องการสนองความต้องการของผู้อ่านที่ต้องการเนื้อหาของนวนิยายที่สนุกสนาน

พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวก ผู้วิจัยพบว่า พัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวก แบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2516 ระยะที่ 2 พ.ศ. 2531 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2547 ระยะที่ 4 พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2558

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2516 ผู้วิจัยพบว่า การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกในช่วงนี้ ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่เกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจ โดยเสนอว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้คนโสดมีสภาพจิตใจที่ไม่ต้องกังวลเมื่อต้องตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ เนื่องจากไม่ต้องถูกคู่ครองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กิจกรรมชายโสด (2516)** ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดที่แสดงให้เห็นว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อสภาพจิตใจของคนโสดยังปรากฏต่อเนื่องมาในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 พ.ศ. 2531 ชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ปรากฏในนวนิยายในระยะที่ 2 ผู้วิจัยพบว่า ชุดความคิดความโสดด้านบวกในระยะนี้ยังเป็นชุดความคิดที่แสดงให้เห็นว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อสภาพจิตใจของคนโสด โดยเสนอว่า ความโสดทำให้ผู้หญิงโสดรู้สึกปลอดภัยจากการถูกวิจารณ์จากคนที่เกี่ยวข้องในกรณีที่ประสบปัญหาการใช้ชีวิตกับคู่ครอง ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กว่าจะลงจากคาน (2531)** ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชสุนี ศุขิตวรณ์ (2528) ที่ศึกษาเรื่อง **ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของสตรีโสด: ศึกษากรณีสตรีที่ไม่เคยแต่งงานและมีอายุ 30 ปี** ขึ้นไป ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดตัดสินใจอยู่เป็นโสดเพราะกังวลปัญหาที่จะเกิดขึ้นหากเลือกแต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกับคู่ครอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่า ชุดความคิดความโสดด้านบวกในระยะที่ 2 พ.ศ. 2531 เป็นชุดความคิดที่สัมพันธ์กับความรู้สึกของผู้หญิงโสดในสังคมไทยที่มองว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อจิตใจของตนเองมากกว่าการมีคู่ครอง

ระยะที่ 3 พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2547 ในระยะที่ 3 ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่แสดงให้เห็นว่าสถานะโสดส่งผลดีต่อ หน้าที่การงาน การใช้ชีวิต และร่างกาย แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการเสนอชุดความคิดด้านบวกของสถานะโสดที่แตกต่างจากช่วงที่ผ่านมาที่เป็นทางด้านจิตใจ การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกดังกล่าวสอดคล้องกับความรู้สึกของคนโสดในสังคมไทยในช่วงนี้ สืบเนื่องจากงานวิจัยที่ศึกษาความคิดเห็นของคนโสดพบว่า ผู้ที่เป็นโสดในสังคมไทยมีความรู้สึกว่าการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่เสนอว่า ความโสด คือ ความปลอดภัย โดยเสนอว่า สถานะโสดทำให้ผู้หญิงปลอดภัยจากการถูกสามีทำร้ายร่างกาย ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **สามหนุ่มเนื้อทอง (2540)** ปี พ.ศ. 2544 ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงเป็นอิสระจากหน้าที่ของการเป็นภรรยาและมารดาที่ต้องดูแลสามีและบุตร ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **โสดสโมสร (2544)** การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญารัตน์ สุดสะอาด (2542) ที่ศึกษาเรื่อง **สตรีโสดในสังคมไทยปัจจุบัน** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดมีความคิดว่าสถานะโสดทำให้ตนเองเป็นอิสระ ไม่ต้องเลี้ยงดูบุตร ทำงานบ้าน แสดงให้เห็นว่า ในระยะที่ 3 ชุดความคิดความโสด ด้านบวกที่ปรากฏในนวนิยายเสนอด้านบวกของความโสดที่สอดคล้องกับแนวคิดของคนโสดในสังคมไทยโดยเฉพาะผู้หญิงโสดที่ไม่ต้องการรับภาระของการเป็นมารดาและภรรยาซึ่งภาระดังกล่าวทำให้ไม่มีอิสระในการดำเนิน

ชีวิต นอกจากนี้ในระยะนี้ยังปรากฏการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกว่า ความโสด คือ สถานะที่ทำให้ผู้หญิงโสดสามารถใช้จ่ายเงินได้อย่างอิสระเพราะไม่ต้องกังวลเรื่องการบริหารเงินเพื่อเลี้ยงดูบุตร ปรากฏในนินยายเรื่อง **แหวนดอกไม้** (2547) ซึ่งการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา หอมบุญยงค์ (2552) ที่ศึกษาเรื่อง **รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงวัยทำงานที่มีสถานะโสดใน กทม.** ผลการศึกษาพบว่า มีกลุ่มผู้หญิงโสดที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้วยการใช้จ่ายเงินเพื่อความพอใจของตนเองเพราะไม่ต้องกังวลเรื่องการบริหารเงินไว้เลี้ยงบุตร ทำให้ผู้หญิงโสดกลุ่มดังกล่าวมีความสุขในการดำเนินชีวิต จะเห็นได้ว่า ชุดความคิดความโสดด้านบวก ในระยะที่ 3 พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2547 ปรากฏชุดความคิดความโสดด้านบวกที่สอดคล้องกับการเห็นข้อดีของสถานะโสดจากผู้ที่มีสถานะโสดในสังคมไทยโดยเฉพาะผู้หญิงโสด เนื่องจากในระยะเวลา นี้ ปรากฏงานวิจัยที่สอบถามความเห็นของผู้หญิงโสดแล้วพบว่า ผู้หญิงโสดเห็นข้อดีของการเป็นโสดหลายด้านเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมั่นใจที่จะใช้ชีวิตด้วยตนเองเพราะตระหนักได้ว่าตนเองสามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองได้ นอกจากนี้ผู้หญิงยังต้องการใช้ชีวิตเพื่อตนเองไม่ต้องการรับภาระการเป็นภรรยาและมารดา ส่งผลให้ผู้เขียนนวนิยายในระยะนี้เสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ สอดคล้องกับความเห็นของผู้หญิงโสดในสังคมไทยที่เห็นข้อดีของสถานะโสดที่ส่งผลต่อหน้าที่การงาน การใช้ชีวิต และความปลอดภัยทางร่างกาย

ระยะที่ 4 พ.ศ. 2551 -พ.ศ. 2555 ผู้วิจัยพบว่า ชุดความคิดความโสดด้านบวกเสนอว่า ความโสด คือ ความปลอดภัยที่ทำให้ผู้หญิงที่เคยมีความรักแล้วกลับมา มีสถานะโสดเนื่องจากยุติความสัมพันธ์กับคนรัก รู้สึกว่าสถานะโสด คือ สถานะที่ทำให้ตนเองรู้สึกปลอดภัยเพราะเคยถูกคนรัก บังคับให้ทำตาม ความต้องการ ดังนั้นผู้หญิงโสดจึงไม่ต้องการมีคู่ครองอีก ปรากฏในนวนิยายเรื่อง **กามเทพจำแลง** (2555) **กามเทพปราบมาร** (2555) การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา อยู่เป็นแก้ว (2552) ที่ศึกษาเรื่อง **การตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงในยุคโลกาภิวัตน์** ผลการศึกษาพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงโสดเลือกที่จะเป็นโสดเพราะเคยมีคู่ครองแล้วไม่มีความสุข จะเห็นได้ว่าพัฒนาการชุดความคิดความโสดด้านบวกในนวนิยายแสดงให้เห็นถึงความคิดของผู้เขียนที่เสนอความคิดที่เป็นไปในทิศทางของความคิดเห็นของคนโสดในสังคมไทย โดยเฉพาะการเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกที่ส่งผลต่อผู้หญิงโสดทั้งด้านความรู้สึก ปลอดภัยและรู้สึกเป็นอิสระ การเสนอชุดความคิดความโสดด้านบวกดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยที่ แสดงให้เห็นว่า สถานะโสดส่งผลต่อผู้หญิงและผู้หญิงโสดในสังคมไทยก็มีทัศนคติที่ดีต่อความโสด ดังนั้นชุดความคิดความโสดด้านบวกในนวนิยายไทยจึงมีพัฒนาการที่เน้นให้ผู้หญิงเห็นว่าสถานะโสด ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงตามสภาพของสังคมไทยที่ผู้หญิงสามารถพึ่งพาตนเองและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนสังคม และแสดงให้เห็นว่าสถานะโสดทำให้ผู้หญิงมีทางเลือกที่จะใช้ชีวิตได้ตามต้องการ โดยไม่ต้องถูกภาระของการมีคู่ครองบดบังอิสระในการใช้ชีวิต

ด้านการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดในนวนิยายไทย ผู้วิจัยพบว่า การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านโครงเรื่อง ปรากฏการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านโครงเรื่องตามหาคู่ครองมากที่สุด ซึ่งโครงเรื่องตามหาคู่ครองเป็นโครงเรื่องที่ถูกเขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ และ ความโสด คือ ความทุกข์ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้โครงเรื่องตามหาคู่ครองเป็นโครงเรื่องที่ปรากฏเพื่อใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบมากที่สุดเนื่องจากผู้เขียนยังต้องการเน้นให้ผู้อ่านติดตามเหตุการณ์ที่ตัวละครจะต้องหาคู่ครองเพื่อลบ ความอภัยศที่เกิดจากการมีสถานะโสดที่บุคคลต่าง ๆ ด้อยค่าว่าคนโสดคือผู้ที่หาคู่ครองไม่ได้ ผู้ที่มี ความอภัยศ และผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเน้นให้ผู้อ่านติดตามว่าตัวละครจะสามารถหาคู่ครองเพื่อกำจัดความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง และกำจัดความทุกข์เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องที่ห่วงใยสถานะโสดได้คลายกังวลและเกิดความสบายใจที่คนโสดสามารถหาคู่ครองมาคอยดูแล ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้เขียนใช้โครงเรื่องตามหาคู่ครองเพื่อให้อ่านติดตามการหาคู่ครองของคนโสดเพื่อให้อ่านสนุกสนานตามแนวนวนิยายพาฝัน ส่วนการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านโครงเรื่องเรียนรู้ชีวิตที่เน้นเหตุการณ์ให้ตัวละครที่ตั้งใจจะมีสถานะโสดได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีชีวิตคู่จนทำให้ตัวละครเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับสถานะโสด ผู้วิจัยพบว่า โครงเรื่องเรียนรู้ชีวิตถึงแม้ว่าผู้เขียนจะสร้างเหตุการณ์ให้ตัวละครตั้งใจที่จะมีสถานะโสดเพราะเห็นผลเสียของการมีคู่ครองทั้งจากบุคคลที่มีคู่ครองแล้วไม่มีความสุข และเกิดจากประสบการณ์ตรงที่ ตัวละครมีคู่ครองแล้วมีความทุกข์ แต่ผู้เขียนก็กำหนดเหตุการณ์ให้ตัวละครไม่สามารถเอาชนะความผูกพันและความใกล้ชิดที่เกิดจากการได้พบบุคคลที่เข้าใจกันและกันจนส่งผลให้ตัวละครเลือกที่จะมีคู่ครองตามลักษณะนวนิยายพาฝัน ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดโดยใช้โครงเรื่องที่เน้นให้ผู้อ่านติดตามเหตุการณ์ที่ตัวละครจะสามารถหาคู่ครองได้หรือไม่ และเหตุการณ์ที่ตัวละครจะเปลี่ยนความคิดเพื่อใช้ชีวิตกับบุคคลที่ตนเองรู้สึกผูกพันแทนการทำตามความตั้งใจที่จะมีสถานะโสดหรือไม่ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนวนิยายไม่ได้เสนอให้ผู้อ่านเลือกเป็นโสดแต่ต้องการเน้นแนวคิดเรื่องความรักเพื่อมีคู่ครองและเน้นให้ผู้อ่านเอาใจช่วยให้ตัวละครได้พบคู่ครองหรือเลือกที่จะครองคู่กับคนที่รักตามแบบนวนิยายพาฝันที่เน้นให้ผู้อ่านเกิดความบันเทิง

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละคร ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ได้แก่ ความโสด คือ ความอภัยศ และ ความโสด คือ ความทุกข์ผ่านตัวละครหญิงโสดมากที่สุดแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนต้องการสร้างชุดความคิดความโสดที่แสดงให้เห็นว่าความโสดส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและต้องการให้ผู้อ่านได้ติดตามเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อตัวละครหญิงที่เกิดจากการมีสถานะโสดทั้งนี้เพราะสังคมไทยยังมีแนวคิดที่ว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายที่ถูกผู้ชายประเมินและเลือกไปเป็นคู่ครอง ดังนั้นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อตัวละครหญิงโสดจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านสนใจที่จะติดตามเหตุการณ์ และการใช้ตัวละครหญิงโสดยังถ่ายทอดชุดความคิดความโสดด้านลบได้ชัดเจน

ส่วนตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่เป็นโสด ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนโสดผ่านตัวละครที่เป็นบิดา มารดาของคนโสด มากที่สุด ทั้งเพราะผู้เขียนต้องการเสนอให้เห็นว่าสถานะโสดทำให้บิดา มารดาของคนโสดเกิดความกังวลว่าจะไม่มีผู้ดูแลบุตรของตนโดยเฉพาะบิดา มารดา ของตัวละครหญิงโสดจะเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความทุกข์มากที่สุด ส่วนตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็นเพื่อนกับคนโสดจะเป็นตัวละครที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ว่าความโสด คือ ความอภัยที่ทำให้คนโสดถูกด้อยค่าว่า ไร้คู่ครองมากที่สุด โดยตัวละครที่เป็นเพื่อนกับผู้หญิงโสดจะเป็นตัวละครสำคัญที่ผู้เขียนใช้ประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบว่าความโสด คือ ความอภัย โดยตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็นเพื่อนกับผู้หญิงโสดจะถูกสร้างให้มีบทบาทในการเยาะเย้ย ถากถาง ให้ผู้หญิงโสดได้อับอายว่ายังหาคู่ครองไม่ได้ ในขณะที่ตัวละครที่เป็นเพื่อนสามารถหาคู่ครองได้ การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านตัวละครที่เป็นเพื่อนของคนโสดผู้วิจัยคิดว่า ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดความสนุกสนานจากการติดตามเพื่อเอาใจช่วยให้ตัวละครหญิงโสดสามารถลบ คำสบประมาทที่ถูกด้อยค่าว่าเป็นผู้หญิงที่หาคู่ครองไม่ได้

การประกอบสร้างชุดความคิดความโสดผ่านฉาก ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนประกอบสร้างชุดความคิดความโสดด้านลบ ความโสด คือ ความอภัย โดยใช้ ฉากงานแต่งงาน และฉากงานเลี้ยงรุ่น ซึ่งเป็นฉากที่ตัวละครโสดต้องพบกับผู้คนและเป็นฉากที่ตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็นเพื่อนกับคนโสด โดยเฉพาะผู้หญิงโสดนำสถานะโสดมาประจานให้คนโสดรู้สึกอภัยโดยการด้อยค่าว่าเป็นคนที่ไร้คู่ครอง แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการเสนอว่าสถานะโสดเป็นสถานะที่แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เป็นโสดไม่ปกติจึงไม่มีคนเลือกเป็นคู่ครอง นอกจากนี้ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านติดตามเหตุการณ์ว่าตัวละครที่เป็นโสดจะจัดการกับการที่ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่กำลังถูกประจานว่ายังมีสถานะโสดอย่างไร จะเห็นได้ว่าการประกอบสร้างชุดความคิดความโสดในนวนิยาย ผู้เขียนเน้นเสนอชุดความคิดทั้งทางด้านลบและด้านบวกโดยเน้นให้ผู้อ่านติดตามว่าเหตุการณ์ที่ตัวละครเผชิญจะส่งผลให้ตัวละครต้องมีสถานะโสดหรือสามารถหาคู่ครองได้ จึงกล่าวได้ว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเอาใจช่วยให้ตัวละครพบ คู่ครองและย้ำว่าผู้เขียนยังใช้นวนิยายเสนอแนวคิดให้มีคู่ครองมากกว่าอยู่เป็นโสดเพราะเป็นนวนิยาย แนวพาฝันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อ่านสนุกกับการเอาใจช่วยให้ตัวละครพ้นจากความเป็นโสดและสมหวังกับความรักรัก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาพัฒนาการความโสดจากวรรณกรรมชีวประวัติ
2. ควรมีการศึกษาพัฒนาการความโสดจากวรรณกรรมแปลเพื่อเห็นการนำเสนอความโสด

ที่แตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กรุง ญ ฉัตร. (2531). *กว่าจะลงจากคาน*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- กัญญารัตน์ สุตสะอาด. (2542) *สตรีโสดในสังคมไทยปัจจุบัน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กันยามาส. (2553). *สามหนุ่มเนื้อทอง* (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: พงษ์วรินทร์การพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ, และสมชาย หินวิมาน. (2551). *สายธารนักคิด ทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ การเมืองกับ
สื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *แนวพินิจใหม่ในสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาคพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2546). *วรรณคดีวิจารณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- แก้วแต้ม. (2555). *กามเทพซ้อนกล* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.
- แก้วจันทร์ทิพย์ ไชยสุริยะ. (ม.ป.ป.). *ความสุขของการมีชีวิตโสด*. กรุงเทพฯ: เอกภาพการพิมพ์.
- ขวัญฤทัย นันทธนะวานิช. (2553). *การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงเหนือและภาพสะท้อนทางสังคมจาก
ตัวละครผู้หญิงเหนือในนวนิยายไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขอบคุน สมบูรณ์วงศ์. (2558). *ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และชุมชน วิถีชีวิตในสังคมไทยที่
เปลี่ยนแปลงในวรรณกรรมของ อุทิศ เหมะมูล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขมปัดณ์. (2555). *หัวใจไกลคานทอง*. กรุงเทพฯ: Simply Book – Love Novels.
- เขียน นรินทร์นุต. (2546). *การถ่ายทอดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านนิตยสารผู้หญิง*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. (2544). *สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น*
(พิมพ์ครั้งที่ 18) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คณิศร เต็งรัง. (2542). *พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการหญิงโสด สังกัดส่วนกลาง กระทรวง
สาธารณสุข* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว. (2542). *การกำหนดเป้าหมายชีวิตของแรงงานสตรีโสดภาคเกษตร
อุตสาหกรรม จ. สุพรรณบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครปฐม:
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จินดารัตน์ โพธิ์นอก. (2541, 24 กันยายน). *คนไม่มีแฟน*. สืบค้น 16 มิถุนายน 2561, จาก
<http://www.royin.go.th/?knowledges>

- จิรวรรณ สุนทรวาทีน. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมและสภาวะทางจิตของตัวละครที่ถูกกละเมิดสิทธิทางเพศในนวนิยายของโบดี้น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฑามาศ ไชยมงคล. (2555). *การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางเพศและพื้นที่ของหญิงรักหญิงในนวนิยาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เจตน์ เจริญโท. (2555). *อยู่คนเดียวก็ได้สบายดี*. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพลส.
- ซัชทอง ธุระทอง. (2541). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสด รูปแบบการเป็นโสด และปัจจัยสนับสนุนการใช้ชีวิตโสด: ศึกษาเฉพาะสตรีโสดวัย 25-50 ปี ใน กทม.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ซัชสุนี สุขิตวรรณ. (2528). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของสตรีโสด : ศึกษากรณีสตรีที่ไม่เคยแต่งงานและมีอายุ 30 ปีขึ้นไป* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชญญา ลีศัตร์พ่าย (2546). *ความเครียดในการอยู่เป็นโสดของสตรีอายุ 30 ปีขึ้นไปในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และเอกชน เขตกรุงเทพ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุมารณณ์ ผาชัยภูมิ. (2559). *เพศวิถีศึกษา*. กรุงเทพฯ: ซี เอ็ด ยูเคชั่น.
- ช่อนกลีน. (2555). *ซ่อนรักกามเทพ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี
- เฉอมมา. (2560). *มาตามคานทอง*. กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์. 1991
- ณารา. (2554). *ล้มหวานน้ำตาลเปรี้ยว* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี
- ณารา. (2559). *กามเทพปราบมาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.
- ดวงตะวัน. (2558). *แหวนดอกไม้*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ดารารพร ศรีม่วง. (2556). *การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของนักเขียนกรณีศึกษาเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของ เสกสรร ประเสริฐกุล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดิษยพรรณ ศรีบุญเรือง. (2557). *การนำเสนอภาพความเป็นชายและความเป็นหญิงในคัมภีร์อรรถกถาธรรมบท* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงทิพย์ คุ้มมณี. (2546). *สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยาย: การศึกษานวนิยายของกิ่งฉัตร ปี พ.ศ. 2535 – 2544* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตะวัน. (2559). *กลรักแฟนก้ามะลอ*. กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์.

- ธนินี บัณฑิตวัฒนาวงศ์. (2556). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และการเปิดรับสื่อของผู้หญิงโสดใน กทม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิศา แสงวงพรรค. (2559). แรงจูงใจ การแสวงหาข้อมูล และการตัดสินใจท่องเที่ยวของผู้บริโภคหญิงโสดวัยทำงาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2559). แนวนวรณ์คติทัศนคติร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: นาคกร.
- ธัญญา บุรณวุฒิ. (2553). ความสุขของผู้หญิงโสด อายุ 35 ปีขึ้นไป (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร ประชากุล. (2552). ยกอักษร ย้อนความคิด เล่ม 2. กรุงเทพฯ: อ่าน.
- นภาพร เจตตะวัฒนะ. (2547). รูปแบบแรงจูงใจในการโฆษณาการรับรู้คุณค่าตราสินค้าในกลุ่มสาวโสด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2556). เพศหลากหลายเพศ พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- บัญชา เตส่วน. (2560). การประกอบสร้างความหมายผู้ชายแบบเมโทรเซ็กส์ชวลในนิตยสาร Attitude และ Lips (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปราณธร. (2554). ใจเกี่ยวรัก (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: แจ่มใส พลัปลิขซึ่ง.
- ปริญญา อยู่เป็นแก้ว. (2552). การตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงในยุคโลกาภิวัตน์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิ่นณิพิมพ์. (2560). ขอให้ความโสดสวยจงเป็นนิรันดร์. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พลัปลิขซึ่ง.
- ป่าหนอน เด็กทะเล และคณะ. (2551). ลุ้นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใสพลัปลิขซึ่ง.
- ปิ่นหล้า ศิลปาบุตร. (2551). สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยาย ของ ปิยะพรศักดิ์เกษม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยรัตน์ เมืองไทย. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมตัวเข้าสู่วัยสูงอายุของข้าราชการสตรีโสด สังกัดราชการส่วนกลาง กระทรวงสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปิยะธิดา เกตุชาติ, และวรรณพร พงษ์เพ็ง. (2560, 25 กรกฎาคม). ภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ของสำนักพิมพ์ไลต์ ออฟ เลิฟ. สืบค้น 6 กันยายน 2561, จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/gshskku/article/view/86194/85478>

- ปุยฝ้าย.(ม.ป.ป.). *Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรดจีบ*. กรุงเทพฯ: แจ่มใสพับลิชชิ่ง.
- พนิดา หอมบุญยงค์. (2552). *รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้หญิงวัยทำงานที่มีสถานภาพโสดใน กทม.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พบพร. (2558). *ปฏิบัติการหักคานทอง*. กรุงเทพฯ: มิซันอินเตอร์พริ้นส์.
- พรรณบงกช ศิริภูท. (2552). *ความคิดเห็นของสตรีโสดต่อการอยู่เป็นโสดของสตรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรสวรรค์ สุวรรณธาดา. (2552). *นักเขียนนวนิยายสตรีกับการนำเสนอโมโนทัศนสตรีนิยมในนวนิยายไทยร่วมสมัย* (วิทยานิพนธ์ดุขุฎิบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พริ้มวดี มีสมสาร. (2547). *ภาพลักษณ์หญิงโสด: นัยของการเมือง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลากร เจริญธีระนาถ. (2554). *วาทกรรมชายเป็นใหญ่ในภาพยนตร์ไทยที่ให้ความสำคัญแก่สตรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แพรวณัฐ. (2555). *กามเทพจำแลง*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ภัทรพร สังข์สุบรรณ.(2549). *รูปแบบการดำเนินชีวิต (lifestyle) และความรู้สึกของกลุ่มผู้บริโภคหญิงใน กทม. ที่มีผลต่อการสื่อสารการตลาดของแผนกสินค้าแฟชั่นสตรีของ บ.เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภัทรพร หงส์ทอง. (2538). *การศึกษาแนวคิดสตรีนิยมในนวนิยายของทมยันตีระหว่าง พ.ศ. 2506 – 2534* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพร อ่อนใสว. (2544). *แนวทางการพัฒนาบริการสังคมเพื่อเตรียมการให้กับสตรีโสดก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุในเขตดินแดงกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มยุรา พรหมอ้วน. (2542). *แนวคิดเกี่ยวกับสตรีในนวนิยายของนันทนา วีระชน ช่วงปี พ.ศ. 2517 – 2528*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เม็ตแตงโม. (2557). *กว่าจะเป็นเจ้าสาว*. กรุงเทพฯ: ข้าวหอมการพิมพ์.
- ยศ สันตสมบัติ. (2548). *การทำความเข้าใจเพศสภาพและเพศวิถีในสังคมไทย ใน เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: แอคทีฟ พริ้นท์.
- โยธกา. (2559). *แรดระเบิดคาน*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- รทิวัตร บุญยเกียรติ. (2558). *โสดพร้อมเสิร์ฟ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ร่วมแก้ว. (2555). *กามเทพออนไลน์*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- รวมแพง. (2556). *ดาวเกี่ยวเดือน* (พิมพ์ครั้งที่ 13) กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์ เซ็นเตอร์.

- ระวีวรรณ ธรณี. (2549). *ผู้หญิงโสด: อัตลักษณ์และการดำเนินชีวิต* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัชณี เบญจธนนิง. (2537). *ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในชีวิตของสตรีโสด* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัชนิย์ ศรีสมาน. (2557). *ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามในนวนิยายโรมานซ์ : ความสัมพันธ์กับ เรื่องเพศในสังคมไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชนิย์ ศรีสมาน. (2556) *แหวนดอกไม้: ตัวละครสวมบทบาทเพศตรงข้ามภายใต้ ‘ความโสด’ และ ‘ครอบครัว’ ในสังคมสมัยใหม่* สืบค้น 25 กันยายน 2561, จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/abc/article/view/53591/44434>
- รัชพล ศิริสาคร. (22 สิงหาคม 2560). *เพจสายตรงกฎหมาย*. สืบค้น 16 มิถุนายน 2561. จาก <https://www.facebook.com/LawByRachaponsLawyer/posts>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560) *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*. สืบค้น 5 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554*. สืบค้น 5 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>
- ว.วินิจฉัยกุล. (2559). *โสดสโมสร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อักษรโสภณ.
- วงศัมนิต. (2557). *บ่วงรักกับดักวิวาท*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วนิดา บำรุงไทย. (2543). *ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรนิษฐา. (2559). *แรดสลัดคาน*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- วรางคณา รัตนประสิทธิ์. (2550). *การรับรู้ภาพลักษณ์และการนำเสนอตนเองในด้านหน้าที่การงานของผู้หญิงโสด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัตตรา. (2557). *ก๊วนคานทองกับแก๊งฟ้อปลาไหล*. กรุงเทพฯ: เพื่อนดี.
- วิทยา พานิชล้อเจริญ. (2554). *การประกอบสร้างเชิงสังคมของอารมณ์ขันในรายการตลกสถานการณืทางโทรทัศน์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิระดา สมสวัสดิ์. (2549). *ที่ทรงคนส์สตรีนิยม*. เชียงใหม่: วนิดาเพรส.
- ศรินยา ถาวรวิชัย. (2553). *กระบวนการตัดสินใจในการเลือกคู่ครองของพนักงานมหาวิทยาลัยหญิงโสดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2560). *ความรู้เบื้องต้นทางสังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- โคภิษฐ์ สุ่มมาตย์. (2556). *ผู้หญิงและธรรมชาติในนวนิยายของถ้อยเถา สุจริตกุล: ทฤษฎีสตรีนิยมเชิงนิเวศ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สรณัฐ ไตลังคะ. (2560). *ศาสตร์และศิลป์แห่งเรื่องเล่า* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์
- สรยา รอดเพชร, ทศนีย์ ทานตวานิช, และนันทนีย์ ประสานนาม. (2561, 29 มิถุนายน). *ผู้หญิงกับปีศาจไปโตยในนวนิยายของอุทิศ เหมะมูล* สืบค้น 6 กันยายน 2561, จาก <https://www.tcithaijo.org/index.php/eJHUSO/article/view/131587/98734>
- สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ. (2551). *สุภาพบุรุษในพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวกับวรรณกรรมศรีบูรพา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2539). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง.
- สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2552). *ชีวิตครอบครัว* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.
- สิรินดา. (2554). *เล่ห์เกมรัก* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พลัฒ์บลิซซิ่ง.
- สีสวลี. (2541). *สีไม้คาน*. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาร.
- สุขาดา ทวีสิทธิ์. (2547). *เพศสภาวะ: กระบวนทัศน์เพื่อโลกใบใหม่ที่เท่าเทียม ใน เพศภาวะ: การท้าทายร่างกายค้นหาตัวตน*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์.
- สุพัตรา กิ่งพุ่ม. (2550). *รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชนของกลุ่มผู้หญิงโสด อายุ 30-49 ปี ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาวดี เพชรเกตุ. (2562). *ผู้ชายล้านนาในนวนิยายไทยระหว่าง พ.ศ. 2490 – 2560: ภาพแทนและการประกอบสร้าง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุวรรณี สุนธนา. (2516). *กิจกรรมชายโสด*. กรุงเทพฯ: จรัสสนิทวงศ์
- เสาวลักษณ์ พลรัฐธนาสิทธิ์. (2544). *แนวคิดเกี่ยวกับผู้หญิงในนวนิยายของน้ำออบ: การศึกษาเชิงวิเคราะห์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โสภี พรรณราย. (2551). *สวย เร็ด เซ็ด โสด*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น
- อดิศักดิ์ לבแย้ม. (2545). *ความคิดเห็นต่อการแต่งงานของข้าราชการสตรีโสดจังหวัดนครปฐม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อนัญญา วาริสะอาด. (2553). *อัตลักษณ์กับบริบททางสังคมในนวนิยายโรมานซ์แนวข้ามภพข้ามชาติของไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา โยมสินธ์. (2558). *โสดแสนสุขชีวิตอิสระสู่อิสรภาพทางการเงิน*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

- อัยย์เนญา. (2554). *ปฏิบัติการคานกระดก*. นนทบุรี: พี ไมน์.
- อาทรี วณิชตระกูล. (2555). *จากวรรณกรรมสู่ละครเพลงไทยร่วมสมัย: ความรักกับการประกอบสร้างตัวละครหญิง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาริตา. (2544). *พ่อม่ายชายโสด*. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนายน์.
- อิงอร สุพันธ์วณิช. (2558). *นวนิยายนิทัศน์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิสยาห์. (2555). *กามเทพพรรษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี
- อุมาริการ์. (2555). *กามเทพออกศึก*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- อุรัสยา. (2554). *รักบังใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พลัับลิตซ์ซิง.
- เอกพล เขียรถาวร. (2552). *การประกอบสร้างความจริงในข่าวเกี่ยวกับเทพยดาและผีในสังคมไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Prawit Manaruttanasri. (2006). *Thai women's Attitude Towards Single Men Aged 35 or more*. (Master's thesis). Bangkok: Thammasat University.
- Shayna. (2555). *ลูกคมกามเทพ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- Katesnk. (2549). *หนุ่มโสดในฝัน*. สืบค้น 28 สิงหาคม 2561, จาก <https://writer.dekd.com/katesnk/story/view.php?id=162380>
- Secrethurs. (2553). *บันทึกหนุ่มไม่ยอมโสด*. สืบค้น 28 สิงหาคม 2561, จาก <https://writer.dekd.com/secrethurs/story/view.php?id=331717>
- Mintchocolate. (2554). *ปฏิบัติการสลายโสด*. สืบค้น 28 สิงหาคม 2561, จาก <https://writer.dek-d.com/mintchocolate/story/view.php?id=752787>
- Springsnews. (14 กุมภาพันธ์ 2559). *สถิติคนโสดเพิ่มมากขึ้น*. สืบค้น 13 ธันวาคม 2561, จาก https://www.youtube.com/watch?v=0mw_y6yJVuy

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

เรื่องย่อนวนิยาย

1. สุวรรณิ์ สุนธธา. (2516). **กิจกรรมชายโสด**. กรุงเทพฯ ฯ : จรัสสินทวงศ์

ตุ๊กเป็นชายหนุ่มโสดหน้าตาดี จบการศึกษาจากต่างประเทศ ฐานะร่ำรวย ตุ๊กทำงานที่บริษัทชาวต่างประเทศ ตุ๊กแอบรักแม่่ม่ายอายุมากกว่าเขา 2 ปี ชื่อ แจ่มใส เขากับเธอเคยจูบกันในชีวิต แต่เพราะทั้ง 2 คนปล่อยให้ลิฟท์ขึ้นลงไปมาหลายรอบเพื่อจะได้จูบกันนาน ๆ ตุ๊กเมาลิฟท์จึงอาเจียนใส่แจ่มใส แจ่มใสจึงห่างเหินตุ๊กไป ต่อมาเคลาดิโอเจ้านายของเขาเดินทางไปต่างประเทศเพื่อเปิดกิจการสาขาใหม่ที่ประเทศไทย ตุ๊กพิสูจน์ตัวเองโดยการออกแบบตกแต่งอาคารสาขาใหม่ เพราะเขาหวังว่าถ้าเขาได้เป็นผู้จัดการสาขาใหม่แจ่มใสจะกลับมาสนใจเขาอีกครั้ง แต่ปรากฏว่าเมื่อโรมานีโอเจ้าของบริษัทมาที่ประเทศไทยเคลาดิโอเขาประกาศว่า ผู้จัดการสาขาคนใหม่ คือ แจ่มใส โรมานีโอบอกตุ๊กว่าเคลาดิโอกับแจ่มใสจะแต่งงานกัน ส่วนเขาบริษัทให้รางวัลการตั้งใจทำงานโดยให้เขาหยุดงาน 1 เดือนและไปท่องเที่ยวประเทศยุโรป

ตุ๊กเบื่อหน่ายการทำงานจึงลาออกแล้วขอเงินมารดาเพื่อเปิดบริษัทผลิตกระดาษชำระโดยเขาสามารถระดมหุ้นส่วนได้เป็นจำนวนมาก แต่เมื่อถึงเวลาต้องซื้อที่ดิน ตุ๊กไปตกหลุมรักสร้อยดี เจ้าของที่ดินที่ขายที่ราคาแพงมากให้เขา ตุ๊กซื้อที่ดินของสร้อยดีเพื่อซื้อใจเธอ 8 เดือนต่อมาบริษัทผลิตกระดาษชำระของเขาขาดทุนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ สร้อยดีมาพร้อมกับสามีของเธอเพื่อซื้อกิจการของเขาไปบริหาร

ตุ๊กยังคงเป็นหนุ่มโสดเนื้อหอมต่อไป ต่อมาเขาเป็นผู้ออกแบบเสื้อชั้นในสตรี เขาออกแบบได้สวยงาม และการทำงานนี้ทำให้เขาได้พบเจอมาลัยผู้จัดการฝ่ายโฆษณา ทั้งสองคนใกล้ชิดกันจนมีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง แต่เจอมาลัยเป็นผู้หญิงที่ขี้หึงมาก วันหนึ่งที่บริษัทมีงานแสดงแบบเสื้อชั้นใน มีนางแบบคนหนึ่งเสื้อชั้นในขาดเพราะอกของเธอใหญ่เกินไป ตุ๊กจึงใช้มือจับเสื้อในและหน้าอกของนางแบบ เจอมาลัยเข้าเห็นพอดีจึงชักปิ่นขึ้นมาไลยิงตุ๊กกลางงานเดินแบบ ทำให้งานวุ่นวายและยกเลิกไป ส่วนตุ๊กก็ลาออกจากงานอีกครั้ง

ตุ๊กเปลี่ยนงานไปเป็นบรรณาธิการหนังสือ เขามีทิวาเป็นผู้ช่วยงานและทั้งสองค่อนข้างสนิทกัน ในวันเปิดตัวหนังสือ สำนักพิมพ์ของเขาเชิญนางงามโลกชาวอิตาลีเลียนที่พูดภาษาอังกฤษได้ดี บริษัทให้ตุ๊กดูแลนางงามโลกระหว่างที่เธออยู่ที่ประเทศไทย เพราะเขาใช้ภาษาได้ดี ในวันฉลองการเปิดตัวหนังสือ ตุ๊กเดินร่ำกับนางงามโลก ระหว่างเดินร่ำเธอมาชบเขา แต่ปรากฏว่าทิวาเข้ามาในงานและโวยวายด่านางงามโลกว่า หล่อนแย่งแฟนเขาก็คือตุ๊ก จากนั้นทิวาก็ตบตีตุ๊ก นักข่าวบันทึกภาพความวุ่นวายในงานอย่างสนุกสนาน ส่วน ตุ๊กหนีออกจากงานแล้วไปต่างจังหวัดตอนเช้าวันรุ่งขึ้น

ตุ๊กยังคงเป็นหนุ่มโสดที่หล่อเหลาเหมือนเคย อยู่มาวันหนึ่งเขาถูกคะนิงคนที่ทำงานกับเขา มาตั้งแต่ทำบริษัทกระดาษชำระหลอกเขาไปต่างจังหวัด เมื่อตุ๊กไปถึงจึงพบว่าคะนิงต้องการให้เขาเป็น พระเอกภาพยนตร์ ตอนแรกเขาไม่ยอมทำ แต่เมื่อได้ไปสังเกตการณ์ถ่ายทำจึงลองเล่นดู ตุ๊กรู้สึกว่ายิ่ง แสดงเขายังรู้สึกต้องทำอะไรที่ดูไร้เหตุผลเขาจึงบอกคะนิงว่าเขาจะขับรถกลับ กรุงเทพมหานครนั้น แต่ระหว่างเธอเขาพบทัดตี ทัดตีบอกว่าของดีตรงไปด้วยเพราะสามีไม่มารับ แต่วันนั้นเองตุ๊กกับทัดตีก็ มีความสัมพันธ์กัน โดยทัดตีบอกว่าเธอจะเลิกกับสามี ตุ๊กตัดสินใจพาทัดตีกลับกองถ่าย ตั้งแต่นั้นมา ทัดตีก็อยู่กับเขาหลายคืน จนถึงการถ่ายทำฉากสุดท้าย ขณะที่ถ่ายทำปรากฏว่าสามีของทัดตีมาตาม ทัดตีซึ่งตุ๊กรู้สึกโล่งใจที่เรื่องจบแบบนี้

หลังจากนั้นตุ๊กไปเช่าห้องของโรงแรมเพื่อขายภาพกิจการของเขาไปได้ด้วยดี เมื่อเปิดร้าน ขายภาพ เขาก็รู้จักกับโจชัว ตุ๊กหลงรักโจชัว และทำงานร่วมกัน จนวันหนึ่งมีโรงแรมจากนิวยอร์กให้ เขาหาภาพไปส่งสามพันรูปไปให้ ซึ่งจำนวนเท่ากับภาพที่โรงแรมที่ฮ่องกงต้องการ โจชัวแนะนำให้เขา ส่งภาพชุดเดียวกันส่งให้ทั้ง 2 โรงแรมเพราะทั้ง 2 โรงแรมอยู่ห่างกัน ไม่มีทางรู้ว่าได้ภาพซ้ำกัน ตุ๊กเชื่อ โจชัวเพราะตอนนั้นพวกเขาคบหากันแล้ว แต่ปรากฏว่าโรงแรมทั้งสองประเทศเป็นโรงแรมเดียวกันแต่ คนละสาขา โรงแรมจึงยกเลิกสัญญาซื้อภาพของเขา อีกทั้งเขาต้องเลิกกับโจชัวเพราะโจชัวคือลูกสาว ของคะนิงซึ่งเขาไม่ชอบคะนิง

คะนิงยังคงวนเวียนอยู่กับตุ๊กและชวนตุ๊กเปิดสำนักพิมพ์ พวกเขาอยากได้นวนิยายของฉวี ละครไม่เขียนชื่อดัง แต่นวนิยายของเธอราคาแพงมาก คะนิงจึงให้ตุ๊กเป็นคนเจรจาเพราะเขาหน้าตาดี อาจได้นวนิยายราคาไม่แพง ตุ๊กจึงพาฉวีละไมไปทะเล โดยฉวีละไมบอกว่าการไปเที่ยวครั้งนี้ตุ๊กต้อง สัญญาว่าจะไม่พูดเรื่องการขายนวนิยาย ตุ๊กรักษาสัญญาและต้องหักห้ามใจตัวเองเมื่อได้เที่ยวทะเลกับ ฉวีละไมสองต่อสองเพราะไม่ยอมให้การงานของเขาต้องเสียหายเพราะผู้หญิงอีก แต่ปรากฏว่าเมื่อ ฉวีละไมกลับมากรุงเทพเธอเขียนนวนิยายเรื่องใหม่ให้พระเอกเป็นรักร่วมเพศที่แม่นางเอกจะให้ทำ แค่นั้นพระเอกก็ไม่สนใจ

ตุ๊กทำงานอีกหลายอย่าง และทุกงานนำพาให้เขาไปเจอผู้หญิงแต่ไม่เคยมีใครที่เขาจะหลงรัก จนจะแต่งงานด้วย เขายังเป็นชายโสดต่อไป จนเขาเจอจิตใส ตัวแทนบริษัทโทรทัศน์เพื่อมาซื้อโฆษณา จากร้านหนังสือของเขา เขาตัดสินใจลงโฆษณาที่บริษัทโทรทัศน์ของจิตใส จิตใสเป็นผู้หญิงลึกลับที่ ตุ๊กต้องจ้างนักสืบเพื่อสืบเรื่องราวของเธอเพราะจิตใสไม่เคยหลงคารมเขาเลย จนบริษัทนักสืบบอกว่า จิตใสมีแฟนรูปหล่อคล้ายตุ๊ก และเธอชอบคนเด่นดัง ตุ๊กจึงไปเป็นโฆษกโฆษณาเนื่องจากเขาพูดได้ดี และหล่อเหลาจึงมีชื่อเสียง ตุ๊กพยายามตามจีบจิตใสอยู่ 1 ปี ในที่สุดก็ได้แต่งงานกับเธอ แต่เมื่อ แต่งงานแล้วจิตใสไม่ยอมหยุดทำงานแล้วมาเป็นแม่บ้านแบบที่ตุ๊กต้องการ ตุ๊กกังวลใจว่าจิตใสจะมีชู้จึง สงกตรอยตามจิตใสและคิดว่าตัวเองไม่น่าทิ้งความโสดเลย ต่อมาตุ๊กจึงรู้ว่าจิตใสเป็นหุ่นส่วนของ

บริษัทนักสืบที่เขาจ้างให้ตามประวัติจิตใจ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าเขาถูกจิตใจหลอกให้วิ่งเขาสนใจเธอจนต้องสละความโสด

2. กรุง ญ ฉัตร. (2531). *กว่าจะลงจากคาน*. กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.

เชียรदनัยเป็นชายหนุ่มโสดที่ผู้หญิงสนใจเพราะเขาหล่อและรวย เชียรदनัยอายุ 30 ปีแล้วแต่ยังไม่แต่งงานทั้ง ๆ ที่เขาก็มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนแต่เขาก็ยังไม่ยอมตกลงตัดสินใจแต่งงานกับใคร ทำให้เริ่มถูกละเลยและนางนุช พ่อแม่ของเขาก็กังวลว่าเขาจะขึ้นคาน นางนุชจึงแนะนำให้เชียรदनัยรู้จักกับบุษบาบรรณลูกสาวรัฐมนตรีเพราะบุษบาบรรณสวยและมีคุณสมบัติที่ดี

บุษบาบรรณมีเพื่อนชื่อศรียา ศรียาเป็นสาวโสดที่ทำงานรับราชการดูแลเรื่องกฎหมายเพราะเธอเรียนจบกฎหมาย บุษบาบรรณเล่าเรื่องเชียรदनัยให้ศรียาฟัง ศรียารู้จักเชียรदनัยอยู่แล้วเพราะศรียาพี่สาวของศรียาต้องฆ่าตัวตายเพราะเธอท้องกับเชียรदनัยแต่เขาไม่รับ ศรียาจึงตัดสายเบรคทำให้เชียรदनัยประสบอุบัติเหตุสาหัสเพราะสมองกระทบกระเทือน สวานศรียากลัวความผิดจึงฆ่าตัวตายทิ้งไว้แต่ลูกชายของเธอ ซึ่งพ่อแม่ของเชียรदनัยติดต่อมาที่พ่อแม่ของศรียาเพื่อมาขอหลานชายไปเลี้ยง แต่พ่อแม่ของศรียาปฏิเสธ ส่วนเชียรदनัยเมื่อหายจากการบาดเจ็บก็จำเรื่องราวเกี่ยวกับศรียาไม่ได้ เขาจำได้แต่แหวนนามสกุลกิริติกันต์ที่สวมอยู่บนนิ้วของเขา การตายของศรียาทำให้ครอบครัวของศรียาเสียใจอย่างมาก ศรียาจึงแค้นเชียรदनัยที่เป็นต้นเหตุที่ทำให้พี่สาวของเธอต้องฆ่าตัวตายเมื่อบุษบาบรรณเล่าเรื่องของเชียรदनัยให้ศรียาฟัง ศรียาจึงวางแผนแก้แค้นเชียรदनัยด้วยการหลอกให้เขารักเธอจนยอมสละความโสด จากนั้นวันแต่งงานเธอจะหนีเขาไปให้เขาอับอายที่ต้องแต่งงานโดยที่ไม่มีเจ้าสาว

วันหนึ่งเชียรदनัยได้พบกับศรียาเมื่อเขารู้นามสกุลของศรียาเขาสนใจเธอมากเพราะนามสกุลเดียวกับแหวนที่อยู่บนนิ้วของเขา ศรียาแกล้งทำเป็นไม่สนใจเชียรदनัยทำให้เขายังสนใจศรียาเพราะเขาไม่เคยถูกผู้หญิงคนไหนปฏิเสธ เมื่อศรียาเห็นเขาเริ่มสนใจเธอ ศรียาจึงแกล้งทำให้เขาหึงหวงจนเชียรदनัยทนไม่ไหวสารภาพรักศรียา ศรียาแกล้งทำเป็นรับรัก และยอมคบกับเชียรदनัยเพื่อแก้แค้นแต่นางนุชแม่ของเชียรदनัยไม่ยอมจึงให้บุษบาบรรณไปบอกความจริงเรื่องศรียาเป็นพี่สาวของศรียาให้เชียรदनัยฟัง แต่กลับทำให้เชียรदनัยรู้สึกผิด เขาไปบอกเพิ่มถูกละเลยและนางนุชว่าเขาจะแต่งงานกับศรียาเพราะเขารักศรียาและเขาจะรับผิดชอบที่เขาเป็นสาเหตุทำให้ศรียาฆ่าตัวตาย

ศรียาดีใจที่แผนของเธอสำเร็จ แต่เธอก็ต้องหนักใจเพราะเธอเกิดรักเชียรदनัยขึ้นมา ศรียาจึงต้องคอยย้ำกับตนเองว่าเธอต้องแก้แค้นที่เชียรदनัยทำให้พี่สาวเธอตาย ในวันแต่งงานศรียาไม่บอกญาติว่าเธอแต่งงาน มีเฉพาะพ่อแม่ของเธอที่รู้ว่าเธอแต่งงานเพราะต้องการแก้แค้น ช่วงหลังจากทำบุญตอนเช้าเชียรदनัยพาศรียาไปดูเรือนหอ และเขามีความสัมพันธ์กับศรียาที่นั่น ศรียายอมเพราะมีใจให้เชียรदनัย แต่พอช่วงเย็นซึ่งเป็นพิธีฉลองมงคลสมรส ศรียาก็หนีและเขียนจดหมายบอกเชียรदनัย

ว่าที่เธอทำทั้งหมดเพราะต้องการแก้แค้นให้เดรียโดยให้เขาอับอายว่าเขาเป็นเจ้าบ่าวที่ไม่มีเจ้าสาว แต่เธียรดนัยก็แก้ปัญหาโดยการบอกว่าเจ้าสาวของเขาเป็นไส้ติ่งอักเสบทำให้มาร่วมงานไม่ได้ ดุริยารู้ข่าวจากหนังสือพิมพ์ก็โกรธมาก จึงไปหาเธียรดนัย แต่เธียรดนัยนั้นรักดุริยาและต้องการเอาชนะเธอด้วยความรัก เขาจึงบังคับให้ดุริยาจดทะเบียนสมรสกับเขา ถ้าเธอไม่จดทะเบียน เขานำเรื่องที่ดุริยาหลอกเขาไปร้องเรียนหน่วยงานราชการที่เธอทำงานอยู่ ดุริยาจึงต้องจดทะเบียนสมรสและอยู่กินกับเธียรดนัย ระหว่างนั้นเธียรดนัยพยายามเอาชนะใจดุริยา แต่ดุริยาพยายามซ่อนความรู้สึกเพราะยังแค้นอยู่เสมอว่าเธียรดนัยทำให้เดรียพี่ของเธอฆ่าตัวตาย

เธียรดนัยชื่นใจดุริยาหลายครั้งจนเธอตั้งครุฑ เธียรดนัยดีใจมาก ถึงแม้ว่าช่วงนั้นเขาและดุริยามีปัญหาทะเลาะกันเสมอ นางนุชแม่ของเธียรดนัยยังไม่ยอมรับดุริยาจึงพยายามให้ดุริยาหย่ากับเธียรดนัย วันหนึ่งนางนุชมารับดุริยาไปตกลงเรื่องหย่า แต่ทั้งสองคนมีปากเสียงกันระหว่างขับรถทำให้รถประสบอุบัติเหตุ ดุริยาจึงแท้งลูก หลังเหตุการณ์นี้ดุริยาขอเธียรดนัยหย่า เธียรดนัยคิดว่าเขาไม่มีทางทำให้ดุริยาหย่าแค้นได้จึงยอมหย่าทั้งที่ยังรักเธอมาก ดุริยาหลังหย่าไปอยู่ต่างจังหวัด

วันหนึ่งเธียรดนัยไปหาดุริยาเพราะเพิ่มภักษ์พ่อของเขาประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต เพิ่มภักษ์สารภาพว่าความจริงแล้วเดรียท้องกับเขาเพราะเขาไปข่มขืนเธอ ทำให้ดุริยารู้ความจริง ดุริยาจึงไปขอเธียรดนัยคืนดีเพื่อกลับมาเป็นสามีภรรยาอีกครั้งเพราะเขากำลังจะไปอเมริกา เธียรดนัยที่กำลังจะพยายามตัดใจจากดุริยาดีใจมากที่ได้ยินดุริยาบอกรัก เขาจึงบอกว่าเขาให้โอกาสดุริยาอีกครั้ง ดุริยาคิดว่าเธอสามารถฉุดผู้ชายดีๆลงจากคานได้ ถึงแม้ว่าต้องรอเธียรดนัยนานแค่ไหนก็คุ้มที่รอ

3. ก้นยามาส. (2553). สามหนุ่มเนื้อทอง. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: พงษ์วรินทร์การพิมพ์.

กรีชชัย ธีธัช วัชระ เป็นสามหนุ่มโสดที่ยังไม่ได้แต่งงาน ทั้งสามคนตัดสินใจจะอาศัยอยู่ที่เพนส์เฮาส์ของกรีชชัย ถึงแม้ทั้งสามคนยังเป็นหนุ่มโสดที่ยังไม่ได้แต่งงาน แต่ธีธัชและวัชระก็มีผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง ธีธัชมีแฟนชื่อเนตรนภัส เนตรนภัสเป็นผู้หญิงที่มีฐานะและเอาแต่ใจตัวเอง เนตรนภัสมักจะบังคับให้ธีธัชทำตามความต้องการของตนเอง ส่วนวัชระคบกับกรกนกถึงแม้ทั้งสองคนจะมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ธีธัชสร้างของตกลงกับกรกนกไว้ว่าความสัมพันธ์ของเขาและเธอไม่มีการผูกมัด ทั้งสองคนจะอยู่กันไปแบบเพื่อน กรกนกหวังลึก ๆ ว่าธีธัชอาจจะแต่งงานกับตนเอง ส่วนกรีชชัยเขาไม่มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนไหน แต่เขาแอบชอบอรุณศรีพนักงานที่เป็นลูกน้องของเขา กรีชชัยบอกกับเพื่อน ๆ ทั้งสองคนว่าถ้าอรุณศรีไม่เป็นแฟนเขา กรีชชัยจะยอมเป็นชายรักชาย

อรุณศรีรู้จากเพื่อน ๆ ที่ทำงานว่ากรีชชัยน่าจะสนใจเธอ แต่อรุณศรีมีแฟนแล้วชื่อปรานต์ บางครั้งอรุณศรีพบกรีชชัย เมื่อเขาบอกว่าจะไปส่งบางครั้งอรุณศรีจะโกหกว่าเธอไปนอนโรงแรมกับปรานต์ ทั้งที่ความจริงแล้วอรุณศรียังไม่ยินยอมให้ปรานต์มีเพศสัมพันธ์กับเธอ

ลำเภาเป็นสัตว์แพทย์ เธอเป็นญาติกับกรีซชัย ลำเภาเคยเข้าใจผิดคิดว่าธีธัชเป็นขโมยจึงทำให้ทั้งสองคนทะเลาะกัน ธีธัชพูดดูถูกว่าลำเภาเป็นผู้หญิงที่ไม่มีเสน่ห์ ไม่น่าจะมีแฟน ลำเภาจึงบอกว่าเธอจะเป็นแฟนธีธัชให้ได้ เพื่อลบคำสบประมาทของเขา จากนั้นลำเภาก็ไปที่บ้านของธีธัช เมื่อไปถึงเธอพบกับกรรณก ลำเภาบอกกรรณกว่าเป็นแฟนของธีธัช จากนั้นมาลำเภา ก็พยายามทำให้ตนเองเป็นแฟนธีธัช ส่วนธีธัชเมื่อย้ายมาอยู่กับกรีซชัย ได้พบลำเภาบ่อย ๆ ก็สนใจลำเภา กรรณกรู้ว่าธีธัชน่าจะสนใจให้ลำเภา กรรณกจึงขอยุติความสัมพันธ์แบบเพื่อนกับธีธัชเพราะกรรณกรู้ว่าธีธัชไม่มีวันแต่งงานกับเธอ ธีธัชเองก็ตัดสินใจคิดว่า เขามีความสัมพันธ์กับกรรณกได้แค่เพื่อนร่วมนอน แต่ไม่ต้องการร่วมชีวิตด้วย ลำเภาเองตอนแรกคิดว่าจะแค่เอาชนะธีธัช แต่สุดท้ายลำเภา ก็รักธีธัชจริง ๆ เมื่อกรรณกตัดสินใจยุติความสัมพันธ์กับธีธัช ธีธัชและลำเภาจึงคบกัน

วัชระถูกเนตรนภัสบังคับให้แต่งงานทั้งที่เขายังไม่อยากแต่ง วัชระรู้ตัวแล้วว่าเขาไม่รักเนตรนภัสแล้วเพราะเธอบังคับเขามากไป วันหนึ่งวัชระรู้จักกับสุพรรณิการ์เพราะอุบัติเหตุทางรถยนต์ ต่อมาวัชระจึงรู้ว่าสุพรรณิการ์อาศัยอยู่ที่เดียวกับกรีซชัย ทั้งสองคนจึงพบกันบ่อย ๆ สุพรรณิการ์ถูกวัชระเยาะเย้ยว่าไม่น่าจะมีแฟนเพราะเธอเหมือนหอม สุพรรณิการ์จึงจะเอาชนะโดยการจีบวัชระมาเป็นแฟน ต่อมาวัชระเบื่อเนตรนภัสที่บังคับเขามากเกินไป เขาจึงลองไปเมี้ยวกับสุพรรณิการ์ทั้งสองคนเริ่มใกล้ชิดกัน วันหนึ่งสุพรรณิการ์มา วัชระจึงชื่นใจสุพรรณิการ์มันครั้งแรก แต่สุพรรณิการ์คิดว่าเมื่อเธอเป็นภรรยาของเขาแล้ว เธอจะต้องให้เขามาเป็นสามีให้ได้ เธอจึงคบวัชระต่อไป วัชระจึงตีตัวออกห่างเนตรนภัส เนตรนภัสตามสืบว่าวัชระหายไปไหนจนรู้ในที่สุดว่าเขามีสุพรรณิการ์แล้ว เนตรนภัสเสียใจมากกินเหล้า และอาละวาด วัชระรู้จึงไปหาเนตรนภัสที่บ้านเพื่อบอกว่าเขาจะไม่แต่งงานกับเธอ เนตรนภัสโกรธมากจึงใช้ปืนยิงวัชระได้รับบาดเจ็บ วัชระไม่อยากให้เนตรนภัสมีคดี จึงบอกตำรวจว่าเขาทำปิ่นหล่น สุดท้ายเนตรนภัสเลิกกับวัชระ ทำให้วัชระคบกับสุพรรณิการ์ต่อไป

กรีซชัยยังคงชอบอรุณศรี อรุณศรีเองถึงแม้ว่ายังรักปรานต์ แต่ปรานต์มักจะทำให้อรุณศรีกลุ่มใจ เช่น ตามหึงหวงอรุณศรีโดยกล่าวว่าเขากับอรุณศรีมีความสัมพันธ์กันแล้ว นอกจากนี้เขายังขอยืมเงินอรุณศรี แต่อรุณศรีให้เขาไปทำสัญญาเพื่อยืมเงินของสุพรรณิการ์เพราะสุพรรณิการ์มีเงิน ต่อมากรีซชัยไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่มามีแล้ว สุดท้ายเขาถูกสามีของผู้หญิงยิงจนเสียชีวิต ทำให้อรุณศรียอมรับรักกรีซชัย

เมื่อเรื่องราวความรักของทั้งสามหนุ่มไม่มีอุปสรรคแล้ว ทั้งสามคนก็แต่งงานกับผู้หญิงที่รัก และทั้งสามคนสัญญาว่าจะเป็นเพื่อนที่คอยช่วยเหลือกันตลอดไป

4. สีสวลี. (2541). **สี่ไม้คาน.** กรุงเทพฯ: สามัคคีสาร.

ยายลำตวนมีหลานสาว 4 คน คือ ผกา พิกุล กล้วยไม้ และ แก้ว ยายลำตวนตั้งใจจะให้หลานสาวทั้ง 4 คนเป็นโสດเพราะไม่ยอมให้ทั้ง 4 คน มีปัญหาครอบครัวเหมือนกับช่อนกลิ่น หลานสาวที่เป็นลูกของลูกชายยายลำตวน

ในบรรดาพี่น้อง 4 คน แก้วน้องคนสุดท้องต่อต้านความคิดของยายลำตวนเพราะไม่ยอมให้พี่สาวและตนเองต้องเป็นโสດเพราะแก้วคิดว่าผู้ชายทุกคนไม่ได้นิสัยไม่ดีเหมือนประกอบสามีของช่อนกลิ่น ดังนั้นแก้วจึงพยายามทำให้ความรักของพี่สาวทั้ง 3 คนประสบความสำเร็จเพราะพี่สาวทั้ง 3 คนต่างก็มีผู้ชายมาสนใจ ในที่สุดกล้วยไม้พี่สาวคนที่ 3 ได้หมั้นกับพิชัยเป็นคนแรก ต่อมาพิกุลพี่สาวคนที่ 2 ได้หมั้นกับครูพุฒิ และ ผกาที่คนโตได้หมั้นกับกำนันวิทย์ ทำให้เรื่องแก้วคนเดียวที่ยังไม่มีคู่หมั้นซึ่งยายเริ่มกังวลว่าไม่นานจะมีใครสนใจแก้วเพราะแก้วเป็นคนที่มีความคิดเป็นของตนเองและมักทำตัวเป็นหัวโจกประจำหมู่บ้าน

ในระหว่างที่แก้วพยายามช่วยพี่สาวทั้งสาม ร.ต.ท. ศรุต ได้รับรู้เรื่องราวและเข้าไปเกี่ยวข้องกับแก้วหลายครั้งซึ่ง ร.ต.ท. ศรุตถึงแม้ช่วงแรกจะเห็นว่าแก้วเป็นคนโง่เงา ไม่เรียบร้อย แต่ช่วงหลังก็รู้ว่าแก้วเป็นคนที่มีความคิด มีน้ำใจ ทำให้เขาสนใจแก้ว ซึ่งยายลำตวนสังเกตเห็นว่า ร.ต.ท. ศรุตมีท่าทีชอบแก้ว วันหนึ่งแก้วนำห่อหมกไปส่งที่บ้าน ร.ต.ท. ศรุตโดยพายเรือไป แต่เมื่อไปถึง ร.ต.ท. ศรุต ทำเรือล่มทั้งสองจึงตกน้ำ และหลังจากที่กู้เรือได้แล้ว ร.ต.ท. ศรุต อาสาเป็นเพื่อนแก้วระหว่างที่แก้วพายเรือกลับบ้านเพราะเห็นว่ายากแล้ว แต่จากเหตุการณ์นี้ชาวบ้านกลับนำเหตุการณ์นี้ไปพูดต่อทำนองที่ว่าแก้วและร.ต.ท.ศรุตชอบพอกัน และช่วงที่แก้วอ่านหนังสืออยู่ที่บ้านนั้นก็มีการล้อว่าแก้วตั้งครรภกับ ร.ต.ท. ศรุต ซึ่งข่าวลือทั้งหมดทำให้แก้วโกรธมาก และพยายามสืบหาคนที่ปล่อยข่าวนี้ ต่อมาแก้วก็รู้ว่าคนปล่อยข่าวคือยายลำตวนนั่นเอง ยายลำตวนต้องการให้แก้วแต่งงานกับ ร.ต.ท. ศรุต

แก้วเมื่อรู้ว่ายายลำตวนเป็นคนปล่อยข่าวลือจึงตอบโต้ยายลำตวนด้วยการเชิญ ร.ต.ท. ศรัณย์และว่าที่พี่เขยทั้งสามคนมากินข้าวที่บ้าน แต่ในกับข้านั้นแก้วใส่ยานอนหลับ เมื่อทุกคนกินข้าวจึงหลับไปเพราะฤทธิ์ยาเมื่อทุกคนหลับแล้ว แก้วนำสุรามาวางข้าง ๆ ว่าที่พี่เขยและว่าที่สามีเพราะยายลำตวนบอกว่าระหว่างที่หลานเขยทั้งสามหมั้นกับหลานสาวนั้นทุกคนต้องไม่ดื่มเหล้าไม่เช่นนั้นจะไม่ให้แต่งงานดังนั้นเมื่อยายลำตวนมาเห็นก็คิดว่าว่าที่หลานเขยกินเหล้าจนเมาหลับไปเมื่อทุกคนตื่นจากการวางยายายลำตวนบอกว่าทุกคนจะต้องทำตามที่สัญญาไว้ว่ากินเหล้าก็ไม่ได้แต่งงาน ทุกคนงงง มีแต่ ร.ต.ท. ศรัณย์ที่พอจะรู้ว่าน่าจะเป็นฝีมือของแก้ว ส่วนแก้วเพื่อจะต่อต้านยายจึงบอกว่าให้พี่สาวกลับมาอยู่เป็นโสດเหมือนเดิม แต่ทุกคนก็รู้ว่าถึงอย่างไรยายลำตวนก็อนุญาตให้หลานทั้งสี่คนแต่งงานเพราะหลานเขยทั้ง 4 คนเป็นคนดี

5. อาริตา. (2544). **พ่อมายชายโสด**. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลยูเอส.

ภควันต์มีภรรยาชื่อแจ่มจันทร์พวกเขามีลูกด้วยกัน 5 คน แจ่มจันทร์มีน้องชายชื่อเจนจักร เขาเป็นหนุ่มโสดอายุ 28 ปี นางเจิมศรีเป็นแม่ยายของภควันต์ นางเจิมศรีมีลูกบุญธรรมเป็นสาวโสดชื่อปะการัง

ดาวฤกษ์เป็นสาวสวยเพ็งเล็กกับแฟนทำให้ดาวฤกษ์มาที่บ้านสวนซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านของเจนจักร เจนจักรเห็นดาวฤกษ์ครั้งแรกก็พอใจ แม่ของดาวฤกษ์เป็นเพื่อนกับนางเจิมศรี เจนจักรจึงพยายามผูกมิตรกับดาวฤกษ์ ส่วนภควันต์นั้นเมื่อเห็นดาวฤกษ์เขาก็แอบคิดถึงทั้งที่เขาที่มีภรรยาแล้ว บางครั้งเขาจึงพยายามหักห้ามใจตนเอง ภควันต์แปลกใจตนเองว่าเขาไม่เคยเป็นแบบนี้มาก่อน

ปะการังที่เป็นลูกสาวบุญธรรมของเจิมศรีมีนิสัยที่เหมือนกับเด็กชอบเล่นสนุกกับกหลาน ๆ นางเจิมศรีพยายามหุ้ให้ปะการัง นางจึงพาประกอบชั้มาดูตัวปะการัง แต่ประกอบชั้เคยเห็นดาวฤกษ์ทำให้เขาสนใจดาวฤกษ์

แจ่มจันทร์ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์จนเสียชีวิตพร้อมลูกอีกสองคน ทำให้ภควันต์เสียใจมาก นางเจิมศรีจึงให้ปะการังใกล้ชิดภควันต์เพื่อที่จะได้ให้ปะการังแต่งงานและดูแลหลานของเธอแทนแจ่มจันทร์ ปะการังยังไม่มีแฟนจึงรับปากว่าจะพยายามเอาชนะใจภควันต์แต่เธอก็มีความคิดว่าถ้าภควันต์ไม่สนใจเธอ เธอจะไม่ฝืนตนเอง ส่วนภควันต์เมื่อแจ่มจันทร์ตายก็มีโอกาสได้ใกล้ชิดดาวฤกษ์เพราะเขาจ้างให้เธอมาสอนคอมพิวเตอร์ให้ลูก ดาวฤกษ์จึงต้องดูแลเด็ก ๆ จนเกิดเป็นความรักระหว่างลูกของภควันต์ ภควันต์เองก็รู้ว่าตนเองรักดาวฤกษ์ ส่วนตัวดาวฤกษ์เองก็มีใจให้ภควันต์ แต่ปะการังก็คอยใกล้ชิดภควันต์จนดาวฤกษ์คิดว่าทั้งสองคนจะลงเอยกัน เวลาผ่านไปดาวฤกษ์รู้ตัวว่าภควันต์ไม่ได้สนใจเธอ เธอจึงไปขอร้องเจนจักรทำ เจนจักรให้เธอเป็นเมื่อสื่อให้เขากับดาวฤกษ์

ดาวฤกษ์สอนลูกของภควันต์ทำให้ทั้งสองคนสนิทกัน จนในที่สุดภควันต์ขอดาวฤกษ์แต่งงาน เจนจักรเสียใจ ปะการังมาช่วยเตือนสติทำให้เขาต่อว่าเธอ ปะการังโกรธจึงทุบตีเขา เขาจึงจูบเธอทั้งสองคนเริ่มมีใจให้กัน

ในที่สุดดาวฤกษ์ตกลงใจแต่งงานกับภควันต์ ส่วนเจนจักรแต่งงานกับปะการัง วันแต่งงานของภควันต์และดาวฤกษ์ ดาวฤกษ์คิดว่าเธอไม่ได้เลือกชายโสดอย่างเจนจักรแต่เธอก็คิดว่าภควันต์จะทำให้เธอมีชีวิตที่มีความสุขตลอดไป

6. ว.วินิจฉัยกุล. (2559). **โสดสโมสร**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อักษรโสภณ.

แจ้นเป็นลูกชายของเจ้าของหมู่บ้านแห่งหนึ่ง หมู่บ้านนี้บังเอิญเป็นหมู่บ้านที่ลูกบ้านเป็นโสดทั้งหมด แจ้นมีหน้าที่คอยดูแลความเรียบร้อยในหมู่บ้าน โดยดูแลสำนักงานของหมู่บ้านที่พ่อแม่เปิดไว้ให้ เนื่องจากแจ้นเป็นคนที่มีอัธยาศัยดี เวลาลูกบ้านมีปัญหาจะมาเล่าหรือปรึกษาเรื่องราวต่าง ๆ กับแจ้น จึงเขียนบันทึกเล่าเรื่องราวของลูกบ้านโสดของตนเอง

คนแรกที่แฉงบันทึกรื่องราว คือ ครูผกาแก้วครูผกาแก้วมีหน้าที่ดูแลด้านการเงินโรงเรียนของกัณหาซึ่งเป็นหลานสาวของคุณหญิงพยอม โรงเรียนของคุณกัณหาเป็นโรงเรียนที่สอนนักเรียนได้ดีจึงเป็นที่นิยมของผู้ปกครองให้ลูกหลานมาเข้าเรียน แต่เมื่อทำไปได้หลายปี กัณหารู้สึกอึดอัดตัวจึงเดินทางไปต่างประเทศ และให้ครูผกาแก้วและคุณหญิงพยอมดูแลโรงเรียนต่อไป

คุณหญิงพยอมมีหลานชาย 1 คน ชื่อว่า ภาคภูมิเป็นโสดเหมือนครูผกาแก้ว เนื่องจากครูผกาแก้วมีหน้าที่ดูแลโรงเรียน เข้าออกบ้านคุณหญิงพยอมอยู่หลายปี ต่อมาครูผกาแก้วก็แต่งงานกับคุณภาคภูมิแต่ทั้ง 2 คน แต่งงานมาหลายปีก็ยังมีลูกด้วยกัน เวลานั้นไปโสภิตแพนเก่าของภาคภูมิหย่ากับสามีจึงกลับมามีความสัมพันธ์กับภาคภูมิอีกครั้ง ครูผกาแก้วต้องทนกับการเหน็บแนมจากภาคภูมิเพื่อทำให้เธอทนไม่ไหวและขอหย่าขาดจากเขา

ต่อมาคุณหญิงพยอมเส้นเลือดในสมองแตกเป็นอัมพาต คุณภาคภูมิจึงถือโอกาสนำโสภิตเข้าบ้าน โสภิตทำตัวเป็นเจ้าของบ้านและระรานครูผกาแก้ว ครูผกาแก้วอดทน และปรนนิบัติคุณหญิงต่อไป โดยมียอดเด็กชายที่กัณหารับมาอุปถัมภ์คอยดูแลและครูผกาแก้วเพราะยอดสงสารและรู้ว่าครูผกาแก้วเป็นคนดี คุณภาคภูมิตัดสินใจฟ้องศาลขอเป็นผู้จัดการมรดกคุณหญิงพยอมโดยบอกว่าคุณหญิงพยอมเป็นบุคคลผู้ไร้ความสามารถ แต่กัณหาหาทนายมาคัดค้านว่าคุณหญิงพยอมดูเหมือนไร้ความสามารถแต่สติปัญญายังครบถ้วน ช่วงที่ฟ้องร้องกันระหว่างภาคภูมิและกัณหา ครูผกาแก้วคอยดูแลและคุณหญิงพยอมอย่างดีและยังไม่ยอมหย่ากับภาคภูมิ

คุณหญิงพยอมระหว่างที่หลานทั้งสองคนต่อสู้ความกันเนื่องจากคุณหญิงได้รับการรักษาอาการเส้นเลือดในสมองก็หาย ทำให้กลับมาใช้ร่างกายได้เช่นเดิม เมื่อหายแล้ว กัณหาไล่โสภิตออกจากบ้านครูผกาแก้วกับภาคภูมิจึงกลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งถึงจะไม่สนิทใจกัน ต่อมาครูผกาแก้วตั้งครรภ์ทุกคนดีใจมาก ยกเว้นภาคภูมิ ภาคภูมิยืนยันว่าครูผกาแก้วไม่ได้ตั้งครรภ์เพราะเขาเนื่องจากทั้ง 2 คนไม่ได้หลับนอนด้วยกันมาเป็นปี คุณหญิงพยอม และกัณหาโกรธมากที่ภาคภูมิไม่ยอมรับลูกของครูผกาแก้ว และต่อว่าภาคภูมิว่าครูผกาแก้วไม่ใช่ผู้หญิงเที่ยวเตร่จะมีชู้ได้อย่างไร ครูผกาแก้วจึงแก้ปัญหาด้วยการจะยอมหย่าให้ภาคภูมิโดยบอกว่าที่ภาคภูมิกล่าวหาเธอเพราะต้องการกลับไปอยู่กับโสภิตเพราะทั้ง 2 คนยังติดต่อกันอยู่ ครูผกาแก้วมีหลักฐานให้คุณหญิงและกัณหาดู ทั้ง 2 คนจึงบอกว่าผกาแก้วไม่ต้องหย่า แต่ครูผกาแก้วยืนยันจะหย่า แต่เมื่อหย่าแล้วขอดูแลคุณหญิงพยอมต่อไป ครูผกาแก้วอยู่กับคุณหญิงจนคลอดลูก ส่วนภาคภูมิไม่ยอมเห็นหน้าเด็กเพราะเป็นลูกชู้จึงย้ายไปอยู่กับโสภิต ต่อมาคุณหญิงพยอมเสียชีวิต เมื่อเปิดพินัยกรรมพบว่าคุณหญิงพยอมยกสมบัติส่วนใหญ่ให้กัณหากับลูกชายของครูผกาแก้ว โดยระบุว่าหากลูกชายของครูผกาแก้วโตแล้วจะแบ่งสมบัติให้ภาคภูมิเท่าใดเป็นศิษย์ของเขา ภาคภูมิเสียใจมากจึงดื่มสุราจนร่างกายเสื่อมโทรม ส่วนกัณหาไปเปิดโรงเรียนที่ภูเก็ต ที่บ้านจึงเหลือแต่ครูผกาแก้ว ลูกชายวัย 4 ขวบ และยอดชายหนุ่มที่กัณหานำมา

อุปถัมภ์ ภายหลังแจ้งจึงทราบว่าแท้จริงแล้วลูกชายของครุฑกาแก้วไม่ใช่ลูกของภาคภูมิจริง ๆ แต่เป็นลูกของยอดที่คอยดูแลครุฑกาแก้วมาตลอดนั่นเอง

เรื่อง ของลูกบ้านคนที่ 2 คือ เรื่องของ มิรา มิราเป็นหญิงสาวที่ไม่เคนทำอะไรด้วยตนเอง เพราะจะมีพี่น้องคอยช่วยเหลืออยู่ตลอด จนเธอบอกว่าเธอมีดวงดาวแห่งความโชคดียิ่งคอยช่วยเหลือให้เธอไม่ผิดหวัง เช่น ซ้อบ้าน ซ้อรถ พี่น้องก็จะช่วยเหลือ มิราเป็นสาวโสดที่อายุย่าง 35 ปี ทำให้เธอพยายามหาผู้ชายเพื่อแต่งงานเนื่องจากไม่อยากอยู่เป็นโสด ผู้ชายคนแรกที่มีราพยายามให้เขามาใช้ชีวิตกับเธอ คือ ภาวิต

ภาวิตเป็นชายหนุ่มหน้าตาดี เรียนจบต่างประเทศ มิราชอบเขามาก ภาวิตมักบอกเสมอว่าตัวเขาเป็นผู้ชายที่มีความเพียบพร้อมเพราะฉะนั้นผู้หญิงที่เขาจะรักต้องคุยกับเขารู้เรื่อง มิราจึงคิดว่าตนเองต้องไปเรียนต่างประเทศเพื่อจะได้เป็นผู้หญิงที่ดีพร้อมสำหรับภาวิต มิราตัดสินใจไปเรียนปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา แต่ยังไม่จบมิราก็ได้รับข่าวว่าภาวิตจะแต่งงาน มิราเสียใจมาก และคิดว่าเป็นไปได้สวรรค์ส่งภาวิตมาให้มิราแน่นอน ภาวิตจะแต่งงานกับคนอื่นได้อย่างไร มิราเชื่อว่าดวงดาวต้องทำให้เธอต้องได้แต่งงานกับภาวิต จึงเขียนจดหมายขอให้ภาวิตเลื่อนงานแต่งงานไป 2 เดือน เพื่อรอเธอกลับมาจากอเมริกา แต่ภาวิตเขียนจดหมายตอบกลับมาว่าคงเลื่อนไม่ได้เพราะกำหนดการกำหนดไว้แล้ว แต่มิราคิดว่าภาวิตอยากเลื่อนกำหนดแต่เลื่อนไม่ได้ มิราจึงตัดสินใจทิ้งการเรียรแล้วกลับไปหาภาวิตก่อนเขาแต่งงาน 1 เดือน แต่ภาวิตก็ไปต่างประเทศทำให้เขาและเธอไม่ได้เจอกัน แต่สุดท้ายเมื่อภาวิตกลับมาเขาก็แต่งงานกับเจ้าสามของเขาตามกำหนดการและยังส่งการ์ดแต่งงานมาเชิญมิราด้วย มิรารู้สึกเสียใจ ทำให้มิราผิดหวังในชีวิตเป็นครั้งแรก

ผู้ชายคนที่ 2 ที่มีราหลงรัก คือ นวัช มิราพยายามเอาใจนวัชเพราะตอนที่มิราเจอนวัชเธออายุใกล้ 35 ปีแล้วซึ่งมิราคิดว่าเธอต้องแต่งงานได้แล้ว มิราชวนนวัชไปเที่ยวตามลำพัง แต่นวัชก็จะชวนเพื่อนหรือญาติของเขาไปด้วยเสมอเพื่อจะได้ไม่ต้องอยู่กับมิราตามลำพัง ครึ่งสุดท้ายมิราไปหานวัชที่ญี่ปุ่น แต่นวัชให้มิรานอนที่บ้านเพื่อนของเขาแทน มิรากลับมาที่สืบสนว่าจะรักหรือจะเลิกกับนวัช แต่แจ้งวิเคราะห์ว่ามิราชอบผู้ชายสมบูรณ์แบบแต่ไม่เคยดูตัวเองว่าเหมาะกับเขาไหม และมิราเป็นคนไม่มีเป้าหมายเพราะฉะนั้นมิราต้องทำอะไรด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีคนอื่นมาช่วยจะได้รู้ว่าตนเองต้องการอะไร

เรื่องของลูกบ้านคนที่ 3 คือ เจนใจสาวโสดที่เป็นลูกสาวจีน เจนใจดูแลแม่ และงานของครอบครัวเพื่อให้น้อง ๆ มีโอกาสได้เรียนหนังสือ เจนใจคบกับเทียนซึ่งมีอาชีพเป็นไกด์ แจ้งรู้ว่าเทียนมีพฤติกรรมชายรักชายเพราะเคยไปเที่ยวกับ 2 คนแล้วเห็นพฤติกรรมที่เทียนนำชายหนุ่มไปด้วย และเขาจะเอาใจทั้งชายหนุ่มที่เขาไปด้วยและเจนใจ เมื่อถึงตอนเข้านอนเทียนจะนอนกับชายหนุ่มที่เขาไปด้วย แจ้งแปลกใจที่เจนใจทำเฉยกับเรื่องนี้ สุดท้ายเจนใจก็บอกกับแจ้งว่าสาวโสด ไม่สวย และอายุมากอย่างเธอ มักจะไม่เจอผู้ชายดี ๆ เพราะฉะนั้นถึงแม้เทียนจะมีพฤติกรรมชายรักชาย แต่เขาก็ดูแล

เจนใจ เท่านั้นเธอก็พอใจแล้ว แต่ความคิดของแจ้ที่มีต่อการคบกับเทียนของเจนใจคือเป็นเหมือนเส้นทางที่ไม่มีอุปสรรคแต่ก็ไม่มีปลายทางคืองานวิวาท

เรื่องของลูกบ้านคนที่ 4 คือ พิมพ์เพชร พิมพ์เพชรเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ สวย นิสัยดี หน้าที่การงานดี แต่อุตรพ่อของพิมพ์เพชรไม่ต้องการให้พิมพ์เพชรแต่งงาน เพราะอุตรคิดว่า การแต่งงานจะทำให้พิมพ์เพชรไม่มีความสุข เพราะไม่มีผู้ชายคนไหนดูแลลูกสาวได้ดีกว่าเขา ผู้ชายที่มาสนใจพิมพ์เพชรไม่ว่าจะเป็นทหาร นักธุรกิจ หรือดอกเตอร์ที่มีหน้าที่การงานที่ดี อุตรก็จะหาข้ออ้างต่าง ๆ ว่าพวกเขาเหล่านั้นล้วนมีข้อบกพร่องไม่เหมาะกับพิมพ์เพชร ส่วนตัวพิมพ์เพชรนั้น แท้จริงก็อยากมีครอบครัวแต่ไม่กล้าขัดใจพ่อจึงยอมเลิกติดต่อกับผู้ชายเหล่านั้น และอุตรเองพยายามหาหนังสือที่คนเป็นโสดก็อยู่ได้อย่างมีความสุข หรืออ้างหลักธรรมว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องจำเป็น ผู้ชายไม่ดี จนพิมพ์เพชรเป็นโสดมาเรื่อย ๆ แต่อยู่มาวันหนึ่งรถของครอบครัวพิมพ์เพชรประสบอุบัติเหตุ แม่ของพิมพ์เพชรเสียชีวิต ส่วนอุตรกลายเป็นคนพิการเดินไม่ได้ ส่วนพิมพ์เพชรได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย พิมพ์เพชรดูแลพ่อไม่ไหวจึงจ้างแสนมาช่วยดูแลอุตร แสนเป็นชายหนุ่มยากจน อุตรเกิดอาการคลุ้มคลั่งไม่ยอมให้แสนอยู่ในบ้านนี้ต่อไป ครั้งหนึ่งแจ้นไปเยี่ยมอุตร อุตรถึงกับเอ่ยปากขอให้แจ้นแต่งงานกับพิมพ์เพชร ซึ่งแจ้นรู้ว่าอุตรรู้ว่าความใกล้ชิดกันของแสนที่ดูมีใจให้พิมพ์เพชร และพิมพ์เพชรที่เป็นสาวโสดเหงา สุดท้ายแสนอาจได้ครอบครองพิมพ์เพชรซึ่งอุตรไม่สามารถยอมรับได้ที่ลูกสาวที่ตนเองเลี้ยงมาอย่างดีต้องได้ผู้ชายที่ไม่เหมาะสม ซึ่งแจ้นบอกว่าอาจจะเป็นกรรมของอุตรที่เคยยกยอกเงินก่อนเกษียณเพื่อมาเลี้ยงลูกสาวให้สุขสบายอยู่อย่างสูงส่งแต่สุดท้ายอาจได้คู่ครองที่ไม่เหมาะกับเธอเลย

เรื่องของลูกบ้านคนที่ 5 คือ บุศย์ ผู้หญิงที่มีความสามารถในการทำงานได้อย่างดี บุศย์เป็นสาวโสดรับราชการ จนกระทั่งได้ทำงานใกล้ชิดกับศุภวัชซึ่งเป็นหัวหน้าของบุศย์ ด้วยความใกล้ชิดทำให้บุศย์และศุภวัชมีความสัมพันธ์กันแต่ศุภวัชมีครอบครัวแล้ว ซึ่งบุศย์ก็รู้ แต่เมื่อแม่หรือน้องชายให้สติว่าบุศย์เป็นสาวโสดที่มีความสามารถทำไมต้องเป็นชู้กับสามีคนอื่นจะบอกเสมอว่าเธอไม่ได้หวังครอบครองศุภวัช พวกเขาแค่ให้กำลังใจกัน แต่ความจริงแล้วบุศย์รอคอยศุภวัช อยากให้เขามาหา และบุศย์จะหึงหวงผู้หญิงที่มาเข้าใกล้ศุภวัช สุดท้ายเมื่อศุภวัชเกษียณ บุศย์ไปร่วมงานและต้องสะเทือนใจเมื่อศุภวัชกล่าวชื่นชมภรรยาของเขาที่ช่วยผลักดันเรื่องงาน และกล่าวว่าเขาจะไปเที่ยวกับภรรยา บุศย์จึงกลับบ้านไปด้วยหัวใจบอบช้ำ แจ้ถามครุว่าไม่คิดจะเริ่มต้นใหม่กับใครสักคนหรือบุศย์บอกว่าเธออายุ 50 แล้ว เธอเหนื่อยที่จะเริ่มใหม่ โดยเฉพาะเมื่อรู้ว่าตนเองเป็นผู้แพ้

เรื่องของลูกบ้านคนที่ 6 คือ เรณิ เรณิเป็นลูกบ้านสาวโสดที่เพิ่งเลิกกับแฟนได้ 1 วันก็สามารถหลับนอนกับแจ้นได้ทันที ทั้งคู่มีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งถึง 1 ปี แต่แจ้นก็ต้องเลิกกับเรณิ เพราะเรณิอยากให้แจ้นแต่งงานกับเธอ แต่แจ้น บอกเรณิว่าเขาไม่อยากจะแต่งงานกับเธอเพราะถ้ามีลูกกันเรณิจะสอนลูกเรื่องอย่างไร เพราะเรณิเป็นผู้หญิงที่ไม่คิดอะไรสามารถมีความสัมพันธ์กับผู้ชายได้

ง่าย ๆ เมื่อเราได้ฟังเหตุผลจากแจ๊นก็โกรธแจ๊นมาก ทั้ง 2 คนจึงเลิกกรากันไป ต่อมาเรณิไปแต่งงานกับไพชยนต์โดยไม่เคยบอกเขาเรื่องอดีตของเธอ แจ๊นแนะนำเรณิว่าเรณิควรเล่าเรื่องราวในอดีตที่เรณิผ่านผู้ชายมาหลายคนให้ไพชยนต์รู้ แต่เรณิบอกว่าไม่จำเป็น สุดท้ายไพชยนต์รู้เรื่องของเรณิจากเพื่อนของเขาทำให้ทั้งคู่เลิกกรากัน แจ๊นคิดว่าถ้าเรณิยังประพฤติดนแบบนี้เรณิต้องไม่ยึดเหนี่ยวผู้ชายคนไหนเอาไว้

เรื่องของลูกบ้านคนที่ 7 คือ เขตทราย ดาราหนุ่มโสดรูปหล่อขวัญใจแม่ยก เขตทรายมาอยู่ที่หมู่บ้านของแจ๊นเพราะประกอบทรัพย์สาวใหญ่เศรษฐียกบ้านให้เขตทรายอยู่ฟรี ๆ โดยที่มีพะเยาและน่านง สองสาวใหญ่ที่ร่ำรวยไม่แพ้กันตามมาดูแลเขตทรายได้ถึงที่บ้าน เขตทรายเมื่อมาอยู่ที่บ้านก็นำลูกล่อมกับป้าสร้อยมาอยู่ด้วยบอกว่าเป็นญาติที่ตนเองเพิ่งหาพบ นอกจากนี้เขตทรายขออนุญาตประกอบทรัพย์เจ้าของบ้านให้ลูกสาวของลูกล่อมกับป้าสร้อยชื่อน้ำผึ้งเข้ามาอาศัยอยู่ด้วยเพื่อให้ช่วยทำงานบ้าน และเป็นที่อาศัยระหว่างน้ำผึ้งเรียนเสริมสวย น้ำผึ้งมาอยู่ที่หมู่บ้านก็รู้จักกับดิษลูกจ้างของแจ๊น ทั้งสองไปเที่ยวกันจนตัดสินใจว่าจะอยู่ด้วยกัน แต่ประกอบทรัพย์บังเอิญไปเห็นน้ำผึ้งกับดิษอยู่ด้วยกันจึงไปบอกเขตทราย เขตทรายมีท่าทางแค้นใจและไม่พอใจ บอกให้ลูกล่อมกับป้าสร้อยไปอบรมน้ำผึ้ง แต่ 2 วันหลังจากนั้นน้ำผึ้งมาหาแจ๊นเพื่อขอพบดิษเพื่อจะได้ตามไปอยู่กับเขา วันนั้นจึงได้รู้ว่าน้ำผึ้งเป็นภรรยาของเขตทราย ลูกล่อม ป้าสร้อย คือ พ่อตาแม่ยาย น้ำผึ้งไม่มีความสุขเพราะเขตทรายต้องถูกแม่ยกทั้ง 3 คอยดูแลตลอดเวลา ส่วนเขตทรายเมื่อน้ำผึ้งหนีไปก็มาถามกับแจ๊นที่ทำงาน เขตทรายแสดงความโกรธออกมาให้แจ๊นเห็น แต่เมื่อกลับไปที่บ้านแม่ยกทั้ง 3 คนรออยู่และเห็นเขาผมเผ้ารุงรัง เขตทรายปรับอารมณ์และบอกว่าเขาแค้นถึงพ่อแม่ที่ตายไป

เรื่องของลูกบ้านคนที่ 8 คือ ข้าวฟ่าง ข้าวฟ่างเป็นเพื่อนกับแจ๊นมาตั้งแต่เด็กและเป็นรักแรกของแจ๊น ข้าวฟ่างมีปมในใจว่าผู้ชายชอบเอาเปรียบเพราะที่บ้านมีแต่พี่น้องที่เป็นผู้ชาย และผู้ชายชอบดูถูกผู้หญิง ข้าวฟ่างลาออกจากงานและให้พ่อซื้อบ้านในหมู่บ้านของแจ๊นให้ เมื่ออยู่บ้านไม่มีอะไรทำ ข้าวฟ่างก็เล่นอินเทอร์เน็ตโดยเข้าไปในบล็อกกีฬาและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกีฬา จนข้าวฟ่างไปคุยกับคนที่ใช้นามแฝงว่าซูเปอร์แมนทั้งสองคุยกันถูกคอจนซูเปอร์แมนอยากเจอข้าวฟ่าง แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าข้าวฟ่างบอกว่าตัวเองคือแจ๊น ข้าวฟ่างจึงขอร้องให้แจ๊นไปแทนตนเองและเธอก็ตามไปด้วย วันที่เจอกันข้าวฟ่างตกหลุมรักซูเปอร์แมนทันทีเพราะเขาคือธราดลนักธุรกิจหนุ่มโสดรูปหล่อ ตั้งแต่วันนั้นข้าวฟ่างพยายามลดน้ำหนักอย่างจริงจังจนเธอเป็นลมเข้าโรงพยาบาล แจ๊นจึงตัดสินใจไปบอกธราดลว่าคนที่เขาคูยด้วยคือข้าวฟ่างไม่ใช่เขา ธราดลตกใจ แจ๊นขอให้ธราดลบอกข้าวฟ่างให้เลิกปลอมเป็นผู้ชายเพื่อคุยกับคนอื่น แต่วันที่ข้าวฟ่างมาเจอธราดล ข้าวฟ่างน้ำหนักลงและกลายเป็นสาวสวย ทำให้ธราดลสนใจและคบหากับเธอ ข้าวฟ่างต้องควบคุมการกินไม่ให้ตัวเองกลับมาอ้วน เพื่อจะได้เหมาะสมกับธราดล ส่วนแจ๊นสืบจากยามบริษัทของธราดลทำให้รู้ว่าธราดลเจ้าชู้ แจ๊นอยากให้ธราดลห่างจากข้าวฟ่างจึงให้ข้าวฟ่างกินเยอะๆจะได้กลับไปอ้วนเหมือนเดิม ข้าวฟ่างรู้สึกตัวอ้วน

ธราดลต้องไม่พอใจ แต่ระหว่างนั้นข้าวฟ่างก็รู้ว่าธราดลไม่ได้คบผู้หญิงเพื่อให้เป็นเพื่อนคุย แต่คบไว้ ออกงาน ข้าวฟ่างรู้สึกว่าคุณเสียความเป็นตัวเอง โดยเฉพาะเมื่อธราดลชวนข้าวฟ่างไปทะเล เธอจึงปฏิเสธไป ทำให้ทั้งสองคนไม่ได้ติดต่อกัน แต่ข้าวฟ่างบอกว่าตอนนี้เธอสื่อสารช่องทางใหม่ทาง ไอซีทีวี และได้เพื่อนที่คุยกันอย่างถูกต้องที่ชื่อว่า “เพื่อนใหม่” ซึ่งเพื่อนคนนั้นก็ชื่อ แจ้น นั่นเอง

เรื่องของลูกบ้านต่อมา เป็นกลุ่มสาวโสดที่ใช้บ้านที่อยู่ในหมู่บ้านของแจ้นเปิดสำนักงานทำหนังสือ ลีลาผู้หญิง พนักงานทุกคนเป็นสาวโสดประกอบด้วย ชื่นชอบ วิวทอง อิง ตรี ปลายฝน และ ข้าวฟ่างเพื่อนของเขา กลุ่มสาวโสดนี้ยกเว้นข้าวฟ่างมักไปเที่ยวด้วยกันเสมอ แต่วันหนึ่งสี่ชายหนุ่ม คนเดียวก็เข้ามาทำงานในสำนักงานนี้ สี่ชายทำงานได้ดีกับทุกคน แต่วันหนึ่งเขาได้เห็นความกล้าหาญ ของปลายฝนตอนที่ใช้ถุงก๊วยเตี๋ยวดัดหน้าคนเมาในตอนนั้น แจ้น ข้าวฟ่าง สี่ชาย ไปด้วย ต่อมาสี่ชายกับ ปลายฝนตกลงคบกัน แต่ชื่นชอบ วิวทอง ตรี อิง ไม่มีใครยินดีที่ทั้งสองคบกัน เห็นแต่ว่าปลายฝนจะมี แพนเป็นเรื่องเลวร้ายเพราะสี่ชายจะมาเอาเปรียบ หรืออาจถูกทิ้ง จนปลายฝนจะแต่งงานทุกคนก็ยังพูด ว่าปลายฝนคิดผิดที่จะสละชีวิตโสดไปแต่งงาน เมื่อปลายฝนแต่งงานไปแล้ว ชื่นชอบเจ้าของ สำนักพิมพ์แต่งงานไปกับชายหนุ่มชาวต่างประเทศที่เธอคิดว่าร่ำรวย แต่สุดท้ายชายคนนี้เป็นคนร้าย พอกเงินข้ามชาติ วิวทองตั้งครรภ์ไม่มีพ่อ ตรีไปเป็นเมียน้อย อิงแต่งงานให้สามีเฝ้าบ้านตัวเองทำงาน ทุกคนแต่งงานกันหมด จนแจ้นคิดว่าหรือนี่คือเส้นทางใหม่ของเหล่าผู้หญิงโสดที่ไม่ต้องการเลือก เส้นทางเดิม

สุดท้ายแจ้นจบเรื่องเล่าของตนเองด้วยเรื่องราวของเขากับข้าวฟ่างเพราะแจ้นรู้ใจตนเองว่า รักข้าวฟ่างเมื่อเขาสารภาพรักข้าวฟ่าง และบอกรักข้าวฟ่าง ข้าวฟ่างตกใจและไม่ยอมเจอแจ้นไปหลาย วัน แจ้นเลยใช้ไอซีทีวีคุยกับข้าวฟ่างเพราะข้าวฟ่างยังไม่รู้ว่าเขาคือเพื่อนใหม่ ข้าวฟ่างบอกเพื่อนใหม่ ว่ายังไม่แน่ใจเรื่องแจ้น แจ้นที่ปลอมตัวเป็นเพื่อนใหม่ให้ข้าวฟ่างลองไปเที่ยวกับแจ้นแบบแพน ทั้งสอง ลองคบกันแบบแพนแต่ยังไม่มีอะไรคืบหน้า จนข้าวฟ่างเข้าใจผิดคิดว่าแจ้นเป็นพ่อของลูกสาว ป้า ชายข้าวแกงที่ห้องไม่มีพ่อ แต่เมื่อแจ้นอธิบาย และข้าวฟ่างไปพบไอซีทีวีที่ตัวเองคุยกับแจ้นที่บ้านจึง ยอมรับรักแจ้น และแจ้นกับข้าวฟ่างจึงคบกัน สุดท้ายแจ้นทั้งเขาและข้าวฟ่างไม่โสดแล้ว อีกทั้งตอนนี้ ข้าวฟ่างตั้งครรภ์ได้ 6 เดือนแล้ว

7. ดวงตะวัน. (2558). **แหวนดอกไม้**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

แหวนเพชรเป็นสาวโสดอายุ 29 ปี เธอทำงานเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการนิตยสารเลิฟลีแอมมี่ลี โดยมีสายฝนเป็นเจ้าของ แหวนเพชรเป็นผู้หญิงที่โสดไม่ยอมแต่งงานเพราะคิดว่าการแต่งงานทำให้ เธอขาดอิสระ และเธอไม่ยอมมีลูก ส่วนลายสิงห์เป็นหนุ่มโสดอายุ 31 ปี ลายสิงห์เป็นเจ้าของร้าน ดอกไม้ชื่อสิงห์ดอกไม้ ลายสิงห์มีพี่น้องอีก 4 คน เขาเป็นคนเดียวที่ยังไม่มีคู่รักและยังไม่แต่งงานมี

ครอบครัวซึ่งทำให้พ่อของเขาที่ชื่อพัตยศ และพี่ชายของเขาที่ชื่อข้าวบิณฑ์คอยถากถางปนความหวังใยกับลายสิงห์เสมอที่ไม่มีครอบครัว

สายฝนว่าจ้างให้ลายสิงห์จัดดอกไม้ให้งานแต่งงานของสายธารน้องสาวของสายฝน ที่งานแต่งงานของสายธารเมื่อถึงช่วงที่เจ้าสาวคือสายธารต้องโยนดอกไม้ ปรากฏว่าดอกไม้ช่อนั้นหล่นมาที่แหวนเพชรแต่แหวนเพชรไม่ยากได้ทำท่าจะปล่อยช่อดอกไม้ตกพื้น ลายสิงห์เห็นก็รู้สึกเสียดายที่ช่อดอกไม้ที่เขาจัดจะตกพื้นเขาจึงเอื้อมไปรับเพื่อกันช่อดอกไม้ตกพื้น ภาพที่ปรากฏคือปวงเพชรและลายสิงห์ได้ดอกไม้ช่อเดียวกัน

หลังจากวันงานนิตยสารของแหวนเพชรต้องการทำโครงการให้คนที่อ่านนิตยสารได้ทำกิจกรรมสอนให้ลูกทำดอกไม้ แหวนเพชรได้รับมอบหมายให้ติดต่อลายสิงห์มาสอนเด็กทำดอกไม้ แต่วันที่แหวนเพชรไปหาลายสิงห์ ปรากฏว่าคึกก็สุนัขของลายสิงห์กระโจนใส่แหวนเพชรเพราะต้องการเล่นกับเธอ จนทำให้แหวนเพชรมีแผลและกระโปรงขาด ลายสิงห์เข้าไปดิงคึกก็ออกและขอโทษ แหวนเพชรเห็นว่าลายสิงห์ คือคนเดียวกับที่รับช่อดอกไม้แต่งงานของสายธารได้พร้อมเธอก็ทั้งนวลล่อผู้ช่วยของเขาเห็นแหวนเพชรที่กำลังถูกลายสิงห์ช่วยอยู่บอกว่าเป็นพรหมลิขิตที่ทำให้ทั้งสองคนได้พบกัน ซึ่งแหวนเพชรไม่พอใจคำพูดนั้น เธอจึงรีบแจ้งลายสิงห์ว่าสายฝนให้เธอมาติดต่อเขาไปเป็นวิทยากรสอนเด็กจัดดอกไม้ ลายสิงห์ตอบตกลง แต่เขายังรู้สึกผิดจึงส่งดอกไม้และกระโปรงไปให้แหวนเพชรที่ทำงานของเธอทำให้แหวนเพชรถูกเพื่อน ๆ ล้อว่าลายสิงห์มาจีบ

ดาวจงกลเป็นน้องสาวของลายสิงห์ เธอแต่งงานกับสาธุการรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัยของแหวนเพชร หลังแต่งงานไม่นานดาวจงกลจะคอยโทรตามสาธุการว่าเขาไปที่ไหน จนทำให้สาธุการรู้สึกอึดจนอยากขอหย่าจากดาวจงกล สาธุการนำเรื่องนี้ไปปรึกษาแหวนเพชรและขอไปที่คอนโดของแหวนเพชรพร้อมตั้งใจซึ่งทั้งสองคนมักไปคอนโดของแหวนเพชรเป็นประจำ วันนั้นดาวจงกลต่อสการสะกดรอยตามสาธุการเพื่อให้รู้ว่าเขาไปหาผู้หญิงอื่นหรือไม่ ดาวจงกลจึงขอให้ลายสิงห์พี่ชายขับรถตามไปเมื่อสาธุการขับรถไปถึงคอนโดของแหวนเพชร ลายสิงห์ตามขึ้นไปเคาะประตู แหวนเพชรมองที่ช่องส่องประตูเห็นเป็นลายสิงห์ก็คิดว่าเขามาตามจีบเธอเพราะเห็นเขาทั้งส่งดอกไม้ ทั้งส่งกระโปรงมาให้แหวนเพชรจึงเปิดประตูและต่อว่าลายสิงห์ว่าให้เลิกตามจีบเธอเสียที แต่พอสาธุการเห็นว่าเป็นลายสิงห์แปลกใจว่าลายสิงห์มาที่คอนโดของแหวนเพชรทำไม ระหว่างนั้นดาวจงกลเดินตามขึ้นมาจึงทำให้สาธุการรู้ว่าภรรยาของเขาสะกดรอยตามมาเพื่อดูว่าเขานอกใจไหม ทำให้สาธุการโกรธมาก ส่วนดาวจงกลพอเห็นสาธุการมาหาแหวนเพชรก็รู้สึกผิดเพราะเธอรู้ว่าแหวนเพชรเป็นน้องที่สนิทกับสาธุการตั้งแต่สมัยเรียน

ดาวจงกลบอกกับลายสิงห์ว่าเธอต้องการหย่ากับสาธุการเพราะตอนนี้ทั้งสองคนรู้สึกว่าจะไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้แล้ว แต่ดาวจงกลไม่สามารถติดต่อสาธุการได้ ลายสิงห์จึงต้องติดต่อแหวนเพชรอีกครั้งเพื่อขอให้เขาติดต่อสาธุการเพื่อพูดเรื่องดาวจงกลขอหย่า โดยลายสิงห์บอกกับ

แหวนเพชรว่าดาวจกต้องการหย่า แต่ระหว่างนี้ขอให้สาธุการปฏิบัติตัวตามเดิมก่อน แหวนเพชรรับปากที่จะบอกเรื่องนี้ให้สาธุการรู้ วันที่แหวนเพชรบอกเรื่องจกขอหย่าต่อสาธุการ แหวนเพชรต่อว่าสาธุการว่าไม่รับผิดชอบ และไม่ยอมเห็นหน้าสาธุการ สายฟ้ามาเห็นเข้าใจผิดคิดว่าแหวนเพชรอาจเป็นมือที่สามของครอบครัวดาวจกและสาธุการ เธอจึงต้องการให้แหวนเพชรใกล้ชิดกับลายสิ่ง เพราะสายฟ้าคิดว่า แหวนเพชรและลายสิ่งชอบพอกัน สายฟ้าจึงให้แหวนเพชรไปหาลายสิ่งเพื่อสอบถามข้อมูลเรื่องการจัดดอกไม้งานแต่งงานมาเขียนในนิตยสารที่ร้านปริเวดดิ้งที่เขารับจัดดอกไม้ให้

แหวนเพชรและลายสิ่งต่างอึดอัดที่ทุกคนยึดเยียดให้ทั้งสองคนเป็นแฟนกัน วันที่แหวนเพชรไปหาลายสิ่งที่บ้านปริเวดดิ้ง แหวนเพชรเห็นต้อยตึงโศดเรียนมากินข้าวกับธัญญาช่างภาพร้านปริเวดดิ้งที่ลายสิ่งทำงาน ธัญญาเป็นผู้ชายเจ้าชู้ เมื่อลายสิ่งรู้จากแหวนเพชรว่าธัญญามาจีบลานสาวของเขาก็กังวลว่าหลานเขาจะถูกหลอก ประกอบกับเจ้าของร้านเวดดิ้งเล่าว่าธัญญาเจ้าชู้ลายสิ่งจึงไปเตือนต้อยตึง แต่กลับทำให้ต้อยตึงโกรธมากคิดว่าลายสิ่งก้าวก่ายเรื่องส่วนตัวของเธอ ลายสิ่งจึงขอร้องให้แหวนเพชรช่วยทำให้ต้อยตึงเห็นนิสัยเจ้าชู้ของธัญญา วันหนึ่งลายสิ่งพบธัญญาลายสิ่งขอร้องให้ธัญญาเลิกยุ่งกับต้อยตึง แต่ธัญญากล่าวว่าต้อยตึงมาติดพันเขาเอง แหวนเพชรเห็นดังนั้นจึงช่วยลายสิ่งโดยการแกล้งทำเป็นข้อมูลจากธัญญาเพื่อมาเขียนนิตยสาร หลังจากคุยกันจึงรู้ว่าธัญญาอยู่ที่จังหวัดประจวบฯซึ่งแหวนเพชรเป็นคนประจวบฯ เช่นกัน แหวนเพชรสงสัยว่าธัญญาน่าจะมีความลับเรื่องผู้หญิงที่ประจวบจึงชวนลายสิ่งไปสืบ

แหวนเพชรและลายสิ่งตามไปสืบเรื่องธัญญาที่ประจวบฯ แหวนเพชรไม่ยอมให้คนที่บ้านรู้ว่าเธอพาลายสิ่งมาด้วยจึงไม่พาเขาไปค้างที่บ้านเพราะเดี๋ยวจะคิดว่าเธออยากสะละโสด แหวนเพชรพาลายสิ่งไปนอนบังกะโล ก่อนนอนทั้งสองคนไปกินข้าวแล้วเจอกับลุงของแหวนเพชรที่ร้านอาหาร แหวนเพชรหลอกลุงว่ากินข้าวเสร็จแล้วจะกลับ กทม. เลย ลุงไม่ต้องบอกพ่อแม่ ค็นั้นทั้งสองคนนอนค้ำคั่นกัน แต่วันต่อมาหลังจากทั้งสองคนตามไปจนเจอบ้านของธัญญาและรู้ว่าเขาเคยทำผู้หญิงท้องทั้งสองคนรีบกลับไปเก็บของเพื่อไปตามหาเมียของธัญญา แต่เมื่อไปถึงบังกะโลทั้งสองคนก็พบครอบครัวของแหวนเพชร เพราะลุงนำเรื่องที่ทั้งสองคนนอนค้ำคั่นด้วยกันไปบอกทำให้ครอบครัวของแหวนเพชรตามมาที่พักของแหวนเพชรและลายสิ่งแล้วสั่งให้ทั้งสองคนไปที่บ้าน พ่อแม่ของแหวนเพชรไม่เชื่อว่าแหวนเพชรและลายสิ่งไม่ได้เป็นคู่รักกันเพราะนอนด้วยกันทั้งคืน แหวนเพชรจึงเล่าเรื่องลายสิ่งมาตามหาเมียธัญญา ย่าของแหวนเพชรได้ฟังจึงบอกว่ารู้จักบ้านเมียของธัญญา ย่าของแหวนเพชรจึงพาไปที่บ้านของเมียธัญญา เมียธัญญาโทรไปหลอกให้ธัญญาพูดแสดงธาตุแต่ออกมาธัญญาพูดว่าต้อยตึงเหมือนกับผู้หญิงทุกคนที่มาหลงรักเขา เขาบอกว่าเขาจะไม่ทำให้ต้อยตึงท้องเหมือนตอนที่พลาดกับเธอ ลายสิ่งอัดเทปไว้ทั้งหมด เมียของลายสิ่งได้ฟังก็โกรธจึงโทรไปหาต้อยตึงเล่าความจริงให้ฟัง ต้อยตึงเสียใจมากหนีออกจากบ้าน ลายสิ่งจึงไปตามหาหลาน

วันที่ลายสิงห์ไปตามหาตุ้งตึ่งเป็นวันที่ชาวบิณฑท์จะไปต่อว่าลายสิงห์เรื่องการหย่าของดาวจงกลกับสาธุการ ตุ้งตึ่งหนีไปทะเลกับเพื่อนชื่ออ้อม เมื่อไปถึงลายสิงห์จึงปลอมตุ้งตึ่ง แต่ชาวบิณฑท์กลับว่าตุ้งตึ่ง ลายสิงห์บอกว่าให้ไปคุยที่บ้าน วันนั้นชาวบิณฑท์ได้เจอกับอ้อม เขาารู้สึกชอบอ้อม เมื่อกลับถึงบ้านตุ้งตึ่งขอลายสิงห์ไปอยู่บ้านแหวนเพชร เมื่อไปอยู่บ้านแหวนเพชรตุ้งตึ่งสบายใจขึ้นเพราะแหวนเพชรพูดให้ได้คิด และบอกให้อยู่เป็นโสดเหมือนตนเอง ตุ้งตึ่งขอหยุดเรียนแล้วอยู่ที่บ้านของแหวนเพชร ตุ้งตึ่งไปเจอเทพที่ธำมณาพูดกับเมียว่าตุ้งตึ่งมาหลงเขาเองและเขาจะทำให้ไม่ท้อง ตุ้งตึ่งโกรธมากจึงโทรไปต่อว่าธำมณาซึ่งธำมณาก็ว่าเธอกลับ ตุ้งตึ่งเลิกรักธำมณาอย่างเด็ดขาดแล้วกลับบ้านไป ตกเย็นลายสิงห์กับแหวนเพชรกลับมาที่คอนโดพร้อมกันแต่ตุ้งตึ่งกลับบ้านไปแล้ว ช่วงที่แหวนเพชรและลายสิงห์อยู่ด้วยกันทั้งสองคนก็รู้ต่างคนต่างรู้สึกดีกับอีกฝ่าย

ธำมณาวิเคราะห์จากคำพูดของตุ้งตึ่งและเมียของเขาจึงทำให้รู้ว่าคนที่น่าจะไปสืบว่าเขามีลูกเมียแล้วคือแหวนเพชร ธำมณาจึงแค้นแค้นโดยการกลับไปที่บ้านที่ประจำๆ แล้วไปอยู่ที่บ้านที่เป็นร้านอาหารจากนั้นเขาก็ปล่อยข่าวลือว่าที่แหวนเพชรอยู่เป็นโสดเพราะต้องการมีผู้ชาย เรื่องนี้กระจายไปถึงครอบครัวของแหวนเพชร จนพ่อของแหวนเพชรต้องมาถามความจริงซึ่งแหวนเพชรบอกไปว่าเธอไม่ได้ทำตัวแบบนั้น ครองศีลเป็นคนที่บ้านเกิดของแหวนเพชร เขาแอบชอบแหวนเพชรอยู่จึงอาสาพาพ่อของแหวนเพชรมา กทม. เมื่อมาถึงเป็นตอนที่แหวนเพชรไปต่อว่าธำมณาพร้อมกับลายสิงห์แต่ธำมณาไม่สำนึกผิด บอกว่าแหวนเพชรทำตัวไม่ดีเอง ลายสิงห์ได้ฟังก็ชกธำมณา พอตีครองศีลมาเมื่อธำมณาเห็นก็ตกใจเพราะครองศีลคือพี่เมียของเขาและเป็นคนที่มียศอิทธิพล ครองศีลบอกให้ธำมณาเลิกยุ่งกับแหวนเพชร เหตุการณ์นี้ทำให้ลายสิงห์คิดว่าเขาไม่สามารถเป็นคนที่ดีดูแลแหวนเพชรได้

ชาวบิณฑท์พี่ชายลายสิงห์รักจากเจออ้อมตอนที่ไปตามตุ้งตึ่ง เขาก็แอบไปหาอ้อมจนสุดท้ายเขา ก็มีความสัมพันธ์กับอ้อม เรื่องนี้รู้ไปถึงลายสิงห์ แหวนเพชร และตุ้งตึ่งตามสืบจนรู้เรื่อง แต่ทุกคนยังไม่ได้บอกเรื่องนี้ให้พ่อดยศพ่อของลายสิงห์และสายฟ้าภรรยาของชาวบิณฑท์รู้ ชาวบิณฑท์เมื่อรู้ว่าลายสิงห์รู้ความลับของตนเอง ก็ไปบอกพ่อดยศเรื่องดาวจงกลกับสาธุการหย่ากันเพราะลายสิงห์เพื่อให้ตนเองมีเวลาจัดการเรื่องอ้อม พ่อดยศเมื่อได้รู้ก็ต้องการให้ลายสิงห์แต่งงานเพราะคิดว่าเพราะลายสิงห์เป็นคนโสด จึงมีความคิดอยากให้ทุกคนเป็นเหมือนเขา พ่อดยศบังคับให้ลายสิงห์กับแหวนเพชรแต่งงานกันเพราะเขาเข้าใจว่าทั้งสองคนมีความสัมพันธ์กันแล้ว แต่แหวนเพชรไม่ยอมรับ วันหนึ่งแหวนเพชรและลายสิงห์รู้ว่าชาวบิณฑท์จะไปหาอ้อมจึงตามไป พ่อดยศเห็นดังนั้นจึงให้สายฟ้าภรรยาข้างบิณฑท์ขับรถตามไป เพราะคิดว่าลายสิงห์กับแหวนเพชรแอบไปอยู่ด้วยกัน แต่เมื่อไปถึงสายฟ้ากับพ่อดยศก็เห็นชาวบิณฑท์ตามหึงหวงอ้อมจากธำมณาเพราะอ้อมไปติดพันธำมณา พ่อดยศเห็นดังนั้นก็แสดงตัว รวมถึงสายฟ้า ชาวบิณฑท์ตกใจมาก สายฟ้าพาพ่อดยศกลับบ้านและพาลูก ๆ ออกจากบ้านไปตั้งแต่วันนั้น

คืนนั้นลายสิ่งพิมายามโทรหาแหวนเพชร แต่ทั้งสองคนเข้าใจผิดต่างกัน ลายสิ่งคิดว่าแหวนเพชรขอครองศีล ส่วนแหวนเพชรคิดว่าลายสิ่งคิดกับตนเองแค่นี้พอ แหวนเพชรหนีเรื่องราวต่าง ๆ แล้วไปทะเล ส่วนลายสิ่งได้รู้ความจริงว่าครองศีลขบถน้องสาวคนสุดท้ายของเขาที่เพิ่งถอนหมั้นไป ทำให้เขาตามไปปรับความเข้าใจกับแหวนเพชร ทั้งสองคนตกลงว่าจะดูแลกันแต่ไม่แต่งงานกันเพราะการแต่งงานไม่ได้ประกันว่าจะรักกันมั่นคง แต่การเข้าใจ ดูแลกันคือสิ่งที่สำคัญว่าการแต่งงาน

8. โสภี พรณราย. (2551). **สวຍ ເຣັດ ເຂັດ ໂສດ**. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น

ขวัญอุมาเป็นนางแบบสาวโสดที่สวยและมีทรัพย์สินเงินทองเป็นจำนวนมากเนื่องจากเธอถือหุ้นใหญ่ของบริษัทของคุณพ่อของเธอ แต่พ่อเธอเสียชีวิต ถึงแม้ขวัญอุมาจะถือหุ้นใหญ่แต่เธอไม่ชอบบริหารงาน จึงให้มรน้องชายของพ่อ วรวิทย์และยลดา ลูกสาว ลูกชายของอมรบริหารงาน ส่วนเธอมีหน้าที่เซ็นชื่ออนุมัติโครงการใหญ่ตามสิทธิของผู้ถือหุ้น ขวัญอุมาอาศัยอยู่กับแม่ที่ป่วย ชื่อ พรพรรณ และน้าสาว ชื่อ จันทราที่มีหน้าที่คอยดูแลพี่สาว

วันหนึ่งขวัญอุมาขับรถไปชนรถพชนะเขากำลังขี่มอเตอร์ไซด์ไปส่งอาหารซึ่งเป็นอาหารที่จะไปส่งที่กองถ่ายแบบของขวัญอุมานั่นเอง ทั้งสองคนจึงไม่ค่อยถูกชะตากัน แต่บังเอิญว่าขวัญอุมาอยากเปิดร้านกาแฟในวันที่คณิตพาไปตีหมาแพร์ร้านหนึ่งแล้วขวัญอุมาถูกใจการตกแต่งร้านจึงให้คณิตหนึ่งในคนที่มาจีบเธอหาคนออกแบบร้านนี้เพื่อว่าจ้างมาตกแต่งให้ร้านเธอ ปรากฏว่าคนออกแบบการตกแต่งร้านกาแฟที่เธอถูกใจ คือ ธนพนั่นเอง

ขวัญอุมาจ้างธนพให้ตกแต่งร้านระหว่างที่ตกแต่งร้านเพราะต้องเจอกันบ่อย ๆ ทำให้ธนพและขวัญอุมาเริ่มสนิทกัน แต่ขวัญอุมาเป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเองเพราะมีแต่คนตามใจ บางครั้งเมื่อเธอเสนอความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสมเรื่องการแต่งร้านธนพก็ขัดขึ้นมาโดยไม่สนใจความต้องการของขวัญอุมาทำให้เธอรู้สึกขัดใจธนพที่เป็นคนแรกที่กล้าปฏิเสธความต้องการของเธอ

พิมพ์มณีเป็นเพื่อนของน้องสาวธนพที่ชื่อ โสภา พิมพ์เป็นนางแบบเหมือนขวัญอุมา โสภาต้องการให้พิมพ์มณีกับธนพแต่งงานกันจึงแนะนำให้ทั้งสองคนรู้จักกัน ธนพและพิมพ์มณีจึงเรียนรู้นิสัยกัน พิมพ์มณีมีแม่ที่ติดการพนันและเป็นหนี้จำนวนมาก วันหนึ่งเจ้าหนี้มาทวงหนี้พิมพ์มณีที่กองถ่ายแบบขวัญอุมาบังเอิญได้ยิน และเห็นว่าพิมพ์มณีรักแม่จึงเสนอจะช่วยเธอโดยให้ยืมเงิน พิมพ์มณีไม่มีทางเลือกจึงยืมเงินพิมพ์มณีและทำให้เห็นว่าแม่พิมพ์มณีจะเอาแต่ใจแต่ความจริงแล้วเธอเป็นคนซื่อสัตย์และมีน้ำใจมาก ตั้งแต่นั้นมาพิมพ์มณีก็มีความรู้สึกที่ดีต่อขวัญอุมาโดยตลอด

วรวิทย์ลูกชายอมรคนดูแลกิจการของขวัญอุมา แม้เขาจะถือหุ้นจำนวนไม่มากของบริษัท แต่เนื่องจากเขาอยากได้เงินเพื่อขยายบริษัทเขานำเรื่องนี้ไปบอกขวัญอุมา แต่ขวัญอุมาปฏิเสธเพราะเห็นว่ากิจการดีอยู่แล้ว และไม่ยากเป็นหนี้เพราะเคยเห็นความยากลำบากของพ่อตอนขยาย

บริษัทแล้ว แต่บรรพิตให้ขวัญอุมาไปคิดดูอีกครั้ง ขวัญอุมาจึงนำเรื่องไปปรึกษามารดา มารดาก็ไม่เห็นด้วยเช่นกัน ขวัญอุมาจึงบอกปฏิเสธโครงการขยายบริษัทของบรรพิตทำให้เขาไม่พอใจมาก

พิมพ์มณีถูกตามทวงหนี้ระหว่างการถ่ายแบบอีกครั้ง หนี้คราวนี้ห้าแสนบาท พิมพ์มณีคิดจะถ่ายแบบไปตามที่แม่และเพื่อนสนิทแนะนำ ขวัญอุมารู้เรื่องเสนอตัวช่วยเหลืออีกครั้งแต่พิมพ์มณีปฏิเสธ ขวัญอุมาจึงปล่อยให้พิมพ์มณีทำตามที่ตัวเองตัดสินใจ ในที่สุดพิมพ์มณีตัดสินใจถ่ายแบบไป

บรรพิตวางแผนให้ออมรจีบจันทราสาวโสดน้ำสาวของขวัญอุมาเพื่อให้ออมรใช้ประโยชน์จากจันทราให้จันทรานำกระดาษปลอมไปให้พรรณิเซ็นมอบหุ้นส่วนของพรรณิให้เขา ออมรทำตามแผนในที่สุดอมรก็ได้จันทราเป็นภรรยาตามพฤติกรรม จันทราสับสนว่าจะทำหรือไม่ แต่ออมรบอกว่าจันทราเป็นภรรยาเขาต้องช่วยเขา โดยให้พรรณิเซ็นโอนหุ้นของพรรณิให้ออมรเพื่อให้เขาสามารถบริหารงานได้อย่างอิสระเพราะขวัญอุมาไม่ยอมทำงาน

จันทรายอมทำตามแผนของอมร โดยให้พรรณิเซ็นซื้อลงในกระดาษเปล่า เมื่อถึงวันประชุมใหญ่ขวัญอุมาไปประชุมที่บริษัทจึงรู้ว่าผู้ถือหุ้นใหญ่กลายเป็นบรรพิตขวัญอุมารู้ว่าถูกโกงแต่ไม่กล้าฟ้องร้องอะไรเพราะอายุที่จะให้คนอื่นรู้เรื่องความแตกแยกในครอบครัว

ขวัญอุมากลับไปถามความจริงจากพรรณิเรื่องโอนหุ้น พรรณิบอกว่าตนเองไม่รู้เรื่องทำให้รู้ว่าเบื้องหลังคือจันทราเป็นคนให้เซ็น พรรณิเสียใจหมดสติจนต้องเข้าโรงพยาบาล ที่โรงพยาบาลจันทราขอร้องให้บรรพิตคืนหุ้นกลับมาให้ขวัญอุมาแต่บรรพิตไม่ยอม จนพามาแม่มาโรงพยาบาลได้ยื่นการโต้เถียงกันของครอบครัวขวัญอุมา เขาจึงไปหาขวัญอุมาว่าต้องการให้เขาช่วยไหม แต่ขวัญอุมากำลังหวาดระแวงทุกคนจึงบอกว่าไม่ต้องการ ทำให้ชนพเป็นห่วงขวัญอุมา

ชนพรู้เรื่องราวว่าบรรพิตโกงหุ้นของขวัญอุมาอย่างละเอียดจากวีรเทพน้องชายของเขา เพราะวีรเทพกำลังคบกับยลดา ลูกสาวของอมร ชนพเป็นห่วงขวัญอุมาจึงไปหาเธอที่ร้านกาแฟ ซึ่งตอนนี้เปิดขายแล้ว ขวัญอุมาไม่ยอมเล่าปัญหาของตนเองในตอนแรก แต่สุดท้ายก็เล่าเรื่องทั้งหมดและบอกว่าเธออย่าฆ่าบรรพิตแต่ชนพบอกว่าคนโกงต้องเข้าคุก และตัวเขาก็ไม่ชอบคนโกง

จันทรายืนยันว่าเธอจะเป็นพยานว่าถูกหลอกให้ใช้กระดาษเปล่าให้พรรณิเซ็น แต่ขวัญอุมาอายุที่จะฟ้อง ขวัญอุมาสับสนมากอยากคุยกับชนพจึงโทรศัพท์ไปหา แต่ชนพไม่คุยด้วยเพราะเข้าใจผิดว่าพิมพ์มณีไปถ่ายแบบไปเพราะขวัญอุมาทวงเงิน คิณนั้นบรรพิตฆ่าพรรณิโดยถอดเครื่องช่วยหายใจออกเพราะคนส่วนใหญ่ไม่สงสัยคิดว่าพรรณิป่วยตาย ขวัญอุมาหาแม่ที่เตียงเมื่อเห็นแม่ตายก็หมดสติเมื่อฟื้นขึ้นมาขวัญอุมาก็ความจำเสื่อมจำเรื่องราวต่าง ๆ ไม่ได้ ส่วนชนพไปหาพิมพ์มณีและรู้ความจริงว่าขวัญอุมาไม่ได้ให้พิมพ์มณีไปถ่ายแบบไป เขาจึงไปหาขวัญอุมาที่โรงพยาบาลจึงรู้ว่าพรรณิเสียชีวิต และขวัญอุมาความจำเสื่อม ชนพไปเยี่ยมขวัญอุมาพอดีกับขวัญอุมาฟื้นเขาจึงบอกว่าขวัญอุมากับเขาเป็นแฟนกัน

ขวัญอุมาเมื่อฟื้นขึ้นมาทำอะไรไม่ได้ ธนพบอกว่า เป็นแฟนก็ไม่แน่ใจ เมื่อเจอญาติก็จำใครไม่ได้ วรรวิทย์ไม่เชื่อว่าธนพเป็นแฟนขวัญอุมา โดยวรรวิทย์บอกขวัญอุมาว่าธนพอ้างตัวเป็นแฟนแต่ธนพไม่เคยไปที่บ้านเลยทำให้ขวัญอุมาสับสนจึงหนีออกจากโรงพยาบาล และไปเจอพิมพ์มณี ขวัญอุมาจึงไปอยู่ที่บ้านพิมพ์มณี ระหว่างที่อยู่กับพิมพ์มณีและแม่ของเธอขวัญอุมารู้สึกสบายใจ และเริ่มเปลี่ยนนิสัยจากที่สนใจใคร ไม่ทำงาน ก็ทำงานบ้าน และยอมรับว่าพิมพ์มณีเป็นเพื่อนที่ดีของเธอ ส่วนธนพรู้ว่าขวัญอุมาหายไปจากโรงพยาบาลก็ตามหาจนรู้ว่าอยู่บ้านพิมพ์มณีจึงให้ขวัญอุมาอยู่ไปก่อน

วรรวิทย์เห็นภาพถ่ายไปของพิมพ์มณีเกิดถูกใจมากตามติดพิมพ์มณีและเสนอเงินให้มากมา เมื่อขวัญอุมากลับบ้าน เธอบอกให้วรรวิทย์เลิกยุ่งกับพิมพ์มณีเพราะพิมพ์มณีเป็นเพื่อนของเธอ แต่วรรวิทย์ไม่สนใจ สุดท้ายวรรวิทย์ขึ้นใจพิมพ์มณี และเสนอให้พิมพ์มณีไปอยู่คอนโดที่เขาซื้อให้พิมพ์มณีตกลงขวัญอุมา ธนพ พยายามให้สติพิมพ์มณีแต่พิมพ์มณียืนยันที่จะไปอยู่กับวรรวิทย์ พิมพ์มณีเอาใจวรรวิทย์ทุกอย่าง วันหนึ่งเป็นวันเกิดของพิมพ์มณี พิมพ์มณีมอมเหล้าวรรวิทย์และให้เขาเซ็นชื่อลงในกระดาษเปล่า แล้วพิมพ์มณีนำกระดาษนั้นไปให้ขวัญอุมา ขวัญอุมาจึงนำหุ้้นคืนมาจากวรรวิทย์ได้ วรรวิทย์แค้นใจจึงจับตัวขวัญอุมากับพิมพ์มณีโดยเอาหินทุบที่หัวแล้วนำทั้งสองคนไปขังไว้ในโกดังบริเวณที่ที่ซื้อไว้ขยายโรงงาน แต่ธนพตามมาช่วยไว้ได้ทัน วรรวิทย์ถูกตำรวจจับ ส่วนขวัญอุมาเมื่อศีรษะได้รับความกระทบกระเทือนจึงจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ และสารภาพรักกับธนพ และบอกว่าสวย เร็ด เซ็ด โสด อย่างเธอจะไม่โสดแล้วเพราะเธอจะเป็นภรรยาของธนพ

9. ป้าหนอน เด็กทะเล และคณะ. (2551). **ลุ่นหัวใจดอกไม้เจ้าสาว** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

รุ่งระวี ปาลีรัตน์ นิธิวดี จอมนาง และกฤติกา เป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษา วันหนึ่งทั้งสี่คนไปร่วมงานแต่งงานของเพื่อน เมื่อถึงช่วงที่เพื่อนของทั้งสี่คนที่เป็นเจ้าสาวโยนช่อดอกไม้ปรากฏว่าทั้งสี่คนจับได้ดอกไม้พร้อม ๆ กัน แต่ไม่ยอมมีคนปล่อย โดยเฉพาะรุ่งระวี และนิธิวดีที่ไม่ค่อยถูกกันตั้งแต่สมัยเรียนหนังสือเพราะทั้งสองคนเป็นคนสวย และเป็นดาวเด่นของโรงเรียนจึงมักจะแย่งกันทำตัวให้เป็นที่สนใจของคนในโรงเรียน เมื่อทั้งสี่คนไม่ยอมปล่อยดอกไม้ กฤติกาอดีตหัวหน้าห้องจึงเสนอให้ทั้งสี่คนปล่อยดอกไม้เพราะทำให้งานแต่งงานล่าช้า รุ่งระวีกับนิธิวดีไม่ยอมแพ้กันอยู่แล้ว จึงสร้างข้อเสนอให้เพื่อนทั้งสามคนที่เหลือว่า ให้เดิมพันกันด้วยตัวไปเที่ยวสิงคโปร์ของรุ่งระวี และแหวนเพชรของนิธิวดี ถ้าใครในกลุ่ม 5 คนหาแฟนได้ภายใน 1 เดือน เพื่อนที่เหลืออีกสามคนเห็นรุ่งระวีและนิธิวดีจริงจังจึงรับแข่งอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก

หลังจากรับคำท้าปาลีรัตน์แม้ไม่อยากจะแข่งขันมากนักแต่ก็พยายามหาแฟนเพราะอยากได้รางวัล เธอหาแฟนด้วยวิธีต่าง ๆ ทั้งซื้อเครื่องสำอางมาแต่งหน้าเพราะเธอไม่เคยแต่งหน้า ทั้งไปเล่นฟิตเนสเพราะอยากพบผู้ชายหล่อ ๆ แต่การกระทำทั้งหมดของปาลีรัตน์ทำให้ชนนษาเพื่อนชายข้าง

บ้านที่สนิมสนมคอยดูแลเธอตั้งแต่เด็ก ๆ สังเกตเห็น ชนชนาทำให้ปาลิรัตน์เห็นว่าการแต่งหน้า และการไปพิตเนสเพื่อไปหาผู้ชายเป็นเรื่องไร้สาระ ปาลิรัตน์จึงเลิกทำกิจกรรมเหล่านั้น แต่วันหนึ่งมีผู้ชาย จากเว็บหาเพื่อนที่ปาลิรัตน์เคยสมัครไว้ทักทายเธอทางห้องคุยออนไลน์ ทั้งสองคุยกัน เขาชวนปาลิรัตน์ไปเที่ยว ปาลิรัตน์เห็นเขาสุภาพจึงตัดสินใจไปพบเขา แต่ตอนออกจากบ้านปาลิรัตน์บังเอิญพบ ชนชนา เขาเห็นเธอแต่งตัวสวยจึงถามว่าจะไปไหน ปาลิรัตน์จึงตอบไปว่าจะไปเที่ยวกับผู้ชายที่ ติดต่อกันทางเว็บหาเพื่อน ชนชนาเป็นตำรวจ เขารู้ว่าการไปพบคนเหล่านี้มีอันตราย เขาพยายามห้าม ปาลิรัตน์ แต่ปาลิรัตน์ไม่ฟัง เมื่อเธอไปพบผู้ชายที่คุยทางเน็ต ปรากฏว่าเขาพาเธอไปลวงละเมิดที่ โรงแรม แต่ชนชนามาช่วยไว้ทันเพราะเขาเป็นห่วงปาลิรัตน์จึงสะกดรอยตามเธอมา ชนชนาคาดคั้นว่า ทำไมปาลิรัตน์ต้องนัดเจอเพื่อนชายทางอินเทอร์เน็ต ปาลิรัตน์จึงเล่าให้เขาฟังเรื่องการแข่งขันหาแฟน ในหนึ่งเดือน ชนชนาเมื่อรู้ก็ต่อว่าปาลิรัตน์ และบอกปาลิรัตน์ว่าเขาชอบปาลิรัตน์มานานแล้ว เธอไม่สังเกตเห็นหรือ ปาลิรัตน์เมื่อรู้ว่าชนชนาชอบตนเองมานานก็ดีใจเพราะเธอก็ชอบเขาเหมือนกัน ทั้งสองคนจึงเป็นแฟนกัน และจะแต่งงานกันเพราะชนชนาต้องย้ายไปทำงานที่ต่างจังหวัด

รุ่งระวีเมื่อทำพินันกับเพื่อนแล้วก็พยายามหาแฟนให้ได้ภายใน 1 เดือน แต่รุ่งระวีกำหนด คุณสมบัติของผู้ชายที่เธอจะหามาเป็นแฟนว่า เธอต้องมีคุณสมบัติที่ดีกว่า อดีตแฟนของนิวัติเพราะรุ่ง ระวีไม่ยอมแพ้กับนิวัติทุกอย่าง ภัตต์เป็นชายหนุ่มกำพรว้าที่พ่อของรุ่งระวีซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจใหญ่ อุปการะเขา ตอนนีภัตต์จึงเป็นผู้บริหารสูงสุดของบริษัทของพ่อรุ่งระวี พ่อของรุ่งระวีเสียชีวิตไปแล้ว แต่รุ่งระวีก็ไม่ค่อยสนใจงานในบริษัทมากนัก แต่ภัตต์ก็ช่วยบริหารงานทั้งหมด ภัตต์สังเกตเห็นรุ่งระวีมี ทำทางไม่สบายใจจึงถามว่าเธอเป็นอะไร รุ่งระวีเล่าเรื่องที่เธอไปทำพินันกับเพื่อนว่าต้องหาแฟนให้ได้ ใน 1 เดือน และเธอต้องการแฟนที่ดีกว่าแฟนเก่าของนิวัติ ภัตต์จึงรับอาสาว่าจะช่วยนิวัติหาผู้ชาย ที่ดีๆที่เขารู้จักให้ ระหว่างที่รุ่งระวีและภัตต์ช่วยกันหาแฟน ความสนิทสนมทำให้รุ่งระวีเห็นว่าแท้จริง แล้วภัตต์คือผู้ชายที่ดีที่สุด และเธอก็ชอบเขา ในที่สุดรุ่งระวีจึงบอกภัตต์ว่าเธอเห็นว่าผู้ชายที่ผ่าน เข้ามาไม่น่าสนใจเพราะภัตต์คือผู้ชายที่ดีที่สุด และเธอต้องแพ้พินันแน่ ๆ ภัตต์ได้ยินดังนั้นก็ดีใจใจ เขา จึงสารภาพกับรุ่งระวีว่า เขารักรุ่งระวี และพ่อของเธอที่เสียชีวิตไปแล้วก็รู้ พ่อของเธอบอกว่าอยากให้ ภัตต์ทำให้งรุ่งระวีรักเขาด้วยความดีของเขา เมื่อรุ่งระวีรู้สึกว่าเขาดีพอ รุ่งระวีดีใจมากที่เขาก็คชอบเธอ เช่นกันทั้งสองคนจึงคบกันเป็นคู่รัก

นิวัติเคยเป็นแฟนกับภูวนัฐแต่นิวัติขอเลิกกับภูวนัฐเพราะเขานำแหวนเพชรเม็ดเล็ก ๆ มาขอเธอแต่งงาน นิวัติรู้สึกเสียหน้าเพราะเพื่อน ๆ ของเธอได้แหวนหมั้นที่มีเพชรเม็ดใหญ่กว่าเธอ นิวัติจึงยื่นคำขาดว่าให้เขานำแหวนที่มีเพชรเม็ดใหญ่กว่านี้มาขอเธอ แต่ภูวนัฐบอกว่าเขามั่นใจ ในการตัดสินใจของเขาที่เลือกแหวนวงนี้มาให้นิวัติ นิวัติจึงขอเลิกกับภูวนัฐและเธอยังนำแหวนวง นั้นเป็นรางวัลในการแข่งกันหาแฟนกับเพื่อนอีก 4 คน นิวัติไม่ยอมแพ้เพื่อน ๆ โดยเฉพาะรุ่งระวีเธอ จึงคิดวางแผนว่าจะใช้งานที่บริษัทจะจัดอบรมสานความสัมพันธ์กับพิชญาผู้จัดการคนใหม่ที่เพิ่งเข้ามา

ทำงานที่บริษัท บังเอิญว่างานอบรมนี้ภรรยาที่ตัวเองต้องไปอบรมด้วยเช่นกัน การอบรมในครั้งนี้มีกิจกรรม บัดดี้ที่บริษัทจัดขึ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้กับพนักงาน นิธิวิตจับสลากได้บัดดี้เป็นภรรยาเธอตกใจ มาก แต่ระหว่างที่เป็นบัดดี้เขา นิธิวิตก็ให้ของต่าง ๆ ที่เธอรู้ว่าภรรยาชื่นชอบ ส่วนบัดดี้ของเธอใช้นามแฝงว่า P และเขาช่วยเหลือเธอในด้านต่าง ๆ ระหว่างที่อบรม นิธิวิตเคยคิดว่าหรือคนที่ได้เธอเป็นบัดดี้ ก็คือภรรยา ขณะที่อบรมนิธิวิตมีโอกาสได้ใกล้ชิดพิชิตนะ แต่ระหว่างนั้นเธอก็ได้รู้ว่าเธอยังชอบภรรยา อยู่ ในที่สุดวันที่เฉลยบัดดี้เธอจึงรู้ว่าคนที่ได้เธอเป็นบัดดี้คือภรรยา ภรรยาเมื่อรู้เฉลยแล้วจึงถามนิธิวิต ว่าเมื่อไหร่จะหายโกรธเขา ความจริงแหวนวงนั้นเป็นแหวนที่เขาซื้อมาให้ นิธิวิตใส่เล่น นิธิวิตเมื่อรู้ก็ โกรธตนเองที่ไม่มีเหตุผล และการที่รู้ว่าตลอดเวลาที่ทะเลาะกันเธอยังรักภรรยาตลอด ทั้งสองจึงคืน ดีกัน และภรรยาของนิธิวิตแต่งงาน

จอมขวัญเป็นสาวที่ดูเหมือนทอม จอมขวัญสนิทกับโยชิตาดาราสาวมาตั้งแต่เด็ก โยชิตา กำลังจะเล่นละครเรื่องใหม่กับนิรินทร์ดารานามชื่อดัง แต่ช่วงนั้นโยชิตาได้รับจดหมายขู่ว่าห้ามเธอยุ่ง กับนิรินทร์ โยชิตาขอร้องให้จอมขวัญตามไปที่กองถ่ายละครเพื่อช่วยหาผู้ต้องสงสัยที่เป็นคนส่ง จดหมาย เมื่อไปถึงกองถ่ายจอมขวัญพบผู้ต้องสงสัย 3 คน คือ อรุณฤดี พรรณอร และกิจภัทร จอมขวัญตามโยชิตาไปที่ห้างสรรพสินค้าตอนที่โยชิตาไปเดินเที่ยวกับนิรินทร์ เมื่อโยชิตาปลิกตัว ออกไป นิรินทร์จึงถามจอมขวัญว่า เธอจำเขาได้หรือไม่ เขาคือคนที่เธอเคยชกหน้าตอนเด็ก ๆ ตอนที่ เล่นกันอยู่แถวบ้านเพราะทั้งสองคนอาศัยอยู่ใกล้กัน จอมขวัญจำได้ นิรินทร์ชวนคิดแผนโดยให้จอม ขวัญทำเป็นแฟนเขาเพื่อล่อให้คนที่เขียนจดหมายขู่แสดงตัว ระหว่างที่แสดงว่าคบกันจอมขวัญรู้สึก ชอบนิรินทร์จริง ๆ ซึ่งนิรินทร์ก็สารภาพว่าเขาชอบจอมขวัญเช่นกัน วันหนึ่งจอมขวัญได้จดหมายขู่ จอมขวัญลี้มกระเป่าเมื่อเธอกลับไปที่เราเพื่อไปเอากระเป่า จอมขวัญก็พบกับอรุณฤดี เธอให้ผู้ชายมา จับจอมขวัญและเธอบอกว่าเธอชอบนิรินทร์ อรุณฤดีจะทำร้ายจอมขวัญแต่ นิรินทร์มาช่วยได้ทัน อรุณฤดีถูกแจ้งความ ส่วนจอมขวัญคิดว่าเธอจะพานิรินทร์ไปเปิดตัวกับเพื่อน ๆ ตามสัญญาที่จะหา แฟนใน 1 เดือน

กฤติกาจะหาแฟนให้ได้ใน 1 เดือน โดยจะอาศัยงานที่บริษัทจัดให้พนักงานได้สังสรรค์กัน เป็นงานที่เธอจะสานสัมพันธ์กับอิศเรศเพื่อให้เขามาเป็นแฟนเธอ แต่ก่อนถึงวันงานหัวหน้าของกฤติกา สั่งให้กฤติกายกเลิกงาน กฤติกาพยายามเกลี้ยกล่อมหัวหน้าให้จัดงานเพราะเธออยากสามสัมพันธ์ กับอิศเรศ ระหว่างนั้นกฤติกาถูกพ่อแม่บังคับให้ดูตัวกับพนิชลูกชายของเพื่อนพ่อ พนิชยินยอมให้พ่อแม่คลุมถุงชนเพราะพ่อเขาบอกว่าถ้ายอมทำตามเขาจะได้ที่ดิน 18 ไร่ พนิชบอกเรื่องนี้ให้กฤติการู้และ ยื่นข้อเสนอให้ว่าถ้าเธอร่วมมือจะให้เงิน แต่กฤติกาบอกว่าเธอจะยอมร่วมมือ แต่อิศเรศต้องให้บริษัท ของเธอมาจัดงานสังสรรค์ที่รีสอร์ทของเขา อิศเรศตกลง ระหว่างที่ทั้งสองคนแสดงว่าเป็นคู่รักกัน ทั้ง สอง ตอนที่ทั้งสองคนต้องใกล้ชิดกันเพื่อแสดงให้ครอบครัวของทั้งสองฝ่ายเชื่อว่าทั้งสองรักกัน ทั้งเขา และเธอก็ได้เห็นข้อดีของกันแลพกัน เมื่อวันงานสังสรรค์มาถึงกฤติกาพยายามใกล้ชิดอิศเรศตามแผน

แต่พนิชเกิดความหึงหวงจนทนไม่ไหวเขาจึงต้องสารภาพกับภคินีว่าเขารักเธอ ภคินีตกใจเป็นแฟนกับเขาเพราะเธอก็ชอบเขาเช่นกันระหว่างตอนที่ใกล้ชิดกัน เมื่อถึงเวลาครบที่กำหนดทุกคนต่างก็มีแฟนทั้งหมดจึงไม่สนใจของเดิมพันอีกต่อไป แต่รุ่งระวี นิธิวดี และจอมนาง ต่างก็คิดว่าวันที่ปาลิรัตน์แต่งงานใครจะได้ช่อดอกไม้ของเจ้าสาวอย่างปาลิรัตน์

10. ฌาราร์. (2554). สัมหวนน้ำตาลเปรี้ยว (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี

นายิกาเป็นอาจารย์สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยเพราะใช้เวลาในการเรียนนาน และการแต่งตัวที่ไม่ดึงดูดทำให้นายิกาเป็นสาวโสด จนน้องสะใภ้ของนายิกานายิกาไปเปลี่ยนทรงผม ดูแลผิวพรรณ และเรียนรู้การแต่งหน้า ทำให้นายิกาสวยขึ้น

นายิกามีลูกศิษย์ชื่อนิดานุช นิดานุชเขียนนิยายเรื่องโลกของคนเหงาซึ่งเมื่อนายิกาอ่านแล้วรู้สึกชอบตัวละครเอกที่เป็นผู้ชายที่ทำแต่งงานเพื่อให้ลืมเรื่องของภรรยาที่เสียชีวิต นายิกาได้อ่านนิยายแล้วรู้สึกชอบนิยายเรื่องนี้มาก เมื่อนิดานุชบอกว่าตัวละครที่เธอแท้จริงคือนาคินทร์ อาของเธอกำลังแต่งงานหลังจากที่ภรรยาและลูกอีกสองคนประสบอุบัติเหตุลงตกเหว ทำให้นายิกาลงรักนาคินทร์ทั้งที่ยังไม่ได้เห็นหน้า เมื่อนิดานุชชวนเพื่อน ๆ ไปเที่ยวสวนส้มที่นาคินทร์เป็นคนดูแล และไปเที่ยวที่ดอยอ่างขาง นายิกาจึงตามไปไปด้วย

เมื่อไปถึงสวนส้มนาคินทร์คิดว่านายิกาเป็นเพื่อนนักศึกษาของนิดานุช เขาพูดกับนิดานุชว่าดีเหมือนกันที่อาจารย์ไม่มาเพราะเขาเคยเห็นนิดานุชตอนที่ยังไม่แต่งงานแต่งตัว เขาคิดว่าเธออายุมากแล้ว นายิกาได้ยินที่เขาพูดก็น้อยใจที่เขาว่าตัวเธออายุมาก ทั้งที่ความจริงแล้วนาคินทร์รู้สึกชอบนายิกาตั้งแต่แรกเห็นและคิดว่าตัวเองไม่เหมาะสมที่คิดชอบนักศึกษา

เมื่อคณะนักศึกษาเดินทางขึ้นเขาเพื่อไปดอยอ่างขาง กำนันดำรงซึ่งเป็นกำนันที่ต้องการกำจัดนาคินทร์เพราะต้องการยึดสวนส้มของเขาวางแผนฆ่านาคินทร์ระหว่างเดินทาง เขาสะกดรอยตามนาคินทร์ นายิกา และกลุ่มนักศึกษา จนคืนที่สองของการเดินทาง กลุ่มนักศึกษาต้องการจับคู่ให้นาคินทร์และนายิกา พวกเขาให้ทั้งสองเป็นคู่บัดดี้เล่นเกมมหาของ ขณะที่หาของพวกเขาก็กำลังจุดประทัดและยิงปืนปลอมเพื่อให้ทั้งคู่ตกใจวิ่งหนีไปและจะได้ผจญภัยเล็ก ๆ น้อย ๆ กันสองคน แต่ปรากฏว่ากำนันดำรงก็จะใช้วิธีข่มขู่นาคินทร์เช่นกัน ดังนั้นเมื่อนักศึกษายิงปืนปลอม นาคินทร์ไม่รู้จึงสวนไปที่กลุ่มของกำนันดำรงพอดี ทำให้กลุ่มกำนันดำรงล่าถอยไป ส่วนนาคินทร์และนายิกาวิ่งหนีจนตกหน้าผาเดี่ยว ๆ นาคินทร์หัวแตกหมดสติ ส่วนนายิกาแขนขยับและหมดสติไปทั้งสองคน

นายิการู้สึกตัวเป็นคนแรกในตอนเช้า เธอปลุกนาคินทร์ ทั้งสองคนรู้ว่าตนเองพลัดหลง และต้องหาทางเดินไปดอยอ่างขาง ทั้งสองคนเดินทางระหว่างที่เดินทางวันแรกนาคินทร์สนใจนายิกา เขาพูดหยอกล้อนายิกา แต่เมื่อถึงเวลากลางคืนนายิกาถามนาคินทร์ว่า เขารู้ไหมว่านิดานุชหลานสาวเขาแต่งงานที่มีตัวละครเอกเป็นผู้ชายที่ทำงานหนักไม่สูงส่งกับใครเพราะเขาเสียใจที่ภรรยาเสียชีวิต

นาคินทร์ได้ฟังก็รู้สึกผิดต่อภรรยาที่เขาพลอมีใจให้นายิกาทั้งที่เขาคิดว่าจะมีภรรยาของเขาคนเดียว ตั้งแต่นั้นมานาคินทร์จึงพยายามไม่หยอกล้อหรือโกธจริตนายิกาอีกเพราะรู้สึกผิดต่อภรรยาสาวนายิกา ก็เสียใจและน้อยใจที่เห็นเขายังไม่ลืมภรรยาของเขา

ระหว่างเดินทางในป่านายิกาเก็บเห็ดเหมาทำอาหาร ทั้งสองคนกินเห็ดเหมาจนเหมาเพราะ ความเหมาจากการกินเห็ดทำให้ทั้งสองคนมีเพศสัมพันธ์กันเพราะทั้งสองคนต่างพอใจกันและกันอยู่แล้ว เมื่อได้สดนายิกาเสียใจที่เธอไม่สามารถรักษาความบริสุทธิ์ให้กับผู้ชายในคืนวันที่เธอแต่งงาน นาคินทร์ บอกนายิกาว่าเขาไม่เสียใจที่ทั้งสองคนมีเพศสัมพันธ์กัน แต่นายิกาคิดว่าพวกเขาควรที่จะมีเพศสัมพันธ์ กันด้วยความรัก นาคินทร์จึงสารภาพว่าเขาสนใจนายิกา การใกล้ชิดกันและความเหมาเพราะกินเห็ด ทำให้เขาเร่งรีบความต้องการไม่ได้ แต่สิ่งแรกที่ควรทำคือหาทางออกจากป่า นายิกาได้ฟังคำสารภาพ ของเขาก็ดีใจที่บอกกว่าสนใจเธอ

นาคินทร์และนายิกาเดินทางไปจนเจอกับชาวบ้าน ทั้งสองคนถามชาวบ้านจึงรู้ว่าตนเอง พลัดเข้ามาในประเทศพม่า ทั้งสองคนจึงขอไปพักในหมู่บ้าน และขอให้ชาวบ้านนำทางไปที่ต๋อยอย่าง ขาง ในระหว่างที่พักในหมู่บ้าน นายิกาให้นาคินทร์นอนที่หน้าห้อง แต่เมื่อนาคินทร์ร้องเพลงบอก ความในใจ นายิกาก็เปิดให้นาคินทร์เข้ามานอนด้วยและมีเพศสัมพันธ์กัน

รุ่งเช้า นาคินทร์และนายิกาก่อเดินทาง ระหว่างทางเขาพบกับนิตานูชและดำรงเดชลูกชาย กำนันดำรงที่ออกตามหาพวกเขา ดำรงเดชสนใจนิตานูชและต้องการขึ้นมาพิสูจน์ว่าพ่อเขาไม่ได้เป็น ผู้บงการทำร้ายนาคินทร์ แต่ระหว่างทางคณะของพวกเขาถูกกำนันดำรงใช้ปืนช่มยิง ทั้งสองฝ่ายจึงยิง ต่อสู้กัน นาคินทร์สั่งให้นายิกา นิตานูช ดำรงเดช แยกไปซ่อน ส่วนเขาจะตามไปหาคนที่ช่มยิง

กำนันดำรงเห็นพวกนาคินทร์หลบจึงให้ลูกน้องตามไป แต่ลูกน้องของนาคินทร์ที่เดินตามหา นาคินทร์อยู่ได้ยินเสียงปืนจึงตามมาสมทบและยิงลูกน้องของกำนันดำรงจนตายทั้งหมด กำนันดำรงวิ่งหนีบังเอิญไปเจอดำรงเดชลูกชายเขาคิดว่าเป็นพวกของนาคินทร์ กำนันดำรงจึงยิงปืนไปโดนลูกชาย ตนเอง ดำรงเดชรู้ความจริงว่าพ่อเป็นผู้บงการฆ่านาคินทร์ เขาขอให้กำนันดำรงมอบตัว แต่กำนันดำรง ไม่ยอม เมื่อนาคินทร์ตามมาสมทบ กำนันดำรงจับนายิกาเป็นตัวประกัน โดยเอาปืนจ่อหัว นายิกากัด มือกำนันดำรงจนปืนหลุด นาคินทร์จึงเข้าชกกำนันดำรง เกิดการตะลุมบอน กำนันดำรงกลิ้งจะตกเหว แต่เขาดึงนายิกาให้ไกลไปด้วย จนสุดท้ายนายิกาจะตกเหว แต่มีนาคินทร์ดึงอยู่ด้านบน ส่วนกำนัน ดำรงเกาะขานายิกาไว้ นาคินทร์และคนงานพยายามดึงทั้งสองคนขึ้นมา แต่เมื่อใกล้ถึงด้านบนกำนัน ดำรง กลับพยายามดึงนาคินทร์ให้ตกลงไป แต่นาคินทร์หลบได้ทัน สุดท้ายกำนันดำรงจึงตกเหว เสียชีวิต

เมื่อเรื่องราวคลี่คลาย ดำรงเดชและครอบครัวเสียใจที่พ่อของเขาเป็นต้นเหตุเรื่องราว ทั้งหมด นายิกากลับไปสอนหนังสือ โดยที่นาคินทร์ไม่เคยติดต่อเธอเลยนับจากกลับจากสวนส้มของเขา เป็นเวลาสองเดือนเพราะนาคินทร์คิดว่าเขาไม่แน่ใจว่าเขาอยาก่วมชีวิตกับนายิกาจริงไหม และที่

สำคัญเขารู้สึกผิดต่อภรรยาที่ตายไป นิดานุชเห็นนาคินทร์สับสนจึงวางแผนหลอกว่าตอนนี้ยายิกามีคนมาจีบแล้ว พร้อมให้ดูภาพของทั้งสองคน นาคินทร์เห็นแล้วจึงรู้ว่าตนเองไม่ต้องการเสียนายิกาไป เพราะเขารักนายิกามาก นาคินทร์จึงตามมาปรับความเข้าใจกับนายิกา และรู้ว่าเรื่องทั้งหมดเพราะ นิดานุชหลอก และนายิกายังไม่ได้คบใคร เขาจึงปรับความเข้าใจและแต่งงานกับนายิกา

11. อรุสยา. (2554). **รักบังใจ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พลัปลิขซึ่ง.

ลภัสรดา เขมิกา และปารวี เป็นเพื่อนสนิทที่เรียนด้วยกันมา ทั้งสามคนเป็นสาวโสดสามคนสุดท้ายในกลุ่มเพื่อน ๆ ที่ยังเป็นโสดไม่ได้แต่งงาน วันหนึ่งทั้งสามสาวต้องไปงานแต่งงานของพลอยรวีเพื่อนในกลุ่ม พลอยรวีคอยถากถางทั้งสามคนว่าเป็นสามคนสุดท้ายในกลุ่มเพื่อนที่ยังโสด และไม่ได้แต่งงาน พลอยรวีแกล้งทั้งสามคนโดยการประกาศต่อหน้าแขกที่มาร่วมงานว่าให้ทั้งสามคนมารับช่อดอกไม้ เพราะสามคนสุดท้ายที่ยังไม่แต่งงาน ทั้งสามคนรักษามารยาทยอมแกลไปรับดอกไม้ แต่พลอยรวีแกล้งโยนดอกไม้ไปให้คนอื่น ลภัสรดาซึ่งไม่ถูกกับพลอยรวีอยู่แล้วรู้สึกโกรธมาก จนพูดออกไปว่าเธอมีแฟนแล้ว และปารวี และ ลภัสรดา ก็มีแฟนแล้ว พลอยรวีเมื่อรู้ว่าลภัสรดาพูดว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้วก็เข้ามาถากถางว่าไม่เชื่อ แต่ลภัสรดาโกหกต่อไปว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้ว ลภัสรดาจึงกล่าวว่าในวันแต่งงานของเธอจะได้เห็นแฟนของทั้งสามคน

ในงานแต่งงานของพลอยรวีนั้นธิดีซึ่งเป็นรุ่นพี่ของลภัสรดา เขาเป็นประธานชมรมเชียร์ในขณะลภัสรดาเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ธิดีแอบชอบลภัสรดาตั้งแต่สมัยเรียน เมื่อมาเจอลภัสรดาที่งานแต่งงานของพลอยรวี เขาก็รู้สึกตื่นเต้นและรู้ว่าตนเองยังรักพลอยรวี ปานรวีสังเกตได้ว่าธิดียังคงรักลภัสรดา ดังนั้นหลังงานแต่งงาน ปานรวีจึงนัดธิดีไปทานข้าวและถามธิดีว่าเขาชอบลภัสรดาใช่ไหม เพราะปานรวีสังเกตว่าเขายังคงมองลภัสรดาด้วยความรัก แต่ธิดีรู้สึกว่ลภัสรดาไม่ได้สนใจเขา ปานรวีจึงบอกว่าทำไมเขถึงไม่ทำให้ลภัสรดาสนใจ ธิดีจึงคิดได้ว่าเกือบสิบปีที่ผ่านมาเขาก็มีอาชีพที่มั่นคงแล้วเพราะฉะนั้นเขาน่าจะสานสัมพันธ์กับลภัสรดาได้ ธิดีจึงตัดสินใจจีบลภัสรดาด้วยการส่งดอกไม้ให้ลภัสรดา

ลภัสรดาได้ดอกไม้จากธิดีก็โทรหาเขาถามสาเหตุที่ส่งดอกไม้ ธิดีจึงสารภาพว่าเขาชอบลภัสรดาและต้องการจีบเธอ ลภัสรดาจึงบอกว่าเธอจะพิจารณาว่าเขามีความเสมอต้นเสมอปลายไหม อยู่มาธิดีโทรไปหาลภัสรดาและรู้ว่าเธอปวดท้องอย่างหนัก เขาจึงพาเธอไปพบแพทย์ เหตุการณ์นี้ทำให้ลภัสรดาารู้สึกดีกับธิดีมากขึ้น

วันหนึ่งปานรวีชวนลภัสรดาไปเที่ยวหัวหิน ปานรวีถามลภัสรดาว่าขอชวนธิดีไปด้วยได้ไหม ลภัสรดาตอบตกลงเพราะระยะหลังธิดีมักจะไปรับส่งลภัสรดาบ่อย ๆ เมื่อไปถึงหัวหินลภัสรดาจึงรู้ว่าปานรวีว่าเป็นวันเกิดธิดี เธออยากให้ธิดีแปลกใจจึงขี้จรรย์านไปซื้อเค้ก แต่จรรย์านเกิดยางแบน และร้านขนมเค้กที่ลภัสรดาต้องการจะซื้อเค้กหมด ทำให้เธอกลับมาที่พักไม่ได้ ธิดีเห็นลภัสรดาหายไปนาน

จึงออกไปตามระหว่างนั้นลักสรดาโทรศัพท์หาเขาจากตู้โทรศัพท์สาธารณะเพราะเธอไม่ได้นำโทรศัพท์มือถือไปด้วย ธิติรับสายและรีบไปหาลักสรดา เหตุการณ์นี้ทำให้ธิติและลักสรดารู้ว่าอีกฝ่ายมีความสำคัญต่อตนเองมาก ธิติบอกว่าการที่เขาได้อยู่กับลักสรดาวันนี้ถือเป็นของขวัญวันเกิดที่ดีที่สุดของเขา

เวย์คนรักเก่าของลักสรดา เขาเป็นลูกชายของคนที่มืฐานะร่ำรวย เคยคบกับลักสรดาตอนเรียนปริญญาตรี แต่ตอนหลังเขาเปลี่ยนใจไปคบกับพลอยรวีแต่ตอนหลังเวย์และพลอยรวีก็เลิกรักกัน เวย์ไปพบลักสรดาที่งานแต่งงานของพลอยรวี เขาจึงกลับมาจีบลักสรดาอีกครั้ง เมื่อเขารู้ว่าลักสรดาจะมาหัวหินเพราะเขาบังเอิญไปเจอเขมิกา เขาจึงขอมาด้วย เมื่อมาถึงหัวหิน เวท์ชวนลักสรดาไปทานข้าว โดยที่มีธิติไปด้วย เวย์พูดจาดูถูกธิติว่ายากจนระหว่างที่จะจ่ายค่าอาหาร ทำให้ลักสรดาต่อว่าเวย์และให้เวย์กลับไป

ธิติเห็นลักสรดาไล่เวย์ก็รู้สึกว่ลักสรดาน่าจอบเขา ธิติชวนลักสรดาไปฟังดนตรีแจ๊ซที่ชายหาด ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนก้าวหน้ามากขึ้น

หลังจากกลับจากหัวหิน วันหนึ่งลักสรดาและธิติไปเดินซื้อของ พวกเขาพบกับพลอยรวี พลอยรวีเห็นทั้งสองคนเดินด้วยกันจึงเข้าไปถามกลางลักสรดาว่า ไม่มีปัญหาแพนจนต้องคว่าเพื่อนเก่า ๆ มาเป็นแพน และยังบอกธิติว่าที่ลักสรดาคบกับธิติเพราะลักสรดาต้องรับหาแพนเพื่อลบคำที่บอกว่าตนเองมีแพนแล้วในงานแต่งงานของพลอยรวี นอกจากนี้พลอยรวียิงทั้บลมลักสรดาว่าหาแพนได้รายน้อยกว่าเธอ ลักสรดาโกรธมากจึงนำน้ำอัดลมราดใส่หน้าของพลอยรวี ธิติเห็นดังนั้นจึงว่าลักสรดาว่าให้หยุด และให้มีสติ เขาเตือนสติว่าลักสรดาไม่ควรไปตอบโต้พลอยรวี ลักสรดากำลังโกรธจึงต่อว่าธิติว่าที่เธอต้องถูกพลอยรวีดูถูกก็เพราะเธอต้องมาคบกับคนที่ไม่ได้ร่ำรวยอย่างธิติ ธิติเสียใจจึงเดินหนีไป ส่วนตัวลักสรดานั้นเมื่อพูดไปแล้วก็สำนึกว่าตนเองผิด

จากเหตุการณ์นั้นธิติก็ไม่ได้ติดต่อกับลักสรดาอีก ลักสรดาเสียใจจึงไปดื่มเหล้าบ่อย ๆ วันหนึ่งเธอประสบอุบัติเหตุ ธิติคือคนแรกที่เธอโทรหา เขารีบพาเธอส่งโรงพยาบาล ตอนนั้นเธอหมดสติ เมื่อลักสรดาฟื้นเธอรู้อว่ธิติเป็นคนส่งเธอมาโรงพยาบาล แต่เขาไม่มาเยี่ยมทำให้ลักสรดาเสียใจเพื่อน ๆ จึงบอกว่ธิติไปสิงคโปร์ ระหว่างนี้ถ้าลักสรดาสำนึกผิดก็ต้องไปขอโทษเขา ลักสรดาจึงไปที่บ้านธิติและอ้ำกับแม่ของธิติว่เธอเป็นแพนเขา ตอนนีธิติกับเธอไม่เข้าใจกัน เมื่อธิติหกลั้มาถึงก็ตกใจที่ลักสรดามาถึงที่บ้าน ลักสรดาขอโทษธิติ ทั้งสองคนปรับความเข้าใจกัน สุดท้ายลักสรดาก็สามารถหาครู่รักไปงานแต่งงานรับค่าสบประมาทของพลอยรวีได้ และในงานแต่งงานนั้นพลอยรวีเป็นคนขอธิติแต่งงานเพราะคิดว่าใครจะขอก็เหมือนกันเพราะถึงอย่างไรทั้งสองคนก็จะได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ธิติตอบตกลงจะให้พ่อแม่เขามาคุยกับพ่อแม่ของ ลักสรดา

12. สิริินดา. (2554). **เล่ห์เกมรัก** (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: แจ่มใส พลัับปลิขซึ่ง.

ปารวี ลภัสสรดา และเขมิกา เป็นเพื่อนสนิทกัน ทั้งสามคนเป็นสาวโสดสามคนสุดท้ายในกลุ่มเพื่อน ๆ ที่ยังเป็นโสดไม่ได้แต่งงาน ลภัสสรดา และเขมิกา เคยมีแฟนแล้ว แต่ปารวีนั้นไม่เคยมีแฟน เพราะไม่ค่อยเปิดใจให้ใคร

วันหนึ่งทั้งสามสาวต้องไปงานแต่งงานของพลอยรวีเพื่อนในกลุ่ม พลอยรวีคอยถากถางทั้งสามคนว่าเป็นสามคนสุดท้ายในกลุ่มเพื่อนที่ยังโสด และไม่ได้แต่งงาน พลอยรวีแกล้งทั้งสามคนโดยการประกาศต่อหน้าแขกที่มารวมงานว่าให้ทั้งสามคนมารับช่อดอกไม้ เพราะสามคนสุดท้ายที่ยังไม่แต่งงาน ทั้งสามคนรักขามารยาทยอมแกลไปรับช่อดอกไม้ แต่พลอยรวีแกล้งโยนดอกไม้ไปให้คนอื่น ลภัสสรดาซึ่งไม่ถูกกับพลอยรวีอยู่แล้วรู้สึกโกรธมาก จนพูดออกไปว่าเธอมีแฟนแล้ว และปารวี และลภัสสรดาก็มีแฟนแล้ว พลอยรวีเมื่อรู้ว่าลภัสสรดาพูดว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้วก็เข้ามาถากถางว่าไม่เชื่อ แต่ลภัสสรดาโกหกต่อไปว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้ว ลภัสสรดาจึงกล่าวว่าในวันแต่งงานของรุ่นพี่เธอคงได้เห็นแฟนของทั้งสามคน เรื่องนี้จึงทำให้ทั้งสามคนต้องพยายามหาคนคงไปงานแต่งงานของเพื่อน

ปารวีเป็นคนที่มีปัญหาเรื่องการหาคู่คงมากที่สุดเพราะปารวีไม่เคยมีแฟนเลย ปารวีจึงไปปรึกษาลภัสสรดา ลภัสสรดาจึงอาสาจะหาคู่คงให้ปารวี และให้ปารวีลองหาสาเหตุว่าทำไมปารวีถึงปิดตนเองไม่สานความสัมพันธ์กับใครทั้งที่มีคนสนใจปารวีหลายคนเพราะเธอเป็นคนสวย

ภิเชกเป็นผู้ที่จะมารับตำแหน่งผู้บริหารในธนาคารที่ปารวีทำงาน ตอนแรกภิเชกปกปิดฐานะที่แท้จริงของตนเอง โดยบอกแคว่ตนเองเป็นพนักงานธรรมดา และหัวหน้าของปารวีสั่งให้ปารวีดูแลเขา แต่ต่อมาปารวีได้รู้ว่า ภิเชกคือว่าที่ผู้บริหารคนใหม่ ปารวีจึงต่อว่าว่าภิเชกปลอมตัวเพราะจำผิดแผนกของพวกเขา แต่ภิเชกสารภาพว่าเขาแค่ต้องการเรียนรู้งานเท่านั้น และเขาพอใจมากที่เป็นปารวีตั้งใจทำงาน เนื่องจากภิเชกยังเป็นหนุ่มโสดปารวีจึงคิดว่าภิเชกเป็นผู้ชายที่มีคุณสมบัติที่ดีที่เธออาจจะได้เป็นคู่รัก

ปรเมศร์เป็นเพื่อนกับปารวีตอนมัธยมต้น เนื่องจากปรเมศร์เป็นเด็กผู้ชายที่หน้าตาดี ทำให้ปารวีแอบชอบเขา และสารภาพรักเขา ปรเมศร์ไม่สนใจคำสารภาพรักของปารวี และเอาเรื่องของเธอไปเล่าให้คนอื่นฟัง จนเพื่อน ๆ ต่างล้อปารวีเพราะปารวีตอนมัธยมต้นเป็นเด็กที่ไม่น่าสนใจ ปารวีจึงรู้ว่าที่เธอไม่ยอมเปิดใจ และขาดความมั่นใจในเรื่องความรักเพราะการปฏิเสธของปรเมศร์ แต่ตอนนี้ปรเมศร์ส่งเอกสาร ขอกู้เงินจากธนาคารของปารวีเพื่อไปลงทุนกิจการบริษัทออกาไนเซอร์ของเขาเป็นจำนวนเงินสิบล้านบาท

ปารวีเล่าเรื่องการกู้เงินของปรเมศร์ และบอกว่าปรเมศร์คือสาเหตุที่ทำให้ปารวีไม่ยอมเปิดใจให้ผู้ชายเพราะกลัวว่าจะถูกปฏิเสธอีกให้ลภัสสรดาฟัง ลภัสสรดาจึงเสนอว่าเธอจะแก้แค้นให้ปารวี โดยลภัสสรดาจะแกล้งไปจีบปรเมศร์และเมื่อเขาชอบลภัสสรดาจะปฏิเสธเขาให้เขาเสียความมั่นใจบ้าง แต่ปารวีว่าปรเมศร์น่าจะจำเธอไม่ได้ ปารวีจึงจะแกล้งจีบปรเมศร์เอง

ปารวีนวางแผนใกล้ชิดปรเมศร์ด้วยการดึงเรื่องกู้เงินของเขาไม่ให้ผ่านการอนุมัติ จากนั้นจึงแกล้งไปตำหนิปรเมศร์แล้วทำให้เกิดอุบัติเหตุชนกันโดยบังเอิญ ปารวีทำเป็นลืมนัดบ้านที่กั้วตอนที่ซื้อกาแฟถ้วยใหม่หลังจากแกล้งเดินชนกับปรเมศร์จนกาแฟหก ปรเมศร์เห็นในสมุดว่าปารวีทำงานธนาคารเขาจึงโทรศัพท์นัดให้ปารวีเพื่อขอคำปรึกษาเรื่องการกู้เงิน ทำให้ทั้งสองคนเริ่มใกล้ชิดกัน เนื่องจากปารวีเป็นคนทำงานเก่ง และเป็นธรรมชาติ ปรเมศร์จึงชอบปารวี ส่วนปารวีเมื่อเริ่มใกล้ชิดกับปรเมศร์ก็รู้สึกชอบเขาเช่นกัน แต่ระหว่างที่ทั้งสองคนติดต่อกัน ปารวียังคงทำงานกับภิกษุและภิกษุเองก็ชอบปารวีเช่นเดียวกันแต่ปารวีเองกลับไม่รู้สึกรักใคร่ที่ภิกษุมีท่าทีสนใจ

วันหนึ่งปรเมศร์ทำงานที่หัวหินเขาชวนให้ปารวีมาดูเขาทำงาน ปารวีจึงชวนภักษุสรดาไปหัวหิน ปรากฏว่าแขกในงานคนหนึ่งเมาและเข้ามาอดปรเมศร์ เป็นช่วงที่ปารวีไปเห็นพอดี ทำให้เธอเข้าใจผิด และเมื่อปรเมศร์สารภาพกับปารวีหลังจากเขาจัดงานเสร็จแล้วว่าเขาคงต้องการให้เธอเป็นกำลังใจให้เขาต่อไป ปารวีไม่ได้ตอบตกลงเพราะเธอคิดว่าปรเมศร์เป็นคนหลอกลวง และเมื่อกลับมาทบทวน ปารวีจึงสารภาพกับปรเมศร์ทั้งหมดเรื่องที่ต้องการแกล้งให้เขาหลงรักและเธอจะได้ทิ้งเขา นอกจากนี้ยังเล่าเรื่องที่เขาปฏิเสธเธอจนทำให้เธอขาดความมั่นใจ นอกจากนี้ปารวียังบอกกับปรเมศร์ว่าเธอมีคนที่เธอรักแล้ว ปรเมศร์ยอมรับว่าตนเองจำเรื่องนั้น ไม่ได้ และอวยพรให้ปารวีมีความสุข

หลังจากนั้นหกเดือนภิกษุก็แต่งงานกับคนที่เขารักเพราะเขาสารภาพรักกับปารวี แต่เธอปฏิเสธ ปรเมศร์เป็นคนดูแลงานแต่งงานของภิกษุ ทำให้ปารวีและปรเมศร์ได้พบกันอีกครั้ง เมื่องานแต่งงานเสร็จสิ้น ปรเมศร์ไปหาปารวีที่บ้านของเธอ เพราะในงานปารวีตามหาเขาเพื่อปรับความเข้าใจ เพราะเธอเห็นคำพูดในพรีเซ็นเตชันที่ปรเมศร์ทำเรื่องการแต่งงานซึ่งเป็นคำพูดของปารวีที่เคยพูดกับปรเมศร์ แต่ปรเมศร์ทำงานอยู่จึงไม่ได้พูดคุยกัน เมื่อปรเมศร์ตามมาที่บ้าน เขาจึงปรับใจกับปารวีและขอปารวีแต่งงาน

13. ปราณธร. (2554). **ใจเกี้ยวรัก** (พิมพ์ครั้งที่2) กรุงเทพฯ ฯ แจ่มใส พลัับลิตซ์ซิ่ง.

เขมิกา ภักษุสรดา และปารวี เป็นเพื่อนสนิทที่เรียนด้วยกันมา ทั้งสามคนเป็นสาวโสดสามคนสุดท้ายในกลุ่มเพื่อน ๆ ที่ยังเป็นโสดไม่ได้แต่งงาน วันหนึ่งทั้งสามสาวต้องไปงานแต่งงานของพลอยรวีเพื่อนในกลุ่ม พลอยรวีคอยถากถางทั้งสามคนว่าเป็นสามคนสุดท้ายในกลุ่มเพื่อนที่ยังโสด และไม่ได้แต่งงาน พลอยรวีแกล้งทั้งสามคนโดยการประกาศต่อหน้าแขกที่มาร่วมงานว่าให้ทั้งสามคนมารับช่อดอกไม้ เพราะสามคนสุดท้ายที่ยังไม่แต่งงาน ทั้งสามคนรักษามารยาทยอมแก่ไปรับดอกไม้ แต่พลอยรวีแกล้งโยนดอกไม้ไปให้คนอื่น ภักษุสรดาซึ่งไม่ถูกกับพลอยรวีอยู่แล้วรู้สึกโกรธมาก จนพูดออกไปว่าเธอมีแฟนแล้ว และปารวี และ ภักษุสาดาก็มีแฟนแล้ว พลอยรวีเมื่อรู้ว่าภักษุสรดาพูดว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้วก็เข้ามาถากถางว่าไม่เชื่อ แต่ ภักษุสาดาก็บอกต่อไปว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้ว ภักษุสาดาก็กล่าวไว้ในงานแต่งงานของรุ่นพี่เธอคงได้เห็นแฟนของทั้งสามคน แต่เขมิกาบอกกับภักษุสาดาว่าเธอไม่ได้สนใจเรื่อง

การหาแฟนเพื่อไปงานแต่งงานให้ได้ เพราะเขมิกาคิดว่าตอนนี้พวกเธออายุยังไม่ 30 ปี เดี่ยวนี้อายุ 40 ปีแล้วไม่แต่งงานจึงจะเรียกว่าขึ้นคาน

ความจริงแล้วสาเหตุที่ทำให้เขมิกามาสนใจเรื่องการแต่งงานเพราะเขมิกาเคยผิดหวังเรื่องความรัก เรื่องเกิดขึ้นตอนที่เขมิกาเรียนมหาวิทยาลัยเมื่อ 7 ปีก่อน เขมิกาได้มีโอกาสช่วยภาคนักธุรกิจหนุ่มที่ต้องการวิจัยตลาดความต้องการด้านอาหารของลูกค้า ภากรจ้างเขมิกาให้เป็นคนจัดหาข้อมูล ระหว่างที่ทำงานภากรรู้สึกชอบเขมิกา วันหนึ่งเขาชวนเขมิกาไปรับประทานอาหารแต่เขมิกาบอกว่าเธอไม่มีเวลาว่างให้เขา เพราะหลังจากเลิกเรียนเธอต้องทำงานพิเศษเพราะที่บ้านของเธอฐานะไม่ดี ภากรจึงถามว่าปกติถ้าเพื่อนๆ ของเขมิกาต้องการไปหาเธอต้องทำอะไร เขมิกาจึงบอกให้ไปหาเธอรหว่างที่เธอทำงานเสิร์ฟอาหารที่ร้านสุกี้ ตั้งแต่นั้นมาภากรจะไปหาเขมิกาที่ร้านอาหาร โดยเขาจะสั่งอาหารและให้ทิปเขมิกาด้วยเงินจำนวนมาก พลอยรวีระหว่างที่เป็นนักศึกษาเธอไม่ชอบเขมิกา และเธอสนใจสานความสัมพันธ์กับภากรเพราะเขาร่ำรวย พลอยรวีเมื่อรู้ว่าภากรไปหาเขมิกาที่ร้านอาหารบ่อย ๆ และให้ทิปเขมิกา พลอยรวีจึงเล่าเรื่องที่ภากรเคยมีปัญหาว่ามีผู้หญิงคนหนึ่งต้องการให้เขารับผิดชอบเธอเพราะเธอตั้งครรภ์กับเขา แต่เมื่อภากรให้ผู้หญิงคนนั้นตรวจดีเอ็นเอ เธอไม่ตรวจ และสุดท้ายเด็กที่คลอดออกมาเป็นเด็กลูกครึ่ง ทำให้ภากรไม่ต้องรับผิดชอบ พลอยรวีกล่าวว่าที่เขาให้ทิปจำนวนมากเพราะเขาน่าจะหวังตัวของเขมิกา เขมิกาได้ฟังเธอไม่เชื่อ แต่เธอไปถามภัสสรดาที่เป็นคนกว้างขวางในหมู่สังคม ภัสรดากล่าวว่าเรื่องของภากรเกี่ยวกับมีผู้หญิงมาเรียกร้องให้รับเป็นพ่อของลูกเป็นเรื่องจริง เขมิการ้องไห้เสียใจ ภัสสรดาและปารวีจึงให้เขมิกาเลิกติดต่อกับภากร

ภากรพยายามติดต่อเขมิกาแต่ติดต่อไม่ได้ ช่วงนั้นเองพลอยรวีถือโอกาสใกล้ชิดกับภากร จนวันหนึ่งพลอยรวีพาภากรไปกินอาหารที่ร้าน เขมิกาเมื่อรู้ว่าพลอยรวีพาภากรไปกินข้าวที่ร้านจึงรู้สึกมีลางสังหรณ์ว่าพลอยรวีน่าจะทำเรื่องที่ไม่ดี เขมิกาจึงชวน ปารวี และภัสสรดาไปที่ร้านอาหาร เมื่อไปถึงทั้งสามคนพบว่าภากรกินเหล้าจนเมา และพลอยรวีกำลังพยายามพาภากรขึ้นรถของเธอ ทั้งสามคนจึงเข้าไปช่วยภากรออกจากพลอยรวี และนำเขาขึ้นไปในห้องพักที่คอนโดของเขา เมื่อไปถึงห้องพักเขมิกาให้ปารวีและภัสรดากลับไปก่อนเธอจะดูแลภากรเอง แต่ภากรเมามายและบอกกับเขมิกาว่าเขารักเธอ ทำให้เขมิกามีเพศสัมพันธ์กับภากรเพราะเธอเชื่อว่าเขารักเธอจริง

ภากรตื่นมาตอนเช้าเขาตกใจมากที่พบว่าเขามีเพศสัมพันธ์กับเขมิกา และเมื่อเขมิกากล่าวว่าเขาจะแต่งงานกับเธอใหม่ ทำให้ภากรคิดว่าเขมิกาต้องการจะจับเขาเป็นสามีเพราะเขาร่ำรวยเหมือนผู้หญิงที่เขาเจอหรือไม่ เมื่อเขมิกากล่าวเรื่องแต่งงานอีกครั้ง เขาจึงถามเขมิกาว่าทำไมรู้ว่าเขาเมาแล้วไม่ไปให้ไกลเขา เพื่อน ๆ ของเขมิกาไปไหน และเขมิกาแค่ต้องการจะแต่งงานกับเขาใช่ไหม เขมิกาได้ฟังคำถามของภากรจึงกลับบ้านและไม่ติดต่อกับภากรอีก แม้ตอนหลังภากรจะพยายามตามหาเธอก็ไม่พบเพราะเธอย้ายบ้าน ขอพักการศึกษา ภากรจึงไม่ได้พบกับเขมิกาอีกเลยเป็นเวลา 7 ปี

7 ปีต่อมาที่งานแต่งงานของพลอยรวี ภาครได้พบกับเขมิกาอีกครั้ง เขาตกใจและตระหนักว่าเขารักเขมิกาและต้องการจะขอเริ่มต้นใหม่ แต่เขมิกาไม่ให้โอกาสเขา ในวันแต่งงานของพลอยรวี นอกจากที่เธอจะถูกถากถางจากพลอยรวีว่ายังโสด และเรื่องที่ลภัสสรดาไปโกหกว่าทั้งสามคนมีแฟนแล้ว ทำให้ทั้งสามคนไปดื่มเหล้าต่อ เขมิกาเมื่อเจาภาครทำให้มีเรื่องกลุ่มใจจึงดื่มเหล้าจนเมา และขับรถไปจอดทิ้งไว้ข้างทางแล้วนั่งแท็กซี่กลับบ้านโดยที่ตนเองไม่รู้ตัว แต่ขณะที่เธอขับรถและจอดทิ้งไว้ ภาครเห็นเธอจึงขับรถตามไป ทำให้เขารู้ว่า เขมิกาไปจอดรถทิ้งไว้ที่ไหน

รุ่งเช้าเขมิกาตกใจมากที่รถหายไป เธอจำไม่ได้ว่าเธอไปจอดรถทิ้งไว้ที่ไหน น้องชายของเขมิกาก็ประกาศเรื่องรถหายที่เว็บไซต์พันทิป พลอยรวีไปเห็นประกาศรถหายของเขมิกาก็นำไปเล่าให้อรณพสามิของเธอซึ่งเป็นเพื่อนของภาครฟัง ภาครเมื่อรู้เรื่องจึงรีบไปอ่านประกาศในเว็บไซต์และเขาได้เห็นข้อความแสดงความคิดของเขมิกา และเมื่อเขาตามเข้าไปดูที่ไดอารี่ของเขมิกา เขาเห็นรูปของเด็กผู้ชายอายุประมาณ 7 ปี และเขมิกาก็บอกว่าเขาชื่อเขตไทยและเรียกเด็กคนนั้นว่าลูก ภาครตกใจและคิดว่าเด็กคนนั้นอาจเป็นลูกของเขา

ภาครโทรไปหาน้องชายของเขมิกาเพื่อบอกสถานที่จอดรถ ทุกคนตั้งใจที่ได้รถคืน น้องของเขมิกาก็โทรหาภาครเพื่อเชิญเขามาทานข้าว ทุกคนเมื่อรู้ว่าคนที่โทรมาแจ้งเบาะแสเป็นผู้ชายต่างก็ลุ้นว่าน่าจะเป็นเนื้อคู่ของเขมิกาหรือไม่

ภาครให้หนังสือไปสืบเรื่องของเขมิกากันเขารู้ว่าเขตไทยเรียนที่ไหน เขาตามไปที่โรงเรียนของเขตไทย รอจนเขมิกามาจับ เมื่อเธอจะขึ้นรถเขาก็ปรากฏตัวให้เธอเห็น และตัดพ้อเธอว่าทำไมไม่บอกเรื่องลูก เขมิกาก็บอกว่าเขาไม่ได้มีความสำคัญในชีวิตของเธอทำให้ภาครเสียใจเมื่อถึงวันที่น้องเขมิกานัดให้ภาครมารับประทานอาหารเพื่อเลี้ยงขอบคุณ ภาครมาที่ร้านแต่เมื่อภาครมาถึง เขมิกาตกใจและไม่อยากเจอเขา ภาครเล่าว่าเขาตามเธอวันนั้นจึงเห็นว่าเธอจอดรถ และถามเรื่องลูกอีกครั้ง ลภัสสรดา และปารวีได้ยินภาครถามเขมิกาก็ลูกว่าเมื่อ 7 ปีที่แล้วที่เขมิกามาตัวตายหลังจากเลิกกับภาครเพราะเรื่องที่เขาไม่รับผิดชอบเขมิกานั้นเอง ภาครได้ยินว่าเขมิกาเคยฆ่าตัวตายเมื่อ 7 ปีที่แล้วก็ตกใจ เขมิกาก็บอกภาครว่าเขตไทยไม่ใช่ลูกของเธอ แต่เป็นลูกของน้องชาย แม่ของเขตไทยเล็กกับน้องชายเธอ เธอจึงเลี้ยงเขตไทยและเรียกเขว่าลูก

ภาครได้รู้ความจริงยิ่งตระหนักได้ว่าเขารักเขมิกา ภาครพยายามหาทางคืนดีกับเขมิกาโดยการจ้างบริษัทดอกไม้ของเขมิกาไปดูแลสวนที่บ้านเขา และตัวเธอเองมาหาเขมิกาทุกวัน

ภาครขอให้ธนีสานพนักงานในร้านดอกไม้แก่ล้งเป็นแฟนเขาเพื่อให้เขมิกาทิ้งซึ่งได้ผล เพราะเขมิกาทิ้งภาคร ลภัสสรดาเห็นดังนั้นจึงขอให้ภาครออกไปจากชีวิตของเขมิกา ภาครจึงต่อว่าลภัสสรดาว่าเธอรักเพื่อนจึงหรือ เพราะพวกเธอพยายามกันเขาจากเขมิกาทำให้ทั้งสองคนไม่ได้ปรับความเข้าใจกัน ตอนนี้เขาพยายามขอคืนดีกับเขมิกาพวกเธอก็ยังขัดขวางอีก ลภัสสรดาได้ฟังจึงได้คิดและตกลงกับปารวีว่าจะไม่ขัดขวางภาครอีก

ภากรเมื่อต่อว่าลภัสตราแล้ว เช้าวันต่อมาก็มาสั่งดอกไม้ที่ร้านเขมิกา เขมิกาถูกกรรไกรตัดที่นิ้ว ภากรจึงพาเธอไปที่โรงพยาบาลที่โรงพยาบาลทั้งสองคนปรับความเข้าใจใน ภากรจึงขอเขมิกาแต่งงานซึ่ง เธอตอบตกลง

อรรถพรณน้องสาวของอรรถพรณรู้เรื่องที่ภากรขอเขมิกาแต่งงานเธอจึงตามไปอาละวาดที่หน้า ดอกไม้ โดยต่อว่าเขมิกาว่าแย่งภากรไปจากเธอ เขมิกานิ่งเฉยและให้เธอไปถามภากรเอง ภากรรู้เรื่อง จึงตามไปต่อว่าอรรถพรณ เขาตามไปปรับความเข้าใจกับเขมิกา แต่วิพุธแฟนเก่าของเขมิกาที่ร้าน พอดี และขณะที่วิพุธยืนอยู่กับเขมิกาที่ร้านก็มีมือปืนจะเข้ามายิง ภากรจึงเอาตัวเองบังเขมิกาไว้จน ตัวเองบาดเจ็บสาหัส เหตุการณ์นี้ทำให้เขมิการู้ว่าภากรรักเธอมาก สุดท้ายชายที่มายิงคือคนที่ภรรยา ของวิพุธจ้างมาเพื่อยิงวิพุธและเขมิกาเพราะคิดว่าเธอเป็นภรรยาน้อย เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปภากรก็ แต่งงานกับเขมิกา

14. อัยย์เนญา. (2554). **ปฏิบัติการคานกระดก**. นนทบุรี: บี ไมน์.

สินินาญเป็นพนักงานบริษัทผลิตโฆษณา ในคืนวันเกิดอายุ 28 ปี สินินาญถูกพายุแพนหนุ่ม บอกเลิกด้วยสาเหตุเขาไปทำนักศึกษาฝึกงานตั้งครรรค์ สินินาญรู้สึกเจ็บใจมากจึงประกาศลับเพื่อน ๆ ว่าเธอจะต้องหาแฟนมาแทนพายุให้ได้เพราะเธอไม่อยากเป็นโสด ด้วยความเมาสินินาญไปเข้าห้องน้ำ และเดินชนกับคิรกรกร เจ้าของทนายทฤษฎีกรรายใหญ่ สินินาญป่าวประกาศว่าเธออยากได้คิรกรกรเป็น แฟนเธอ ซึ่งชิวานนท์เพื่อนสนิทของสินินาญได้ยินประโยคนี้ และเป็นคนไปพยุ่งสินินาญที่เมามายมา จากคิรกรกรพร้อมขอโทษเขา

เช้าวันต่อมาสินินาญไปทำงาน ระหว่างที่เธอเข้าพบปราบเทพเจ้าของบริษัทโฆษณา ปราบเทพทำเรื่องที่คาดไม่ถึง คือ ยื่นข้อเสนอให้สินินาญเป็นอนุภรรยาของเขาเพราะเขาชอบเธอมา นาน สินินาญจึงหาทางแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยพูดไปว่า ให้เขานำทะเบียนหย่ามาก่อนเธอจึงจะยอม แต่สินินาญก็ต้องตกใจอย่างมากเพราะภรรยาของปราบเทพซึ่งเป็นลูกสาวของประธานบริษัทได้ยิน ข้อเสนอของสินินาญ เหตุการณ์นี้จึงส่งผลให้สินินาญถูกไล่ออก

เมื่อสินินาญถูกไล่ออกจึงไปปรับทุกข์กับปติญญาสาวประเภทสองที่เป็นรุ่นพี่สมัยเรียน มหาวิทยาลัยที่สินินาญนับถือ ปติญญาชายเสื้อผ้าวรอนเท้าแบรนต์เนม ดังนั้นเมื่อสินินาญเล่าว่าถูกไล่ออก และไม่ยอมเป็นโสด ลูกจ้างของปติญญาจึงแกล้งเสนอว่าให้ลองเปลี่ยนการแต่งกายของสินินาญ เพื่อให้สวยเป็นที่ต้องการของผู้ชายที่มีฐานะดี แต่วันนั้นสินินาญฯได้พบคิรกรกรอีกครั้งเพราะเธอหลงใส่ ชุดลูกค้าของปติญญาแล้วเดินไปข้างนอกจนชนกับคิรกรกร และในวันต่อมาเมื่อสินินาญไปสมัครงาน เธอก็เจอกับคิรกรกรอีกจนสินินาญคิดว่านี่อาจจะเป็นพรหมลิขิต

สินีนานุกฎก็ไล่ออกจากงานแต่เนื่องจากเธอต้องผ่อนคอนโดราคาแพงและรถยนต์ สินีนานุกฎจึงคิดจะให้คนมาเช่าคอนโด แล้วตนเองออกไปเช่าห้องที่ราคาไม่แพง เวรกาที่มาซื้อเสื้อผ้าที่ร้านปติญญาบ่นกับปติญญาว่าอยากเช่าคอนโด ปติญญาจึงบอกสินีนานุกฎ เวรกาสนใจมาดูห้องแต่เธอติดถ่ายแบบ เพราะเธอเป็นนางแบบดัง เวรกาจึงบอกสินีนานุกฎว่าจะให้คนอื่นไปช่วยดู ปรากฏว่า คนที่ไปดูคอนโดของสินีนานุกฎ คือ คีรากร เพราะเวรกาเป็นหลานสาวของอนุภรรยาคนที่สามที่พ่อ เนื่องจากทั้งภรรยาคนที่สามและพ่อแม่ของเวรกาเสียชีวิตจากเครื่องบินตกพ่อของ คีรากรจึงอุปถัมภ์เวรกาทั้งสองคนจึงสนิทกัน สินีนานุกฎจึงได้พบคีรากรอีกครั้ง

คิมหันต์เป็นน้องชายของคีรากร เขาเป็นลูกของภรรยาคนที่สองของพ่อคีรากร คิมหันต์รักคีรากรมาก เพราะเขารู้ว่าคีรากรรักและเป็นห่วงเขาอย่างจริงใจ แต่คิมหันต์เข้าใจผิดคิดว่า คีรากรรักเวรกา ซึ่งความจริงคือ คิมหันต์และเวรการักกัน และอยู่ด้วยกันระหว่างที่ศึกษาต่อต่างประเทศสามปี แต่เมื่อคิมหันต์กลับมา เขาตกลงเช่าคอนโดของสินีนานุกฎ และขอเลิกกับเวรกาเพื่อให้คีรากรได้สมหวัง แต่เวรกาและคีรากรไม่ได้รักกัน และคีรากรคิดว่าเขาจะต้องทำให้คิมหันต์และเวรกาสมหวัง เพราะเขารักทั้งสองคน ด้วยเหตุผลนี้สินีนานุกฎจึงกลายเป็นเครื่องมือของคิมหันต์และคีรากรโดยบังเอิญ เพราะสินีนานุกฎมาพบคิมหันต์ที่คอนโดของเธอที่เช่าอยู่เพื่อคุยเรื่องการเปลี่ยนสีห้อง เวรกามาพบทั้งสองคนพอดี คิมหันต์จึงจะใช้สินีนานุกฎอ้างว่าที่เขาไม่รักเวรกาเพราะรักสินีนานุกฎ ส่วนคีรากรจำได้ว่าสินีนานุกฎเคยเจอเขาและป่าวประกาศว่าอยากได้เขาเป็นแฟนเพราะไม่อยากเป็นคนโสด เขาจึงคิดจะจีบสินีนานุกฎเพื่อให้คิมหันต์กลับไปหาเวรกา คีรากรได้เปรียบตรงที่เวรกาชอบเขามาตั้งแต่แรก ดังนั้นเมื่อคีรากรจึงขอสินีนานุกฎเป็นแฟน สินีนานุกฎชอบคีรากรอยู่แล้วจึงตกลง

ชิวานนท์ถึงแม้จะมีแฟน คือ วิมุตตาที่คบมา 7 ปี แต่ความจริงแล้วเขาแอบรักสินีนานุกฎมาโดยตลอด ซึ่งวิมุตตาเองก็สังเกตเห็นได้ว่าชิวานนท์ให้ความสนใจสินีนานุกฎมากกว่าตนเอง ทำให้วิมุตตาเริ่มคิดมาก สุดท้ายแม่ของวิมุตตาถามชิวานนท์ว่าเมื่อไหร่จะแต่งงานกับวิมุตตาเพราะคบกันมา 7 ปีแล้วเกรงว่าจะถูกคนนินทา ทำให้ชิวานนท์ต้องตัดสินใจแต่งงานกับวิมุตตาทั้งที่ตนเองรักสินีนานุกฎ

คีรากรตัดสินใจของสินีนานุกฎแต่งงานเพราะต้องการให้คิมหันต์กลับไปหาเวรกา สินีนานุกฎดีใจตอบตกลง แต่คิมหันต์ไม่พอใจเพราะรู้ว่าคีรากรทำเพื่อเขา คิมหันต์มาหาคีรากรที่ทำงาน และต่อว่าเขาว่าเมื่อเขาไม่ได้รักสินีนานุกฎแล้วขอเธอแต่งงานทำไม สินีนานุกฎได้ยื่นจึงตบหน้าคีรากรและต่อว่าเขาดูถูกเธอ สินีนานุกฎไม่ยกเลิกการแต่งงานที่ประกาศออกไปแล้วเพราะจะทำให้เธอเสียชื่อเสียง แต่บอกคีรากรว่าเธอจะไม่ไป แต่เขายังคงต้องจัดงานแต่งงานเหมือนเดิม

ชิวานนท์เมื่อตัดสินใจจะแต่งงานกับวิมุตตา วิมุตตาจึงถามชิวานนท์อีกครั้งว่ายังต้องการแต่งงานกับเธอจริงหรือไม่ และให้เขาลองคิดดูให้ดีๆว่าใครกันแน่คือคนที่เขารัก ชิวานนท์จึงรู้ใจตนเองว่าเขารัก สินีนานุกฎ เขาจึงยกเลิกการแต่งงาน

เมื่อชีวานนท์และสินีนามูเป็นโสดแล้ว ปติญาที่ป่วยหนักและรู้มาตลอดว่าทั้งสองคนรักกัน แต่ไม่กล้าแสดงออก ก่อนปติญาจะเสียชีวิต เขาพูดให้ทั้งสองคนได้ถามใจตนเองอีกครั้ง ทั้งสองคนจึงมาปรับความเข้าใจกัน สุดท้ายทั้งสองคนจึงตัดสินใจที่จะเปลี่ยนจากสถานะความเป็นเพื่อนกลายมาเป็นคู่รักกัน

15. อีสยาห์. (2555). **กามเทพหรรษา** (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ ฯ พิมพ์ดี

หรรษาทำงานที่บริษัทคิวปิดฮัตได้เพียง 1 ปี และมีอายุน้อยที่สุดในพนักงานทั้ง 8 คน หรรษาชอบละครเกาหลี และตั้งใจว่าจะนำเงินโบนัสที่ได้ไปเที่ยวประเทศเกาหลีได้ แต่เมื่อเงินโบนัสถูกนำไปเก็บตามเงื่อนไขสัญญาสลายโสด ทำให้หรรษากลุ่มใจมากเพราะหรรษาไม่เคยมีแฟน ตอนสมัยเรียนเคยมีผู้ชายมาตามจีบแต่ยังไม่ได้ตกลงเป็นแฟนกัน หรรษาก็หกล้มและทำไม่เสียลูกชิ้นเสียกันของผู้ชายคนนั้น ตั้งแต่นั้นมาหรรษาก็โสด ไม่เคยมีผู้ชายมาสนใจอีกเลย

ตอนเช้าหลังงานเลี้ยงวานเลนไทน์ หรรษาถูกภีมเรียกไปดำหนิเนื่องจากงานปาร์ตี้สละโสดที่บริษัทจัดให้ลูกค้าที่ใช้บริการได้มาพบกัน ปรากฏว่ามีนักข่าวแฝงตัวเข้ามาและแอบถ่ายภาพของ ธรรม์ พิษยธร น้องชายของ ทีม พิษยธร นักธุรกิจที่มีกิจการมากมายในประเทศไทย ทั้งธรรม์และทีมเป็นลูกค้าของบริษัทคิวปิดฮัต เพราะทั้งคู่เป็นหนุ่มโสด แม่ของทั้งสองคนเป็นคนสมัครให้ทั้งสองคนนี้ใช้บริการ ทีม แจ้งว่าเขาจะฟ้องร้องบริษัทคิวปิดฮัตที่ทำให้น้องเขามีภาพที่ไม่เหมาะสมปรากฏในสื่อ ภีมสั่งให้หรรษาไปตอรองให้ทีมระงับการฟ้องร้อง เพราะความผิดพลาดเกิดจากหรรษาที่ไม่ตรวจสอบบัตรผ่านเข้างานให้ดีทำให้มีนักข่าวเข้าไปได้

หรรษาไปหาทีมที่บริษัท แต่เขาไม่ให้หรรษาเข้าพบ เธอรอจนถึงวันที่ 4 แล้วเห็นรถของทีมไปจอดในโกดังเก็บสินค้า เธอจึงตามเข้าไปในโกดังซึ่งตอนนั้นมีทีมอยู่คนเดียว เมื่อเธอเจอจากกับทีม ปรากฏว่าประตูโกดังถูกปิดและไฟไหม้ หรรษาดกใจจนสลบ โชคดีว่ามีคนมาเห็นทีมและหรรษาจึงรอดชีวิต แต่หรรษาก็ยังไม่สามารถเจอจากกับทีมได้

หรรษาตามสืบจนรู้ว่าทีมไปเล่นเรือยอร์ชที่พัทยา เธอแอบขึ้นไปบนเรือ แต่เมื่อขึ้นไปเธอพบสุนัข เธอจึงเอาแบตเตอรี่สำรองที่ทีมเตรียมไว้ใส่ยามฉุกเฉินเขี่ยใส่สุนัข ทีมขึ้นมาบนเรือไม่รู้ว่าหรรษาแอบขึ้นมาจึงออกเรือซึ่งตอนออกเรือแรงกระชากทำให้หรรษาหัวไปฟาดราวบันไดจึงสลบไป ส่วนทีมออกเรือไปได้สักพักเครื่องเรือก็ดับ เมื่อเขาลงไปตรวจสอบดูพบว่าสายไฟ และอุปกรณ์สื่อสารในเรือถูกทำลาย และเขาก็พบกับหรรษาที่แอบขึ้นเรือมา ทีมจะใช้แบตเตอรี่สำรองก็รู้จากหรรษาว่าเธอเอาแบตเตอรี่เขี่ยใส่สุนัขเพราะไม่รู้ ทั้งสองคนจึงต้องติดอยู่บนเรือ

ระหว่างที่ติดอยู่บนเรือ ทีมให้หรรษาทำความสะอาดเรือเพื่อแลกกับอาหารที่เขามี ทีมเริ่มรู้สึกชอบหรรษาเพราะได้พูดคุยกัน และเขาพบว่าหรรษาน่ารัก เมื่อมีคนมาช่วยพวกเขาหลังจากติดอยู่ในเรือ 3 วัน ทีมก็ชอบหรรษา เขาแจ้งทีมว่าเขาจะไม่ฟ้องบริษัทคิวปิดฮัตแล้ว จากนั้นทีมเริ่มตามจีบ

หรรษาแต่หรรษาหนีทีมเพราะกฎของบริษัทคือพนักงานห้ามรักกับลูกค้าซึ่งทีมเป็นลูกค้าของ
 คิวปิดฮัตหรรษาจึงพยายามเลี่ยงที่จะพบเขา หรรษาให้แมนเพื่อนที่เป็นเกย์หาผู้ชายมาให้ดูตัว ปรากฏ
 ว่าทีมมาขัดขวางและบอกผู้ชายที่มาดูตัวหรรษาว่าเขาเป็นแฟนหรรษา

วันหนึ่งทีมพาหรรษาไปรับประทานอาหาร หรรษาเป็นห่วงทีมและสงสัยว่าเหตุการณ์ที่โกดัง
 และเรือยอร์ชอาจเกิดจากคนที่คิดทำร้ายทีม ทีมบอกเขาก็รู้และพยายามสืบอยู่ ทีมบอกรักหรรษาใน
 วันนั้น แต่หรรษายังไม่แน่ใจและไม่มั่นใจจึงยังไม่ได้ตอบรับว่ารักทีมกลับไปทั้งที่หรรษาเองก็เริ่มชอบ
 ทีม

ตั้งแต่ทีมบอกรักหรรษา เขาก็เฝ้ายามไป หรรษาไปปรึกษาการะเกด และตัดสินใจว่าจะรับ
 รักทีม หรรษาไปพบทีมและบอกว่าเธอรักเขา แต่ทีมบอกหรรษาว่าเรื่องทั้งหมดเขาพูดเล่นเท่านั้น
 หรรษาเสียใจมาก ส่วนทีมที่ต้องตอบแบบนั้นเพราะธณีน้องชายเขาบอกว่ารักหรรษา เขาจึงหลีก
 ทางให้น้องชาย

ต่อมาหรรษาถูกแองจี้และสุคนธาบรรณาธิการนิตยสารลอกให้มาพบกันที่ร้านกาแฟ
 เพื่อของข้อมูลของคิวปิดฮัต ทั้งสองคนไม่ชอบหรรษาอยู่แล้ว โดยเฉพาะสุคนธาที่สนใจทีม เธอรู้สึก
 ต้องการสั่งสอนหรรษาที่ได้ใกล้ชิดทีม ทั้งสองคนนำยาที่ได้จากคนที่ชื่อ แพท ใส่ในเครื่องดื่มของ
 หรรษา โดยแพท บอกแองจี้กับสุคนธาว่าเป็นยาถ่าย แต่แท้จริงยาที่ใส่เป็นยาสลบ เมื่อหรรษาดื่ม
 เครื่องดื่มและออกอาการ แองจี้และสุคนธาก็ออกจากร้านไปเพราะคิดว่าไม่น่าจะมีอะไรที่ร้ายแรง
 เพราะเป็นแค่ยาถ่าย แต่เพราะยาที่กินเป็นยาสลบ หรรษาจึงเริ่มหมดแรง จากนั้นมีคนนำหรรษาไปที่
 โรงแรมในเครือบริษัทของทีมเพื่อให้คนร้ายข่มขืนหรรษาแล้วถ่ายคลิป หรรษาฟื้นขึ้นมาตอนที่คนร้าย
 กำลังตั้งกล้อง เธอจึงหนีเข้าไปในห้องน้ำและโทรหาทีม ทีมจึงตามมาช่วยได้ทัน ส่วนคนร้ายถูกตำรวจ
 จับและสารภาพกับตำรวจว่าคนที่จ้างเขาชื่อแพท

ส่วนแมนเพื่อนเกย์ของหรรษาถูกทำร้าย หรรษาและทีมไปเยี่ยมและพบธรรม์ที่โรงพยาบาล
 จึงทำให้รู้ว่า ธรรม์มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกำลังคบกับแมน ทีมและธรรม์สงสัยว่าผู้ที่อยู่เบื้องหลัง
 เหตุการณ์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเผาโกดัง ตัดสายเครื่องเรือยอร์ช ทำร้ายหรรษาและแมน น่าจะเป็นพล
 เลขาผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดของบริษัทของทีม เพราะธรรม์และพลเคยคบกัน และพลตอนอยู่
 ต่างประเทศใช้ชื่อว่าแพท

ทีมวางแผนให้พลมาหาธรรม์ที่ห้อง พลหึงหวงเรื่องธรรม์กับแมนจึงต่อว่าธรรม์และเล่าว่าเขา
 อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ทั้งหมดเพราะต้องการให้ธรรม์บริหารงานแทนทีม ในห้องมีตำรวจคุมอยู่สุดท้าย
 พลก็ถูกจับ

หลังเหตุการณ์เรียบร้อยทีมขอหรรษาแต่งงานอีกครั้งแต่หรรษาเมื่อรู้ว่าญาติทางพ่อของทีม
 มีเชื้อสายเจ้าทางลาว และแม่ของทีมเป็นหม่อมหลวงทำให้หรรษาไม่มั่นใจจึงปฏิเสธทีม แต่ในที่สุด
 หรรษาก็ไม่สามารถตัดใจได้เมื่อรู้ว่าทีมกำลังจะไปต่างประเทศ หรรษาจึงตามทีมไปที่สนามบินทั้งสอง

ปรับความเข้าใจกัน พระราชจึงรับเป็นแพนกับทิม ทำให้พระราชเป็นคนแรกที่ได้เงินโบนัสคืนจากสัญญา สลายโสด

16. อุมาริการ์. (2555). **กามเทพออกศึก**. กรุงเทพฯ ฯ: พิมพ์ดี.

หอมหมื่นลี้เป็นพนักงานในคิวปิดฮัตที่ไม่มั่นใจในใบหน้าหมวยของตัวเองจนต้องคอยใช้เครื่องสำอางแต่งหน้าตลอดเวลา และเหตุการณ์ที่ทำให้หอมหมื่นลี้ไม่มั่นใจถ้าใบหน้าปราศจากเครื่องสำอางคือวันวาเลนไทน์เมื่อสามปีที่แล้ว แพนของหอมหมื่นลี้พาเธอเข้าโรงแรมและเมื่อเขาเห็นเธอในสภาพที่ไม่มีเครื่องสำอางเขาก็ขับรถหนีทิ้งเธอไว้ในโรงแรม คืนนั้นหอมหมื่นลี้วิ่งไปเจอแท็กซี่ จึงรีบกั้ให้เขาไปส่งที่บ้านของเธอ โดยที่เธอมีแค่ผ้าคลุมเตียงและใบหน้าปราศจากเครื่องสำอาง คนขับแท็กซี่คนนั้นชื่อว่า ปีมงคล สามปีต่อมาหอมหมื่นลี้เจอปีมงคลอีกครั้งจึงมักเรียกใช้บริการจากเขา

ปีมงคล ไม่ใช่คนขับรถแท็กซี่ธรรมดา แต่เขาเป็นลูกชายเจ้าของสหกรณ์แท็กซี่ ตัวเขาเรียนจบด้านภาพยนตร์จากต่างประเทศ และเป็นผู้กำกับที่มีชื่อเสียง ปีมงคลคือคนที่ขับแท็กซี่รับหอมหมื่นลี้เมื่อสามปีที่แล้ว เขานำเรื่องของหอมหมื่นลี้มาสร้างเป็นภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับผู้หญิงที่ไม่กล้าเปิดเผยตัวเอง ปีมงคลอยกให้หอมหมื่นลี้มาแสดงในภาพยนตร์ของเขา เมื่อกลับมาจากต่างประเทศเขาจึงตามหาหอมหมื่นลี้โดยยังคงทำตัวเป็นคนขับแท็กซี่ และวันแรกที่เขาเจอหอมหมื่นลี้หลังจากผ่านไปสามปี หอมหมื่นลี้ยังจำเขาได้ ตั้งแต่นั้นมาหอมหมื่นลี้ก็เข้าใจว่าปีมงคลขับรถแท็กซี่และมักเรียกใช้บริการเขาเสมอ

หลังจากที่หอมหมื่นลี้ทำสัญญาสลายโสดกับเพื่อนสาวทั้ง 7 คน เธอก็พยายามหาแพนด้วยการแอบใช้โปรแกรมเนื่อคู่ประตูวงของบริษัท ผูกดวงของเธอกับสมาชิกคนโสดในบริษัท โดยหอมหมื่นลี้ใช้ชื่อปลอมว่า ล้อมดาว เมื่อจับคู่แล้ว ผลดวงชะตาของเธอสมพงษ์กับ พตด้วง หอมหมื่นลี้จึงนัดพบพตด้วงคืนนั้นโดยให้ปีมงคลแท็กซี่เจ้าประจำขับไปส่ง เมื่อหอมหมื่นลี้เจอพตด้วงเธอก็หลอกว่าเธอชื่อล้อมดาว พตด้วงเป็นผู้ชายอ้วน ดุสกรปรก และแสดงอาการหื่นกามใส่หอมหมื่นลี้เพราะเขาเป็นผู้กำกับหนังโป๊ หอมหมื่นลี้ไม่ชอบพตด้วงจึงจะขอตัวกลับ แต่พตด้วงให้หอมหมื่นลี้ดื่มเครื่องดื่มก่อน แต่ปีมาคลมาปิดแก้ว แล้วบอกว่าเขาเห็นพตด้วงแอบใส่ยาบางอย่างลงในแก้วเครื่องดื่มของหอมหมื่นลี้ พตด้วงโวยวาย แต่ปีมงคลก็พาหอมหมื่นลี้ไปส่งบ้าน

ทิมเรียกหอมหมื่นลี้ไปตำหนิเนื่องจากพตด้วงโทรมาแจ้งว่าหอมหมื่นลี้หาคู่ที่ไม่เหมาะสมให้กับเขาซึ่งคู่ที่ว่าก็คือหอมหมื่นลี้ที่ปลอมเป็นล้อมดาวนั่นเอง ทิมสั่งให้หอมหมื่นลี้หาคู่ให้พตด้วงให้ได้ภายใน 3 เดือน หอมหมื่นลี้จึงตัดสินใจจัดสินใจจัดสละโสด โดนมีธิมการจัดงานเป็นงานวัดเพื่อเชิญให้พตด้วงเป็นแขกในงาน เนื่องจากงานเลี้ยงนี้ตกลงกันว่าจะใช้ขนมหม้อแกงและข้าวแช่จากเพชรบุรี แต่ถึงวันงานรถที่ฝากขนมมาประสบอุบัติเหตุ หอมหมื่นลี้กังวลมากกว่าจะแก้ปัญหาวางไร ปีมงคลพา

เธอไปที่สนามบินแล้วเขาก็ขับเครื่องบินเล็กไปที่สนามบินหัวหินที่นั่นมีคนนำหม้อแกงและข้าวแช่มารอให้พวกเขาไปทำงานปาร์ตี้ แต่พอไปถึงหอมหมื่นลี้ก็เป็นลมเพราะเมาเครื่องบิน สุดท้ายขมขมไปถึงงานปาร์ตี้ทันเวลา พดด้วงได้เจอผู้หญิงที่ถูกใจคือแองจี้ ส่วนหอมหมื่นลี้ต้องค้างคืนที่หัวหินกับปิมงคล 1 คืน เพราะที่หัวหินมีพายุ ปิมงคลจึงขับเครื่องบินกลับกรุงเทพฯ ๗ ไม่ได้

ตอนเช้าที่โรงแรมหอมหมื่นลี้กับปิมงคลลงไปว่ายน้ำข้างล่าง ปิมงคลพบผู้หญิงคนหนึ่งเขาเรียกเดินหนีโดยบอกหอมหมื่นลี้ว่าเป็นภรรยาเก่าแก่เขาไม่ยอมเจอ หอมหมื่นลี้จึงแก้ปัญหาโดยลากปิมงคลโดลงสระแล้วดำน้ำหนี แต่หอมหมื่นลี้กลัวตัวเองไม่มีอากาศหายใจจึงจูบปากปิมงคลเพื่อขอแบ่งออกซิเจน จูบของหอมหมื่นลี้ทำให้ปิมงคลปั่นป่วนจนแทบไม่มีสมาธิขับเครื่องบินตอนขากลับ

เมื่อกลับจากหัวหิน หอมหมื่นลี้ก็พบปัญหาอีกคือแองจี้มาร้องเรียนกับภีมว่าพดด้วงตามคุกคามเธอ หอมหมื่นลี้ต้องรีบแก้ปัญหา หอมหมื่นลี้เครียดจึงชวนแพรวพราวไปดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ แต่ระหว่างรอเวลาฉาย หอมหมื่นลี้พบปิมงคลออกมาจากโรงภาพยนตร์ที่ฉายภาพยนตร์อื่นดี หอมหมื่นลี้จึงสะกดรอยตามปิมงคลมาจนถึงซอยบ้านเขา ปิมงคลเห็นหอมหมื่นลี้ตามมาตั้งแต่โรงภาพยนตร์ จะหลบก็ไม่พ้น จึงไปหาเธอและถามว่าตามเขามาทำไม หอมหมื่นลี้ว่าบังเอิญเธอมารับเครื่องสำอางจากคนขายแถวนี้พอดี

หอมหมื่นลี้จึงได้เข้าไปที่บ้านของปิมงคล เธอต้องการสำรวจบ้านของเขาเพราะสงสัยพฤติกรรมหลายอย่างของปิมงคล เช่น ขับเครื่องบินได้ พักโรงแรมราคาแพง ดูภาพยนตร์อินดี้ต่างประเทศ หอมหมื่นลี้จึงหลอกให้ปิมงคลนำนมอุ่นมาให้เธอเพราะเธอแสบท้อง ปิมงคลหลงเชื่อจึงไปทำตาม หอมหมื่นลี้รีบขึ้นไปชั้นบนขณะที่เธอกำลังจะเปิดห้องหนึ่งเข้าไป ปิมงคลมาห้ามไว้พอดี ทำให้นมหกรดเสื้อของเธอจนเปียก คืนนั้นหอมหมื่นลี้นอนที่บ้านปิมงคล ส่วนปิมงคลโล่งใจที่หอมหมื่นลี้ไม่ได้เปิดไปดูห้องนั้นเพราะมันเป็นห้องที่เขาใช้ตัดต่อภาพยนตร์

ส่วนหอมหมื่นลี้เมื่อตื่นมาก็มาทำงานและพบว่าพดด้วงข่มขู่ให้หอมหมื่นลี้ไปหาเขาเพราะเขารู้ความจริงว่าล่อมดาวที่เขาเจอก็คือหอมหมื่นลี้ ปิมงคลอาสาแก้ปัญหาให้โดยหานางแบบเซ็กซี่ให้พดด้วง แต่พดด้วงไม่พอใจจึงไปหาหอมหมื่นลี้ตอนที่เธอกลับไปบ้านที่นครปฐมและบังคับให้หอมหมื่นลี้เป็นแฟนเขา หอมหมื่นลี้ยอมรับแบบขอไปทีแล้วคิดว่าวันจันทร์ที่ไปทำงานจะนำเรื่องนี้ไปปรึกษาปิมงคล

เช้าวันจันทร์ปิมงคลไม่ได้ไปรับหอมหมื่นลี้ เขาบอกว่าเขามีงานจึงส่งแท็กซี่คันอื่นมารับ เมื่อเลิกงานพดด้วงมารับหอมหมื่นลี้ และขู่ที่ว่าถ้าเธอไม่ไปกับเขาเขาจะบอกภีม หอมหมื่นลี้ใจต้องไปกับเขา แต่ระหว่างอยู่ในรถของพดด้วง เธอก็เห็นปิมงคลขับรถไปกับผู้หญิงคนหนึ่ง หอมหมื่นลี้ให้พดด้วงขับตามไป แต่รถของพดด้วงก็ดับก่อนจึงตามไปไม่ทัน

ปีมงคลต้องไปเทศกาลหนึ่งเมืองคานส์ที่ประเทศฝรั่งเศสกับแมกโนเลียแฟนเก่าที่เพิ่งเลิกกับสามีชาวต่างประเทศที่เป็นผู้กำกับ เธอไม่อยากไปเจอสมรคนเดียวจึงมาชวนปีไปด้วย ปีเป็นห่วงหอมหมื่นลี ตอนอยู่ที่ฝรั่งเศสเขาโทรมาหาแต่สัญญาณไม่ดี เขาจึงคิดว่ากลับเมืองไทยแล้วค่อยคุยกัน

เมื่อกลับจากฝรั่งเศสปีมงคลมาหาหอมหมื่นลีและรู้ว่าพุดด้วงข่มขู่ให้หอมหมื่นลีเป็นแฟน ปีมงคลจึงบอกหอมหมื่นลีว่าจะจัดการเรื่องนี้เอง ซึ่งความจริงแล้วพุดด้วงคือลูกน้องของเขาตอนที่เขากำกับภาพยนตร์ที่ต่างประเทศ ประวัติที่พุดด้วงนำมาสมัครสมาชิกที่คิวปิคซ์คือประวัติของปีมงคลนั่นเอง ปีมงคลสั่งให้พุดด้วงลาออกจากการเป็นสมาชิกของคิวปิคซ์และเลิกยุ่งกับหอมหมื่นลี

หอมหมื่นลีแปลกใจที่พุดด้วงยอมถอยออกไปง่าย ๆ วันหนึ่งปีมงคลไปหาหอมหมื่นลีที่บ้านหอมหมื่นลีเริ่มรู้ว่าชอบปีมงคลจึงทำให้บรรยากาศเป็นใจทำเขากับเธอเกือบจะมีเพศสัมพันธ์กัน แต่พ่อและแม่ของหอมหมื่นลีนำกุญแจสำรองไขเข้ามาจึงให้ภาพของทั้งคู่ที่กำลังนัวเนียกัน และเมื่อสอบถามรู้ว่าปีมงคลเป็นคนซบแท็กซึ่งทั้งสองคนไม่พอใจมากจึงคอยตามรับส่งหอมหมื่นลีต่อนไปทำงานเพื่อจะได้ไม่ต้องใช้บริการของปีมงคลอีก แต่ปีมงคลและหอมหมื่นลีก็แอบมาพบกันตอนเที่ยง ทั้งสองคนรู้ใจตัวเองว่ารักกัน ปีมงคลขอให้หอมหมื่นลีเชื่อมั่นในตนเองเลิกแต่งหน้า แต่หอมหมื่นลีทำใจไม่ได้ทั้ง 2 คนจึงห่างกันไป

หลังจากที่เถียงกันเรื่องปีมงคลต้องการให้หอมหมื่นลีมีความมั่นใจ หอมหมื่นลีจึงไปหาปีมงคลที่บ้านของเขาเพื่อปรับความเข้าใจ แต่เมื่อไปถึงหอมหมื่นลีเห็นแมกโนเลียอยู่ที่บ้านปีมงคลเธอก็กลับมาโดยที่ยังไม่ได้ปรับความเข้าใจกับปีมงคล ส่วนปีมงคลต้องหัวเสียอย่างมากเพราะแมกโนเลียแอบส่งภาพยนตร์ที่เขาต้องการให้หอมหมื่นลีแสดงตอนจบไปส่งประกวดที่ลาสเวกัสโดยที่ไม่บอกเขา ปรากฏว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นได้รางวัล ปีมงคลมารู้ความจริงวันที่ผลรางวัลประกาศแล้ว เขาไม่ต้องการรับรางวัลและอยากได้ภาพยนตร์ คืน แต่สามีของแมกโนเลียที่ตามมาง้อภรรยาที่ประเทศไทย บอกให้เขาไปรับรางวัลที่ลาสเวกัสเพราะไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ เมื่อภาพยนตร์ของปีมงคลได้รับรางวัลเรื่องของเขาออกข่าว ทำให้หอมหมื่นลีรู้ความจริง เธอโกรธมากโดยส่งข้อความไปหาปีมงคลให้เลิกยุ่งกับเธอ ตอนนั้นปีมงคลยังอยู่ที่ลาสเวกัส แต่เมื่อเขากลับมาประเทศไทยเขาก็ปรับความเข้าใจกับหอมหมื่นลีด้วยการบอกสาเหตุที่เขาต้องปลอมตัว ทั้งสองคนปรับความเข้าใจกัน ปีมงคลขอหอมหมื่นลีแต่งงาน ส่วนหอมหมื่นลีจะตามปีมงคลไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกาเพราะเขาต้องไปทำงานเป็นผู้กำกับที่นั่น

17. ร่มแก้ว. (2555). *กามเทพออนไลน์*. กรุงเทพฯ ฯ: พิมพ์ดี.

แพรวพราวเป็นพนักงานคิวปิคซ์ที่ดูแลลูกค้าโสดกลุ่มที่หน้าตาธรรมดา ตอนที่เธอเรียนมัธยมแพรวพราวมักถูกล้อว่าเป็นแก้วหน้าม้าเพราะฟันใหญ่เหยิน แต่ตอนเรียนมหาวิทยาลัยแพรวพราวประสบอุบัติเหตุทำให้แพทย์ทำศัลยกรรมให้เธอจนกลายเป็นคนสวย

แพรวพราวกังวลเรื่องสัญญาสลายโสดเพราะกลัวว่าจะหาแฟนไม่ได้และต้องเสียเงินค่า โบนัสที่จะนำไปช่วยแม่จ่ายค่าซ่อมบ้าน แพรวพราวจึงแอบเข้าไปในคิวิปิตูรมซึ่งเป็นบริการให้ลูกค้า โสดของคิวิปิตูรได้แชทสนทนาออนไลน์กัน แพรวพราวใช้นามแฝงว่าลูกเปิดซี้หู้ และไม่ใช่รูปตนเอง เป็นโปรไฟล์ ปรากฏว่าคนที่เข้ามาคุยกับเธอบ่อยที่สุด คือ คุณลุงแพนต้าชายชราวัน 60 ปี วันหนึ่งคุณ ลุงแพนต้าชวน แพรวพราวเล่นเกมส์ โดยลุงแพนต้าเลือกผู้ชายมา 3 คน ให้แพรวพราวเลือกจะคบ คนไหน แพรวพราวแปลกใจที่เห็นไม่ค้ผู้ชายที่เธอแอบชอบตอนมัธยมต้นเป็น 1 ใน 3 ที่ลุงแพนต้าส่ง มาให้เธอเลือก

แพรวพราวตัดสินใจนัดพบกับไม่ค้เพราะอยากเจอเขา เมื่อพบกันไม่ค้จำแพรวพราวไม่ได้ วันที่แพรวพราวไปหาไม่ค้ หอมหมื่นลีและปมิงคลคนที่แพรวพราวรู้ว่าเป็นคนซบแท็กซี้ของหอมหมื่นลี ไปด้วย ไม่ค้ใส่ยาลงไปในเครื่องดื่มของแพรวพราว โรมทนayaความของไม่ค้รับมาขัดขวางทำให้ไม่ค้ หนีไป แพรวพราวเล่าเรื่องทั้งหมดให้ลุงแพนต้าฟังทางการแชท แต่ลุงแพนต้าก็ไม่ได้ตอบกลับ

гимเรียกแพรวพราวไปต่อว่าที่3เดือนที่ผ่านมาลูกค้าที่เธอดูแลไม่มีใครคบกันเลย แพรวพราว แก้วตัวว่ากำลังตามสืบลูกค้าที่แอบเข้ามาใช้บริการคิวิปิตูรมเพื่อหลอกผู้หญิง гимจึงให้แพรวพราว รายงานความก้าวหน้าเรื่องนี้กับเขา และยังได้มอบานให้แพรวพราวช่วยหาคุ้ให้สาวของเขาที่อายุ มากแล้วแต่ยังไม่มีความรัก แพรวพราวจึงคิดจะจับคู่ผกามาคน้าสาวของгимกับลุงแพนต้า

ลุงแพนต้าใช้สำนวนการพิมพ์ข้อความที่แปลกไปตอบกลับมว่า เขาผ่าตัดหัวใจ แล้วไม่ได้ ตอบอะไรมาอีก แพรวพราวนัดไม่ค้ออกมาดูหนึ่งเพื่อสืบว่าไม่ค้มาสมัครเป็นสมาชิกเพราะจุดประสงค์ ไม่ดีหรือไม่ แต่ระหว่างแพรวพราวแกล้งเป็นลมและไม่ค้จะพาแพรวพราวขึ้นรถ โรมก็มาขัดขวางอีก ครั้ง

แพรวพราวไปสำนักนายความของโรมและไปประสบอุบัติเหตุที่นั่นจนต้องเข้าโรงพยาบาล 2 วัน ระหว่างนั้นลุงแพนต้ากลับมาคุยกับแพรวพราวอีกครั้งและให้ข้อคิดเรื่องคนรักที่พัฒนามาจากคำ ว่าเพื่อน แพรวพราวนำแนวคิดนี้มาจัดงาปาร์ตี้โดยแบ่งสมาชิกคิวิปิตูเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหน้าตาดี และกลุ่มหน้าตาธรรมดา

โรมนำของเยี่ยมป่วยให้แพรวพราวแต่เธอเอาไปคืนเขาที่สำนักงาน แพรวพราวได้รู้ความจริง ว่าไม่ค้ป่วยแอสเปอร์เกอร์ซินโดรมเป็นอาการของคนที่ไม่สามารถคบไม่ได้ และโรมกำลังต่อสู้คดีให้เขา เพราะเขาไปวางยาผู้หญิง และต้องคอยป้องกันไม่ให้เขาทำพฤติกรรมแบบเดิม ส่วนแพรวพราวจึงเล่า เรื่องที่เธอเคยแอบรักไม่ค้ต่อมัธยมต้นแต่ก็ถูกไม่ค้เขียนจดหมายไม่ให้เธอเข้าไปใกล้เขา ช่วงนี้โรมเริ่ม รู้สึกว่าเขารักแพรวพราวหลังจากที่ได้พูดคุยกับเธอหลายหน

งานปาร์ตี้ที่แพรวพราวจัดต้องเลิกกลางคันเพราะแองจี้เกิดอาการเป็นผื่นทั้งตัว แองจี้บอก ว่าเป็นเพราะหอมหมื่นลีใช้เครื่องสำอางที่ไม่ดีมาแต่งหน้าให้ แองจี้ไล่ทำร้ายทุกคน แพรวพราววิ่งหนี แองจี้ไปและพบไม่ค้จึงขึ้นรถเขาไป ไม่ค้ลักพาตัวแพรวพราวไปแต่ระหว่างทางรถประสบอุบัติเหตุ

ไมค์หนีไป แพรพพราวพินหัก และต้องรู้สึกเสียใจมากเพราะโรมของให้เธอไม่เอาเรื่องไมค์ ทำให้ แพรพพราวคิดว่าโรมห่วงลูกความมากกว่าเธอที่เป็นผู้เสียหาย

กิมลดชั้นแพรพพราวให้เป็นแค่ผู้ช่วยเพราะปาร์ตี้ที่เธอจัดล้มเหลว ผกามาศขอให้ แพรพพราวติดต่อลุงแพนด้า แต่ลุงแพนด้าโกรธแพรพพราวที่แนะนำเขาให้ผกามาศ ลุงแพนด้าบอกว่า เขาชอบแพรพพราว แพรพพราวจึงรับรักลุงแพนด้าเพราะต้องการทำให้ได้ตามเงื่อนไขของสัญญาสลาย โสัด แต่เพื่อน ๆ ไม่ยอมรับ บอกว่าเธอต้องไปเจอลุงแพนด้าจริง ๆ และตกลงกัน เมื่อแพรพพราวไปที่ บ้านลุงแพนด้าเห็นชายชรา นั่งรถเข็นก็ทำใจไม่ได้วิ่งหนี และไม่ได้ติดต่อกับลุงแพนด้าอีก จนเวลาผ่านไป แพรพพราวตัดสินใจไปบ้านลุงแพนด้าอีกครั้ง พบว่าลุงแพนด้าเข้าโรงพยาบาลเธอจึงตามไปหาเขา แต่เมื่อไปถึงโรงพยาบาลลุงแพนด้าจำได้แค่เรื่องที่เคยคุยกับแพรพพราวก่อนผ่าตัด หลังจากนั้นก็จำไม่ได้ ความจริงจึงเปิดเผยว่าคนที่คุยกับแพรพพราวคือโรมเพราะโรมคือลูกชายของลุงแพนด้า โรมจึงเล่า ความจริงใจพราวฟัง และบอกว่าเขาจัดการเรื่องไมค์เรียบร้อยแล้ว เขาจะกลับมาทำวานที่เมืองไทย ทั้งสองปรับความเข้าใจกัน แพรพพราวคบกับโรม ส่วนผกามาศที่ต้องการพบลุงแพนด้าเพราะพอเห็น ประวัติเขาก็จำได้ว่าเขาคือคนรักของเธอสมัยเรียน แพรพพราวจึงสละความโสดคบกับโรมทำตาม สัญญาสลายโสดได้

18. Shayna. (2555). **ลูกคมกามเทพ**. กรุงเทพฯ ฯ: พิมพ์ดี.

การะเกิดเป็นสาวโสดที่สวยที่สุดของบริษัทคิวปิดฮัต และเป็นคนที่ได้ทำสัญญาสลายโสด ด้วย วันหนึ่งกิมเรียกการะเกิดมาต่อว่าที่ปล่อยให้แองจี้เขียนข่าวว่าเหตุการณ์ที่หญิงไทยสองคนถูก หลอกไปขายและเสียชีวิตที่ต่างประเทศเป็นผู้หญิงที่ถูกหลอกจากการมรใช้บริการเลือกคู่ของบริษัท คิวปิดฮัต กิมให้การะเกิดคิดงานเลี้ยงแล้วให้เชิญแองจี้มาเพื่อให้เธอรู้อว่าคิวปิดฮัตมีบริการที่ดีจะได้เขียน แก้วข่าว

ดาเนียลเป็นตำรวจสากลเขาได้รับคำสั่งให้มาประเทศไทยเพื่อสืบว่าบริษัทคิวปิดฮัตมีส่วน เกี่ยวข้องเรื่องการค้ำมนุษย์หรือไม่ เมื่อมาถึงดาเนียลปลอมข้อมูลแล้วสมัครใช้บริการของคิวปิดฮัต พร้อมทั้งติดต่อการะเกิดเพื่อขอเข้าร่วมงานเลี้ยงที่การะเกิดกำลังจะจัดขึ้น ดาเนียลทำที่มาหา การะเกิดที่ทำงานเพื่อถามรายละเอียดเรื่องปาร์ตี้ แต่ความจริงเขามาหาข้อมูลจากการะเกิด การะเกิด กับดาเนียลพบกันหลายครั้ง การะเกิดขอให้ดาเนียลแกล้งทำเป็นพอใจแองจี้ในวันงานปาร์ตี้ ส่วนดาเนียลขอ account ของผู้หญิงไทยที่ตายทั้ง 2 คนแลกเปลี่ยน

วันงานการะเกิดได้รู้จักกับฟิลลิปส์สมาชิกของคิวปิดฮัต ฟิลลิปส์ส่งข้อความและดอกไม้มา ให้การะเกิดหลายครั้ง มีอยู่วันหนึ่งฟิลลิปส์โทรหาการะเกิด แต่โรสน้องสาวของการะเกิดเป็นคนรับ ฟิลลิปส์จึงโทรคุยกับโรสเรื่อยมาและก็ยังคุยกับการะเกิดด้วย จนวันหนึ่งการะเกิดบอกว่าคิดกับ

ฟิลลิปส์แค่เพื่อน ฟิลลิปส์จึงเรียกให้โรสมาพบเขาที่ชั้น 1 ของคอนโด โรสเจอฟิลลิปส์ครั้งแรกก็ตกหลุมรักเขาทันที

ต่อมาการเกิดกับดาเนียลไปทะเลด้วยกัน เพราะดาเนียลไปว่ายน้ำการเกิดได้ยินเสียงโทรศัพท์ของดาเนียลจึงหยิบกางเกงของเขาจะหลโทรศัพท์จึงพบบันตารวจและปิ่นของเขาการเกิดจึงรู้ว่าดาเนียลเป็นตำรวจ

ฟิลลิปส์ขอโรสเป็นแฟนเมื่อถึงวันเกิดของโรสของขอโรสแต่งงาน และบอกโรสว่าเขาต้องกลับฝรั่งเศสเพื่อไปจัดการธุรกิจและบอกพ่อแม่เรื่องเธอกับเขา เมื่อฟิลลิปส์ไปแล้วก็โทรมาให้โรสโกหกการเกิดว่าจะไปเที่ยวกับเพื่อน แล้วเขาส่งเงินให้โรสมาฝรั่งเศสกับทัวร์ โรสโกหกการเกิดแล้วบินไปฝรั่งเศส แต่การเกิดจับได้ว่าโรสโกหกเพราะเพื่อนโทรมาหา การเกิดและดาเนียลตามโรสไปฝรั่งเศส โดยที่โรสยังไม่ได้ถูกหลอกไปขาย เพราะความจริงแล้วฟิลลิปส์เป็นคนหาผู้หญิงไปขาย เขาหลอกโรสเช่นกัน โดยที่ตัวโรสมีค่าตัวสูงแต่โรสไม่รู้ว่าถูกหลอก วันที่ฟิลลิปส์นัดพบโรส การเกิดและดาเนียลมาถึงพอดี พวกเขาจึงซ่อนแผนจะจับกุมตัวฟิลลิปส์ตอนมาพบโรส

ฟิลลิปส์ไหวตัวทันเขาปลอมเป็นคนส่งดอกไม้แล้วลักพาตัวการเกิดไป การเกิดเมื่อฟื้นขึ้นมาพบว่าตนเองถูกขังอยู่มนที่มีผู้หญิงถูกกักตัวเพื่อไปขาย การเกิดรู้ว่าพวกคนขายจะขายโรสและจะฆ่าปิดปากโรส การเกิดจึงเสนอให้พวกนั้นนำเธอไปขายแทนโรส

ฟิลลิปส์มาพบโรสตามนัดแต่เขาก็ถูกคนของโนอาห์มาลอบยิงทำให้เขาเสียชีวิตต่อหน้าโรส ก่อนสิ้นใจฟิลลิปส์บอกโรสว่าการเกิดถูกจับไป ดาเนียลตามไปช่วยโดยปลอมเป็นตัวแทนของลูกค้ารายใหญ่ แก๊งค์ค้ายมนุษย์ถูกตำรวจสากลพังราบคาบ ดาเนียลกับการเกิดมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งที่ฝรั่งเศสแต่รุ่งเช้าทั้งสองคนเข้าใจผิดกันเพราะการเกิดเคยมีคู่นั้นแล้วต้องเลิกกันเพราะฝ่ายชายอยู่ต่างประเทศ การเกิดกลัวจะซ้ำรอยเดิมเพราะดาเนียลต้องอยู่ต่างประเทศจึงขอเลิก แต่ดาเนียลเมื่อจัดการงานเรียบร้อยแล้วก็ตามมาปรับความเข้าใจกับการเกิด และขอการเกิดแต่งงาน

19. ซ่อนกลิ่น. (2555). ซ่อนรักกามเทพ. กรุงเทพฯ ฯ: พิมพ์ดี

นันทิสาสาวโสดอีกหนึ่งคนที่ทำงานที่บริษัทคิวปิดฮัต นันทิสามีโรคประจำตัว คือ เมื่อพบผู้ชายหล่อจะเกิดอาการเกร็งทั้งนี้เนื่องจาก นันทิสากลูกแม่และยายที่ถูกผู้ชายหล่อทอดทิ้งเล่าถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของผู้ชายหน้าตาดี

นันทิสาวอาศัยอยู่คอนโดเดียวกับอังกุณท์รุ่นพี่ที่นันทิสานับรักมาตลอด ทุกเช้านันทิสานั่งตั่งนาฬิกาปลุกเพื่อแอบดูอังกุณท์ที่เดินผ่านห้องของเธอทำงาน

นันทิสากลุ่มใจเรื่องเงินโบนัสที่จะได้มาต่อเมื่อทำตามเป้าหมายของสัญญาสลายโสดคือต้องมีแฟนแพรวพราวแนะนำให้นันทิสานำโปรแกรมเนื้อคู่ประตูดวงหาคนที่เหมาะกับนันทิสานผลปรากฏว่าเป็นอังกุณท์เพราะนันทินลินต้องการให้พี่ชายแต่งงานเธอจะได้แต่งงานกับมาร์ค

นันทิสาศึกษาเพื่อนที่มีแฟนแล้ว ได้แก่ ھرรษา หอมหมื่นลี่ แพรพราว การะเกด ว่าต้องทำอะไร หอมหมื่นลี่คิดเหตุการณ์แกล้งให้ลิปท์ที่คอนโดที่ทั้ง 2 คนอาศัยอยู่ขัดข้องระหว่างที่ต้องใช้ลิปท์ในตอนเช้า เมื่อถึงตอนเช้าดาเนี่ยลแฟนตำรวจของการะเกดทำให้ลิปท์ขัดข้องนันทิสาศึกษาอยู่ในลิปท์กับ อังกฤษ แต่เพราะตื่นเต้นมากไปนันทิสาศึกษาจึงเป็นลมแผนการจึงล้มเหลว ต่อมาอังกฤษพบ นันทิสาศึกษาที่สถานีรถไฟฟ้านันทิสาศึกษาเป็นลมอีก อังกฤษจึงได้รู้จากนันทิสาศึกษาว่าเธอเป็นรากลัวชายหล่อ อังกฤษจึงบอกว่าเขาเป็นเกย์

นันทิสาศึกษาไปปรึกษาพริมานักจิตวิทยาประจำบริษัทว่าคนที่ เป็นเกย์จะแก้ให้หายได้ไหม พริมาบอกว่าเราต้องทำให้เขาไว้ใจเราแบะให้ความรักก็อาจทำให้เขาหายได้ ส่วนอังกฤษความจริงเขาไม่ได้เป็นเกย์ แต่เขาต้องโกหกเพราะอยากคุยกับนันทิสาศึกษา เนื่องจากเขาเองก็แอบชอบนันทิสาศึกษาอยู่ เพื่อนอังกฤษบอกว่าต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ชายจริงใจก็จะทำให้โรคกลัวผู้ชายหายได้

อังกฤษทำงานเป็นนักร้องแบบแต่มีงานอดิเรกคือการวาดภาพเปลือย เขาขอให้ นันทิสาศึกษา เป็นแบบให้เขา ตอนแรกนันทิสาศึกษาปฏิเสธ แต่หอมหมื่นลี่ให้ต่อบตกลาง ระหว่างนั้นอังกฤษไปทำงานที่สิงคโปร์เมื่อกลับมาเขาชวนนันทิสาศึกษาห้องของเขา แต่บังเอิญว่ากาญจนาคนที่แม่ของเขาอยากให้เขา แต่งงานด้วยมาที่ห้อง และกาญจนาขอให้อังกฤษวาดภาพเปลือย เมื่อนันทิสาศึกษามาถึง กาญจนาเห็น นันทิสาศึกษาที่ตาหอนนันทิสาศึกษาเสียงดัง นันทิสาศึกษาจึงหนีไปบ้านพริมา ส่วนอังกฤษบอกกับกาญจนาว่าเขา รัก นันทิสาศึกษา

อังกฤษไปออกแบบโรงแรมที่ปายและชวนนันทิสาศึกษาไปด้วย เขาขอวาดภาพนันทิสาศึกษาเปลือยที่นั่น ทั้งสองคนมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกันในคืนนั้น แต่ตอนเช้าเพื่อนของอังกฤษที่เป็นรักร่วมเพศมี ปัญหา อังกฤษจึงรีบไปหา นันทิสาศึกษาจึงคิดว่าสุดท้ายเธอก็ไม่สามารถทำให้อังกฤษกลับมาเป็นผู้ชายได้ นันทิสาศึกษาจึงหลบไปอยู่ที่ภูเก็ต นันทิสาศึกษาถูกเจ้าของโรงแรมชวนให้ไปทำงานที่ภูเก็ต นันทิสาศึกษาจึงต่อบตกลาง และบอกเพื่อน ๆ ที่บริษัทว่าจะลาออก อังกฤษจึงวางแผนกับหอมหมื่นลี่โดยขอกุญแจห้องคอนโดของนันทิสาศึกษาจากหอมหมื่นลี่ จากนั้นเขาวาดภาพของนันทิสาศึกษาตั้งแต่เรียนมัธยม และภาพต่าง ๆ มากมายไปวางไว้ในห้องนันทิสาศึกษา เมื่อนันทิสาศึกษามาเห็นภาพก็ซาบซึ้งอังกฤษบอกว่ารักนันทิสาศึกษาและขอเธอ แต่งงาน

20. แก้วแถม. (2555). กามเทพซ้อนกล (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

มิลินเป็นสาวโสดที่ทำงานที่บริษัทคิวปิดฮัตในตำแหน่งบัญชี เธอค่อนข้างเป็นคนที่ใช้เงินอย่างประหยัดเพราะต้องดูแลป้าอนงค์และลุงธงชัยเพราะทั้ง 2 คน คือ ผู้มีพระคุณที่ส่งเสียเธอมา ตั้งแต่เธอต้องเป็นเด็กกำพร้าเพราะพ่อแม่เสียชีวิต มิลินเคยมีแฟนสมัยเรียนแต่ต้องผิดหวังเพราะผู้ชายคนนั้นไปชอบผู้หญิงที่สวยและมีหน้าอกใหญ่ ทำให้มิลินมีปมที่หน้าอกของตัวเอง และคิดว่าถ้าตัวเองใช้กระเป๋าแบรนด์เนมจะชวยลบบมด้อยได้

มิลินต้องประสบปัญหาเพราะไปทำสัญญาสลายโสดกับเพื่อนสาวโสดที่ทำงานด้วยกัน มิลินไม่อยากเสียเงินโบนัสค่าเดิมพันถ้าหาแฟนไม่ได้ เธอจึงขอร้องให้ภรรยาใช้โปรแกรมจับคู่ของบริษัทเพื่อค้นหาเนื้อคู่ให้เธอ แต่ภรรยามีข้อแม้ว่า มิลินต้องดูแลลูกค้าที่ซื้อกระป๋องแทนการเกิดซึ่งมีรินนั่นก็คือเพื่อนของมิลิน

ศรัณย์เป็นหมอฟันเขาต้องมาบริษัทคิวปิดฮัตเพราะต้องมาเป็นเพื่อนธนกฤตที่ต้องการใช้บริการของคิวปิดฮัต ธนกฤตบอกกับศรัณย์ว่าเขาจะบอกบริษัทคิวปิดฮัตว่าเขาเป็นหมอฟันเพราะเป็นอาชีพที่ดูดี รินรินไปเจอทั้ง 2 คนไปที่บริษัทคิวปิดฮัต เธอต้องการให้ทั้ง 2 คนมางานปาร์ตี้จับคู่เพราะทั้ง 2 คนหล่อถูกใจ แต่ศรัณย์ไม่ได้สมัครใช้บริการคิวปิดฮัตจึงไม่ต้องมาร่วมงานปาร์ตี้ ทำให้รินรินบอกมิลินว่าถ้าเธอทำให้ศรัณย์มาร่วมงานได้เธอจะให้เงินโบนัสมิลิน

มิลินไปพบศรัณย์เพื่อขอร้องให้เขาไปร่วมงานโดยบอกว่าถ้าเขาไม่ไปรินรินจะไม่พอใจและอาจทำให้เธอตกงาน ศรัณย์ยอมช่วยแต่มีข้อแม้ว่าค่างานปาร์ตี้มิลินต้องเป็นคนจ่าย วันงานศรัณย์โกหกรินรินว่าเป็นนักธุรกิจและกิจการของเขากำลังมีปัญหา ส่วนธนกฤตนั้นชอบรินรินมาก คึนคึนศรัณย์ตามมิลินออกมาและได้คุยกับมิลินทำให้เขารู้สึกถูกใจหญิงสาว

หลังจากงานปาร์ตี้รินรินถูกใจศรัณย์มากบังคับให้มิลินติดต่อศรัณย์ให้เธอให้ได้ มิลินนัดให้ศรัณย์มาพบรินริน แต่ศรัณย์ชวนธนกฤตมาด้วย ระหว่างที่ทั้ง 4 คนอยู่ด้วยกันศรัณย์พูดเหน็บแนมมิลินเรื่องการโกหก มิลินรู้สึกอึดอัดทนไม่ไหวจึงออกมาเดินข้างนอกศรัณย์ตามมิลินออกมา ทั้งสองคนปรับความเข้าใจกันศรัณย์ขอมิลินเป็นเพื่อน และตอนที่ไปส่งมิลินที่บ้านมีกลุ่มวัยรุ่นจะทำอณาจารย์มิลิน ศรัณย์ตามมาช่วยทันและคึนคึนศรัณย์ก็จูบมิลิน

หลังจากคึนคึนศรัณย์เริ่มรู้ตัวว่าเขาชอบมิลิน ส่วนมิลินก็มีใจให้ศรัณย์แต่เพราะรินรินเป็นลูกค้าที่เธอดูแล และรินรินก็ต้องการพบศรัณย์ มิลินจึงนัดศรัณย์มาดูภาพยนตร์ ศรัณย์ดีใจคิดว่ามิลินชวนเขา แต่พอมาถึงโรงภาพยนตร์เขาก็รู้ว่ามิลินหลอกเขาออกมาให้พบกับรินริน ศรัณย์จึงโทรให้ธนกฤตแอบเข้าไปในโรงภาพยนตร์เพื่อดูภาพยนตร์กับรินรินแทนเขา ส่วนตัวศรัณย์เดินตามมิลินที่เดินร้องไห้ออกไปจากโรงภาพยนตร์เพราะเธอก็ชอบศรัณย์ ศรัณย์เห็นภาพนั้นยิ่งรู้สึกรักมิลินจึงพาเธอไปปรับความเข้าใจกันที่บ้านของเขาที่ต่างจังหวัดที่นั่นศรัณย์บอกกับมิลินว่าเขาจะจีบมิลิน เมื่อกลับมากรุงเทพฯ ศรัณย์ส่งดอกไม้และโทรหามิลินทุกวันจนมิลินใจอ่อนยอมรับรักศรัณย์

ธนกฤตหลังจากที่สวมรอยเป็นศรัณย์ดูภาพยนตร์กับรินริน ทำให้รินรินไม่พอใจไม่รับโทรศัพท์เขาอีก ธนกฤตกลุ่มใจจึงไปปรึกษาศรัณย์ ศรัณย์แนะนำให้ติดต่อกับรินรินทางเฟซบุ๊ก ธนกฤตขอใช้เฟซบุ๊กของศรัณย์ ตั้งแต่นั้นธนกฤตก็ติดต่อกับรินรินทางเฟซบุ๊ก โดยที่รินรินคิดว่าตนเองคุยกับศรัณย์

ระรินเดินทางไปคิวปิดฮัตไปหสมลินโดยบอกว่าเธอทำงานได้ดีมากตอนนี้เธอกับศรัณย์เป็นแฟนกันแล้วพร้อมทั้งให้ดูข้อความที่คุยกันทางเฟซบุ๊ก มลินตกใจมากพยายามโทรหาศรัณย์เพื่อถามความจริงแต่ศรัณย์ไม่รับโทรศัพท์ทำให้มลินคิดว่าตัวเองถูกศรัณย์หลอก ทั้งที่ความจริงศรัณย์ไปตามหาแม่ของเธอที่หนีออกจากบ้านไปสิบปีกับนักสืบ

เมื่อศรัณย์กลับมาก็ถูกมลินต่อว่า ศรัณย์จึงเล่าความจริงว่าที่เขาย้ายไปเพราะต้องไปตามหาแม่ มลินรับฟังแต่ยังไม่ปักใจเชื่อคำพูดของเขาทั้งหมด แต่มลินก็ให้ศรัณย์สัญญาว่าจะไม่โกหกเธออีก

วันหนึ่งมลินขึ้นรถไฟฟ้าแล้วไปพบรุ่นพี่ที่เคยทิ้งเธอไปหาผู้หญิงที่สวยกว่า แต่ตอนนี้รุ่นพี่คนนั้นดูขอมซ่อและทรุดโทรม นอกจากนั้นแล้วภรรยาของเขาหึงสามีจึงแกล้งขัดขาให้มลินล้มจนมลินพินปิ้น เธอจึงไปหาหมอพินที่ใกล้ที่สุดซึ่งเป็นร้านของศรัณย์ทำให้เธอรู้ว่าศรัณย์เป็นหมอพินไม่ได้เป็นนักธุรกิจ มลินโกรธมากจึงไปรักษาที่อื่น และไม่รับการติดต่อจากศรัณย์ ศรัณย์จึงตามไปที่บ้าน ทั้งสองคนทะเลาะกัน มลินยังคงไม่ติดต่อกับศรัณย์ ศรัณย์จึงให้มดแดงลูกค้าของมลินที่กำลังจะแต่งงานช่วยเขา มดแดงทำที่ไปแจกการ์ดแต่งงานให้มลิน และศรัณย์ใช้โอกาสนี้บอกรักมลินซึ่งเป็นตอนที่ระรินมาบ้านของมลินพอดี ทำให้ระรินโกรธมากจึงไปฟ้องภีม ภีมเรียกมลินไปสอบถามทำให้เขารู้ความจริงทั้งหมดจึงให้มลินพักงาน มลินคิดว่าทุกอย่างวุ่นวายตั้งแต่เธอคุยกับศรัณย์มลินขอเลิกกับศรัณย์ แต่ศรัณย์บอกว่าให้เธอค่อย ๆ คิดแล้วเขาก็กลับไป อนาคตเห็นทั้งสองคนทะเลาะกันจึงเตือนสติมลินให้คิดให้ดี ระหว่างนั้นอนาคตเกิดการน่านหน้าออก มลินพาไปพบแพทย์ปรากฏว่าอนาคตเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจตีบต้องใช้การรักษาจำนวนมาก แต่ศรัณย์ก็แอบจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ทั้งหมด โดยที่มลินคิดว่าหนี้สินเพื่อนสนิทไปยืมเงินแฟนของหนี้สินมาจ่ายให้ก่อน

ระรินยังคงเข้าใจว่าศรัณย์ติดต่อกับเธอทางเฟซบุ๊ก ถึงแม้จะมีเหตุการณ์ที่บ้านของมลิน แต่เมื่อธนกฤตที่ปลอมเป็นศรัณย์มาตามง้อก็ใจอ่อน ธนกฤตหลอกให้ระรินมาหาที่โรงแรม เมื่อมาถึงระรินรู้ว่าถูกหลอก แต่ก็สายเกินไปเธอถูกธนกฤตขืนใจและฆ่าทิ้งศพของเธอในโรงแรม

ตำรวจจับศรัณย์เพราะหลักฐานการคุยกันทางเฟซบุ๊กเป็นชื่อของเขา ศรัณย์บอกว่าธนกฤตเป็นคนคุยกับระริน แต่ตำรวจบอกว่าเขาตามสืบแล้วประวัติของธนกฤตเป็นประวัติปลอม และธนกฤตก็ไม่ได้เรียนที่มหาวิทยาลัยเดียวกับศรัณย์ ศรัณย์จึงถูกคิดได้ว่าเขาโดนธนกฤตหลอก คดีของระรินทำให้พนักงานของบริษัทคิวปิดฮัตถูกสอบสวนด้วยเพราะธนกฤตเคยใช้ประวัติปลอมสมัครเป็นสมาชิกที่นั่น มลินไม่เชื่อว่า ศรัณย์เป็นฆาตกร และรู้ใจตัวเองว่าเธอรัก ศรัณย์มาก

ข้างบ้านของมลินมีหมอดูชื่ออรวดี มลินกับอรวดีสนิทกันมาก แต่เมื่อมีข่าวของศรัณย์ที่สื่อต่าง ๆ ลงข่าวว่าเป็นฆาตกร ทำให้มลินรู้ว่าอรวดีคือแม่ของศรัณย์ที่เขาพยายามตามหา อรวดีเมื่อเห็นว่ามลินรู้ความจริงจึงเล่าเรื่องของตัวเองให้มลินฟังพร้อมทั้งนำรูปของนุติคนที่อรวดีสงสัยว่าจะเป็นชู้กับพ่อของศรัณย์เมื่อ 10 ปีที่แล้ว มาให้มลินดู ภาพทั้งหมดมาจากนักสืบที่อรวดีจ้างไปสะกดรอยตามนุติ แต่มีรูปหนึ่งกลับมีภาพของธรกฤตในนั้นทำให้มลินคิดว่าต้องไปสืบเรื่องของธรกฤตจากบ้านนุติ

มิลินและศรันย์ตามไปสืบจนรู้ว่านุติเป็นภรรยาอายุน้อยของพ่อธรรกฤต ส่วนธรรกฤตไม่ได้เป็นนักธุรกิจอย่างที่บอกกับศรันย์ เขาซื้อดีเล็กและเป็นสามีของนุติตั้งแต่เธอยังเป็นภรรยาอายุน้อยของพ่อเขา แต่พ่อของดีเล็กทำร้ายแม่เขาจนแม่เขาทนไม่ไหวแทงพ่อเขาตาย เขาจึงพานุติมาอยู่กรุงเทพฯ และส่งเสียให้เธอเรียน แต่นุติเป็นคนชอบผู้ชายรวย เธอพยายามจับพ่อของศรันย์ทำให้ดีเล็กโกรธจึงฆ่านุติตายที่ลานจอดรถซึ่งคดีนั้นทำให้แม่ของศรันย์ถูกเข้าใจผิดว่าเป็นฆาตกรเพราะมีคนเห็นว่าทั้งสองคนทะเลาะกันอยู่บริเวณนั้น เมื่อรู้ความจริงแล้วมิลินและธรรกฤตจึงแจ้งเบาะแสตำรวจ และตำรวจหาหลักฐานมัดตัวน้อยได้ เขาจึงถูกจับ ศรันย์จึงพ้นจากการเป็นผู้ต้องหา มิลินพาศรันย์ไปบอรวดีเมื่อเหตุการณ์คลี่คลายแล้วศรันย์ก็ขอมิลินแต่งงาน

21. แพรณัฐ (2555). กามเทพจำแลง. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

พริมาเป็นพนักงานบริษัททิวลิปที่ทำงานในตำแหน่งหัวหน้าประชาสัมพันธ์ พริมาได้ทำสัญญาสลายโสดกับเพื่อน ๆ แต่พริมาตั้งใจไว้แล้วว่าขอเป็นโสดตลอดไปเพราะมีประสบการณ์รักที่ไม่มีความสุขเนื่องจากแฟนของพริมาคนแรกควบคุมพริมาและทำให้พริมาเดือดร้อนอยู่เสมอจนเธอทนไม่ไหวจึงขอเลิกกับแฟนคนนั้น

หลังทำสัญญาสลายโสด ก็มีคนแนะนำให้พริมาโน้มน้าวใจเควิน เบลค ผู้บริหารโซเมตดอทคอมซึ่งเป็นบริษัทจับคู่ที่มีชื่อเสียงของอเมริกาให้ทำธุรกิจร่วมกับบริษัททิวลิปให้ได้ พริมาค่อนข้างหนักใจกับงานที่ได้รับเมื่อเลิกงานแล้วจึงไปไหว้พระ และได้ซื้อสร้อยล็อกเก็ตมาเส้นหนึ่ง

เมื่อถึงวันที่เควินจะมาถึงประเทศไทยพริมานำเพื่อน ๆ ในบริษัทไปรอรับเควิน แต่เควินปลอมตัวเป็นนักท่องเที่ยวเพราะเขาต้องการมาประเทศไทยแบบเป็นส่วนตัวเพื่อตามหาแม่ของเขา บังเอิญเขาทำกระเป๋าเงินตก และพริมาเป็นคนเก็บได้แล้วนำมาคืนเขา ระวังที่เขายืนอยู่เขาจึงได้ยินว่าพริมาและเพื่อน ๆ มาคัดกรอเขาเพื่อคุยเรื่องธุรกิจ แต่ทุกคนกลับจำเควินไม่ได้ทั้งที่มีรูปภาพเพราะเควินปลอมตัว

วันหนึ่งเควินไปที่พระพรหมและพบกับพริมาโดยบังเอิญ พริมาจะถูกร่มของแม่ค้าโฉบมาทับเควินไปช่วยไว้จึงทำให้เขาเห็นล็อกเก็ตที่พริมาซื้อมาแล้วใส่ที่คอ เควินจำได้ว่าเป็นล็อกเก็ตสร้อยคอของแม่เขา เขาจึงลืมหิ้วมือจะไปจับสร้อย ทำให้พริมาเข้าใจผิดว่าเควินเป็นชาวต่างชาติโรครจิต

เควินไปตามหาพริมาที่บริษัททิวลิปเพราะเขารู้ว่าเธอทำงานที่นั่น แต่เขาก็ไม่สามารถพบพริมาเพื่อสอบถามเรื่องสร้อยล็อกเก็ตได้ เพราะพริมาคอยหนีเขาเพราะคิดว่าเขาเป็นโรครจิต เควินตามพริมาไปที่สถานที่ที่พริมาไปช่วยเพื่อนจัดเพื่อเตรียมงานปาร์ตี้น้ำชา พริมาหนีเควิน แต่ก็มีจำเควินได้ จึงชวนให้เขาร่วมปาร์ตี้เพื่อแสดงให้เควินเห็นศักยภาพในการทำงานของบริษัททิวลิป เควินจึงยอมรับกับภีมว่าเขาคือเควิน และเขามาตามหามารดา ภีมจึงให้พริมาไปช่วยเควินตามหาแม่ ภีมคิดว่าถ้าเขาทำให้เควินพอใจ เควินอาจตัดสินใจทำสัญญากับบริษัททิวลิป

พริมาเล่าความจริงให้กิมฟังว่าเธอซื้อสร้อยล็อกเก็ตมา เควินกับพริมาจึงไปถามคนขาย สร้อยจึงรู้ว่าสร้อยเส้นนี้เป็นของไอริณแต่รถเธอถูกขโมยซึ่งสร้อยอยู่ในรถทำให้สร้อยหายไปด้วย ไอริณบอกว่าเธอซื้อสร้อยเส้นนี้มาจากกระบี่ ทั้งสองคนจึงไปตหาสร้อยที่กระบี่

ระหว่างที่ไปกระบี่เควินก็หลงรักพริมาเพราะเขาพอใจที่พริมาทำให้คำแนะนำเขาให้ใช้ หลักธรรมแก้ปัญหา ที่กระบี่ทั้งสองคนได้ไปกินข้าวที่ร้านของซินเนื่องจากซินซักถามเรื่องต่าง ๆ พวกเขาจึงเล่าเรื่องที่มาหาแม่ของเควินให้ซินฟัง พ่อของซินเมื่อเห็นพริมาก็เกิดอาการช็อกทำให้พริมาตกใจ แต่ซินบอกไม่เป็นไร และพ้อออกมาหน้าร้านของซินพริมาก็ถูกกระชากกระเป๋าแต่โจรหนีไปได้

ทั้งสองคนไปร้านที่ไอริณซื้อสร้อยเพื่อสอบถามเรื่องเจ้าของร้านคำตอบของเจ้าของร้านทำให้รู้ว่าคนที่นำสร้อยล็อกเก็ตมาขายคือคนที่กระชากกระเป๋าพริมา แต่ต่อมาทั้งคู่ก็ถูกฆ่าตายทั้งสองคน จึงไม่สามารถสืบได้ว่าทั้งคู่ได้สร้อยมาได้อย่างไร นอกจากนี้มีคนร้ายเข้ามาในที่พักของทั้งสองคนเพื่อทำร้ายพริมา เควินต่อสู้กับคนร้ายจนคนร้ายหนีไป

นักสืบที่เควินจ้างให้ข้อมูลว่าเขาสืบได้ว่าแม่ของเควินมีเพื่อนสนิทชื่อจรรยา ทั้งสองคนจึงไปพบจรรยา จรรยาบอกว่าแม่ของเควินไม่ติดต่อกันมานานแล้วแต่จรรยาเคยพบญาติของวดีแล้วบอกว่าวดีไปที่กระบี่ ทั้งสองคนจึงไปตามหาญาติห่าง ๆ ของแม่เควินซึ่งถือได้ว่าเป็นญาติของ เควิน ญาติของ เควินบอกว่าแม่ของเควินกลับมาที่กระบี่แค่คืนเดียวแล้วบอกว่าคิดถึงสามีและลูกจึงจะกลับอเมริกาในวันรุ่งขึ้นจากนั้นก็ไม่ได้ข่าวอีก เควินรู้สึกกังวลใจที่แม่หายไป ในคืนนั้น พริมาถูกคนร้ายจับกดน้ำที่สระว่ายน้ำเธอต่อสู้และใช้เล็บข่วนคนร้าย เควินตามมาช่วยได้ทัน เพราะผ่านความเป็นความตายทั้งสองคนจึงยอมรับว่ามีใจให้กัน พริมาจึงตัดสินใจเป็นแฟน เควินโดยที่ไม่รู้ว่าเขาปลอมตัว

รุ่งเช้าบริษัทจากสิงคโปร์ที่มาตามหาเควินได้เปิดเผยความลับของเควินว่าเขาคือเจ้าของโซเมตตอทคอมต่อหน้าพริมา พริมาโกรธมากที่ถูกหลอกจึงขอเลิกกับเควิน และวิ่งหนี เควินไปที่ร้านของซิน พ่อของซินเมื่อเห็นสร้อยล็อกเก็ตของพริมาก็เกิดอาการช็อกอีก ที่นั่นพริมาไปเจอชุดที่คนร้ายที่ทำร้ายเธอ และพบว่าที่ตัวของซินมีรอยเล็บ ซินจึงยอมรับว่าเขาคือคนที่ไปทำร้ายพริมา และเป็นคนที่ฆ่าทั้งคู่ เนื่องจากพ่อของเขาเป็นคนฆ่าแม่ของเควินเพราะต้องการเงินจากแม่ของเควิน ซินกำลังจะใช้มีดแทงพริมา พริมาอธิษฐานกับล็อกเก็ตเพราะล็อกเก็ตนี้เคยทำให้พริมาและเควินมาพบกันได้หลายครั้ง ทันใดนั้นเควินมาปรากฏตัวที่บ้านซิน ซินจึงจับพริมาไว้เป็นตัวประกัน ส่วนเควินก็จับพ่อของซินเป็นตัวประกัน พริมาใช้ชีวิตวิทายาตามที่ได้เรียนมาเกลี้ยกล่อมให้ซินวางอาวุธในที่สุดซินยอมวางอาวุธและถูกตำรวจจับ

เควินตัดสินใจร่วมกิจการกับบริษัทคิวปิตฮัตและขอพริมาแต่งงานในวันที่ลงนามร่วมทำธุรกิจกับคิวปิตฮัตนั่นเอง

22. ฌารา. (2559). **กามเทพปราบมาร** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

วราลีเป็นพนักงานคิวปิดฮัตที่ทำงานตั้งแต่เริ่มเปิดบริษัท ภิมจ้างวราลีต่อจากบริษัทที่แนะนำ ภิมเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ภิมและวราลีทำงานด้วยกันมาหลายปีโดยที่วราลีไม่รู้ตัวเลยว่าภิมแอบชอบเธอ มาหลายปีแล้ว

วราลีทำสัญญาสลายไสตกับเพื่อน ๆ ที่บริษัท ตอนนี้เพื่อนทุกคนมีแฟนไปหมดแล้วจึงเหลือ แต่ วราลีที่ต้องทำตามสัญญาว่าคนที่มิมีแฟนเป็นคนสุดท้ายต้องจีบภิมมาเป็นแฟนให้ได้จึงจะได้เงินค่า เดิมพันคืน วราลีจึงต้องจีบภิม

ภิมเป็นชายหนุ่มเจ้าของบริษัทคิวปิดฮัต เขาแอบชอบวราลีมานานแต่ยังไม่กล้าบอก แม่ของ ภิมต้องการให้ภิมแต่งงาน จึงให้วราลีใช้โปรแกรมคู่มือ และให้ภิมลองใช้บริการของคิวปิดฮัต เมื่อวราลีลองใช้โปรแกรมปรากฏว่าภิมมีคุณสมบัติกับวราลีที่แอบปลอมตั้งเป็นสมาชิกชื่อลีลาวดี และ ผลการจับคู่ปรากฏว่า วราลีและภิมดวงสมพงษ์กัน 99.99% วราลีตกใจมากแต่ก็ไม่ได้บอกแม่ของภิม เพราะวราลีแค่ตั้งใจนำดวงของตนเองไปหาคู่สมพงษ์กับคนที่มาสมัครใช้งานเท่านั้น

มธุรดาเป็นหญิงสาวที่มีต้นตระกูลเป็นเจ้าพระยา แต่ว่าครอบครัวมธุรดาใช้เงินมรดกไป หมดแล้ว มธุรดาเคยเป็นเมียน้อย และต้องกลับมาอยู่ประเทศไทยเพราะสามีไม่สนใจ มธุรดาต้องการ แต่งงานกับภิมเพราะเขาร่ำรวย มธุรดาใช้แผนโดยทำเป็นแฟนคลับอังกฤษแต่ต่อมาทั้งมธุรดาและ อังกฤษกลายเป็นศัตรูกันเพราะแย่งแจกภิม ทั้งสองคนวางยาภิม แต่ภิมเรียนวราลีมาช่วยทัน คินนั้น วราลีไปส่งภิมที่บ้าน แล้วแกล้งไปนอนกับภิม เมื่อภิมตื่นวราลีโกหกว่าเมื่อคินภิมขึ้นใจเธอ เพื่อให้เขา ยอมรับเธอเป็นแฟน แต่ภิมตีใจมากคิดว่าเขาและวราลีมีเพศสัมพันธ์กัน จริง ๆ เขาจึงเริ่มคบหากับ วราลี แต่ยังไม่เรียกวราลีว่าแฟนทำให้วราลียังไม่สามารถนำเงินโบนัสออกมาตามที่สัญญาสลายไสต ระบุไว้ได้

มธุรดาต้องการให้ภิมเลิกสนใจวราลีจึงจ้างเมธชายขายบริการให้มาจีบวราลี แต่เมธกลับ รู้สึกชอบวราลีจริง ๆ แต่เนื่องจากอังกฤษโกรธมธุรดาที่เคยวางยาภิม แล้วตัวอังกฤษเองเป็นคนกินยา นั้น อังกฤษจึงบอกว่าเธอรู้เรื่องความลับของมธุรดาและจะประกาศเรื่องนี้ให้ทุกคนได้รู้ มธุรดาจึงจ้าง ให้เมธถ่ายคลิปแบล็กเมลอังกฤษในงานเลี้ยงปาร์ตี้จับคู่ส่งท้ายปี

วันงานมธุรดาไปที่งานโดยที่ไม่ได้รับเชิญ ภิมจึงต่อว่าแต่มธุรดาอ้างว่ามารดาของภิมเป็นคน อนุญาตให้มาภิมพยายามหลบเลี่ยงมธุรดาแต่สุดท้ายเขาก็ถูกมธุรดาวางยาอีกครั้ง แต่ก่อนที่เขาจะ เพลียงพล้ำ วราลีก็เข้ามาช่วยได้ทัน ภิมข่มมธุรดาว่าเขาจะแจ้งความที่มธุรดาวางยาเขา มธุรดาถูก เจ้าหน้าที่โรงแรมเชิญตัวออกไป ส่วนภิมและวราลีก็มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งในคินนั้น และภิมได้รู้ ความจริงว่าครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ทั้งสองคนมีความสัมพันธ์กัน ทำให้เขาสงสัยวราลีว่าทำไมจึงโกหกเขา

เมื่อกลับมาจากสถานที่จัดงาน ภูมิภาคไปบริษัทและไปค้นที่โต๊ะวราลีทำให้เห็นสัญญาสลาย โสัด เขาจึงคิดว่าที่วราลีทำไปเพราะต้องการได้เงินคืน เขาโกรธมากจึงจะเดินทางไปอเมริกา เขาเขียนจดหมายสั่งงานให้พนักงานทุกคน ส่วนของวราลีตอนแรกเขาเขียนไล่เธอออก แต่เมื่อทบทวนความรู้สึก เขาก็เปลี่ยนเป็นให้เธอตามเขาไปที่อเมริกา แต่พรรณานำของจดหมายไปให้วราลีผิด ทำให้วราลีเสียใจ คิดว่าจะไม่ได้พบภูมิภาค เธอตามภูมิภาคไปที่สนามบินและได้ขวางเครื่องบินไม่ให้ขึ้นบินเพื่อปรับความเข้าใจกับภูมิภาค สุดท้ายทั้งสองคนเข้าใจกัน แต่วราลีก็ถูกดำเนินคดีเรื่องบุกรุกสนามบิน แต่คดีก็ผ่านไปได้ ต่อมาวราลีและภูมิภาคแต่งงานกันและมีลูกแฝดชายหญิงที่น่ารัก

23. เขมปณณ์. (2555). หัวใจไกลคานทอง. กรุงเทพฯ: Simply Book – Love Novels.

พรารพฐเป็นสาวโสดอายุ 25 ปี เธอมีพี่สาว 3 คน น้องชายอีก 1 คน พี่สาวทั้งสามคนมีสัมผัสพิเศษเพื่อใช้ดูดวง โดยเฉพาะพบพรที่สาวของเธอที่มีความสามารถในการเห็นนิมิตล่วงหน้า ก่อนวันเกิดของพรารพฐพบพรเห็นนิมิตว่า พรารพฐจะมีเคราะห์ครั้งใหญ่ซึ่งเคราะห์ครั้งนี้จะแก้ไขได้ ต้องให้พรารพฐแต่งงาน

พรารพฐเองไม่เคยมีคู่รัก แต่เธอแอบชอบเอกลักษณ์ลูกชายประธานบริษัทที่เธอทำงานอยู่นอกจากนั้นเธอยังสนิทกับดรณชัยหนุ่มที่อยู่ข้างบ้านเธอ ดรณชัยมีอาชีพขายขนมและเขาแอบรักพรารพฐมาตลอดแต่พรารพฐไม่รู้ตัว พรารพฐทำงานที่บริษัทของเอกลักษณ์โดยมีบัวบูชาเพื่อนสนิทคอยให้คำแนะนำเรื่องงาน บัวบูชากำลังจะแต่งงานกับชายคนละแม่กับเอกลักษณ์ ต่อมาพรารพฐได้ทำงานเป็นเลขของเอกลักษณ์ทำให้เธอมีความสุขมากขึ้น

ปารีสเป็นนางแบบชื่อดังที่มาสนนิสนมกับเอกลักษณ์ วันหนึ่งเอกลักษณ์ไปส่งพรารพฐที่บ้าน ทำให้ปารีสได้เจอกับดรณทั้งสองคนกระโดดกอดกันทำให้เอกลักษณ์และพรารพฐแปลกใจมากที่ทั้งสองคนสนิทกัน ซึ่งความจริงแล้วปารีสและดรณเป็นเพื่อนสนิทกันสมัยเรียนมหาวิทยาลัยแต่ทั้งสองคนไม่ได้ติดต่อกันเป็นเวลานานเมื่อมาพบกันทั้งสองคนจึงดีใจมาก พรารพฐรู้สึกโกรธดรณที่สนิทสนมกับปารีส เธอจึงเก็บของขวัญที่ดรณเคยให้เธอทั้งหมดตั้งแต่เด็กจะไปบริจาคให้เด็กกำพร้าในวันเกิดของเธอ

วันเกิดของพรารพฐ เอกลักษณ์ ดรณ ปารีส และครอบครัวของพรารพฐไปทำบุญเลี้ยงวันเกิด ดรณนำขนมร้านตัวเองไปเลี้ยงเด็ก ปรากฏว่าเด็กที่กินขนมของดรณป่วยเข้าโรงพยาบาล เมื่อสืบสาเหตุจึงรู้ว่าขนมของดรณปนเอนสารพิษ นักข่าวจึงลงข่าวว่าเอกลักษณ์และมารดานำขนมมีพิษไปเลี้ยงเด็ก และดรณก็เสียชื่อเสียงเพราะขนมเหล่านั้นเป็นขนมที่ร้านเขาทำ พรารพฐสงสัยว่าคนที่อาจจะอยู่เบื้องหลังเหตุการณ์นี้อาจเป็นบัวบูชาเพราะบัวบูชาเพิ่งถูกพินพาเลื่อนงานแต่งงานระหว่างบัวบูชากับวันชนะไปเพราะบัวบูชาถูกสงสัยว่าอาจมีส่วนเกี่ยวข้องเรื่องการทุจริตในบริษัท และบัวบูชาเคยบอกกับพรารพฐว่าเอกลักษณ์และพินพาจะต้องตกเป็นข่าวใหญ่

ธงทิวเป็นชายหนุ่มอีกคนที่พรราวพุธได้เจอตอนที่เขามาช่วยเธอตอนที่เธอขับรถชน ต่อมาพรราวพุธจึงรู้ว่าธงทิวเป็นเพื่อนกับเอกลักษณ์ พรราวพุธมักจะเจอธงทิวตอนที่เธอประสบปัญหา เธอจึงคิดว่าธงทิวอาจเป็นคนที่น่าใจมาให้เธอ แต่ความจริงแล้วธงทิวเป็นลูกชายของพ่อเลี้ยงบัวบุชา ทำให้ทั้งสองคนเป็นพี่น้องกัน ธงทิวเป็นลูกติดของพ่อธงทิว บัวบุชาเป็นลูกติดของแม่บัวบุชา ธงทิว ชมชื่นบัวบุชาและเขาบังคับให้บัวบุชาทำให้พ่อของเขาได้สัมปทานจากบริษัทของเอกลักษณ์ บัวบุชา ไม่อยากทำงานให้ธงทิวอีกต่อไปเพราะเธอรักวันชนะจริง ๆ ธงทิวจึงขู่ว่าถ้าเธอไม่ช่วยเขาจะไปทำร้าย พรราวพุธ

ธงทิวให้พ่อของเขาไปขอพรราวพุธแต่งงาน แต่เมื่อเขาไปถึงก็พบว่าวัฒนาประธานบริษัทที่ พรราวพุธแต่งงาน และเป็นบิดาของเอกลักษณ์ก็ไปลู่ขอแพรวพรราวแต่งงานเช่นกัน แต่เขาไม่ได้มาขอ แพรวพรราวให้เอกลักษณ์แต่เขามาขอแพรวพรราวให้ดรณ เพราะดรณความจริงแล้วเป็นลูกบุญธรรม ของเขา ธงทิวโมโหมากแต่เขาก็ต้องถูกตำรวจจับเพราะบัวบุชาไปสารภาพเรื่องราวให้พินพาฟัง พินพา จึงนำตำรวจมาจับธงทิว พรราวพุธนั้นรู้ตัวแล้วว่าชอบดรณจึงแต่งงานกับเขานั้นทำให้เธอแค้นเคแระห้ ด้วยการแต่งงานได้

24. ปุยฝ้าย. (2556). **ผมโสดครับโปรดรับผิดชอบด้วย**. กรุงเทพฯ: แจ่มใสพับลิชชิง.

ลลนาเป็นเด็กนักเรียนหญิงเรียนอยู่ชั้นม.6 เธอเป็นลูกสาวของนายพลตำรวจ วันหนึ่งเธอไป เที่ยวสถานบันเทิงแล้วถูกตำรวจจับ เมื่อเธอไปที่โรงพักเธอก็ไม่ถูกจับเพราะพ่อเธอเป็นนายพลตำรวจ แต่เธอไปพบกับนักชู้ชายที่เธอแอบชอบ นักชู้เป็นดาราและศึกษาอยู่ที่โรงเรียนมัธยมปลายเอกอนันต์ ซึ่งเป็นโรงเรียนของอาของลลนา นอกจากนักชู้แล้วลลนายังพบบรรทัดนักเรียนชายที่เป็นเพื่อนนักชู้ และศึกษาอยู่ที่โรงเรียนเดียวกัน ลลนาแอบได้ยินว่านักชู้และบรรทัดเป็นसारวัตนักเรียนชั้นสูงที่คบ คู่แลพฤติกรรมของนักเรียน พวกเขามีคณะทำงานอยู่ด้วยกัน 6 คน ทั้ง 6 คนต้องเก็บเรื่องที่ตนเอง เป็นसारวัตนักเรียนชั้นสูงไว้เป็นความลับ

ลลนาเห็นนักชู้และบรรทัดมักอยู่ด้วยกันเธอจึงคิดว่าทั้งสองคนน่าจะเป็นเกย์ ลลนาอยากแก้ แค้นนักชู้ด้วยการทำให้เขาทิ้งหวงบรรทัด เธอจึงวางแผนจะไปสนิทกับบรรทัดเพื่อให้นักชู้ทิ้ง ลลนาจึง ขอให้พ่อย้ายเธอเข้าไปเรียรที่โรงเรียนเอกอนันต์ เมื่อลลนาไปถึงลลนาใช้อำนาจว่าตนเองเป็น หลานสาวผู้อำนวยการเจ้าของโรงเรียนให้เธอได้เรียนห้องเดียวกับบรรทัด นอกจากนี้เธอยังขู่พวกसार วัตนักเรียนชั้นสูงที่ใช้ชื่อกลุ่มว่า BL ย่อมาจาก BLACK LIST ว่าเธอจะเปิดเผยให้ทุกคนได้รู้ว่าพวกเขา เป็นใครถ้าบรรทัดไม่นำดอกไม้ ธูป เทียน มาขอโทษเธอแทนลูกน้องเขาที่พูดจากดูถูกเธอ บรรทัดยอม ไปขอโทษแต่ไม่ได้นำดอกไม้ ธูป เทียนไปขอโทษตามที่ลลนายื่นเงื่อนไขไว้ ลลนาจึงให้บรรทัดคอยดูแล เธอโดยเธอจะนั่งเรียนข้าง ๆ เขา

ลลนาเข้ากับเพื่อนในห้องไม่ได้และไม่มีคนคุยด้วย วันหนึ่งลลนาแอบหนีอาจารย์ไปที่ห้อง
เกษตร เธอไปพบเด็กนักเรียนชั้น ม.4 มีเพศสัมพันธ์กันเธอตกใจมาก ตอนที่เธอจะร้องบรทัดห้ามเธอ
ไว้เพราะเขากำลังแอบถ่ายการกระทำของนักเรียน ม.4 ทั้งสองคนเพื่อนำไปรายงานอาจารย์ ตอนนั้น
ลลนา รู้สึกว่าเธอชอบบรทัดเพราะเธอตื่นเต้นเมื่อใกล้เขา

เมื่อลลน้าย้ายมาอยู่โรงเรียนเอกอนันต์จึงรู้ว่าบรทัดเป็นโสดทำให้มีแฟนคลับที่ชอบเขา
เรียกร้องให้เขาเป็นแฟนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ชูกรี๊ดข้อมือตนเอง ลลนาจึงคิดว่าเธอจะต้องจีบบรทัด
มาเป็นแฟนให้ได้เพื่อให้หนีทีเสียใจเพราะลลนายังคิดว่านัทธิและบรทัดเป็นคู่ชายรักชาย

วันหนึ่งลลนาแอบเห็นข้อความที่นัทธิส่งถึงบรทัดเพื่อนัดเจอกัน ลลนาแอบสะกดรอยตาม
ไปแต่บรทัดรู้ตัว เธอจึงตามทั้งสองคนต่อไม่สำเร็จ ตอนที่ลลนาขึ้นรถไฟฟ้าเธอเห็นนัทธิพอดี ลลนาจึง
แกล้งเสียหลักล้มไปชบอกของบรทัด แต่ลลนาเองกลับหัวไหล่และชอบบรทัดมากขึ้น รุ่งเช้าลลนา
จึงยื่นเงื่อนไขให้บรทัดเป็นแฟนกับเธอ ทำให้สมาชิก BL ทั้ง 5 คนไม่พอใจ บรทัดลากแขนลลนา
เพื่อไปตกลงว่าเธอต้องการอะไร ลลนาบอกว่าเธอต้องการเป็นแฟนเขา ระหว่างที่เลียกกันลลนาก็หกล้ม
ไปโดนปากของบรทัด ลลนาคิดว่านั่นเป็นจูบแรกของเธอ เนื่องจากบรทัดต้องคอยดูแลลลนาผู้หญิง
ในโรงเรียนจึงคิดว่าทั้งสองเป็นแฟนกัน บางครั้งลลนาจึงคิดว่าบรทัดใช้เธอเป็นเกราะป้องกันเพื่อให้
ผู้หญิงเห็นว่าเขาไม่โสดแล้ว

แอนดริวหนึ่งในสมาชิก BL บอกกับ ลลนาว่านัทธิกับบรทัดไม่ใช่คู่รักชายรักชาย
ความจริงนัทธิกำลังจีบผู้หญิงที่เคยเป็นเพื่อนของบรทัดเขาจึงคอยให้บรทัดช่วย ลลนาโกรธแอนดริว
จึงแกล้งทำเป็นล้มให้แอนดริวประคอง เมื่อทำแบบนั้นแฟนของแอนดริวมาเห็นจึงเข้าใจผิดจนบอก
เลิกแอนดริว แอนดริวไปบอกบรทัด บรทัดให้ลลนาไปขอโทษ แต่เธอไม่ยอม บรทัดจึงไปบอกแฟน
ของแอนดริวว่าลลนาเป็นแฟนเขาเพื่อให้แฟนของแอนดริวเข้าใจผิด จากนั้นบรทัดก็บอกกับลลนาว่า
เขาชอบเธอ ลลนาคงใจยังไม่ได้ตอบอะไรบรทัด แต่รุ่งเช้าปรากฏว่ามีคนใช้ชื่อลลนาโพสเปิดเผยว่า
สมาชิก 6 คนของ BL เป็นสาวรวัตนักเรียน ลลนาคายามบอกทุกคนว่าเธอไม่ได้เป็นคนทำ
แม้แต่บรทัดก็ไม่พูดอะไรทำให้เธอน้อยใจ แต่นัทธิกลับมาหาลลนาและบอกว่าเขาเป็นคน
โพสเรื่องสาวรวัตนักเรียนและใช้ชื่อเธอเพราะเขาไม่พอใจที่บรทัดชอบเธอ นัทธิยอมรับว่าเขาแอบ
ชอบบรทัด เมื่อบรทัดเดินมานัทธิจึงแกล้งจูบลลนาเพื่อให้บรทัดเข้าใจผิด ลลนาจึงตามไปอ้อ
บรทัด บรทัดยกโทษให้และบอกกับเพื่อน ๆ ว่าเขาจะคบกับลลนาเพราะลลนาต้องรับผิดชอบกับ
ความโสดของเขา เพื่อน ๆ ของบรทัดจึงยอมรับให้ทั้งสองคนคบกัน ส่วนนัทธิตอนที่เขาเปิดเผยว่าเขา
เป็นคนโพสเรื่องทั้งหมด ลลนาใช้โทรศัพท์บันทึกเสียงไว้ นัทธิจึงถูกให้ออกจากการเป็นสาวรวัตนักเรียน
ลลนาและบรทัดจึงคบเป็นแฟนกัน

25. รอมแพง.(2556). **ดาวเกี้ยวเดือน** (พิมพ์ครั้งที่ 13) กรุงเทพฯ ฯ: พิสิษฐ์ เซ็นเตอร์.

ประกายดาวเป็นสาวสวยโสดที่ถึงแม้จะมีผู้ชายมาจีบหลายคน แต่เพราะประกายดาวมั่นใจใจตัวเองจึงยังไม่พบคนที่ถูกใจ ประกายดาวมีพี่ชายหนึ่งคน พี่ชายมีลูกสาวที่น่ารัก และประกายดาวรักหลานมากเพราะตนเองรักเด็ก ในวันครบรอบวันเกิดประกายดาวไปฉลองวันเกิดและได้เจอกับ ม.ร.ว. จันทรภาณูชายหนุ่มนักธุรกิจที่หล่อร่ำรวย สาวๆหลายคนอยากแต่งงานกับเขา แต่เขาเป็นผู้ชายที่ให้ความสำคัญกับคนที่จะมาเป็นคู่ครองจึงยังไม่ได้ตัดสินใจคบใคร ประกายดาวชวนกับ ม.ร.ว. จันทรภาณูระหว่างที่จะไปเข้าห้องน้ำ ตั้งแต่วันนั้น ม.ร.ว. จันทรภาณูก็จำประกายดาวได้

หลังงานวันเกิดประกายดาวตัดสินใจที่จะมีลูกด้วยการหาสเปิร์มจากผู้ชายมาผสมในรังไข่ของตนเองจะได้มีลูกแต่ต้องมีเพศสัมพันธ์เพราะประกายดาวต้องการที่จะใช้ชีวิตโสดต่อไปถ้ายังไม่พบคนที่ถูกใจทั้งที่ความเป็นจริง ประกายดาวก็รู้สึกเหงา ประกายดาวหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์คำว่า หล่อ การศึกษาดี ใจบุญ เมื่อกดหาข้อมูลปรากฏว่าชื่อของ ม.ร.ว. จันทรภาณูปรากฏขึ้นมา ประกายดาวจึงตัดสินใจที่จะขอสเปิร์มของ ม.ร.ว. จันทรภาณู

ประกายดาวรู้จักจากเพื่อนสนิทว่า ม.ร.ว. จันทรภาณูจะขึ้นไปเปิดโรงแรมใหม่ซึ่งเป็นโรงแรมของเขาเอง และจะพาแม่คนที่เลี้ยงเขาไปเที่ยว ประกายดาววางแผนใกล้ชิด ม.ร.ว. จันทรภาณูเพื่อขอสเปิร์มจึงตามไปที่เชียงใหม่ ที่เชียงใหม่ประกายดาวไปเดินตลาด และได้รู้จักกับกลุ่มนักศึกษาที่รวมกลุ่มกันรับจ้างวาดภาพเหมือนเพื่อหารายได้ ประกายดาวตกลงจะขึ้นไปเที่ยวบนดอยเพื่อถ่ายภาพกับกลุ่มนักศึกษาเพราะประกายดาวเป็นช่างภาพ

คืนหนึ่งประกายดาวได้รู้จักกับ ม.ร.ว. จันทรภาณูโดยบังเอิญเพราะพนักงานที่โรงแรมของ ม.ร.ว. จันทรภาณูที่เชียงใหม่ที่ประกายดาวไปพัก เข้าใจผิดว่าประกายดาวเป็นนักเรียนเปียโนที่จ้างมาเล่นให้ลูกค้าในร้านอาหารฟัง ปรพกายดาวเล่นเพลงได้อย่างไพเราะ เมื่อพนักงานรู้ความจริงก็มาขอโทษ รวมถึง ม.ร.ว. จันทรภาณูที่เป็นเจ้าของ ทั้งสองคนจึงเริ่มสนิทกัน ประกายดาวดีใจที่จะได้ติดสินมกับ ม.ร.ว. จันทรภาณูเพื่อจะได้ขอสเปิร์มภายหลัง

ม.ร.ว. จันทรภาณูสนใจประกายดาวจึงชวนเธอไปเที่ยวพร้อมกับเขาและแม่คน ช่วงที่เที่ยวด้วยกัน ม.ร.ว. จันทรภาณูประทับใจนิสัยที่เป็นคนง่าย ๆ ไม่เสแสร้งของประกายดาว ทำให้เขารู้สึกชอบเธอ

ประกายดาวขึ้นดอยไปกับกลุ่มนักศึกษาวาดภาพ และพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่จริงแล้วเป็นขบวนการค้ายา ประกายดาวแอบถ่ายภาพการขนยาและจะนำไปให้ พ.ต.ต. อภิเชษฐ์เพื่อนของ ม.ร.ว.จันทรภาณูที่รู้จักกันตอนไปเที่ยวกับ ม.ร.ว. จันทรภาณู แต่ พตต. อภิเชษฐ์เข้าใจผิดคิดว่าประกายดาวเป็นสมาชิกขบวนการค้ายาเพราะเขาไปสืบมาพบว่าประกายดาวร่ำรวยผิดปกติทั้ง ๆ ที่ครอบครัวมีอาชีพขายข้าวชาหมู พ.ต.ต. อภิเชษฐ์บอกความสงสัยนี้แก่ ม.ร.ว. จันทรภาณู ทำให้ ม.ร.ว. จันทรภาณูเครียดจึงแสดงท่าทางห่างเหินกับประกายดาวเมื่อเธอลงมาจากดอย

ทำให้ประกายดาวโกรธที่เขามองเมินกับเธออย่างไม่มีเหตุผล แต่สุดท้าย ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้ออกรักประกายดาวทั้งที่ยังเข้าใจผิดว่าเธอขายยาโดยที่เขาหวังว่าประกายดาวจะยอมกลับใจไม่ทำผิดกฎหมาย ประกายดาวรับรักเขาเพราะเธอก็ตกหลุมรักเขาเช่นกัน แต่บอกเขาว่าหลังจากลงจากดอยจะให้คำตอบ

ประกายดาวนำภาพการลักลอบค้ายาเสพติดของกลุ่มนักศึกษาให้อภิเชษฐ์ ทำให้อภิเชษฐ์รู้ว่าตนเองเข้าใจผิด แต่ประกายดาวไม่ให้อภิเชษฐ์บอกเรื่องนี้กับ ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไร เพราะเธอรู้อยู่แล้วว่านักศึกษาคนนั้นจะลักลอบค้ายาอีก เธอต้องการกลับไปอีกครั้งเพราะกลัวกลุ่มนักศึกษาค้ายาไหวตัวทันทีเธอไม่มาเหมือนเคย อภิเชษฐ์ตกลง

วันขนยาครั้งที่ 2 ประกายดาวขึ้นดอยไปตามแผนของตำรวจ แต่เมื่อจะถึงเวลาที่คนร้ายขนยา ประกายดาวถูกตำรวจในเครื่องแบบที่ปลอมตัวเป็นนักศึกษานำน้ำชาผสมยานอนหลับมาให้ดื่ม แต่ประกายดาวรู้ทันจึงดื่มไปนิดเดียว แต่ก็ทำให้เธอหลับไป แต่เพราะเธอดังนาฬิกาปลุกไว้เมื่อถึงตอนที่กลุ่มนักศึกษาขนยาประกายดาวก็สามารถตามไปได้ และตอนที่ตำรวจหลายแก๊งขวยยาประกายดาวได้ช่วยชีวิตตำรวจหญิงที่ให้เธอกินยานอนหลับจากคนร้าย

เมื่อกลับมาจากขนยา ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไรและประกายดาวไม่สามารถติดต่อกันได้เพราะทั้งคู่ลืมขอเบอร์โทรศัพท์ และประกายดาวต้องรีบกลับกรุงเทพฯ เพราะพี่ชายประสบอุบัติเหตุ แต่ก่อนไปประกายดาวฝากนามบัตรให้กับพนักงานโรงแรม แต่พนักงานโรงแรมไม่ได้ให้นามบัตร ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไร ส่วน ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไรคิดว่าประกายดาวไม่รับรักจึงจากไปโดยไม่บอก ทั้งสองคนจึงไม่ได้ติดต่อกัน

ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไรนำภาพของศิวะแพนเก่าของประกายดาวที่มีคนให้ข่าวว่าเป็นคนที่ประกายดาวไปเป็นเมียน้อยกับผู้หญิงคนอื่นไปให้ภรรยาของศิวะทำให้ประกายดาวพันซอกกล่าวหาว่าเป็นเมียน้อยศิวะ ประกายดาวจึงรู้ว่า ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไรรักตนเอง ประกายดาวปรับความเข้าใจกับ ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไรโดยตามไปหาเขาที่บริษัท สุดท้ายทั้งสองคนก็เข้าใจกันและแต่งงานมีลูกชายหนึ่งคน

26. รอมแพง. (2556). **ดาวเกี่ยวเดือน ภาคพิเศษ** (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : พิสิษฐ์เซ็นเตอร์

ดาริกาเป็นหญิงสาวโสดอายุ 27 ปี ทำงานอยู่บริษัทรับจัดอีเวนต์ ดาริกาอาศัยอยู่กับมาและตาที่เป็นสัปเหร่อ แม่ของดาริกากลับมาอยู่กับตาตั้งแต่ดาริกายังไม่เกิดเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อของดาริกา ด้วยสาเหตุนี้ดาริกาจึงเลือกที่จะเป็นโสดเพราะคิดว่าความรักของหนุ่มสาวไม่มีวันที่จะมั่นคง

ดาริกามีนิสัยประหยัดและขยันทำงานเนื่องจากครอบครัวไม่ได้ร่ำรวย ต่อมาดาริกาได้ไปเฝ้าคอนโดมิเนียมของเพื่อนเพราะเพื่อนต้องไปติดต่อกับคนที่ต่างประเทศ เมื่อดาริกามาเฝ้าคอนโดให้เพื่อนแล้ว คินหนึ่งดาริกาได้ช่วยเหลือ มล. จันทรภานต์ นวรัตน์ ลูกชายของ ประกายดาว และ ม.ร.ว. จันทรภาณุกี้อะไร ที่ถูกพิชญาภรรยาของลูกพี่ลูกน้องวางยานอนหลับเพื่อข่มขืนเขาเนื่องจากพิชญา

แอบรัก มล.จันทรภานต์ โดยดาริกานำเขามาอนในห้องของเธอเพราะ มล.จันทรภานต์หมดสติอยู่หน้าห้องของเธอ เมื่อ มล.จันทรภานต์ ตื่นขึ้นมาแล้วพบว่าตนเองอยู่ในห้องของดาริกาก็ตกใจแต่เมื่อดาริกาเล่าว่าเขาหมดสติอยู่หน้าห้องเธอ มล.จันทรภานต์ก็สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นการกระทำของพิชญาเพราะพิชญาตามตื้อเขา และเป็นคนนำเครื่องดื่มมาให้เขาตอนที่ทั้งสองคนอยู่ในงานเลี้ยง ส่วนพิชญารุ่งเช้าก็มาหา มล.จันทรภานต์ที่ห้องของเขา ระหว่างที่เธอพยายามจะเข้าไปที่ห้องของ มล.จันทรภานต์ ดาริกานำเสื้อที่เขาลืมไว้มาคืนให้ มล.จันทรภานต์ พิชญาเห็นดาริกามาที่ห้องของ มล.จันทรภานต์ก็หึงหวงจึงต่อว่า ดาริกา แต่ดาริกาไม่กลัวกลับโต้เถียงพิชญากลับไป มล.จันทรภานต์เห็นความกล้าของดาริกาจึงเสนอให้ดาริกามาทำงานเป็นเลขาของเขาโดยหน้าที่หลักคือป้องกันไม่ให้พิชญามายุ่งกับเขาอีก

ดาริกาเองแม้ตั้งใจว่าจะอยู่เป็นโสดแต่เมื่อพบกัน มล.จันทรภานต์ตั้งแต่วันที่ช่วยเขาตอนถูกวางยาสลบ ดาริกาก็มีใจให้ มล.จันทรภานต์เนื่องจากเขาหล่อมาก แต่ดาริกาก็พยายามข่มใจเพราะเธอไปให้นามบัตรของเขาในกระเป๋าคณะที่เขาหมดสติ และรู้ว่าเขาเป็นลูกชายเจ้าของห้างสรรพสินค้า แต่เมื่อ มล.จันทรภานต์เสนองานใหม่ให้โดยให้เงินเดือนที่มากขึ้นอีกห้าเท่าเธอจึงรับทำงานเพราะต้องการเงินเดือนที่มากขึ้น

เมื่อดาริกาได้รับเป็นเลขาของ มล.จันทรภานต์แล้วทำให้ทั้งสองใกล้ชิดกัน ดาริการู้สึกรัก มล.จันทรภานต์จนเขียนระบายความรักที่มีต่อเขาด้วยการแต่งนิยาย ส่วน มล.จันทรภานต์ได้ใกล้ชิดกับดาริกา และได้เห็นนิสัยที่ตรงไปตรงมา จริงใจ และกล้า ของดาริกาที่เหมือนกับประกายดาวแม่ของเขาอยู่หลายครั้งทำให้เขารักดาริกาไม่รู้ตัวจน มล.จันทรภานต์ได้เห็นความใกล้ชิดของดาริกากับวิวิเลขาชายของ มล.จันทรภานต์อีกคนทั้งดาริกาและวิวิใกล้ชิดกันเพราะวิวิมาปรึกษาปัญหาเรื่องความรักกับดาริกาและขอร้องให้ดาริกาช่วย แต่ มล.จันทรภานต์กลับเข้าใจผิดจนคิดว่าทั้งสองคนมีใจให้กัน

เหตุการณ์ที่ทำให้ มล.จันทรภานต์คิดจะตัดใจจากดาริกาคือตอนที่ทั้งสองคนไปสำรวจจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเพื่อขยายกิจการทางธุรกิจ มล.จันทรภานต์จูบประกายดาวในขณะที่ทั้งสองคนปล่อยใจด้วยการจูบเนื่องจากทั้งสองคนมีใจให้กันแต่ยังไม่รู้ความรู้สึกของอีกฝ่าย วิวิโทรมาหาดาริกา มล.จันทรภานต์ขอร้องให้ดาริกาไม่รับสายแต่ดาริกาหวังว่าวิวิจะโทรมาเรื่องพิชญาที่จะตามมาวุ่นวายกับ มล.จันทรภานต์จึงทำให้ดาริกาได้รับโทรศัพท์ที่วิวิโทรมา มล.จันทรภานต์จึงเข้าใจผิดคิดว่าดาริการักวิวิ เข้าจึงบอกกับดาริกาว่าเขาจะเป็นแค่เจ้านายที่ดี ส่วนดาริกาก็ทำใจเพราะรู้ตัวอยู่แล้วว่าเธอไม่เหมาะกับเขา

หลังกลับจากจังหวัดอยุธยา มล.จันทรภานต์ไม่สบาย ดาริกาจึงไปดูแลเขาที่ห้องเพราะอยู่คอนโดเดียวกัน แต่พิชญามาที่ห้องของ มล.จันทรภานต์และเห็น ดาริกายู่ที่ห้องของเขาจึงด่าดาริกา มล.จันทรภานต์โมโหที่พิชญาด่าดาริกา เขาจึงบอกพิชญาว่าเขาไม่มีวันรักพิชญา พิชญาเสียใจมากร้องไห้อยู่หน้าห้อง มล.จันทรภานต์ ดาริกาเห็นใจพิชญาจึงชวนพิชญาเข้ามาที่ห้องของเธอ และพูดให้

สติพิชญา พิชญาเห็นความมีน้ำใจของดารีกา และรู้แล้วว่า มล.จันทรกานต์ไม่มีใจให้เธอ พิชญาจึงตัดใจจาก มล.จันทรกานต์

ประกายดาวสังเกตเห็นว่า มล.จันทรกานต์ลูกชายของเธอชอบดารีกา จึงถาม มล.จันทรกานต์จนเขายอมรับว่าชอบดารีกาจริง ประกายดาวจึงวางแผนที่จะให้ลูกชายได้ใกล้ชิดดารีกาเพราะประกายดาวไม่รู้ว่าดารีการักลูกชายเธอหรือไม่ ส่วนพิชญาก็สงสัยว่า มล.จันทรกานต์น่าจะชอบดารีกาเพราะสังเกตจากพฤติกรรมของเขาที่มีต่อดารีกา พิชญาจึงคิดลองใจ มล.จันทรกานต์และเพื่อช่วยให้ดารีกาสมหวังเพราะซึ่งในน้ำใจของดารีกา

วันเกิดของหม่อมย่า มล.จันทรกานต์ ประกายดาวแต่งตัวให้ดารีกาจนสวยเด่น มล.จันทรกานต์พอใจมาก ส่วนพิชญากลับให้ประกายดาวได้เดินรำกับวิวิธ และอดีตสามี มล.จักรพันธ์ที่เพิ่งหย่ากันไป มล.จันทรกานต์เห็นดารีกาเดินรำกับวิวิธและมล.จักรพันธ์ก็เกิดความหึงหวง จึงต่อว่าดารีกาว่าชอบทอดสะพานให้ผู้ชายทั้งสองคนโต้เถียงกันจน มล.จันทรกานต์เก็บอารมณ์ไม่ไหวบอกรักดารีกา ดารีกาดีใจแต่กลับโกรธและหนีกลับไปหอพักเพื่อพิสูจน์ว่า มล.จันทรกานต์รักเธอจริงไหม

มล.จันทรกานต์ตามหาดารีกาจนรู้ว่าเธอออกจากคอนโดเพื่อนแล้วย้ายกลับไปอยู่ที่หอพัก เมื่อไปที่หอพักคนที่หอพักบอกว่าดารีกากลับไปหาตา มล.จันทรกานต์จึงตามไปที่บ้านและได้เห็นดารีกาพูดความจริงเรื่องที่ไม่ได้รักรวย แต่เขาก็ไม่ได้สนใจถึงฐานะของดารีกา ดารีกาเห็นถึงความรักที่ มล.จันทรกานต์มีต่อเธอจึงยอมรับรักเขา และรับค่าตอบแทนงานของเขา

27. วัตตรา. (2557). ก๊วนคานทองกับแก๊งพ่อปลาไหล. กรุงเทพฯ: เพื่อนดี.

เมธาวลัย ณิชฐาลินี และปิ่นทธา เป็นเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน เมธาวลัยเป็นบรรณาธิการ และมีคุณย่าเป็นคุณหญิงที่เลี้ยงเธอมาให้เป็นคนที่ค่อนข้างถือตัว และไม่ค่อยสนใจใคร ส่วนณิชฐาลินีเป็นทนายความที่มุ่งมั่นเรียกร้องสิทธิให้ผู้หญิงที่ถูกเอาเปรียบ ปิ่นทธาเป็นดาราชื่อดัง อยู่มาวันหนึ่งทั้งสามคนได้บัตรเชิญไปงานแต่งงานของเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันสมัยเรียน ทำให้ทั้งสามคนตระหนักได้ว่าพวกเขาเป็นสามคนสุดท้ายจากสมาชิกในกลุ่ม จำนวน 10 คน ที่ยังไม่ได้แต่งงาน ทั้งสามคนจึงต้องการรู้ว่าเพื่อนอีก 2 คนที่ยังไม่แต่งงานมีแฟนหรือไม่ และจะพาแฟนไปงานแต่งงานครั้งนี้ไหม

เมื่อถึงวันแต่งงานทั้ง 3 คนก็พบว่าเพื่อนอีก 2 คน ไม่มีใครนำแฟนมาด้วย เพื่อน ๆ ในกลุ่มต่างทั้ง 10 คน ต่างคุยเรื่องทั้งสามสาวสวยยังไม่ได้แต่งงานทั้ง ๆ ที่ทุกคนคิดว่าสามคนนี้จะต้องเป็นกลุ่มแรก ๆ ที่สละโสดเพราะเป็นคนที่สวยโดดเด่น ทั้งสามคนได้ยืนเพื่อน ๆ ผู้จึงไม่อยากเสียหน้าต่างพร้อมกันโกหกกว่าอีก 1 เดือนข้างหน้าจะแต่งงาน ทำให้ทุกคนต่างสนใจ ทั้งสามสาวเมื่องานเลิกแล้วก็ต้องปวดหัวว่าจะทำอย่างไรเพื่อรักษาหน้าด้วยการหาคนมาแต่งงานให้ได้ภายใน 1 เดือน

เมธาวลัยเป็นคนแรกที่แจกการ์ดแต่งงานไปให้เพื่อนทั้ง 2 คนโดยใส่ชื่อเจ้าบ่าว คือ กฤษฎา ผู้ช่วยของเธอที่ทำงานด้วยกันมา 3 ปี กฤษฎาไม่ได้เต็มใจให้เมธาวลัยใส่ชื่อของเขาทั้งที่จริงแล้วเขารักเมธาวลัย แต่กฤษฎาอยากให้เมธาวลัยเห็นความสำคัญของเขาและยอมรับว่าเธอก็ต้องการเขา เมื่อเมธาวลัยใส่ชื่อกฤษฎาไปในการ์ดแต่งงานเธอก็ไปบังคับให้กฤษฎาแต่งงานปลอม ๆ กับเธอ เพื่อเอาชนะเพื่อน กฤษฎาตอบโต้โดยการลาออกจากงานแล้วกลับไปอยู่ที่เกาะตะวันซึ่งเป็นเกาะของพ่อแม่เขาที่ทำการรีสอร์ทอยู่ที่นั่น

ณัฐลลิตินีกำลังสงสัยว่าวายุบุตรเจ้าของกิจการอาบอบนวดแอบลักลอบค้ำมนุษย์จึงตามสืบเรื่องนี้ แต่ในระหว่างที่สืบเรื่องนี้ณัฐลลิตินี้ได้การ์ดแต่งงานแต่งงานของเมธาวลัย ณัฐลลิตินี้ก็คิดว่า จะต้องแพ้มธาวลัยจึงนัดเพื่อนสาวไปปรับทุกข์ที่ร้านอาหารพร้อมเล่าเรื่องการเดิมพันเรื่องการแต่งงานภายใน 1 เดือนทั้งที่เธอยังไม่มีว่าที่เจ้าบ่าว บังเอิญวายุบุตรไปที่ร้านนั้นและได้ยินเรื่องราวทั้งหมด เขาจึงให้ลูกน้องไปพิมพ์งานแต่งงานโดยพิมพ์ชื่อเขาเป็นเจ้าบ่าว และณัฐลลิตินี้เป็นเจ้าสาว แล้วส่งไปยังเพื่อน 2 คนของณัฐลลิตินี้ ณัฐลลิตินี้รู้เรื่องการนัดเมื่อเพื่อนทั้งสองคนโทรมาถามด้วยความแปลกใจว่าวายุบุตรและณัฐลลิตินี้ไม่ถูกกันเรื่องกิจการอาบอบนวดทำไมจึงจะแต่งงานกัน ณัฐลลิตินี้ถึงแม้จะตกใจก็เก็บอาการไว้เพราะต้องการปิดบังความจริงจึงรับสมอ้างแล้วรีบสอบถามวายุบุตรวายุบุตรบอกว่าเขาบังเอิญได้ยินที่ณัฐลลิตินี้ไปปรึกษาเพื่อนเรื่องต้องหาคนแต่งงานภายใน 1 เดือน เขาจึงคิดอยากช่วย ณัฐลลิตินี้จนใจจึงปล่อยเลยตามเลยแล้วคิดว่าเมื่อแต่งงานกับวายุบุตรแล้วเธอจะฟ้องหย่าถ้าเขาทำผิดกฎหมายแล้วจะนำเงินสินสมรสไปช่วยเหลือสตรี ส่วนวายุบุตรต้องการทำให้ณัฐลลิตินี้หลงรักตัวเขาและต้องการให้เธอเห็นว่ากิจการอาบอบนวดของเขาไม่ได้เลวร้าย

ปิ่นทธาเมื่อเห็นเพื่อนทั้งสองคนแจกการ์ดแต่งงานก็กังวลว่าเธอจะไปหาใครมาแต่งงานด้วย บังเอิญพิศพรรณตเจ้าของบริษัทรับดูแลดารารของปิ่นทธาต้องการคนที่เข้ามาแสดงเป็นคนรักของเธอ เพราะเขาหย่าขาดกับภรรยาไปแล้ว แต่แม่ของเธอต้องการให้เขากลับมาคืนดีกับภรรยา ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้รักภรรยาคนนี้อย่างไรก็ตามเธอไม่เคยดูแลลูก และไม่เคยทำหน้าที่ภรรยาเพราะออกไปสังสรรค์กับเพื่อน ๆ ทุกวัน พิศพรรณตเห็นว่าปิ่นทธาเป็นคนกล้าและกำลังเป็นช่วงที่ปิ่นทธาไม่มีงานแสดงเพราะมีข่าวว่าเป็นดาราทูที่เรื่องมาก ทั้งสองคนตกลงกันว่าถ้าภายใน 1 เดือนพิศพรรณตยอมรับในตัวปิ่นทธาได้ เขาจะยอมให้เธอนำชื่อของเขาไปใส่ในการ์ดแต่งงาน

เมธาวลัยเมื่อรู้ว่ากฤษฎาลาออกโดยไม่บอก และไม่ยอมแต่งงานปลอม ๆ กับเธอแล้วหนีไปภูเก็ท และคุณหญิงย่าของเธอกำลังบังคับเธอให้แต่งงานกับตริยคุณที่มีนิสัยชายรักชาย เมธาวลัยจึงไปภูเก็ท เพื่อไปตามหากฤษฎาที่เกาะตะวัน เมื่อมาถึงเกาะตะวันเมธาวลัยบังคับให้กฤษฎากลับไปแต่งงานกับเธอ กฤษฎาบอกว่าเขาไม่ใช่ลูกน้องของเธอแล้ว เขาไม่ยอมแต่งงานและจะไม่กลับไป กทม. อีกเมธาวลัยยื่นกรานว่าจะอยู่ที่เกาะตะวันต่อไปเพื่อทำให้กฤษฎากลับไป กฤษฎาจึงบอกว่าเขาไม่รับเงินเธอเพราะฉะนั้นเธอต้องทำงานเพื่อแลกอาหารและค่าที่พัก เมธาวลัยไม่ยอมแพ้จึงยอมทำตาม

แต่ปัญหาของเมธาวลัยกลับเพิ่มขึ้นเพราะน้ำฟ้าเพื่อนสนิทของกฤษฎาและเคยเป็นลูกจ้างของเมธาวลัย เธอมีปัญหากับแฟนและตั้งครุภักดิ์ ประกอบกับแม่ของกฤษฎาต้องการให้กฤษฎาแต่งงานกับน้ำฟ้าเพราะเป็นคนท้องถิ่นเดียวกันและรู้จักกันมานาน น้ำฟ้าจึงบอกกับแม่ของกฤษฎาว่าเมธาวลัยอายุมากกว่ากฤษฎาและเป็นคนที่ย่อบ้าง เคยใช้งานกฤษฎาอย่างหนัก แม่ของกฤษฎาจึงไม่พอใจทั้งแม่ของกฤษฎาและน้ำฟ้าจึงคอยแกล้งเวลาที่น้ำฟ้าทำงานบนเกาะตะวันออก

เมธาวลัยอยู่ที่เกาะตะวันออกได้หลายวัน เริ่มรู้สึกวกกฤษฎาไม่สนใจเธอเลย เธอจึงโทรไปหาเพื่อนทั้งสองคนแล้วโกหกกว่าเธอลงมาเที่ยวที่เกาะของกฤษฎาอยากให้ทั้งสองคนพาครุภักดิ์มาบ้านญาติญาติ และปิ่นทธาจึงพาอายุบุตรและพิศพรรคไปที่เกาะตะวันออกเพื่อไปดูว่าเมธาวลัยหวานขึ้นกับกฤษฎาจริงไหม

ญาติญาตินี้เป็นการไปที่เกาะตะวันออกครั้งนี้เธอต้องการไปกับเสียพนันเพราะเสียพนันบอกเธอว่าเธอไปได้ข่าวว่าอายุบุตรจะส่งผู้หญิงจากเกาะตะวันออกไปขาย ซึ่งความจริงแล้วเสียพนันนั้นเองเป็นคนที่ค้ามนุษย์แต่เขาคอยใส่ร้ายอายุบุตรมาตลอดและญาติญาตินี้ก็หลงเชื่อที่สำคัญเสียพนันเองก็จะหลอกให้ญาติญาติไปที่เกาะตะวันออกเพื่อนำเธอไปขาย

ปิ่นทธามากับพิศพรรคแต่ก็ต้องเจอปัญหาเพราะแม่ของพิศพรรคพาลูกสาวและอดีตภรรยาของเขามาด้วย อดีตภรรยาของพิศพรรคเองไม่ได้อยากมาเพราะรู้ว่าตนเองไม่ได้รักพิศพรรคแล้วแต่ที่มาเพราะแม่ของเธอบังคับให้เธอคืนดีกับพิศพรรคไม่เช่นนั้นจะไม่ยกมรดกให้ วันหนึ่งปิ่นทธาต้องดูแลลูกสาวของพิศพรรค แต่ลูกสาวเขาแอบไปว่ายน้ำและจมน้ำ พิศพรรคโกรธมากเพราะลูกสาวเขาบอกว่าปิ่นทธาเป็นคนชวน ทั้งที่เธอได้ห้ามแล้ว แต่ลูกสาวเขาต้องรู้ว่าจะเล่นน้ำ ปิ่นทธาไม่ได้แก้ตัวปล่อยให้พิศพรรคเข้าใจผิดต่อไปเพราะรู้ว่าลูกสาวเขาโกหกกว่าเธอชวนเพราะกลัวว่าจะถูกพ่อดุเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ลูกสาวพิศพรรครู้สึกดีกับปิ่นทธา

วันที่เสียพนันนัดญาติญาตินี้ไปดูการค้ามนุษย์วันนั้นอายุบุตรมาและหมดสติ ญาติญาตินี้จึงได้โอกาสหนีไป แต่ไปถึงก็พบว่าตนเองถูกหลอกและกำลังจะถูกเสียพนันนำตัวไปขายที่ต่างประเทศ แต่อายุบุตรพาตำรวจมาช่วยได้ทันเพราะลูกน้องของเขามาที่เกาะตะวันออกเพื่อบอกเรื่องราวทั้งหมด อายุบุตรถูกเสียพนันยิง ญาติญาตินี้เสียใจมากและรู้ใจตนเองว่ารักกฤษฎามาก เธอตามไปที่โรงพยาบาลก็ได้ยินอายุบุตรบอกว่าเขาชนะที่ทำให้ญาติญาตินี้บอกรักเขาตอนที่ถูกยิง ทำให้ญาติญาตินี้เสียใจจึงหลบหน้าอายุบุตร

เมื่อกลับจากเกาะตะวันออก พิศพรรครู้เรื่องว่าปิ่นทธาไม่ได้ชวนลูกสาวของเขาไปว่ายน้ำเพราะลูกสาวเขาเป็นคนบอกเขา และบอกว่าเธอชอบปิ่นทธามากซึ่งพิศพรรคเองก็รักปิ่นทธาเช่นกัน เขาจึงตามไปปรับความเข้าใจโดยการเซอร์ไพรส์บอกรักเธอที่งานเปิดตัวบริษัทจัดทำรายการโทรทัศน์ของเขาปิ่นทธาความจริงก็รักเขาจึงยอมรักรักพิศพรรค

ส่วนณัฐธาลินีหลบหน้าจากวายุบุตร วายุบุตรออกตามหาจึงรู้ว่าที่ณัฐธาลินีต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีเพราะแม่ของเธอถูกพ่อทำร้ายจนพิการ เขาขอโทษและสารภาพรักเธอและให้สัญญาว่าเขาจะดูแลเธอเพราะตัวเขาเองก็เกิดจากแม่ที่ขายตัวและพ่อไม่ยอมรับ ทั้งสองคนจึงปรับความเข้าใจกัน

ส่วนเมธาวลัยเมื่อกลับมากรุงเทพฯต้องแต่งงานกับตรัยคุณ แต่วันแต่งงานภรรยาบุกมาทำลายงานแต่งงานและสารภาพว่าเขารักเธอ แต่อยากให้เธอเห็นความสามารถของเขา และเขาได้เห็นข้อความที่เมธาวลัยเขียนระบายความในใจเกี่ยวกับตัวเขาตอนที่ไปอยู่เกาะตะวันออกแล้วนำไปใส่ขวดแขวนไว้ ทำให้รู้ว่าเธอก็สนใจเขาเช่นกัน เมธาวลัยจึงปรับความเข้าใจกับภรรยาประกอบกับชายคู่ขาของตรัยคุณเข้ามาอาละวาดงานแต่งงานของเมธาวลัยกับตรัยคุณจึงล้มเลิกไป ในที่สุดสามสาวก็แต่งงานกับชายที่ตนเองรักจริง ๆ และไม่ต้องเป็นโสเภณีต่อไป

28. วงศ์มนิต. (2557). **บ่วงรักกับดักวิเวก**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

ปุณยวีร์เป็นสาวโสเภณีอายุ 25 ปีเพิ่งเรียนจบปริญญาโท ครอบครัวของเธอทำสวนมังคุดอยู่ที่โคราชเพื่อส่งออกขายต่างประเทศ ปุณยวีร์มักมาอยู่กับน้าสาวที่กรุงเทพฯตั้งแต่เด็กเพราะน้าสาวไม่มีลูกตอนเด็ก ๆ ปุณยวีร์เคยเล่นกับเตชภณ ลูกชายของของเพื่อนบ้านที่อยู่ข้างบ้านของน้า ปุณยวีร์แอบชอบเตชภณตั้งแต่เด็ก ปัจจุบันเตชภณไปเรียนต่อที่สหรัฐอเมริกา เขามีแฟนซึ่งเป็นคนไทยแต่ไปเรียนต่อเหมือนกับเขาชื่อว่าพิชญา

เตชภณเดินทางกลับประเทศไทยหลังศึกษาจบ พิชญาแฟนของเขาบอกว่าจะตามเขากลับมาประเทศไทยหลังเรียนจบ เมื่อกลับมาถึงประเทศไทย พ่อแม่ของเตชภณจัดงานเลี้ยงต้อนรับที่บ้าน ปุณยวีร์และน้าสาวมาร่วมงานด้วยเพราะบ้านใกล้กัน เมื่อมาถึงงานปรากฏว่าเตชภณจำได้ว่าปุณยวีร์คือผู้หญิงที่ทำร้ายเขาเพราะเขาเข้าไปช่วยตอนเธอกำลังหกล้ม แต่ปุณยวีร์คิดว่าเขามาลวนลามเตชภณต่อว่าปุณยวีร์แต่พ่อแม่ของเตชภณกลับบอกเตชภณว่าปุณยวีร์เป็นผู้หญิงที่น่ารัก เตชภณต้องการให้พ่อแม่ของเขาเห็นว่าปุณยวีร์เป็นคนอย่างไร จึงทำปุณยวีร์ดื่มเหล้าทั้งสองคนเมาเหล้าอย่างหนัก ปุณยวีร์ไปอาเจียนที่ห้องน้ำแล้วเข้าไปนอนที่ห้องของเตชภณไม่รู้ตัว ส่วนเตชภณหลังจากเมาและคิดว่าปุณยวีร์หนีกลับบ้านไปแล้ว เขาจึงเข้าไปนอนห้องตัวเอง เมื่อตื่นเข้ามาทั้งสองคนเข้าใจผิดว่ามีเพศสัมพันธ์กันเพราะทั้งสองคนไม่ได้ใส่เสื้อผ้า เตชภณต่อว่าปุณยวีร์ว่าเธอเป็นผู้หญิงใจง่ายมานอนห้องเขาเองและเขายังบอกอีกว่าเขาแฟนแล้ว ปุณยวีร์กลับบ้านและบอกตัวเองว่าจะไม่ดื่มสุราจนขาดสติอีก

เมื่อปุณยวีร์กลับบ้านไปแล้วก็ถามพี่สะใภ้เรื่องความรู้สึกเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่อปุณยวีร์ได้ฟังจึงรู้ว่าคืนนั้นเธอไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเตชภณเพราะเธอไม่ได้มีอาการอย่างพี่สะใภ้พูด

หลายเดือนต่อมาปุณยวีร์กลับไปเยี่ยมแม่ และนฤตลรุ่นพี่ที่แอบชอบปุณยวีร์มาตั้งแต่สมัยเรียนมาเยี่ยม เทศภณเห็นจึงมาที่บ้านปุณยวีร์และต่อว่าปุณยวีร์ว่าใจง่าย จากนั้นเทศภณได้ชวนลามปุณยวีร์ระหว่างนั้นแม่ของเทศภณและแม่ของปุณยวีร์เข้ามาเห็นพอดีจึงไม่พอใจ เทศภณบอกว่าเขาจะรับผิดชอบด้วยการแต่งงานกับปุณยวีร์

ปุณยวีร์นั้นเคยไปหาหมอเพราะปวดท้องมาก หมอบอกว่าเธอเป็นโรคซ็อกโกแลตชีส จะหายได้ด้วยการตั้งครรภ์ ถ้าไม่ตั้งครรภ์ก็ต้องตัดมาลูกทิ้ง ปุณยวีร์จึงยื่นข้อเสนอกับเทศภณว่าเธอจะแต่งงานกับเขาและมีลูกกับเขาเมื่อมีลูกแล้วเธอจะขอหย่า เทศภณเห็นว่าพิชญาแฟนเขาเคยบอกว่าเธอมีลูกไม่ได้ เขาจึงตกลงเพราะเขาเองจะได้มีลูก ทั้งสองคนจึงแต่งงานกัน แต่เมื่ออยู่ด้วยกันทั้งสองคนนอกจากมีเพศสัมพันธ์เพื่อมีลูกแล้ว ความผูกพันทำให้ทั้งสองคนรักกัน

พิชญานั้นระหว่างตอนที่อยู่สหรัฐอเมริกา ชานนทอดีตสามีเห็นเธอโดยบังเอิญจึงมาหาด้วยความคิดถึงและจากกันมาด้วยความเข้าใจผิดทั้งสองคนจึงมีเพศสัมพันธ์กัน ถึงแม้ว่าหลังจากมีเพศสัมพันธ์กัน พิชญาก็บอกชานนทให้ตัดใจจากเธอแต่ชานนทบอกว่าเขายังรักเธอเหมือนเดิม หลังจากนั้นพิชญากลับมาประเทศไทยและบังเอิญว่าเธอต้องทำงานกับบริษัทของชานนท ระหว่างที่เธอทำงานพิชญากลับเป็นลม ชานนทพาเธอไปพบแพทย์ก็พบว่าเธอตั้งครรภ์ทั้งสองคนจึงปรับความเข้าใจกันและจะเริ่มครอบครัวใหม่

พิชญาโทรศัพท์ไปหาเทศภณเพื่อบอกเรื่องที่ตั้งครรภ์แต่ปุณยวีร์คิดว่าพิชญามาหาเทศภณทำให้เธอเสียใจว่าต้องยกเลิกสัญญาเพราะเทศภณไม่เคยบอกรักปุณยวีร์ เธอจึงคิดว่าเขาอยู่กับเธอเพราะสัญญา ปุณยวีร์จึงหนีกลับไปบ้าน ส่วนเทศภณได้บอกพิชญากว่าเขาแต่งงานกับปุณยวีร์แล้วและเขารักเธอ พิชญาก็บอกว่าเธอตั้งครรภ์และจะกลับไปสร้างครอบครัวกับชานนททั้งสองจึงเข้าใจกัน

ปุณยวีร์หนีไปอยู่บ้านโดยไม่ได้บอกเทศภณว่าเธอตั้งครรภ์ เทศภณตามไปที่โคราชและปรับความเข้าใจ และบอกรักกับปุณยวีร์ เมื่อเขารู้ว่าเธอตั้งครรภ์เขาดีใจมาก ทั้งสองคนจึงใช้ชีวิตร่วมกันจริงๆ

29. เม็ดแดงโม. (2557). **กว่าจะเป็นเจ้าสาว**. กรุงเทพฯ : ข้าวหอมการพิมพ์.

หนึ่งมินาเป็นดาราสาวโสดอายุ 28 ปี หนึ่งมินาไม่เคยมีแฟนเลย แต่สื่อต่าง ๆ มักลงข่าวว่าเธอเป็นดาราที่ชอบคบกับผู้ชาย ทำให้ครอบครัวของหนึ่งมินากังวลใจเกี่ยวกับข่าวดังกล่าว และอยากให้หนึ่งมินาแต่งงานมีครอบครัว นอกจากนี้หนึ่งมินาประสบปัญหาเรื่องการทำให้ตนเองอยู่ในกระแสของวงการบันเทิงเพื่อให้มีคนจ้างงานต่อไป หนึ่งมินาจึงไปปรึกษาพราวพิลาศซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเธอ พราวพิลาศทำงานที่สำนักพิมพ์และยังเป็นนักเขียนอิสระ พราวพิลาศเป็นสาวโสดเหมือนหนึ่งมินา แต่พราวพิลาศแอบชอบศิลาลูกชายเจ้าของสำนักพิมพ์ที่เธอทำงานอยู่ พราวพิลาศแนะนำให้หนึ่งมินา

ทำตัวเองให้ยังมีกระแสอยู่ในวงการด้วยการเขียนหนังสือหาเรื่องทำอย่างไรให้ผู้ขายหลงเสน่ห์
หนึ่งมีนาบอกว่าเธอไม่เคยมีแฟนจะเขียนได้อย่างไร พรราวพิลาศจึงแนะนำให้หนึ่งมีนาลองมีแฟนจะได้
มีข้อมูลนำไปเขียนหนังสือ

พีร์เป็นเจ้าของธุรกิจโรงแรม พีร์เป็นเพื่อนของพี่ชายพรราวพิลาศ พีร์แอบชอบหนึ่งมีนามา
นานแล้ว เขาจึงขอร้องให้พรราวพิลาศแกล้งนัดหนึ่งมีนามารับประทานอาหารเพื่อเขาจะได้ใกล้ชิด
หนึ่งมีนา แต่หนึ่งมีนาตอนที่มารับประทานอาหารเธอกลับเข้าใจผิดคิดว่าพีร์ชอบพรราวพิลาศ
เมื่อพรราวพิลาศไม่อยู่เธอก็จึงถามพีร์ตามตรงว่าชอบพรราวพิลาศใช่หรือไม่ พีร์อย่างใกล้ชิดกับหนึ่งมีนา
อยู่แล้วจึงรับสมอ้างว่าเขาชอบพรราวพิลาศ และขอร้องให้หนึ่งมีนาเป็นแม่สื่อให้ ทั้งที่ความจริงแล้วเขา
แค่ต้องการใกล้ชิดหนึ่งมีนา

ศิลาชายหนุ่มที่พรราวพิลาศแอบชอบ ความจริงเขาชอบหนึ่งมีนาเพราะเขาคิดว่าหนึ่งมีนาคบ
ผู้ชายง่าย ๆ เหมือนกับข่าวที่สื่อมวลชนนำเสนอ ศิลาจึงอาศัยพรราวพิลาศที่ทำงานในบริษัทเขาให้เป็น
แม่สื่อให้เขา แต่พรราวพิลาศกลับบอกเขาว่า เธอชอบเขา และพรราวพิลาศจะยอมทำตามคำขอของเขา
หากเขาหลับนอนกับเธอ ศิลาปฏิเสธพรราวพิลาศ และบอกว่าเขารู้ว่าพรราวพิลาศเป็นคนดี แต่เขาคิด
กับพรราวพิลาศแค่เพื่อนเท่านั้น พรราวพิลาศเข้าใจไม่ได้ตามเข้ชี้ศิลา แต่แม่ของศิลาเข้าใจผิดคิดว่าศิลา
รักพรราวพิลาศเพราะเห็นทั้งสองคนไปไหนมาไหนด้วยกัน และยังเห็นพรราวพิลาศไปที่คอนโดของศิลา
แม่ของศิลาจึงปล่อยข่าวกับสื่อมวลชนว่าทั้งสองเป็นแฟนกัน พรราวพิลาศกับศิลาไม่มีทางเลือกจึงแกล้ง
หลอกคนอื่นว่าเป็นแฟนกัน

หนึ่งมีนาตั้งแต่นั้นมาก็มีข่าวว่าเป็นแฟนกับพีร์ทั้งที่ความจริงหนึ่งมีนาเข้าใจว่าพีร์ใช้เธอเป็น
แม่สื่อให้พรราวพิลาศ วันหนึ่งหนึ่งมีนาเห็นพีร์นั่งรถกับนักข่าวที่มักเขียนข่าวเท็จเรื่องเธอกับพีร์ ทำให้
หนึ่งมีนาเข้าใจผิดว่าพีร์เป็นคนที่อยู่เบื้องหลังข่าวเหล่านี้ พีร์จึงยอมสารภาพว่าเขารักหนึ่งมีนาไม่ใช่
พรราวพิลาศ และพรราวพิลาศก็รู้เรื่องนี้และยังช่วยวางแผนให้ทั้งสองคนได้ใกล้ชิดกัน หนึ่งมีนาารู้เรื่องก็
โกรธมากที่พีร์หลอกให้เธอเป็นแม่สื่อ

พ่อของหนึ่งมีนาต้องการให้หนึ่งมีนาเล่นละครคู่กับพีร์ หนึ่งมีนาจึงต้องเล่นละครกับเขา
ระหว่างนั้นพีร์พยายามตามจีบหนึ่งมีนา แต่หนึ่งมีนาโกรธที่เขาโกหกเธอก็ไม่สานสัมพันธ์ด้วย
แต่ปาริตาแฟนเก่าของพีร์ไม่พอใจจึงวางแผนให้มณีสิตาวางยานอนหลับหนึ่งมีนาแล้วจ้างคนมาข่มขืน
แต่มณีสิตาคิดว่าหนึ่งมีนาเป็นคนดี แต่เธอก็ต้องทำตามที่ปาริตาสั่งเพราะปาริตาจะเปิดเผยที่มณีสิตามี
แฟน มณีสิตาจึงวางยาหนึ่งมีนา แต่พาเธอไปห้องนอนของพีร์ที่หลับสนิท หนึ่งมีนาตื่นมาเห็นตนเอง
นอนเปลือยกายอยู่กับพีร์ก็คิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์กับพีร์แล้ว เธอกลัวว่าตนเองจะเสียหายจึงให้
เขาแต่งงานกับเธอ หนึ่งมีนาไปบอกกับพรราวพิลาศว่าที่แต่งงานเพราะตนเองเป็นภรรยาของพีร์แล้ว
ซึ่งความจริงแล้วหนึ่งมีนาก็รักพีร์แต่ที่ทำเป็นไม่สนใจเพราะไม่ชอบที่พีร์โกหกว่าเขาชอบพรราวพิลาศ
และให้เธอเป็นแม่สื่อ

ส่วนศิลา นั้นเมื่อรู้ข่าวจากแม่เข่ว่าลูกพี่ลูกน้องของเขามาจีบพราวพิลาศทำให้เขารู้ใจตนเองว่าชอบพราวพิลาศ เขาจึงไปสารภาพกับพราวพิลาศ พราวพิลาศนั้นชอบศิลาอยู่แล้วจึงรับรักเขาศิลาใจร้อนจึงชวนเธอไปจดทะเบียนสมรสทันที สุดท้ายแล้วหนึ่งมีนาและพราวพิลาศก็ได้เป็นเจ้าสาวไม่ต้องเป็นสาวโสได้อีกต่อไป

30. พบพร. (2558). **ปฏิบัติการหักคานทอง**. กรุงเทพฯ: มิชชั่นอินเตอร์พริ้นส์.

ราชสกุลทัศนวรา มีหม่อมราชวงศ์ที่เกิดจากหม่อมใหญ่อยู่ 4 คน ได้แก่ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ ม.ร.ว. ธนพล ม.ร.ว. ธราดล และ ม.ร.ว. อธิราช ทั้ง 4 คน เป็นหนุ่มโสดที่ถูกคนในครอบครัวให้หาคู่ครองเพราะ ลูกคนอื่นที่เกิดจากหม่อมรองต่างแต่งงานมีครอบครัวไปแล้ว แต่หลังจากที่น้องสาวของเขาทั้งสี่คน คือ ม.ร.ว. อธิราถ แต่งงานและมีบุตรชาย ทั้ง 4 คนก็เริ่มหาคนรักของตนเองเพราะไม่ยอมให้ใครหาคู่แต่งงานให้ เริ่มจาก ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ที่ถูกแม่จับคู่ให้ ม.จ. ปรียากร เขาไม่ยอมแต่งงานกับท่านหญิงจึงหนีออกจากวัง แต่ระหว่างที่ขับรถหนี เขาก็ขับรถไปชนผู้หญิงคนหนึ่งที่น่าวัง ซึ่งระหว่างนั้นน้องชายของเขากำลังไล่จับเขาที่กำลังจะหนีออกจากวัง ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ไม่มีทางเลือกจึงอุ้มผู้หญิงคนนั้นไปด้วย และพาเธอไปที่คอนโดของเขา ผู้หญิงคนที่เขาขับรถชนและพาไปที่คอนโด แท้จริง คือ ม.จ. ปรียากร ที่เดินทางมาที่วังของเขาเพื่อนำของมารับขวัญลูกชายของ ม.ร.ว. อธิราถนั่นเอง ม.จ. ปรียากรเมื่อฟื้นขึ้นมาที่คอนโดของ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์บังเอิญไปเห็นเอกสารจึงรู้ว่าผู้ชายที่จับตัวมาคือ ผู้ชายที่เธอต้องคู่ตัว ส่วน ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ก็รู้จากน้องชายว่าผู้หญิงที่เขาขับรถชนและพาไปที่คอนโด คือ ผู้หญิงที่ผู้ใหญ่ต้องการให้เขาคู่ตัว ทั้งสองคนจึงวางแผนปลอมตัวเพื่อจะได้รู้นิสัยที่แท้จริงของแต่ละคน ม.ร.ว. ธรรมรัตน์บอกว่าตนเองเป็นคนขับรถ ส่วน ม.จ.ปรียากรบอกว่าตนเองเป็นนางต้นห้อง ม.ร.ว. ธรรมรัตน์แกล้งชวนให้ ม.จ. ปรียากรอยู่ที่คอนโดโดยอ้างว่าต้องการหาคนช่วยจ่ายค่าคอนโด ม.จ. ปรียากรตกลงเมื่ออยู่ด้วยกันทั้งสองคนรู้สึกต่างคนต่างตกหลุมรักกันแต่ยังไม่กล้าสารภาพ ม.จ. ปรียากรจึงถาม ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ว่าเธอรักเขาไหม ม.ร.ว. ธรรมรัตน์ยังไม่แน่ใจตนเองจึงตอบว่าไม่รู้ ทำให้ ม.จ.ปรียากรน้อยใจจึงหนีกลับวังของตนเองไป ส่วน ม.ร.ว. ธรรมรัตน์เมื่อรู้ใจตนเองว่ารัก ม.จ. ปรียากรจึงไปเข้าเฝ้าพระบิดาของท่านหญิงเพื่อสารภาพความรู้สึกของเขาที่มีต่อท่านหญิงโดยบอกว่าเขาขาดท่านหญิงไม่ได้ ม.จ.หญิงปรียากรจึงตกลงรับความรักของ ม.ร.ว. ธรรมรัตน์

ม.ร.ว. ธนพลเป็นทหารที่เป็นหน่วยซุ่มยิงด้วยปืนสไนเปอร์ได้อย่างแม่นยำ วันหนึ่งเขาเจอกับนักฆ่าหญิงที่ชื่อแองเจลา เธอต้องการฆ่าหลานชายอายุ 5 เดือนของเขา เพราะ ม.ร.ว. อธิราถน้องสาวของเขาแต่งงานกับแดเนี่ยลเจ้าพ่อมาเฟียระดับโลกที่ออกจากวงการมาเฟีย วิศวกรทนายมาเฟียกลัวว่าลูกชายของ ม.ร.ว. อธิราถกับเดวิดจะยึดองค์กรมาเฟียไป ม.ร.ว. ธนพลจึงสะกดรอยตามแองเจลาแล้วลักพาตัวเธอไปเกาะส่วนตัวที่เขาซื้อไว้เพื่อให้แองเจลาทำอะไรหลายช่วยเขาไม่ได้ ระหว่าง

ที่ถูกลักพาตัว ม.ร.ว. ธนพลก็หลงรักแองเจลาและพยายามให้เธอเปลี่ยนใจไม่ฆ่าหลานเขา แต่แองเจลาถูกบังคับเพราะวิศวกรจับน้องชายเธอเป็นตัวประกัน ม.ร.ว. ธนพลและแองเจลาต่อสู้กันทั้งที่รักหลายครั้ง จน ม.ร.ว. ธนพลต้องฉีกปากปลอมประสาทให้แองเจลาเพื่อให้เธอทำร้ายเขาไม่ได้ ระหว่างที่อยู่ด้วยกัน ม.ร.ว. ธนพลรักแองเจลาคลิขของแดงโมหลานวัย 5 เดือนของเขาให้แองเจลาดู ซึ่งความจริงเธอเป็นคนรักเด็ก แต่เพราะเธอถูกบังคับ สุดท้าย ม.ร.ว. ธนพลให้คนไปช่วยน้องชายเธอจากวิศวกรได้ แองเจลาจึงไม่ต้องฆ่าแดงโมอีก ม.ร.ว. ธนพลจึงบอกรักแองเจลาซึ่งเธอรับรักเพราะเธอก็รักเขาเช่นกัน

ม.ร.ว. ธราดล เป็นตำรวจตอนที่แดงโมหลานชายของเขาถูกแองเจลาตามฆ่า เขามีหน้าที่ดูแลแดงโมแทนน้องสาวของเขาที่เป็นแม่ของแดงโม เขาคิดว่าอยากพาแดงโมไปหา ม.ร.ว. ธนพลที่เกาะที่เขาขังแองเจลาไว้ แต่ระหว่างขึ้นเรือเพื่อไปที่เกาะ เขาหลับและแดงโมตกน้ำ บุหลันนางแบบสาวชื่อดังที่เดินทางไปทะเลเพราะต้องการหนีเรื่องข่าวที่เธอเพิ่งเลิกกับแฟนเห็นแดงโมตกน้ำพอดี บุหลันตกใจที่เห็นเด็กทารกตกน้ำจึงโดดไปช่วยโดยลืมไปว่าตนเองว่ายน้ำไม่เป็น ม.ร.ว. ธราดลตื่นมาเห็นหลานตกน้ำจึงรีบไปช่วยโดยที่ช่วยบุหลันขึ้นมาด้วย เขาต่อว่าบุหลันที่ว่ายน้ำไม่เป็นยังโดดไปช่วยหลานของเขา ม.ร.ว. ธราดลเห็นบุหลันสามารถทำให้หลานของเขาหายร้องให้ได้จึงให้บุหลันทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยงหลานเขา ทั้งสองคนไปเช่าที่พัก ม.ร.ว. ธราดลดูข่าวจึงรู้ว่าบุหลันคือนางแบบดัง เขาจึงให้บุหลันปลอมตัวโดยบอกว่าตนเองชื่อจันทร์เพื่อนผองกันนักข่าว ระหว่างที่อยู่ด้วยกันทั้งสองคนเริ่มรู้สึกดีต่อกัน แต่วันหนึ่งภรรยาของม.ร.ว. ธราดลกลับมาเยี่ยมบุหลันแบบเพื่อน ม.ร.ว. ธราดลเห็นก็เกิดอาการหึงคิดว่าทั้งสองคนจะกลับมาดีกันจึงพาแดงโมจากไป ส่วนบุหลันกลับไปทำงาน และได้รู้ว่า ม.ร.ว. ธราดลเป็นราชินีถูกร่ำรวย และดุสิตาเข้าใจผิดว่า ม.ร.ว. ธราดล คือ ม.ร.ว. ธน น้องชายของเขาที่เกิดจากภรรยา รอง เพราะทั้งสองคนหน้าตาเหมือนกัน จึงบอกไปว่าเขามีแฟนแล้ว แต่ความจริงคนที่มีแฟน คือ ม.ร.ว. ธน แต่เรื่องนี้ทำให้บุหลันเสียใจ ม.ร.ว. ธราดล

ม.ร.ว. ธน ที่เป็นน้องคนละแม่และหน้าตาเหมือน ม.ร.ว. ธราดล ผากแหวนหมั่นที่ท่าย่าให้ไว้กับ ม.ร.ว. ธราดล แต่ ม.ร.ว. ไม่ยอมคืนแหวนให้เขาเพราะต้องการแกล้ง ม.ร.ว. ธนจึงลักพาตัวบุหลันเพราะเขาสืบรู้ว่า ม.ร.ว. ธราดลรักบุหลัน เมื่อ ม.ร.ว. ธราดลตามมาช่วยบุหลันเขามีข้อแลกเปลี่ยนว่าให้ ม.ร.ว. ธราดล คือ แหวน และกัมกราบเท้าเขา บุหลันร้องบอกว่าไม่ต้องทำซึ่งทำให้ ม.ร.ว. ธน พอใจที่จะมีพี่สะใภ้เป็นคนที่รักพี่ชายเขาจริงเพราะแท้จริงแล้วที่เขาทำไปเพราะต้องการเอาชนะพี่ชายเล็ก ๆ เท่านั้น สุดท้าย ม.ร.ว. ธราดลก็ปรับความเข้าใจกับบุหลันว่าคนที่มีแฟน คือ ม.ร.ว. ธนที่หน้าเหมือนเขา ทั้งสองคนจึงเป็นแฟนกัน

ม.ร.ว. ธีราช เป็นพี่ชายฝาแฝดของ ม.ร.ว. ธนพล เขาหลงรักนฤมลเด็กหญิงที่อายุห่างกว่าเขาสิบปี ตอนเด็กนฤมลเคยมาเล่นที่วังของเขาและถูก ม.ร.ว. ธีรนาถน้องสาวของเขาแหย่เล่น ม.ร.ว. ธีราชเข้าไปช่วยนฤมล แต่นฤมลเข้าใจผิดคิดว่าคนที่ช่วย คือ ม.ร.ว. ธนพล นฤมลจึงหลงรัก

ม.ร.ว.ชนพลเรื่อยมา เวลาผ่านไป นฤมลเข้ามาในห้องของ ม.ร.ว. ธรพล ม.ร.ว. ธีราขเห็นจึงใช้กำลัง ช่มชืน และเขาได้ถ่ายภาพไว้ข่มขู่เพื่อเรียกนฤมลมาข่มชืนอีกหลายครั้งจนเธอตั้งครรรค์ ซึ่งความจริงแล้ว ม.ร.ว. ธีราขตั้งใจจะแต่งงานกับนฤมลอยู่แล้วหลังจากที่เขาไปต่างประเทศ เมื่อกลับประเทศไทย เขาคิดว่านฤมลทำแท้งไปแล้วเพราะเธอยังเรียนไม่จบ เขาเสียใจมาก ปรากฏว่านฤมลยังไม่ได้ทำแท้ง และ ม.ร.ว. ธีราขเกิดป่วยหนักนฤมลรู้ข่าวมาเยี่ยม ระหว่างนั้นเห็นแผลที่หน้าผากของ ม.ร.ว. ธีราข จึงจำได้ว่าเขาต่างหากที่ช่วยเธอเพราะตอนเด็กเขา คือ คนที่ถูก ม.ร.ว. ธีรนาถใช้ไม้พายฟาดเพราะเข้ามาช่วยเธอ เธอจึงบอกเขาว่าเธอไม่ได้ทำแท้ง ม.ร.ว. ธีราขจึงอาการดีขึ้น และเมื่อเขาหายดีแล้วทั้งสองปรับความเข้าใจกันและแต่งงานกัน

31. รทิวตรี บุญยเกียรติ. (2558). **โสดพร้อมเสิร์ฟ**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ริศราและพลอยถักเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สมัยมหาวิทยาลัย ทั้งสองคนเป็นสาววัยสามปีที่ยังโสดไม่ได้แต่งงาน ริศราทำงานเป็นบรรณาธิการ ส่วนพลอยถักที่บ้านมีฐานะเป็นผู้ดีเก๋ไก๋ไม่ได้ทำงาน

วันหนึ่งน้ำเพชรเพื่อนในกลุ่มประกาศแต่งงาน ทำให้ริศราและพลอยถักเป็นสองคนสุดท้ายในกลุ่มที่ยังไม่ได้แต่งงาน ริศรานั้นเป็นสาวโสดซึ่งที่ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย แต่ริศราชอบโกหกคนอื่นว่าตนเองมีแฟนเยอะ ส่วนพลอยถักแอบคบกับกวินทร์เทรนเนอร์ส่วนตัว แต่เนื่องจากกวินทร์มีฐานะไม่ดี พลอยถักจึงไม่กล้าแนะนำกวินทร์กับครอบครัว

ริศราและพลอยถักมีโอกาสรู้จักกับภคินทายาทเครื่องสำอางรายใหญ่ของประเทศ ภคินแอบคบกับริศราและพลอยถักทั้ง 2 คน พร้อม ๆ กัน ริศรา รู้จักภคินจากการไปสัมภาษณ์ข้อมูลเขา เพื่อนำไปเขียนนิตยสาร ส่วนพลอยถักรู้จักกวินทร์เพราะการดูตัว ริศราและพลอยถักต่างสนใจกวินทร์ทั้งคู่ เพราะเขาหล่อและรวยมาก

วันงานแต่งงานของน้ำเพชรริศราได้พบทายาทที่แฟนเก่าที่เลิกกันไปเพราะมีผู้หญิงมาหา ทายาทที่ทำงานแล้วบอกว่าเขาเป็นพ่อของเด็กในห้องของเธอ ริศราเสียใจมาก และลึก ๆ ในใจริศรายังรักทายาทอยู่

หลังจากงานแต่งงานของน้ำเพชรริศราไปปฏิบัติธรรมกับที่ทำงาน ที่นั่นทายาทไปเป็นผู้ฝึกการปฏิบัติธรรม ทำให้เขาและริศรากลับมาพบกันอีก

ส่วนพลอยถักก็ลึกลับใจว่าจะชอบใครระหว่างภคินกับกวินทร์ แต่วันหนึ่งพลอยถักไปเจอภคินระหว่างเดินซื้อของกับกวินทร์ พลอยถักจึงหลอกภคินว่ากวินทร์เป็นสาวประเภทสอง และบังคับให้กวินทร์แสดงเป็นสาวประเภทสองเมื่ออยู่กับเธอ ต่อมาครอบครัวของพลอยถักชวนภคินไปเที่ยวหัวหินที่น้ำ ภคินและกวินทร์ได้พบกับมาร์กี้แฟนเก่าภคิน และมาร์กี้ได้ติดตามมาพักที่โรงแรมเดียวกับพลอยถักทำให้พลอยถักไม่พอใจเพราะรู้ว่ามาร์กี้ตั้งใจช่วยภคิน

ภคินชวณริศราและพลอยถักมาเดินแบบการกุศลทำให้วันนั้นทั้งสองคนจึงเพิ่งรู้ว่าถูกผู้ชายคนเดียวกันจับ พลอยถักโกรธริศราจึงแกล้งโทรหามาร์กี้ และแกล้งทำเสียงว่าเป็นริศรากับภคินกำลังร่วมเพศกัน มาร์กี้จึงตามมาทำงานเพื่อดูหน้าริศรา พลอยถักจึงวางแผนให้ลูกเกดเหยียบสายเสื้อของริศราระหว่างเดินแบบ ทำให้เสื้อริศราหลุดออกมา ทยานนที่รีบขึ้นมาบนเวทีเดินแบบและเอาเสื้อคลุมริศราไว้

จากเหตุการณ์นั้นริศราไปที่บ้านทยานนเพื่อขอบคุณเขาที่ช่วยเธอ ทำให้ริศรารู้ว่าทยานนที่อยู่กับลูกสาวสองคน และริศราเริ่มรู้ใจตนเองว่ายังรักทยานน แต่ลูกเกดกลับบอกริศราว่าทยานนกับเธอจะแต่งงานกัน ริศราทนไม่ไหวไปหาเพื่อนเกย์หมื่นไมล์เพื่อระบายความในใจว่าตนเองไม่ยอมโสดแล้ว แต่อยากแต่งงานกับทยานน แต่เขากำลังจะแต่งงาน ริศราจึงวางแผนจะให้ทยานนที่มาหาแล้วจะมอมเหล้าเขา แต่ทยานนที่รู้ทันทั้งสองจึงปรับความเข้าใจกัน ทยานนบอกว่าเขาไม่ได้จะแต่งงานกับลูกเกด แต่ระหว่างนั้นมีคนส่งคลิของภคินและมาร์กี้มีเพศสัมพันธ์กันมาให้ริศรา

ส่วนพลอยถักกลับไปเห็นภคินที่ไปเที่ยวกับหมื่นไมล์เพื่อนเกย์ของริศราพลอยถักรู้สึกเสียใจจึงกลับไปห้องของภคินรอเขากลับมาเพื่อถามสิ่งที่เห็นเมื่อภคินกลับมาและพลอยถักถามภคินบอกพลอยถักว่าเขาเปลี่ยนมาชอบเพศเดียวกันแล้ว ทำให้พลอยถักเสียใจมากจึงยอมแต่งงานกับภคิน แต่ก่อนถึงวันงานริศรามาดือนพลอยถักว่าภคินกับมาร์กี้มีความสัมพันธ์กันแต่พลอยถักไม่เชื่อ และบอกว่าริศรามาดือนเพราะชอบภคินไม่ยอมให้เธอกับเขาแต่งงานกัน

วันแต่งงานของพลอยถักมาร์กี้นำคลิปตอนที่เธอกับภคินมีเพศสัมพันธ์มาเปิดในงาน พลอยถักเสียใจมาก ระหว่างนั้นเองภคินกลับมาหาพลอยถักและสารภาพว่าเขาไม่ได้เป็นเกย์ เขาแค่ร่วมมือกับหมื่นไมล์แกล้งให้พลอยถักหึง พลอยถักจึงรู้ใจตัวเองว่ารักภคิน ต่อมาพลอยถักแต่งงานกับภคินโดยปล่อยให้ตนเองตั้งครรรภ์พ่อแม่จะได้ไม่ขัดขวาง ส่วนริศราก็ก็กลับไปคบกับทยานนที่อีกครั้ง

32. ตะวัน. (2559). **กลรักแฟนกำมะลอ**. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.

นลินีเป็นสาวโสด อายุ 29 ปี มีอาชีพเป็นนักเขียน นลินีอาศัยอยู่กับยายที่เชียงใหม่เพราะพ่อแม่ของเธอประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต เธอไม่เคยมีแฟนเลย นลินีมีเพื่อนที่ไม่ถุกันชื่อ วิมลภา ทั้งสองคนชอบมีเรื่องโต้แย้งเพื่อแข่งขันกันเอาชนะ มีอยู่วันหนึ่งนลินีดื่มสุราจนเมาและพูดออกไปว่า นลินีมีแฟนแล้ว แฟนของเธอหล่อและรวยกว่าแฟนของวิมลภา ต่อมาวิมลภาแฉการแต่งงานจึงให้นลินีนำแฟนงานแต่งงานของเธอด้วย โดยวิมลภาประกาศว่าวันที่เธอแต่งงานเธอจะให้นลินีและแฟนของนลินีขึ้นบนเวทีในฐานะเพื่อนเจ้าสาว นลินีไม่อยากเสียหน้า นราธิปเพื่อนสนิทที่เป็นสาวประเภทสองจึงอาสาหาคนที่จะมาแสดงเป็นแฟนหนุ่มของนลินีเพื่อคงไปหลอกวิมลภาในวันงานแต่งงานของเธอ

ภูติศเป็นลูกชายเศรษฐีหมื่นล้านที่เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ภูติศใช้เวลาอยู่ที่อังกฤษหลายปีตั้งแต่เขาเป็นวัยรุ่น เพราะตอนที่เขาอยู่เมืองไทย เขาเป็นเด็กเกเร ภูติศพ่อของเขาจึงส่งเขาไปเรียนที่อังกฤษ ภูติศมีพี่ชายหนึ่งคนชื่อภูริทัต ภูริทัตเกิดจากภรรยาคนแรกของภูติศ ต่อมาแม่ของเขาเสียชีวิต แพรวพรรณจึงดูแลเขา แต่แพรวพรรณไม่ได้รักภูติศ เธอรักเฉพาะภูติศลูกชายของเธอ เนื่องจากภูติศประกาศว่าจะยกโรงแรมให้ภูริทัตทำให้แพรวพรรณไม่พอใจที่สามีจะยกกิจการให้ลูกเลี้ยง แพรวพรรณจึงให้ภูติศกลับมาที่เมืองไทย ภูติศนั้นถูกพ่อปรามาสว่าทำงานสู้ภูริทัตไม่ได้ ทั้งที่ความจริงแล้วภูติศเป็นฝ่ายบริหารของโรงแรมชื่อดังระดับโลก เพราะเขากลับตัวตั้งใจทำงาน ดังนั้นภูติศกลับมาที่ประเทศไทยเพราะต้องการกิจการของพ่อ แต่เขาต้องการพิสูจน์ให้ภูติศพ่อของเขาเห็นว่าเขาสามารถทำงานได้ไม่ด้อยกว่าภูริทัต เมื่อกลับมาถึงประเทศไทยภูติศให้ภูติศทำงานเป็นพนักงานขับรถของโรงแรมเพื่อให้เขาเรียนรู้งาน

นลินีเดินทางมากรุงเทพเพื่อร่วมงานแต่งงานของวิมลภา แต่เมื่อถึงวันงานปรากฏว่าผู้ชายที่นลินีติดต่องานให้เป็นแฟนตัวปลอมของนลินีหายไป นลินีจึงต้องไปงานแต่งงานคนเดียว วันนั้นเธอพักที่โรงแรมของภูติศและเธอใช้บริการรถของโรงแรมให้ไปส่งเธอที่งานแต่งงานซึ่งคนที่ขับรถโรงแรมคือภูติศ ระหว่างที่นั่งรถนลินีเห็นภูติศหน้าตาอร่ามหล่อ จึงว่าจ้างให้เป็นแฟนของเธอ

ภูติศแสดงเป็นแฟนของนลินีแต่วิมลภาก็ยังไม่อยากเชื่อ เมื่อเลิกงานทั้งสองคนก็แยกย้ายกันไป หลายวันต่อมาวิมลภาก็ไปรับลูกที่ร้านเวดดิ้งสตูดิโอ เจ้าของร้านบอกวิมลภาว่าเห็นภูติศลูกชายเจ้าของธุรกิจโรงแรมในภาพ วิมลภาก็บอกว่าเขาเป็นแฟนของนลินี เจ้าของร้านจึงโทรศัพท์ไปบอกนักข่าว ทำให้หนังสือพิมพ์ลงข่าวระหว่างภูติศกับนลินี นลินีเมื่อรู้ว่าภูติศเป็นลูกเจ้าของกิจการโรงแรมหมื่นล้านก็ตกใจ และเธอก็ถูกนักข่าวตามสัมภาษณ์ นลินีก็เลยย้ายรู้อ้างไปหาพบภูติศเพื่อทำความเข้าใจเรื่องดังกล่าว

ส่วนภูติศเองเมื่อมีข่าวเรื่องนลินีกับเขาไปงานแต่งงานของวิมลภาก็ทำให้แพรวพรรณแม่ของเขาไม่พอใจ เพราะแพรวพรรณต้องการให้ภูติศแต่งงานกับสาวตรีเพราะเธอเป็นลูกสาวของเพื่อนสนิท แพรวพรรณ และยังเป็นลูกสาวของภาคภูมิเจ้าของธุรกิจห้างสรรพสินค้าชื่อดัง ภูติศเมื่อลูกว่าแม่ต้องการบังคับให้เขาแต่งงาน เขาไม่ชอบวิธีการของแม่เขามาก ภูติศจึงตั้งใจว่าจะไม่ยอมแต่งงานกับสาวตรีเด็ดขาด ดังนั้นวันที่นลินีมาพบเขาเขาจึงให้ข้อเสนอว่าให้เธอแสดงเป็นแฟนของเขาต่อไปโดยเขาให้ค่าจ้างห้าแสนบาท นลินีปฏิเสธ แต่ภูติศก็นัดนลินีให้ออกมาคุยเรื่องนี้กันอีกที่ร้านอาหารบังเอิญวิมลภาก็ไปพบทั้งสองคนที่ร้านอาหารเธอก็สอบถามเรื่องราวการคบกันกับภูติศเพราะเธอไม่เชื่อว่าทั้งสองคนจะเป็นแฟนกันจริง นลินีก็เลยถูกจับได้จึงโกหกสร้างเรื่องราว ภูติศก็สนับสนุนจนวิมลภาคิดว่าทั้งสองคนเป็นแฟนกันจริง เพราะเหตุการณ์นี้นลินีต้องแสดงเป็นแฟนของภูติศเพราะภูติศบอกว่าถ้าเธอไม่ร่วมมือเขาจะไปบอก ความจริงให้วิมลภา

ภูติศต้องพานลินีไปพบแพรวพรรณ ทั้งสองคนจึงต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยระหว่างที่พูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งสองคนก็เริ่มเกิดความรู้สึกที่ดีเมื่อได้คุยกัน วันที่ภูติศพานลินีไปที่บ้านแพรวพรรณขอคุยกับนลินีเป็นการส่วนตัว แพรวพรรณบอกให้นลินีเลิกกับภูติศเพราะเขามีคนที่ต้องแต่งงานด้วย นลินีจึงบอกแพรวพรรณว่าเธอไม่เลิกและแพรวพรรณควรให้ภูติศแต่งงานกับคนที่เขารัก เขาจะได้มีความสุข เมื่อแพรวพรรณได้ยินก็โกรธมากที่นลินีมาพูดเหมือนสั่งสอนเธอ

ภูติศได้พบกับสาวตรีเพราะแม่ของเขานัดให้เจอกัน ภูติศบอกกับสาวตรีว่าเขาจะไม่แต่งงานกับเธอ แต่สาวตรีบอกว่าเธอจะทำตามที่แม่ของเขาต้องการ และเธอจะทำให้ภูติศมาชอบเธอให้ได้ ส่วนนลินีกลับไปเชียงใหม่ถูกภริณีผู้เป็นยายถามเรื่องภูติศ นลินีจึงต้องโกหกยาย ยายจึงบอกให้ภูติศมาหายาย ภูติศเมื่อรู้ว่ายายของนลินีต้องการพบเขาก็ขึ้นมาเชียงใหม่ ระหว่างนั้นแพรวพรรณไปให้ข่าวกับสื่อมวลชนว่าสาวตรีเป็นว่าที่คู่หมั้นของภูติศ นลินีเห็นข่าวรู้สึกไม่ดีเพราะเปรียบเทียบกับสาวตรีสวยกว่าจึงไปหาภูติศว่าต้องการยกเลิกการแต่งงานเป็นแพนใหม่เพราะสาวตรีก็สวย และนลินีก็ไม่อยากโกหกเพราะกลัวยายรู้ ภูติศเห็นนลินีเหมือนน้อยใจจึงขึ้นไปหาที่เชียงใหม่ เมื่อไปถึงเขาพบกับยายของนลินี ทั้งสองคนไปเที่ยวเชียงใหม่ ภูติศบอกนลินีว่าเขามาหาสถานที่สร้างวีรกรรมด้วยนลินีจึงพาเขาไปดูสถานที่ เมื่อกลับมาถึงบ้านภูติศก็อยู่กับยายกับยาย และนลินี ก่อนกลับบ้านภูติศจูบนลินีทั้งสองคนเริ่มมีความรู้สึกที่ดีให้กันมากขึ้น

สาวตรีตามภูริศมาที่เชียงใหม่และได้พบกับนลินี สาวตรีแสดงตัวว่าเป็นว่าที่คู่หมั้น และให้นลินีเลิกกับภูริศ นลินีไม่ยอมเลิก สาวตรีจึงวางแผนหลอกให้ภูติศมาหาที่โรงแรมแล้วโทรให้นลินีมาพบเธออ้างว่าจะคุยเรื่องภูติศ ภูติศมาถึงสาวตรีก็กระโดดคร่อมเขาแล้วจูบ นลินีมาเห็นเสียใจวิ่งหนีไป ภูติศตามนลินีไป ภูติศสารภาพว่าเขารักนลินีซึ่งนลินีบอกว่าเธอก็รักเขาเช่นกันทั้งสองคนจึงเลิกเป็นแพนหลอก ๆ แต่กลับมาเป็นแพนกันจริง ๆ

แพรวพรรณมาที่เชียงใหม่เพื่อกดดันยายของนลินีให้นลินีเลิกกับภูติศ แต่ยายไม่ทำตามและบอกว่าเมื่อเด็กรักกันก็ต้องไป แพรวพรรณโกรธมาก เมื่อนลินีมากรุงเทพฯอีกครั้งภูติศพานลินีไปทานข้าวในฐานะแพนตัวจริงของเขา แต่แพรวพรรณก็ยังไม่ยอมรับและขอคุยเป็นการส่วนตัวกับนลินี แพรวพรรณบอกว่าเธอไม่ยอมรับนลินี นลินีบอกว่าเธอจะพิสูจน์ให้พรรณรายเห็นว่าเธอและภูติศรักกัน จากนั้นทั้งสองคนไปเที่ยวหัวหินและมีเพศสัมพันธ์กัน

วิมลากับสาวตรีร่วมมือกันเขียนโปสเตอร์ร้ายนลินีว่าแย่งภูติศจากสาวตรี นลินีถูกคนในสังฆวิจารย์ อีกทั้งเรื่องที่แพรวพรรณไปต่อว่ายาย นลินีจึงต้องการจะหยุดเรื่องของเธอกับภูติศ แต่ภูติศก็ตามไปปรับความเข้าใจกับนลินีเพราะเขาเสียใจว่าวิมลมาเป็นคนโปสข้อความทั้งสองคนจึงปรับความเข้าใจกันอีกครั้ง

สาวตรีเห็นว่าภูติศไม่สนใจจึงต้องการชุให้ณลณีก็กลัวจะได้เลิกกับภูติศ ภาคภูมิพ่อของเธอจึงจ้างคนไปข่มขู่ณลณีที่บ้าน คนร้ายเข้าไปขู่ณลณี แต่บังเอิญยายของณลณีมาเห็นจึงถูกทำร้าย ระหว่างที่คนร้ายเข้าบ้าน ภูติศโทรมาพอดี เขาจึงมาช่วยได้ทัน เหตุการณ์นี้ทำให้ยายของณลณีบาดเจ็บ ณลณีจึงขอเลิกกับภูติศเพราะไม่ยอมให้ยายอยู่ในอันตราย ภูติศเสียใจกินเหล้าจนเมาและบอกกับแพรวพรรณว่าเขาเลิกกับณลณีแล้ว และเขารู้สึกทรมานมาก แพรวพรรณเห็นลูกเสียใจก็รู้สึกผิด และเริ่มคิดว่าเธออาจมองสาวตรีผิดไปเพราะสาวตรีต่อว่าแพรวพรรณที่ไม่รับผิดชอบมันให้ทั้งที่ภูติศและณลณีก็เลิกกันแล้ว ส่วนคนร้ายที่เข้าไปทำร้ายณลณีที่บ้านครั้งแรกพวกเขาสารภาพว่าแพรวพรรณเป็นคนจ้างตามที่ภาคภูมิสั่ง แต่ต่อมากลุ่มน้องคนสนิทของภาคภูมิยอมรับความผิดแทน แต่ก็ทำให้แพรวพรรณหมดความเชื่อถือต่อครอบครัวของสาวตรี เมื่อสาวตรีมาเร่งรัดเรื่องหมั้นอีก แพรวพรรณจึงบอกว่าให้ระงับไว้ก่อน ทำให้สาวตรีโกรธคิดว่าตนเป็นเพราะณลณีเธอจึงต้องผิดหวัง สาวตรีจึงจ้างคนร้ายให้ลักพาตัวณลณีไปข่มขืน แต่ตอนที่คนร้ายลงมือ ณลณีกำลังคุยกับแพรวพรรณ ทั้งสองคนจึงถูกจับ ระหว่างที่ถูกจับณลณีดูและแพรวพรรณ และเสนอตัวเพื่อปกป้องแพรวพรรณ สาวตรีตามไปดูเหตุการณ์ เธอใส่หมวกปิดหน้าแต่ณลณีก็จำได้ ทั้งสองทะเลาะกัน แพรวพรรณได้ยินทุกอย่างจึงรู้ว่าสาวตรีเป็นคนสั่งการ

ภูติศ ภูริทัต ภูเนศ ตามหาแพรวพรรณและณลณี จนวิมลภาบอกว่าได้ยินสาวตรีพูดว่าจะจับใครไปขังที่สวนที่นครนายก แต่ได้ยินไม่ถนัด ทั้งสามคนตามไปช่วย ภูริทัตไปช่วยแพรวพรรณทำให้แพรวพรรณรู้ว่าลูกเลี้ยงรักตน ส่วนภูติศไปช่วยณลณี สาวตรีโกรธแค้นจึงเผากรงที่ขังณลณี แต่ตัวเองออกมาไม่ทันจึงถูกไฟคลอก แต่ไม่เสียชีวิต ส่วนภูติศได้รับบาดเจ็บเพราะปกป้องณลณี เมื่อเหตุการณ์สงบตำรวจจับกุมตัวพ่อแม่ของสาวตรีฐานผู้บงการ ส่วนสาวตรีไม่ตายแต่เสียโฉมและเสียสติ แพรวพรรณยอมรับในตัวของณลณีทั้งสองคนจึงได้คบกัน

33. วรนิษฐา. (2559). แรตสลัดคาน. ม.ป.ท.

ทิพย์ทิวาเป็นสาวโสดที่เพิ่งเลิกกับก้องภพแฟนหนุ่ม หลังจากที่เลิกกับก้องภพทิพย์ทิวาก็ปล่อยให้ตนเองอ้วนจนไม่หลงเหลือความสวยเหมือนเดิม ทิพย์ทิวามีเพื่อนสนิทชื่อแมนศรี วันหนึ่งทั้งสองคนไปงานรวมรุ่น เมื่อไปถึงงานทั้งสองคนถูกเพื่อนที่ไม่ถูกกันดูถูกว่าไม่มีแฟนเพราะทิพย์ทิวาถูกแฟนทิ้งกลายเป็นสาวโสดที่อ้วนจนไม่มีคนสนใจ ส่วนแมนศรีถึงแม้จะสวยก็หาแฟนไม่ได้ นอกจากนี้เพื่อนยังทำแมนศรีว่าในเวลา 1 ปี ในงานเลี้ยงรุ่นครั้งหน้าถ้าแมนศรีหาแฟนมาได้เธอยินดีจ่ายเงินให้แมนศรี 1 ล้านบาท แมนศรีกำลังเมาและโมโหจึงทำต้อว่านอกจากเธอจะหาแฟนได้แล้วเธอยังจะให้ทิพย์ทิวาลดความอ้วนจนหาแฟนมาในงานวันนั้นด้วย

ทิพย์ทิวาต้องยอมรับคำทำไปด้วย แต่วันต่อมาทิพย์ทิวาก็ถูกคำสั่งของบริษัทให้ไปทำงานที่ กระบี่ ทิพย์ทิวากลุ่มในจึงนัดเพื่อนที่ทำงานออกไปกินข้าว แต่ที่ร้านทิพย์ทิวาทำน้ำซุพหกใส่แทนไท ทำให้มันฟ้าไว้วายว่าทิพย์ทิวาเกือบทำให้มือของแทนไทเป็นแผลซึ่งมือของเขาเป็นอวัยวะที่สำคัญ ทิพย์ทิวารู้สึกผิดที่ทำน้ำซุพหกรดแทนแทนไท

วันหนึ่งทิพย์ทิวาพบก้องภพแฟนเก่าที่คอนโดเพราะทั้งสองคนพักอยู่คอนโดเดียวกัน ก้องภพมากับแฟนใหม่ แฟนใหม่ของก้องภพเห็นทิพย์ทิวาที่อ้วนพีไม่สวยจึงพูดถากถางทิพย์ทิวา ทิพย์ทิวาโกรธมากจึงตั้งใจจะลดน้ำหนัก และจะหาแฟนที่หล่อกว่าก้องภพมาแก้ค่าสบประมาทที่ แฟนใหม่ของก้องภพกล่าวไว้

ก่อนลงไปทำงานที่กระบี่ทิพย์ทิวาพบแทนไทโดยบังเอิญ เธอจำได้ว่าทำน้ำซุพหกใส่เขาเธอ จึงชื้อยามาทำให้เขาเพื่อขอโทษ แทนไทรู้สึกดีกับทิพย์ทิวาจึงให้นามบัตรเขากับเธอแล้วบอกว่าเขาจะ ให้เธอคงเขาเป็นแฟนหนึ่งวัน แต่ทิพย์ทิวาเผลอใส่นามบัตรไว้ในกระเป๋าเสื้อแล้วนำไปซั๊ก ทำให้เธอ ไม่สามารถติดต่อแทนไทได้

แทนไทรอให้ทิพย์ทิวาติดต่อกลับมา แต่เธอไม่ติดต่อกลับ และตัวเองต้องไปที่กระบี่ เพื่อไปดูแลร้านนวดคลายไขมันของเขาเพราะเขาอาชีพนวดคลายไขมัน เมื่อไปถึงกระบี่เขาจึงได้พบ ทิพย์ทิวาอีกครั้ง และเขารู้ว่าทิพย์ทิวาต้องการลดความอ้วน เขาจึงแกล้งนำประกาศร้านของเขาไป สอดที่หน้าห้องของทิพย์ทิวา ทิพย์ทิวาสนใจไปนวดกับแทนไท โดยระหว่างที่นวดแทนไทใส่หน้ากาก ปิดหน้าตนเองไว้ เขานวดทิพย์ทิวาจนเธอเริ่มผ่อนคลายและสวย ระหว่างนั้นแทนไทมักชวนทิพย์ทิวาไปกิน ข้าวด้วยจนมันฟ้าไม่พอใจ มันฟ้าไปอาละวาดกับแทนไท แต่แทนไทบอกมันฟ้าว่าเขาคิดกับเธอ แบบเพื่อน

ทิพย์ทิวาจับได้ในที่สุดว่าแทนไทปลอมตัวมานวดคลายไขมันให้เธอ แทนไทจึงยอมรับผิด และขอให้ทิพย์ทิวามาร่วมงานครบรอบฉลองเปิดร้านนวดครบ1เดือนของเขา เมื่อถึงวันงานมันฟ้า แกล้งทิพย์ทิวาแต่แทนไทมาช่วย และวันนั้นเขาสารภาพกับทิพย์ทิวาว่าเขารักเธอ และขอเป็นแฟนกับ เธอ ทิพย์ทิวาตอบตกลง แต่มันฟ้ารู้จึงโกหกว่าแทนไทจับทิพย์ทิวาเพราะเขาพนันกับเพื่อนไว้ว่าจะ จับผู้หญิงอ้วนอย่างทิพย์ทิวา ทิพย์ทิวาไปหาแทนไทเพื่อจะถามเรื่องที่มันฟ้าพูดแต่เธอเห็นแทนไท กำลังโชว์คลิปที่เธอตอบรับเป็นแฟนกับเขาให้เพื่อน ๆ เขาดูเธอจึงเข้าใจผิดคิดว่าแทนไทพนันกับเพื่อน ไว้ตามที่มันฟ้ากล่าว หลังจากนั้นทิพย์ทิวากลับกรุงเทพฯ ทั้งที่ยังเข้าใจผิด เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ทิพย์ทิวา ไปหาแมนศรีและเห็นว่าก้องภพแอบจูบแมนศรีตอนที่แมนศรีหลับ ทิพย์ทิวาจึงคาดคั้นก้องภพจนรู้ว่า ก้องภพชอบแมนศรี ทิพย์ทิวาจึงให้ก้องภพแกล้งทำเป็นแฟนเพื่อไปให้ปองคุณและแฟนของเขาเห็น วันที่ทิพย์ทิวาแกล้งเป็นแฟนกับก้องภพเพื่อตบตาปองคุณแทนไทมาเห็นพอดี เขาบอกว่าไม่พอใจ เพราะทิพย์ทิวาเป็นแฟนเขาแล้ว ทิพย์ทิวาจึงเขาว่าที่บอกว่าชอบเธอเพราะทำพนันเพื่อนมาใช้หรือใ แทนไทบอกว่าไม่จริงเขารักทิพย์ทิวา และที่โชว์คลิปเพื่อนเพราะอยากให้เพื่อนรู้ว่าเขามีแฟนแล้ว

ทั้งสองคนจึงปรับความเข้าใจกัน ต่อมาทิพย์เทวาไปอ่านงานวิจัยว่าการมีเพศสัมพันธ์ช่วยลดความอ้วนได้ ทิพย์เทวาจึงมีเพศสัมพันธ์กับแทนไทด้วยความรัก ในที่สุดทั้งสองคนก็แต่งงานกัน

34. โยธกา. (2559). แรตระเบิดคาน. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

แม่นศรีเป็นสาวโสดอายุ 30 ปี แม้นศรีไม่เคยมีแฟนเพราะเป็นคนที่ไม่สวย ตอนเด็ก ๆ มักถูกเพื่อน ๆ ล้อเพราะหน้าเป็นสิ่ว ต่อมาแม่นศรีถูกหวยรางวัลที่ 1 ได้เงินสามสิบล้าน แม้นศรีจึงนำเงินไปทำศัลยกรรมจนกลายเป็นสาวสวย เมื่อไปงานเลี้ยงรุ่นเพื่อน ๆ จำแม่นศรีไม่ได้ เพื่อนที่เคยเป็นคู่กัดกับแม่นศรีบอกว่าถึงแม่นศรีจะสวยก็เป็นสาวโสด และท้าทายให้แม่นศรีหาแฟนให้ได้ภายใน 1 ปี ถ้าแม่นศรีหาแฟนได้เพื่อนคนนั้นยินดีจ่ายเงินหนึ่งล้านบาท แม้นศรีจึงรับคำท้า

เมื่อกลับถึงบ้านแม่นศรีต้องรู้ข่าวร้ายว่าพ่อของเธอต้องการให้เธอแต่งงานกับศักดิ์ดาคนที่แม่นศรีบอกว่าหน้าตาเหมือนคิงคอง แม้นศรีไม่อยากแต่งงานจึงบอกพ่อกับแม่ไปว่าเธอมีแฟนแล้วอยู่ที่กรุงเทพฯ เมื่อแม่นศรีบอกพ่อไปแล้วก็รีบปฏิบัติการหาแฟนเพื่อลบคำสบประมาทของเพื่อน และเพื่อจะได้ไม่ต้องแต่งงานกับคนที่ตนเองไม่ได้รับรัก แม้นศรีจึงไปขอความช่วยเหลือจากก้องภพเพื่อนสนิทที่คบกันตั้งแต่เด็ก ก้องภพจึงต้องช่วยแม่นศรีหาแฟน

ก้องภพไปอยู่คอนโดเดียวกันกับแม่นศรีเพื่อช่วยเธอหาแฟน แม้นศรีไปพบดรณเขาเป็นไฮโซหนุ่มหล่อ และยังเป็นดารา ก้องภพบอกให้แม่นศรีทำตัวให้น่าค้นหา แม้นศรีตามไปงานประมูลเพชร ก้องภพให้แม่นศรีประมูลเพชรแข่งกับดรณ สุดท้ายแม่นศรีชนะ ทำให้ดรณสนใจแม่นศรีเพราะทั้งสวยทั้งรวย ดรณจึงจีบแม่นศรีและให้นักสืบตามสืบว่าแม่นศรีเป็นใคร จนเขารู้ว่าแม่นศรีถูกหวนสามสิบล้านแล้วนำเงินมาทำศัลยกรรม ดรณจึงวางแผนจะจีบแม่นศรีเพื่อเอาเงินของเธอเพราะเขากำลังมีปัญหาเรื่องการเงิน

ก้องภพเมื่อใกล้ชิดกับแม่นศรีก็รู้สึกว่าเขารักแม่นศรี แม้นศรีเองเมื่อใกล้ชิดก้องภพก็รู้สึกว่ามีความรู้สึกที่ดีให้ก้องภพ วันหนึ่งพ่อของแม่นศรีมาที่ กทม. เพื่อจะดูว่าแม่นศรีโกหกเรื่องแฟนหรือไม่ แม้นศรีต้องการให้ดรณรับบทแฟน แต่ดรณกลับหายตัวไป แม้นศรีจึงอ้างว่าก้องภพเป็นแฟน และแสดงละครตบตาพ่อและศักดิ์ดาว่าทั้งสองรักกัน แต่ยิ่งทั้งสองคนแสดงทั้งสองคนก็รู้สึกว่าคุณเรา รักกันจริง ๆ

แม่นศรีเริ่มรู้ใจตนเองว่าชอบก้องภพ แต่เธอไม่กล้าบอกก้องภพเพราะกลัวเสียความเป็นเพื่อนที่ดี แม้นศรีจึงตัดสินใจบอกก้องภพว่าเธอจะเป็นแฟนกับดรณ ก้องภพรู้สึกเสียใจ จึงย้ายออกจากคอนโดของแม่นศรีและบอกว่าหน้าที่ของเขาจบแล้ว คินนั้นก้องภพไปกินเหล้ากับเพื่อนจึงรู้ว่าดรณเป็นคนทำให้ผู้หญิงหาเลี้ยงให้ ก้องภพเป็นห่วงแม่นศรี

แม่นศรีเมื่อตัดสินใจคบตรีนก็รู้สึกไม่มีความสุขเพราะเธอรักก้องภพ วันหนึ่งแม่นศรีไปกินข้าวกับตรีนแล้วไปเห็นข้อความที่เพื่อนตรีนส่งมาถามว่าเขาจะจับแม่นศรีเพื่อเงินไหม แม่นศรีจึงระแวงตรีน เธอจึงเรียกก้องภพมาช่วยกันมอมเหล้าตรีนจนในที่สุดแม่นศรีก็รู้ว่าตรีนหวังแค่เงินของเธอ

หลังจากเหตุการณ์นี้แม่นศรีจึงตัดสินใจบอกรักก้องภพ ก้องภพจึงบอกว่าเขารักเธอเหมือนกัน ทั้งสองคนจึงคบกัน ทำให้แม่นศรีมีแฟนตัวจริงเพื่อไปบอกพ่อและลบคำทำของเพื่อนได้สำเร็จ

35. เฉลิมมา. (2560). **มาตามคานทอง**. กรุงเทพฯ ฯ: วี.พี.ริษัท. 1991

ตรีประดับเป็นสาวโสดแสนสวย ทำงานเป็นครีเอทีฟโฆษณาโดยมีตำแหน่งหัวหน้าทีม ทีมของตรีประดับจะได้รับรางวัลจากการประกวดโฆษณาอยู่เสมอ จนทุกคนเรียกว่า มาตาม แต่ตรีประดับคบกับผู้ชายคนไหนมักจะถูกผู้ชายขอลีกทุกครั้ง โดยเฉพาะแฟนคนล่าสุดที่เพิ่งขอลีกกับตรีประดับทำให้ตรีประดับตีแม่เหล้าจนเมาลึกลงในทีมต้องโทรเรียกให้ปุริมมารับ

ปุริมเป็นหมอกุมารแพทย์รูปหล่อ เขากับตรีประดับเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็กเพราะพ่อแม่ของพวกเขาเป็นเพื่อนกัน และบ้านอยู่ติดกัน แม่ของตรีประดับเสียชีวิตตั้งแต่ตรีประดับยังเล็ก แม่ของปุริมจึงเลี้ยงตรีประดับมาเหมือนลูกสาว ปุริมและตรีประดับเคยเป็นแฟนกันจนถึงช่วงที่ปุริมเรียนแพทย์ ทำให้ทั้งสองคนต้องห่างกัน และตอนนั้นตรีประดับระแคะระคายว่า ปุริม ติดพักรุ่นน้องนักศึกษาแพทย์ที่ชื่อมณฑิตา ทำให้ตรีประดับตัดสินใจที่จะมีความสัมพันธ์กับปุริมเพื่อพิสูจน์ว่าเธอรักเขา แต่หลังจากที่ทั้งสองคนมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว ปุริมด้บโทรศัพท์ว่ามณฑิตาจมน้ำ ปุริมจึงรีบไปดูเพราะเขามีปมในใจที่น้องสาวของเขาก็จมน้ำเสียชีวิต และมณฑิตาก็หน้าเหมือนน้องสาวเขา ตรีประดับตื่นขึ้นมาไม่เห็นปุริมจึงโกรธมาก แม้ว่าปุริมพยายามอธิบายแต่เมื่อตรีประดับถามว่ารักมณฑิตาไหม เขายังไม่ทันตอบตรีประดับก็ต่อว่าเขาเพราะเธอเป็นคนที่ใจร้อนอยู่แล้ว และตรีประดับขอยุติความสัมพันธ์ทำให้ทั้งสองคนเลิกรากันตั้งแต่ตอนนั้น และเป็นเพื่อนกันมาตลอดจนถึงปัจจุบัน

รุ่งเช้า หลังจากตรีประดับหายเมา เธอไปทำงานสายทำให้ไปนำเสนองานไม่ทันจึงถูกเบญจภาแย่งงานที่ตนเองคิดนำเสนอให้ลูกค้า ตรีประดับเสียใจมาก และต้องเจ็บใจมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตรีนแฟนหนุ่มที่เพิ่งราไปเมื่อวานมาเป็นแฟนของเบญจภา ยืนยันปุริมมารับตรีประดับระหว่างทางเธอปวดท้อง ปุริมรีบพาตรีประดับไปพบแพทย์ แพทย์บอกว่าตรีประดับถุงน้ำรังไข่แตก และต้องตัดรังไข่ข้างซ้าย เมื่อตรีประดับพักฟื้นแล้ว และรู้ว่าตัวเองอาจมีลูกยาก เธอจึงต้องการเลิกเป็นสาวโสดอยู่บนคาน เธอตั้งใจว่าจะต้องรับหาสามีเพื่อจะได้มีลูก

เผ่าทองเป็นลูกชายของคุณหญิงมิ่งกุฎเขาเพิ่งกลับจากเมืองนอกและตรีประดับได้พบในงานการกุศล เผ่าทองหน้าเหมทอนปุริมมากทำให้ตรีประดับพอใจ พอตรีธของพวกเขาชนกันทำให้ตรีประดับได้เบอร์โทรของเผ่าทอง แต่ปุริมแย่งไปเก็บไว้ แต่ตรีประดับก็ได้รู้จักกับเผ่าทองเพราะคุณหญิงมิ่งกุฎเป็นแม่สื่อขอให้ตรีประดับพาเผ่าทองเที่ยวเพราะเพิ่งกลับมาจากเมืองนอก ถึงแม้จะเป็นระยะเวลาสั้น ๆ แต่เผ่าทองก็พอใจที่ตรีประดับฉลาด มีไหวพริบ เขาจึงขอตรีประดับแต่งงานซึ่งเธอตอบตกลง เพราะช่วงนั้นเธอเดินทางไปปล่อยข่าวว่าจะแต่งงานวันเดียว เดือนเดียว สถานที่เดียวกันกับเบญจามาที่ประกาศแต่งงานกับแฟนเก่าเธอ

ปุริมเมื่อรู้ว่าตรีประดับจะแต่งงานก็โมโหเพราะปุริมที่จริงรักตรีประดับมาตลอด และคิดว่าเมื่อเรียนแพทย์จบทำงานเรียบร้อยแล้วจะแต่งงานกับตรีประดับ แต่ในก็เข้าไปเพราะตรีประดับจะแต่งงานกับเผ่าทอง แต่ปุริมไปรู้ความจริงมาว่าเผ่าทองรักเพศเดียวกัน และแฟนของเขาอยู่ต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อถึงวันหมั้นของตรีประดับและเผ่าทอง เดวิดคนรักของเผ่าทองก็ปรากฏตัวกลางงานทำให้งานหมั้นต้องล้มเลิก ตรีประดับไม่สามารถทนอับอายเบญจามาได้จึงขอร้องให้ปุริมแต่งงานกับเธอ ในที่สุดทั้งสองคนก็แต่งงานด้วยกัน โดยตกลงกันว่าอีก 2 ปีจะหย่า วันแต่งงานปรากฏว่างานของเบญจามาต้องล้มเลิกไปเพราะตรีนถูกตำรวจจับเนื่องจากค้ายาเสพติด เบญจามาชอบใจตรีประดับเพราะตรีประดับใส่ชุดเจ้าสาวไปเดือนเบญจามาว่าตรีนจะถูกจับ มิตรภาพของทั้งสองคนจึงดีขึ้น ทำให้ตรีประดับคิดว่าเธอยอมแต่งงานกับปุริมเพื่อแข่งกับเบญจามาสุดท้ายเธอไม่รู้สึกละใจแต่มีความรู้สึกที่ดี

ปุริมกับตรีประดับใช้ชีวิตแต่งงานร่วมกัน เนื่องจากตรีประดับอยากมีลูก ปุริมจึงให้ตรีประดับลองเล่นแอบคุณแม่มือใหม่ที่สมมติให้ทั้งสองคนเป็นสามีภรรยาที่มีลูกและต้องเลี้ยงลูก แต่ปรากฏว่าตรีประดับต้องแก้ไขเรื่องงานทำให้ลูกในแอบของพวกเขามีปัญหา ปุริมเป็นคนแก้ไขสองคนจึงทะเลาะกัน รุ่งเช้าตรีประดับตามไปเจอปุริมโดยเอาอาหารไปให้ที่ทำงาน ปุริมหายโกรธพาตรีประดับกลับไปห้องที่เขากับเธอมีความสัมพันธ์กันครั้งแรก ปุริมสารภาพรักกับตรีประดับอีกครั้ง ตรีประดับให้อภัยทั้งสองคนจึงกลับมาเข้าใจกันเหมือนเดิม

36. ปณิตพิมพ์. (2560). **ขอให้ความโสดสวยจงเป็นนิรันดร์**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

เวียงลดา เวฬุรี ชมพูนุช และสุดที่รักเป็นเพื่อนสนิทกันมาตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย ทั้ง 4 คน ได้ทำสัญญาร่วมกันตอนศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ว่าทั้ง 4 คนจะครองตัวเป็นโสดถ้าใครมีแต่งงานเป็นคนแรกจะต้องเสียค่าปรับด้วยการออกค่าใช้จ่ายให้เพื่อนอีก 3 คนได้ไปท่องเที่ยว เวลาผ่านไป 10 ปีทั้ง 4 คน สามารถรักษาสัญญาไว้ได้ แต่ต่อมาทั้ง 4 คนเริ่มที่ท้าวว่าจะมีความรักทำให้ผิดสัญญา โดยเริ่มที่เวียงลดาหนีออกจากบ้านเพราะพ่อแม่จะให้มาคู่ตัว เวียงลดาจึงมาขออาศัยอยู่กับเวฬุรี ที่

ทคอนโดเวหฺรีเวียงลดาพอใจไฟโรจ้เพื่อรรวมคอนโดของเวหฺรี ไฟโรจ้เป็นดอกเตอร์ด้านธรณีวิทยา และเป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัย ทั้งสอนคนเริ่มสนิทกันเพราะเวียงลดาไปขอให้ไฟโรจ้เป็นต้นแบบ ให้พระเอกนิยายที่เวียงลดากำลังเขียน ทั้งสองคนจึงสนิทกันและผูกพัน เมื่อเวียงลดาต้องกลับบ้านที่ ขอนแก่น ปรากฏว่าคนที่พ่อแม่ต้องการให้เธอไปคู่ตัวคือไฟโรจ้นั่นเอง

เวหฺรีเคยไปทำงานที่ต่างประเทศตอนยังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัย เวหฺรีเคยมีความสัมพันธ์ที่ ลึกซึ้งกับดอกเตอร์โอคอนแนล แต่ด้วยความเข้าใจผิดของเวหฺรีที่เห็นโอคอนแนลหายไป เวหฺรีคิดว่า โอคอนแนลหลอกเธอเพราะตื่นมาเขาไม่อยู่ แต่ความจริงโอคอนแนลไปนำเสนองาน เขาพยายามตาม หาเวหฺรี แต่ไม่พบ เขามาเจอเวหฺรีเพราะเธอมาเที่ยวหัวหินโอคอนแนลพยายามปรับความเข้าใจกับ เวหฺรี สุดท้ายเวหฺรีปรับความเข้าใจกับโอคอนแนลและตามเขาไปที่ประเทศอเมริกา

ชมพูนุชทำงานเป็นผู้จัดการส่วนตัวของจอมเดช เธอทำงานให้จอมเดชมา 3 ปี จอมเดชเป็น ดาราที่มีชื่อเสียงและเป็นแพทย์ ย่าของจอมเดชไม่ยอมให้จอมเดชเป็นโสดจึงพยายามหาคู่ให้จอมเดช ส่วนจอมเดชก็จะหาทางหลบเลี่ยงทุกครั้ง ส่วนชมพูนุชเคยมีแฟนเป็นนักเรียนแพทย์ชื่อณัฐพงษ์ แต่ต่อมาแฟนของเธอได้เลิกคบเธอไปคบกับแพทย์หญิงที่มีฐานะดีชื่อมณีนมาลา ซึ่งทั้งคู่เลิกกรากันไป แต่ต่อม่ายาของชมพูนุชกลับแนะนำให้จอมเดชรู้จักกับแพทย์หญิงคนนั้น ชมพูนุชก็ลุ่มใจมาก วันหนึ่ง ชมพูนุชพบณัฐพงษ์จึงเข้าไปคุยเพื่อสืบว่าณัฐพงษ์รู้เรื่องนี้หรือไม่ ปรากฏว่าจอมเดชเห็นจึงเกิด ความหึงหวงเพราะเขาชอบชมพูนุชแต่ยังไม่ได้บอกความรู้สึก และต่อมามณีนมาลามายบอกเขาว่าเธอ เป็นแฟนของณัฐพงษ์และเธอรู้อาทั้งสองคนกลับมาคุยกันทำให้เธอไม่สบายใจเพราะกลัวว่าณัฐพงษ์จะ กลับไปหาชมพูนุช เมื่อจอมเดชได้รู้เรื่องยิ่งเพิ่มความหึงหวง เขาจึงทำวางเฉยกลับชมพูนุช แม้ชมพูนุช พยายามถามหาสาเหตุการวางเฉยของเขา จอมเดชก็ไม่ตอบ ชมพูนุชจึงขอลาออกจากตำแหน่งผู้จัดการ ส่วนตัว ทำให้จอมเดชทนไม่ได้ และตามไปขอโทษ สุดท้ายจอมเดชจึงไปบอกกับพ่อของเขาว่าที่เขา ไม่ยอมไปคู่ตัวเพราะความจริงเขาชอบชมพูนุช ทั้งสองคนจึงเปิดใจให้กัน

สุดที่รักทำงานเป็นเลขาของประธานบริษัทก่อสร้างที่มีชื่อเสียง ประธานบริษัทมีลูกชายชื่อ สุธธิรักษ์ เขาเป็นพ่อหม้ายและมีลูกสาว 1 คน สุธธิรักษ์ต้องกลับมาจากดูงานที่ฮ่องกงเพื่อหาโรงเรียน ให้ลูก ซึ่งสุดที่รักได้รับมอบหมายจากประธานบริษัทให้ช่วยสุทธธิรักษ์หาโรงเรียนให้หลานปู่ของเขา ทั้งสองคนจึงได้สนิทสนมกันมากขึ้นเรื่อย ๆ สุดที่รักเองสามารถเข้ากับครอบครัวของสุทธธิรักษ์ได้ดี และที่สำคัญเธอเอ็นดูลูกสาวเขามาก และลูกสาวของสุทธธิรักษ์ก็ชอบสุดที่รัก ทั้งสองคนใกล้ชิดกันจน เกิดกลายเป็นความรัก เมื่อสุทธธิรักษ์บอกรักสุดที่รัก สุดที่รักกังวลใจเรื่องภรรยาเก่าของเขา แต่เมื่อภรรยาของเขาเดินทางมาประเทศไทย ภรรยาเขาก็ได้บอกว่าเธอกับสุทธธิรักษ์ตัดขาดกันแล้ว สุดที่รักจึงยอมรับรักสุทธธิรักษ์

เมื่อทั้ง 4 คนไม่สามารถรักษาสัญญาที่จะเป็นโสดต่อไปได้ ปรากฏว่าไอคอนแนลขอ เวฟรี แต่งงานก่อน เวฟรีตอบรับ และยอมเสียค่าปรับให้เพื่อน ๆ ในขณะที่เพื่อนทุกคนยินดีกับเธอ ทั้ง 4 คน จึงมีความสุขและยอมที่จะสละความโสดเพื่ออยู่กับคนที่พวกเขารัก

37. ปุยฝ้าย.(ม.ป.ป.). **Lady Flirt บังเอิญโสดคุณคนหล่อโปรดจิบ**. กรุงเทพฯ ฯ: แจ่มใสพับลิชชิง.

ดาริยาเป็นสาวโสดอายุ 20 ปี กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย คุณตาของดาริยาเป็นเจ้าของโรงแรมชั้นนำของประเทศไทย ทำให้ดาริยาเป็นดาวเด่นคนหนึ่งในสังคม แต่เนื่องจากดาริยาไม่ยอมไปคูตัวกับผู้ชายที่ตาหามาให้ ตาของเธอจึงตัดบัตรเครดิตเธอทั้งหมด ทำให้เธอใช้เงินไม่ได้ นอกจากนี้ดาริยายังถูกย้ายห้องที่เธอพักประจำอยู่ที่โรงแรมของตาเพราะมีแขกคนสำคัญมาเช่าระยะยาว 3 เดือน เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้ดาริยาไม่พอใจ เมื่อเธอได้พบคนที่เช่าห้องของเธอ เธอจำได้ว่าเคยเห็นผู้ชายคนนี้ถูกผู้หญิงสาदनน้ำใส่หน้าแล้วบอกว่าเขาเป็นพวกต้มตุ๋น บังเอิญว่าดาริยาทำกระเป๋าหาย และดาริยาเห็นว่ากระเป๋าของเธออยู่ที่ผู้ชายคนนี้ เธอจึงแจ้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของโรงแรมให้จับเขา เจ้าหน้าที่บอกว่าเขาคือแขกที่เช่าห้องดาริยา ชื่อ ฟรองซ์ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบอกว่าเขาไม่น่าจะขโมยกระเป๋าของเธอ ดาริยาไม่เชื่อ เจ้าหน้าที่จึงเสนอให้ดูกล้องวงจรปิด ปรากฏว่าดาริยาเป็นคนทำกระเป๋าตกไว้ที่หน้าห้องของฟรองซ์ จากนั้นเขาจึงเก็บและจะมาส่งให้เจ้าหน้าที่ที่มาพบดาริยาเสียก่อน

ตั้งแต่นั้นนั้ดาริยาก็สนใจฟรองซ์เพราะนอกจากเขาจะหล่อแล้ว ดาริยารู้สึกว่าเธอคุ้นเคยกับเขามาก ดาริยาพยายามหาวิธีที่จะอยู่ใกล้ชิดฟรองซ์ วันหนึ่งแม่ของดาริยาบอกกับดาริยาว่า ตาของเธอเป็นห่วงฟรองซ์มากเป็นพิเศษ อาจเป็นไปได้ว่าฟรองซ์เป็นลูกนอกสมรสของตา ดาริยาอยากพิสูจน์ว่าฟรองซ์เป็นลูกของตาจริงหรือไม่ เพราะถ้าจริงนั้หมายความว่า ฟรองซ์ต้องเป็นญาติของเธอ ซึ่งจะทำให้เธอต้องผิดหวังจากเขา ดาริยาโกหกเพื่อขอเข้าไปในห้องนอนของฟรองซ์เพื่อหาหลักฐานของเขาไปตรวจ DNA ครั้งแรกเธอได้แปรงสีฟัน เมื่อนำไปตรวจพบว่าดีเอ็นเอของฟรองซ์เป็นดีเอ็นเอของฟอสซิล ดาริยาจึงไปเก็บเส้นผมของเขาเพื่อนำไปตรวจดีเอ็นเอครั้งที่สอง แต่ในระหว่างที่เธอพยายามเก็บเส้นผมของฟรองซ์เขาก็จับได้ว่าดาริยาจะทำอะไร ทั้งสองโต้เถียงกันฟรองซ์จับดาริยาเพราะห้ามใจไม่ไหว

ความจริงแล้วฟรองซ์ตายมาหลายร้อยปีแล้ว แต่เขาถูกคำสาปให้คอยตามหาคนที่จะต้องไปหาคนที่ถูกเลือกกว่าถ้าตายแล้ว อยากจะตายหรืออยากจะเป็นอมตะ แต่ต้องแก้คำสาป ความจริงเขาเป็นคนฮ่องกง แต่เพราะต้องมาหาคนที่กำลังจะตายที่ประเทศไทย ทำให้เขามาพักที่โรงแรมของตาของดาริยา ครั้งแรกที่ฟรองซ์พบดาริยา เขาตกใจมากเพราะดาริยาทำให้เขาหวั่นไหว ทั้งที่เขาสาบานกับหัวหน้าคนรักของเขาที่ตายไปแล้วว่าจะซอร์คหัวหาทุกชาติ เขาจึงยอมแก้คำสาป และไม่ยอมไปเกิดเพื่อที่จะได้ไม่ลืมเรื่องหัวหา ฟรองซ์ไม่ยอมผูกพันกับดาริยาเพราะกลัวจะผิดสัญญา

แต่สุดท้ายวันที่เขาจับได้ว่าคาริยาแอบเข้ามาในห้องของเขา เขาก็ห้ามใจไม่ไหวจึงจับเธอไป คาริยาเมื่อถูกพรองซ์จับแล้วเธอก็ขอให้พรองซ์ลงคอของเธอเป็นแพนเพราะเธอชอบเขา แต่พรองซ์ยังไม่ตอบตกลง

ผลการตรวจดีเอ็นเอจากเส้นผมของพรองซ์ปรากฏว่าผมของเขามีอายุ 100 ปี คาริยาจึงสืบเรื่องของพรองซ์ต่อไป จนวันหนึ่งริกก็ คนที่เช่าโรงแรมของตาเธอยืนกัน มาบอกกับคาริยาว่าพรองซ์คือคนที่มีหน้าที่มายืนขอเสนอให้เขาเลือกว่าจะอยู่หรือจะมีชีวิตต่อเพื่อแก้คำสาป ความจริงเขาตายไปแล้ว แต่พรองซ์ให้เวลาเขา 100 วันเพื่อคิด นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้พรองซ์เข้าห้องที่นี่ 100 วัน คาริยาเก็บความลับนี้ไว้ จากนั้นเธอไปไหว้หลุมศพย่าทวดของเธอ เมื่อไปที่หลุมศพก็พบว่าพรองซ์ไปไหว้ย่าทวดของเธอเหมือนกัน และที่หลุมศพมีจี้แขวนอยู่ซึ่งเหมือนกับจี้ของเธอ ในที่สุดความจริงก็ปรากฏว่า ทวดของเธอความจริง คือ หว่าหว่าแพนของพรองซ์ ทั้งสองคนเจอกันที่ฮ่องกง ทั้งสองคนแต่งงานกันแต่ระหว่างที่ไปฮันนีมูนเรือล่ม พรองซ์ตาย แต่หว่าหว่ารอดชีวิต พรองซ์ได้รับเลือกให้เลือกว่าจะตายหรือจะแก้คำสาป เขาเลือกแก้คำสาป เมื่อหว่าหว่าตาย ก็กลับมาเกิดเป็นคาริยานั่นเอง เมื่อรู้ความจริงแล้วคาริยาและพรองซ์ก็คบกัน แต่พรองซ์จะมาหาคาริยาได้ครั้งละ 100 วันแล้วต้องกลับไปมิติของเขาจึงจะมาหาคาริยาได้ใหม่ คาริยายอมรับในเงื่อนไขนั้น ทั้งสองคนจึงคบเป็นแพนกันต่อไป

38. Katesnk. (2549). **หนุ่มโสดในฝัน**. <https://writer.dekd.com/katesnk/story/view.php?id=162380>

กบเป็นชายหนุ่มอายุ 30 ปี เขาเป็นเพศที่รักเพศเดียวกัน กบเพิ่งเลิกกับแฟนที่เป็นผู้ชายได้ 1 ปี วันนี้เมื่อเขาเลิกงานเขาก็ตั้งใจที่จะเดินหาผู้ชายในฝันที่เขาต้องการ กบไปพบจัสตินชายชาวต่างชาติ เนื่องจากจัสตินเป็นผู้ชายที่หล่อทำให้กบจ้องมองจัสตินตลอดเวลา จัสตินจึงถามกบว่าทำไมต้องจ้องมองเขาขนาดนั้น จากนั้นกบและจัสตินก็พูดคุยกันจนจัสตินรู้ว่ากบอายุ 25 ปี จัสตินเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากคิโน้นกบเปลี่ยเพราะทำงานมาหลายวัน ทั้งที่เขอยากคุยกับจัสตินต่อไป แต่กบก็ตัดสินใจกลับไปพักผ่อน ดังนั้นกบและจัสตินจึงและหมายเลขโทรศัพท์กัน ต่อมากบและจัสตินมักจะนัดไปเที่ยวด้วยกัน จัสตินบอกกบว่าเขามีแฟนเป็นผู้หญิงชื่อมะนาว เวลาไปเที่ยวกันสามคนกบรู้สึกว่าการที่จัสตินชอบคุยกับเขามากกว่ามะนาว แต่กบทำใจเพราะรู้ว่าจัสตินมีแฟนแล้ว และแฟนของเขาเป็นผู้หญิง วันหนึ่งกบไปดูภาพยนตร์ ก่อนที่ภาพยนตร์จะเริ่มฉาย กบไปรับประทานอาหาร ระหว่างที่เขานั่งอยู่จัสตินก็มานั่งกับเขา จัสตินบอกว่าเขาเห็นกบออกจากโรงภาพยนตร์จึงเดินตามมา ทั้งสองคนจึงดูภาพยนตร์ด้วยกัน จัสตินเมื่อเห็นว่าที่นั่งตรงกบไม่มีคิโน้น เขาก็ย้ายมานั่งกับกบ หลังจากดูภาพยนตร์จบแล้ว กบและจัสตินพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ดู จากนั้นจัสตินของตัวไปรับมะนาว กบรู้สึกว่าเขาชอบจัสตินมากขึ้น

หลังจากที่แลกหมายเลขโทรศัพท์กัน วันหนึ่งจัสตินโทรศัพท์หาทาบเป็นครั้งแรก จัสตินขอ ร้องไห้กับไปพบเขา เมื่อออกไปถึงพบว่าจัสตินเผลอกับจัสตินเจอกันที่คอนโดของเขา จัสตินบอกว่า เขาเลิกกับมะนาวแล้ว ถึงแม้จะเสียใจแต่เขาก็พอเข้าใจได้เพราะความจริงเขาและมะนาวก็มีหลาย เรื่องที่ไม่เข้าใจกัน ทำให้ความรักของพวกเขาไม่ค่อยราบรื่น จัสตินชวนทาบไปเที่ยวทะเลแทนมะนาว เพราะเขาจองทุกอย่างไว้แล้ว ทาบจึงไปเที่ยวทะเลกับจัสติน เมื่อไปถึงทะเลทั้งสองคนก็ไปเที่ยวกัน เมื่อเวลากลางคืน พวกเขาเล่นเกมแข่งกัน ถ้าใครแพ้ คนที่แพ้ต้องทำตามคนที่ชนะสั่งทุกอย่าง จัสติน ชนะทาบหลายครั้ง เขาสั่งให้ทาบร้องเพลง ทาบเลือกร้องเพลงที่บ่งบอกว่าตนเองเป็นเกย์ จัสตินถามทาบ ว่าทำไมถึงเป็นเกย์ ทาบตอบจัสตินว่าเขารู้ว่าตนเองรักเพศเดียวกันตั้งแต่ตอนเขาเป็นเด็ก ทาบบอกจัสติน ว่าเขาจะเป็นเกย์ต่อไปโดยไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง คินนี่กับจัสตินร่วมรักกัน จัสตินไม่รังเกียจที่จะ มีเพศสัมพันธ์กับทาบ ทั้งสองคนใช้เวลาอยู่ด้วยกันที่เกาะกูดอย่างมีความสุข หลังจากกลับมากรุงเทพฯ จัสตินไม่ติดต่อกับทาบเป็นเวลา 2 เดือน จัสตินติดต่อกับทาบอีกครั้งและบอกว่าเขาย้ายมาอยู่คอนโดเดียวกับ ทาบ ทาบไปช่วยจัสตินจัดของที่ห้องของเขา ทาบรู้สึกมีความสุขมาก ตั้งแต่นั้นมาทาบและจัสตินก็ กลับมาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกันอีกครั้ง ต่อมาจัสตินไปถ่ายแบบที่บาห์ลี และเมื่อจัสตินกลับมาถึง เมืองไทยแล้ว เขาบอกกับจัสตินว่า เขาพบผู้หญิงคนหนึ่ง และเขาคบกับเธอ จัสตินบอกว่าถึงเขาจะ ไม่รังเกียจทาบ แต่เขาก็ชอบผู้หญิง และเขาอยากมีครอบครัว มีลูก ทาบเสียใจที่จัสตินจะไปจากเขา แต่เขาก็เข้าใจ และปล่อยจัสตินไป

2 ปีต่อมา ทาบไปเที่ยวเกาะกูดและได้พบจัสตินอีกครั้ง จัสตินบอกทาบว่าเขาเข้ากับแฟนใหม่ ไม่ได้ คินนี่กับจัสตินและทาบร่วมรักกัน จัสตินบอกทาบว่า เขารู้แล้วว่าคนที่เขารักคือทาบ จัสตินบอกทาบว่า เขารู้ว่าทาบเป็นคนดีถึงแม้ว่าทาบจะมีลูกให้เขาไม่ได้ก็ตาม จัสตินบอกว่าพวกเขาสามารถขอเด็กกำพร้า มาเลี้ยงก็ได้ ทาบดีใจมากที่สุดในที่สุดเขาก็มีจัสตินหนุ่มโสดในฝันอยู่กับเขา

39. Black Latte. (2552). **ลาเต้หน้าใสกับนายหนุ่มโสด**. <https://writer.dek-d.com/kahonoii/story/view.php?id=455168>

ข้าวเป็นนักเรียนชั้น ม. 6 เขามีเพื่อนสนิท คือ ซี และ ต้า ซีเป็นนักเรียนหญิงที่สวยคนหนึ่งของโรงเรียน ต้าเคยบอกรักซี แต่ซีปฏิเสธ ข้าวแอบชอบปูนเพื่อนที่เรียนอีกห้องหนึ่ง ตอนกลางวัน ข้าว ซี ต้า กินข้าวด้วยกัน ปูนขอนั่งด้วย เย็นนั้นข้าวชวนปูนกลับบ้านด้วยกัน วันต่อมา ข้าว ซี ต้า ปูน ไปที่ร้านกาแฟเพื่อปรึกษากันเรื่องทำมิวสิควีดีโอส่งอาจารย์ ปูนตามไปด้วย ทั้งสามคนเลือกทำ มิวสิควีดีโอประกอบเพลง ช่างไม่รู้อะไรบ้างเลย โดยต้าเป็นคนเขียนบท เมื่อประชุมเสร็จแล้วข้าวไป ส่งปูน ข้าวชวนปูนไปเที่ยวทะเล ปูนตกลง วันต่อมาหลังจากไปสัมภาษณ์นักร้องแล้ว ทั้งหมดไป เมียวทะเล ต้าและซีเปิดโอกาสให้ข้าวอยู่กับปูน ข้าวจะบอกรักปูน แต่ก็ไม่กล้าจึงแกล้งบอกว่าเขา

ชอบกินไอศกรีม ปุ่นจึงบอกว่าเธอจะเลี้ยงไอศกรีมให้ตัวเองเพราะข้าวคือเพื่อนที่ดีที่สุด ข้าวจึงรู้ว่าตนเองอกหัก

วันที่นำเสนอมิวสิควิดีโอปรากฏว่าเนื้อเรื่องมีข้าวกับปุ่นเป็นตัวแสดงหลัก เพราะตัวกับซีแอบถ่ายภาพตอนที่ทั้งสองคนอยู่ด้วยกัน มิวสิควิดีโอนี้ทำให้หลายคนสงสัยว่าข้าวชอบปุ่น จนปุ่นถามข้าวว่าข้าวคิดอย่างไรกับตนเอง ข้าวจึงโกหกปุ่นไปว่าเขาคิดกับปุ่นแบบเพื่อน ปุ่นดีใจมากจึงบอกว่าขอให้พวกเขาเป็นเพื่อนกันตลอดไป ตั้งแต่วันนั้นข้าวก็ไม่รำเริง พ่อแม่ของข้าวจึงพาข้าวไปเที่ยว โดยมีซีกับต้าไปด้วย ระหว่างที่อยู่ต่างจังหวัดปรากฏว่ามีผู้ชายมาชอบซี ทำให้ต้าไม่พอใจทะเลาะกับคนที่มาจีบซี ต้าจึงถูกทำแข่งสตรีทบอลกับคนที่มาชอบซี โดยมีข้าวอยู่ข้างต้า เมื่อแข่งเสร็จแล้ว ปรากฏว่าอีกคนของฝั่งตรงข้ามเป็นแฟนปุ่น ข้าวรู้เสียใจมากจนมีอาการซึม แม่ของข้าวให้ซีไปคุยกับข้าว เมื่อซีไปคุยข้างก็ร้องไห้ถึงปุ่นอยากหนัก ซีจึงบอกว่าเธอชอบข้าว แต่ข้าวปฏิเสธ หลังจากนั้น ข้าว ซี ต้า ปุ่น ก็เป็นเพื่อนกันตลอดมา จนกระทั่งข้าวเรียนจบมหาวิทยาลัย เมื่อเขาพบปุ่น เขาก็รู้ว่าเขารักปุ่นเหมือนเดิม

40. Secrethurs. (2553). **บันทึกหนุ่มไม่ยอมโกสัด**. <https://writer.dekd.com/secrethurs/story/view.php?id=331717>

เคนเป็นหนุ่มโสดมาตลอด เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยเขาตั้งใจเป้าหมายว่าก่อนเรียนจบเขาต้องมีแฟนให้ได้ เพื่อนของเขาจึงแนะนำให้เขากล้าที่จะคุยกับผู้หญิง เคนได้เบอร์โทรศัพท์ของแนนมาจากเพื่อน เมื่อเขาตัดสินใจโทรไปหาแนน ปรากฏว่าเขาโทรผิดไปที่ห้องผู้หญิงคนหนึ่งถึงสามครั้ง ผู้หญิงคนนั้นเห็นว่าเคนมีน้ำเสียงที่ตื่นเต้นจึงรู้ว่าเขาน่าจะโทรมาเพื่อจีบผู้หญิงที่เขาสนใจ ผู้หญิงคนนั้นจึงแนะนำให้เคนมีความมั่นใจ และคอยสังเกตว่าผู้หญิงที่เขาจะคุยเป็นคนแบบไหน เคนถามชื่อผู้หญิงคนนั้นแต่เธอบอกว่าไม่ยอมบอกชื่อกับคนที่ไม่ได้ต้องการคุยกับเธอและเธอก็ไม่ได้ขอร้องชื่อเขา เคนจึงบอกว่าเขาชื่อจอร์จ และเขาก็ขอเรียกผู้หญิงคนนั้นว่า ซาร่า เคนรู้สึกว้าวถึงแม้วันนี้จะไม่ได้คุยกับแนน แต่เขาก็โชคดีมากที่ได้คุยกับซาร่า หลังจากวันนั้นเคนก็สามารถติดต่อกับแนนได้ เขาคุยกับแนนทุกวัน ในที่สุดเคนกับแนนก็เป็นแฟนกัน แต่ในระหว่างที่คุยกับแนน เคนก็ยังคงโทรศัพท์ไปหาซาร่าทุกวัน เขาทำแบบนี้เป็นเวลา 1 ปี วันหนึ่งซาร่าบอกเคนว่า เขาควรบอกความจริงกับแนนว่ากำลังคุยอยู่กับเธอ เมื่อเคนตัดสินใจบอกความจริงกับแนนว่าคุยกับซาร่า แนนบอกว่าเธอคงห้ามไม่ให้เขาคุยกับซาร่าไม่ได้ แต่แนนก็อยากให้เคนคุยกับซาร่าให้น้อยลง เมื่อบอกแนนแล้วคืนนั้นเคนโทรหาซาร่า แต่ซาร่ามารับสาย ทำให้เคนกังวลใจมาก เคนติดต่อซาร่าไม่ได้หลายวัน เคนจึงตัดสินใจจะสืบว่าซาร่าเป็นใคร เคนจึงแกล้งสืบเรื่องซาร่าจากแนนเพราะทั้งสองคนอยู่หอพักเดียวกัน เคนตามสืบหาซาร่าแต่ก็เข้าใจผิดไปว่าซาร่าเป็นผี เพราะเพื่อนของเขาบอกว่าห้องที่ซาร่าอยู่ปิดตายมาตลอดสามปีเพราะห้องนั้นมีนักศึกษาออกหักฆ่าตัวตาย เคนจึงคิดว่าที่ผ่านมามีเขาคุยกับผีของซาร่า แต่วันหนึ่งเขาลองโทรไปหาซาร่า

อีกครั้งปรากฏว่าซาร่ารับสาย ซาร่าบอกว่าเธอไม่อยู่ห้องหลายวัน นอกจากนี้ซาร่ายังให้กำลังใจเคนว่า โลกนี้ยังมีผู้หญิงอีกมากสักวันเคนจะได้พบผู้หญิงที่ดี คำพูดนี้ทำให้เคนงุนงงเพราะซาร่าก็รู้ว่าเขามีแฟนอยู่แล้วคือแนน วันต่อมาแนนมาบอกเลิกเคน แนนบอกว่าระหว่างที่คบกับเคน แนนคุยกับผู้ชายคนหนึ่งมาตลอด แต่ตอนนี้เขาถูกรถชน ช่วงที่เขาถูกรถชนทำให้แนนรู้ว่าเธอชอบผู้ชายคนนั้น เคนเมื่อถูกแนนบอกเลิกเขาก็กลับรู้สึกว่าเขาไม่ค่อยเสียใจ เพราะเขารู้สึกว่า เขารักซาร่า และวันนั้นเพื่อนของเขา ก็มาบอกว่าเขาเข้าใจผิดเรื่องที่ว่าซาร่าอยู่ห้องปิดตาย เพื่อของเคนจึงอาสาไปสืบว่าซาร่าคือใคร ในที่สุดเคนก็รู้ว่า ซาร่า มีชื่อว่าพลอย เคนตามหาพลอยจนในที่สุดเขาก็ได้พบพลอย พลอยบอกว่าเธอ เป็นน้องสาวของผู้ชายที่แนนเลือกเป็นแฟนนั่นเอง เธอจึงเห็นแนนไปเฝ้าพี่ชายเธอทุกวัน พลอยจึง อวยพรเคนเรื่องให้พบผู้หญิงที่ดี เคนยังคงคุยกับพลอยเรื่อยมา เขาพยายามพูดเป็นนัย ๆ ว่าเขารัก พลอย แต่พลอยมักจะเปลี่ยนเรื่อง ในที่สุดเคนตัดสินใจบอกพลอยว่าเขารักเธอ พลอยจึงบอกว่าเธอก็ รักเคน แต่เธอขอให้เคนกลับมารักเธอแบบตรง ๆ ไม่พูดอ้อมค้อม ในที่สุดทั้งสองคนก็เป็นแฟนกัน

41. Mintchocolate. (2554). **ปฏิบัติการสลายโสด**. <https://writer.dek-d.com/mintchocolate/story/view.php?id=752787>

ริทเป็นหนุ่มทนายาศรชฐีหมื่นล้าน แม่ของเขาให้เขาแต่งงานภายในสามเดือนไม่เช่นนั้นจะไม่ยกสมบัติให้ ริทไปปรึกษาเพื่อนเพราะเขากลัวว่าจะไม่มีผู้หญิงแต่งงานด้วย เพื่อนของเขาจึงแนะนำให้เขาสลายโสดโดยการหาแฟนเป็นผู้ชายแทน ริทเห็นด้วยกับคำแนะนำของเพื่อนจึงเริ่มไปหาผู้ชายเป็นแฟนโดยไปหาที่มหาวิทยาลัยของเขา วันนั้นเมื่อไปถึงมหาวิทยาลัยริทเดินชนโตโน่ชายหนุ่มที่เพิ่งกลับจากต่างประเทศ โตโน่ทำงานเก็บเงินและนำมาเปิดร้านขายดอกไม้ที่ประเทศไทย กิจการร้านดอกไม้ไม่ดีมากจนทำให้เขาร่ำรวย ริทและโตโน่ตกหลุมรักกันตั้งแต่เดินชนกัน แต่ทั้งสองคนเก็บความรู้สึกเอาไว้ ริทเป็นลมโตโน่จึงอุ้มริทมาที่ห้องพยาบาลจากนั้นจึงกลับคอนโด เมื่อริทฟื้นเพื่อนของเขา แกล้งโทรหาโตโน่และถามโตโน่ว่าที่ช่วยริทเพราะโตโน่ชอบริทใช่ไหม โตโน่ตอบว่าใช่ ริทได้ยิน การสนทนาทำให้เขาได้ยินว่าโตโน่รักเขาทำให้ริทดีใจมากเพราะเขาก็ชอบโตโน่

เมื่อโตโน่ได้พบริทอีกครั้งเขาโกหกริทว่าเขาเป็นแค่ลูกจ้างร้านขายดอกไม้เพราะโตโน่ ต้องการลองใจว่าริทสนใจแค่เงินของเขาหรือไม่ ริทบอกโตโน่ว่าเขาไม่ได้รังเกียจที่รียากจน โตโน่จึงบอกรักริททั้งสองคนตกลงเป็นแฟนกัน ระหว่างที่คบกันโตโน่พบว่าริทกลัวผู้หญิง โตโน่จึงไปถามน้องสาวของเขาที่เป็นเพื่อนกับริท น้องสาวเขาบอกว่าริทกลัวผู้หญิงเพราะเคยถูกผู้หญิงข่มขืน ส่วนโตโน่เคยมีแฟนเป็นผู้หญิงชื่อเซอเม และเซอเมอยากกลับมาเป็นแฟนโตโน่อีก แต่โตโน่ไม่สนใจเซอเมทำให้ริทมีความสุข ริทจึงพาโตโน่ไปให้แม่รู้จักตามที่แม่สั่งให้เขาหาแฟนให้ได้ภายในสามเดือน แต่แม่ของริทบอกว่ารับไม่ได้ที่ริทมีแฟนเป็นผู้ชาย แม่ของริทจึงไล่ริทออกจากบ้าน ริทจึงไปทะเลกับโตโน่ ริทกลับจากทะเลและตัดสินใจไปพบแม่เพื่อคุยเรื่องโตโน่อีกครั้งเพื่อยืนยันว่าเขาชอบโตโน่

แม่ของริทจึงบอกว่าที่ให้ริทออกจากบ้านเพื่อดูว่าถ้าริทไม่มีเงินแล้วโตโน่จะยังรักเขาอยู่ไหม ในที่สุดแม่ของริทก็ยอมรับที่ริทกับโตโน่รักกัน ต่อมาริทรู้ว่าโตโน่โกหกเรื่องร้านดอกไม้ แต่ริทก็ให้อภัยโตโน่ โนโน่จึงขอริทแต่งงาน ทั้งสองคนแต่งงานที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นโดยเชิญแต่ญาติสนิท ทั้งสองคนอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

42. LeeNaz. (2559). **รอที่โสดก่อนได้ไหมครับ**. <https://writer.dek-d.com/supida6218/story/view.php?id=1518300>

ซีไรท์เรียนอยู่ปี 2 เขาเป็นเดือนคณะศิลปกรรมศาสตร์ เคมีเป็นรุ่นน้องปี 1 เคมีปลื้มซีไรท์ตั้งแต่ก่อนที่จะเข้ามาเรียนที่นี่เพราะซีไรท์หล่อ เคมีรู้ว่าถึงแม้ว่าเขาจะเป็นผู้ชายเขาก็อดที่จะปลื้มซีไรท์ไม่ได้ วันนั้นซีไรท์ทำโทษเคมีให้วิ่งรอบสนามเพราะคุยกับเพื่อนระหว่างที่รุ่นพี่กำลังพูด เคมีจึงฝากโทรศัพท์มือถือไว้ที่ซีไรท์ซีไรท์แอบเปิดโทรศัพท์เข้าไปจึงเห็นว่า เคมีติดตามเฟซบุ๊กของเขา และมักกดไลค์เฟซบุ๊กของเขา เคมีไปขอโทรศัพท์คืนและยอมรับกับซีไรท์ว่าเขาชอบซีไรท์เพราะซีไรท์หล่อ แต่เคมียังคงยืนยันกับซีไรท์ว่าเขาไม่ได้เป็นชายรักชาย

วันต่อมาเคมีเตะบอลไปโดนหัวซีไรท์ ซีไรท์รับคำขอโทษของเคมีทั้งที่เพื่อนของเขาบอกให้ทำโทษเคมี แต่ซีไรท์คิดว่าเพราะเขาเดินไม่ได้เองไม่ใช่ความผิดของเคมี คินนั้นซีไรท์ต้องไปตามเคมีและเพื่อน ๆ ที่ร้านเหล้าเพราะอาจารย์ห้ามนักศึกษาไปร้านเหล้าและจะลงโทษรุ่นพี่ด้วยถ้าไม่ดูแลรุ่นน้อง แต่เมื่อไปถึงที่ร้านเคมีไปมีเรื่องกับคนอื่น ซีไรท์จึงไปส่งเคมีที่หอ ปรากฏว่าพวกเขาอยู่หอเดียวกัน ตอนเช้าเคมีนำน้ำเต้าหู้ไปแขวนไว้ที่หน้าห้องซีไรท์ ต่อมาเคมีซื้อนาฬิกาเรือนใหม่ให้ซีไรท์ และเขาขอนาฬิกาเรือนเก่าของซีไรท์เก็บไว้ เคมีเริ่มสับสนว่าเขาอาจจะชอบซีไรท์

วันหนึ่งเคมีถูกทำโทษให้วิ่งรอบสนาม ขณะที่วิ่งเขาเห็นซีไรท์ทะเลาะกับแฟนที่เป็นผู้หญิง ทำให้เขารู้สึกหงุดหงิด คินนั้นคาร์บอนพี่ชายของเคมีโทรหาซีไรท์เพื่อฝากฝังให้ซีไรท์ช่วยดูแลเคมี เพราะเคมีเป็นน้องของเขา ซีไรท์จึงได้ไลน์เคมีจากคาร์บอน ซีไรท์ไลน์ไปหาเคมีแต่เคมีไม่ตอบเพราะเสียใจที่ซีไรท์คุยกับแฟน ซีไรท์รู้สึกโกรธที่เคมีไม่ตอบไลน์

วันต่อมาซีไรท์ชวนเคมีไปกินข้าว เคมียังอารมณ์ไม่ดีเพราะเรื่องที่เห็นซีไรท์คุยกับแฟนจึงถามว่าทำไมซีไรท์ไม่ไปกับแฟนมาชวนเขาทำไม ซีไรท์บอกว่าเขาอยากกินข้าวกับเคมี ซีไรท์เองได้ไปกินข้าวกับเคมีเขารู้สึกว่าเขาตื่นเต้นมากกว่าไปกับแฟนเขา เมื่อไปกินข้าวเคมีบอกซีไรท์ว่าเขาไม่ยอมให้ซีไรท์ไปสนใจใคร ซีไรท์บอกว่าเคมีทำท่าเหมือนจะจีบเขา เคมีไม่ปฏิเสธได้แต่นิ่งเงียบ เคมีถามซีไรท์ว่ายังเสียใจอยู่ไหมที่เลิกกับวันนี้ ซีไรท์บอกว่าเขาเจ็บใจมากกว่าที่แฟนของเขาคบซ้อน ซีไรท์ถามเคมีว่าจะหาผู้หญิงใหม่ให้เขาหรือ แต่เคมีบอกว่า เขาจะจีบซีไรท์ ซีไรท์ต่อว่าเคมีว่าอย่ามาแกล้งเขา เคมีเสียใจที่ถูกว่าจึงวิ่งลงจากรถ ทำให้เขาถูกรถชน ระหว่างที่เคมีอยู่ที่โรงพยาบาลซีไรท์ไปเยี่ยมทุกวัน แต่เมื่อเคมีฟื้น เขากลับความจำเสื่อมและจับซีไรท์

วันหนึ่งแฟนเก่าของเคมีที่เป็นผู้หญิงมาหาเคมี เธอต้องการขอคืนดีกับเคมีและระหว่างนั้น เธอจูบเคมีซีไรท์เข้ามาเห็นพอดี จึงรู้สึกเสียใจ ไม่ได้ ซีไรท์ถามว่าจำได้ไหมว่าเคมีเคยบอกว่าจะจีบเขา เคมีบอกว่าจำไม่ได้ ซีไรท์จึงบอกว่าไม่เป็นไรเขาจะจีบเคมีเอง สุดท้ายเคมีก็ตกลงคืนดีซีไรท์เพราะเคมี รู้สึกผูกพันกับซีไรท์

แบบเป็นเด็กปี 1 ที่มีลักษณะชายรักชาย เขาเป็นน้องรหัสของซีไรท์ แบบพยายามเข้ามา แทรกกลางระหว่างซีไรท์และเคมี จนทำให้เคมีหึงหวง จนวันหนึ่งเคมีและแบบทะเลาะชกต่อบกัน เพราะเคมีไปเห็นตอนที่แบบแอบจูบซีไรท์โดยไม่รู้ตัว จากเหตุการณ์นี้ซีไรท์จึงขอเลิกเคมีทั้งที่ยังรัก เคมีเสียใจมากจึงร้องไห้กับคาร์บอนพี่ชาย พ่อของเคมีติดต่อซีไรท์ให้มาที่บ้านและถามว่าเขารัก เคไหรือไม่ซีไรท์ยอมรับว่ารักเคมี พ่อของเคมีถูกใจที่ซีไรท์กล้าพูดความจริง แต่ซีไรท์กับเคมีสงสัยว่า ทำไมพ่อเคมีถึงรู้เรื่องของพวกเขา พ่อของเคมีจึงบอกว่ามีคนส่งไลน์มาหาพ่อเพื่อเล่าเรื่องของทั้งสอง คนให้ฟัง เมื่อทั้งสองคนอ่านไลน์จึงรู้ว่าคนที่ส่งไลน์คือแบบ เคมีตามไปทะเลาะกับแบบ แบบจึงขอโทษ และบอกว่าตอนนี้เขาชอบคาร์บอนพี่ชายของเคมี เคมีกับซีไรท์จึงคบกันต่อไป

43. ไตรติมา. (2558). **พ่อหม้ายชายโสด.**

ไคเคียวเป็นชายชาวญี่ปุ่นอายุ 25 ปี เขาเป็นโสดเพราะเพิ่งหย่ากับภรรยาเมื่อหย่ากับภรรยา แล้วเขาเดินทางมาทำงานที่ประเทศไทย ที่ประเทศไทยเขามีเพื่อนชาวญี่ปุ่น 2 คน ที่เดินทางมาอยู่ที่ ประเทศไทยก่อนหลายปีแล้ว ชื่อว่าฮิดากะกับยูจิชะ ยูจิชะเป็นผู้ชายที่มีรูปร่างและใบหน้าที่สวยงามเหมือนผู้หญิง ไคเคียวมักเรียกยูจิชะว่ากระเทยตั้งแต่สมัยที่เขาเรียนทำให้ยูจิชะไม่ชอบไคเคียว นอกจากนี้สมัยที่เรียนไคเคียวแ่่งแฟนยูจิชะไปเป็นภรรยาของตนเอง ทำให้ยูจิชะย้ายมาอยู่ประเทศไทยและแต่งงานกับจุฑาธรรณ์ เมื่อไคเคียวมาอยู่ประเทศไทย ยูจิชะให้ไคเคียวมาอาศัยอยู่คอนโด เดียวกัน แต่ยูจิชะแ่่งให้ไคเคียวอยู่ห้องที่มีเพื่อนข้างห้องชอบทะเลาะกันบ่อย ๆ จนส่งเสียงดัง รบกวานไคเคียวเสมอ

ไคเคียวชวนยูจิชะและฮิดากะไปเที่ยวพืทยา ที่พืทยาพวกเขาได้รู้จักกับเดนิสชายหนุ่มโสดที่ยังไม่เคยแต่งงาน เดนิสเป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เดนิสมีสรสนิยมรักร่วมเพศ เขาพาไคเคียวและ ยูจิชะไปเที่ยวบาร์เกย์ ไคเคียวและยูจิชะเห็นผู้ชายร่วมรักกันครั้งแรก คึนนั้หลังจากที่กลับจากบาร์ เกย์ ไคเคียวบอกยูจิชะว่าเขาหย่ากับภรรยาเพราะภรรยาไม่ยอมมีลูก และเธอยังนอกใจเขาด้วย ยูจิชะ ตกใจกับพฤติกรรมของแฟนเก่าเขา ส่วนยูจิชะบอกไคเคียวว่า ภรรยาของเขาชอบปฏิบัติธรรม และไม่คอยอยู่บ้าน

เดนิสชวนฮิดากะไปเล่นเทนนิส เดนิสรู้สึกชอบฮิดากะ เมื่อเล่นเทนนิสเสร็จแล้วเดนิส หอม ฮิดากะ ฮิดากะเมื่อถูกเดนิสหอมเขาก็รู้สึกว่ตนเองไม่ได้รังเกียจที่ถูกผู้ชายจูบ ตรงกันข้ามเขารู้สึก หัวันไหวเมื่อถูกเดนิสจูบ แต่ฮิดายะสะกดอารมณ์ตัวเองไว้ได้เพราะเขารู้ว่เขามีภรรยาอยู่แล้ว

ส่วนโคเคียวตั้งแต่วันที่ไปเที่ยวบาร์เกย์ก็รู้สึกว่าเขาต้องการร่วมรักกับผู้ชาย เดนิสจึงพาเขาไปบาร์เกย์อีกครั้ง เมื่อโคเคียวได้ร่วมรักกับเพศชายก็พบว่าเขามีความสุขมากและชอบมาก โคเคียวรู้สึกว่าเขารักยูจิชะ และอยากร่วมรักกับยูจิชะ โคเคียวจึงไปบ้านยูจิชะและจูบยูจิชะ ยูจิชะก็เกิดความหวั่นไหวที่ลูกโคเคียวจูบ ยูจิชะบอกโคเคียวว่าเขาห่างเหินกับภรรยา 6 เดือนแล้ว โคเคียวบอกยูจิชะว่าเขาจะกลับญี่ปุ่นเพื่อหย่ากับภรรยาให้เรียบร้อย ระหว่างที่โคเคียวกับญี่ปุ่นเขาเมลหายูจิชะเพื่อบอกรักทุกวัน ยูจิชะตามโคเคียวมาที่ญี่ปุ่น เมื่ออยู่ที่ญี่ปุ่นโคเคียวบอกรักยูจิชะ และทั้งสองคนร่วมรักกัน โคเคียวขอให้ยูจิชะกลับไปประเทศไทยเพื่อหย่ากับภรรยาของเขา

เดนิสกลับมาประเทศไทยและได้พบฮิตายะอีกครั้ง เดนิสรู้สึกว่าเขาชอบฮิตายะมาก ส่วนฮิตายะก็รู้สึกว่าเขาที่หวั่นไหวกับเดนิสเช่นกัน ฮิตายะแม้รู้ว่าตนเองมีภรรยาแต่เขาพบว่าเวลาที่เขาอยู่กับเดนิสเขามีความสุขมากกว่าอยู่กับภรรยา

ฮิตายะทะเลาะกับสึบากิภรรยาจนทำให้ฮิตายะได้รับบาดเจ็บที่ขา ฮิตายะไม่สบายใจจึงไปพบกับเดนิส โคเคียวและยูจิชะไปที่บ้านเดนิสเพื่อไปเยี่ยมฮิตายะ เดนิสและฮิตายะสังเกตเห็นได้ว่าทั้งโคเคียวและยูจิชะแสดงออกต่อกันแบบคนที่มีความรักให้แก่กัน โคเคียวบอกกับเดนิสว่าเขาและยูจิชะกลายเป็นชายรักชาย เดนิสยินดีด้วย โคเคียวทำให้ยูจิชะหย่ากับภรรยา ยูจิชะจึงสารภาพกับจุฑาธรรณ์ว่าเขากลายเป็นเกย์ และตอนนี้เขากำลังคบกับโคเคียวเพราะเขารักโคเคียว จุฑาธรรณ์ไม่โกรธเธอเข้าใจยูจิชะเพราะเธอรู้ตัวว่าเธอทำหน้าที่ภรรยาได้ไม่ดี จุฑาธรรณ์จึงให้ยูจิชะตัดสินใจว่าจะทำอะไร ยูจิชะยังตัดสินใจไม่ได้ แต่จุฑาธรรณ์รู้ว่ายูจิชะชอบโคเคียว เธอจึงขอให้เขาหย่ากับเธอ ทั้งสองคนหย่ากันด้วยความเข้าใจ

สึบายะภรรยาของฮิตายะพยายามตามหาฮิตานะ ยูจิชะจึงบอกว่าฮิตายะอยู่กับเดนิส ส่วนเดนิสระหว่างที่ฮิตายะมาพักด้วยเขาก็บอกว่าเขาชอบฮิตายะ ฮิตายะรู้ว่าเวลาที่เขาอยู่กับเดนิสเขามีความสุขเพราะเดนิสดูแลเขาและอ่อนหวานกับเขา ฮิตายะตัดสินใจกลับบ้านไปหาภรรยา คินที่ฮิตายะกลับบ้านสึบาสะก็คลอดลูกคนที่สอง เมื่อคลอดลูกแล้ว สึบาสะหางานทำ ฮิตายะบอกเธอว่าเธออยากกลับประเทศญี่ปุ่นแต่สึบาสะบอกว่าเธออยากทำงานอยู่ที่ประเทศไทย ทั้งสองคนจึงแยกกันอยู่ ระหว่างนั้นเดนิสก็กลับมาอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นด้วย ต่อมาสึบาสะบอกกับฮิตายะว่าเธอตั้งครมภ์กับคนทำงานที่เดียวกัน สึบาสะจึงขอหย่าจากฮิตายะ เมื่อฮิตายะหย่าแล้ว เดนิสจึงขอดูแลฮิตายะและยินดีที่จะเลี้ยงลูกของเขา ฮิตายะตกลง ส่วนโคเคียวและยูจิชะก็รับเด็กชายมาเป็นลูกบุญธรรม ทั้ง 4 คน คิดว่าพวกเขาจะอยู่กันอย่างมีความสุขตลอดไป

44. TAOKACHA. (2560). **ใต้ความโสด**. <https://writer.dekd.com/toothpaste/story/view.php?id=1577766>

เศรษฐพงศ์เป็นหนุ่มโสดที่คนภายนอกเมื่อเห็นเขาก็ต้องบอกว่าเขามีหน้าตาที่หล่อเหลา ดึงดูดใจเพศตรงข้าม แต่ความจริงแล้วเศรษฐพงศ์ชอบเพศเดียวกัน คินหนึ่งเศรษฐพงศ์ไปเที่ยวผับ แล้วถูกใจผู้ชายคนหนึ่ง เขาจึงตัดสินใจกับผู้ชายคนนั้นที่เป็นความสัมพันธ์แบบคืนเดียว หรือ one night stand ก่อนจากกันเศรษฐพงศ์ถามผู้ชายคนนั้นว่าชื่ออะไร เขาบอกว่าเขาชื่อเค เข้าวันต่อมาเศรษฐพงศ์มาทำงานปรากฏว่า เค กลายเป็นนักศึกษาที่มาฝึกงานที่บริษัทของเขา โดยชื่อจริงของเขาคือ คชา

วันนั้นทั้งวันเศรษฐพงศ์ทำงานด้วยใจที่เลือนลอย เพื่อนสนิทของเขาที่ไปเที่ยวกับเขาที่ผับเมื่อคืน เมื่อเห็นหน้าคชาเขาก็รู้สึกคุ้นหน้า เพื่อนของเศรษฐพงศ์ขอไลน์ของคชาให้เศรษฐพงศ์ เศรษฐพงศ์เมื่อกลับถึงบ้านก็เกิดความกังวลว่าวันนี้เขาพูดจาไม่ดีกับคชาไปหลายครั้ง เศรษฐพงศ์จึงไลน์ไปขอโทษคชา คชาบอกว่าไม่โกรธและอยากพบเศรษฐพงศ์อีก

ที่ทำงานเศรษฐพงศ์รู้สึกว่าคชาพยายามยั่วให้เขาเกิดความหึงหวง ตอนเย็นมีงานเลี้ยง เศรษฐพงศ์ไปส่งคชาที่บ้านโดยโดยสารรถไฟฟ้ามอเตอร์เวย์ คชาหลอกเศรษฐพงศ์ว่ามีโรคจิตมาลวนลามเขา เศรษฐพงศ์เมื่อรู้ว่าคชาหลอกเขาจึงจูบคชา ทำให้คชาโกรธ รุ่งเช้าคชาไม่ไปทำงานทำให้เศรษฐพงศ์เป็นห่วง ที่ที่ทำงานเพื่อนของเศรษฐพงศ์นำเฟซบุ๊กของเพื่อนที่ทำงานอีกคนมาให้เศรษฐพงศ์ดูเพราะในรูปนั้นมีคชาอยู่ด้วย เศรษฐพงศ์โกรธ เมื่อเขาไปข้างนอกก็ไปพบคชาจึงทำหมายเหมินใส่เขาเพราะโกรธเรื่องรูปในเฟซบุ๊ก คชาถามเศรษฐพงศ์ว่าทำไมจึงหมายเหมินใส่และเขายังอยากให้เศรษฐพงศ์เปิดใจให้เขาเหมือนคืนที่ทั้งสองคนพบกันครั้งแรก

เศรษฐพงศ์อยากรู้ว่าคชามีความสัมพันธ์อย่างไรกับเพื่อนที่ทำงานของเขาที่คชาไปถ่ายรูปกับเขาแล้วลงเฟซบุ๊ก เขาจึงสะกดรอยตามคชาจนไปเห็นว่าเขามีเด็กที่ทำทางสนทนากับเขามากชื่อ ลูกชุป และลูกชุปและคชาก็เป็นคนที่รู้จักกับเดือนเจ้าของร้านอาหารที่เขาไปกินบ่อย ๆ

เศรษฐพงศ์และคชาใกล้ชิดกันมากขึ้นจนเศรษฐพงศ์ได้ไปที่บ้านของคชา และได้รู้ความจริงว่าคชาเป็นลูกของเศรษฐฐิที่ต่อมามาฝึกงานที่บริษัทของเขาเป็นเวลาสองเดือน ส่วนคชาเองชอบเศรษฐพงศ์จึงมักพูดหยอกเย้าเขา

คินหนึ่งคชาไปเที่ยวผับเห็นเศรษฐพงศ์อยู่กับผู้หญิงจึงเกิดความหึงหวงทำให้เขาตีเมเหล้าหลายแก้ว เศรษฐพงศ์เห็นดังนั้นจึงเป็นห่วงจึงพาเขาไปส่งที่บ้าน คชามามากจึงขอมีความสัมพันธ์กับเศรษฐพงศ์อีกครั้ง เศรษฐพงศ์บอกว่า คชาต้องตอบคำถามเขาก่อนว่าทำไม คชาจึงไม่ชอบให้คนจูบเขาถึงจะเปิดใจให้

คชาทำสร้อยคอปลาโลมาหายและเขาเป็นใช้ต้องหยุดงาน เศรษฐพงษ์จึงตามมาเฝ้าใช้ เศรษฐพงษ์แอบอ่านไดอารี่ของคชาจนทำให้รู้ว่าสร้อยเส้นนั้นเป็นสร้อยที่ได้จากคนที่คชาหลงรัก เมื่อหลายปีที่ผ่านมาซึ่งตรงกับที่คชาเคยเล่าให้เขาฟัง เศรษฐพงษ์จึงรู้สึกพอใจที่คชาไม่ได้โกหกเขา เศรษฐพงษ์แม้ยังไม่ได้คำตอบจากคชาว่าทำไมเขาไม่ยอมให้คนจูบ แต่ด้วยความใกล้ชิดและความรัก เขาจึงเปิดใจให้คชา และขอให้คชาเป็นแฟนเขา คชาตอบตกลง แต่เมื่ออยู่ที่ทำงานหรือต่อหน้าคนอื่น เศรษฐพงษ์ไม่ยอมรับกับคนอานว่าคชาคือแฟน ให้คชาน้อยใจ คินนั้นคชาจึงไปเที่ยว และช่วยวนคนอื่นจนเศรษฐพงษ์หึงหวง เศรษฐพงษ์หึงมากจนมีความสัมพันธ์กับคชา เขาให้สร้อยใหม่เป็นรูปลูกเต๋า ให้คชาเพราะเศรษฐพงษ์มีชื่อเล่นว่าเต๋า และเขาก็บอกว่าเขารักคชา

เศรษฐพงษ์พาคชาและลูกชุปไปเที่ยวทะเล แต่ระหว่างที่ไปเที่ยว คชาให้สร้อยคอที่ เศรษฐพงษ์ให้แก่ลูกชุป เพราะลูกชุปขอยืม สุดท้ายลูกชุปบอกว่าทำสร้อยหาย เศรษฐพงษ์โกรธมากต่อว่าคชาว่าไม่ให้ความสำคัญกับสร้อยที่เขาให้ก็เหมือนกับไม่ให้ความสำคัญกับความรักของเขา คชาจึงเดินลงไปในทะเลเพื่อหาสายสร้อย เศรษฐพงษ์เห็นดังนั้นจึงรู้ว่าตชารักเขามาก สุดท้ายลูกชุปเอาสร้อยมาคืนให้คชา เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เศรษฐพงษ์รักคชามากขึ้น

ต่อมาพุดซึ่งเป็นคนรักเก่าของคชาเข้ามาเป็นหัวหน้างานคนใหม่ คชาเมื่อรู้ข่าวก็มีอาการ กังวลอย่างเห็นได้ชัดจนเศรษฐพงษ์สอบถาม คชาจึงบอกว่าพุดคือแฟนเก่าของเขา เศรษฐพงษ์ปลอบคชาว่าเขาจะดูแลคชา แต่พุดเมื่อเห็นคชานิมิตยเศรษฐพงษ์ก็แกล้งให้ทั้งสองคนผิดใจกันโดยเผยแพร่รูปภาพของคชาที่มีลักษณะช่วยวนหวังให้เศรษฐพงษ์หึงหวง คชาเห็นเศรษฐพงษ์มพุดอะไรจึงคิดว่าเขา โกรธ แต่ความจริงแล้วเศรษฐพงษ์คิดว่าเขาน่าจะดูแลคชามาตั้งนานแล้ว ไม่ควรให้คชาถูกพุดทำร้าย จิตใจ เศรษฐพงษ์จึงบอกกับคชาว่าเขาพร้อมที่จะดูแลคชา เมื่อคชาฝึกงานจนครบ 2 เดือน เศรษฐพงษ์จึงเปิดเผยความสัมพันธ์ของเขากับคชาให้คนรอบข้างได้รับรู้โดยไม่ปิดบังต่อไป ทั้งสองคนสัญญาว่าจะ อยู่เคียงข้างกันตลอดไป